

Az Európai Unió Hivatalos Lapja

L 328

Magyar nyelvű kiadás

Jogszabályok

61. évfolyam

2018. december 21.

Tartalom

I Jogalkotási aktusok

RENDELETEK

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1999 rendelete (2018. december 11.) az energiaunió és az éghajlat-politika irányításáról, valamint a 663/2009/EK és a 715/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet, a 94/22/EK, a 98/70/EK, a 2009/31/EK a 2009/73/EK, a 2010/31/EU, a 2012/27/EU és a 2013/30/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv, a 2009/119/EK és az (EU) 2015/652 tanácsi irányelv módosításáról, továbbá az 525/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről ⁽¹⁾ 1
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/2000 rendelete (2018. december 12.) az (EU) 2015/1523 és az (EU) 2015/1601 tanácsi határozat végrehajtásának támogatására lekötött fennmaradó összegek újbóli lekötése vagy ezen összegeknek a nemzeti programok keretében megvalósuló egyéb intézkedésekhez történő hozzárendelése tekintetében az 516/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról 78

IRÁNYELVEK

- ★ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/2001 irányelve (2018. december 11.) a megújuló energiaforrásokból előállított energia használatának előmozdításáról ⁽¹⁾ 82
- ★ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/2002 irányelve (2018. december 11.) az energiahatékonyságról szóló 2012/27/EU irányelv módosításáról ⁽¹⁾ 210

⁽¹⁾ EGT-vonatkozású szöveg.

I

(Jogalkotási aktusok)

RENDELETEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2018/1999 RENDELETE

(2018. december 11.)

az energiaunió és az éghajlat-politika irányításáról, valamint a 663/2009/EK és a 715/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet, a 94/22/EK, a 98/70/EK, a 2009/31/EK a 2009/73/EK, a 2010/31/EU, a 2012/27/EU és a 2013/30/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv, a 2009/119/EK és az (EU) 2015/652 tanácsi irányelv módosításáról, továbbá az 525/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 192. cikke (1) bekezdésére és 194. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽²⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) Ez a rendelet meghatározza a szükséges jogalkotási alapot az energiaunió és az éghajlat-politika olyan megbízható, inkluzív, költséghatékony, átlátható és kiszámítható irányításához (a továbbiakban: irányítási mechanizmus), amely az Unió és tagállamainak egymást kiegészítő, koherens és ambiciózus erőfeszítéseinek keresztül biztosítja az energiaunió 2030-ra vonatkozó és hosszú távú célkitűzéseinek és céljainak elérését az Egyesült Nemzetek Éghajlatváltozási Keretegyezménye Felelő 21. Konferenciáját követő, az éghajlatváltozásról szóló 2015. évi Párizsi Megállapodással (a továbbiakban: a Párizsi Megállapodás) összhangban, miközben korlátozza az adminisztráció összetettségét.
- (2) Az energiaunióknak öt dimenziót kell felölelnie: energiabiztonság; belső energiapiac; energiahatékonyság; dekarbonizáció; valamint kutatás, innováció és versenyképesség.
- (3) Az alkalmazkodóképes energiaunió célja – ambiciózus éghajlat-politikával a középpontjában –, hogy biztonságos, fenntartható, versenyképes és megfizethető energiát biztosítson az Unió fogyasztóinak – mind a háztartásoknak, mind pedig a vállalkozásoknak –, valamint, hogy a beruházások vonzása révén előmozdítsa a kutatást és az innovációt, ami Európa energiarendszereinek alapvető átalakítását követeli meg. Egy ilyen átalakítás szorosan összefügg azzal, hogy őrizni, védeni és javítani kell a környezet minőségét, továbbá elő kell segíteni a természeti erőforrások körültekintő és észszerű hasznosítását, különösen az energiahatékonyság és energiamegtakarítás

⁽¹⁾ HL C 246., 2017.7.28., 34. o.

⁽²⁾ HL C 342., 2017.10.12., 111. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2018. november 13-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2018. december 4-i határozata.

előmozdítása, valamint az energia új és megújuló formáinak kifejlesztése révén. Ez a cél csak összehangolt fellépés keretében valósítható meg, az uniós, regionális, nemzeti és helyi szintű jogalkotási és nem jogalkotási aktusok együttes alkalmazásával.

- (4) Egy teljes mértékben működő- és alkalmazkodóképes energiaunió vezető régióvá változtatná az Uniót az innováció, a beruházás, a növekedés és a társadalmi, illetve gazdasági fejlődés terén, ugyanakkor jó példát mutatna a tekintetben, hogy az éghajlatváltozás mérséklésére vonatkozó ambiciózus törekvések hogyan fonódnak össze az innováció, a beruházások és a növekedés ösztönzését szolgáló intézkedésekkel.
- (5) A Bizottság e rendelettel párhuzamosan több energiapolitikai ágazati kezdeményezést dolgozott ki és fogadott el, nevezetesen a megújuló energiára, az energiahatékonyságra – többek között az épületek energiahatékonyságára – és a piac szerkezetére vonatkozóan. Ezek a kezdeményezések egy csomagot alkotnak, elsősorban az energiahatékonyság elsődlegességének átfogó témájában, valamint az Uniónak a megújuló energiaforrások terén betöltött globális vezető szerepét és az energiafogyasztókkal kötött méltányos egyezséget illetően, többek között az energiaszegénység elleni küzdelem és a belső piacon való tisztességes verseny elősegítése révén.
- (6) Az Európai Tanács 2014. október 23-i és 24-i következtetéseiben jóváhagyta az Unió 2030-ig tartó időszakra vonatkozó éghajlat- és energiapolitikai keretét, amely négy fő uniós szintű célon alapul: az üvegházhatású gázok kibocsátásának legalább 40 %-os csökkentése a gazdaságban, az energiahatékonyság legalább 27 %-os javítása, mint irányadó cél, amely a 30 %-os szint elérése érdekében 2020-ig felülvizsgálandó, a megújuló energia legalább 27 %-os részarányának elérése az Unió energiafogyasztásában, valamint a villamosenergia-hálózatok összeköttetésére vonatkozó legalább 15 %-os cél. Meghatározta, hogy a megújuló energiára vonatkozó cél elérése uniós szinten kötelező, és azt a tagállamok hozzájárulásain keresztül valósítják meg, tekintettel arra, hogy közösen kell elérni az uniós célt. A 2009/28/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾ átdolgozása 2030-ra a megújuló energiaforrásokra vonatkozóan új, kötelező erejű, legalább 32 %-os uniós célt vezetett be, és tartalmaz egy rendelkezést az uniós szintű cél 2023-ig történő megemelését célzó felülvizsgálatra vonatkozóan is. A 2012/27/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽²⁾ módosításai az energiahatékonyság javítására vonatkozó, 2030-ig elérendő uniós szintű célt legalább 32,5 %-ban határozták meg, és tartalmaznak egy rendelkezést az uniós szintű célok megemelését célzó felülvizsgálatra vonatkozóan is.
- (7) Azt a kötelező célt, hogy 2030-ig az egész gazdaságban legalább 40 %-kal csökkenteni kell az üvegházhatást okozó gázok hazai kibocsátását az 1990-es szinthez képest, hivatalosan a Környezetvédelmi Tanács 2015. március 6-i ülésén hagyták jóvá, mint az Unió és tagállamainak a Párizsi Megállapodással kapcsolatos tervezett nemzeti vállalását. A Párizsi Megállapodás, amelyet az Unió 2016. október 5-én erősített meg ⁽³⁾, 2016. november 4-én lépett hatályba. A Párizsi Megállapodás felváltja az Unió által a 2002/358/EK tanácsi határozattal ⁽⁴⁾ jóváhagyott, a 1997. évi Kiotói Jegyzőkönyv alapján elfogadott megközelítést, amelyet 2020 után nem folytatnak. A kibocsátások és azok eltávolításának nyomon követésére és bejelentésére szolgáló uniós rendszert ennek megfelelően aktualizálni kell.
- (8) A Párizsi Megállapodás növelte az éghajlatváltozás mérséklésével kapcsolatos globális ambíció szintjét, és meghatároz egy hosszú távú célt azzal a célkitűzéssel összhangban, hogy a globális átlaghőmérséklet emelkedése 2 °C alatt maradjon az iparosodás előtti szinthez képest, valamint hogy tegyenek erőfeszítéseket annak érdekében, hogy a hőmérséklet-emelkedés az iparosodás előtti szint feletti 1,5 °C-ra korlátozódjon.
- (9) A Párizsi Megállapodásban meghatározott hőmérsékleti célok elérése érdekében az Uniónak törekednie kell az üvegházhatású gázok emberi eredetű, forrásonkénti kibocsátása és nyelőnkénti eltávolítása közötti egyensúlynak a lehető leghamarabbi elérésére, majd ezután adott esetben a negatív kibocsátás elérésére.
- (10) Az éghajlati rendszer szempontjából a halmozott emberi eredetű összkibocsátás idővel hatással lehet az üvegházhatású gázok légköri összkoncentrációjára. A Bizottságnak elemeznie kell a hosszú távú célkitűzésekhez való uniós hozzájárulásra vonatkozó különböző forgatókönyveket, így többek között annak lehetőségét, hogy az Unió 2050-re elérje a nulla nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátást, majd ezután a negatív kibocsátást, továbbá e forgatókönyvek hatásait a fennmaradó globális és uniós szén-dioxid-költségvetésre. A Bizottságnak elemzést kell

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/28/EK irányelve (2009. április 23.) a megújuló energiaforrásból előállított energia támogatásáról, valamint a 2001/77/EK és 2003/30/EK irányelv módosításáról és azt követő hatályon kívül helyezéséről (HL L 140., 2009.6.5., 16. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2012/27/EU irányelve (2012. október 25.) az energiahatékonyságról és a 2009/125/EK és a 2010/30/EU irányelv módosításáról, valamint a 2004/8/EK és a 2006/32/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 315., 2012.11.14., 1. o.).

⁽³⁾ A Tanács (EU) 2016/1841 határozata (2016. október 5.) az ENSZ Éghajlat-változási Keretegyezménye keretében létrejött párizsi megállapodásnak az Európai Unió nevében történő megkötéséről (HL L 282., 2016.10.19., 1. o.).

⁽⁴⁾ A Tanács határozata (2002. április 25.) az Egyesült Nemzetek éghajlatváltozási keretegyezménye Kiotói Jegyzőkönyvének az Európai Közösség nevében történő jóváhagyásáról, valamint az abból származó kötelezettségek közös teljesítéséről (HL L 130., 2002.5.15., 1. o.).

készítenie egy, az Uniónak a Párizsi Megállapodásban foglalt azon kötelezettségvállaláshoz való hozzájárulásáról szóló hosszú távú uniós stratégia céljából, hogy a globális átlaghőmérséklet emelkedését jóval 2 °C alatt kell tartani az iparosodás előtti szinthez képest, és hogy erőfeszítéseket kell tenni annak érdekében, hogy a hőmérséklet-emelkedés az iparosodás előtti szinthez képest 1,5 °C-ra korlátozódjon, különböző forgatókönyveket belefoglalva az elemzésbe, többek között annak a forgatókönyvét, hogy az Unió 2050-re elérje a nulla nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátást, majd ezután a negatív kibocsátást, továbbá ezek hatásait az uniós széndioxid-költségvetésre.

- (11) Bár az Unió ambiciózus vállalásokat tett az üvegházhatásúgáz-kibocsátás 2030-ig történő csökkentésére, az éghajlatváltozás veszélye globális kérdés. Az Uniónak és tagállamainak ezért együtt kell működniük nemzetközi partnereikkel annak érdekében, hogy biztosított legyen minden fél részéről az ambíciók magas szintje, összhangban a Párizsi Megállapodás hosszú távú céljaival.
- (12) Az Európai Tanács 2014. október 23-i és 24-i következtetéseiben azzal is egyetértett, hogy egy olyan megbízható és átlátható irányítási mechanizmust kell kialakítani, amely nem jár szükségtelen adminisztratív teherrel és kellő rugalmasságot biztosít a tagállamok számára, és amely elősegíti annak biztosítását, hogy az Unió teljesítse energia-politikai célkitűzéseit, ugyanakkor teljes mértékben tiszteletben tartja a tagállamok azon jogát, hogy szabadon határozzák meg energiamixüket. A következtetések hangsúlyozták, hogy ennek az irányítási mechanizmusnak a meglévő építőelemeken, például a nemzeti éghajlatvédelmi programokon és a megújuló energiára és az energiahatékonyságra vonatkozó nemzeti terveken, továbbá azon kell alapulniuk, hogy észszerűsíteni kell és össze kell vonni az elkülönült tervezési és jelentéstételi elemeket. Megállapodás született arról is, hogy erősíteni kell a fogyasztók szerepét és jogait, a beruházók számára pedig nagyobb fokú átláthatóságot és kiszámíthatóságot kell biztosítani többek között annak révén, hogy rendszeresen nyomon követik a megfizethető, biztonságos, versenyképes, biztonságos és fenntartható energiarendszerre vonatkozó fő mutatókat, továbbá hogy elő kell segíteni a nemzeti energia- és éghajlat-politikák összehangolását és elő kell mozdítani a tagállamok közötti regionális együttműködést.
- (13) „A stabil és alkalmazkodóképes energiaunió és az előretekinthető éghajlat-politika keretstratégiája” című, 2015. február 25-i közleményében a Bizottság utalt arra, hogy integrált irányítási mechanizmusra van szükség annak érdekében, hogy az uniós, regionális, nemzeti, illetve helyi szintű energiapolitikai intézkedések mindegyike hozzájáruljon az energiaunió célkitűzéseéhez, ezzel kiterjesztve – a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó éghajlat- és energiapolitikai kereten túlmenően – az irányítási rendszer hatókörét az energiaunió mind az öt dimenziójára.
- (14) Az energiaunió helyzetéről szóló, 2015. november 18-i közleményében a Bizottság továbbá azt is megállapította, hogy az energiaunió mind az öt dimenziójával foglalkozó integrált nemzeti energia- és klímatervek a stratégiaibb szemléletű energia- és éghajlat-politikai tervezés szükséges eszközei. Az e közlemény részét képező, nemzeti energia- és klímatervekre vonatkozó bizottsági iránymutatás megteremtette az alapot ahhoz, hogy a tagállamok elkezdjék kidolgozni a 2021-től 2030-ig tartó időszakra vonatkozó nemzeti terveket, továbbá meghatározta az irányítási mechanizmus fő pilléreit. A közlemény azt is előírta, hogy az irányítási rendszert jogilag kell szabályozni.
- (15) A Tanács az energiaunió irányítási rendszeréről szóló 2015. november 26-i következtetéseiben elismerte, hogy az energiaunió irányítása az energiaunió hatékony és eredményes felépítésének és célkitűzései elérésének egyik elengedhetetlen eszköze. A Tanács kiemelte, hogy az irányítási mechanizmusnak azon az elven kell alapulnia, hogy integrálja az éghajlat- és energiapolitikai intézkedések stratégiai tervezését és a végrehajtásukról szóló jelentéstételt, valamint koordinálja az éghajlat- és energiapolitikáért felelős szereplőket uniós, regionális és tagállami szinten. Azt is hangsúlyozta, hogy az irányítási mechanizmusnak biztosítani kell a 2030-ra elfogadott energia- és éghajlat-politikai célok elérését, és hogy nyomon kell követnie, hogy kollektív uniós szinten milyen előrelépést sikerül elérni az energiaunió öt dimenziója mentén meghatározott szakpolitikai célkitűzések megvalósítása terén.
- (16) Az Európai Parlament „Az európai energiaunió felé” című, 2015. december 15-i állásfoglalása azt szorgalmazta, hogy az energiaunió irányítási mechanizmusa ambiciózus, megbízható, átlátható és demokratikus legyen, és az Európai Parlament teljes bevonásával valósuljon meg, valamint biztosítsa a 2030-as energia- és éghajlat-politikai célok elérését.
- (17) Az Európai Tanács több alkalommal is hangsúlyozta, hogy sürgős intézkedésekre van szükség annak biztosításához, hogy sikerüljön elérni a villamosenergia-rendszerösszeköttetésre vonatkozó 10 %-os minimumcél. Az Európai Tanács 2014. október 23–24-i következtetéseiben úgy határozott, hogy a Bizottság – a tagállamok támogatásával – sürgős intézkedéseket fog hozni a villamosenergia-rendszerösszeköttetésre vonatkozó 10 %-os minimumcél lehető leggyorsabb, de legkésőbb 2020-ig történő elérésének a biztosítására, legalább azon tagállamok esetében, amelyek a belső energiapiaci integrációnak még nem érték el egy adott minimumszintjét. Az európai energiahálózatok megerősítéséről szóló, 2017. november 23-i bizottsági közlemény értékeli a rendszerösszeköttetésre vonatkozó 10 %-os minimumcél elérése terén elért eredményeket, és javaslatokat tesz a rendszerösszeköttetésre vonatkozó, 2030-ra kitűzött 15 %-os cél megvalósításának módjaival kapcsolatban.

- (18) Az irányítási mechanizmusnak ezért az kell hogy legyen a fő célkitűzése, hogy lehetővé tegye az energiaunió célkitűzéseinek és különösen a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó éghajlat- és energiapolitikai keret céljainak elérését az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentése, a megújuló energiaforrások és az energiahatékonyság terén. Ezek a célkitűzések és célok egyrészt az Unió energiapolitikájából, másrészt pedig abból erednek, hogy – amint arról a Szerződések is rendelkeznek – őrizni, védeni és javítani kell környezetünk minőségét, továbbá elő kell segíteni természeti erőforrásaink körültekintő és észszerű hasznosítását. Ezek a célkitűzések elválaszthatatlanul kapcsolódnak egymáshoz, és egyik sem tekinthető a másikhoz képest másodlagosnak. Ezért ez a rendelet összekapcsolódik a 2030-ra vonatkozó energia- és éghajlat-politikai célokat végrehajtó ágazati joggal. Miközben a tagállamoknak rugalmasságra van szükségük a nemzeti energiamixükhöz és preferenciáikhoz legjobban illeszkedő szakpolitikák megválasztásában, ennek a rugalmasságnak összeegyeztethetőnek kell lennie a piac további integrációjával, a megnövekedett versennyel, az energia- és éghajlat-politikai célkitűzések elérésével és a fenntartható, alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaságra való fokozatos áttéréssel.
- (19) A fenntartható, alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaság felé való, társadalmilag elfogadható és igazságos átmenet változásokat követel meg a befektetői magatartásban – az állami és a magánbefektetések tekintetében egyaránt –, valamint ösztönzőket tesz szükségessé a teljes szakpolitikai spektrumban, figyelembe véve azokat a polgárokat és régiókat, akikre, illetve amelyekre az alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaságra való áttérés kedvezőtlen hatással lehet. Az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentése az európai gazdaság hatékonyságának növelését és az innováció fellendítését követeli meg, és különösen fenntartható munkahelyeket kell teremtenie – többek között a csúcstechnológiai ágazatokban –, továbbá a levegőminőség és a közegészségügyi helyzet javulását kell eredményeznie.
- (20) A Párizsi Megállapodásban vállalt nemzetközi kötelezettségekre tekintettel a tagállamoknak jelentést kell tenniük az energiatámogatások fokozatos kivezetése érdekében tett intézkedéseikről, különösen a fosszilis üzemanyagok tekintetében. A jelentéstétel tekintetében a tagállamok dönthetnek úgy, hogy a fosszilis üzemanyagok támogatására vonatkozó meglévő, nemzetközileg használt fogalommeghatározásokat használják alapként.
- (21) Mivel az üvegházhatású gázok és a légszennyező anyagok nagyrészt közös forrásokból származnak, az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentésére szolgáló szakpolitikai intézkedéseknek járulékos előnyei lehetnek a közegészségre és a levegőminőségre nézve, különösen a városi területeken, ami kiegyenlítheti az üvegházhatásúgáz-kibocsátás mérséklésének néhány vagy valamennyi rövid távú költségét. Mivel az (EU) 2016/2284 európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ alapján jelentett adatok fontos elemek az üvegházhatást okozó gázok jegyzékének és a nemzeti tervek összeállításához, el kell ismerni annak fontosságát, hogy az (EU) 2016/2284 irányelv és az üvegházhatást okozó gázok jegyzéke keretében összeállított és jelentett adatok következetesek legyenek.
- (22) Az 525/2013/EU európai parlamenti és tanácsi végrehajtási rendelet⁽²⁾ végrehajtásának tapasztalatai megmutatták, hogy szükség van a más jogi eszközök szerinti jelentéstétellel való szinergiákra és koherenciára – ezek a jogi eszközök különösen a 2003/87/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽³⁾, a 166/2006/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽⁴⁾, az 1099/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽⁵⁾ és az 517/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽⁶⁾. A kibocsátásokra vonatkozó jelentéstétel jó minőségének biztosítása érdekében elengedhetetlen, hogy következetes adatokat használjanak fel az üvegházhatásúgáz-kibocsátások jelentésére.
- (23) A Bizottságnak a minőségi jogalkotás melletti szilárd elkötelezettségével és egy olyan a politikával összhangban, amely elősegíti a kutatást, az innovációt és a beruházásokat, az irányítási mechanizmusnak jelentősen csökkentenie kell a tagállamokra és az érintett érdekelt felekre, a Bizottságra és más uniós intézményekre háruló adminisztratív terhet és a komplexitást. Elő kell segítenie továbbá az energiarendszernek a fenntartható alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaság irányába mutató átalakítása érdekében uniós és nemzeti szinten hozott szakpolitikák és intézkedések koherenciáját és megfelelését.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/2284 irányelve (2016. december 14.) egyes légköri szennyező anyagok nemzeti kibocsátásainak csökkentéséről, a 2003/35/EK irányelv módosításáról, valamint a 2001/81/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 344., 2016.12.17., 1. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 525/2013/EU rendelete (2013. május 21.) az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának nyomon követésére és bejelentésére, valamint az éghajlatváltozással kapcsolatos egyéb információk nemzeti és uniós szintű bejelentésére szolgáló rendszerről, valamint a 280/2004/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 165., 2013.6.18., 13. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2003/87/EK irányelve (2003. október 13.) az üvegházhatást okozó gázok kibocsátási egységei Közösségen belüli kereskedelmi rendszerének létrehozásáról és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról (HL L 275., 2003.10.25., 32. o.).

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 166/2006/EK rendelete (2006. január 18.) az Európai Szennyezőanyag-kibocsátási és -szállítási Nyilvántartás létrehozásáról, valamint a 91/689/EGK és a 96/61/EK tanácsi irányelv módosításáról (HL L 33., 2006.2.4., 1. o.).

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1099/2008/EK rendelete (2008. október 22.) az energiasztatisztikáról (HL L 304., 2008.11.14., 1. o.).

⁽⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 517/2014/EU rendelete (2014. április 16.) a fluortartalmú üvegházhatású gázokról és a 842/2006/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 150., 2014.5.20., 195. o.).

- (24) Az energiaunió célkitűzéseinek és céljainak elérését az uniós kezdeményezések és az integrált nemzeti energia- és klímatervekben meghatározott koherens nemzeti szakpolitikák összekapcsolása révén kell biztosítani. Az energia- és éghajlat-politika területén elfogadott ágazati uniós jog határozza meg azokat a tervezési követelményeket, amelyek a változás előmozdításának hasznos eszközei voltak nemzeti szinten. A különböző időpontokban történt bevezetésük átfedésekhez vezetett, és nem mérlegelték kellően a szakpolitikai területek közötti szinergiákat és kölcsönhatásokat, ami hátrányosan hatott a költséghatékonyságra. Ezért az éghajlat- és energiapolitika területén a jelenlegi elkülönülő tervezést, jelentéstételt és ellenőrzést lehetőség szerint észszerűsíteni és integrálni kell.
- (25) Az integrált nemzeti energia- és klímaterveknek tízéves időszakokat kell felölelniük, és áttekintést kell adniuk az energiarendszer és a szakpolitikák aktuális helyzetéről. Az energiaunió mind az öt dimenziójára vonatkozóan meg kell határozniuk a nemzeti célkitűzéseket és az e célkitűzések teljesítésére szolgáló megfelelő szakpolitikákat és intézkedéseket, és elemzéseken kell alapulniuk. A 2021-től 2030-ig tartó első tízéves időszakot felölélő integrált nemzeti energia- és klímaterveknek különös figyelmet kell fordítaniuk az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentése, a megújuló energia, az energiahatékonyság és a villamosenergia-hálózatok összeköttetése tekintetében 2030-ra meghatározott célokra. A tagállamoknak törekedniük kell annak biztosítására, hogy az integrált nemzeti energia- és klímatervek összeegyeztethetők legyenek az ENSZ fenntartható fejlesztési céljaival, és hozzájáruljanak azokhoz. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy integrált nemzeti energia- és klímaterveikben a már meglévő nemzeti stratégiákra vagy tervekre építhessenek. Az integrált nemzeti energia- és klímatervek első tervezeteire és a végleges integrált nemzeti energia- és klímatervekre a későbbi tervekhez képest hosszabb határidő vonatkozik annak érdekében, hogy a tagállamoknak elegendő idő álljon rendelkezésére arra, hogy a rendelet elfogadását követően elkészítsék első terveiket. Mindazonáltal arra ösztönözik a tagállamokat, hogy integrált nemzeti energia- és klímatervük első tervezetét 2018-ban a lehető leghamarabb nyújtsák be annak érdekében, hogy lehetőség legyen a megfelelő előkészítő munka elvégzésére, különösen az ENSZ Éghajlat-változási Keretegyezménye (UNFCCC) részes felei konferenciájának 1/CP.21. határozatával összhangban 2018-ban összehívandó támogató párbeszédre vonatkozóan.
- (26) Integrált nemzeti energia- és klímatervekben a tagállamoknak értékelniük kell az energiaszegénységben élő háztartások számát, figyelembe véve a vonatkozó nemzeti összefüggésben az alapvető életszínvonal biztosításához szükséges háztartási energetikai szolgáltatásokat, a meglévő szociális politikát és egyéb releváns politikákat, valamint a Bizottság indikatív iránymutatását a releváns mutatókról – ideértve a földrajzi eloszlást is – amelyek az energiaszegénység közös megközelítésén alapulnak. Abban az esetben, ha egy tagállam úgy találja, hogy jelentős számú energiaszegénységben élő háztartással rendelkezik, nemzeti tervébe az energiaszegénység csökkentésére irányuló nemzeti indikatív célkitűzést kell belefoglalnia.
- (27) Létre kell hozni az integrált nemzeti energia- és klímatervek kötelező sablonját annak biztosítása érdekében, hogy minden nemzeti terv kellően átfogó legyen, és elősegítsék a nemzeti tervek összehasonlítását és összesítését, kellő rugalmasságot biztosítva eközben a tagállamok számára, hogy a nemzeti tervek részleteit a nemzeti preferenciákat és sajátosságokat tükrözve határozzák meg.
- (28) Az energia- és éghajlat-politika területére vonatkozó szakpolitikák és intézkedések végrehajtása hatással van a környezetre. A tagállamoknak ezért biztosítaniuk kell, hogy a nyilvánosság már korán és ténylegesen lehetőséget kapjon az integrált nemzeti energia- és klímatervek előkészítésében való részvételre és a konzultációra, adott esetben a 2001/42/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel⁽¹⁾ és az ENSZ Európai Gazdasági Bizottságának (ENSZ EGB) a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló, 1998. június 25-i egyezményével (Aarhusi Egyezmény) összhangban. A tagállamoknak biztosítaniuk kell a szociális partnerek részvételét az integrált nemzeti energia- és klímatervek előkészítésében, valamint a nyilvános konzultációra vonatkozó kötelezett-ségeik teljesítése során törekedniük kell az adminisztratív összetettség korlátozására.
- (29) A nyilvános konzultáció lefolytatása során – az Aarhusi Egyezménnyel összhangban – a tagállamoknak törekedniük kell az egyenlő részvétel biztosítására, a nyilvánosság tájékoztatására nyilvános hirdetések vagy más megfelelő eszközök, például az elektronikus média révén, a nyilvánosság számára valamennyi vonatkozó dokumentum hozzáférhetővé tételére, valamint a nyilvánosság részvételével kapcsolatos gyakorlati intézkedések bevezetésére.
- (30) Minden tagállamnak létre kell hoznia az állandó többszintű energiapolitikai párbeszédet a helyi hatóságok, a civil társadalmi szervezetek, az üzleti közösség, a beruházók és más érintett érdekelt felek részvételével, az energia- és éghajlat-politikák tekintetében tervbe vett különböző lehetőségek megvitatása céljából. E párbeszéd keretében meg

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2001/42/EK irányelve (2001. június 27.) bizonyos tervek és programok környezetre gyakorolt hatásainak vizsgálatáról (HL L 197., 2001.7.21., 30. o.).

kell tudni vitatni a tagállam integrált nemzeti energia- és klímatervét, valamint hosszú távú stratégiáját. A párbeszédre bármely nemzeti struktúra – például weboldal, nyilvános konzultációs platform vagy más interaktív kommunikációs eszköz – segítségével sor kerülhet.

- (31) A regionális együttműködésnek kulcsszerepe van az energiaunió célkitűzései elérésének költségoptimalizált módon történő biztosításában. A Bizottságnak meg kell könnyítenie a tagállamok közötti ilyen együttműködést. A tagállamoknak lehetőséget kell kapniuk arra, hogy megjegyzéseket fűzzenek más tagállamok integrált nemzeti energia- és klímaterveire azok véglegesítése előtt, hogy elkerülhetők legyenek a következtetlenségek és a többi tagállamra gyakorolt potenciális negatív hatások, továbbá biztosítható legyen a közös célkitűzések kollektív teljesítése. Az integrált nemzeti energia- és klímatervek kidolgozása és véglegesítése, valamint az azok azt követő végrehajtása terén folytatott regionális együttműködés elengedhetetlen az intézkedések hatékonyságának és eredményességének javításához, valamint a piaci integráció és az energiabiztonság elősegítéséhez.
- (32) Az e rendelet keretében történő együttműködés során a tagállamoknak figyelembe kell venniük a meglévő regionális együttműködési fórumokat, például a balti energiapiacok összeköttetési tervét (BEMIP), a közép- és délkelet-európai földgáz-összeköttetéseket (CESEC), a közép-nyugati regionális energiapiacot (CWREM), az északi-tengeri országok tengeri szélenergia-hálózati kezdeményezését (NSCOGI), az ötoldalú energiaügyi fórumot, a Délnyugat-Európa összeköttetésével foglalkozó magas szintű munkacsoportot és az euromediterrán partnerséget. A tagállamokat ösztönözni kell arra, hogy az Energiaközösség aláíróival, az Európai Gazdasági Térség harmadik ország tagjaival és adott esetben más érintett harmadik országokkal való együttműködést irányozzanak elő. Emellett a Bizottság a piaci integráció, a költségvetés politikák, a hatékony együttműködés, partnerségek és konzultációk előmozdítása érdekében e rendelettel összhangban azonosíthatja az energiaunió öt dimenziója közül egyet vagy többet lefedő, makroregionális vagy regionális további együttműködési lehetőségeket, hosszú távra előtekintve és a meglévő piaci feltételek alapján.
- (33) A Bizottság megbeszéléseket folytathat az érintett harmadik országokkal, hogy megvizsgálja az e rendeletben megállapított rendelkezések alkalmazásának rájuk való kiterjesztésének lehetőségét, különös tekintettel a regionális együttműködéssel kapcsolatos rendelkezésekre.
- (34) Az integrált nemzeti energia- és klímaterveknek stabilnak kell lenniük, hogy a befektetői biztonság garantálása érdekében biztosítsák a nemzeti szakpolitikák és intézkedések átláthatóságát és kiszámíthatóságát. A nemzeti terveket azonban a jelentések által lefedett tízéves időszak folyamán egy alkalommal aktualizálni kell, hogy lehetőséget adjanak a tagállamoknak a lényegesen megváltozó körülményekhez való alkalmazkodásra. A 2021-től 2030-ig tartó időszakot felölelő tervek esetében a tagállamoknak 2024. június 30-ig kell aktualizálniuk a terveiket. A célkitűzéseket, célokat és hozzájárulásokat csak azzal a céllal szabad módosítani, hogy azok tükrözzék a magasabb általánosan megcélzott szintet, különösen a 2030-ra vonatkozó energia- és éghajlat-politikai célok tekintetében. Az aktualizálás részeként a tagállamoknak erőfeszítéseket kell tenniük az olyan kedvezőtlen környezeti hatások mérséklése érdekében, amelyek az integrált jelentéstétel keretében váltak nyilvánvalóvá.
- (35) A stabil hosszú távú üvegházhatásúgáz-kibocsátás-csökkentési stratégiák alapvetően járulnak hozzá a gazdasági átalakuláshoz, a munkahelyteremtéshez, a növekedéshez és az átfogóbb fenntartható fejlesztési célok eléréséhez, valamint a Párizsi Megállapodásban rögzített hosszú távú célok elérésére irányuló, tisztességes és költségvetés-törökveshez. Emellett a Párizsi Megállapodás feleit fel kell kérni arra, hogy 2020-ig közöljék az évszázad közepéig kitékintő, az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentésére irányuló hosszú távú fejlesztési stratégiáikat. Ezzel összefüggésben az Európai Tanács 2018. március 22-én felkérte a Bizottságot, hogy a Párizsi Megállapodással összhangban 2019 első negyedévéig terjesszen elő javaslatot egy, az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentésére irányuló, hosszú távú uniós stratégiára, figyelembe véve az integrált nemzeti energia- és klímaterveket.
- (36) A tagállamoknak legalább 30 éves távlatra hosszú távú stratégiákat kell kidolgozniuk, amelyek hozzájárulnak az UNFCCC és a Párizsi Megállapodás szerinti tagállami kötelezettségvállalások teljesítéséhez, a Párizsi Megállapodásban foglalt azon célkitűzéssel összefüggésben, hogy a globális átlaghőmérséklet emelkedése jóval 2 °C alatt maradjon az iparosodás előtti szinthez képest, és erőfeszítéseket tegyenek annak érdekében, hogy a hőmérséklet-emelkedés az iparosodás előtti szinthez képest 1,5 °C-ra korlátozódjon, valamint megvalósuljon az üvegházhatásúgáz-kibocsátás hosszú távú csökkentése és a fokozottabb, nyelőkön keresztüli eltávolítás valamennyi ágazatban, összhangban az uniós célkitűzéssel. A tagállamoknak stratégiáikat nyílt és átlátható módon kell kidolgozniuk, és biztosítaniuk kell a nyilvánosság számára az elkészítésükben való részvételt. Integrált nemzeti energia- és klímaterveiknek és a hosszú távú stratégiáiknak összhangban kell állniuk egymással.
- (37) A földhasználat, földhasználat-megváltoztatás és erdőgazdálkodás (LULUCF) ágazata erősen ki van téve az éghajlatváltozás következményeinek, és annak igen kiszolgáltatott. Az ágazatban ugyanakkor komoly potenciális lehetőségek rejlenek arra, hogy hosszú távon éghajlati előnyöket biztosítson, és jelentősen hozzájáruljon a hosszú távú uniós és nemzetközi éghajlat-politikai célok megvalósításához. Az ágazat több módon is hozzájárulhat az

égzhajlatváltozás mérsékléséhez, különösen a kibocsátás csökkentése, a nyelők és a szénkészletek megtartása és növelése, valamint a fosszilis vagy szénintenzív anyagokat helyettesíteni képes bioanyagok biztosítása révén. A szénmegkötés hatékonyságát, a fenntartható erőforrás-gazdálkodást és a széntárolók hosszú távú stabilitását és alkalmazkodóképességét növelő fenntartható beruházások alapjául szolgáló hosszú távú stratégiák alapvető fontosságúak.

- (38) A további rendszer-összeköttetések kialakításakor fontos elvégezni a költségek és hasznok teljes körű értékelését, beleértve a műszaki, társadalmi-gazdasági és környezeti hatások összességét, a 347/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽¹⁾ előírtak szerint, továbbá figyelembe kell venni a rendszer-összeköttetések pozitív externáliáit, így például a megújuló energiaforrások integrációját, az ellátás biztonságát és a belső piacon létrejövő megnövekedett versenyt.
- (39) Ahogy a tervezés esetében is, az energia- és égzhajlat-politika területére vonatkozó ágazati uniós jog meghatározza azokat a jelentéstételi követelményeket, amelyek a piaci reformokat kiegészítve a változás előmozdításának hasznos eszközei voltak nemzeti szinten, azonban ezeket a követelményeket különböző időpontokban vezették be, ami átfedésekhez és a költséghatékonyság hiányához vezetett, valamint nem mérlegelték kellően a szakpolitikai területek, például az üvegházhatásúgáz-mérséklés, a megújuló energia, az energiahatékonyság és a piaci integráció közötti szinergiákat és kölcsönhatásokat. Az integrált nemzeti energia- és klímatervek megfelelő nyomon követésének biztosítása és az adminisztratív összetettség csökkentése közötti egyensúly megteremtése érdekében a tagállamoknak kétfévente eredményjelentést kell készíteniük a tervek végrehajtásáról és az energiarendszert érintően bekövetkezett egyéb fejleményekről. Néhány jelentést azonban továbbra is évente kell benyújtani, különös tekintettel az UNFCCC és az uniós jogból adódó égzhajlatvédelmi jelentéstételi követelményekre.
- (40) A tagállamok integrált nemzeti energia- és égzhajlat-politikai eredményjelentéseinek tükrözniük kell az integrált nemzeti energia- és klímatervekre vonatkozó sablonokban meghatározott elemeket. Az integrált nemzeti energia- és égzhajlat-politikai eredményjelentésekre vonatkozó sablont – technikai jellegük miatt, és mivel az első eredményjelentés 2023-ban esedékes – későbbi végrehajtási jogi aktusokban kell részletezni. Az eredményjelentéseket az Unióval, a többi tagállammal, a regionális és helyi hatóságokkal, a piaci szereplőkkel, köztük a fogyasztókkal, bármely egyéb érintett érdekelt féllel és a szélesebb nyilvánossággal szembeni átláthatóság biztosítása érdekében kell elkészíteni. A jelentéseknek fel kell ölelniük az energiaunió öt dimenzióját, az első időszak tekintetében pedig ezzel egyidejűleg hangsúlyt kell helyezniük a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó égzhajlat- és energiapolitikai keret céljai közé tartozó területekre is.
- (41) Az Unió és tagállamai az UNFCCC alapján kötelesek arra, hogy – a Felek Konferenciája által jóváhagyott összehasonlítható módszerek felhasználásával – kidolgozzák, rendszeresen frissítsék, közzétegyék és a Felek Konferenciája számára jelentsék az üvegházhatást okozó gázok emberi eredetű, forrásonkénti kibocsátásaira és nyelőkénti eltávolítására vonatkozó nemzeti jegyzékeket. Az üvegházhatást okozó gázok jegyzékei kulcsszerepet játszanak abban, hogy lehetővé váljon a dekarbonizáció dimenziójának végrehajtása terén elért haladás nyomon követése és az égzhajlatvédelmi jogszabályoknak való megfelelés értékelése, különös tekintettel az (EU) 2018/842 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽²⁾ és az (EU) 2018/841 európai parlamenti és tanácsi rendeletre ⁽³⁾.
- (42) Az UNFCCC Feleinek Konferenciája 1/CP.16. sz. határozata előírja, hogy nemzeti rendszereket kell létrehozni az üvegházhatású gázok emberi eredetű, forrásonkénti kibocsátásainak és nyelőkénti eltávolításának becslésére. Ennek a rendeletnek lehetővé kell tennie e nemzeti rendszerek létrehozását.
- (43) Az 525/2013/EU rendelet végrehajtása során szerzett tapasztalatok az információk átláthatóságának, pontosságának, következetességének, teljességének és összehasonlíthatóságának fontosságára mutattak rá. E tapasztalatokra építve ennek a rendeletnek biztosítania kell, hogy a tagállamok mind az öt dimenziót illetően megalapozott és következetes adatokat és feltevéseket alkalmazzanak, és a végső forgatókönyvek és az előrejelzések elkészítésekor felhasznált feltételezésekre, paraméterekre és módszertanokra vonatkozó részletes adatokat nyilvánosan elérhetővé tegyék, figyelembe véve a statisztikai korlátozásokat, a kereskedelmi szempontból érzékeny adatokat és az adatvédelmi szabályok betartását, továbbá az eredményjelentések fő elemeként beszámoljanak szakpolitikáikról, intézkedéseikről és előrejelzéseikről. Az ezekben a jelentésekben szereplő

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 347/2013/EU rendelete (2013. április 17.) a transzeurópai energiaipari infrastruktúrára vonatkozó iránymutatásokról és az 1364/2006/EK határozat hatályon kívül helyezéséről, valamint a 713/2009/EK, a 714/2009/EK és a 715/2009/EK rendelet módosításáról (HL L 115., 2013.4.25., 39. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/842 rendelete (2018. május 30.) a Párizsi Megállapodásban vállalt kötelezettségek teljesítése érdekében a tagállamok által 2021-től 2030-ig kötelezően teljesítendő, az égzhajlat-politikai fellépéshez hozzájáruló éves üvegházhatásúgáz-kibocsátás-csökkentések meghatározásáról, valamint az 525/2013/EU rendelet módosításáról (HL L 156., 2018.6.19., 26. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/841 rendelete (2018. május 30.) a földhasználat, a földhasználat-változtatáshoz és az erdőgazdálkodáshoz kapcsolódó üvegházhatásúgáz-kibocsátásnak és -elnyelésnek a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó égzhajlat- és energiapolitikai keretbe történő beillesztéséről, valamint az 525/2013/EU rendelet és az 529/2013/EU határozat módosításáról (HL L 156., 2018. június 19., 1. o.).

információk elengedhetetlenek az (EU) 2018/842 rendelet szerinti kötelezettségvállalások megfelelő időben történő végrehajtásának bizonyításához. Az uniós és tagállami szintű rendszerek működtetése és folyamatos fejlesztése a jelentéstételre vonatkozó jobb iránymutatással összekapcsolva várhatóan jelentős mértékben hozzájárul a dekarbonizáció dimenziója terén elért haladás nyomon követéséhez szükséges információk folyamatos javításához.

- (44) E rendeletnek biztosítania kell, hogy a tagállamok beszámoljanak az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodásról és a fejlődő országoknak nyújtott pénzügyi, technológiai és kapacitásépítési támogatásról, elősegítve ezzel az Unió UNFCCC és Párizsi Megállapodás szerinti kötelezettségvállalásainak végrehajtását. Emellett az integrált nemzeti energia- és klímatervekkel összefüggésben az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodást célzó nemzeti fellépésekről és támogatásról szóló tájékoztatás is fontos, különös tekintettel az éghajlatváltozásnak az Unió energiaellátásának biztonságát érintő káros hatásaihoz való alkalmazkodásra, mint amilyen az erőművekhez szükséges hűtővíz és az energiatermelési célú biomassza rendelkezésre állása; ugyanilyen fontos az energiaunió külső dimenziója szempontjából releváns támogatásról szóló tájékoztatás.
- (45) A Párizsi Megállapodás megerősíti, hogy a feleknek az éghajlatváltozás kezelését célzó intézkedések meghozatalakor figyelembe kell venniük és tiszteletben kell tartaniuk az emberi jogokkal és a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos kötelezettségeiket, és elő kell mozdítaniuk azok teljesítését. A tagállamoknak ezért megfelelően be kell építeniük az emberi jogokkal és a nemek közötti egyenlőséggel kapcsolatos szempontokat az integrált nemzeti energia- és klímatervekbe és a hosszú távú stratégiáikba. A kétéves eredményjelentéseikben be kell számolniuk arról, hogy az integrált nemzeti energia- és klímatervek végrehajtása hogyan járul hozzá az emberi jogok és a nemek közötti egyenlőség előmozdításához.
- (46) A tagállamokra és a Bizottságra háruló adminisztratív terhek mérséklése érdekében a Bizottságnak online platformot (e-platform) kell létrehoznia a kommunikáció megkönnyítése, az együttműködés előmozdítása és a nyilvánosság információkhoz való hozzáféréseinek elősegítése érdekében. Az e-platformnak elő kell segítenie a jelentések megfelelő időben történő benyújtását, valamint a nemzeti jelentéstétel fokozott átláthatóságát. Az e-platformnak a meglévő jelentéstételi eljárásokra, adatbázisokra és e-eszközökre kell épülnie, és ki kell használnia azok előnyeit, ilyenek például az Európai Környezetvédelmi Ügynökség, az Eurostat és a Közös Kutatóközpont jelentéstételi eljárásai, adatbázisai és e-eszközei, valamint az uniós környezetvédelmi vezetési és hitelesítési rendszerből szerzett tapasztalatok.
- (47) A Bizottságnak biztosítania kell, hogy a végleges integrált nemzeti energia- és klímatervek az interneten nyilvánosan elérhetők legyenek. A Bizottságnak a végleges integrált nemzeti energia- és klímaterveket és azok frissítéseit, a hosszú távú stratégiákat és a tagállamok által szolgáltatott egyéb releváns jelentéstételi információkat az e-platform felhasználásával kell tárolnia és nyilvánosan hozzáférhetővé tennie, amint e platform megkezdte működését. Az e-platform működésének megkezdése előtt a Bizottság a saját honlapjait használja arra, hogy megkönnyítse a végleges integrált nemzeti energia- és klímatervekhez való nyilvános online hozzáférést.
- (48) A nemzeti tervezés és jelentéstétel keretében a Bizottságnak szolgáltatott adatokat illetően a tagállamoktól érkező információk nem ismételhetik meg azokat az adatokat és statisztikákat, amelyeket a 223/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽¹⁾ összefüggésben a Bizottságon (Eurostaton) keresztül már rendelkezésre bocsátottak ugyanabban a formában, mint amelyet az e rendeletben megállapított tervezési és jelentéstételi kötelezettségek előírnak, és amelyek az Eurostatnál továbbra is elérhetők ugyanazokkal az értékekkel. Az integrált nemzeti energia- és klímatervekben bejelentett adatoknak és előrejelzéseknek az Eurostat adataira és az európai statisztikák bejelentésére a 223/2009/EK rendelettel összhangban használt módszertanra kell épülniük, és összeegyeztethetőnek kell lenniük azokkal, amennyiben ezek rendelkezésre állnak, és az időzítés szempontjából is megfelelőek.
- (49) Az energiaunióra vonatkozó stratégia célkitűzéseinek közös eléérése, különösen egy teljes mértékben működő és alkalmazkodóképes energiaunió létrehozása érdekében elengedhetetlen, hogy a Bizottság értékelje az integrált nemzeti energia- és klímatervek tervezeteit, az integrált nemzeti energia- és klímaterveket és – az eredményjelentések alapján – azok végrehajtását. Az első tízéves időszakban ez mindenekelőtt a 2030-ra vonatkozó uniós energia- és éghajlat-politikai célok elérését, valamint az e célok eléréséhez szükséges nemzeti hozzájárulásokat érinti. Ezeket az értékeléseket kétévente, szükség esetén pedig évente kell elvégezni, és azokat a Bizottságnak az energiaunió helyzetéről szóló jelentésében kell egységes formában összegezni.
- (50) A Bizottság kezdeményezési joga, a rendes jogalkotási eljárás és az intézmények közötti hatalmi egyensúly kellő tiszteletben tartása mellett az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az energia- és éghajlat-politikák valamennyi dimenziójára kiterjedően évente foglalkoznia kell az energiaunió által elért haladással.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 223/2009/EK rendelete (2009. március 11.) az európai statisztikákról és a titoktartási kötelezettség hatálya alá tartozó statisztikai adatoknak az Európai Közösségek Statisztikai Hivatala részére történő továbbításáról szóló 1101/2008/EK, Euratom európai parlamenti és tanácsi rendelet, a közösségi statisztikákról szóló 322/97/EK tanácsi rendelet és az Európai Közösségek statisztikai programbizottságának létrehozásáról szóló 89/382/EGK, Euratom tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 87., 2009.3.31., 164. o.).

- (51) A Bizottságnak értékelnie kell az integrált nemzeti energia- és klímatervekben szereplő szakpolitikáknak és intézkedéseknek az uniós éghajlat- és energiapolitikai intézkedések működésére gyakorolt általános hatását, különös tekintettel arra, hogy szükség van-e további uniós szakpolitikákra és intézkedésekre annak érdekében, hogy az Unióban a Párizsi Megállapodással való összhanghoz szükséges mértékben növekedjen az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentésének és elnyelésének mértéke.
- (52) A légi közlekedés a CO₂ és más anyagok – például a nitrogén-oxidok – kibocsátása következtében, illetve egyéb mechanizmusok, így például a cirrus felhők fokozott képződése miatt hatással van az éghajlatra. Mivel az e hatásokra vonatkozó tudományos ismeretek köre gyorsan bővül, az 525/2013/EU rendelet már előírta, hogy rendszeres időközönként újra kell értékelni a légi közlekedés éghajlatra gyakorolt, nem CO₂ által okozott hatását. Az e tekintetben alkalmazott modellezést rendszeresen hozzá kell igazítani a tudományos fejlődéshez. Az ilyen hatások elemzése alapján a Bizottságnak 2020. január 1-jéig elő kell terjesztenie a légi közlekedés éghajlatra gyakorolt, nem CO₂ által okozott hatásainak frissített értékelését, amelyet adott esetben az e hatások kezelésének legmegfelelőbb módjaira vonatkozó javaslatnak kell kísérnie.
- (53) Az UNFCCC üvegházhatású gázokra vonatkozó jelenlegi jelentéstételi iránymutatásainak megfelelően a metánkibocsátás számítása és jelentése egy százéves időszakra vonatkozó globális felmelegedési potenciálon alapul. Tekintettel a metán magas globális felmelegedési potenciáljára és viszonylag rövid légköri élettartamára, amely rövid és középtávon az éghajlatra gyakorolt jelentős hatáshoz vezet, a Bizottságnak meg kell vizsgálnia, milyen következményekkel járna a metánkibocsátás rövid és középtávú hatásainak csökkentésére szolgáló szakpolitikák és intézkedések végrehajtása az uniós üvegházhatásúgáz-kibocsátásra vonatkozóan. A Bizottságnak fontolóra kell vennie a metánkibocsátások gyors kezelésére vonatkozó szakpolitikai lehetőségeket, és az e rendelet szerinti hosszú távú uniós stratégia szerves részeként a metánra vonatkozó uniós stratégiai tervet kell előterjesztenie.
- (54) A nemzeti és uniós szakpolitikák és az energiaunió célkitűzései közötti koherencia biztosításának elősegítése érdekében folyamatos párbeszédet kell teremteni a Bizottság és a tagállamok között, illetve adott esetben a tagállamok között. Adott esetben a Bizottságnak ajánlásokat kell kiadnia a tagállamok részére, többek között az integrált nemzeti energia- és klímatervek tervezeteiben megcélozandó szintre, a bejelentett integrált energia- és klímatervekben előírányzott szakpolitikáknak és intézkedéseknek ezt követő végrehajtására, valamint az energiaunió megvalósítása szempontjából releváns egyéb nemzeti szakpolitikákra és intézkedésekre vonatkozóan. Bár az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 288. cikke értelmében az ajánlások nem kötelező erejűek, a tagállamoknak mégis kellően figyelembe kell venniük ezeket az ajánlásokat, és a későbbi eredményjelentésekben ki kell fejteniük, hogy ezt milyen módon tették. A megújuló energiára vonatkozó értékelést a Bizottságnak objektív kritériumok alapján kell elvégeznie. Amennyiben a Bizottság ajánlást ad ki valamely tagállam nemzeti tervének tervezetével kapcsolatban, ezt a lehető leghamarabb meg kell tennie, tekintettel egyrészt arra, hogy a Bizottságnak összesítenie kell valamennyi tagállam tervezett hozzájárulásainak számszerűsített mértékét annak érdekében, hogy fel tudja mérni az uniós szintű vállalás szintjét, másrészt pedig arra, hogy az érintett tagállamnak megfelelő időt kell hagyni ahhoz, hogy nemzeti tervének véglegesítését megelőzően kellőképpen figyelembe tudja venni a Bizottság ajánlásait, elkerülve annak a kockázatát, hogy a tagállam késedelmesen nyújtja be nemzeti tervét.
- (55) A megújuló energia költséghatékony alkalmazása az egyik alapvető objektív kritérium a tagállami hozzájárulások értékelése szempontjából. A megújuló energia alkalmazásával járó költségek szerkezete összetett, és tagállamonként jelentős különbségeket mutat. Nem csak a támogatási rendszerek költségeit tartalmazza, hanem többek között a létesítmények csatlakoztatásának, a készenléti rendszereknek és a rendszerek biztonsága garantálásának a költségeit, továbbá azokat a költségeket is, amelyek a környezetvédelmi korlátozások betartása kapcsán merülnek fel. Így amikor a tagállamokat e kritérium alapján hasonlítják össze, a megújuló energia alkalmazásával kapcsolatos valamennyi költséget figyelembe kell venni, függetlenül attól, hogy azokat a tagállam, a végső fogyasztók vagy a projektfejlesztők viselik. A tagállamok megújuló energiával kapcsolatos vállalásaira vonatkozó bizottsági ajánlásokat az e rendeletben meghatározott, objektív kritériumokon alapuló képlet alapján kell megfogalmazni. A tagállamok megújuló energiával kapcsolatos vállalásaira vonatkozó értékelésnek be kell mutatnia a tagállamok által tett relatív erőfeszítést, ugyanakkor figyelembe kell vennie a megújuló energia fejlesztését érintő lényeges körülményeket is. Az értékelésnek tartalmaznia kell olyan adatokat is, amelyek kvantitatív vagy kvalitatív adatokat tartalmazó független adatforrásból származnak.
- (56) Amennyiben az integrált nemzeti energia- és klímatervek vagy azok frissített változatai nem elégségesek az energiaunió célkitűzéseinek, az első időszakban pedig különösen a megújuló energiára és energiahatékonyságra vonatkozó 2030-as céloknak a közös eléréséhez, a Bizottságnak uniós szinten intézkedéseket kell hoznia e célkitűzések és célok közös elérésének biztosítása érdekében (megszüntetve ezzel a vállalások megcélzott szintjével kapcsolatos hiányosságokat). Amennyiben az Unió által e célkitűzések és célok elérése felé tett haladás nem elégséges azok megvalósításához, a Bizottságnak – az ajánlások megfogalmazásán túl – uniós szintű intézkedéseket kell javasolnia és gyakorolnia kell a felhatalmazását, vagy a tagállamoknak kell további intézkedéseket

hozniuk e célkitűzések és célok elérésének biztosítása érdekében (megszüntetve ezzel a megvalósítás terén fennálló hiányosságokat). Ezekben az intézkedésekben figyelembe kell venni továbbá a tagállamok által a megújuló energiára vonatkozó 2030-as cél elérése érdekében tett korai erőfeszítéseket, amelyek vagy arra irányulnak, hogy 2020-ra vagy 2020 előtt a megújuló forrásokból származó energia részaránya meghaladja a kötelező nemzeti céljukat, vagy pedig arra, hogy korai eredményeket érjenek el a 2020-ra kitűzött kötelező cél tekintetében vagy az Unió azon kötelező céljához való hozzájárulás terén, hogy a megújuló energia aránya 2030-ban elérje legalább a 32 %-ot. A megújuló energia területén ezek az intézkedések magukban foglalhatják a tagállamoktól a Bizottság által kezelt, a megújuló energiák uniós finanszírozására szolgáló mechanizmushoz érkező önkéntes pénzügyi hozzájárulásokat, amelyeket arra használnának fel, hogy Unió-szerte hozzájáruljanak a megújuló energiával kapcsolatos legköltséghatékonyabb projektekhez, így lehetőséget adva a tagállamoknak arra, hogy a lehető legalacsonyabb költségráfordítás mellett járulhassanak hozzá az uniós cél eléréséhez. A tagállamok megújuló energiára vonatkozó 2020-as nemzeti céljainak 2021-től kezdődően kiindulási alapként kell szolgálniuk a megújuló energia részaránya tekintetében, és azokat a teljes időszak alatt fenn kell tartani. Az energiahatékonyság terén a további intézkedések különösen a termékek, az épületek és a közlekedés energiahatékonyságának javítására irányulhatnak.

- (57) A tagállamok megújuló energiára vonatkozó, az (EU) 2018/2001 európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾ I. mellékletében meghatározott 2020-as nemzeti céljainak kell a 2021–2030-as időszakra vonatkozó nemzeti ütemterv-előirányzatuk kiindulási pontjaként szolgálniuk, kivéve abban az esetben, ha valamely tagállam önként úgy dönt, hogy magasabb kiinduló pontot határoz meg. Emellett ugyanerre az időszakra vonatkozóan a részarány kötelező kiinduló értékeként is kell, hogy szolgáljanak, amint az az (EU) 2018/2001 irányelvben is szerepel. Következésképpen az említett időszakban a megújuló forrásokból származó energiának az egyes tagállamok bruttó végsőenergia-fogyasztásán belüli részaránya nem lehet alacsonyabb a kiinduló értéknél.
- (58) Ha valamely tagállam egy egyéves időszak során az elvégzett mérések szerint nem tartja fenn a kiinduló értéknek megfelelő részarányt, akkor egy éven belül további intézkedéseket kell tennie annak érdekében, hogy elérje a megfelelő részarányt. Ha egy tagállam ténylegesen megtette a szükséges intézkedéseket, és teljesítette a hiányosság orvoslására vonatkozó kötelezettségét, akkor úgy kell tekinteni, hogy a szóban forgó hiányosság megjelenésétől fogva megfelel az alapforgatókönyvében foglalt kötelező követelményeknek mind e rendelet, mind pedig az (EU) 2018/2001 irányelv értelmében.
- (59) Annak érdekében, hogy lehetővé váljon a megfelelő nyomon követés, és a tagállamok és a Bizottság korai korrekciós intézkedéseket tudjanak tenni, továbbá hogy elkerülhető legyen a „potyautas” magatartás, valamennyi tagállam ütemterv-előirányzatának (és következképpen az Unió ütemterv-előirányzatának) 2022-ban, 2025-ben és 2027-ben el kell érnie a megújuló energia részarányára vonatkozóan 2030-ra előirányozott teljes növekedés legalább egy bizonyos, ebben a rendeletben meghatározott százalékát. A Bizottság értékelni fogja, hogy elérték-e 2022-ban, 2025-ben és 2027-ben ezeket a referenciaértékeket, és ehhez többek között a tagállamok integrált nemzeti energia- és éghajlat-politikai eredményjelentéseire fog támaszkodni, amelyeket a tagállamoknak kell benyújtaniuk. A referenciaértékeket nem teljesítő tagállamoknak a következő eredményjelentésükben ki kell fejteniük, hogy miként fogják orvosolni az elmaradást. Ha nem sikerül teljesíteni az uniós indikatív referenciaértékeket, a referenciaértékeiket nem teljesítő tagállamoknak kiegészítő intézkedések végrehajtásával be kell hozniuk a lemaradásukat.
- (60) Az Uniónak és a tagállamoknak törekedniük kell arra, hogy a lehető legnaprakészebb információkat szolgáltatassák az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásáról és azok eltávolításáról. Ennek a rendeletnek lehetővé kell tennie, hogy a becslések statisztikai és egyéb információk – például adott esetben a 377/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽²⁾ létrehozott Kopernikusz-program által szolgáltatott űrtechnológián alapuló és egyéb műholdas rendszerek által szolgáltatott adatok – felhasználásával, a lehető legrövidebb időn belül elkészüljenek.
- (61) Az (EU) 2018/842 rendelet értelmében a 406/2009/EK európai parlamenti és tanácsi határozatban ⁽³⁾ elfogadott éves kötelezettségvállalási ciklusnak folytatódnia kell. Ez a megközelítés megköveteli az üvegházhatást okozó gázok tagállami jegyzékeinek átfogó felülvizsgálatát, hogy lehetővé váljék a megfelelésértékelése és szükség esetén korrekciós intézkedések alkalmazása. Az (EU) 2018/842 rendeletnek való megfelelés hiteles, egységes, átlátható módon és megfelelő időben való értékelése céljából egy olyan uniós szintű felülvizsgálati folyamatra van szükség, amely során ellenőrzik az üvegházhatást okozó gázok tagállamok által benyújtott jegyzékeit.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/2001 irányelve (2018. december 11.) a megújuló energiaforrásokból előállított energia használatának előmozdításáról (lásd e Hivatalos Lap 82. oldalát).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 377/2014/EU rendelete (2014. április 3.) a Kopernikusz-program létrehozásáról és a 911/2010/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 122., 2014.4.24., 44. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/406/EK határozata (2009. április 23.) az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának a 2020-ig terjedő időszakra szóló közösségi kötelezettségvállalásoknak megfelelő szintre történő csökkentésére irányuló tagállami törekvésekről (HL L 140., 2009.6.5., 136. o.).

- (62) A tagállamoknak és a Bizottságnak biztosítania kell a szoros együttműködést az energiaunió végrehajtásával kapcsolatos valamennyi ügyben, az e rendelettel kapcsolatos ügyekben az Európai Parlament szoros bevonása mellett. A Bizottságnak adott esetben támogatnia kell a tagállamokat e rendelet végrehajtásában, különös tekintettel az integrált nemzeti energia- és klímatervek létrehozására és az ahhoz kapcsolódó kapacitásépítésre, beleértve a belső modellezési kapacitás belső erőforrásainak és adott esetben külső szakértelmnek a mozgósítását.
- (63) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy az integrált nemzeti energia- és klímatervek figyelembe vegyék az európai szemeszter keretében kiadott legújabb országspecifikus ajánlásokat.
- (64) A tagállamoknak az „első az energiahatékonyság” elvét kell alkalmazniuk, ami azt jelenti, hogy az energetikai tervezési, a szakpolitikai és a beruházási döntések meghozatala előtt meg kell fontolni, hogy az előirányzott tervezési, szakpolitikai és beruházási intézkedések részben vagy egészben felválthatóak-e költségvetésként, technikailag, gazdaságilag és környezetvédelmi szempontból megfelelő alternatív energiahatékonysági intézkedésekkel, az egyes döntések céljainak elérése mellett. Ez magában foglalja különösen azt, hogy az energiahatékonyságot az Unió energetikai infrastruktúrájára vonatkozó jövőbeli beruházási döntések során alapvető fontosságú elemként és kulcsfontosságú szempontként kell kezelni. Az említett költségvetésként alternatívák közé tartoznak az energiakereslet és az energiakínálat hatékonyságának növelésére irányuló intézkedések, ideértve különösen a költségoptimalizált végfelhasználási energia-megtakarításokat, a keresletoldali válaszüntézkedések kezdeményezését és az energia hatékonyabb átalakítását, szállítását és elosztását. A tagállamoknak emellett ösztönözniük kell ennek az elvnek az elterjesztését a regionális és helyi önkormányzatok körében, valamint a magánszektorban.
- (65) Az Európai Környezetvédelmi Ügynökségnek adott esetben éves munkaprogramjával összhangban értékelési, nyomonkövetési és jelentéstételi munkájával támogatnia kell a Bizottságot.
- (66) A Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el az integrált nemzeti energia- és klímatervek általános keretének (sablonok) módosítására vonatkozóan, annak érdekében, hogy a sablont hozzáigazítsa az Unió energia- és éghajlat-politikai keretének azon módosításaihoz, amelyek közvetlenül és konkrétan kapcsolódnak az Uniónak az UNFCCC és a Párizsi Megállapodás szerinti hozzájárulásaihoz, hogy figyelembe vegye a globális felmelegedési potenciálokban és a nemzetközileg elfogadott nyilvántartási iránymutatásokban bekövetkezett változásokat, hogy meghatározza az uniós nyilvántartási rendszer alapvető követelményeit, és létrehozza a nyilvántartásokat. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak⁽¹⁾ megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein. Szükség esetén figyelembe kell venni az UNFCCC és a Párizsi Megállapodás alapján elfogadott határozatokat is.
- (67) E rendeletnek különösen a következők tekintetében történő végrehajtása egységes feltételeinek biztosítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni: az integrált nemzeti energia- és éghajlatpolitikai eredményjelentések; az alkalmazkodást célzó tevékenységekre, a fejlődő országoknak nyújtott pénzügyi és technológiai támogatásra és az árverésekből származó bevételekre vonatkozó integrált jelentéstétel; az üvegházhatást okozó gázok megközelítőleges adatokat tartalmazó jegyzékeire, az üvegházhatást okozó gázok jegyzékeire és az üvegházhatást okozó gázok elszámolt kibocsátására és eltávolítására vonatkozó éves jelentéstétel; a megújuló energiák finanszírozására szolgáló mechanizmus; a nemzeti nyilvántartási rendszerek; a jegyzékek felülvizsgálata; a szakpolitikák, az intézkedések és az előrejelzések uniós és nemzeti rendszerei; valamint az üvegházhatást okozó gázokra vonatkozó szakpolitikákról, intézkedésekről és előrejelzésekről szóló beszámoló. Ezeket a végrehajtási hatásköröket a 182/2011/EU rendeletnek⁽²⁾ megfelelően kell gyakorolni.
- (68) Az e rendeletben meghatározott végrehajtási hatáskörök gyakorlása érdekében a Bizottságot feladataiban a 93/389/EGK határozat 8. cikke, a 280/2004/EK határozat 9. cikke és az 525/2013/EU rendelet 26. cikke által létrehozott, jelenlegi Éghajlatváltozási Bizottság helyébe lépő Éghajlatváltozási Bizottság valamint az Energiaunió-bizottság segíti. A szakpolitikák egységességének biztosítása és az ágazatok közötti szinergiák maximalizálása érdekében mindkét bizottság tagállami képviselőit meg kell hívni a másik bizottság üléseire.

⁽¹⁾ HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

- (69) A Bizottságnak 2024-ben, majd ezt követően ötévente felül kell vizsgálnia e rendelet végrehajtását, és adott esetben módosító javaslatokat kell tennie a rendelet megfelelő végrehajtása és célkitűzései elérésének biztosítása érdekében E felülvizsgálatok során figyelembe kell venni a fejleményeket és a Párizsi Megállapodás szerinti globális értékelés eredményeit.
- (70) E rendelet célja, hogy beépítsen, módosítson, felváltson és visszavonjon bizonyos tervezési, jelentéstételi és ellenőrzési kötelezettségeket, amelyek jelenleg az energiával és az éghajlatváltozással kapcsolatos ágazati uniós jogi aktusokban találhatók, biztosítva ezzel a fő tervezési, jelentéstételi és ellenőrzési elemek ésszerűsített és integrált megközelítését. Ennek megfelelően a következő jogi aktusokat kell módosítani:
- az Európai Parlament és a Tanács 94/22/EK irányelve ⁽¹⁾,
 - az Európai Parlament és a Tanács 98/70/EK irányelve ⁽²⁾,
 - az Európai Parlament és a Tanács 2009/31/EK irányelve ⁽³⁾,
 - az Európai Parlament és a Tanács 663/2009/EK rendelete ⁽⁴⁾;
 - az Európai Parlament és a Tanács 715/2009/EK rendelete ⁽⁵⁾;
 - az Európai Parlament és a Tanács 2009/73/EK irányelve ⁽⁶⁾;
 - a Tanács 2009/119/EK irányelve ⁽⁷⁾;
 - az Európai Parlament és a Tanács 2010/31/EU irányelve ⁽⁸⁾;
 - a 2012/27/EU irányelv;
 - az Európai Parlament és a Tanács 2013/30/EU irányelve ⁽⁹⁾;
 - a Tanács (EU) 2015/652 irányelve ⁽¹⁰⁾;
- (71) A koherencia és a jogbiztonság érdekében e rendelet egyetlen rendelkezése sem akadályozza meg eltérések alkalmazását a villamos energia és a villamos energiával kapcsolatos kockázatokra való felkészültség területén alkalmazandó uniós ágazati jog alapján.
- (72) E rendeletbe teljes mértékben be kell építeni az 525/2013/EU rendelet rendelkezéseit is. Következésképpen az 525/2013/EU rendeletet 2021. január 1-jétől hatályon kívül kell helyezni. Annak biztosítása érdekében azonban, hogy az 525/2013/EU rendelet alapján folytatódjon a 406/2009/EK határozat végrehajtása, továbbá hogy a Kiotói Jegyzőkönyv végrehajtásához kapcsolódó bizonyos szempontok továbbra is a jog szintjén legyenek rögzítve, bizonyos rendelkezéseket ezen időpont után is alkalmazni kell.
- (73) Mivel e rendelet céljait a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban a javasolt intézkedések terjedelme és hatása miatt e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez a rendelet nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket,

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 94/22/EK irányelve (1994. május 30.) a szénhidrogének kutatására, feltárására és kitermelésére vonatkozó engedélyek megadásának és felhasználásának feltételeiről (HL L 164., 1994.6.30., 3. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 98/70/EK irányelve (1998. október 13.) a benzin és a dízelüzemanyagok minőségéről, valamint a 93/12/EGK tanácsi irányelv módosításáról (HL L 350., 1998.12.28., 58. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/31/EK irányelve (2009. április 23.) a szén-dioxid geológiai tárolásáról, valamint a 85/337/EGK tanácsi irányelv, a 2000/60/EK, a 2001/80/EK, a 2004/35/EK, a 2006/12/EK és a 2008/1/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, valamint az 1013/2006/EK rendelet módosításáról (HL L 140., 2009.6.5., 114. o.).

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 663/2009/EK rendelete (2009. július 13.) az energiaágazatbeli projektek közösségi pénzügyi támogatásán alapuló gazdaságélénkítő program létrehozásáról (HL L 200., 2009.7.31., 31. o.).

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 715/2009/EK rendelete (2009. július 13.) a földgázszállító hálózatokhoz való hozzáférés feltételeiről és az 1775/2005/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 211., 2009.8.14., 36. o.).

⁽⁶⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/73/EK irányelve (2009. július 13.) a földgáz belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 2003/55/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 211., 2009.8.14., 94. o.).

⁽⁷⁾ A Tanács 2009/119/EK irányelve (2009. szeptember 14.) a tagállamok minimális kőolaj- és/vagy kőolajtermék-készletezési kötelezettségéről (HL L 265., 2009.10.9., 9. o.).

⁽⁸⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2010/31/EU irányelve (2010. május 19.) az épületek energiahatékonyságáról (HL L 153., 2010.6.18., 13. o.).

⁽⁹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2013/30/EU irányelve (2013. június 12.) a tengeri olaj- és gázipari tevékenységek biztonságáról és a 2004/35/EK irányelv módosításáról (HL L 178., 2013.6.28., 66. o.).

⁽¹⁰⁾ A Tanács (EU) 2015/652 irányelve (2015. április 20.) a benzin és a dízelüzemanyagok minőségéről szóló 98/70/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv szerinti számítási módszerek és jelentéstételi követelmények meghatározásáról (HL L 107., 2015.4.25., 26. o.).

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. FEJEZET

Általános rendelkezések

1. cikk

Tárgy és hatály

(1) Ez a rendelet irányítási mechanizmust hoz létre a következők érdekében:

- a) az energiaunió célkitűzéseinek és céljainak valamint az üvegházhatású gázok kibocsátásával kapcsolatos hosszú távú, a Párizsi Megállapodással összhangban lévő uniós célkitűzéseknek az elérésére, a 2021-től 2030-ig tartó első tízéves időszak tekintetében pedig különösen az Unió 2030-ra vonatkozó energia- és éghajlat-politikai céljainak elérésére szolgáló stratégiák és intézkedések végrehajtása;
- b) a tagállamok közötti együttműködés ösztönzése, többek között adott esetben regionális szinten, az energiaunió célkitűzéseinek és céljainak elérése érdekében;
- c) annak biztosítása, hogy az Unió és a tagállamok által az UNFCCC és a Párizsi Megállapodás titkárságának küldött jelentéseket időben küldjék el, és azok, átláthatók, pontosak, koherensek, összehasonlíthatók és teljesek legyenek;
- d) hozzájárulás a nagyobb fokú szabályozási biztonsághoz, és a nagyobb befektetői biztonsághoz, továbbá a gazdasági fejlődés, a befektetések ösztönzése, a munkahelyteremtés és a társadalmi kohézió terén mutatkozó lehetőségek teljes kiaknázásának elősegítése;

Az irányítási mechanizmus a hosszú távú nemzeti stratégiákon, a 2021-től 2030-ig tartó időszaktól indulva tízéves időszakokat felölelő integrált nemzeti energia- és klímaterveken, a tagállamok ezekkel összefüggő integrált nemzeti energia- és éghajlat-politikai eredményjelentésein, valamint a Bizottság integrált ellenőrzési rendszerén alapul. Az irányítási mechanizmus tényleges lehetőségeket biztosít a nyilvánosság számára az említett nemzeti tervek és hosszú távú stratégiák elkészítésében való részvételre. Az irányítási mechanizmus egy strukturált, átlátható, ismétlődő folyamatot tartalmaz a Bizottság és a tagállamok között az integrált nemzeti energia- és klímatervek véglegesítése és azt követő végrehajtása, többek között a regionális együttműködés, valamint a Bizottság megfelelő fellépése tekintetében.

(2) Ez a rendelet alkalmazandó az energiaunió öt dimenziójára, amelyek egymáshoz szorosan kapcsolódnak és egymást kölcsönösen erősítik, és amelyek a következők:

- a) energiabiztonság;
- b) belső energiapiac,
- c) energiahatékonyság;
- d) dekarbonizáció; valamint
- e) kutatás, innováció és versenyképesség.

2. cikk

Fogalommeghatározások

E rendelet alkalmazásában:

- 1. „szakpolitikák és intézkedések”: valamennyi olyan eszköz, amely hozzájárul az integrált nemzeti energia- és klímatervek célkitűzéseinek eléréséhez, és/vagy az UNFCCC 4. cikke (2) bekezdésének a) és b) pontja szerinti kötelezettségvállalások teljesítéséhez, adott esetben ideértve azokat a kötelezettségvállalásokat is, amelyek elsődlegesen nem az üvegházhatású gázok kibocsátásának a korlátozására és csökkentésére vagy az energiarendszer megváltoztatására irányulnak;
- 2. „meglévő szakpolitikák és intézkedések”: végrehajtott szakpolitikák és intézkedések és elfogadott szakpolitikák és intézkedések;
- 3. „végrehajtott szakpolitikák és intézkedések”: olyan szakpolitikák és intézkedések, amelyekre nézve az integrált nemzeti energia- és klímaterv vagy az integrált nemzeti energia- és éghajlat-politikai eredményjelentés benyújtásának időpontjában az alábbi feltételek közül egy vagy több fennáll: közvetlenül alkalmazandó uniós vagy nemzeti jog van hatályban, egy vagy több önkéntes megállapodást fogadtak el, pénzügyi erőforrásokat rendeltek hozzájuk, humán erőforrásokat mozgósítottak.

4. „elfogadott szakpolitikák és intézkedések”: olyan szakpolitikák és intézkedések, amelyekről az integrált nemzeti energia- és klímaterv vagy az integrált nemzeti energia- és éghajlat-politikai eredményjelentés benyújtásának időpontjáig hivatalos kormányzati döntést hoztak, és egyértelmű kötelezettséget vállaltak a végrehajtásra;
5. „tervezett szakpolitikák és intézkedések”: megvitatás tárgyát képező alternatívák, amelyek esetében reális esély van arra, hogy az integrált nemzeti energia- és klímaterv vagy az integrált nemzeti energia- és éghajlat-politikai eredményjelentés benyújtása után elfogadják és végrehajtják őket;
6. „szakpolitikák és intézkedések, valamint előrejelzések rendszere”: intézményi, jogi és eljárási intézkedéseknek a szakpolitikák és intézkedések, valamint az üvegházhatású gázok emberi eredetű, forrásonkénti kibocsátására és nyelönkénti eltávolítására vonatkozó előrejelzések – többek között a 39. cikkben előírtaknak megfelelően történő – bejelentésére létrehozott rendszere;
7. „előrejelzések”: az üvegházhatású gázok emberi eredetű, forrásonkénti kibocsátásaira és nyelönkénti eltávolítására vonatkozó előrejelzések, illetve az energiarendszer fejleményei, beleértve a legalább mennyiségi becsléseket is a jelentési évet közvetlenül követő négy olyan egymás utáni évre vonatkozóan, amelyek utolsó számjegye 0 vagy 5;
8. „az intézkedések hatásait figyelmen kívül hagyó előrejelzések”: az üvegházhatású gázok emberi eredetű, forrásonkénti kibocsátására és nyelönkénti eltávolítására vonatkozó előrejelzések, amelyek nem veszik figyelembe a szóban forgó előrejelzés kiindulási pontjaként kiválasztott évet követően tervezett, elfogadott vagy végrehajtott szakpolitikák és intézkedések hatásait;
9. „az intézkedések hatásait figyelembe vevő előrejelzések”: az üvegházhatású gázok emberi eredetű, forrásonkénti kibocsátására és nyelönkénti eltávolítására vonatkozó előrejelzések, amelyek figyelembe veszik, hogy az elfogadott és végrehajtott szakpolitikák és intézkedések milyen hatást gyakorolnak az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentése vagy az energiarendszer fejleményei terén;
10. „a kiegészítő intézkedések hatásait figyelembe vevő előrejelzések”: az üvegházhatású gázok emberi eredetű, forrásonkénti kibocsátására és nyelönkénti eltávolítására vonatkozó előrejelzések vagy az energiarendszer fejleményei, amelyek figyelembe veszik, hogy az éghajlatváltozás mérséklése vagy az energiaügyi célkitűzések teljesítése érdekében elfogadott, végrehajtott és tervezett szakpolitikák és intézkedések milyen hatást gyakorolnak az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentére;
11. „az Unió 2030-ra vonatkozó energia- és éghajlat-politikai céljai”: az az Unió egészére vonatkozó kötelező cél, mely szerint 2030-ig az egész gazdaságban legalább 40 %-kal csökkenteni kell az üvegházhatású gázok hazai kibocsátását az 1990-es szinthez képest, valamint az az uniós szintű kötelező cél, hogy 2030-ig az Unió fogyasztásában a megújuló energia aránya elérje legalább a 32 %-ot, továbbá az arra vonatkozó uniós szintű kiemelt cél, hogy 2030-ig legalább 32,5 %-kal javuljon az energiahatékonyság, valamint a villamosenergia-hálózatok összeköttetése tekintetében 2030-ra kitűzött 15 %-os cél, illetve e tekintetben az Európai Tanács által vagy az Európai Parlament és a Tanács által 2030-ra vonatkozóan a későbbiekben elfogadott bármely cél;
12. „nemzeti nyilvántartási rendszer”: intézményi, jogi és eljárási intézkedések a tagállamon belül létrehozott olyan rendszere, amely egyrészt az üvegházhatású gázok emberi eredetű, forrásonkénti kibocsátásainak és nyelönkénti eltávolításának becslésére, másrészt a nyilvántartásban szereplő információk bejelentésére és archiválására szolgál;
13. „mutató”: mennyiségi, illetve minőségi tényező vagy változó, amely segíti a végrehajtás terén tett előrehaladás értékelését;
14. „fő mutatók”: az energiaunió öt dimenziója tekintetében elért előrehaladásra vonatkozó mutatók a Bizottság által javasoltak szerint;
15. „technikai kiigazítások”: az üvegházhatású gázok nemzeti jegyzékének e rendelet 38. cikke szerinti felülvizsgálatával összefüggésben végrehajtott és az eredeti becslések helyébe lépő kiigazítások, amennyiben a jegyzékben szereplő adatok hiányosak vagy nem a vonatkozó nemzetközi vagy uniós szabályokkal vagy iránymutatásokkal összhangban készültek;
16. „minőségbiztosítás”: felülvizsgálati eljárások tervezett rendszere, amely annak biztosítására szolgál, hogy az adatok minőségével kapcsolatos célok megvalósuljanak és – a minőség-ellenőrzési programok hatékonyságának előmozdítása és a tagállamok támogatása érdekében – a jelentésekben a lehető legpontosabb becslések és információk szerepeljenek;
17. „minőség-ellenőrzés”: rutinszerűen végzett műszaki tevékenységek rendszere, amely az adatok sértetlenségének, pontosságának és teljességének biztosítása, a hibák és hiányosságok azonosítása és kezelése, az adatok és más anyagok dokumentálása és archiválása, valamint az összes minőségbiztosítási tevékenység rögzítése céljából összeállított információk és becslések minőségének megállapítására és ellenőrzésére szolgál;

18. „első az energiahatékonyság”: az energiapolitikai tervezés, valamint a szakpolitikai és beruházási döntéshozatal során olyan alternatív költségvetéskorlatos energiahatékonysági intézkedéseknek a lehető legnagyobb mértékű figyelembevétele, amelyek célja az energiakereslet és az energiakínálat hatékonyabbá tétele, különösen költségvetéskorlatos végfelhasználási energiamegtakarítások, keresleti választéskorlatos kezdeményezése és hatékonyabb átalakítás, átvitel és elosztás révén, mindeközben szem előtt tartva a döntések célkitűzéseit;
19. „SET-terv”: a „Az európai energiarendszer átalakításának felgyorsítása egy integrált stratégiai energiategnologiai terv (SET-terv) segítségével” című bizottsági közleményben meghatározott stratégiai energiategnologiai terv;
20. „korai erőfeszítések”:
 - a) a megújuló forrásokból származó energia tekintetében 2030-ra meghatározott uniós cél és a tagállamok kollektív hozzájárulásai közötti lehetséges különbség értékelésével összefüggésben a tagállam által elért, a megújuló forrásokból származó energiának a 2020-ra az (EU) 2018/2001 irányelv I. mellékletében meghatározott kötelező tagállami célon felüli részaránya vagy a tagállamnak a 2020-ra meghatározott kötelező nemzeti cél elérése érdekében megtett korábbi előrelépései;
 - b) a Bizottságnak a megújuló forrásokból származó energia tekintetében a 29. cikk (1) bekezdésének b) pontja szerinti értékelésén alapuló ajánlásainak összefüggésében a megújuló energia legalább 32 %-os részarányára vonatkozó 2030-ra kitűzött kötelező uniós célhoz való tagállami hozzájárulás korai végrehajtása a megújuló energiára vonatkozó nemzeti referenciaértékek mérten;
21. „regionális együttműködés”: az energiaunió öt dimenziójának legalább az egyikét lefedő partnerségben részt vevő két vagy több tagállam közötti együttműködés;
22. „megújuló forrásból származó energia vagy megújuló energia”: az (EU) 2018/2001 irányelv 2. cikkének 1. pontjában meghatározott, megújuló forrásból származó energia vagy megújuló energia;
23. „teljes bruttó energiafogyasztás”: az (EU) 2018/2001 irányelv 2. cikkének 4. pontjában meghatározott teljes bruttó energiafogyasztás;
24. „támogatási rendszer”: az (EU) 2018/2001 irányelv 2. cikkének 5. pontjában meghatározott támogatási rendszer;
25. „erőmű-átalakítás”: az (EU) 2018/2001 irányelv 2. cikkének 10. pontjában meghatározott erőmű-átalakítás;
26. „megújulóenergia-közösség”: az (EU) 2018/2001 irányelv 2. cikkének 16. pontjában meghatározott megújulóenergia-közösség;
27. „távűtés” vagy „távűtés”: az (EU) 2018/2001 irányelv 2. cikkének 19. pontjában meghatározott távűtés vagy távűtés;
28. „hulladék”: az (EU) 2018/2001 irányelv 2. cikkének 23. pontjában meghatározott hulladék;
29. „biomassza”: az (EU) 2018/2001 irányelv 2. cikkének 24. pontjában meghatározott biomassza;
30. „mezőgazdasági biomassza”: az (EU) 2018/2001 irányelv 2. cikkének 25. pontjában meghatározott mezőgazdasági biomassza;
31. „erdei biomassza”: az (EU) 2018/2001 irányelv 2. cikkének 26. pontjában meghatározott erdei biomassza;
32. „biomassza-üzemanyagok”: az (EU) 2018/2001 irányelv 2. cikkének 27. pontjában meghatározott biomassza-üzemanyagok;
33. „biogáz”: az (EU) 2018/2001 irányelv 2. cikkének 28. pontjában meghatározott biogáz;
34. „folyékony bio-energiatároló”: az (EU) 2018/2001 irányelv 2. cikkének 32. pontjában meghatározott folyékony bio-energiatároló;
35. „bioüzemanyag”: az (EU) 2018/2001 irányelv 2. cikkének 33. pontjában meghatározott bioüzemanyag;
36. „fejlett bioüzemanyagok”: az (EU) 2018/2001 irányelv 2. cikkének 34. pontjában meghatározott fejlett bioüzemanyagok;
37. „újrafeldolgozott szénalapú üzemanyagok”: az (EU) 2018/2001 irányelv 2. cikkének 35. pontjában meghatározott újrafeldolgozott szénalapú üzemanyagok;
38. „keményítőben gazdag növények”: az (EU) 2018/2001 irányelv 2. cikkének 39. pontjában meghatározott keményítőben gazdag növények;
39. „élelmiszer- és takarmánynövények”: az (EU) 2018/2001 irányelv 2. cikkének 40. pontjában meghatározott élelmiszer- és takarmánynövények;

40. „lignocellulóz-tartalmú anyagok”: az (EU) 2018/2001 irányelv 2. cikkének 41. pontjában meghatározott lignocellulóz-tartalmú anyagok;
41. „maradvány”: az (EU) 2018/2001 irányelv 2. cikkének 43. pontjában meghatározott maradvány;
42. „primerenergia-fogyasztás”: a 2012/27/EU irányelv 2. cikkének 2. pontjában meghatározott primerenergia-fogyasztás;
43. „végsőenergia-fogyasztás”: a 2012/27/EU irányelv 2. cikkének 3. pontjában meghatározott végsőenergia-fogyasztás;
44. „energiahatékonyság”: a 2012/27/EU irányelv 2. cikkének 4. pontjában meghatározott energiahatékonyság;
45. „energiamegtakarítás”: a 2012/27/EU irányelv 2. cikkének 5. pontjában meghatározott energiamegtakarítás;
46. „energiahatékonyság-javulás”: a 2012/27/EU irányelv 2. cikkének 6. pontjában meghatározott energiahatékonyság-javulás;
47. „energiahatékonysági szolgáltatás”: a 2012/27/EU irányelv 2. cikkének 7. pontjában meghatározott energiahatékonysági szolgáltatás;
48. „hasznos alapterület”: a 2012/27/EU irányelv 2. cikkének 10. pontjában meghatározott hasznos alapterület;
49. „energiagazdálkodási rendszer”: a 2012/27/EU irányelv 2. cikkének 11. pontjában meghatározott energiazdálkodási rendszer;
50. „kötelezett fél”: a 2012/27/EU irányelv 2. cikkének 14. pontjában meghatározott kötelezett fél;
51. „végrehajtó állami hatóság”: a 2012/27/EU irányelv 2. cikkének 17. pontjában meghatározott végrehajtó állami hatóság;
52. „egyéni fellépés”: a 2012/27/EU irányelv 2. cikkének 19. pontjában meghatározott egyéni fellépés;
53. „energiaelosztó”: a 2012/27/EU irányelv 2. cikkének 20. pontjában meghatározott energiaelosztó;
54. „elosztórendszer-üzemeltető”: a 2009/72/EK irányelv 2. cikkének 6. pontjában és a 2009/73/EK irányelv 2. cikkének 6. pontjában meghatározott elosztórendszer-üzemeltető;
55. „kiskereskedelmienergia-értékesítő vállalkozás”: a 2012/27/EU irányelv 2. cikkének 22. pontjában meghatározott kiskereskedelmienergia-értékesítő vállalkozás;
56. „energiahatékonysági szolgáltató”: a 2012/27/EU irányelv 2. cikkének 24. pontjában meghatározott energiahatékonysági szolgáltató;
57. „energiahatékonyság-alapú szerződés”: a 2012/27/EU irányelv 2. cikkének 27. pontjában meghatározott energiahatékonyság-alapú szerződés;
58. „kapcsolt energiatermelés”: a 2012/27/EU irányelv 2. cikkének 30. pontjában meghatározott kapcsolt energia-termelés;
59. „épület”: a 2010/31/EU irányelv 2. cikkének 1. pontjában meghatározott épület;
60. „közel nulla energiaigényű épület”: a 2010/31/EU irányelv 2. cikkének 2. pontjában meghatározott közel nulla energiaigényű épület;
61. „hőszivattyú”: a 2010/31/EU irányelv 2. cikkének 18. pontjában meghatározott hőszivattyú;
62. „fosszilis üzemanyag”: nem megújuló, szénalapú energiaforrás, mint például a szilárd üzemanyag, földgáz és olaj.

2. FEJEZET

Integrált nemzeti energia- és klímatervek

3. cikk

Integrált nemzeti energia- és klímatervek

(1) Minden tagállam 2019. december 31-ig, majd 2029. január 1-jéig, azt követően pedig minden tizedik évben integrált nemzeti energia- és klímatervet nyújt be a Bizottságnak. A tervek tartalmazzák az e cikk (2) bekezdésében és az I. mellékletben meghatározott elemeket. Az első terv a 2021-től 2030-ig tartó időszakot öleli fel, szem előtt tartva a hosszabb távú kilátásokat. A következő tervek az előző terv által felölelt időszak végét közvetlenül követő tízéves időszakot ölelik fel.

- (2) Az integrált nemzeti energia- és klímatervek a következő fő szakaszokból állnak:
- a) az integrált nemzeti energia- és klímatervek létrehozása során követett eljárás áttekintése, amely egy összefoglalóból, az érdekelt felekkel folytatott nyilvános konzultációnak és a részvételüknek, valamint ennek eredményeinek leírásából, továbbá a terv elkészítése során a többi tagállammal folytatott regionális együttműködés leírásából áll, a 10., 11. és 12. cikkben és az I. melléklet 1. része A. szakaszának 1. pontjában foglaltaknak megfelelően;
 - b) az energiaunió egyes dimenzióival kapcsolatos nemzeti célkitűzések, célok és hozzájárulások leírása, a 4. cikkben és az I. mellékletben foglaltaknak megfelelően;
 - c) a b) pontban meghatározott megfelelő célkitűzések, célok és hozzájárulások teljesítésével kapcsolatban tervezett szakpolitikák és intézkedések leírása, valamint a megfelelő célkitűzések, célok és hozzájárulások teljesítéséhez szükséges beruházások általános áttekintése;
 - d) az energiaunió öt dimenziójával kapcsolatos jelenlegi helyzet leírása, az energiarendszerek és az üvegházhatású gázok kibocsátása és elnyelése, valamint a b) pontban említett célkitűzésekre vonatkozó előrejelzések tekintetében, a már meglévő szakpolitikák és intézkedések leírásával együtt;
 - e) adott esetben a megújuló energiával és az energiahatékonysággal kapcsolatos célkitűzések, célok vagy hozzájárulások előtti, szabályozási és nem szabályozási jellegű korlátok és akadályok leírása;
 - f) a b) pontban említett célkitűzések teljesítése érdekében tervezett szakpolitikák és intézkedések hatásainak értékelése, beleértve azok összhangját az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentésére vonatkozó, a Párizsi Megállapodás szerinti hosszú távú célkitűzésekkel, valamint a 15. cikkben említett hosszú távú stratégiákkal;
 - g) az energiaunió öt dimenziójához kapcsolódó versenyképességre irányulóan tervezett szakpolitikák és intézkedések hatásainak általános értékelése;
 - h) az e rendelet III. mellékletében meghatározott követelmények és struktúra szerint kidolgozott melléklet, amely a 2012/27/EU irányelv 7. cikkével és V. mellékletével összhangban meghatározza az energiamegtakarítási követelmények elérésére szolgáló tagállami módszereket és szakpolitikai intézkedéseket.

(3) Integrált nemzeti energia- és klímatervekben a tagállamok:

- a) minden érintett érdekelt fél számára korlátozzák az adminisztráció összetettségét és költségét;
- b) figyelembe veszik az energiaunió öt dimenziója közötti kölcsönös összefüggéseket, különösen az „első az energiahatékonyság” elvet;
- c) adott esetben olyan adatokat és alapfeltevéseket használnak fel, amelyek mind az öt dimenzió tekintetében megalapozottak és következetesek;
- d) értékeli az energiaszegénységben élő háztartások számát, figyelembe véve az adott nemzeti kontextusban az alapvető életszínvonal garantálásához szükséges háztartási energetikai szolgáltatásokat, a meglévő szociális politikát és egyéb releváns politikákat, valamint a Bizottság indikatív iránymutatásait a vonatkozó energiaszegénységi mutatókról.

Abban az esetben, ha az első albekezdés d) pontja alapján egy tagállam ellenőrizhető adatokra támaszkodó értékelése alapján úgy találja, hogy jelentős számú energiaszegénységben élő háztartással rendelkezik, tervébe az energiaszegénység csökkentésére irányuló nemzeti indikatív célkitűzést kell belefoglalnia. Az érintett tagállamoknak integrált nemzeti energia- és klímatervekben fel kell vázolniuk az energiaszegénység kezelésére szolgáló esetleges szakpolitikai és intézkedéseiket, beleértve a szociálpolitikai intézkedéseket és a más vonatkozó nemzeti programokat is.

(4) Az e cikk alapján a Bizottságnak benyújtott integrált nemzeti energia- és klímatervét minden tagállam nyilvánosan elérhetővé teszi.

(5) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 43. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az I. melléklet 1. része A. szakasza 2.1.1. és 3.1.1. pontjának, a B. szakasza 4.1. és 4.2.1. pontjának és a 2. része 3. pontjának módosítására vonatkozóan annak érdekében, hogy hozzáigazítsa ezeket a pontokat az Unió energia- és éghajlat-politikai keretének azon módosításaihoz, amelyek közvetlenül és konkrétan kapcsolódnak az Uniónak az UNFCCC és a Párizsi Megállapodás szerinti hozzájárulásaihoz.

4. cikk

Nemzeti célkitűzések, célok és hozzájárulások az energiaunió öt dimenziója tekintetében

Minden tagállam az integrált nemzeti energia- és klímatervében a következő fő célkitűzéseket, célokat és hozzájárulásokat határozza meg az I. melléklet A. szakaszának 2. pontjában előírtak szerint:

a) a dekarbonizáció dimenziója tekintetében:

- (1) az üvegházhatásúgáz-kibocsátás és eltávolítás tekintetében és azzal a céllal, hogy elérjék az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentésére előírt, a gazdaság egészére vonatkozó uniós célt:
 - i. a tagállamoknak az üvegházhatású-gáz kibocsátásra vonatkozó kötelező nemzeti célja és az éves kötelező nemzeti határértékek az (EU) 2018/842 rendelet alapján;

- ii. a tagállamok kötelezettségvállalásai az (EU) 2018/841 rendelet alapján;
- iii. adott esetben az energiaunió célkitűzéseinek és céljainak elérésére, valamint a Párizsi Megállapodással összhangban lévő, az üvegházhatásúgáz- kibocsátásra vonatkozó hosszú távú uniós kötelezettségvállalások teljesítésére irányuló egyéb célkitűzések és célok, beleértve az ágazati célokat és az alkalmazkodási célokat is;

(2) a megújuló energia tekintetében:

Az (EU) 2018/2001 irányelv 3. cikkében említett kötelező uniós cél elérése érdekében, amely szerint 2030-ra a megújuló energia részarányának el kell érnie legalább 32 %-ot, az e célhoz való hozzájárulás a tekintetben, hogy a tagállamokban mekkora a megújuló forrásokból származó energiának a bruttó végsőenergia-fogyasztásban való részaránya 2030-ban, az e hozzájárulásra vonatkozó, 2021-től kezdődő ütemterv-előirányzattal együtt. 2022-re az ütemterv-előirányzatnak el kell érnie a megújuló forrásokból származó energia részarányának az adott tagállam 2020-ra vonatkozó kötelező erejű nemzeti célja, valamint a 2030-ra kitűzött célhoz való hozzájárulása közötti teljes növekedés legalább 18 %-át kitevő referenciaértéket. 2025-re az ütemterv-előirányzatnak el kell érnie a megújuló forrásokból származó energia részarányának az adott tagállam 2020-ra vonatkozó kötelező erejű nemzeti célja, valamint a 2030-ra kitűzött célhoz való hozzájárulása közötti teljes növekedés legalább 43 %-át kitevő referenciaértéket. 2027-re az ütemterv-előirányzatnak el kell érnie a megújuló forrásokból származó energia részarányának az adott tagállam 2020-ra vonatkozó kötelező erejű nemzeti célja, valamint a 2030-ra kitűzött célhoz való hozzájárulása közötti teljes növekedés legalább 65 %-át kitevő referenciaértéket.

2030-ra az ütemterv-előirányzatnak el kell érnie legalább az adott tagállam tervezett hozzájárulását. Ha valamely tagállam várhatóan felülmúlja a 2020-ra vonatkozó kötelező nemzeti célját, ütemterv-előirányzatának kiindulópontja az az érték is lehet, amelyet az előrejelzések szerint el fog érni. A tagállamok ütemterv-előirányzatainak összességükben ki kell adniuk a 2022-ra, 2025-re és 2027-re meghatározott uniós referenciaértékeket és az Unió azon kötelező célját, mely szerint 2030-ra a megújuló energia részarányának el kell érnie legalább 32 %-ot. Az uniós célhoz való hozzájárulásuktól, valamint az e rendelet szerinti ütemterv-előirányzatuktól függetlenül a tagállamok nemzeti szakpolitikáik céljából szabadon megcélozhatnak magasabb szintet is;

b) az energiahatékonyság dimenziója tekintetében:

- (1) a 2012/27/EU irányelv 1. cikkének (1) bekezdésében és 3. cikkének (5) bekezdésében említett, a 2030-ra legalább 32,5 %-os energiahatékonyság-javulást előíró uniós célok eléréséhez nyújtott indikatív nemzeti energiahatékonysági hozzájárulás vagy a primer- vagy végsőenergia-fogyasztás, vagy a primer- vagy végsőenergia-megtakarítás, vagy pedig az energiaintenzitás alapján.

A tagállamoknak a 2020-ra várható primerenergia-fogyasztás és végsőenergia-fogyasztás abszolút szintjében és a 2030-ra várható primerenergia-fogyasztás és végsőenergia-fogyasztás abszolút szintjében kell meghatározniuk hozzájárulásukat, az e hozzájárulásra vonatkozó, 2021-től kezdődő ütemterv-előirányzattal együtt. Ki kell fejteniük az alapul vett módszereket és a felhasznált átváltási tényezőket;

- (2) a 2012/27/EU irányelv energiamegtakarítási kötelezettségekről szóló 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján a 2021 és 2030 közötti időszakban elérendő végfelhasználási energiamegtakarítás halmozott mennyisége;
- (3) a magán és köztulajdonban lévő lakó- és nem lakáscélú épületek nemzeti állományának felújítására vonatkozó hosszú távú stratégia indikatív mérföldkövei, az előrehaladás mérésére alkalmas, nemzeti szinten bevett mutatókat tartalmazó ütemterv, a várható energiamegtakarítás és a szélesebb körű előnyök tényeken alapuló becslése és a hozzájárulás a 2012/27/EU irányelv szerinti uniós energiahatékonysági célkitűzésekhez, a 2010/31/EU irányelv 2a. cikkével összhangban.
- (4) a 2012/27/EU irányelvnek a közintézmények példamutató szerepéről szóló 5. cikke alapján a 2021 és 2030 közötti időszakban felújítandó teljes alapterület vagy az azzal egyenértékű éves energiamegtakarítás;

c) az energiabiztonság dimenziója tekintetében:

- (1) a következőkre vonatkozó nemzeti célkitűzések:

- az energiaforrások és a harmadik országokból származó energiaellátás fokozottabb diverzifikálása, amely irányulhat az energiaiimporttól való függőség csökkentésére;
- a nemzeti energiarendszer rugalmasságának növelése, valamint
- az energiaellátás korlátozásának vagy megszakadásának kezelése a regionális és a nemzeti energiarendszerek alkalmazkodóképességének javítása érdekében, megadva a célkitűzések teljesítésére vonatkozó időszakot is;

d) a belső energiapiac dimenziója tekintetében:

- (1) a villamosenergia-hálózatok összeköttetésének az a szintje, amelyet a tagállam 2030-ra el kíván érni a villamosenergia-hálózatok összeköttetésére vonatkozó, 2030-ig szóló legalább 15 %-os cél figyelembevételével, egy olyan stratégiával együtt, amely tartalmazza az érintett tagállamokkal szoros együttműködésben meghatározott, 2021-től kezdődően alkalmazandó szintet, figyelembe véve a rendszer-összeköttetésekre vonatkozóan 2020-ra elérendő legalább 10 %-os célt és az intézkedés sürgősségére vonatkozó mutatókat, amelyek alapja a nagykereskedelmi piaci árdifferencia, a rendszerösszekötők névleges átviteli kapacitása a csúcsterheléshez viszonyítva és a telepített megújulóenergia-termelési kapacitásukhoz viszonyítva, az I. melléklet I. része A. szakaszának 2.4.1. pontjában meghatározottak szerint. Minden egyes új rendszerösszekötőt társadalmi-gazdasági és környezeti költség-haszon elemzésnek kell alávetni, és csak abban az esetben szabad megvalósítani, ha a potenciális előnyök felülmúlják a költségeket;
- (2) a villamosenergia-átviteli és földgázszállító infrastruktúrával és adott esetben azok modernizálásával kapcsolatos fő projektek, amelyek az energiaunió öt dimenziója szerinti célkitűzések és célok eléréséhez szükségesek;
- (3) a belső energiapiac egyéb szempontjaihoz kapcsolódó nemzeti célkitűzések, mint például: a rendszer rugalmasságának növelése, különösen az alkalmazandó jognak megfelelő piaci alapú árképzéssel kapcsolatos szakpolitikák és intézkedések révén; piaci integráció és piac-összekapcsolás, amelynek célja a meglévő összeköttetések értékesíthető kapacitásának növelése, az intelligens hálózatok, az aggregálás, a keresletoldali válasz, a tárolás, az elosztott energiatermelés, a teherelosztási, teher-úraelosztási és tehercsökkentési mechanizmusok és a valós idejű árjelzések biztosítása, megadva a célkitűzések teljesítésére vonatkozó időszakot is, továbbá a belső energiapiaccal kapcsolatos egyéb nemzeti célkitűzések az I. melléklet 1. része A. szakaszának 2.4.3. pontjában meghatározottak szerint.

e) a kutatás, innováció és versenyképesség dimenziója tekintetében:

- (1) az energiaunióval kapcsolatos állami és – amennyiben létezik – magánkutatásra és innovációra vonatkozó nemzeti célkitűzések és finanszírozási célok, adott esetben megadva a célkitűzések teljesítésére vonatkozó időszakot is; e célkitűzéseknek és céloknak tükrözniük kell az energiaunióra vonatkozó stratégia és adott esetben a SET-terv prioritásait. Célkitűzései, céljai és hozzájárulásai meghatározásakor a tagállam támaszkodhat az uniós joggal összeegyeztethető, már meglévő nemzeti stratégiákra vagy tervekre.
- (2) ha ilyen rendelkezésre áll, a tiszta energia előmozdításával kapcsolatos, 2050-re vonatkozó nemzeti célkitűzések.

5. cikk

A tagállamok hozzájárulását meghatározó folyamat a megújuló energia területén

- (1) A tagállam a 4. cikk a) pontjának (2) alpontja szerinti, a megújuló forrásokból származó energiának a bruttó végsőenergia-fogyasztásában való részarányához való, 2030-ra és a következő nemzeti tervek által felölelt időszakok utolsó évére vonatkozó hozzájárulásában figyelembe veszi a következők mindegyikét:
 - a) az (EU) 2018/2001 irányelvben előírt intézkedések;
 - b) a 2012/27/EK irányelv alapján az energiahatékonysági cél elérése érdekében elfogadott intézkedések;
 - c) bármely egyéb olyan meglévő intézkedés, amely a tagállamban vagy adott esetben uniós szinten a megújuló energia előmozdítását célozza;
 - d) az (EU) 2018/2001 irányelv I. mellékletében meghatározott, a megújuló energiaforrásokból származó energiának a bruttó végsőenergia-fogyasztáson belüli részarányára vonatkozóan 2020-ra előírt kötelező nemzeti cél.
- e) adott esetben a megújuló energia telepítését érintő bármely lényeges körülmény, például:
 - i. a telepített energia méltányos eloszlása az Unióban;
 - ii. gazdasági feltételek és potenciál, beleértve az egy főre jutó GDP-t;
 - iii. a megújuló energia költséghatékony telepítésével kapcsolatos potenciál;
 - iv. földrajzi, környezeti és természeti korlátok, beleértve a nem összekapcsolt térségek és régiók korlátait;
 - v. a villamosenergia-rendszerösszeköttetés szintje a tagállamok között.
 - vi. egyéb lényeges körülmények, különösen a korai erőfeszítések.

Az első albekezdés e) pontja tekintetében minden tagállam megjelöli az integrált nemzeti energia- és klímatervében, hogy a megújuló energia telepítését érintően milyen lényeges körülményeket vett figyelembe.

(2) A tagállamok közösen biztosítják, hogy hozzájárulásaik együttesen elérjék a kitűzött célt, azaz 2030-ra a bruttó végsőenergia-fogyasztásban uniós szinten legalább 32 % legyen a megújuló forrásokból származó energia részaránya.

6. cikk

A tagállamok hozzájárulását meghatározó folyamat az energiahatékonyság területén

(1) A tagállam a 4. cikk b) pontjának (1) alpontja szerinti, 2030-ra és a következő nemzeti tervek által felölelt időszakok utolsó évére vonatkozó indikatív nemzeti energiahatékonysági hozzájárulásában figyelembe veszi, hogy a 2012/27/EU irányelv 3. cikkével összhangban az Unió energiafogyasztása 2020-ban nem lehet több, mint legfeljebb 1 483 Mtoe primerenergia-fogyasztás vagy legfeljebb 1 086 Mtoe végsőenergia-fogyasztás, 2030-ban pedig nem lehet több, mint legfeljebb 1 273 Mtoe primerenergia-fogyasztás és/vagy legfeljebb 956 Mtoe végsőenergia-fogyasztás.

Emellett minden tagállamnak figyelembe kell vennie a következőket:

- a) a 2012/27/EU irányelvben előírt intézkedések;
 - b) egyéb olyan intézkedések, amelyek a tagállamban és uniós szinten az energiahatékonyság előmozdítását célozzák;
- (2) Az (1) bekezdésben említett hozzájárulásuk meghatározásakor a tagállamok figyelembe vehetik a primer- és végsőenergia-fogyasztást befolyásoló nemzeti körülményeket, például a következőket:
- a) a fennmaradó költséghatékony energiamegtakarítási potenciál;
 - b) a bruttó hazai termék alakulása és előrejelzése;
 - c) az energiaimport és az energiaexport változásai;
 - d) az energiamix változásai és a fejlemények a szén-dioxid-leválasztás és -tárolás területén; valamint
 - e) korai fellépések.

Az első albekezdés vonatkozásában, az integrált nemzeti energia- és klímatervében minden tagállam megjelöli, hogy figyelembe vett-e bármely, a primer- és végsőenergia-fogyasztást érintő körülményt, és amennyiben igen, melyeket.

7. cikk

Nemzeti szakpolitikák és intézkedések az energiaunió mind az öt dimenziója tekintetében

A tagállamok az I. melléklettel összhangban az integrált nemzeti energia- és klímaterveikben leírják az ahhoz szükséges fő meglévő és tervezett szakpolitikákat és intézkedéseket, hogy elérjék különösen a nemzeti tervben meghatározott célkitűzéseket, beleértve adott esetben a regionális együttműködést és a nemzeti és regionális szintű megfelelő finanszírozást előíró intézkedéseket, köztük az uniós programok és eszközök igénybevételét is.

A tagállamok általános áttekintést adnak a nemzeti tervben meghatározott célkitűzések, a célok és hozzájárulások eléréséhez szükséges beruházásokról, valamint általános értékelést adnak a beruházások forrásairól.

8. cikk

Az integrált nemzeti energia- és klímatervek elemzési alapja

(1) A tagállamok az I. mellékletben meghatározott struktúrának és formátumnak megfelelően leírják az integrált nemzeti energia- és klímaterv benyújtásának időpontjában vagy a legutolsó rendelkezésre álló információk alapján fennálló aktuális helyzetet az energiaunió mind az öt dimenziójával kapcsolatban, beleértve az energiarendszereket és az üvegházhatású gázok kibocsátását és eltávolítását is. A tagállamok továbbá az energiaunió mind az öt dimenziója tekintetében meghatározzák és leírják a legalább az említett terv időtartamára vonatkozó előrejelzéseiket a meglévő szakpolitikák és intézkedések alapján várható eredményekről. A tagállamoknak – adott esetben, és amennyiben lehetséges – törekedniük kell arra, hogy az ismertetés mind az öt dimenziót illetően emellett hosszabb távra, az integrált nemzeti energia- és klímaterv időtartamán túli időszakokra is kitékintszen.

(2) A tagállamok az integrált nemzeti energia- és klímaterveikben ismeretik a következők nemzeti és adott esetben regionális szintű értékelését:

- a) az energiarendszerek fejlődésére és az üvegházhatású gázok kibocsátásának és eltávolításának alakulására a tervezett szakpolitikák és intézkedések vagy intézkedéscsomagok alapján gyakorolt hatás a terv időtartamára és a terv által felölelt időszak legutóbbi évét követő tízéves időszakra, beleértve az (1) bekezdésben említett, meglévő szakpolitikák és intézkedéseken vagy intézkedéscsomagokon alapuló előrejelzésekkel való összehasonlítást is;
- b) a 7. cikkben említett és az I. mellékletben tovább részletezett tervezett szakpolitikák és intézkedések vagy intézkedéscsomagok makrogazdasági, és a megvalósíthatóság határain belül egészségügyi, környezeti, készségekre gyakorolt és társadalmi hatása a legalább 2030-ig tartó első tízéves időszakban, beleértve az e cikk (1) bekezdésében említett, meglévő szakpolitikák és intézkedéseken vagy intézkedéscsomagokon alapuló előrejelzésekkel való összehasonlítást is. Az e hatások vizsgálatára használt módszertant nyilvánosságra kell hozni.
- c) a meglévő szakpolitikáknak és intézkedéseknek vagy intézkedéscsomagoknak és a tervezett szakpolitikáknak és intézkedéseknek vagy intézkedéscsomagoknak egy szakpolitikai dimenzió belüli, valamint a különböző dimenziók közötti kölcsönhatása a legalább 2030-ig tartó első tízéves időszakban. Az ellátásbiztonságra, az infrastruktúrára és a piaci integrációra vonatkozó előrejelzéseket megalapozott energiahatékonysági forgatókönyvekkel kell összekapcsolni;
- d) a meglévő szakpolitikák és intézkedések és a tervezett szakpolitikák és intézkedések milyen módon vonzzák a végrehajtásukhoz szükséges beruházásokat.

(3) A tagállamok a nyilvánosság számára elérhetővé teszik a végleges forgatókönyvekhez és előrejelzésekhez felhasznált feltételezésekre, paraméterekre és módszertanokra vonatkozó átfogó információkat, figyelembe véve a statisztikai korlátozásokat, a kereskedelmi szempontból érzékeny adatokat és az adatvédelmi szabályok betartását.

9. cikk

Az integrált nemzeti energia- és klímatervek tervezete

(1) A tagállamok 2018. december 31-ig, azt követően 2028. január 1-jéig, azt követően pedig minden tizedik évben – a 3. cikk (1) bekezdésével és az I. melléklettel összhangban – elkészítik és benyújtják a Bizottságnak integrált nemzeti energia- és klímaterv tervezetét.

(2) A Bizottság értékeli az integrált nemzeti energia- és klímatervek tervezetét és a 34. cikkel összhangban legkésőbb hat hónappal ezen integrált nemzeti energia- és klímatervek benyújtásának határideje előtt országspecifikus ajánlásokat tehet a tagállamoknak. Ezek az ajánlások különösen a következőket érinthetik:

- a) a célkitűzések, célok és hozzájárulások által megcélzott szint az energiaunió célkitűzéseinek, és különösen a megújuló energia és az energiahatékonyság tekintetében 2030-ra meghatározott uniós célok együttes elérésének szempontjából, valamint a tagállam által a villamosenergia-rendszerösszeköttetés 2030-ra megcélzott szintje, a 4. cikk d) pontjában említettek szerint, kellő figyelmet fordítva a megújuló energia telepítését és az energiafogyasztást érintően a kérdéses tagállam által az integrált nemzeti energia- és klímaterv tervezetében megjelölt releváns körülményekre és az I. melléklet 1. része A. szakaszának 2.4.1. pontjában meghatározott, a rendszer-összeköttetésekkel kapcsolatos, az intézkedések sürgősségére vonatkozó mutatókra;
- b) a tagállami és uniós szintű intézkedésekkel kapcsolatos szakpolitikák és intézkedések, valamint olyan egyéb szakpolitikák és intézkedések, amelyeknek határokon átnyúló jelentősége lehet;
- c) bármely további olyan szakpolitika és intézkedés, amelyet az integrált nemzeti energia- és klímaterv esetleg előír;
- d) az integrált nemzeti energia- és klímatervben foglalt meglévő és a tervezett szakpolitikáknak és intézkedéseknek az energiaunió egy dimenzióján belüli, valamint a különböző dimenziói közötti kölcsönhatása és ezek összeegyeztethetősége.

(3) A tagállamok az integrált energia- és klímaterveikben kellőképpen figyelembe veszik a Bizottság ajánlásait. Ha az érintett tagállam nem foglalkozik az ajánlással vagy annak egy jelentős részével, az adott tagállamnak indokolást kell adnia és azt nyilvánosságra kell hoznia.

(4) A 10. cikkben említett nyilvános konzultációval összefüggésben a tagállamoknak az integrált nemzeti energia- és klímatervek tervezeteit a nyilvánosság számára elérhetővé kell tenniük.

10. cikk

Nyilvános konzultáció

Az uniós jog egyéb követelményeinek sérelme nélkül a tagállamok biztosítják, hogy a nyilvánosság már korán és ténylegesen lehetőséget kapjon az integrált nemzeti energia- és klímatervek tervezetének elkészítésében való részvételre – a 2021 és 2030 közötti időszakra vonatkozó terveket illetően a végleges tervek elkészítésében való részvételre, jóval a tervek elfogadása előtt –, valamint a 15. cikkben említett hosszú távú stratégiák elkészítésében való részvételre. A tagállamok a Bizottsághoz benyújtott ilyen dokumentumokhoz csatolják a nyilvánosság véleményének vagy előzetes véleményének összefoglalását. Amennyiben a 2001/42/EK irányelvet kell alkalmazni, a tervezetről az említett irányelvvel összhangban folytatott konzultációt úgy kell tekinteni, hogy az megfelel a nyilvános konzultációra vonatkozó, e rendelet szerinti kötelezettségeknek.

A tagállamok biztosítják a nyilvánosság tájékoztatását. A tagállamok észszerű időkereteket adnak meg, amelyek elegendő időt hagynak a nyilvánosság számára a tájékozódásra, a részvételre és véleményének kifejtésére. A tagállamok biztosítják a nyilvánosság tájékoztatását.

A tagállamok csökkentik az ennek a cikknek a végrehajtásával kapcsolatos adminisztráció összetettségét.

11. cikk

Az éghajlat- és energiapolitikával kapcsolatos többszintű párbeszéd

Minden tagállam a nemzeti szabályok szerint megteremti a többszintű éghajlat- és energiapolitikai párbeszédet, amelyben a helyi hatóságok, a civil társadalmi szervezetek, az üzleti közösség, a befektetők és más érdekelt felek és a lakosság is aktívan részt vehetnek és megvitathatják a különböző előirányzott energia- és éghajlat-politikai forgatókönyveket, a hosszú távúakat is beleértve, és áttekinthetik az elért haladást, kivéve, ha a tagállam már rendelkezik egy ugyanilyen célt szolgáló struktúrával. Az említett párbeszéd keretében az integrált nemzeti energia- és klímatervek is megvitathatók.

12. cikk

Regionális együttműködés

(1) A tagállamok a regionális együttműködés minden meglévő és lehetséges formájának figyelembevételével együttműködnek egymással annak érdekében, hogy ténylegesen elérjék az integrált energia- és klímatervekben meghatározott célkitűzéseket, célokat és hozzájárulásokat.

(2) Minden tagállam jóval azelőtt, hogy a 9. cikk (1) bekezdése alapján benyújtaná a Bizottságnak integrált energia- és klímaterve tervezetét – a 2021 és 2030 közötti időszakra vonatkozó terveket illetően a végleges tervek előkészítése során, jóval azok elfogadása előtt – azonosítja a regionális együttműködés lehetőségeit, és egyeztet a szomszédos tagállamokkal, többek között regionális együttműködési fórumok keretében. Amennyiben azt helyénvalónak tartja, a tervet készítő tagállam az együttműködés iránt érdeklődő más tagállamokkal vagy harmadik országokkal is egyeztet. A szigeten fekvő olyan tagállamoknak, amelyek nem rendelkeznek más tagállamokkal villamosenergia-rendszerösszeköttetéssel, azokkal a tagállamokkal kell egyeztetniük, amelyekkel közös tengeri határuk van. Az egyeztetés érdekében megkeresett tagállamok számára ésszerű időt kell biztosítani a válaszadásra. Integrált nemzeti energia- és klímatervének tervezetében – a 2021 és 2030 közötti időszakra vonatkozó terveket illetően a végleges nemzeti energia- és klímatervében – minden tagállam bemutatja legalább e regionális egyeztetés előzetes eredményeit, beleértve adott esetben azt is, hogy hogyan vette figyelembe a megkeresett tagállamok vagy harmadik országok észrevételeit.

(3) A tagállamok önkéntes alapon az integrált nemzeti energia- és klímaterveik és eredményjelentéseik egyes részeit közösen is kidolgozhatják, többek között regionális együttműködési fórumok keretében. Amennyiben így járnak el, az eredmény az integrált nemzeti energia- és klímatervük és az eredményjelentésük megfelelő részeinek helyébe lép. Két vagy több tagállam kérésére a Bizottság elősegíti ezt a munkát.

(4) A piaci integráció és a költséghatékony szakpolitikák és intézkedések elősegítése érdekében a tagállamok az integrált nemzeti energia- és klímaterveik tervezetének benyújtási határideje és a végleges tervek benyújtási határideje közötti időszakban ismertetik integrált nemzeti energia- és klímatervük tervezetét az érintett regionális együttműködési fórumokon a tervek véglegesítése céljából. Szükség esetén a Bizottság elősegíti az ilyen együttműködést és egyeztetést a tagállamok között, valamint ha további regionális együttműködési lehetőségeket azonosít, indikatív iránymutatást nyújthat a tagállamok számára az együttműködés és az egyeztetési eljárás hatékonyságának elősegítése érdekében.

- (5) A tagállamok az integrált energia- és klímaterveik végleges változatában megfontolják a többi tagállamtól a (2) és (3) bekezdés alapján kapott észrevételeket, és e tervekben kifejtik, hogyan vették figyelembe ezeket az észrevételeket.
- (6) Az (1) bekezdésben említett célból a tagállamok regionális szinten és adott esetben regionális együttműködési fórumok keretében továbbra is együttműködnek az integrált nemzeti energia- és klímatervekben foglalt releváns szakpolitikák és intézkedések végrehajtása során.
- (7) A tagállamok az Energiaközösség aláíróival és az Európai Gazdasági Térség harmadik ország tagjaival is előírnyozhatnak együttműködést.
- (8) Amennyiben a 2001/42/EK irányelv rendelkezései alkalmazandók, az említett irányelv 7. cikkének megfelelően lefolytatott, a tervezetről való határokon átnyúló konzultációt úgy kell tekinteni, hogy az megfelel a regionális együttműködésre vonatkozó, e rendelet szerinti kötelezettségeknek, feltéve, hogy az e cikkben foglalt követelmények teljesülnek.

13. cikk

Az integrált nemzeti energia- és klímatervek értékelése

A 3. és 14. cikk szerint benyújtott integrált nemzeti energia- és klímatervek és azok aktualizált változatai alapján a Bizottság értékeli különösen azt, hogy:

- a) a célkitűzések, célok és hozzájárulások elégségesek-e az energiaunió célkitűzéseinek, az első tízéves időszakban pedig különösen a 2030-ra vonatkozó uniós éghajlat- és energiapolitikai keret céljainak eléréséhez;
- b) a tervek megfelelnek-e a 3–12. cikk követelményeinek, és a tagállamok kellően figyelembe vették-e a Bizottságnak a 34. cikk alapján kiadott ajánlásait.

14. cikk

Az integrált nemzeti energia- és klímatervek aktualizálása

- (1) 2023. június 30-ig, majd 2033. január 1-jéig, azt követően pedig tízévente a tagállamok benyújtják a Bizottságnak a 3. cikkben említett, legutóbbi bejelentett integrált nemzeti energia- és klímaterveik aktualizálásának tervezetét, vagy indokolással szolgálnak a Bizottság számára annak igazolására, hogy a terv aktualizálása nem szükséges.
- (2) 2024. június 30-ig, majd 2034. január 1-jéig, azt követően pedig tízévente a tagállamok benyújtják a Bizottságnak a legutóbbi bejelentett integrált nemzeti energia- és klímaterveik aktualizált változatát, kivéve, ha az (1) bekezdésének megfelelően indokolással szolgáltak arra vonatkozóan, hogy a terv aktualizálása nem szükséges.
- (3) A (2) bekezdésben említett aktualizálás során a tagállam akkor módosítja a 4. cikk a) pontjának (1) alpontjában a számszerűsített uniós célkitűzések, célok vagy hozzájárulások tekintetében meghatározott nemzeti célkitűzéseit, céljait vagy hozzájárulásait, ha a legutóbbi bejelentett integrált nemzeti energia- és klímatervhez képest magasabb megcélzott szintet jelent be. A (2) bekezdésben említett aktualizálás során a tagállam csak abból a célból módosíthatja a 4. cikk a) pontjának (2) alpontjában és b) pontjában a számszerűsített uniós célkitűzések, célok és hozzájárulások tekintetében meghatározott nemzeti célkitűzéseit, céljait vagy hozzájárulásait, hogy a legutóbbi bejelentett integrált nemzeti energia- és klímatervhez képest egyenértékű vagy magasabb megcélzott szintet jelentsen be.
- (4) A tagállamok erőfeszítéseket tesznek annak érdekében, hogy az aktualizált integrált nemzeti energia- és klímatervekben mérsékeljék azokat a káros környezeti hatásokat, amelyek a 17–25. cikk szerinti integrált jelentéstétel részeként váltak nyilvánvalóvá.
- (5) A tagállamok a (2) bekezdésben említett aktualizálásokban figyelembe veszik az európai szemeszter keretében kiadott legújabb országspecifikus ajánlásokat, valamint a Párizsi Megállapodásból eredő kötelezettségeket.
- (6) A 9. cikk (2) bekezdésében, valamint a 10. és a 12. cikkben meghatározott eljárásokat alkalmazni kell az aktualizált integrált nemzeti energia- és klímatervek elkészítésére és értékelésére.

(7) E cikk nem érinti a tagállamok jogát arra, hogy az integrált nemzeti energia- és klímaterveikben meghatározott vagy hivatkozott nemzeti szakpolitikákat bármikor módosítsák és kiigazítsák, feltéve, ha ezeket a módosításokat és kiigazításokat feltüntetik az integrált nemzeti energia- és éghajlat-politikai eredményjelentésben.

3. FEJEZET

Hosszú távú stratégiák

15. cikk

Hosszú távú stratégiák

(1) 2020. január 1-jéig, majd 2029. január 1-jéig, azt követően pedig tízévente minden tagállam elkészíti és jelenti a Bizottságnak a legalább 30 éves kitekintéssel rendelkező hosszú távú stratégiáját. A tagállamoknak szükség esetén e stratégiákat ötévente aktualizálniuk kell.

(2) A (3) bekezdésben említett átfogó éghajlat-politikai célkitűzések elérése érdekében a Bizottság 2019. április 1-jéig javaslatot fogad el az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentésére irányuló hosszú távú uniós stratégiára vonatkozóan, amely összhangban áll a Párizsi Megállapodással és figyelembe veszi a tagállamok integrált nemzeti energia- és klímaterveinek tervezetét. Az ebben a bekezdésben említett hosszú távú stratégiának tartalmaznia kell legalább a következőket:

- a) a (3) bekezdésben említett célkitűzésekhez való uniós hozzájárulásra vonatkozó különböző forgatókönyvek, így többek között arra vonatkozó forgatókönyv, hogy az Unió 2050-re elérje a nulla nettó üvegházhatásúgáz-kibocsátást, majd ezután a negatív kibocsátást;
- b) az a) pontban említett forgatókönyvek hatásai a fennmaradó globális és uniós szén-dioxid-költségvetésre, hogy ezek az információk felhasználhatók legyenek az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentésének költséghatékonyságáról, eredményességéről és méltányosságáról folytatott eszmecsere során.

(3) A tagállamok és az Unió hosszú távú stratégiai hozzájárulnak a következőkhöz:

- a) az Unió és tagállamai által az UNFCCC és a Párizsi Megállapodás alapján az emberi eredetű üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentésére és nyelőnkénti eltávolítására, valamint a szénmegkötés növelésének előmozdítására vállalt kötelezettségek teljesítése;
- b) a Párizsi Megállapodás azon célkitűzésének a teljesítése, hogy a globális átlaghőmérséklet emelkedése 2 °C alatt maradjon az iparosodás előtti szinthez képest, valamint hogy erőfeszítéseket tegyenek annak érdekében, hogy a hőmérséklet-emelkedést az iparosodás előtti szint feletti 1,5 °C-ra korlátozzák;
- c) az üvegházhatásúgáz-kibocsátás hosszú távú csökkentésének és fokozottabb nyelőnkénti eltávolításának a megvalósítása valamennyi ágazatban, összhangban azzal az uniós célkitűzéssel, hogy – az Éghajlatváltozási Kormányközi Testület szerint szükséges kibocsátáscsökkentésekkel összefüggésben – az Unió az üvegházhatású gázok kibocsátását költséghatékony módon csökkentse, és a Párizsi Megállapodásban meghatározott hőmérsékleti célok elérése érdekében fokozza a nyelőnkénti eltávolítást, hogy az üvegházhatású gázok emberi eredetű, forrásonkénti kibocsátása és nyelőnkénti eltávolítása tekintetében az Unión belül a lehető leghamarabb egyensúlyt érjen el, továbbá adott esetben ezután negatív kibocsátást érjen el;

d) egy rendkívül energiahatékony, nagymértékben a megújuló energián alapuló energiarendszer az Unióban;

(4) A tagállamok hosszú távú stratégiaiknak tartalmazniuk kell a IV. mellékletben meghatározott elemeket. Emellett a tagállamok és az Unió hosszú távú stratégiai a következőkre terjednek ki:

- a) az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentésének és a fokozottabb nyelőnkénti eltávolításnak az összesített értéke;
- b) az üvegházhatású-kibocsátás csökkentése és a fokozottabb nyelőnkénti eltávolítás az egyes ágazatokban, beleértve többek között a villamosenergia-ágazatot, az ipart, a közlekedést, a fűtési és hűtési ágazatot, valamint az épületeket (lakóépületek és a harmadik ágazat épületei), a mezőgazdaságot, a hulladékgazdálkodást és a földhasználatot, a földhasználat-megváltoztatást és az erdőgazdálkodást (LULUCF) is;
- c) a várható haladás az alacsony üvegházhatásúgáz-kibocsátású gazdaság felé tartó átmenetben, beleértve az üvegházhatásúgáz-intenzitást, a bruttó hazai termék CO₂-intenzitását, a hosszú távú beruházásokra vonatkozó kapcsolódó becsléseket és a kapcsolódó kutatási, fejlesztési és innovációs stratégiákat;
- d) a megvalósíthatóság határain belül a dekarbonizációt célzó intézkedések várt társadalmi-gazdasági hatása, beleértve többek között a makrogazdasági és a társadalmi fejlődéssel, az egészségügyi kockázatokkal és a környezetvédelemmel kapcsolatos szempontokat;
- e) kapcsolatok más nemzeti hosszú távú célkitűzésekkel, tervezési tevékenységekkel, valamint egyéb szakpolitikákkal, intézkedésekkel és beruházásokkal.

(5) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 43. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a IV. melléklet módosítására vonatkozóan annak érdekében, hogy azt hozzáigazítsa az Unió hosszú távú stratégiájának vagy az Unió energia- és éghajlat-politikai keretének azon fejleményeihez, amelyek közvetlenül és konkrétan kapcsolódnak az UNFCCC és különösen a Párizsi Megállapodás alapján elfogadott vonatkozó határozatokhoz.

(6) Az integrált nemzeti energia- és klímaterveknek összeegyeztethetőnek kell lenniük az e cikkben említett hosszú távú stratégiákkal.

(7) A tagállamok és a Bizottság hosszú távú stratégiáikról és azok bármely esetleges aktualizált változatáról haladéktalanul tájékoztatják a nyilvánosságot és azokat haladéktalanul a nyilvánosság rendelkezésére bocsátják, többek között a 28. cikkben említett e-platform révén. A tagállamok és a Bizottság a végleges eredmények vonatkozó adatait a nyilvánosság számára elérhetővé teszik, ügyelve a kereskedelmi szempontból érzékeny adatokra és az adatvédelmi szabályok betartására.

(8) A Bizottság azzal támogatja a tagállamokat hosszú távú stratégiáik elkészítésében, hogy tájékoztatást nyújt az azok alapjául szolgáló mögöttes tudományos ismeretekről és a tudás és a legjobb gyakorlatok megosztásának lehetőségeiről, többek között adott esetben iránymutatást adva a tagállamoknak a stratégiáik kialakítási és végrehajtási szakaszában.

(9) A Bizottság értékeli, hogy a hosszú távú nemzeti stratégiák megfelelőek-e az energiaunió 1. cikkben meghatározott célkitűzéseinek és céljainak együttes eléréséhez, és tájékoztat az esetlegesen fennmaradó kollektív elmaradásról.

16. cikk

A metánra vonatkozó stratégiai terv

Tekintettel a metán magas globális felmelegedési potenciáljára és viszonylag rövid légköri élettartamára, a Bizottság megvizsgálja a metánkibocsátásnak az Unió üvegházhatásúgáz-kibocsátására gyakorolt rövid és középtávú hatásainak csökkentésére szolgáló szakpolitikák és intézkedések végrehajtásának következményeit. Adott esetben figyelembe véve a körforgásos gazdaság célkitűzéseit, a Bizottság megfontolja a metánkibocsátások gyors kezelésére vonatkozó szakpolitikai lehetőségeket, és a 15. cikkben említett hosszú távú uniós stratégia szerves részeként a metánra vonatkozó uniós stratégiai tervet terjeszt elő.

4. FEJEZET

Jelentéstétel

1. szakasz

Kétéves eredményjelentés és annak nyomon követése

17. cikk

Integrált nemzeti energia- és éghajlat-politikai eredményjelentések

(1) A 26. cikk sérelme nélkül 2023. március 15-ig, majd azt követően kétévente minden tagállam beszámol a Bizottságnak integrált nemzeti energia- és klímaterve végrehajtásának helyzetéről, mégpedig egy olyan integrált nemzeti energia- és éghajlat-politikai eredményjelentés formájában, amely felöleli az energiaunió mind az öt dimenzióját.

(2) Az integrált nemzeti energia- és éghajlat-politikai eredményjelentés a következő elemekre terjed ki:

- a) az integrált nemzeti energia- és klímatervekben meghatározott célkitűzések, célok és hozzájárulások elérése felé tett előrelépés, valamint az ezek teljesítéséhez szükséges szakpolitikák és intézkedések finanszírozása és végrehajtása felé tett előrelépés, beleértve a tényleges beruházások áttekintését a beruházásokra vonatkozó eredeti feltételezésekhez képest;
- b) adott esetben a 11. cikkben említett párbeszéd létrehozása terén elért előrehaladásra vonatkozó információk;
- c) a 20–25. cikkben említett információk, valamint adott esetben a szakpolitikákkal és intézkedésekkel kapcsolatos frissítések az említett cikkekkel összhangban;
- d) az alkalmazkodásra vonatkozó információk a 4. cikk (1) bekezdése (a) pontjának megfelelően;
- e) amennyire lehetséges, az integrált nemzeti energia- és klímatervekben foglalt szakpolitikák és intézkedések levegőtisztaságra és a légszennyező anyagok kibocsátására gyakorolt hatásának számszerűsítése;

Az Unió és a tagállamok az UNFCCC Felelősek Konferenciája 2/CP.17. sz. határozata alapján kétévenként jelentést küldenek az UNFCCC titkárságának, és az UNFCCC 12. cikke alapján a nemzeti közleményeiket is továbbítják a titkársághoz.

(3) Az integrált nemzeti energia- és éghajlat-politikai eredményjelentés tartalmazza a 26. cikk (3) bekezdésében említett éves jelentésekben szereplő információkat, valamint a 18. cikkben említett jelentésekben szereplő, az üvegházhatású gázok emberi eredetű forrásonkénti kibocsátására és nyelőnkénti eltávolítására vonatkozó szakpolitikákkal és intézkedésekkel, valamint előrejelzésekkel kapcsolatos információkat.

(4) A Bizottság a 44. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett Energiaunió-bizottság segítségével végrehajtási jogi aktusokat fogad el az e cikk (1) és (2) bekezdésében említett információkra vonatkozó struktúra, formátum, technikai részletek és eljárás meghatározására.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 44. cikk (6) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(5) A (2) bekezdés c) pontjában említett információk és aktualizálások gyakoriságát és körét összhangba kell hozni a megfelelő befektetői biztonság biztosításának szükségességével.

(6) Amennyiben a Bizottság a 32. cikk (1) vagy (2) bekezdése szerint ajánlásokat adott ki, az érintett tagállam az integrált nemzeti energia- és éghajlat-politikai eredményjelentésében szerepelteti az ezen ajánlások nyomán elfogadott vagy elfogadni és végrehajtani tervezett szakpolitikákra és intézkedésekre vonatkozó információkat. Ezeknek az információknak adott esetben tartalmazniuk kell a végrehajtás részletes menetrendjét.

Ha az érintett tagállam úgy dönt, hogy nem foglalkozik az ajánlással vagy annak egy jelentős részével, indokolást kell adnia.

(7) A tagállamok nyilvánosságra hozzák az e cikk alapján a Bizottságnak benyújtott jelentéseiket.

18. cikk

Integrált jelentéstétel az üvegházhatású gázokkal kapcsolatos szakpolitikákról és intézkedésekről, valamint az előrejelzésekről

(1) A tagállamok 2021. március 15-ig, majd azt követően kétévente jelentik a Bizottságnak a következőkre vonatkozó információkat:

- a) nemzeti szakpolitikáik és intézkedéseik vagy intézkedéscsomagjaik a VI. mellékletben meghatározottak szerint; és
- b) az üvegházhatású gázok emberi eredetű, forrásonkénti kibocsátásaira és nyelőnkénti eltávolítására vonatkozó nemzeti előrejelzések az V. melléklet 2. részében felsorolt gázonként vagy gázcsoportonként (fluorozott szénhidrogének és perfluor-karbonok). A nemzeti előrejelzéseknek figyelembe kell venniük az uniós szinten elfogadott valamennyi szakpolitikát és intézkedést, és tartalmazniuk kell a VII. mellékletben meghatározott információkat.

(2) A tagállamok a rendelkezésre álló legaktuálisabb előrejelzéseket nyújtják be. Amennyiben valamely tagállam minden második év március 15-ig nem nyújtja be a teljes előrejelzési becslését, és a Bizottság megállapítja, hogy a tagállamnak nem áll módjában a becslési hiányosságokat orvosolni azt követően, hogy azokra a Bizottság minőségbiztosítási vagy minőség-ellenőrzési eljárásai során fény derült, a Bizottság az érintett tagállammal konzultálva az uniós előrejelzések összeállításához szükséges becsléseket készíthet.

(3) A tagállamok az előző jelentés benyújtását követő év március 15-ig közölnek a Bizottsággal minden, az (1) bekezdés értelmében bejelentett információkban a jelentéstételi időszak első évében bekövetkezett jelentős változást.

(4) A tagállamok elektronikus formában a nyilvánosság rendelkezésére bocsátják az (1) bekezdés szerinti nemzeti előrejelzéseiket és a nemzeti szakpolitikák és intézkedések költségeire és az üvegházhatású gázok kibocsátását korlátozó uniós szakpolitikák és intézkedések végrehajtására gyakorolt hatásaira vonatkozó esetleges megfelelő értékeléseket, továbbá az ezen értékelések alátámasztására szolgáló esetleges technikai jelentéseket. Ezen előrejelzéseknek és értékeléseknek tartalmazniuk kell az alkalmazott modellek és módszertani megközelítések ismertetését, a fogalommeghatározásokat és az alapfeltevéseket.

19. cikk

Integrált jelentéstétel az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodást célzó nemzeti fellépésekről, a fejlődő országoknak nyújtott pénzügyi és technológiai támogatásról és az árverésekből származó bevételről

(1) A tagállamok – az UNFCCC és a Párizsi Megállapodás keretében elfogadott jelentéstételi követelményekkel összhangban – 2021. március 15-ig, majd azt követően kétévente beszámolnak a Bizottságnak az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodást célzó nemzeti terveikről és stratégiáikról, felvázolva az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás elősegítése céljából végrehajtott és tervezett intézkedéseiket, beleértve a VIII. melléklet 1. részében meghatározott információkat is.

(2) A tagállamok 2021. július 31-ig, majd azt követően minden évben (X év) beszámolnak a Bizottságnak arról, hogy miként használták fel azokat a bevételeiket, amelyekre a kibocsátási egységeknek a 2003/87/EK irányelv 10. cikkének (1) bekezdése és 3d. cikkének (1) vagy (2) bekezdése szerinti árverés útján történő értékesítése révén tettek szert, ideértve a VIII. melléklet 3. részében meghatározott információkat is.

(3) A tagállamok – az UNFCCC és a Párizsi Megállapodás keretében elfogadott vonatkozó jelentéstételi követelményekkel összhangban – 2021. szeptember 30-ig és azt követően minden évben (X év) beszámolnak a Bizottságnak a fejlődő országoknak nyújtott támogatásokról, ideértve a VIII. melléklet 2. részében meghatározott információkat is.

(4) A tagállamok a VIII. melléklet 2. részének b) pontjában meghatározott információk kivételével nyilvánosságra hozzák az e cikk alapján a Bizottságnak benyújtott jelentéseiket.

(5) A Bizottság a 44. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett Éghajlatváltozási Bizottság segítségével végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben megállapítja, hogy a tagállamoknak a struktúrát, a formát és a benyújtást illetően milyen eljárást kell követniük az információk e cikk szerinti bejelentése során.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 44. cikk (6) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

20. cikk

A megújuló energiára vonatkozó integrált jelentéstétel

A tagállamok az integrált nemzeti energia- és éghajlat-politikai eredményjelentéseikben szerepeltetik a következőkre vonatkozó információkat:

a) a következő ütemtervek és célkitűzések végrehajtása:

- (1) a megújuló energia bruttó végsőenergia-fogyasztásban elért összesített részarányára vonatkozó nemzeti ütemtervelőirányzat 2021 és 2030 között;
- (2) a megújuló energiának a végsőenergia-fogyasztásban 2021 és 2030 között elért ágazonkénti részarányára vonatkozó becsült ütemtervek a villamosenergia-, fűtési és hűtési ágazatban és a közlekedési ágazatban;
- (3) a 2021 és 2030 között a megújuló energia összesített és ágazonkénti ütemterveinek elérésére használt megújulóenergia-technológiánkénti becsült ütemtervek, beleértve a várható teljes bruttó végsőenergia-fogyasztást technológiánkénti és ágazonkénti bontásban, Mtoe-ben kifejezve, valamint a teljes tervezett beépített teljesítményt, technológiánkénti és ágazonkénti bontásban, MW-ban kifejezve;
- (4) a bioenergia iránti keresletre vonatkozó pályák, hőenergia, villamos energia és közlekedés szerinti bontásban, valamint a biomassza kínálatára vonatkozó pályák, alapanyagok és származás szerinti bontásban (különbséget téve a hazai termelés és a behozatal között). Az erdei biomassza esetében értékelni kell annak forrását és a LULUCF-nyelőkre gyakorolt hatását;
- (5) adott esetben egyéb nemzeti ütemtervek és célkitűzések, beleértve a hosszú távú és az ágazati ütemterveket és célkitűzéseket is (például a biomasszából a hő hasznosítása nélkül előállított villamos energia részaránya, a megújuló energia részaránya a távfűtésben, a megújuló energia felhasználása az épületekben, a városok, megújulóenergia-közösségek és a termelő-fogyasztók által előállított megújuló energia), a szennyvízkezelésből származó iszap hasznosításával előállított energia;

b) a következő szakpolitikák és intézkedések végrehajtása:

- (1) végrehajtott, elfogadott és tervezett szakpolitikák és intézkedések a megújuló energia tekintetében az e rendelet 4. cikk a) pontja (2) alpontjában megadottak szerint 2030-ra kitűzött kötelező uniós szintű célhoz való hozzájárulás érdekében, beleértve az ágazat- és technológiaspecifikus intézkedéseket is, külön felülvizsgálva az (EU) 2018/2001 irányelv 23–28. cikkében meghatározott intézkedések végrehajtását;
- (2) ha vannak ilyenek, a regionális együttműködésre irányuló különleges intézkedések;
- (3) az EUMSZ 107. és 108. cikkének sérelme nélkül az olyan pénzügyi támogatásra vonatkozó különleges intézkedések – az uniós támogatást és az uniós alapok felhasználását is beleértve –, amelyek célja a megújuló forrásokból előállított energia villamos energia, fűtés és hűtés, valamint közlekedés céljára történő felhasználásának előmozdítása;
- (4) adott esetben a megújuló forrásokból előállított villamos energia azon támogatásának értékelése, amelyet a tagállamoknak az (EU) 2018/2001 irányelv 6. cikkének (4) bekezdése értelmében kell biztosítaniuk;
- (5) az (EU) 2018/2001 irányelv 15–18. cikkében meghatározott követelmények teljesítésére szolgáló különleges intézkedések;
- (6) adott esetben az olyan nélkülözhetetlen kapacitás szükségességének értékelésére, átláthatóvá tételére és csökkentésére irányuló konkrét intézkedések, amelyek a megújuló forrásból származó energia korlátozásához vezethetnek;

- (7) a tagállamok által az (EU) 2018/2001 irányelv 21. cikkének (6) bekezdése és 22. cikkének (5) bekezdése értelmében a megújuló forrásokból előállított energia saját fogyasztásra való termelésének és a megújulóenergia-közösségeknek az előmozdítására és megkönnyítésére létrehozandó támogató keret szerinti szakpolitikák és intézkedések összefoglalása;
 - (8) a biomasszából, különösen az új biomassza feltárásából származó energia felhasználását előmozdító intézkedések, figyelembe véve a biomassza- ideértve a fenntartható biomassza is – rendelkezésre állását, valamint az előállított és felhasznált biomassza fenntarthatóságára irányuló intézkedéseket;
 - (9) a megújuló energia részarányának a fűtési és hűtési ágazatban és a közlekedési ágazatban való növelését célzó, már meglévő intézkedések;
 - (10) a villamosenergia-vásárlási megállapodások alkalmazását megkönnyítő politikák és intézkedések;
- c) a IX. melléklet 1. részében meghatározottak szerint.

21. cikk

Az energiahatékonyságra vonatkozó integrált jelentéstétel

A tagállamok az integrált nemzeti energia- és éghajlat-politikai eredményjelentéseikben szerepeltetik a következőkre vonatkozó információkat:

- a) a következő nemzeti ütemtervek, célkitűzések és célok végrehajtása:
- (1) az éves primerenergia- és végsőenergia-fogyasztás ütemterv-előirányzata 2021 és 2030 között, mint a 2030-ra vonatkozó uniós szintű cél eléréséhez nyújtott nemzeti energia-megtakarítási hozzájárulás, az alapul vett módszereket is beleértve;
 - (2) a magán és köztulajdonban lévő hazai lakó- és nem lakáscélú épületek nemzeti állományának felújítására vonatkozó hosszú távú stratégia indikatív mérföldkövei és a hozzájárulás a 2012/27/EU irányelv szerinti uniós energiahatékonysági célkitűzésekhez, a 2010/31/EU irányelv 2a. cikkével összhangban;
 - (3) adott esetben a nemzeti tervben meghatározott egyéb nemzeti célkitűzések aktualizálása;
- b) a következő szakpolitikák és intézkedések végrehajtása:
- (1) végrehajtott, elfogadott és tervezett szakpolitikák és intézkedések a 2030-ra vonatkozó indikatív nemzeti energiahatékonysági hozzájárulás, valamint a 6. cikkben említett egyéb célkitűzések elérése érdekében, beleértve az épületek energiahatékonyságának előmozdítására szolgáló tervezett intézkedéseket és eszközöket (a pénzügyi jellegűeket is), a földgáz- és villamosenergia-infrastruktúra energiahatékonysági potenciáljának hasznosítására irányuló intézkedéseket és az energiahatékonyságot előmozdító egyéb intézkedéseket is;
 - (2) adott esetben olyan piaci alapú eszközök, amelyek ösztönzik az energiahatékonyság javítását, beleértve az energia-adókat és -illetékeket és a kibocsátási egységeket is, de nem csak ezekre szorítkozva;
 - (3) a 2012/27/EU irányelv 7a. és 7b. cikke szerinti és az e rendelet III. mellékletének megfelelő nemzeti energiahatékonysági kötelezettségi rendszerek és alternatív intézkedések;
 - (4) a 2010/31/EU irányelv 2a. cikkének megfelelő hosszú távú felújítási stratégiák;
 - (5) a közszektorban az energetikai szolgáltatásokat előmozdító szakpolitikák és intézkedések, valamint az energiahatékonyság-alapú szerződéseket és az egyéb energiahatékonysági szolgáltatási modelleket hátráltató szabályozási és nem szabályozási jellegű akadályok felszámolására irányuló intézkedések;
 - (6) adott esetben az energiahatékonyság terén folytatott regionális együttműködés;
 - (7) az EUMSZ 107. és 108. cikkének sérelme nélkül adott esetben az energiahatékonyság terén nemzeti szinten hozott finanszírozási intézkedések, az uniós támogatást és az uniós alapok felhasználását is beleértve;
- c) a IX. melléklet 2. részében meghatározottak szerint.

22. cikk

Az energiabiztonságra vonatkozó integrált jelentéstétel

A tagállamok az integrált nemzeti energia- és éghajlat-politikai eredményjelentéseikben szerepeltetik a következők végrehajtására vonatkozó információkat:

- a) az energiaforrások és az ellátás diverzifikálására vonatkozó nemzeti célkitűzések;
- b) adott esetben a harmadik országokból származó energiaimporttól való függőség csökkentésére irányuló nemzeti intézkedések;

- c) azon képesség fejlesztésére irányuló nemzeti célkitűzések, hogy kezelni tudják az energiaellátás korlátozását vagy megszakadását, a földgáz- és villamosenergia-ellátást is beleértve;
- d) nemzeti célkitűzések a nemzeti energiarendszer rugalmasságának elsősorban hazai megújuló energiaforrásokkal, keresletoldali válaszingtézkedésekkel és energiátárolással történő növelése érdekében;
- e) az a)–d) pontban említett célkitűzések elérésére szolgáló végrehajtott, elfogadott és tervezett szakpolitikák és intézkedések;
- f) az a)–d) pontban említett célkitűzések és szakpolitikák végrehajtása terén folytatott regionális együttműködés;
- g) az EUMSZ 107. és 108. cikkének sérelme nélkül adott esetben az ezen a területen nemzeti szinten hozott finanszírozási intézkedések, az uniós támogatást és az uniós alapok felhasználását is beleértve;

23. cikk

A belső energiapiacra vonatkozó integrált jelentéstétel

(1) A tagállamok integrált nemzeti energia- és éghajlat-politikai eredményjelentéseikben szerepeltetik a következő célkitűzések és intézkedések végrehajtására vonatkozó információkat:

- a) a villamosenergia-hálózatok összeköttetésének az a szintje, amelyet a tagállam 2030-ra el kíván érni a villamosenergia-hálózatok összeköttetésére vonatkozó, 2030-ig szóló legalább 15 %-os cél tekintetében, valamint az I. melléklet 1. része A. szakaszának 2.4.1. pontjában meghatározott mutatók, továbbá az e szint elérésére szolgáló stratégia végrehajtására irányuló intézkedések, az engedélyek megadásával kapcsolatos intézkedéseket is beleértve;
- b) a villamosenergia-átviteli és földgázszállító infrastruktúrával kapcsolatos alapvető projektek, amelyek az energiaunió öt dimenziója célkitűzéseinek és céljainak eléréséhez szükségesek;
- c) adott esetben az előirányzott fő infrastrukturális projektek, a közös érdekű projekteken kívül, beleértve a harmadik országokat érintő infrastrukturális projekteket és a megvalósíthatóság határain belül ezek általános értékelését abból a szempontból, hogy mennyiben egyeztethetők össze az energiaunió törekvéseivel és céljaival, és mennyiben járulnak hozzá azokhoz;
- d) adott esetben a belső energiapiac egyéb szempontjaihoz kapcsolódó nemzeti célkitűzések, mint például a rendszer rugalmasságának növelése, a piaci integráció és a piac-összekapcsolás a meglévő rendszerösszekötők értékesíthető kapacitásának növelése céljából, az intelligens hálózatok, az aggregálás, a keresletoldali válaszingtézkedések, a tárolás, az elosztott energiatermelés, a teherelosztási, teher-újraelosztási és tehercsökkentési mechanizmusok és a valós idejű árjelzések;
- e) adott esetben valamennyi energiapiac tekintetében a megújuló energia megkülönböztetésmentes részvételével, a keresletoldali válaszingtézkedésekkel és a – többek között aggregáláson keresztüli – tárolással kapcsolatos nemzeti célkitűzések és intézkedések;
- f) adott esetben az energiarendszerekben történő fogyasztói részvétel biztosítására, továbbá az annak biztosítására vonatkozó nemzeti célkitűzések és intézkedések, hogy a saját termelés és az új technológiák – beleértve az okos mérőeszközöket – a fogyasztók javát szolgálják;
- g) a villamosenergia-rendszer megfelelőségének biztosítására vonatkozó intézkedések;
- h) az a)–g) pontban említett célkitűzések elérésére szolgáló végrehajtott, elfogadott és tervezett szakpolitikák és intézkedések;
- i) az a)–h) pontban említett célkitűzések és szakpolitikák végrehajtása terén folytatott regionális együttműködés;
- j) az EUMSZ 107. és 108. cikkének sérelme nélkül adott esetben a belső energiapiac terén és adott esetben a villamosenergia-hálózatok összeköttetésére vonatkozó céllal kapcsolatosan nemzeti szinten hozott finanszírozási intézkedések, az uniós támogatást és az uniós alapok felhasználását is beleértve;
- k) az energiarendszerek megújulóenergia-termeléssel kapcsolatos rugalmasságát növelő intézkedések, beleértve a napon belüli piac-összekapcsolás kiépítését és a határkeresztesző kiegyenlítő szabályozási piacokat is.

(2) A tagállamok által az (1) bekezdés alapján szolgáltatott információknak összhangban kell lenniük a nemzeti szabályozó hatóságoknak a 2009/72/EK irányelv 37. cikke (1) bekezdésének e) pontjában és a 2009/73/EK irányelv 41. cikke (1) bekezdésének e) pontjában említett jelentésével, és adott esetben azon kell alapulniuk.

24. cikk

Az energiaszegénységre vonatkozó integrált jelentéstétel

Amennyiben a 3. cikk (3) bekezdése d) pontjának második albekezdése alkalmazandó, az érintett tagállam az integrált nemzeti energia- és éghajlat-politikai eredményjelentésében szerepelteti a következőket:

- a) információk az energiaszegénységben élő háztartások számának csökkentésére irányuló nemzeti indikatív célkitűzés felé tett előrelépésre vonatkozóan; valamint

- b) kvantitatív információk az energiaszegénységben élő háztartások számára vonatkozóan, és amennyiben rendelkezésre áll, információk az energiaszegénység kezelésére szolgáló szakpolitikákról és intézkedésekről;

A Bizottság megosztja az Energiaszegénység Európai Megfigyelőközpontjával az e cikk értelmében a tagállamok által közölt adatokat.

25. cikk

A kutatásra, innovációra és versenyképességre vonatkozó integrált jelentéstétel

A tagállamok integrált nemzeti energia- és éghajlat-politikai eredményjelentéseikben szerepeltetik a következő célkitűzések és intézkedések végrehajtására vonatkozó információkat:

- a) adott esetben a SET-terv célkitűzéseit és szakpolitikáit a nemzeti kontextusba beillesztő nemzeti célkitűzések és szakpolitikák;
- b) a tisztaenergia-technológiákkal kapcsolatos kutatásra és innovációra ráfordított összesített állami és – amennyiben léteznek – magánkiadásokra, valamint a technológiaköltségekre és a teljesítmény fejlesztésére vonatkozó nemzeti célkitűzések;
- c) adott esetben az energiaigényes és a nagyobb mértékű szén-dioxid-kibocsátást okozó ipari ágazatok dekarbonizálására szolgáló technológiák bevezetése és adott esetben a kapcsolódó szén-dioxid-szállítási, -felhasználási és -tárolási infrastruktúra tekintetében 2050-re meghatározott hosszú távú célokat tartalmazó nemzeti célkitűzések;
- d) az energiatámogatások kivezetésére irányuló nemzeti célkitűzések, különös tekintettel a fosszilis üzemanyagokra;
- e) a b) és c) pontban említett célkitűzések elérésére szolgáló végrehajtott, elfogadott és tervezett szakpolitikák és intézkedések;
- f) együttműködés más tagállamokkal a b)–d) pontban említett célkitűzések és szakpolitikák végrehajtása terén, beleértve a szakpolitikáknak és intézkedéseknek a SET-tervvel összefüggésben történő összehangolását, mint például a kutatási programoknak és a közös programoknak az összehangolását;
- g) adott esetben az ezen a területen nemzeti szinten hozott finanszírozási intézkedések, az uniós támogatást és az uniós alapok felhasználását is beleértve.

2. szakasz

Éves jelentéstétel

26. cikk

Éves jelentéstétel

- (1) A tagállamok 2021. március 15-ig és azt követően minden évben (X év) jelentik a Bizottságnak a következőket:

- a) a 2009/119/EK irányelv 6. cikkének (2) bekezdésében említett információk;
- b) a 2013/30/EU irányelv IX. mellékletének 3. pontjában említett információk az említett irányelv 25. cikkével összhangban.

- (2) A tagállamok 2021. július 31-ig, majd azt követően évente (X. év) beszámolnak a Bizottságnak az üvegházhatású gázok X–1. évi kibocsátására vonatkozó, megközelítőleges adatokat tartalmazó jegyzékeikről.

E bekezdés alkalmazásában a Bizottság a tagállamok üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó, megközelítőleges adatokat tartalmazó jegyzékei, illetve – amennyiben egy tagállam ezen időpontig nem nyújtja be megközelítőleges adatokat tartalmazó jegyzékét – a saját becslései alapján évente elkészíti az üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó, megközelítőleges adatokat tartalmazó uniós jegyzéket. A Bizottság minden év szeptember 30-án hozzáférhetővé teszi ezeket az információkat a nyilvánosság számára.

- (3) 2023-tól kezdődően a tagállamok minden év (X. év) március 15-éig meghatározzák és jelentik a Bizottságnak az üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó jegyzék végleges adatait, minden év január 15-éig pedig az előzetes adatokat, beleértve az üvegházhatású gázokra és a jegyzékre vonatkozó, az V. mellékletben felsorolt információkat is. Az üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó jegyzék végleges adatairól szóló jelentésnek tartalmaznia kell a nemzeti jegyzékről szóló teljes és naprakész jelentést is. A jelentések kézhezvételétől számított három hónapon belül a Bizottság a 44. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett Éghajlatváltozási Bizottság rendelkezésére bocsátja az V. melléklet 1. része n) pontjában említett információkat.

- (4) A tagállamok minden év április 15-éig benyújtják az UNFCCC titkárságának nemzeti jegyzékeiket, amelyek tartalmazzák a (3) bekezdéssel összhangban az üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó jegyzék végleges adataival kapcsolatban a Bizottságnak benyújtott információkat. A Bizottság a tagállamokkal együttműködve évente összeállítja az üvegházhatású gázok uniós jegyzékét és az erre vonatkozó jelentést, és ezeket minden év április 15-ig megküldi az UNFCCC titkárságának.

(5) A tagállamok 2027-ben és 2032-ben január 15-ig, illetve március 15-ig jelentik a Bizottságnak az (EU) 2018/841 rendelet 14. cikke szerinti megfelelési jelentések céljából a LULUCF-elszámolásaihoz készített nemzeti jegyzékeik előzetes és végleges adatait.

(6) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 43. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el annak érdekében, hogy:

- a) módosítsa az V. melléklet 2. részét úgy, hogy új anyagokat vesz fel az üvegházhatású gázok jegyzékébe, illetve anyagokat töröl a jegyzékből, az UNFCCC vagy a Párizsi Megállapodás szervei által elfogadott idevágó határozatokkal összhangban;
- b) kiegészítse ezt a rendeletet úgy, hogy elfogadja a globális felmelegedési potenciálok értékeit, és meghatározza a jegyzékekre vonatkozó iránymutatásokat, amelyeket az UNFCCC vagy a Párizsi Megállapodás szervei által elfogadott megfelelő határozatokkal összhangban kell alkalmazni;

(7) A Bizottság a 44. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett Éghajlatváltozási Bizottság segítségével végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben meghatározza, hogy a tagállamok milyen struktúrák, technikai részletek, formátumok és folyamatok alapján nyújtsák be e cikk (2) bekezdése szerint az üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó, megközelítőleges adatokat tartalmazó jegyzékeket, e cikk (3) bekezdése szerint az üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó jegyzékeket, valamint az (EU) 2018/841 rendelet 5. és 14. cikke szerinti, az üvegházhatású gázok kibocsátására és eltávolítására vonatkozó elszámolást.

Amikor javaslatot tesz ezekre a végrehajtási jogi aktusokra, a Bizottság figyelembe veszi az UNFCCC vagy a Párizsi Megállapodás által ezen információk nyomon követésére és jelentésére meghatározott menetrendet és az UNFCCC vagy a Párizsi Megállapodás szervei által elfogadott megfelelő határozatokat annak biztosítása érdekében, hogy az Unió megfeleljen az UNFCCC és a Párizsi Megállapodás feleként rá háruló jelentéstételi kötelezettségeknek. E végrehajtási jogi aktusok meghatározzák továbbá az üvegházhatású gázok uniós jegyzékéről szóló jelentés elkészítése tekintetében a Bizottság és a tagállamok között folytatandó együttműködés és koordináció menetrendjét.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 44. cikk (6) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

27. cikk

Jelentéstétel a 2020-ra kitűzött célok megvalósításáról

2022. április 30-ig minden tagállam jelentést tesz a Bizottságnak egyrészt a 2012/27/EU irányelv 3. cikkének (1) bekezdése alapján megállapított, 2020-ig teljesítendő nemzeti energiahatékonysági célkitűzései megvalósításáról, megadva az e rendelet IX. melléklete 2. részében foglalt információkat, másrészt a megújuló forrásokból előállított energia részarányára vonatkozóan a 2009/28/EK irányelv I. mellékletének a 2020. december 31-én hatályos változatában 2020-ra meghatározott, kötelező nemzeti átfogó célértékek megvalósításáról, a következő információkat is megadva:

- a) a megújuló forrásokból előállított energia ágazatokon belüli (villamosenergia-, fűtési és hűtési, valamint közlekedési ágazatbeli) és összesített aránya 2020-ban;
- b) a megújuló energia vonatkozásában 2020-ra kitűzött nemzeti célok elérésére szolgáló intézkedések, ideértve a támogatási rendszerekre, az eredetigazolásokra, valamint az adminisztratív eljárások egyszerűsítésére vonatkozó intézkedéseket is;
- c) gabonafélékből és egyéb, keményítőben gazdag növényekből, cukor-, illetve olajnövényekből előállított bioüzemanyagok és folyékony bio-energiahordozók által képviselt energia részaránya a közlekedési ágazat energiafogyasztásában;
- d) a 2009/28/EK irányelv IX. melléklete A. részének a 2020. december 31-én hatályos változatában felsorolt alapanyagokból előállított, közlekedési célú bioüzemanyagok és biogáz, valamint egyéb üzemanyagok részaránya a közlekedési ágazat energiafogyasztásában.

3. szakasz

Jelentéstételi platform

28. cikk

E-platform

(1) A Bizottság online platformot (e-platform) hoz létre a Bizottság és a tagállamok közötti kommunikáció megkönnyítése és a tagállamok közötti együttműködés előmozdítása, valamint az információkhoz való nyilvános hozzáférés megkönnyítése érdekében.

(2) A tagállamok az ebben a fejezetben említett jelentések Bizottsághoz történő benyújtására használják az e-platformot, amint az működésbe lép.

(3) Az e-platform 2020. január 1-jén kezdi meg működését. A Bizottság az e-platformot arra használja, hogy megkönnyítse az e fejezetben említett jelentésekhez, a végleges integrált nemzeti energia- és klímatervekhez és azok frissített változataihoz, valamint a 15. cikkben említett hosszú távú stratégiákhoz való nyilvános online hozzáférést, figyelembe véve az üzleti adatok érzékenységet és az adatvédelmi szabályoknak való megfelelést.

5. FEJEZET

Az uniós célok elérésének biztosítása az elért haladás és a szakpolitikai válaszok összesített értékelésével – a Bizottság által végzett ellenőrzés

29. cikk

Az előrehaladás értékelése

(1) 2021. október 31-ig, azt követően pedig minden második évben a Bizottság különösen az integrált nemzeti energia- és éghajlat-politikai eredményjelentések, az e rendelet alapján jelentett egyéb információk, a mutatók és – ha elérhetők – az európai statisztikák és adatok alapján értékeli a következőket:

- a) az uniós szinten az energiaunió célkitűzéseinek elérése felé tett előrehaladás, az első tízéves időszakban az Unió a 2030-ra vonatkozó energia- és éghajlat-politikai céljait is beleértve, hogy elkerülhető legyen az Unió megújuló energiára és energiahatékonyságra vonatkozó 2030-as céljainak hiányos teljesítése;
- b) az egyes tagállamok célkitűzéseinek, céljainak és hozzájárulásainak teljesítése, valamint az integrált nemzeti energia- és klímatervekben meghatározott szakpolitikák és intézkedések végrehajtása terén elért haladás;
- c) a tagállamok által a 26. cikk alapján szolgáltatott kibocsátási adatok alapján a légi közlekedés globális éghajlatra gyakorolt teljes hatása, ideértve a nem CO₂-vel kapcsolatos kibocsátást vagy hatásokat, továbbá ezen értékelés javítása a tudományos eredményekre és adott esetben a légi közlekedés adataira való hivatkozás révén.
- d) az integrált nemzeti energia- és klímatervekben szereplő szakpolitikáknak és intézkedéseknek az uniós éghajlat- és energiapolitikai intézkedések működésére gyakorolt általános hatása;
- e) az integrált nemzeti energia- és klímatervekben foglalt szakpolitikák és intézkedések általános hatása az uniós kibocsátás-kereskedelmi rendszer (EU ETS) működésére és a kibocsátási egységek keresleti és kínálati egyensúlyára az európai szén-dioxid-piacon.

(2) A Bizottság a megújuló energia területén az (1) bekezdésben említett értékelés részeként értékeli a megújuló forrásokból előállított energiának az Unió bruttó végsőenergia-fogyasztásában való részaránya terén elért haladást, mégpedig egy olyan uniós ütemterv-előirányzat alapján, amely 2020-ban 20 %-ról indul, és a megújuló energiaforrásokból előállított energia részarányára vonatkozó uniós cél tekintetében a 2020 és 2030 közötti időszakban 2022-ra legalább 18 %-os, 2025-re 43 %-os, 2027-re pedig 65 %-os teljes növekedést mutató referenciaértéket ér el, 2030-ban pedig eléri azt a 2030-ra kitűzött uniós célt, miszerint az energia legalább 32 %-át megújuló energiaforrásokból kell előállítani.

(3) A Bizottság a megújuló energia területén az (1) bekezdésben említett értékelés részeként értékeli a 2030-ra vonatkozóan 1 273 Mtoe primerenergiában és 956 Mtoe végsőenergiában meghatározott uniós szintű maximális energiafogyasztás közös elérése terén tett haladást a 2012/27/EU irányelv 3. cikkének (5) bekezdésével összhangban.

Az értékelés során a Bizottság a következő lépéseket teszi:

- a) mérlegeli, hogy a legfeljebb 1 483 Mtoe primerenergia-fogyasztásban és legfeljebb 1 086 Mtoe végsőenergia-fogyasztásban meghatározott uniós mérföldkövet 2020-ban elérték-e;
- b) értékeli, hogy a tagállamok által elért haladás azt mutatja-e, hogy az Unió egésze az első albekezdésben említett 2030-as energiafogyasztási szint felé halad, figyelembe véve a tagállamok által az integrált nemzeti energia- és éghajlat-politikai eredményjelentésekben szolgáltatott információk értékelését;
- c) felhasználja az uniós és nemzeti szintű energiafogyasztás jövőbeli alakulásának előrejelzésére szolgáló modellezési gyakorlatok eredményeit, és felhasznál más kiegészítő elemzéseket is;
- d) kellően figyelembe veszi a primer- és végsőenergia-fogyasztást érintő azon lényeges körülményeket, amelyeket a tagállamok a 6. cikk (2) bekezdésével összhangban az integrált nemzeti energia- és klímatervekben megjelöltek.

(4) A belső energiapiac területén a Bizottság az (1) bekezdésben említett értékelése részeként értékeli, hogy a tagállam milyen előrehaladást ért el a villamosenergia-hálózatoknak az általa 2030-ra megvalósítani kívánt összekapcsoltsági szintje felé.

(5) A Bizottság 2021. október 31-ig, azt követően pedig minden évben – különösen az e rendelet szerint jelentett információk alapján – értékeli, hogy az Unió és tagállamai megfelelő haladást értek-e el a következő követelmények teljesítése terén:

- a) az UNFCCC 4. cikke és a Párizsi Megállapodás 3. cikke szerint vállalt kötelezettségek, az UNFCCC Feleinek Konferenciája, illetve az UNFCCC Feleinek – a Párizsi Megállapodás részes feleinek találkozájaként szolgáló – konferenciája által elfogadott határozatokban meghatározottak szerint;
- b) az (EU) 2018/842 rendelet 4. cikkében és az (EU) 2018/841 rendelet 4. cikkében meghatározott kötelezettségek;
- c) az integrált nemzeti energia- és klímatervben az energiaunió célkitűzéseinek elérése, az első tízéves időszakban pedig az Unió 2030-ra vonatkozó energia- és éghajlat-politikai céljainak elérése tekintetében meghatározott célkitűzések.

(6) Értékelésében a Bizottság figyelembe veszi az európai szemeszter keretében kiadott legutóbbi országspecifikus ajánlásokat.

(7) A Bizottság az e cikk szerint elvégzett értékeléséről a 35. cikkben említett, az energiaunió helyzetéről szóló jelentésben számol be.

30. cikk

Az energiaunió átfogó célkitűzései és az (EU) 2018/842 rendelet célkitűzési közötti összeegyeztethetlenségek

(1) A 29. cikk szerinti értékelés alapján a Bizottság a 34. cikk alapján ajánlást ad ki a tagállam számára, ha az adott tagállamban bekövetkezett szakpolitikai fejlemények nem egyeztethetők össze az energiaunió átfogó célkitűzéseivel.

(2) A rugalmassági intézkedéseknek az (EU) 2018/842 rendelet 7. cikke alapján történő igénybevételére készülő tagállam, amint az említett információ elérhetővé válik, az integrált nemzeti energia- és klímatervben feltünteti a tervezett igénybevétel szintjét, valamint az (EU) 2018/841 rendelet 4. cikkében foglalt követelmények teljesítése érdekében a 2021 és 2030 közötti időszakban tervezett politikákat és intézkedéseket.

31. cikk

Az integrált nemzeti energia- és klímatervekben megcélzott elégtelen szintre adott válasz

(1) Amennyiben az integrált nemzeti energia- és klímatervek tervezeteinek a 9. cikk szerinti értékelése alapján, vagy a végleges tervek frissített változata tervezeteinek 14. cikk szerinti értékelése alapján és egy iteratív folyamat részeként a Bizottság azt a következtetést vonja le, hogy a tagállamok által meghatározott célkitűzések, célok és hozzájárulások nem elégségesek az energiaunióval kapcsolatos célok kollektív teljesítéséhez, és különösen az első tízéves időszakot tekintve az Unió megújuló energiára vonatkozó, 2030-ra kitűzött kötelező erejű céljának, illetve az energiahatékonyságra vonatkozó 2030-ra kitűzött céljának teljesítéséhez, akkor a megújuló energiával kapcsolatos uniós cél vonatkozásában ajánlásokat intéz, a többi energiauniós célkitűzés tekintetében pedig ajánlásokat intézhet azokhoz a tagállamokhoz, amelyek hozzájárulását elégtelennek ítéli, abból a célból hogy fokozzák törekvéseiket a kollektív vállalás megfelelő szintjének biztosítása érdekében.

(2) Amennyiben eltérés mutatkozik az 2030-as uniós célok és a kollektív tagállami hozzájárulások között a megújuló energia területén, a Bizottság értékelését a II. mellékletben meghatározott képlet alapján végzi el, amely az 5. cikk (1) bekezdése első albekezdése e) pontjának i.–v. alpontjában felsorolt objektív kritériumokon alapul, és kellően figyelembe veszi a megújuló energia alkalmazását érintő, a tagállam által az 5. cikk (1) bekezdésének második albekezdésével összhangban megjelölt lényeges körülményeket.

Ha az energiahatékonyság területén az Unió 2030-ra vonatkozó célja és a nemzeti hozzájárulások összege között eltérés van, a Bizottság értékeli különösen a 6. cikk (2) bekezdésében felsorolt releváns körülményeket, a tagállamok által az integrált nemzeti energia- és klímatervekben szolgáltatott információkat, az energiafogyasztás jövőbeli trendjeivel kapcsolatos modellezési gyakorlatok eredményeit és adott esetben egyéb kiegészítő elemzéseket.

E cikk egyéb rendelkezéseinek sérelme nélkül, és kizárólag annak értékelése céljából, hogy az Unió 2030-ra kitűzött célja és a tagállamok kollektív hozzájárulásai között van-e különbség, a Bizottság az értékelés során megbecsüli azon tagállamok nemzeti hozzájárulásait, amelyek nem nyújtották be integrált nemzeti energia- és éghajlat-klímatervezetét a 9. cikk (1) bekezdésével összhangban.

A megújuló energia területén e becslése során a Bizottság figyelembe veszi a tagállamnak az (EU) 2018/2001 irányelv I. mellékletében meghatározott kötelező nemzeti célkitűzését, a megújuló energia fejlődésével kapcsolatos modellezés eredményeit és az e rendelet II. mellékletében meghatározott képlet alapján számított eredményeket. Az energiahatékonyság területén figyelembe veszi az energiafogyasztás jövőbeli trendjeivel kapcsolatos modellezési gyakorlatokat és adott esetben az egyéb kiegészítő elemzéseket.

A megújuló energiaforrásokra vonatkozó hozzájárulásnak a II. mellékletben meghatározott képlet alapján történő értékelése során a Bizottság figyelembe veszi a kis vagy szigetüzemben működő energiarendszerekben, illetve a tagállami rendszerekben az ellátás biztonságára és a hálózati stabilitásra gyakorolt esetleges negatív hatásokat, amennyiben a szinkronterület változása miatt jelentős következmények lehetnek.

Az energiahatékonyságra vonatkozó hozzájárulás értékelése során a Bizottság figyelembe veszi a villamosenergia rendszer működésére és a hálózati stabilitásra gyakorolt esetleges hatásokat a tagállamokban, amennyiben a szinkronterület változása miatt jelentős következmények lehetnek.

(3) Amennyiben az integrált nemzeti energia- és klímaterveknek és azok 14. cikk szerinti frissített változatainak értékelése alapján a Bizottság azt a következtetést vonja le, hogy az integrált nemzeti energia- és klímatervekben, illetve azok frissítéseiben szereplő célkitűzések, célok és hozzájárulások nem elégségesek az energiaunió célkitűzéseinek – különösen az első tízéves időszakra kitűzött, a megújuló energiára és az energiahatékonyságra vonatkozó 2030-as uniós célok – a közös eléréséhez, akkor uniós szintű intézkedéseket javasol és gyakorolja felhatalmazását e célkitűzések és célok közös elérésének biztosítása érdekében. A megújuló energia tekintetében ezeknek az intézkedéseknek figyelembe kell venniük a tagállamok 2030-as uniós célokhoz való hozzájárulásai által megcélzott szintet, amelyet az integrált nemzeti energia- és klímatervekben és azok frissített változataiban határoznak meg.

32. cikk

Az Unió energia- és éghajlatpolitikai célkitűzései és céljai felé tett elégtelen előrehaladásra adott válasz

(1) Amennyiben a 29. cikk (1) bekezdésének b) pontja szerinti értékelés alapján a Bizottság azt a következtetést vonja le, hogy valamely tagállam elégtelen előrehaladást ért el az integrált nemzeti energia- és éghajlat-politikai tervében meghatározott célkitűzései, céljai és hozzájárulásai, a megújuló energiára vonatkozó referenciapontjai teljesítése vagy a szakpolitikák és intézkedések végrehajtása terén, akkor a 34. cikk alapján ajánlást ad ki az érintett tagállamnak.

A megújuló energia területére vonatkozó ajánlások kibocsátásakor a Bizottság figyelembe veszi a tagállamok által az 5. cikk (1) bekezdése második albekezdésének megfelelően közölt lényeges körülményeket. A Bizottság emellett figyelembe veszi a megújuló energiára vonatkozó azon projekteket, amelyekről már végleges beruházási döntést hoztak, feltéve, hogy ezek a projektek a 2021–2030-as időszakban megkezdik működésüket, és jelentős hatást gyakorolnak a tagállamok nemzeti hozzájárulásaira.

A megújuló energia területére vonatkozó ajánlásaiban a Bizottság figyelembe veszi a 6. cikk (1) bekezdésének a) és b) pontjában felsorolt objektív kritériumokat és a tagállamok által a 6. cikk (2) bekezdésének megfelelően közölt nemzeti körülményeket.

(2) Amennyiben a tagállamok integrált nemzeti energia- és éghajlat-politikai eredményjelentéseinek a 29. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerint elvégzett összesített értékelése és adott esetben egyéb információforrások alapján a Bizottság azt a következtetést vonja le, hogy fennáll a kockázata annak, hogy az Unió nem teljesíti az energiaunió célkitűzéseit, különösen az első tízéves időszakban a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó éghajlat- és energiapolitikai keret céljait, akkor a 34. cikk alapján e kockázat mérséklése érdekében ajánlásokat adhat ki valamennyi tagállamnak címezve.

A megújuló energia területén a Bizottság értékeli, hogy a (3) bekezdésben meghatározott nemzeti intézkedések elegendőek-e a megújuló energiára vonatkozó uniós célok eléréséhez. Amennyiben a nemzeti intézkedések nem elegendőek, a Bizottság az ajánlásokon túlmenően megfelelő uniós szintű intézkedéseket javasol, és gyakorolja felhatalmazását, hogy biztosítsa a megújuló energia tekintetében 2030-ra meghatározott uniós célok elérését.

Az energiahatékonyság területén a Bizottság adott esetben az ajánlásokon túlmenően uniós szintű intézkedéseket javasol és gyakorolja felhatalmazását az energiahatékonyság tekintetében 2030-ra meghatározott uniós célok elérésének biztosítása érdekében.

Az energiahatékonyság területén e további intézkedések különösen az alábbiak energiahatékonyságát javíthatják:

- a) a 2009/125/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ és az (EU) 2017/1369 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽²⁾ szerinti termékek;
- b) a 2010/31/EU és a 2012/27/EU irányelv szerinti épületek; valamint
- c) a közlekedés.

(3) Ha a Bizottság a megújuló energia területét illetően a 29. cikk (1) és (2) bekezdése értelmében elvégzett értékelése alapján azt a következtetést vonja le, hogy a 29. cikk (2) bekezdésében említett uniós ütemterv-előirányzat egy vagy több referenciaértéke 2022-ben, 2025-ben, illetve 2027-ben nem valósult meg, akkor azok a tagállamok, amelyek 2022-ben, 2025-ben, illetve 2027-ben nem teljesítettek a 4. cikk a) pontjának (2) alpontjában meghatározott nemzeti referenciaértékeik közül egyet vagy többet, gondoskodnak arról, hogy a Bizottság értékelésének kézhezvételétől számított egy éven belül kiegészítő intézkedéseket hajtanak végre a nemzeti referenciapontjuktól való elmaradás leküzdése érdekében; ilyen intézkedések lehetnek például a következők:

- a) a megújuló energia alkalmazását növelő nemzeti intézkedések;
- b) a megújuló energia fűtési és hűtési ágazatra vonatkozó, az (EU) 2018/2001 irányelv 23. cikkének (1) bekezdésében meghatározott részarányának kiigazítása;
- c) a megújuló energia közlekedési ágazatra vonatkozó, az (EU) 2018/2001 irányelv 25. cikkének (1) bekezdésében meghatározott részarányának kiigazítása;
- d) önkéntes pénzügyi befizetés az uniós szinten létrehozott megújuló energiával kapcsolatos finanszírozási mechanizmusba, amely hozzájárul a megújuló energiával kapcsolatos projektekhez, és amelyet közvetlenül vagy közvetve a Bizottság kezel a 33. cikkben foglaltak szerint;
- e) az (EU) 2018/2001 irányelv szerinti együttműködési mechanizmusok alkalmazása.

Ezekben az intézkedésekben figyelembe kell venni azokat a szempontokat, amelyeket a Bizottság az e cikk (1) bekezdésének második albekezdése szerint figyelembe vesz. Az érintett tagállamok ezeket az intézkedéseket nemzeti energia- és éghajlat-politikai eredményjelentéseik részeként ismertetik.

(4) 2021. január 1-jétől kezdődően a megújuló energiaforrásokból előállított energiának az egyes tagállamok bruttó végsőenergia-fogyasztásán belüli részaránya nem lehet alacsonyabb annál a kiinduló értéknél, amely megegyezik az adott tagállamban a megújuló forrásokból előállított energia részarányára vonatkozóan 2020-ra meghatározott, az (EU) 2018/2001 irányelv 3. cikkének (4) bekezdésében foglalt nemzeti átfogó célértékkel. Ha egy tagállam nem tartja fenn az egyéves időtartam során mért kiinduló értéknek megfelelő részarányt, akkor egy éven belül olyan kiegészítő intézkedéseket – például az e cikk (3) bekezdése első albekezdésének a)–e) pontjában felsoroltakat – hoz, amelyek elégségesek ahhoz, hogy egy éven belül megszűnjön az elmaradás.

Azokat a tagállamokat, amelyek teljesítik a kiinduló értéktől való elmaradás megszüntetésére vonatkozó kötelezettséget, úgy kell tekinteni, mint amelyek teljesítik az e bekezdés első albekezdésének első mondatában és az (EU) 2018/2001 irányelv 3. cikkének (4) bekezdésében meghatározott kötelezettségeket azon időtartam egésze során, amelyben az elmaradás bekövetkezett.

Az e cikk (3) bekezdése első albekezdésének d) pontja alkalmazásában a tagállamok felhasználhatják a 2003/87/EK irányelv szerinti éves kibocsátási egységekből származó bevételeiket.

(5) Amennyiben egy tagállamban a megújuló energiaforrásokból előállított energia részaránya 2022-ben, 2025-ben, illetve 2027-ben a 4. cikk a) pontjának (2) alpontjában említett egy vagy több nemzeti referenciapont alá csökken, a 17. cikk értelmében a Bizottságnak benyújtott következő integrált jelentésben ki kell fejtenie, hogy miként fogja orvosolni a nemzeti referenciapontokhoz viszonyított elmaradást.

(6) Amennyiben az energiahatékonyság területén – az e cikk (2) bekezdésének harmadik albekezdésében meghatározott uniós szintű intézkedések sérelme nélkül – a Bizottság a 2022-ben, 2025-ben és 2027-ben a 29. cikk (1) és (3) bekezdése alapján elvégzett értékelése alapján azt a következtetést vonja le, hogy a 29. cikk (3) bekezdésének első albekezdésében említett uniós energiahatékonysági cél közös elérése felé tett haladás nem elégséges, akkor a 2010/31/EU és 2012/27/EU irányelvben meghatározott intézkedéseken túl uniós szinten további intézkedéseket javasol és gyakorolja a felhatalmazását annak biztosítása érdekében, hogy a 2030-ra vonatkozó uniós energiahatékonysági célok teljesüljenek.

(7) Az e cikk (3) bekezdésében említett valamennyi tagállamnak a 17. cikkben említett következő eredményjelentése keretében részleteznie kell a felmerülő hiányosságok megszüntetésére irányuló további végrehajtott, elfogadott és tervezett intézkedéseket.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/125/EK irányelve (2009. október 21.) az energiával kapcsolatos termékek környezettudatos tervezésére vonatkozó követelmények megállapítási kereteinek létrehozásáról (HL L 285, 2009.10.31., 10. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2017/1369 rendelete (2017. július 4.) az energiacímkézés keretének meghatározásáról és a 2010/30/EU irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 198, 2017.7.28., 1. o.).

(8) Amennyiben a rendszer-összeköttetések területén a Bizottság a 29. cikk (1) és (4) bekezdése szerinti értékelése alapján 2025-ben azt a következtetést vonja le, hogy elégtelen az előrehaladás, a Bizottság 2026-ig együttműködik az érintett tagállamokkal a feltárt körülmények orvoslása érdekében.

33. cikk

Az uniós megújulóenergia-finanszírozási mechanizmus

(1) 2021. január 1-ig a Bizottság létrehozza a 32. cikk (3) bekezdésének d) pontjában említett uniós megújulóenergia-finanszírozási mechanizmust a megújuló energiával kapcsolatos új uniós projektek pályázati úton történő támogatására azzal a céllal, hogy az uniós ütemterv-előirányzattól való eltérés megszűnjön. A támogatást lehet többek között a piaci árakat meghaladó árprémium formájában is nyújtani, mégpedig a legkisebb költségre vagy árprémiumra pályázó projekteket támogatva.

(2) E cikk (1) bekezdésének sérelme nélkül a finanszírozási mechanizmus hozzájárul az (EU) 2018/2001 irányelv 3. cikkének (4) bekezdése szerinti keret létrehozásához, amelynek célja a megújuló energia használatának támogatása az Unióban, függetlenül az uniós ütemterv-előirányzattól való eltéréstől. E célból:

- a) az uniós cél teljesítéséhez való hozzájárulás érdekében a tagállamok 32. cikk szerinti befizetéseit ki lehet egészíteni további forrásokból, például uniós alapokból, magánszektorbeli hozzájárulásokkal vagy a tagállamok által teljesített kiegészítő befizetésekkel;
- b) a finanszírozási mechanizmus többek között alacsony kamatú hitelek, támogatások vagy ezek kombinációja révén nyújthat támogatást, és többek között az (EU) 2018/2001 irányelv 9. cikke szerinti tagállamok közötti közös projekteket és az említett irányelv 11. cikkében említett harmadik országokkal közös projektekben való tagállami részvételt támogathat.

(3) A tagállamoknak jogukban áll eldönteni, hogy engedélyezik-e a területükön található létesítmények finanszírozási mechanizmuson keresztüli támogatását, és ha igen, milyen feltételek mellett.

(4) A Bizottság a 44. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett Energiaunió-bizottság segítségével végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el, amelyekben meghatározza finanszírozási mechanizmus létrehozásához és működéséhez szükséges rendelkezéseket, mindenekelőtt az alábbiakat:

- a) az egyes pályázatokban foglalt árprémium maximális szintjének számítására vonatkozó módszertan;
- b) az alkalmazandó pályázati forma, többek között a teljesítési feltételek és a kapcsolódó szankciók;
- c) a tagállamok pénzügyi hozzájárulásainak és az azokból eredő tagállami statisztikai előnyöknek a kiszámítására vonatkozó módszertan;
- d) a tagállamok részvételének minimumkövetelményei, figyelembe véve annak szükségességét, hogy biztosítani kell mind a mechanizmus folytonosságát a tagállami befizetések elegendően hosszú időtartama révén, mind pedig a lehető legnagyobb rugalmasságot a tagállamok részvétele tekintetében;
- e) a fogadó tagállam részvételét és/vagy jóváhagyását biztosító rendelkezések, és szükség esetén a kiegészítő rendszer-költség-díjakra vonatkozó rendelkezések.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 44. cikk (6) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(5) A finanszírozási mechanizmus keretében finanszírozott létesítményekben termelt megújuló energiát minden évben statisztikailag hozzá kell rendelni a részt vevő tagállamokhoz, befizetéseik relatív arányában. Az e finanszírozási mechanizmus által támogatott olyan projektek, amelyeket a tagállamok befizetéseitől eltérő forrásokból finanszíroznak, nem a tagállamok nemzeti hozzájárulásába számítanak bele, hanem az (EU) 2018/2001 irányelv 3. cikkének (1) bekezdése szerinti kötelező erejű uniós célba.

34. cikk

A Bizottság tagállamokhoz címzett ajánlásai

(1) A Bizottság adott esetben ajánlásokat ad ki a tagállamok számára, hogy biztosítsa az energiaunió célkitűzéseinek elérését. A Bizottság ezeket az ajánlásokat haladéktalanul nyilvánosan hozzáférhetővé teszi.

- (2) Amikor e rendelet erre a cikkre hivatkozik, a következő elveket kell alkalmazni:
- a) az érintett tagállamnak kellő mértékben figyelembe kell vennie az ajánlást a tagállamok közötti, valamint az Unió és a tagállamok közötti szolidaritás szellemében;
 - b) a tagállamoknak az ajánlás kiadásának évét követő évben készített integrált nemzeti energia- és éghajlat-politikai eredményjelentésükben ismertetniük kell, hogy hogyan vették kellő mértékben figyelembe az ajánlást. Ha az érintett tagállam úgy dönt, hogy nem foglalkozik az ajánlással vagy annak egy jelentős részével, indokolást kell adnia;
 - c) az ajánlásoknak ki kell egészíteniük az európai szemeszter keretében kiadott legutóbbi országspecifikus ajánlásokat.

35. cikk

Az energiaunió helyzetéről szóló jelentés

- (1) A Bizottság minden évben október 31-ig benyújtja az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az energiaunió helyzetéről szóló jelentést.
- (2) Az energiaunió helyzetéről szóló jelentés a következő elemeket tartalmazza:
- a) a 29. cikk alapján végzett értékelés;
 - b) adott esetben a 34. cikk szerinti ajánlások;
 - c) a 2003/87/EK irányelv 10. cikkének (5) bekezdésében említett szén-dioxid-piac működéséről szóló jelentés, beleértve az említett irányelv alkalmazásáról szóló tájékoztatást, az ugyanazon irányelv 21. cikkének (2) bekezdésével összhangban;
 - d) 2023-tól kezdődően két évente jelentés az uniós bioenergia fenntarthatóságáról, amely tartalmazza a X. mellékletben meghatározott információkat;
 - e) két évente jelentés az önkéntes rendszerekről, amelyek tekintetében a Bizottság az (EU) 2018/2001 irányelv 30. cikkének (4) bekezdése szerint határozatot fogadott el; a jelentés tartalmazza az e rendelet XI. mellékletében meghatározott információkat;
 - f) a 2009/72/EK irányelv alkalmazásáról szóló általános eredményjelentés;
 - g) a 2009/73/EK irányelv alkalmazásáról szóló általános eredményjelentés az említett irányelv 52. cikke alapján;
 - h) átfogó eredményjelentés a 2012/27/EU irányelv 7a. és 7b. cikkében említett nemzeti energiahatékonysági kötelezettségi rendszerekről és alternatív szakpolitikai intézkedésekről;
 - i) két évente átfogó jelentés a köz- és magántulajdonú lakás- és nem lakáscélú épületek nemzeti állományának felújításáról, összhangban az egyes tagállamok által a 2010/31/EU irányelv 2a. cikkével összhangban létrehozott hosszú távú felújítási stratégiákban meghatározott ütemtervekkel;
 - j) négy évente átfogó eredményjelentés a 2010/31/EU irányelv 9. cikkének (5) bekezdésével összhangban a közel nulla energiaigényű épületek számának tagállami növekedéséről;
 - k) átfogó eredményjelentés a tagállamok által a teljes és működő energiapiac létrehozása terén elért haladásról;
 - l) a tényleges üzemanyag-minőség a különböző tagállamokban és a legfeljebb 10 mg/kg maximális kéntartalmú üzemanyagok földrajzi elterjedtsége, hogy áttekintést adjanak az üzemanyagok minőségére vonatkozó adatokról a különböző tagállamokban, amelyekről a 98/70/EK irányelv alapján jelentést tesznek;
 - m) versenyképességre vonatkozó eredményjelentés;
 - n) tagállami előrehaladás az energiatámogatások fokozatos kivezetése terén, különös tekintettel a fosszilis üzemanyagokra;
 - o) az energiaunió megvalósítása szempontjából fontos egyéb kérdések, beleértve az állami és magántámogatást is;
 - p) 2019. október 31-ig, azt követően pedig minden negyedik évben a 2009/31/EK irányelv végrehajtásának értékelése.

36. cikk

Az irányítási mechanizmus nyomon követése

Az energiaunió helyzetéről szóló, a 35. cikkben említett jelentés keretében a Bizottság tájékoztatja az Európai Parlamentet és a Tanácsot az integrált nemzeti energia- és klímatervek végrehajtásáról. Az Európai Parlament és a Tanács éves alapon foglalkozik az energiaunió terén elért előrehaladással az energia- és éghajlat-politikák valamennyi területén.

6. FEJEZET

Unió és nemzeti rendszerek az üvegházhatású gázok kibocsátásáról és nyelőkénti eltávolításáról

37. cikk

Unió és nemzeti nyilvántartási rendszerek

(1) A tagállamok 2021. január 1-jéig nemzeti nyilvántartási rendszereket hoznak létre, működtetnek és azok folyamatos fejlesztésére törekednek, amely nyilvántartási rendszerek az V. melléklet 2. részében foglalt, üvegházhatású gázok emberi eredetű, forrásonkénti kibocsátásának és nyelőkénti eltávolításának becslésére és annak biztosítására szolgálnak, hogy az üvegházhatású gázokra vonatkozó jegyzékeik naprakészek, átláthatóak, pontosak, koherensek, összehasonlíthatóak és teljesek legyenek.

(2) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a jegyzékbe vételért felelős illetékes hatóságai hozzáférjenek az e rendelet XII. mellékletében meghatározott információkhoz, felhasználhassák az 517/2014/EU rendelet 20. cikke alapján létrehozott jelentéstételi rendszereket az üvegházhatású gázok nemzeti jegyzékeiben megadott fluortartalmú gázok becslésének javítására, és elvégezhessek az e rendelet V. melléklete 1. részének i) és j) pontjában említett éves konzisztencia-ellenőrzést.

(3) Ez a rendelet – az üvegházhatású gázok uniós jegyzéke tekintetében – a nemzeti jegyzékek naprakészségének, átláthatóságának, pontosságának, koherenciájának, összehasonlíthatóságának és teljességének biztosítása érdekében uniós nyilvántartási rendszert hoz létre. A Bizottság kezeli és fenntartja ezt a rendszert, valamint annak folyamatos fejlesztésére törekszik, amely magában foglalja egy minőségbiztosítási és minőség-ellenőrzési program létrehozását, a minőségi célkitűzések meghatározását és a jegyzék minőségbiztosítási és minőség-ellenőrzési tervének kidolgozását, az e cikk (5) bekezdése alapján az uniós jegyzék összeállítására vonatkozó kibocsátási becslések elkészítésére vonatkozó eljárásokat, valamint a 38. cikkben említett felülvizsgálatokat.

(4) A Bizottság a tagállamok által a 26. cikk (3) bekezdésében foglaltak szerint benyújtott, az üvegházhatású gázok kibocsátására vonatkozó előzetes jegyzék adatait pontosságuk vizsgálata érdekében előzetes ellenőrzésnek veti alá. Ezen ellenőrzések eredményét a benyújtási határidőtől számított hat héten belül megküldi a tagállamoknak. A tagállamok az X-2 évre vonatkozó végleges jegyzékük március 15-ig történő benyújtásával együtt válaszolnak az előzetes ellenőrzés során esetlegesen felmerült releváns kérdésekre.

(5) Amennyiben egy tagállam március 15-ig nem küldi el az uniós jegyzék összeállításához szükséges adatokat tartalmazó jegyzéket, a Bizottság az érintett tagállammal konzultálva és szorosan együttműködve a tagállam által benyújtott adatok kiegészítése céljából becsléseket készíthet. A Bizottság erre a célra az üvegházhatású gázok nemzeti jegyzékének elkészítéséhez alkalmazandó iránymutatásokat használja.

(6) A Bizottság a 44. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett Éghajlatváltozási Bizottság segítségével végrehajtási jogi aktusokat fogad el a nemzeti nyilvántartási rendszerekkel kapcsolatos információk tartalmára, struktúrájára, formátumára és benyújtási eljárására vonatkozó szabályok és a nemzeti nyilvántartási rendszerek létrehozására, működtetésére és működésére vonatkozó követelmények meghatározása céljából.

Ezen végrehajtási jogi aktusok javaslatok a Bizottság figyelembe veszi az UNFCCC vagy a Párizsi Megállapodás szerveit által elfogadott idevágó határozatokat.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 44. cikk (6) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(7) A Bizottság a 43. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el e rendelet kiegészítése érdekében, és azokban meghatározza az uniós nyilvántartási rendszer létrehozására, működtetésére és működésére vonatkozó követelményeket. Ezen felhatalmazáson alapuló aktusok javaslatok a Bizottság figyelembe veszi az UNFCCC vagy a Párizsi Megállapodás szerveit által elfogadott idevágó határozatokat.

38. cikk

A jegyzék felülvizsgálata

(1) 2027-ben és 2032-ben a Bizottság elvégzi a tagállamok által az e rendelet 26. cikkének (4) bekezdése alapján benyújtott nemzeti jegyzékek adatainak átfogó felülvizsgálatát, hogy ellenőrizze a tagállamok által az (EU) 2018/842 rendelet 4., 9. és 10. cikke alapján elért üvegházhatásúgáz-kibocsátáscsökkentést vagy -korlátozást, az (EU) 2018/841 rendelet 4. és 14. cikke alapján elért kibocsátáscsökkentést és nyelők általi eltávolítást, valamint az uniós jogban meghatározott minden egyéb üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentés vagy -korlátozási célt. A tagállamok teljes mértékben közreműködnek e folyamatban.

(2) Az (1) bekezdésben említett átfogó felülvizsgálat a következőkre terjed ki:

a) a bejelentett információk átláthatóságának, pontosságának, koherenciájának, összehasonlíthatóságának és teljességének ellenőrzése;

- b) az olyan esetek azonosítása céljából végzett ellenőrzések, amikor a jegyzékben szereplő adatokat nem az UNFCCC útmutatásainak vagy az uniós szabályoknak megfelelően állították össze;
- c) az olyan esetek azonosítása céljából végzett ellenőrzések, amikor a LULUCF-elszámolást nem az UNFCCC útmutatásainak vagy az uniós szabályoknak megfelelően állították össze;
- d) adott esetben – a tagállamokkal konzultálva – a szükséges technikai korrekciók kiszámítása.

(3) A Bizottság a 44. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett Éghajlatváltozási Bizottság segítségével végrehajtási jogi aktusokat fogad el, amelyekben megállapítja az átfogó felülvizsgálat – beleértve az e cikk (2) bekezdésében említett feladatokat – lefolytatására vonatkozó ütemtervet és eljárásokat, biztosítandó, hogy a tagállamokkal le lehessen folytatni a szükséges konzultációkat a felülvizsgálatokból levont következtetésekről.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 44. cikk (6) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

(4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján meghatározza az adott évekre vonatkozó kibocsátások teljes összegét, amelyek az egyes tagállamokra vonatkozó jegyzékek helyesbített adataiból adódnak, miután elvégezték az (EU) 2018/842 rendelet 9. cikke szempontjából releváns kibocsátási adatok és az e rendelet V. melléklete 1. részének c) pontjában említett kibocsátási adatok felülvizsgálatát, továbbá meghatározzák az (EU) 2018/841 rendelet 4. cikke szempontjából releváns kibocsátások és eltávolítások teljes összegét.

(5) Az egyes tagállamokra vonatkozó, az (EU) 2018/841 rendelet 15. cikke alapján létrehozott nyilvántartásokban a négy hónappal az e cikk (4) bekezdése alapján elfogadott végrehajtási jogi aktus közzétételét követően rögzített adatokat kell felhasználni az (EU) 2018/841 rendelet 4. cikkének való megfelelés ellenőrzésére, ideértve ezen adatok amiatt bekövetkező változásait is, hogy a tagállamok élnek az (EU) 2018/841 rendelet 11. cikke szerinti rugalmassági intézkedésekkel.

(6) 2021 és 2026 vonatkozásában az (EU) 2018/842 rendelet 9. cikke szerinti megfelelésellenőrzésre azokat az adatokat kell felhasználni, amelyeket az egyes tagállamokra vonatkozó, az (EU) 2018/842 rendelet 12. cikke alapján létrehozott nyilvántartásokban két hónappal azt követően rögzítettek, hogy az e cikk (5) bekezdése szerint ellenőrizték az (EU) 2018/841 rendeletnek való megfelelést. Az (EU) 2018/842 rendelet 9. cikke szerinti megfelelésellenőrzést a 2022–2025-ös és a 2027–2030-as évek mindegyike tekintetében egy hónappal az előző évre vonatkozó megfelelésellenőrzés időpontja után végzik el. Ez az ellenőrzés kiterjed a tagállamok által az (EU) 2018/842 rendelet 5., 6. és 7. cikke alapján igénybe vett rugalmassági intézkedések hatására az adatokban bekövetkező változásokra is.

39. cikk

A szakpolitikák és intézkedések, valamint az előrejelzések uniós és nemzeti rendszerei

(1) A tagállamok és a Bizottság 2021. január 1-jéig – a szakpolitikákról és intézkedésekről történő jelentéstétel, valamint az üvegházhatású gázok emberi eredetű, forrásonkénti kibocsátásaira és nyelönkénti eltávolítására vonatkozó előrejelzések jelentése céljából – nemzeti, illetve uniós rendszereket működtetnek és azok folyamatos fejlesztésére törekednek. Ezek a rendszerek magukban foglalják a szakpolitikák értékelése, valamint az üvegházhatású gázok emberi eredetű, forrásonkénti kibocsátásaira és nyelönkénti eltávolítására vonatkozó előrejelzések elkészítése érdekében a tagállamokon és az Unión belül meghozott releváns intézményi, jogi és eljárási intézkedéseket.

(2) A tagállamok és a Bizottság törekednek arra, hogy biztosítsák a 18. cikkben említett, a szakpolitikákkal és intézkedésekkel, valamint az üvegházhatású gázok emberi eredetű, forrásonkénti kibocsátásaira és nyelönkénti eltávolítására vonatkozó előrejelzésekkel kapcsolatban bejelentett információk naprakészségét, átláthatóságát, pontosságát, koherenciáját, összehasonlíthatóságát és teljességét, ideértve adott esetben adatok, módszerek és modellek használatát és alkalmazását, valamint minőségbiztosítási és minőség-ellenőrzési tevékenységek, továbbá érzékenységi elemzések elvégzését is.

(3) A Bizottság a 44. cikk (1) bekezdésének a) pontjában említett Éghajlatváltozási Bizottság segítségével végrehajtási jogi aktusokat fogad el az e cikk (1) és (2) bekezdése és a 18. cikk szerinti szakpolitikák, intézkedések és előrejelzések nemzeti és uniós rendszereire vonatkozó információk szerkezetének, formátumának és benyújtási eljárásának megállapítása céljából.

Amikor javaslatot tesz ezekre a végrehajtási jogi aktusokra, a Bizottság figyelembe veszi az UNFCCC vagy a Párizsi Megállapodás szervei által elfogadott idevágó határozatokat, beleértve a nemzetközileg elfogadott jelentéstételi követelményeket, valamint az ezen információk ellenőrzésére és jelentésére vonatkozó menetrendet is.

Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 44. cikk (6) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

40. cikk

A nyilvántartások létrehozása és működtetése

- (1) Az Unió és a tagállamok nyilvántartásokat hoznak létre és tartanak fenn azzal a céllal, hogy pontosan elszámolják a Párizsi Megállapodás 4. cikkének (13) bekezdése szerint nemzetileg meghatározott hozzájárulást és az említett megállapodás 6. cikke szerinti nemzetközi szinten átadott mérséklési eredményeket.
- (2) Az Unió és a tagállamok jegyzéküket egy vagy több másik tagállammal közösen egységesített rendszerben is vezethetik.
- (3) Az e cikk (1) bekezdésében említett nyilvántartások adatait hozzáférhetővé kell tenni a 2003/87/EK irányelv 20. cikke alapján kijelölt központi tisztviselő számára.
- (4) A Bizottság a 43. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el azzal a céllal, hogy e rendeletet kiegészítve létrehozza az e cikk (1) bekezdésében említett nyilvántartásokat, továbbá hogy az e cikk (1) bekezdésével összhangban az Unió és a tagállamok nyilvántartásain keresztül megvalósítsa az UNFCCC vagy a Párizsi Megállapodás szervei által hozott megfelelő határozatok szükséges technikai végrehajtását.

7. FEJEZET

Együtműködés és támogatás

41. cikk

A tagállamok és az Unió közötti együtműködés

- (1) A tagállamok együtműködnek és teljes mértékben összehangolják tevékenységeiket egymással és az Unióval az e rendelet szerinti kötelezettségeikkel kapcsolatban, különösen a következők tekintetében:
- a) az integrált nemzeti energia- és klímastratégiák elkészítésének, elfogadásának, bejelentésének és értékelésének folyamata a 9–13. cikk szerint;
 - b) az integrált nemzeti energia- és éghajlat-politikai eredményjelentések elkészítésének, elfogadásának, bejelentésének és értékelésének folyamata a 17. cikk szerint és az éves jelentéstétel a 26. cikk szerint;
 - c) a Bizottság ajánlásaihoz kapcsolódó és ezeket az ajánlásokat kezelő eljárás a 9. cikk (2) és (3) bekezdése, a 17. cikk (6) bekezdése, a 30. cikk (1) bekezdése, a 31. cikk (1) bekezdése, valamint a 32. cikk (1) és (2) bekezdése szerint;
 - d) az üvegházhatású gázok uniós jegyzékének és a jegyzékről szóló jelentésnek a 26. cikk (4) bekezdése szerinti összeállítás;
 - e) az UNFCCC 12. cikke szerinti uniós nemzeti közlemény elkészítése és a 2/CP.17. sz. határozat vagy az UNFCCC szervei által az e határozat elfogadását követően elfogadott határozatok szerinti uniós kétéves jelentés elkészítése;
 - f) az UNFCCC és a Párizsi Megállapodás szerinti felülvizsgálati és megfelelési eljárások az UNFCCC vagy a Párizsi Megállapodás szerint alkalmazandó határozatokkal összhangban, valamint a 38. cikkben említett, az üvegházhatású gázok tagállami jegyzékeinek felülvizsgálatára vonatkozó uniós eljárás;
 - g) az UNFCCC titkárságára benyújtott vagy benyújtandó jegyzékekben és a jegyzékekről szóló jelentésekben a 38. cikkben említett uniós felülvizsgálati eljárást követően elvégzett bármilyen kiigazítás, illetve egyéb változtatás;
 - h) az üvegházhatású gázok kibocsátásáról megközelítőleg adatokat tartalmazó uniós jegyzék összeállítása a 26. cikk (2) bekezdése alapján.
- (2) A Bizottság a tagállamok kérésére technikai támogatást nyújthat a tagállamoknak az e rendelet szerinti kötelezettségekkel kapcsolatban.

42. cikk

Az Európai Környezetvédelmi Ügynökség szerepe

Az Európai Környezetvédelmi Ügynökség az éves munkaprogramjával összhangban segíti a Bizottság munkáját a dekarbonizációs és energiahatékonysági dimenzióval kapcsolatban annak érdekében, hogy a Bizottság eleget tudjon tenni a 15–21., 26., 28., 29., 35., 37., 38., 39. és a 41. cikkben foglalt rendelkezéseknek. Ez magában foglalja, amennyiben szükséges, a következők támogatását:

- a) a tagállamok által a szakpolitikákkal, az intézkedésekkel és az előrejelzésekkel kapcsolatban bejelentett információk összeállítása;
- b) a tagállamok által az előrejelzésekkel, a szakpolitikákkal és az intézkedésekkel kapcsolatban bejelentett információkra vonatkozó minőségbiztosítási és minőség-ellenőrzési eljárások lefolytatása;

- c) becslések elkészítése vagy az Európai Bizottság rendelkezésére álló becslések kiegészítése a tagállamok által az előrejelzésekkel kapcsolatban nem jelentett adatokra vonatkozóan;
- d) a Bizottság által az energiaunió helyzetéről az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak készített jelentéshez szükséges adatok összeállítása, amennyiben azok elérhetők az európai statisztikákban, időzítésük pedig megfelelő;
- e) az e rendelet alapján összegyűjtött információk terjesztése, többek között az éghajlatváltozás mérséklését célzó tagállami szakpolitikákra és intézkedésekre vonatkozó adatbázis fenntartása és naprakésszé tétele, valamint az európai éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodással foglalkozó platform fenntartása és naprakésszé tétele, a hatások, a sérülékenységek és az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodás tekintetében;
- f) az üvegházhatású gázok uniós jegyzékének elkészítése során a minőségbiztosítási és minőség-ellenőrzési eljárások elvégzése;
- g) az üvegházhatású gázok uniós jegyzékének összeállítása és az üvegházhatású gázok uniós jegyzékéről szóló jelentés elkészítése;
- h) becslések készítése az üvegházhatású gázok nemzeti jegyzékeiben nem szereplő adatokra vonatkozóan;
- i) a 38. cikkben említett felülvizsgálat elvégzése;
- j) az üvegházhatású gázok kibocsátásáról megközelítőleges adatokat tartalmazó uniós jegyzék összeállítása.

8. FEJEZET

Záró rendelkezések

43. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

- (1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.
- (2) A Bizottságnak a 3. cikk (5) bekezdésében, a 15. cikk (5) bekezdésében, a 26. cikk (6) bekezdésében, a 37. cikk (7) bekezdésében és a 40. cikk (4) bekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2018. december 24-től kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.
- (3) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 3. cikk (5) bekezdésében, a 15. cikk (5) bekezdésében, a 26. cikk (6) bekezdésében, a 37. cikk (7) bekezdésében és a 40. cikk (4) bekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.
- (4) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.
- (5) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.
- (6) A 3. cikk (5) bekezdése, a 15. cikk (5) bekezdése, a 26. cikk (6) bekezdése, a 37. cikk (7) bekezdése és a 40. cikk (4) bekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve, ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

44. cikk

A bizottságok

- (1) A Bizottságot a következő bizottságok segítik:
 - a) a 19. cikk (5) bekezdésében, a 26. cikk (7) bekezdésében, a 37. cikk (6) bekezdésében, a 38. cikk (3) bekezdésében és a 39. cikk (3) bekezdésében említett kérdések végrehajtása tekintetében az Éghajlatváltozási Bizottság; továbbá
 - b) a 17. cikk (4) bekezdésében és a 33. cikk (4) bekezdésében említett kérdések végrehajtása tekintetében az Energiaunió-bizottság.

- (2) Ezek a bizottságok a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságoknak minősülnek.
- (3) Az e cikk (1) bekezdésének a) pontjában hivatkozott Éghajlatváltozási Bizottság felváltja az 525/2013/EU rendelet 26. cikkével létrehozott bizottságot.
- (4) Amennyiben az (1) bekezdésben említett bizottságok valamelyike horizontális kérdésekkel és közös fellépésekkel foglalkozik, tájékoztatja az (1) bekezdésben említett másik bizottságot a politikák következetességének biztosítása és az ágazatok közötti szinergiák maximalizálása érdekében.
- (5) Az egyes tagállamok képviselő(ke)t jelölnek ki az Éghajlatváltozási Bizottságba és az Energiaunió-bizottságba. Az egyes bizottságok képviselőit meghívják a másik bizottság üléseire.
- (6) Az e cikkre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

45. cikk

Felülvizsgálat

A Bizottság a Párizsi Megállapodás 14. cikke szerinti minden globális értékelést követő hat hónapon belül beszámol az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak e rendelet működéséről, az energiaunió irányításához való hozzájárulásáról, a Párizsi Megállapodás hosszú távú céljaihoz való hozzájárulásáról, a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó éghajlat- és energiapolitikai célok elérése felé tett előrehaladásról, az energiaunió további célkitűzéseiről és arról, hogy az e rendeletben meghatározott tervezési, jelentéstételi és ellenőrzési rendelkezések megfelelnek-e az egyéb uniós jogoknak vagy az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezményéhez és a Párizsi Megállapodáshoz kapcsolódó határozatoknak. A Bizottság adott esetben a jelentéshez jogalkotási javaslatokat csatolhat.

46. cikk

A 94/22/EK irányelv módosításai

A 94/22/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 8. cikk (2) bekezdését el kell hagyni;
2. A 9. cikket el kell hagyni.

47. cikk

A 98/70/EK irányelv módosításai

A 98/70/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 7a. cikk a következőképpen módosul:
 - a) az (1) bekezdés harmadik albekezdése a) pontjának helyébe a következő szöveg lép:

„a) minden egyes üzemanyag- vagy energiatípus forgalomba hozott teljes mennyisége; valamint”;
 - b) a (2) bekezdésben a bevezető rész helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A tagállamok megkövetelik a forgalmazóktól, hogy 2020. december 31-ig a lehető legfokozatosabban, legfeljebb 10 %-kal csökkentsék a forgalomba hozott üzemanyagokból és energiából származó, teljes életciklusra és energiaegységre számított üvegházhatásúgáz-kibocsátást az (EU) 2015/652 tanácsi irányelv II. mellékletében meghatározott, üzemanyagokra vonatkozó kiindulási értékhez képest. E csökkentésnek az alábbiakból kell állnia:”
2. A 8. cikk (4) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(4) A Bizottság biztosítja, hogy a (3) bekezdésnek megfelelően benyújtott információk megfelelő módon késedelem nélkül elérhetővé váljanak.”

48. cikk

A 2009/31/EK irányelv módosításai

A 2009/31/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. A 27. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„A tagállamok négyévente jelentést nyújtanak be a Bizottságnak ezen irányelv végrehajtásáról, ideértve a 25. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett nyilvántartást is. Az első jelentést 2011. június 30-ig kell a Bizottságnak

megküldeni. A jelentés a Bizottság által végrehajtási jogi aktusok révén elfogadott kérdőív vagy sablon alapján készül. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 30. cikk (2) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni. A kérdőívet vagy sablont az első jelentés benyújtási határideje előtt legalább hat hónappal meg kell küldeni a tagállamoknak.”

2. A 38. cikk (1) bekezdését el kell hagyni.

49. cikk

A 663/2009/EK rendelet módosításai

A 663/2009/EK rendelet a következőképpen módosul:

1. a 27. cikk (1) és (3) bekezdését el kell hagyni;
2. A 28. cikket el kell hagyni.

50. cikk

A 715/2009/EK rendelet módosításai

A 715/2009/EK rendelet 29. cikkét el kell hagyni.

51. cikk

A 2009/73/EK irányelv módosításai

A 2009/73/EK irányelv a következőképpen módosul:

1. Az 5. cikket el kell hagyni;
2. Az 52. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„52. cikk

Jelentéstétel

A Bizottság nyomon követi és felülvizsgálja ezen irányelv alkalmazását, és általános eredményjelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az (EU) 2018/1999 európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) 35. cikkében említett, az energiaunió helyzetéről szóló jelentés mellékleteként.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1999 rendelete (2018. december 11.) az energiaunió és az éghajlatpolitika irányításáról, valamint a 663/2009/EK és a 715/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet, a 94/22/EK, a 98/70/EK, a 2009/31/EK a 2009/73/EK, a 2010/31/EU, a 2012/27/EU és a 2013/30/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv, a 2009/119/EK és az (EU) 2015/652 tanácsi irányelv módosításáról, továbbá az 525/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 328., 2018.12.21., 1. o.).”

52. cikk

A 2009/119/EK tanácsi irányelv módosítása

A 2009/119/EK irányelv 6. cikkének (2) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(2) Az egyes tagállamok minden év március 15-ig megküldik a Bizottságnak a tárolt készletek (1) bekezdésben említett jegyzékének összesítő másolatát, amelynek tartalmaznia kell legalább a jegyzékben szereplő biztonsági készletek mennyiségét és jellegét a megelőző naptári év utolsó napjára vonatkozóan.”.

53. cikk

A 2010/31/EU irányelv módosításai

A 2010/31/EU irányelv a következőképpen módosul:

1. A 2a. cikk a következőképpen módosul:

a) az (1) bekezdés bevezető szövege helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Valamennyi tagállam hosszú távú felújítási stratégiát dolgoz ki annak támogatása érdekében, hogy a magán- és köztulajdonban lévő lakó- és nem lakáscélú épületek nemzeti állománya felújítás révén 2050-re nagy energiahatékonyságú és dekarbonizált épületállománnyá váljon, megkönnyítve a meglévő épületek közel nulla energiaigényű épületekké való költséghatékony átalakítását. Minden hosszú távú felújítási stratégiának magában kell foglalnia;”

b) a szöveg a következő bekezdéssel egészül ki:

„(8) Az (1) bekezdés szerinti hosszú távú felújítási stratégiát az (EU) 2018/1999 európai parlamenti és tanácsi rendelet (*) 3. cikkében említett a végleges integrált nemzeti energia- és klímaterv részeként kell benyújtani a Bizottsághoz. Az említett rendelet 3. cikkének (1) bekezdésétől eltérve, az e cikk (1) bekezdése szerinti első hosszú távú felújítási stratégiát 2020. március 10-ig kell benyújtani a Bizottsághoz.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1999 rendelete (2018. december 11.) az energiaunió és az éghajlat-politika irányításáról, valamint a 663/2009/EK és a 715/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet, a 94/22/EK, a 98/70/EK, a 2009/31/EK a 2009/73/EK, a 2010/31/EU, a 2012/27/EU és a 2013/30/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv, a 2009/119/EK és az (EU) 2015/652 tanácsi irányelv módosításáról, továbbá az 525/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 328., 2018.12.21., 1. o.).”

2. Az 5. cikk (2) bekezdésének második albekezdésében „A jelentést befoglalhatják a 2006/32/EK irányelv 14. cikkének (2) bekezdésében említett energiahatékonysági cselekvési tervekbe” mondatot el kell hagyni.

3. A 9. cikk (5) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(5) „Az (EU) 2018/1999 rendelet 35. cikkében említett, az energiaunió helyzetéről szóló jelentés részeként a Bizottság minden negyedik évben beszámol az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a tagállamok által a közel nulla energiaigényű épületek számának növelése terén elért előrelépésről. E bejelentett információk alapján a Bizottság szükség szerint cselekvési tervet dolgoz ki, és az (EU) 2018/1999 rendelet 34. cikkével összhangban ajánlásokat és intézkedéseket javasol az említett épületek számának növelésére és a legjobb gyakorlatok ösztönzésére a meglévő épületek közel nulla energiaigényű épületekké való, költséghatékony átalakítását illetően.”

4. A 10. cikk (2) és (3) bekezdését el kell hagyni;

5. A 14. cikk (3) bekezdésének harmadik albekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„E jelentést az (EU) 2018/1999 európai parlamenti és tanácsi rendelet 3. cikkében említett tagállami integrált nemzeti energia- és klímaterv részeként kell benyújtani a Bizottsághoz.”

6. A 15. cikk (3) bekezdése harmadik albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„E jelentést az (EU) 2018/1999 rendelet 3. cikkében említett, a tagállamok integrált nemzeti energia- és klímatervének részeként kell benyújtani a Bizottsághoz.”

54. cikk

A 2012/27/EU irányelv módosításai

A 2012/27/EU irányelv a következőképpen módosul:

1. A 4. cikket el kell hagyni.

2. A 18. cikk (1) bekezdésének e) pontját el kell hagyni.

3. A 24. cikk a következőképpen módosul:
 - a) az (1), (3), (4) és (11) bekezdést el kell hagyni;
 - b) a (2) bekezdést el kell hagyni.
4. a XIV. mellékletet el kell hagyni.

55. cikk

A 2013/30/EU irányelv módosítása

A 2013/30/EU irányelv 25. cikkének (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok az (EU) 2018/1999 európai parlament és tanácsi rendelet (*) 26. cikkében említett éves jelentéstétel részeként évente jelentik a Bizottságnak a IX. melléklet 3. pontjában meghatározott információkat.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1999 rendelete (2018. december 11.) az energiaunió és az éghajlat-politika irányításáról, valamint a 663/2009/EK és a 715/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet, a 94/22/EK, a 98/70/EK, a 2009/31/EK a 2009/73/EK, a 2010/31/EU, a 2012/27/EU és a 2013/30/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv, a 2009/119/EK és az (EU) 2015/652 tanácsi irányelv módosításáról, továbbá az 525/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 328., 2018.12.21., 1. o.).”

56. cikk

Az (EU) 2015/652 irányelv módosításai

Az (EU) 2015/652 irányelv a következőképpen módosul:

1. Az 5. cikk (1) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) „A tagállamok az ezen irányelv III. mellékletében foglaltak szerint minden év december 31-ig a Bizottság rendelkezésére bocsátják a 98/70/EK irányelv 7a. cikkének való megfeleléssel kapcsolatos előző naptári évi adataikat.”

2. Az I. melléklet 2. része 1. pontjának h) alpontját, valamint 2., 3., 4. és 7. pontját el kell hagyni.

3. A III. melléklet a következőképpen módosul:

- a) az 1. pont helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok jelentik a 3. pontban felsorolt adatokat. Ezeket az adatokat minden, az adott tagállamban forgalomba hozott üzemanyag és energia tekintetében jelenteni kell. Amennyiben többféle bioüzemanyagot kevernek a fosszilis üzemanyagokhoz, minden egyes bioüzemanyag vonatkozó adatait meg kell adni.”;

- b) a 3. pont e) és f) pontját el kell hagyni.

4. A IV. melléklet a következőképpen módosul:

- a) a jelentett adatok konzisztenciáját biztosító, a jelentés készítéséhez használt sablonok közül a következőket el kell hagyni:

- Származás – Egyedüli forgalmazó
- Származás – Közös forgalmazók
- Beszerzési hely

- b) a formátummal kapcsolatos megjegyzések 8. és 9. pontját el kell hagyni.

57. cikk

Hatályon kívül helyezés

Az 525/2013/EU rendelet – az e rendelet 58. cikkében meghatározott átmeneti rendelkezésekre is figyelemmel – 2021. január 1-jével hatályát veszti, kivéve az 525/2013/EU rendelet 26. cikkének (1) bekezdését, amely 2018. december 24-ével veszti hatályát. A hatályon kívül helyezett rendeletre történő hivatkozásokat ezen rendeletre való hivatkozásnak kell tekinteni és a XIII. mellékletben szereplő megfelelési táblázattal összhangban kell értelmezni.

58. cikk

Átmeneti rendelkezések

E rendelet 57. cikkétől eltérve az 525/2013/EU rendelet 7. cikkét és 17. cikke (1) bekezdésének a) és d) pontját továbbra is alkalmazni kell az említett cikkekben előírt adatokat tartalmazó jelentésekre 2018-ra, 2019-re és 2020-ra vonatkozóan.

Az 525/2013/EU rendelet 11. cikkének (3) bekezdését továbbra is alkalmazni kell a Kiotói Jegyzőkönyv szerinti második kötelezettségvállalási időszak vonatkozásában.

Az 525/2013/EU rendelet 19. cikkét továbbra is alkalmazni kell az üvegházhatású gázok jegyzéke adatainak felülvizsgálatára 2018-ra, 2019-re és 2020-ra vonatkozóan.

Az 525/2013/EU rendelet 22. cikkét továbbra is alkalmazni kell az említett cikkben előírt jelentés benyújtására.

A koherencia és a jogbiztonság érdekében e rendelet egyetlen rendelkezése sem akadályozza meg eltérések alkalmazását a villamosenergia és a villamosenergiával kapcsolatos kockázatokra való felkészültség területén alkalmazandó uniós ágazati jog alapján.

59. cikk

Hatálybalépés

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba.

A 40. cikket, az 53. cikk (2)–(4) bekezdését, az 54. cikk (3) bekezdésének a) pontját, az 54. cikk (4) bekezdését, valamint az 55. cikket 2021. január 1-jétől kell alkalmazni.

Ez a rendelet teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó valamennyi tagállamban.

Kelt Strasbourgban, 2018. december 11-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

A. TAJANI

a Tanács részéről

az elnök

J. BOGNER-STRAUSS

I. MELLÉKLET

AZ INTEGRÁLT NEMZETI ENERGIA- ÉS KLÍMATERVEK ÁLTALÁNOS KERETE

1. rész

Általános keret

A. SZAKASZ: NEMZETI TERV

1. A TERV LÉTREHOZÁSÁNAK ÁTTEKINTÉSE ÉS FOLYAMATA

1.1. Összefoglaló

- i. A terv politikai, gazdasági, környezeti és társadalmi kontextusa
- ii. Az energiaunió öt dimenziójára vonatkozó stratégia
- iii. A terv fő célkitűzéseit, szakpolitikáit és intézkedéseit tartalmazó áttekintő táblázat

1.2. Az aktuális szakpolitikai helyzet áttekintése

- i. Nemzeti és uniós energiarendszer és a nemzeti terv szakpolitikai kontextusa
- ii. Az energiaunió öt dimenziójára vonatkozó jelenlegi energia- és éghajlat-politikák és intézkedések
- iii. A határokon átnyúló jelentőséggel bíró fő kérdések
- iv. A nemzeti energia- és klímatervek végrehajtásának igazgatási felépítése

1.3. A nemzeti és uniós szervekkel folytatott egyeztetés és azok részvétele, valamint az egyeztetés eredménye

- i. A nemzeti parlament részvétele
- ii. A helyi és regionális hatóságok részvétele
- iii. Konzultáció az érdekelt felekkel, köztük a szociális partnerekkel, valamint a civil társadalom és a nyilvánosság szerepvállalása
- iv. Konzultáció más tagállamokkal
- v. A Bizottsággal folytatott iteratív eljárás

1.4. A terv elkészítése során folytatott regionális együttműködés

- i. A más tagállamokkal közösen és összehangolva megtervezett elemek
- ii. Annak kifejtése, hogy a regionális együttműködést miként veszik figyelembe a tervben

2. NEMZETI CÉLKITŰZÉSEK ÉS CÉLOK

2.1. A dekarbonizáció dimenziója

2.1.1. Üvegházhatásúgáz-kibocsátás és -eltávolítás ⁽¹⁾

- i. A 4. cikk a) pontjának (1) alpontjában meghatározott elemek
- ii. adott esetben egyéb nemzeti célkitűzések és célok, amelyek összhangban vannak a Párizsi Megállapodással és a meglévő hosszú távú stratégiákkal; Adott esetben az üvegházhatásúgáz-kibocsátás csökkentésére irányuló átfogó uniós kötelezettségvállaláshoz való hozzájárulás, egyéb célkitűzések és célok, beleértve az ágazati célokat és az alkalmazkodási célokat is, ha rendelkezésre állnak.

2.1.2. Megújuló energia

- i. A 4. cikk a) pontjának (2) alpontjában meghatározott elemek

⁽¹⁾ Biztosítandó az összhang a 15. cikk szerinti hosszú távú stratégiákkal.

- ii. a megújuló energia bruttó végsőenergia-fogyasztásban elért ágazatonkénti részarányára vonatkozó becsült nemzeti ütemtervek 2021 és 2030 között a villamosenergia-, fűtési és hűtési ágazatban és a közlekedési ágazatban;
- iii. A 2021 és 2030 között a megújuló energia összesített és ágazatonkénti pályáinak elérésére a tagállamok által felhasználni tervezett megújulóenergia-technológiák szerinti becsült ütemtervek, beleértve a várható teljes bruttó végsőenergia-fogyasztást technológiánkénti és ágazatonkénti bontásban, Mtoe-ben kifejezve, valamint a teljes tervezett beépített teljesítményt (felosztva az új kapacitás és az erőmű-átalakítás között), technológiánkénti és ágazatonkénti bontásban, MW-ban kifejezve;
- iv. a bioenergia iránti keresletre vonatkozó becsült ütemtervek, a hőenergia, a villamos energia és a közlekedés szerinti bontásban, valamint a biomassza kínálatára vonatkozó becsült pályák, alapanyagok és eredet (különbséget téve hazai termelés és behozatal között) szerinti bontásban Az erdei biomassza esetében értékelni kell annak forrását és a LULUCF-nyelőkre gyakorolt hatását
- v. Adott esetben más nemzeti ütemtervek és célkitűzések, beleértve a hosszú távú és ágazati pályákat és célkitűzéseket is (például a megújuló energia részaránya a távfűtésben, a megújuló energia felhasználása az épületekben, a városok, megújulóenergia közösségek és a termelő-fogyasztók által előállított megújuló energia, a szennyvízkezelésből származó iszapból visszanyert energia);

2.2. Az energiahatékonyság dimenziója

- i. A 4. cikk b) pontjában meghatározott elemek
- ii. A 2030-ra, 2040-re és 2050-re vonatkozó indikatív mérföldkövek, a hazai szinten meghatározott, az előrehaladás mérésére alkalmas mutatók, a várható energiamegtakarítás és a szélesebb körű előnyök tényeken alapuló becslése, és azok hozzájárulása az uniós energiahatékonysági célkitűzésekhez, amint az a magán- és köztulajdonban lévő lakó- és nem lakáscélú épületek nemzeti állományának felújítására irányuló hosszú távú stratégiákban meghatározott ütemtervekben szerepel, összhangban a 2010/31/EU irányelv 2a. cikkével
- iii. Adott esetben egyéb nemzeti célkitűzések, beleértve a hosszú távú célokat és stratégiákat és az ágazati célokat is, továbbá nemzeti célkitűzések például olyan területeken, mint a közlekedési ágazat vagy a fűtés és hűtés energiahatékonysága

2.3. Az energiabiztonság dimenziója

- i. A 4. cikk c) pontjában meghatározott elemek
- ii. Az alábbiak fokozására vonatkozó nemzeti célkitűzések: az energiaforrások és a harmadik országokból származó energiaellátás diverzifikálása a regionális és nemzeti energiarendszerek ellenállóképességének erősítése érdekében
- iii. Adott esetben a harmadik országokból származó energiaimporttól való függőség csökkentésére irányuló nemzeti intézkedések a regionális és nemzeti energiarendszerek ellenállóképességének erősítése érdekében
- iv. Nemzeti célkitűzések a nemzeti energiarendszer rugalmasságának elsősorban hazai energiaforrásokkal, keresztoldali válaszintézkedésekkel és energiatárolással történő növelése érdekében

2.4. A belső energiapiac dimenziója

2.4.1. Villamosenergia-összeköttetések

- i. A villamosenergia-hálózatok összeköttetésének az a szintje, amelyet a tagállam 2030-ra el kíván érni a villamosenergia-rendszer-összeköttetésre vonatkozó, 2030-ig szóló legalább 15 %-os cél tekintetében, egy olyan stratégiával együtt, amely tartalmazza az érintett tagállamokkal szoros együttműködésben meghatározott, 2021-től kezdődően alkalmazandó szintet, figyelembe véve a 2020-ra elérendő legalább 10 %-os célt és az intézkedés sürgősségére vonatkozó alábbi mutatókat:
 - (1) A nagykereskedelmi piacon tapasztalt, a 2 EUR/MWh indikatív küszöbértéket meghaladó árkülönbség tagállamok, régiók vagy ajánlattételi övezetek között;
 - (2) Rendszerösszekötők esetében a csúcsterhelés 30 %-ánál kisebb névleges átviteli kapacitás;
 - (3) Rendszerösszekötők esetében a telepített megújulóenergia-termelési kapacitás 30 %-ánál kisebb névleges átviteli kapacitás.

Minden egyes új rendszerösszekötőt társadalmi-gazdasági és környezeti költség-haszon elemzésnek kell alávetni, és csak abban az esetben szabad megvalósítani, ha a potenciális előnyök felülmúlják a költségeket

2.4.2. Energiaátviteli infrastruktúra

- i. A villamosenergia-átviteli és földgázszállító infrastruktúrával és adott esetben azok modernizálásával kapcsolatos fő projektek, amelyek az energiaunió stratégiájának öt dimenziója szerinti célok és célkitűzések eléréséhez szükségesek
- ii. Adott esetben az előirányzott fő infrastrukturális projektek, a közös érdekű projekteken kívül ⁽¹⁾

2.4.3. Piaci integráció

- i. A belső energiapiac egyéb szempontjaihoz kapcsolódó nemzeti célkitűzések, mint például a rendszer rugalmasságának növelése, különösen a kompetitív módon meghatározott villamosenergia-áraknak a vonatkozó ágazati joggal összhangban történő előmozdítása kapcsán, a piaci integráció és a piac-összekapcsolás a meglévő összeköttetések értékesíthető kapacitásának növelése érdekében, az intelligens hálózatok, az aggregálás, a keresletoldali válaszingtezkedések, a tárolás, az elosztott energiatermelés, a teherelosztási, teher-újraelosztási és tehercsökkentési mechanizmusok és a valós idejű árjelzések, megadva a célkitűzések teljesítésére vonatkozó időszakot is
- ii. Adott esetben valamennyi energiapiac tekintetében a megújuló energia megkülönböztetésmentes részvételével, a keresletoldali válaszingtezkedésekkel és a – többek között aggregáláson keresztül – tárolással kapcsolatos nemzeti célkitűzések, megadva a célkitűzések teljesítésére vonatkozó időszakot is
- iii. Adott esetben az energiarendszerekben történő fogyasztói részvétel, továbbá annak biztosítására vonatkozó nemzeti célkitűzések, hogy a saját termelés és az új technológiák – beleértve az okos mérőeszközöket – a fogyasztók javát szolgálják
- iv. A villamosenergia-rendszer megfelelőségének biztosítására, valamint az energiarendszerek megújulóenergia-termeléssel kapcsolatos rugalmasságára vonatkozó nemzeti célkitűzések, megadva a célkitűzések teljesítésére vonatkozó időszakot is
- v. Adott esetben az energiafogyasztók védelmére és a kiskereskedelmi energiaszektor versenyképességének javítására vonatkozó nemzeti célkitűzések

2.4.4. Energiaszegénység

Adott esetben az energiaszegénységre vonatkozó nemzeti célkitűzések, megadva a célkitűzések teljesítésére vonatkozó időszakot is

2.5. A kutatás, az innováció és a versenyképesség dimenziója

- i. Az energiaunióval kapcsolatos állami és – amennyiben létezik – magánkutatásra vonatkozó nemzeti célkitűzések és finanszírozási célok, adott esetben megadva a célkitűzések teljesítésére vonatkozó időszakot is
- ii. Adott esetben a tiszta energiát használó technológiák előmozdításával kapcsolatos 2050-re vonatkozó nemzeti célkitűzések, és az alacsony szén-dioxid-kibocsátású technológiák, köztük az energiaigényes és a nagyobb mértékű szén-dioxid-kibocsátást okozó ipari ágazatok dekarbonizálására szolgáló technológiák bevezetése és adott esetben a kapcsolódó szén-dioxid-szállítási és -tárolási infrastruktúra tekintetében (2050-re) meghatározott hosszú távú célokat is tartalmazó nemzeti célkitűzések
- iii. Adott esetben a versenyképességre vonatkozó nemzeti célkitűzések

3. SZAKPOLITIKÁK ÉS INTÉZKEDÉSEK

3.1. A dekarbonizáció dimenziója

3.1.1. Üvegházhatásúgáz-kibocsátás és -eltávolítás

- i. A 2.1.1. pontban említett, az (EU) 2018/842 rendelet alapján meghatározott cél elérését célzó szakpolitikák és intézkedések, valamint az (EU) 2018/841 rendeletnek való megfelelést célzó szakpolitikák és intézkedések, amelyek az eltávolítás fokozása érdekében felölelik az összes fontos kibocsátó ágazatot, és egy olyan hosszú távú jövőképpel és céllal rendelkeznek, hogy létrehozzák az alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaságot, és a Párizsi Megállapodással összhangban megteremték az egyensúlyt a kibocsátások és az eltávolítás között
- ii. Adott esetben az ezen a területen folytatott regionális együttműködés
- iii. Az állami támogatásokra vonatkozó szabályok alkalmazhatóságának sérelme nélkül, adott esetben az ezen a területen nemzeti szinten hozott finanszírozási intézkedések, az uniós támogatást és az uniós alapok felhasználását is beleértve

⁽¹⁾ A transeurópai energiaipari infrastruktúrára vonatkozó iránymutatásokról és az 1364/2006/EK határozat hatályon kívül helyezéséről, valamint a 713/2009/EK, a 714/2009/EK és a 715/2009/EK rendelet módosításáról szóló, 2013. április 17-i 347/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel (HL L 115., 2013.4.25., 39. o.) összhangban.

3.1.2. Megújuló energia

- i. A megújuló energia vonatkozásában 2030-ra kitűzött kötelező uniós szintű célhoz való nemzeti hozzájárulás megvalósításához szükséges szakpolitikák és intézkedések, valamint a 4. cikk a) pontjának (2) alpontjában említett ütemtervek és – amennyiben alkalmazhatók vagy rendelkezésre állnak – az e melléklet 2.1.2. pontjában említett elemek, ideértve az ágazat- és technológiaspecifikus intézkedéseket is ⁽¹⁾
- ii. adott esetben a regionális együttműködésre vonatkozó különleges intézkedések, valamint – választható jelleggel – a megújuló forrásokból előállított energia becsült többlettermelése, amelyet át lehet adni más tagállamoknak, hogy azok elérjék a 2.1.2. pontban említett nemzeti hozzájárulásokat és ütemterveket
- iii. Az olyan pénzügyi támogatásra vonatkozó különleges intézkedések – adott esetben az uniós támogatást és az uniós alapok felhasználását is beleértve –, amelynek célja a megújuló forrásokból előállított energia termelésének előmozdítása és a villamos energia, fűtés és hűtés, valamint közlekedés céljára történő felhasználása
- iv. Adott esetben a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia azon támogatásának értékelése, amelyet a tagállamoknak az (EU) 2018/2001 irányelv 6. cikkének (4) bekezdése értelmében biztosítaniuk kell
- v. Különleges intézkedések egy vagy több kapcsolattartó pont bevezetésére, az adminisztratív eljárások egyszerűsítésére, tájékoztatás és képzés nyújtására, valamint az energiavásárlási megállapodások megkönnyítésére
A tagállamok által az (EU) 2018/2001 irányelv 21. cikkének (6) bekezdése és 22. cikkének (5) bekezdése értelmében a saját fogyasztásra termelés és az megújulóenergia-közösségek fejlesztésének előmozdítására és megkönnyítésére létrehozandó támogató keret szerinti szakpolitikák és intézkedések összefoglalása
- vi. A megújuló forrásokból előállított távfűtésre és -hűtésre szolgáló új infrastruktúra kiépítése szükségének értékelése
- vii. Adott esetben a biomasszából előállított energia használatának támogatását célzó különleges intézkedések, különösen az új biomassza-mobilizálások tekintetében, az alábbiak figyelembevételével:
 - a biomassza rendelkezésre állása, beleértve a fenntartható biomasszát is: mind a hazai termelés, mind pedig a harmadik országokból származó behozatal
 - más ágazatok (mezőgazdaság, erdészeti alapú ágazatok) egyéb biomassza-felhasználásai; továbbá a biomassza-előállítás és -felhasználás fenntarthatóságára irányuló intézkedések

3.1.3. A dimenzió egyéb elemei

- i. Adott esetben az uniós kibocsátás-kereskedelmi rendszert érintő nemzeti szakpolitikák és intézkedések, valamint annak értékelése, hogy ezek hogyan egészítik ki az uniós kibocsátás-kereskedelmi rendszert és milyen hatással vannak rá
- ii. Adott esetben az egyéb nemzeti célok elérését célzó szakpolitikák és intézkedések
- iii. Az alacsony kibocsátású mobilitás elérését célzó szakpolitikák és intézkedések (beleértve a közlekedés villamosítását is)
- iv. Adott esetben az energiatámogatások, és különösen a fosszilis üzemanyagok támogatásának fokozatos megszüntetésére irányulóan tervezett nemzeti szakpolitikák, ütemtervek és intézkedések

3.2. Az energiahatékonyság dimenziója

Tervezett szakpolitikák, intézkedések és programok a 2030-ra vonatkozó indikatív nemzeti energiahatékonysági hozzájárulások, valamint a 2.2. pontban említett egyéb célkitűzések elérése érdekében, beleértve az épületek energiahatékonyságának előmozdítására szolgáló tervezett intézkedéseket és eszközöket (a pénzügyi jellegűeket is), különösen a következők tekintetében:

- i. A 2012/27/EU irányelv 7a. és 7b. cikke, valamint 20. cikkének (6) bekezdése szerinti és az e rendelet II. mellékletével összhangban kidolgozandó energiahatékonysági kötelezettségi rendszerek és alternatív szakpolitikai intézkedések
- ii. Hosszú távú felújítási stratégiák a magán és köztulajdonban lévő lakó- és nem lakáscélú épületek nemzeti állománya felújításának támogatására ⁽²⁾, beleértve a költséghatékony mélyfelújításokat ösztönző szakpolitikákat és intézkedéseket is a nemzeti épületállomány legrosszabb teljesítményű szegmenseire irányulóan, összhangban a 2010/31/EU irányelv 2a. cikkével

⁽¹⁾ Ezen intézkedések megtervezésekor a tagállamoknak figyelembe kell venniük a meglévő létesítmények életciklusának végét és az erőmű-átalakítás lehetőségét.

⁽²⁾ A 2010/31/EU irányelv 2a. cikkével összhangban.

- iii. A közszektorban az energiahatékonysági szolgáltatásokat előmozdító szakpolitikák és intézkedések, valamint az olyan szabályozási és nem szabályozási jellegű akadályok felszámolására irányuló intézkedések leírása, amelyek gátolják az energiahatékonyság-alapú szerződések alkalmazását és az egyéb energiahatékonysági szolgáltatási modelleket ⁽¹⁾
- iv. Egyéb tervezett szakpolitikák, intézkedések és programok a 2030-ra vonatkozó indikatív nemzeti energiahatékonysági hozzájárulások, valamint a 2.2. pontban említett egyéb célkitűzések elérése érdekében (például a közintézmények példamutató szerepét előmozdító intézkedések, energiahatékony közbeszerzés, az energetikai auditokat és az energiagazdálkodási rendszereket előmozdító intézkedések ⁽²⁾, a fogyasztók tájékoztatására és képzésére irányuló intézkedések ⁽³⁾ és az energiahatékonyságot előmozdító egyéb intézkedések ⁽⁴⁾)
- v. Adott esetben a helyi energia-közösségek a fenti i., ii., iii. és iv. alpontban szereplő szakpolitikák és intézkedések végrehajtásához történő hozzájárulásban játszott szerepének előmozdítására vonatkozó szakpolitikák és intézkedések ismertetése
- vi. A földgáz- és villamosenergia-infrastruktúra energiahatékonysági potenciáljának kiaknázására irányuló intézkedések leírása ⁽⁵⁾
- vii. Adott esetben az ezen a területen folytatott regionális együttműködés
- viii. Az ezen a területen nemzeti szinten hozott finanszírozási intézkedések, az uniós támogatást és az uniós alapok felhasználását is beleértve

3.3. Az energiabiztonság dimenziója ⁽⁶⁾

- i. A 2.3. pontban meghatározott elemekhez kapcsolódó szakpolitikák és intézkedések ⁽⁷⁾
- ii. Az ezen a területen folytatott regionális együttműködés
- iii. Adott esetben az ezen a területen nemzeti szinten hozott finanszírozási intézkedések, beleértve az uniós támogatást és az uniós alapok felhasználását is

3.4. A belső energiapiac dimenziója ⁽⁸⁾

3.4.1. Villamosenergia-infrastruktúra

- i. Az összeköttetés 4. cikk d) pontjában meghatározott célszintjének elérésére irányuló szakpolitikák és intézkedések
- ii. Az ezen a területen folytatott regionális együttműködés ⁽⁹⁾
- iii. Adott esetben az ezen a területen nemzeti szinten hozott finanszírozási intézkedések, beleértve az uniós támogatást és az uniós alapok felhasználását is

3.4.2. Energiaátviteli infrastruktúra

- i. A 2.4.2. pontban meghatározott elemekhez kapcsolódó szakpolitikák és intézkedések, beleértve adott esetben azokat az egyedi intézkedéseket is, amelyek célja a közös érdekű projektek és más kulcsfontosságú infrastrukturális projektek teljesítésének lehetővé tétele
- ii. Az ezen a területen folytatott regionális együttműködés ⁽¹⁰⁾
- iii. Adott esetben az ezen a területen nemzeti szinten hozott finanszírozási intézkedések, beleértve az uniós támogatást és az uniós alapok felhasználását is

3.4.3. Piaci integráció

- i. A 2.4.3. pontban meghatározott elemekhez kapcsolódó szakpolitikák és intézkedések

⁽¹⁾ A 2012/27/EU irányelv 18. cikkével összhangban.

⁽²⁾ A 2012/27/EU irányelv 8. cikkével összhangban.

⁽³⁾ A 2012/27/EU irányelv 12. és 17. cikkével összhangban.

⁽⁴⁾ A 2012/27/EU irányelv 19. cikkével összhangban.

⁽⁵⁾ A 2012/27/EU irányelv 15. cikkének (2) bekezdésével összhangban.

⁽⁶⁾ A szakpolitikáknak és intézkedéseknek tükrözniük kell az „első az energiahatékonyság” elvet.

⁽⁷⁾ Biztosítani kell az összhangot a földgázellátás biztonságának megőrzését szolgáló intézkedésekről és a 994/2010/EU rendelet hatályon kívül helyezéséről szóló 2017. október 25-i (EU) 2017/1938 európai parlamenti és tanácsi rendeletben (HL L 280, 2017.10.28, 1. o.) előírt megelőzési cselekvési tervekkel és veszélyhelyzeti tervekkel, valamint a villamosenergia-ágazatban a kockázatokra való felkészülésről és a 2005/89/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló [a COM(2016)0862 javaslat szerinti] (EU) 2018/2001 rendeletben előírt felkészülési tervekkel.

⁽⁸⁾ A szakpolitikáknak és intézkedéseknek tükrözniük kell az „első az energiahatékonyság” elvet.

⁽⁹⁾ A közös érdekű projektek regionális csoportjain kívül, amelyeket 347/2013/EU rendelet alapján hoztak létre.

⁽¹⁰⁾ A közös érdekű projektek regionális csoportjain kívül, amelyeket 347/2013/EU rendelet alapján hoztak létre.

- ii. Az energiarendszerek megújulóenergia-termeléssel kapcsolatos rugalmasságát növelő intézkedések, például intelligens hálózatok, aggregálás, keresletoldali válaszingtezkedések, tárolás, elosztott energia-termelés, teherelosztási, teher-újraelosztási és tehercsökkentési mechanizmusok és valós idejű árjelzések, beleértve a napon belüli piac-összekapcsolás kiépítését és a határkeresztező kiegyenlítő szabályozási piacokat is.
- iii. Adott esetben valamennyi energiapiac tekintetében a megújuló energia megkülönböztetésmentes részvétele, a keresletoldali válaszingtezkedések és a – többek között aggregáláson keresztül – tárolás biztosítására irányuló intézkedések
- iv. A fogyasztók, különösen a kiszolgáltatót és adott esetben energiaszegénységben élő fogyasztók védelmére, valamint a kiskereskedelmi energiapiac versenyképességének és az ott folyó versenynek a javítására irányuló intézkedések
- v. Azon intézkedések leírása, amelyeken keresztül lehetővé teszik és kidolgozzák a keresletoldali válaszingtezkedéseket, ideértve azokat is, amelyek a dinamikus árszabás támogatása érdekében a díjszabásokkal foglalkoznak ⁽¹⁾

3.4.4. Energiaszegénység

- i. Adott esetben a 2.4.4. pontban meghatározott célkitűzések elérését célzó szakpolitikák és intézkedések

3.5. A kutatás, az innováció és a versenyképesség dimenziója

- i. A 2.5. pontban meghatározott elemekhez kapcsolódó szakpolitikák és intézkedések
- ii. Adott esetben együttműködés más tagállamokkal ezen a területen, beleértve adott esetben az arra vonatkozó információkat is, hogy a SET-terv célkitűzéseit és szakpolitikáit miként illesztik bele a nemzeti kontextusba
- iii. Adott esetben az ezen a területen nemzeti szinten hozott finanszírozási intézkedések, beleértve az uniós támogatást és az uniós alapok felhasználását is

B. SZAKASZ: ELEMZÉSI ALAP ⁽²⁾

4. A JELENLEGI HELYZET ÉS ELŐREJELZÉSEK A MEGLÉVŐ SZAKPOLITIKÁKKAL ÉS INTÉZKEDÉSEKKEL ⁽³⁾ ⁽⁴⁾

4.1. Az energiarendszert és az üvegházhatásúgáz-kibocsátás alakulását befolyásoló legfontosabb külső tényezők prognosztizált fejlődése

- i. Makrogazdasági előrejelzések (GDP és a népességnövekedés)
- ii. Ágazati változások, amelyek várhatóan érintik az energiarendszert és az üvegházhatásúgáz-kibocsátásokat
- iii. Globális energiatrendek, a fosszilis üzemanyagok nemzetközi árai, a kibocsátási egységek ára az uniós kibocsátás-kereskedelmi rendszerben
- iv. A technológiaköltségek alakulása

4.2. A dekarbonizáció dimenziója

4.2.1. Üvegházhatásúgáz-kibocsátás és -eltávolítás

- i. A jelenlegi üvegházhatásúgáz-kibocsátások és -eltávolítások aktuális trendjei az uniós kibocsátás-kereskedelmi rendszerben, az erőfeszítés-megosztási és a LULUCF-ágazatokban valamint a különböző energiaágazatokban
- ii. Az ágazati fejlemények előrejelzése a meglévő nemzeti és uniós szakpolitikák és intézkedések alapján legalább 2040-ig (a 2030-as évet is beleértve)

⁽¹⁾ A 2012/27/EU irányelv 15. cikkének (8) bekezdésével összhangban.

⁽²⁾ A terv B. szakaszában jelentendő paraméterek és változók részletes listáját lásd a 2. részben.

⁽³⁾ A jelenlegi helyzet a nemzeti terv benyújtásának időpontjában (vagy a legkésőbbi rendelkezésre álló időpontban) fennálló állapotokat tükrözi. A meglévő szakpolitikák és intézkedések közé a végrehajtott és elfogadott szakpolitikák és intézkedések tartoznak. Az elfogadott szakpolitikák és intézkedések olyan szakpolitikák és intézkedések, amelyekről a nemzeti terv benyújtásának időpontjában kormányzati döntést hoztak, és egyértelmű kötelezettséget vállaltak a végrehajtás folytatására. A végrehajtott szakpolitikák és intézkedések olyan szakpolitikák és intézkedések, amelyekre az integrált nemzeti energia- és klímaterv vagy az integrált nemzeti energia- és éghajlat-politikai eredményjelentés benyújtásának időpontjában a következők közül egy vagy több alkalmazandó: közvetlenül alkalmazandó európai vagy nemzeti jogszabály van érvényben, egy vagy több önkéntes megállapodást fogadtak el, pénzügyi erőforrásokat rendeltek hozzájuk, humán erőforrásokat mozgósítottak.

⁽⁴⁾ A külső tényezők kiválasztása alapulhat a 2016-os uniós referencia-forgatókönyv alapfeltevésein, illetve az ugyanezekre a változókra vonatkozó más későbbi szakpolitikai forgatókönyveken. Emellett a 2016-os uniós referencia-forgatókönyv tagállamokra vonatkozó eredményei, valamint az ezt követő többi szakpolitikai forgatókönyv eredményei hasznos információforrások lehetnek a meglévő szakpolitikák és intézkedéseken alapuló nemzeti előrejelzések és a hatásvizsgálatok kidolgozásakor.

4.2.2. Megújuló energia

- i. A megújuló energia aktuális részaránya a bruttó végsőenergia-fogyasztásban és a különböző ágazatokban (fűtés és hűtés, villamos energia és közlekedés), valamint technológiák szerint ezen ágazatok mindegyikében
 - ii. A fejlődés indikatív előrejelzése a meglévő szakpolitikák alapján 2030-ig (kitekintéssel 2040-ig)
-

4.3. Az energiahatékonyság dimenziója

- i. Az aktuális primer- és végsőenergia-fogyasztás a gazdaságban és ágazatok szerint (beleértve az ipari, lakossági, szolgáltatási és közlekedési szektort)
 - ii. A nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelés és a hatékony távfűtés és -hűtés alkalmazásában rejlő aktuális potenciál ⁽¹⁾
 - iii. Az 1.2. ii. pontban ismertetett meglévő energiahatékonysági szakpolitikákat, intézkedéseket és programokat mérlegelő előrejelzések a primer- és végsőenergia-fogyasztás tekintetében, minden egyes ágazatot legalább 2040-ig vizsgálva (a 2030-as évet is beleértve) ⁽²⁾
 - iv. A nemzeti számítások eredményeként kapott minimális energiahatékonysági követelmények költségek szempontjából optimális szintje a 2010/31/EU irányelv 5. cikke szerint
-

4.4. Az energiabiztonság dimenziója

- i. A jelenlegi energiamix, a hazai energiaforrások, a behozataltól való függőség, a kapcsolódó kockázatokkal együtt
 - ii. A fejlődés előrejelzése a meglévő szakpolitikák és intézkedések alapján legalább 2040-ig (a 2030-as évet is beleértve)
-

4.5. A belső energiapiac dimenziója

4.5.1. Villamosenergia-összeköttetések

- i. A rendszer-összeköttetés jelenlegi szintje és a fő rendszerösszekötők ⁽³⁾
- ii. A rendszerösszekötők bővítési követelményeire vonatkozó előrejelzések (a 2030-as évet is beleértve) ⁽⁴⁾

4.5.2. Energiaátviteli infrastruktúra

- i. A jelenlegi villamosenergia-átviteli és földgázszállítási infrastruktúra fő jellemzői ⁽⁵⁾
- ii. A hálózat bővítési követelményeire vonatkozó előrejelzések legalább 2040-ig (a 2030-as évet is beleértve) ⁽⁶⁾

4.5.3. Villamosenergia- és gázpiacok, energiaárak

- i. A villamosenergia- és gázpiacok aktuális helyzete, az energiaárakat is beleértve
 - ii. A fejlődés előrejelzése a meglévő szakpolitikák és intézkedések alapján legalább 2040-ig (a 2030-as évet is beleértve)
-

4.6. A kutatás, az innováció és a versenyképesség dimenziója

- i. A karbonszegény technológiák ágazatának aktuális helyzete és – a lehetséges mértékben – pozíciója a világpiacokon (ezt az elemzést uniós vagy globális szinten kell elvégezni)
 - ii. Az állami és – adott esetben – magánforrásokból a karbonszegény technológiákra fordított kutatási és innovációs kiadások aktuális szintje, a szabadalmak aktuális száma és a kutatók aktuális száma
 - iii. Az árak jelenlegi három legfontosabb elemének kibontása (energia, hálózat, adók/illetékek)
 - iv. Az energiatámogatások leírása, a fosszilis üzemanyagokat is beleértve
-

⁽¹⁾ A 2012/27/EU irányelv 14. cikkének (1) bekezdésével összhangban.

⁽²⁾ Ez a megszokott referencia-előrejelzés szolgál alapul a 2030-ra vonatkozó végső- és primerenergia-fogyasztási célhoz (amelyet a 2.3. pont ismertet), valamint az átváltási tényezőkhoz.

⁽³⁾ A jelenlegi átviteli és szállítási infrastruktúrának az átvitelirendszer- és szállítási rendszer-üzemeltetők (TSO-k) által elvégzett áttekintése alapján.

⁽⁴⁾ A TSO-k nemzeti hálózatfejlesztési tervei és regionális beruházási tervei alapján.

⁽⁵⁾ A jelenlegi átviteli és szállítási infrastruktúrának a TSO-k által elvégzett áttekintése alapján.

⁽⁶⁾ A TSO-k nemzeti hálózatfejlesztési tervei és regionális beruházási tervei alapján.

5. A TERVEZETT SZAKPOLITIKÁK ÉS INTÉZKEDÉSEK HATÁSVIZSGÁLATA ⁽¹⁾

- 5.1. A 3. szakaszban ismertetett, tervezett szakpolitikák és intézkedések hatása az energiarendszerekre, valamint az üvegházhatásúgáz-kibocsátásokra és -eltávolításra, beleértve a meglévő szakpolitikákon és intézkedéseken alapuló előrejelzésekkel való összehasonlítást is (a 4. szakaszban bemutatottak szerint).
- i. Az energiarendszerek fejlődésére és az üvegházhatásúgáz-kibocsátásnak és -eltávolításnak, valamint adott esetben a légszennyező anyagok kibocsátásának alakulására vonatkozó előrejelzések az (EU) 2016/2284 irányelvvel összhangban a tervezett szakpolitikák és intézkedések alapján, legalább a terv által felölelt időszakot követő tíz évre (beleértve a terv által felölelt időszak utolsó évét is), ideértve a megfelelő uniós szakpolitikákat és intézkedéseket is.
 - ii. A szakpolitikák közötti (az egy szakpolitikai dimenzió belüli, meglévő és tervezett szakpolitikák és intézkedések, valamint a különböző dimenziók meglévő és tervezett szakpolitikái és intézkedései közötti) kölcsönhatás értékelése legalább a terv által felölelt időszak utolsó évéig, különösen az energiahatékonysági/energiamegtakarítási politikáknak az energiarendszer méretezésére gyakorolt hatásai alapos megértésének az érdekében, valamint azért, hogy csökkentsék az energiaellátás terén a nem nyereséges beruházások kockázatát
 - iii. A már meglévő és a tervezett szakpolitikák és intézkedések közötti, illetve az azok és az uniós éghajlat- és energiapolitikai intézkedések közötti kölcsönhatás értékelése
- 5.2. Makrogazdasági és a megvalósíthatóság határain belül a 3. szakaszban ismertetett, tervezett szakpolitikák és intézkedések egészségügyi, környezeti, foglalkoztatási, oktatási, készségekre gyakorolt és társadalmi hatása, beleértve az átmeneti aspektusokat is (a költségek és az elért haszon, valamint a költséghatékonyság tekintetében) legalább a terv által felölelt időszak utolsó évéig, beleértve a meglévő szakpolitikákon és intézkedéseken alapuló előrejelzésekkel való összehasonlítást is
- 5.3. A beruházási igények áttekintése
- i. A jelenlegi beruházások és jövőbeli beruházásokra vonatkozó feltételezések a tervezett politikák és intézkedések vonatkozásában
 - ii. Ágazati vagy piaci kockázati tényezők vagy akadályok nemzeti vagy regionális összefüggésben
 - iii. További állami finanszírozási támogatások vagy erőforrások elemzése a ii. alpont alapján azonosított hiányosságok felszámolására
- 5.4. A 3. szakaszban ismertetett, tervezett szakpolitikák és intézkedések hatása más tagállamokra és a regionális együttműködésre legalább a terv által felölelt időszak utolsó évéig, beleértve a meglévő szakpolitikákon és intézkedéseken alapuló előrejelzésekkel való összehasonlítást is
- i. A lehetséges mértékig a szomszédos tagállamok és a régió többi tagállamainak energiarendszerére kifejtett hatás
 - ii. Az energiaárakra, a közművekre és az energiapiac integrációjára kifejtett hatás
 - iii. Adott esetben a regionális együttműködésre gyakorolt hatás

2. rész

A nemzeti tervek B. szakaszában jelentendő paraméterek és változók listája ⁽²⁾ ⁽³⁾ ⁽⁴⁾ ⁽⁵⁾

A következő paramétereket, változókat, energiameérlegeket és mutatókat a nemzeti tervek „Elemzési alap” című B. részében kell jelenteni, amennyiben alkalmazzák:

1. Általános paraméterek és változók

(1) Népesség [millió]

⁽¹⁾ A tervezett szakpolitikák és intézkedések a megvitatandó alternatívákat jelentik, amelyek esetében reális esély van arra, hogy a nemzeti terv vagy eredményjelentés benyújtása után elfogadják és végrehajtják azokat. Ebből adódóan az 5.1.i. szakasz szerinti előrejelzéseknek nem csak a végrehajtott és elfogadott szakpolitikákat és intézkedéseket kell tartalmazniuk (a meglévő szakpolitikákon és intézkedéseken alapuló előrejelzések), hanem a tervezett szakpolitikákat és intézkedéseket is.

⁽²⁾ A 2021-től 2030-ig tartó időszakot felölelő terv tekintetében: a lista mindegyik paramétere/változója tekintetében mind a 4., mind pedig az 5. szakaszban ötéves intervallumokban jelenteni kell a 2005 és 2040 közötti időszak (adott esetben a 2005 és 2050 közötti időszak) trendjeit, a 2030-as év vonatkozásában is. A külső alapfeltevéseken, illetve a modellezés eredményén alapuló paramétereket jelezni kell.

⁽³⁾ A bejelentett adatoknak és előrejelzéseknek lehetőség szerint az EUROSTAT adataira és a megfelelő ágazati jogszabályokban az európai statisztikák bejelentésére használt módszertanra kell épülniük, és összeegyeztethetőnek kell lenniük azokkal, mivel az európai statisztikákról szóló 223/2009/EK rendelettel összhangban az európai statisztikák a jelentéstételi és ellenőrzési célra felhasznált statisztikai adatok elsődleges forrásai.

⁽⁴⁾ Megjegyzés: minden előrejelzést változatlan áron kell elvégezni (az árak tekintetében 2016 a bázisév).

⁽⁵⁾ A Bizottság ajánlásokat fog kiadni az előrejelzések fő paramétereire vonatkozóan, legalább a kőolaj, a földgáz és a szén importára, valamint az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszer szén-dioxid-ára tekintetében.

- (2) GDP [millió EUR]
- (3) Ágazati bruttó hozzáadott érték (beleértve a fő ipari, építőipari, szolgáltatási és mezőgazdasági ágazatokat) [millió EUR]
- (4) A háztartások száma [ezer]
- (5) A háztartások mérete [lakos/háztartás]
- (6) Az egy háztartás rendelkezésére álló jövedelem [EUR]
- (7) Utaskilométer: minden közlekedési módban, azaz a közúti (a személygépjárművet és a buszokat lehetőleg külön kezelve), vasúti, légi és (ha van) belföldi hajózás között felosztva [millió személyszállítási km]
- (8) Áruszállítási tonnakilométer: minden szállítási mód a nemzetközi tengeri hajózás kivételével, azaz a közúti, vasúti, légi és belföldi hajózás (belső utak és nemzeti felségvizek a tengereken) között felosztva [millió tonnakilométer]
- (9) A kőolaj, földgáz és kőszén üzemanyagok nemzetközi importára [EUR/GJ] vagy EUR/toe] a Bizottság ajánlásai alapján
- (10) A szén-dioxidnak az uniós kibocsátáskereskedelmi rendszerben szereplő ára [EUR/EUA] a Bizottság ajánlásai alapján
- (11) Az EUR és az USD átváltási árfolyamaira (ha alkalmazandó) vonatkozó feltevések [EUR/pénznem és USD/pénznem]
- (12) Fűtési napok száma (fűtési napfokszám)
- (13) Hűtési napok száma (hűtési napfokszám)
- (14) A technológiaköltségekre vonatkozó feltevések, amelyeket a releváns technológiák modellezésére használnak fel

2. Energiamérlegek és mutatók

2.1. Energiaellátás

- (1) Belföldi termelés üzemanyag-típusonként (az összes jelentős mennyiségben termelt energiatermék) [ktoe]
- (2) Nettó behozatal üzemanyag-típusonként (a villamos energiát is beleértve, felosztva az EU-n belülről és kívülről érkező nettó behozatalra) [ktoe]
- (3) A harmadik országoktól való importfüggőség [%]
- (4) A fő energiahordozók (köztük a földgáz és villamos energia) fő behozatali forrásai (országok)
- (5) Bruttó belföldi fogyasztás az üzemanyag-típusok forrása szerint (köztük a szilárd üzemanyag, valamennyi energiatermék: kőszén, kőolaj és kőolajtermékek, földgáz, atomenergia, villamos energia, származtatott hő, megújuló energiaforrások, hulladék) [ktoe]

2.2. Villamos energia és hő

- (1) Bruttó villamosenergia-termelés [GWh]
- (2) Bruttó villamosenergia-termelés üzemanyagoként (minden energiatermék) [GWh]
- (3) A kapcsolt energiatermelés részaránya a teljes villamosenergia- és hőenergia-termelésben [%]
- (4) Villamosenergia-termelési kapacitás forrásonként, beleértve a visszavont kapacitásokat és az új beruházásokat is [MW]
- (5) Hőenergia-termelésből származó hőtermelés
- (6) Villamos energia és a hőenergia kapcsolt termeléséből származó hőtermelés, beleértve az ipari hulladékhőt is
- (7) Határokon átnyúló rendszer-összeköttetési kapacitások a földgáz és a villamos energia tekintetében [a villamos energiára vonatkozó meghatározás a folyamatban lévő tárgyalások szerint alakul, amelyek 15 %-os rendszer-összeköttetési célt vesznek alapul] és ezek előrevetített kihasználtsága

2.3. Átalakítási ágazat

- (1) A hőenergia-termelés során felhasznált üzemanyagok (köztük szilárd, kőolaj, földgáz) [ktoe]
- (2) Egyéb átalakítási folyamatok üzemanyag-felhasználása [ktoe]

2.4. Energiafogyasztás

- (1) Primer- és végsőenergia-fogyasztás [ktoe]
- (2) Végsőenergia-fogyasztás ágazonként (beleértve az ipari, lakossági, szolgáltatási, mezőgazdasági és közlekedési szektort (személy- és áruszállítás szerint felbontva, ha rendelkezésre áll)) [ktoe]
- (3) Végsőenergia-fogyasztás üzemanyagok szerint (minden energiatermék) [ktoe]
- (4) Nem energetikai célú végső fogyasztás [ktoe]
- (5) A teljes gazdaság primerenergia-intenzitása (primerenergia-fogyasztás a GDP-re vetítve) [toe/EUR]
- (6) Végsőenergia-intenzitás ágazatok szerint (beleértve az ipari, lakossági, szolgáltatási és közlekedési szektort (személy- és áruszállítás szerint felbontva, ha rendelkezésre áll))

2.5. Árak

- (1) Villamosenergia-árak a felhasználó ágazat típusa szerint (lakossági, ipari, szolgáltatási szektor)
- (2) Nemzeti kiskereskedelmi üzemanyagárak (adóval együtt, forrásonként és ágazonként) [EUR/ktoe]

2.6. Beruházások

Beruházási költségek az energiaátalakítási, -ellátási, -átviteli/szállítási és -elosztási ágazatban

2.7. Megújuló energiák

- (1) A megújuló forrásokból származó energia bruttó végső fogyasztása és a megújuló energia részaránya a bruttó végsőenergia-fogyasztásban, ágazatok (villamos energia, fűtés és hűtés, közlekedés) és technológiák szerinti bontásban
- (2) A megújuló energiából származó villamosenergia- és hőenergia-előállítás az épületekben; ide tartoznak – amennyiben rendelkezésre állnak – a fotovillamos rendszerek, a naphőenergia-rendszerek, a biomassza, a hőszivattyúk, a geotermikus rendszerek, valamint más decentralizált megújulóenergia-rendszerek által előállított, felhasznált és a hálózatba visszatáplált energiára vonatkozó lebontott adatok
- (3) Adott esetben egyéb nemzeti ütemtervek, köztük a hosszú távú vagy ágazati ütemtervek is; az élelmiszer-alapú és fejlett bioüzemanyagok részaránya, a megújuló energia részaránya a távfűtésben, valamint a városok és megújulóenergia-közösségek által előállított megújuló energia.

3. Az üvegházhatásúgáz-kibocsátásokra és -eltávolításra vonatkozó mutatók

- (1) Üvegházhatásúgáz-kibocsátások szakpolitikai ágazonként (EU ETS, erőfeszítés-megosztás és LULUCF)
- (2) Üvegházhatásúgáz-kibocsátások az IPCC-ágazatok és gázok szerint (adott esetben az EU ETS és az erőfeszítés-megosztási ágazatok szerinti bontásban) [tCO₂eq]
- (3) A gazdaság egészének szén-dioxid-intenzitása [tCO₂eq/GDP]
- (4) A CO₂-kibocsátáshoz kapcsolódó mutatók
 - a) A belföldi villamosenergia- és hőenergia-termelés üvegházhatásúgáz-intenzitása [tCO₂eq/MWh]
 - b) A végsőenergia-fogyasztás üvegházhatásúgáz-intenzitása ágazonként [tCO₂eq/toe]
- (5) A nem CO₂-kibocsátáshoz nem kapcsolódó mutatók
 - a) Állattartás: Tejelő tehén [1 000 darab], nem tejelő tehén [1 000 darab], juh [1 000 darab], sertés [1 000 darab], baromfi [1 000 darab]
 - b) Szintetikus műtrágyák alkalmazásából eredő nitrogénbevitel [kt nitrogén]
 - c) Trágya alkalmazásából eredő nitrogénbevitel [kt nitrogén]
 - d) Nitrogént megkötő növények által megkötött nitrogén [kt nitrogén]

- e) A talajba visszaforgatott növénymaradványokban lévő nitrogén [kt nitrogén]
 - f) A megművelt szerves talaj területe [hektár]
 - g) Települési szilárd hulladék keletkeztetése
 - h) Hulladéklerakókba kerülő települési szilárd hulladék
 - i) Visszanyert CH₄ aránya a hulladéklerakóban keletkező összes CH₄-ből [%]
-

II. MELLÉKLET

**NEMZETI HOZZÁJÁRULÁSOK A MEGÚJULÓ ENERGIAFORRÁSOKBÓL ELŐÁLLÍTOTT ENERGIÁNAK
A 2030. ÉVI BRUTTÓ VÉGSŐ ENERGIAFOGYASZTÁSBAN KÉPVISELT RÉSZARÁNYÁHOZ**

1. Az alábbi indikatív képlet az 5. cikk (1) bekezdése e) pontjának i.–v. alpontjában felsorolt objektív kritériumokat foglalja magában, amelyek mindegyike százalékpontokban van kifejezve:
 - a) a tagállam 2020. évi kötelező nemzeti célkitűzése az (EU) 2018/2001 irányelv I. mellékletében található táblázat harmadik oszlopában meghatározottak szerint;
 - b) átalányalapú hozzájárulás („ $C_{\text{átalány}}$ ”);
 - c) az egy főre jutó GDP összegén alapuló hozzájárulás („ C_{GDP} ”);
 - d) potenciál alapú hozzájárulás („ $C_{\text{potenciál}}$ ”);
 - e) a tagállam rendszer-összeköttetési szintjét tükröző hozzájárulás („ $C_{\text{összeköttetés}}$ ”).
2. A $C_{\text{átalány}}$ értéknek minden tagállam esetében azonosnak kell lennie. A tagállamok $C_{\text{átalány}}$ hozzájárulásai együttesen a 2030-ra és 2020-ra szóló uniós célkitűzések közötti különbség 30 %-át teszik ki.
3. A C_{GDP} hozzájárulást az Eurostat 2013 és 2017 közötti időszak uniós átlagához viszonyított, vásárlóerő-egységben kifejezett egy főre jutó GDP-indexe alapján osztják fel a tagállamok között, ahol az egyes tagállamok vonatkozásában az index felső értékhatárát az uniós átlag 150 %-ában határozzák meg. A tagállamok C_{GDP} hozzájárulásai együttesen a 2030-ra és 2020-ra szóló uniós célkitűzések közötti különbség 30 %-át teszik ki.
4. A $C_{\text{potenciál}}$ hozzájárulást a megújuló energiaforrások 2030. évi tagállami arányai közötti, a PRIMES forgatókönyvben és az adott tagállam 2020-ra vonatkozó kötelező nemzeti céljában feltüntetett különbség alapján osztják fel a tagállamok között. A tagállamok $C_{\text{potenciál}}$ hozzájárulásai együttesen a 2030-ra és 2020-ra szóló uniós célkitűzések közötti különbség 30 %-át teszik ki.
5. A $C_{\text{összeköttetés}}$ hozzájárulást a 2017-es uniós átlaghoz viszonyított, a villamosenergia-hálózatok összeköttetésére vonatkozó, a teljes telepített termelési kapacitáshoz képesti nettó átviteli kapacitással mért részesedési index alapján osztják fel a tagállamok között, ahol az egyes tagállamok vonatkozásában a rendszer-összeköttetési index felső értékhatárát az uniós átlag 150 %-ában határozzák meg. A tagállamok $C_{\text{összeköttetés}}$ hozzájárulásai együttesen a 2030-ra és 2020-ra szóló uniós célok közötti különbség 10 %-át teszik ki.

III. MELLÉKLET

A 2012/27/EU IRÁNYELV 7. CIKKÉNEK VÉGREHAJTÁSÁRA SZOLGÁLÓ TAGÁLLAMI INTÉZKEDÉSEK ÉS MÓDSZEREK BEJELENTÉSE

A tagállamok a 2012/27/EU irányelv V. mellékletének (5) pontja szerint értesítik a Bizottságot az energiahatékonysági kötelezettségi rendszerek működtetésére, valamint az említett irányelv 7a. és 7b. cikkében és 20. cikkének (6) bekezdésében említett alternatív szakpolitikai intézkedésekre vonatkozóan javasolt részletes módszertanukról.

1. A 2021. január 1-jétől 2030. december 31-ig terjedő teljes időszak alatt elérendő energiamegtakarítási követelmény szintjének kiszámítása, bemutatva, hogy miként veszik figyelembe a következő elemeket:
 - a) a 2019. január 1. előtti legutóbbi hároméves időszakra átlagolt éves végsőenergia-fogyasztás [ktoe-ben];
 - b) a 2012/27/EU irányelv 7. cikke (1) bekezdésének b) pontjával összhangban elérendő végfelhasználási halmozott energiamegtakarítás teljes mennyisége [ktoe-ben];
 - c) a végső energiafogyasztás kiszámításában használt adatok és azok forrásai, kitérve a más statisztikai források használatának és az így kapott mennyiségek eltéréseinek indoklására (ha az Eurostattól eltérő forrásokat használnak);
2. Azok a tagállamok, amelyek úgy döntenek, hogy élnek a 2012/27/EU irányelv 7. cikkének (2) bekezdése szerinti lehetőségek valamelyikével, a 2021. január 1. és 2030. december 31. közötti teljes időszakban elérendő energiamegtakarítási követelmény szintjét is bejelentik, bemutatva, hogy a következő elemek hogyan kerülnek figyelembevételre:
 - a) saját éves megtakarítási rátájuk;
 - b) saját számítási kiinduló értékük és a számításból részben vagy egészben kizárt, közlekedésben felhasznált értékesített energiavolumen, [ktoe-ben];
 - c) a 2021. január 1-jétől 2030. december 31-ig terjedő teljes időszak alatt számított energiamegtakarítás halmozott mennyisége (a 2012/27/EU irányelv 7. cikke (4) bekezdésének b)–g) pontjai szerinti opciók alkalmazása előtt) [ktoe-ben];
 - d) a 2012/27/EU irányelv 7. cikke (4) bekezdésének b)–g) pontjában említett opciók alkalmazása:
 - i. a 2003/87/EK irányelv I. mellékletében felsorolt ipari tevékenységek végső energiafelhasználása [ktoe-ben], a 2012/27/EU irányelv 7. cikke (4) bekezdésének b) pontjával összhangban;
 - ii. az energiaátalakítási, -szállítási és -elosztási ágazatban elért energiamegtakarítás mennyisége [ktoe-ben], beleértve a hatékony távfűtési és hűtési infrastruktúrát is, a 2012/27/EU irányelv 7. cikke (4) bekezdésének c) pontjával összhangban;
 - iii. a 2008. december 31. óta újonnan végrehajtott, 2020-ban és azt követően még hatással bíró egyedi fellépésekből származó, mérhető, ellenőrizhető energiamegtakarítás [ktoe-ben] a 2012/27/EU irányelv 7. cikke (4) bekezdésének d) pontjával összhangban;
 - iv. a szakpolitikai intézkedésekből származó energiamegtakarítás mennyisége [ktoe-ben], amennyiben bizonyítható, hogy e szakpolitikai intézkedések olyan, 2018. január 1-jétől 2020. december 31-ig végrehajtott egyedi fellépéseket eredményeznek, amelyek 2020. december 31-ét követően hoznak megtakarításokat a 2012/27/EU irányelv 7. cikke (4) bekezdésének e) pontjával összhangban;
 - v. a megújulóenergia-technológiák használatát előmozdító szakpolitikai intézkedések eredményeként a saját használatú épületeken vagy épületekben előállított energia mennyisége [ktoe-ben] a 2012/27/EU irányelv 7. cikke (4) bekezdésének f) pontjával összhangban;
 - vi. a 2014. január 1. és 2020. december 31. között elérendő halmozott energiamegtakarítást meghaladó energiamegtakarítás mennyisége [ktoe-ben], amelyet a tagállam a 2012/27/EU irányelv 7. cikke (4) bekezdésének g) pontjával összhangban a 2021. január 1. és 2030. december 31. közötti időszakban számol el;
 - e) a teljes energiamegtakarítás halmozott mennyisége [ktoe-ben] (a 2012/27/EU irányelv 7. cikke (4) bekezdésének b)–g) pontjában említett opciók alkalmazását követően);

3. Szakpolitikai intézkedések a 2012/27/EU irányelv 7. cikkének (1) bekezdésében említett energiamegtakarítási követelmények elérése tekintetében:

3.1. A 2012/27/EU irányelv 7a. cikkében említett energiahatékonysági kötelezettségi rendszer:

- a) az energiahatékonysági kötelezettségi rendszer leírása;
- b) a megtakarítás várható halmozott és éves mennyisége és a kötelezettségi időszak(ok) időtartama;
- c) a kötelezett felek és felelősségi köreik;
- d) a célzott ágazatok;
- e) az intézkedés keretében támogatható intézkedések;
- f) a 2012/27/EU irányelv következő rendelkezéseinek alkalmazására vonatkozó információk:
 - i. adott esetben egyedi intézkedések, az energiamegtakarításnak az energiaszegénység által érintett háztartásokban elérendő hányada, a 7. cikk (11) bekezdésével összhangban;
 - ii. az energiahatékonysági szolgáltatók vagy más harmadik felek által elért megtakarítások a 7a. cikk (6) bekezdésének a) pontjával összhangban;
 - iii. „banki tevékenységek és hitelfelvétel” a 7a. cikk (6) bekezdése b) pontjával összhangban;
- g) információ az energiamegtakarításokkal folytatott kereskedésről.

3.2. A 2012/27/EU irányelv 7b. cikkében és 20. cikkének (6) bekezdésében említett alternatív intézkedések (az adózás kivételével):

- a) a szakpolitikai intézkedés típusa;
- b) a szakpolitikai intézkedés tömör leírása, beleértve minden egyes bejelentett szakpolitikai intézkedés tervezési jellemzőit;
- c) az egyes intézkedések alapján várható megtakarítás teljes halmozott és éves összege és/vagy az energiamegtakarítás mennyisége a köztes időszakokhoz képest;
- d) a végrehajtó állami hatóságok, részt vevő vagy megbízott felek és a szakpolitikai intézkedés(ek) végrehajtásával kapcsolatos felelősségi köreik;
- e) a célzott ágazatok;
- f) az intézkedés keretében támogatható intézkedések;
- g) adott esetben az energiaszegénységet célzó konkrét szakpolitikai intézkedések vagy egyedi intézkedések.

3.3. Információk az adózási intézkedésekről:

- a) az adózási intézkedés tömör leírása;
- b) az adózási intézkedés időtartama;
- c) a végrehajtó állami hatóság;
- d) az egyes intézkedések alapján várható megtakarítás teljes halmozott és éves mennyisége;
- e) célzott ágazatok és az adózási réteg;
- f) a számítás módszertana, beleértve, hogy milyen árrugalmasságokat alkalmaznak, és azokat miként állapították meg, összhangban a 2012/27/EU irányelv V. mellékletének (4) pontjával.

4. A 2012/27/EU irányelv 7a. és 7b. cikke és 20. cikkének (6) bekezdése alapján bejelentett intézkedésekre vonatkozó számítási módszer (az adózási intézkedések kivételével):

- a) a 2012/27/EU irányelv V. mellékletének 1. pontjában említett felhasznált mérési módszerek;
- b) az energiamegtakarítás kifejezésére használt módszer (primer- és végsőenergia-megtakarítás);
- c) az intézkedések élettartama és az, hogy idővel milyen mértékben csökkennek a megtakarítások, valamint a megtakarítások élettartamának figyelembevételére használt megközelítés;
- d) a számítás módszertanának tömör leírása, beleértve azt is, hogy miként biztosítják az energiamegtakarítás kiegészítő és érdemi jellegét, továbbá hogy milyen módszereket és referenciaértékeket alkalmaznak a várható és nagyságrendi energiamegtakarítás esetében;

- e) tájékoztatás arról, hogy miként kezelik az intézkedések és az egyedi fellépések közötti lehetséges átfedéseket, hogy elkerüljék az energiamegtakarítás kettős beszámítását;
- f) adott esetben az éghajlati eltérések és az ezek figyelembevételére alkalmazott megközelítés.

5. Nyomon követés és hitelesítés

- a) a nyomonkövetési és hitelesítési rendszer és a hitelesítési folyamat tömör leírása;
 - b) a nyomonkövetési és hitelesítési rendszer tekintetében illetékes végrehajtó állami hatóság és annak fő feladatai az energiahatékonysági kötelezettségi rendszerrel vagy az alternatív intézkedésekkel kapcsolatban;
 - c) a nyomon követés és a hitelesítési függetlensége a kötelezett, a részt vevő, vagy a megbízott felekkel szemben;
 - d) az energiahatékonyságot javító intézkedések statisztikailag szignifikáns része és a reprezentatív minta meghatározására és kiválasztására használt rész és kritériumok;
 - e) a kötelezett felekre vonatkozó jelentéstételi kötelezettségek (a rendszer keretében az egyes kötelezett felek vagy a kötelezett fél egyes alkategóriái által elért energiamegtakarítás mértéke, valamint az összesített adatok);
 - f) az energiahatékonysági kötelezettségi rendszer és az alternatív intézkedések alapján (minden évben) elért energiamegtakarítás közzététele;
 - g) a szabályszegés esetén alkalmazandó szankciókra vonatkozó tagállami joggal kapcsolatos információk;
 - h) információ az arra az esetre előírt szakpolitikai intézkedésekről, ha a haladás nem kielégítő.
-

IV. MELLÉKLET

A HOSSZÚ TÁVÚ STRATÉGIÁK ÁLTALÁNOS KERETE

1. A STRATÉGIÁK KIDOLGOZÁSÁNAK ÁTTEKINTÉSE ÉS FOLYAMATA

- 1.1. Összefoglaló
- 1.2. Jogi és szakpolitikai háttér
- 1.3. Nyilvános konzultáció

2. TARTALOM

2.1. AZ ÜVEGHÁZHATÁSÚGÁZ-KIBOCSÁTÁS CSÖKKENTÉSÉNEK ÉS A FOKOZOTTABB NYELŐNKÉNTI ELTÁVOLÍTÁSNAK AZ ÖSSZESÍTETT ÉRTÉKE

- 2.1.1. Tervezett kibocsátáscsökkentés és az eltávolítás fokozása 2050-ig
- 2.1.2. 2030-ra és az azt követő időszakra kitűzött nemzeti célok, és amennyiben rendelkezésre állnak, a 2040-re és 2050-re vonatkozó indikatív mérföldkövek
- 2.1.3. Alkalmazkodási politikák és intézkedések

2.2. MEGÚJULÓ ENERGIA

- 2.2.1 Amennyire lehetséges, a megújuló energia arányának valószínű becslése a 2050-es végsőenergia-fogyasztásban

2.3. ENERGIAHATÉKONYSÁG

- 2.3.1. Amennyire lehetséges, a 2050-es energiafogyasztás valószínű becslése

2.4. ÁGAZATSPECIFIKUS KAPCSOLÓDÓ TARTALOM

2.4.1. Energiarendszer

- 2.4.1.1. Tervezett vagy valószínű jövőbeli kibocsátási ütemterv vagy tartomány
- 2.4.1.2. Az energiahatékonyság, a keresletoldali rugalmasság és az energiafogyasztás mögötti fő hajtóerők és azok fejlődésének általános bemutatása 2021-től kezdődően

2.4.2. Ipar

- 2.4.2.1. A várható kibocsátáscsökkenés ágazonként és energiakeresletenként
- 2.4.2.2. Az I. melléklet 1. része A. szakaszának 2.1. pontjában ismertetett, a dekarbonizációra vonatkozó politikák, meglévő tervek és intézkedések általános áttekintése

2.4.3. Közlekedés

- 2.4.3.1. A várható kibocsátások és energiaforrások a közlekedés típusa szerint (pl. személygépkocsik és kisteherautók, nagy teherbírású közúti szállítás, hajózás, repülés, vasút)
- 2.4.3.2. Szén-dioxid-mentesítési opciók

2.4.4. Mezőgazdaság és földhasználat, a földhasználat megváltoztatása és erdőgazdálkodás (LULUCF)

- 2.4.4.1. Amennyire lehetséges, a forrásonkénti és egyes üvegházhatásúgázokkénti várt kibocsátások
- 2.4.4.2. Tervezett kibocsátáscsökkentési opciók
- 2.4.4.3. Mezőgazdasági és vidékfejlesztési politikákhoz való kapcsolódások

3. FINANSZÍROZÁS

- 3.1. A szükséges beruházásokra vonatkozó becslések
- 3.2. A kapcsolódó kutatási, fejlesztési és innovációs politikák és intézkedések

4. A TÁRSADALMI-GAZDASÁGI ASPEKTUSOK HATÁSVIZSGÁLATA

5. MELLÉKLETEK (szükség szerint)

5.1. A modellezés (a feltételezéseket is beleértve) részletei és/vagy elemzések, mutatók stb.

V. MELLÉKLET

AZ ÜVEGHÁZHATÁST OKOZÓ GÁZOK JEGYZÉKEINEK ADATAI

1. rész

A 26. cikk (3) bekezdésében említett jelentésekben feltüntetendő adatok:

- a) az e melléklet 2. részében felsorolt, valamint az (EU) 2018/842 rendelet 2. cikkének (1) bekezdésében említett üvegházhatást okozó gázok emberi eredetű kibocsátása az X-2 évet illetően;
- b) az (EU) 2016/2284 irányelv 8. cikkének megfelelően már jelentett adatokkal következetes, a szén-monoxid (CO), a kén-dioxid (SO₂), a nitrogén-oxidok (NO_x) és az illékony szerves vegyületek emberi eredetű kibocsátására vonatkozó adatok az X-2 évet illetően;
- c) a földhasználati ágazatból származó, üvegházhatást okozó gázok emberi eredetű, forrásonkénti kibocsátása és a CO₂ nyelőkénti eltávolítása az X-2 évet illetően, az e melléklet 3. részének jelentéstételi követelményeinek megfelelően. Ezek az adatok az (EU) 2018/841 rendelet 14. cikke szerinti megfeleléségi jelentések szempontjából is relevánsak;
- d) az a), b) és c) pontban említett információkban bekövetkező bármely változás a vonatkozó bázisév vagy időszak és az X-3 év közötti időszakban, e változások okainak feltüntetésével;
- e) az e melléklet 4. részében foglalt mutatókra vonatkozó információk az X-2 évre vonatkozóan;
- f) az (EU) 2018/842 rendelet 5. cikke és az (EU) 2018/841 rendelet 12. és 13. cikke alapján létrejött átruházásokra vonatkozó információk összefoglalása az X-1 évet illetően;
- g) a jegyzékben szereplő becslések javítása érdekében tett lépésekre vonatkozó információk, különösen a jegyzék azon területeit illetően, amelyekben a szakértői felülvizsgálatot követően kiigazításokat kellett tenni, vagy amelyek vonatkozásában ajánlásokat fogalmaztak meg;
- h) a 2003/87/EK irányelv alapján a létesítmények üzemeltetői által bejelentett hitelesített kibocsátás tényleges vagy becsült eloszlása az üvegházhatást okozó gázok nemzeti jegyzékében szereplő forráskategóriák között, valamint az ilyen hitelesített kibocsátásnak a bejelentett összes üvegházhatásúgáz-kibocsátáshoz viszonyított aránya ezekben a forráskategóriákban az X-2 évet illetően;
- i. adott esetben az üvegházhatást okozó gázok jegyzékében bejelentett kibocsátás konzisztencia-ellenőrzésének eredményei az X-2 évet illetően a 2003/87/EK irányelv alapján bejelentett hitelesített kibocsátással együtt;
- j) adott esetben az üvegházhatást okozó gázok jegyzékének elkészítése céljából a kibocsátás becsléséhez felhasznált adatok konzisztencia-ellenőrzésének eredményei az X-2 évet illetően az alábbiakkal együtt:
 - i. az (EU) 2016/2284 irányelv hatálya alá tartozó légköri szennyező anyagokra vonatkozó jegyzékek elkészítéséhez felhasznált adatok;
 - ii. az 517/2014/EU rendelet 19. cikkének (1) bekezdése és VII. melléklete alapján bejelentett adatok;
 - iii. az 1099/2008/EK rendelet 4. cikke és B. melléklete alapján bejelentett energiaadatok;
- k) a nemzeti nyilvántartási rendszerükben bekövetkező esetleges változások ismertetése;
- l) a nemzeti kibocsátásiegység-forgalmi jegyzékben bekövetkező esetleges változások ismertetése;
- m) a minőségbiztosítási és minőség-ellenőrzési terveikre, az általános bizonytalansági értékelésre és az általános teljességi értékelésre vonatkozó információk, valamint az üvegházhatást okozó gázok nemzeti jegyzékéről készült jelentés azon más elemei, amelyek szükségesek az üvegházhatást okozó gázok uniós jegyzékéről szóló jelentés elkészítéséhez;
- n) a tagállamok azon szándékáról szóló tájékoztatás, hogy élni kívánnak az (EU) 2018/842 rendelet 5. cikkének (4) és (5) bekezdésében és 7. cikkének (1) bekezdésében biztosított rugalmassági intézkedésekkel és a bevételek az említett rendelet 5. cikkének (6) bekezdése szerinti felhasználásával.

A tagállamok kérhetik a Bizottságtól annak engedélyezését, hogy az első bekezdés c) pontjától eltérve az e melléklet 3. részében meghatározottól eltérő módszertant alkalmazhassanak, ha a szükséges módszertani fejlesztést nem lehetett megvalósítani időben ahhoz, hogy figyelembe lehessen venni a 2021–2030-as időszakra vonatkozó üvegházhatást okozó gázok jegyzékei tekintetében, vagy ha – az érintett széntárolókhoz kapcsolódó kibocsátások és elnyelések csekély jelentősége miatt – a módszertani fejlesztés költsége aránytalanul magas lenne azokhoz az előnyökhöz képest, amelyekkel a kibocsátás és az elnyelés elszámolásának javítása szempontjából a módszertan alkalmazása járna. Az ezen eltéréssel élni kívánó tagállamok indokolással ellátott kérelmüket 2020. december 31-ig benyújtják a Bizottságnak, amelyben ismertetik, hogy mikorra hajtható végre a módszertani fejlesztés vagy tehető javaslat az alternatív módszertanra vonatkozóan, és bemutatják az elszámolás pontosságára vonatkozó lehetséges hatások értékelését. A Bizottság kérheti, hogy a tagállamok egy meghatározott, észszerű időtartamon belül kiegészítő információkat nyújtsanak be. Amennyiben a Bizottság úgy ítéli meg, hogy a kérelem megalapozott, engedélyezi az eltérést. A kérelem elutasítása esetén a Bizottság a döntését megindokolja.

2. rész

A jegyzék az alábbi üvegházhatásúgázokra terjed ki:

Széndioxid (CO_2)

Metán (CH_4)

Dinitrogén-oxid (N_2O)

Kén-hexafluorid (SF_6)

Nitrogén-trifluorid (NF_3)

Részlegesen fluorozott szénhidrogének (HFC-k)

— HFC-23 CHF_3

— HFC-32 CH_2F_2

— HFC-41 CH_3F

— HFC-125 CHF_2CF_3

— HFC-134 CHF_2CHF_2

— HFC-134a CH_2FCF_3

— HFC-143 CH_2FCHF_2

— HFC-143a CH_3CF_3

— HFC-152 $\text{CH}_2\text{FCH}_2\text{F}$

— HFC-152a CH_3CHF_2

— HFC-161 $\text{CH}_3\text{CH}_2\text{F}$

— HFC-227ea $\text{CF}_3\text{CHF}_2\text{CF}_3$

— HFC-236cb $\text{CF}_3\text{CF}_2\text{CH}_2\text{F}$

— HFC-236ea $\text{CF}_3\text{CHFCHF}_2$

— HFC-236fa $\text{CF}_3\text{CH}_2\text{CF}_3$

— HFC-245fa $\text{CHF}_2\text{CH}_2\text{CF}_3$

— HFC-245ca $\text{CH}_2\text{FCF}_2\text{CHF}_2$

— HFC-365mfc $\text{CH}_3\text{CF}_2\text{CH}_2\text{CF}_3$

— HFC-43-10mee $\text{CF}_3\text{CHFCHFCF}_2\text{CF}_3$ vagy $(\text{C}_5\text{H}_2\text{F}_{10})$

Perfluor-karbonok (PFC-k):

— PFC-14, Tetrafluor-metán, CF_4

— PFC-116, Perfluor-etán, C_2F_6

— PFC-218, Perfluor-propán, C_3F_8

— PFC-318, Perfluor-ciklobután, $\text{c-C}_4\text{F}_8$

— Perfluor-ciklopropán $\text{c-C}_3\text{F}_6$

— PFC-3-1-10, Perfluor-bután, C_4F_{10}

— PFC-4-1-12, Perfluor-pentán, C_5F_{12}

— PFC-5-1-14, Perfluor-hexán, C_6F_{14}

— PFC-9-1-18, $\text{C}_{10}\text{F}_{18}$

3. rész**Az ellenőrzés és jelentéstétel módszerei a LULUCF-ágazatban**

A földhasználat változására vonatkozó földrajzi adatok az üvegházhatást okozó gázok nemzeti jegyzékeire vonatkozó, 2006-os IPCC-iránymutatásban foglaltak szerint.

Trier 1 módszertan alkalmazása az üvegházhatást okozó gázok nemzeti jegyzékeire vonatkozó 2006-os IPCC-iránymutatásban foglaltak szerint.

Az olyan széntárolóhoz kapcsolódó kibocsátások és eltávolítások esetében, amelyhez a kibocsátások vagy eltávolítások legalább 25–30 %-a kapcsolódik egy olyan forrás- vagy nyelőkategórián belül, amely a tagállam nemzeti nyilvántartási rendszerében kiemelt helyet foglal el, mivel az arra vonatkozó becslés jelentős hatással van egy ország üvegház-gáz leltárára a kibocsátások és az eltávolítások abszolút értékben kifejezett szintje, a kibocsátások és az eltávolítások tendenciája vagy a kibocsátásoknak és az eltávolításoknak az egyes földhasználati kategóriákon belüli bizonytalansága terén, Trier 2 módszertan alkalmazása az üvegházhatású gázok nemzeti jegyzékeire vonatkozó 2006-os IPCC-iránymutatásokban foglaltak szerint.

A tagállamoknak tanácsos Trier 3 módszertant alkalmazniuk az üvegházhatást okozó gázok nemzeti jegyzékeire vonatkozó 2006-os IPCC-iránymutatásban foglaltak szerint.

4. rész

A jegyzék mutatói

Mutató címe	Mutató
ÁTALAKÍTÁS B0	A nyilvános társaságként működő és saját felhasználásra termelő erőművek fajlagos CO ₂ -kibocsátásai, t/TJ A nyilvános társaságként működő és saját felhasználásra termelő hőerőművek CO ₂ -kibocsátásai, kt, elosztva az összes termékkel – A nyilvános társaságként működő és saját felhasználásra termelő hőerőművek összes termék-előállításai, PJ
ÁTALAKÍTÁS E0	A saját felhasználásra termelő erőművek fajlagos CO ₂ -kibocsátásai, t/TJ A saját felhasználásra termelő hőerőművek CO ₂ -kibocsátásai, kt, elosztva az összes termékkel – A saját felhasználásra termelő hőerőművek összes termék-előállításai, PJ
IPAR A1.1	A vas- és acélipar összes CO ₂ -intenzitása, t/millió euro A vas- és acélipar összes CO ₂ -kibocsátása, kt elosztva a vas- és acélipar bruttó hozzáadott értékével
IPAR A1.2	A vegyipar energiával kapcsolatos CO ₂ -intenzitása, t/millió EUR A vegyipar energiával kapcsolatos CO ₂ -intenzitása, kt, elosztva a vegyipar bruttó hozzáadott értékével
IPAR A1.3	Az üveg-, kerámia- és építőanyag-ipar energiával kapcsolatos CO ₂ -intenzitása, t/millió EUR Az üveg-, kerámia- és építőanyag-ipar energiával kapcsolatos CO ₂ -intenzitása, kt, elosztva az üveg-, kerámia- és építőanyag-ipar bruttó hozzáadott értékével
IPAR A1.4	Az élelmiszer-, ital- és dohányipar energiával kapcsolatos CO ₂ -intenzitása, t/millió EUR Az élelmiszer-, ital- és dohányipar energiával kapcsolatos CO ₂ -intenzitása, kt, elosztva a bruttó hozzáadott értékkel – Élelmiszer-, ital- és dohányipar, millió EUR (EC95)
IPAR A1.5	A papír- és nyomdaipar energiával kapcsolatos CO ₂ -intenzitása, t/millió EUR Papír- és nyomdaipar energiával kapcsolatos CO ₂ -intenzitása, kt – A papír- és nyomdaipar bruttó hozzáadott értéke, millió EUR (EC95)
HÁZTARTÁSOK A0	A háztartások helyiségfűtésének fajlagos CO ₂ -kibocsátásai, t/m ² A háztartások helyiségfűtésének CO ₂ -kibocsátásai, elosztva állandó lakásként használt lakás alapterületével, millió m ²
SZOLGÁLTATÁSOK B0	A kereskedelmi és intézményi ágazat helyiségfűtésből származó fajlagos CO ₂ -kibocsátásai, kg/m ² A kereskedelmi és intézményi ágazat helyiségfűtésből származó CO ₂ -kibocsátásai, elosztva a szolgáltatások épületeinek alapterületével, millió m ²
SZÁLLÍTÁS B0	Személyautók dízelüzemanyaggal kapcsolatos fajlagos CO ₂ -kibocsátásai, g/100 km
SZÁLLÍTÁS B0	Személyautók benzinüzemanyaggal kapcsolatos fajlagos CO ₂ -kibocsátásai, g/100 km

VI. MELLÉKLET

A SZAKPOLITIKÁKKAL ÉS INTÉZKEDÉSEKKEL KAPCSOLATOS INFORMÁCIÓK AZ ÜVEGHÁZHATÁSÚGÁZ-KIBOCSÁTÁS TERÉN

A 18. cikkben említett jelentésben feltüntetendő adatok:

- a) a szakpolitikák és intézkedések vagy intézkedéscsomagok bejelentésére, valamint az üvegházhatást okozó gázok emberi eredetű, forrásonkénti kibocsátására és nyelőnkénti eltávolítására vonatkozó előrejelzések bejelentésére szolgáló, a 39. cikk (1) bekezdése alapján létrehozott nemzeti rendszerek leírása, illetve – amennyiben a rendszer leírását már elküldték – a rendszer bármilyen jellegű módosításával kapcsolatos információk;
- b) a 15. cikkben említett hosszú távú stratégiáikkal kapcsolatos frissítések, és az e stratégiák végrehajtása terén elért eredmények;
- c) a nemzeti szakpolitikákra és intézkedésekre vagy intézkedéscsomagokra, valamint az üvegházhatást okozó gázok forrásonkénti kibocsátásait korlátozó vagy csökkentő, illetve nyelőnkénti eltávolítását elősegítő uniós szakpolitikákra és intézkedésekre vagy intézkedéscsomagokra vonatkozó információk, az V. melléklet 2. részében felsorolt gázok vagy gázcsoportok (HFC-k és PFC-k) szerinti elrendezésben és ágazatonkénti bontásban. Ezeknek az információknak hivatkozniuk kell az alkalmazandó és releváns nemzeti vagy uniós szakpolitikákra, és ki kell térniük az alábbiakra:
 - i. a szakpolitika vagy intézkedés célja, valamint a szakpolitika vagy intézkedés rövid leírása;
 - ii. a szakpolitikai eszköz típusa;
 - iii. a szakpolitika vagy intézkedés vagy intézkedéscsomag végrehajtásának állása;
 - iv. az előrehaladás nyomon követésére és értékelésére használt mutatók;
 - v. amennyiben rendelkezésre áll, az üvegházhatást okozó gázok forrásonkénti kibocsátására és nyelőnkénti eltávolítására gyakorolt hatás számszerűsített becslése az alábbi bontásban:
 - az egyes szakpolitikák és intézkedések vagy az éghajlatváltozás mérséklésére létrejött, a szakpolitika- és intézkedéscsomagok hatásának előzetes értékelése során kapott eredmények. A becsléseket a jelentési évet közvetlenül követő négy olyan egymás utáni évre kell megadni, amelyek utolsó számjegye 0 vagy 5, mégpedig oly módon, hogy meg kell különböztetni az üvegházhatást okozó gázoknak a 2003/87/EK irányelv, az (EU) 2018/842 rendelet és az (EU) 2018/841 rendelet által szabályozott kibocsátását;
 - az éghajlatváltozás mérséklésére irányuló egyes szakpolitikák és intézkedések vagy szakpolitika- és intézkedéscsomagok hatásának utólagos értékelése során kapott eredmények, ha vannak ilyenek, oly módon, hogy meg kell különböztetni az üvegházhatást okozó gázoknak a 2003/87/EK irányelv, az (EU) 2018/842 rendelet és az (EU) 2018/841 rendelet által szabályozott kibocsátását;
 - vi. a szakpolitikák és intézkedések várható költségének és hasznának rendelkezésre álló becslése és adott esetben a szakpolitikák és intézkedések tényleges költségének és hasznának becslése;
 - vii. a nemzeti szakpolitikák és intézkedések költségeire és hatásaira vonatkozó értékelésekre, valamint az üvegházhatást okozó gázok forrásokból való kibocsátását korlátozó vagy csökkentő, illetve a nyelők általi eltávolítását elősegítő uniós szakpolitikák és intézkedések végrehajtására vonatkozó információkra, továbbá az ezen értékelések alátámasztására szolgáló technikai jelentésekre való valamennyi létező hivatkozás;
 - viii. a szakpolitika vagy intézkedés által a 15. cikkben említett hosszú távú stratégia megvalósításához nyújtott hozzájárulás értékelése;
- d) az azzal a céllal előírt további nemzeti szakpolitikákra és intézkedésekre vagy intézkedéscsomagokra vonatkozó információk, hogy az (EU) 2018/842 rendelet és az (EU) 2018/841 rendelet szerinti kötelezettségvállalásokon túl korlátozzák az üvegházhatást okozó gázok kibocsátását;
- e) a c) pont szerint jelentett különböző szakpolitikák és intézkedések vagy intézkedéscsomagok közötti kapcsolatokra és arra vonatkozó információk, hogy ezek a szakpolitikák és intézkedések vagy intézkedéscsomagok hogyan járulnak hozzá a különböző előrejelzési forgatókönyvekhez.

VII. MELLÉKLET

AZ ELŐREJELZÉSEKKEL KAPCSOLATOS INFORMÁCIÓK AZ ÜVEGHÁZHATÁSÚGÁZ-KIBOCSÁTÁS TERÉN

A 18. cikkben említett jelentésben feltüntetendő adatok:

- a) adott esetben az intézkedések hatásait figyelmen kívül hagyó előrejelzések, az intézkedések hatásait figyelembe vevő előrejelzések, és amennyiben rendelkezésre állnak, a kiegészítő intézkedések hatásait figyelembe vevő előrejelzések;
 - b) az üvegházhatást okozó gázokra vonatkozó összesített előrejelzés és az üvegházhatást okozó gázoknak a 2003/87/EK irányelv és az (EU) 2018/842 rendelet által szabályozott kibocsátási forrásokból származó várható kibocsátására vonatkozó külön becslések, valamint a prognosztizált forrásonkénti kibocsátás és nyelőnkénti eltávolítás az (EU) 2018/841 rendelet szerint;
 - c) a 18. cikk (1) bekezdésének a) pontja szerint megállapított szakpolitikák és intézkedések hatása. Amennyiben az előrejelzések nem tartalmazzak ilyen szakpolitikákat és intézkedéseket, úgy azt egyértelműen jelezni és indokolni kell;
 - d) az előrejelzések tekintetében elvégzett érzékenységi elemzés eredményei és az alkalmazott modellekre és paraméterekre vonatkozó információk;
 - e) az értékelésekre és a 18. cikk (4) bekezdésében említett előrejelzéseket alátámasztó technikai jelentésekre való valamennyi hivatkozás.
-

VIII. MELLÉKLET

AZ ÉGHAJLATVÁLTOZÁSHOZ VALÓ ALKALMAZKODÁST CÉLZÓ NEMZETI FELLÉPÉSEKRE, A FEJLŐDŐ ORSZÁGOKNAK NYÚJTOTT PÉNZÜGYI ÉS TECHNOLÓGIAI TÁMOGATÁSRA ÉS AZ ÁRVERÉSEKBŐL SZÁRMAZÓ BEVÉTELEKRE VONATKOZÓ INFORMÁCIÓK**1. rész****Az alkalmazkodásra vonatkozó tevékenységekre irányuló jelentéstétel**

A 19. cikk (1) bekezdésében említett jelentésekben feltüntetendő adatok:

- a) az alkalmazkodás fő céljai, célkitűzései és intézményi kerete;
- b) éghajlatváltozási előrejelzések, beleértve a szélsőséges időjárás, az éghajlatváltozás hatásait, az éghajlattal szembeni sebezhetőséget és éghajlati kockázatokat, valamint a fő éghajlati veszélyeket is;
- c) alkalmazkodóképesség;
- d) alkalmazkodási tervek és stratégiák;
- e) monitoring és értékelési keret;
- f) a végrehajtás terén elért haladás, a bevált gyakorlatokat és az irányításban bekövetkezett változásokat is beleértve.

2. rész**A fejlődő országoknak nyújtott támogatás jelentése**

A 19. cikk (3) bekezdésében említett jelentésekben feltüntetendő adatok:

- a) információ a fejlődő országok számára lekötött és nyújtott pénzügyi támogatásról az X-1 évre vonatkozóan, beleértve a következőket is:
 - i) kvantitatív adatok a tagállam által mozgósított állami pénzügyi erőforrásokról. A pénzügyi mozgásokra vonatkozó információkat az OECD Fejlesztési Támogatási Bizottsága által az éghajlatváltozás mérséklésével összefüggő támogatás és az éghajlatváltozáshoz való alkalmazkodással összefüggő támogatás kapcsán bevezetett ún. „Rio-markerek” és egyéb nyomonkövetési rendszerek alapján kell szolgáltatni;
 - ii. kvalitatív módszertani információ, amely kifejti a kvantitatív adatok kiszámítására használt módszert, ideértve az adatok számszerűsítésének módszerét is, és adott esetben egyéb információk a számadatok meghatározása, azaz a pénzügyi mozgásokra vonatkozóan jelentett információk céljából felhasznált fogalommeghatározásokról és módszerekről;
 - iii. a tagállam által az UNFCCC keretében a fejlődő országokat megcélzó államilag finanszírozott technológiaátadási és kapacitásépítési projektekkel kapcsolatban végzett tevékenységekről rendelkezésre álló információk, beleértve azt is, hogy az átadott technológiát vagy a kapacitásépítési projektet az éghajlatváltozás hatásainak mérséklésére, illetve a hatásokhoz való alkalmazkodásra használták-e fel, továbbá a kedvezményezett országra, amennyiben lehetséges a nyújtott támogatás összegére és az átadott technológia vagy a kapacitásépítési projekt típusára vonatkozó információk;
- b) rendelkezésre álló információk az X évben és az azt követő években nyújtani tervezett támogatásokról, beleértve az UNFCCC keretében a fejlődő országokat megcélzó államilag finanszírozott technológiaátadási és kapacitásépítési projektekkel kapcsolatban tervezett tevékenységekre, valamint az átadandó technológiára és a kapacitásépítési projektekre vonatkozó információkat is, ideértve azt is, hogy az átadott technológiát vagy a kapacitásépítési projektet az éghajlatváltozás hatásainak mérséklésére, illetve a hatásokhoz való alkalmazkodásra szánják-e, továbbá a kedvezményezett országra, amennyiben lehetséges a nyújtott támogatás összegére és az átadott technológia vagy a kapacitásépítési projekt típusára vonatkozó információk.

3. rész**Az árverésből származó bevételek jelentése**

A 19. cikk (2) bekezdésében említett jelentésekben feltüntetendő adatok

- a) a tagállamok által a kibocsátási egységeknek a 2003/87/EK irányelv 10. cikkének (1) bekezdése szerinti árverezése révén szerzett bevételek X-1 év során történő felhasználására vonatkozó információk, amelyek magukban foglalják az említett irányelv 10. cikkének (3) bekezdésében meghatározott célok közül egyre vagy többre fordított bevételekre, vagy az e bevételek pénzügyi értékével megegyező összegre, valamint az említett cikk szerint hozott intézkedésekre vonatkozó információkat is;

- b) a tagállamok által a légiközlekedési kibocsátási egységeknek a 2003/87/EK irányelv 3d. cikkének (1) vagy (2) bekezdése szerinti árverezése révén szerzett valamennyi bevétel tagállam által meghatározott felhasználására vonatkozó információk; ez az információszolgáltatás az említett irányelv 3d. cikkének (4) bekezdésével összhangban történik;

Azokat az árverezésből származó bevételeket, amelyeket a tagállamok 19. cikk (2) bekezdése szerint a Bizottságnak címzett jelentés benyújtásakor még nem költöttek el, számszerűsíteni és a következő évekre vonatkozó jelentésekben szerepeltetni kell.

IX. MELLÉKLET

TOVÁBBI JELENTÉSTÉTELI KÖTELEZETTSÉGEK

1. rész

További jelentéstételi kötelezettségek a megújuló energia területén

Ettől eltérő rendelkezés hiányában a 20. cikk c) pontja alapján a következő kiegészítő információkat kell megadni:

- a) a származási garanciák rendszerének működése a megújuló forrásokból származó villamos energia, gáz, fűtés és hűtés tekintetében, a származási garanciák kiadásának és törlesztésének szintjei és az ebből adódó nemzeti megújulóenergia-fogyasztás, valamint a megbízhatóság és a rendszer csalásokkal szembeni védelme érdekében hozott intézkedések;
- b) a közlekedési ágazatban felhasznált bioüzemanyagok, biogáz, nem biológiai eredetű megújuló közlekedési célú üzemanyagok, szén-dioxid újrahasznosításával nyert üzemanyagok és megújuló villamosenergia mennyisége, és adott esetben üvegházhatásúgáz-kibocsátásmegtakarítási teljesítményük, megkülönböztetve a különböző típusú élelmiszer- és takarmánynövényekből, illetve az (EU) 2018/2001 irányelv IX. mellékletében felsorolt egyes alapanyagokból előállított üzemanyagokat;
- c) az energia célú biomasszaforrások rendelkezésre állásának, származásának és használatának terén elért fejlődés;
- d) a tagállamban a biomassza és a megújuló energiaforrásból előállított energia egyéb formáinak fokozott használatából eredően az árutőzsdei árak és a földhasználat tekintetében bekövetkezett változások;
- e) a megújuló forrásokból származó energia becsült többlettermelése, amelyet át lehet adni más tagállamoknak, hogy azok megfeleljenek az (EU) 2018/2001 irányelv 3. cikke (3) bekezdésének, és elérjék az e rendelet 4. cikk a) pontjának (2) alpontjában említett nemzeti hozzájárulásokat és ütemterveket;
- f) adott esetben a megújuló forrásokból származó energia iránti becsült kereslet, amelyet 2030-ig a hazai termeléstől eltérő más eszközökkel kell kielégíteni, beleértve az importált biomassza-alapanyagokat is;
- g) az (EU) 2018/2001 irányelv IX. mellékletében felsorolt alapanyagokból előállított bioüzemanyagok technológiai fejlődése és használata;
- h) amennyiben rendelkezésre áll, a bioüzemanyagok, folyékony bio-energiahordozók és biomassza-üzemanyagok előállítása és felhasználása által a biodiverzitásra, a vízforrásokra, a víz elérhetőségére és minőségére, a talajra és a levegőminőségre gyakorolt becsült hatás a tagállamban;
- i) a csalás megfigyelt esetei a bioüzemanyagok, folyékony bio-energiahordozók és biomasszából előállított üzemanyagok felügyeleti láncában;
- j) tájékoztatás az energia-előállításra használt hulladékokon belüli, biológiailag lebomló hulladékok arányának becsléséről, illetve az ezen becslések pontosítására és ellenőrzésére irányuló intézkedésekről;
- k) megújuló energiából származó villamosenergia- és hőenergia-előállítás az épületekben, beleértve a fotovillamos rendszerek, a naphőenergia-rendszerek, a biomassza, a hőszivattyúk, a geotermikus rendszerek, valamint más decentralizált megújulóenergia-rendszerek által előállított, felhasznált és a hálózatba visszatáplált energiára vonatkozó lebontott adatokat is;
- l) adott esetben a megújuló energia részaránya a távfűtésben, valamint a városok és megújulóenergia-közösségek által előállított megújuló energia;
- m) elsődleges ellátás a szilárd biomassza esetében (1 000 m³-ben, kivéve az (1) b) iii. pontot, ahol tonnában)
 - (1) Energiatermelésre használt erdei biomassza (hazai termelés és behozatal)
 - a) Erdőkből származó elsődleges biomassza, amelyet közvetlenül energiatermelésre használnak fel
 - i. amennyiben rendelkezésre áll, ágak és fakoronák (a jelentéstétel önkéntes)
 - ii. adott esetben farönkök (a jelentéstétel önkéntes)
 - iii. gömbfa (ipari gömbfára és tűzifára felbontva)
 - b) Adott esetben közvetlenül energetikai célra felhasznált erdészeti ipari melléktermékek
 - i. adott esetben fakéreg
 - ii. faforgács, fűrészpont és egyéb fadarabok
 - iii. adott esetben feketelúg és nyers tallolaj

- c) Amennyiben rendelkezésre áll, fogyasztóktól származó, közvetlenül energiatermelésre felhasznált fa
- d) Feldolgozott faalapú üzemanyagok, amelyeket az e pont (a), (b) vagy (c) pontja alapján nem beszámított alapanyagokból állítottak elő:
 - i. adott esetben faszén
 - ii. faellet és fabrikett
- (2) Amennyiben rendelkezésre áll, energiatermelésre használt mezőgazdasági biomassza (hazai termelés, behozatal és kivitel)
 - a) Villamosenergia- vagy hőenergia-előállításra használt energianövények (a rövid vágásfordulójú fás szárú energetikai ültetvényeket is beleértve)
 - b) Villamosenergia- vagy hőenergia-előállításra használt mezőgazdasági növényi maradékok
- (3) Amennyiben rendelkezésre áll, energiatermelésre használt szerves hulladék biomassza (hazai termelés, behozatal és kivitel)
 - a) Az ipari hulladék szerves frakciója
 - b) A kommunális hulladék szerves frakciója
 - c) Hulladékszap
- n) a szilárd biomassza végsőenergia-fogyasztása (az energiatermelésre használt szilárd biomassza mennyisége a következő ágazatokban):
 - (1) Energetikai ágazat
 - a) Villamos energia
 - b) Kapcsolt energiatermelés
 - c) Hőenergia
 - (2) Belső ipari ágazat (felhasznált és saját felhasználásra termelt villamos energia, kapcsolt energiatermelés és hőenergia)
 - (3) Közvetlen lakossági végső fogyasztás
 - (4) Egyéb

2. rész

További jelentéstételi kötelezettségek az energiahatékonyság területén

Az energiahatékonyság területén a 21. cikk c) pontja alapján a következő kiegészítő információkat kell megadni:

- a) az X-2 és X-1 évben végrehajtott (X az az év, amikor a jelentést be kell nyújtani) olyan fontosabb jogalkotási és nem jogalkotási szakpolitikák, intézkedések, finanszírozási intézkedések és programok a 4. cikk b) pontjában meghatározott célkitűzések elérése érdekében, amelyek előmozdítják az energiaszolgáltatási piacokat, javítják az épületek energiateljesítményét; a földgáz- és villamosenergia-infrastruktúra és a fűtés és hűtés energiahatékonysági potenciáljának hasznosítására irányuló intézkedések, a tájékoztatás és a képesítések javítása, az energiahatékonyságot előmozdító egyéb intézkedések;
- b) a 2012/27/EU irányelv 7. cikkének alkalmazásával elért energiamegtakarítás halmozott összege az X-3 és X-2 években;
- c) a 2012/27/EU irányelv 7. cikkének (11) bekezdésével összhangban az energiaszegénység enyhítését célzó szakpolitikai intézkedésekkel elért megtakarítások összege;
- d) adott esetben a 2012/27/EU irányelv 7. cikke (4) bekezdésének c) pontjával összhangban elért megtakarítások összege;
- e) az egyes ágazatokban elért haladás és annak indokai, hogy az energiafogyasztás miért maradt állandó, illetve miért növekedett a végsőenergia-fogyasztó ágazatokban az X-3 és X-2 évben;
- f) a tagállam központi kormányzatának tulajdonában és használatában lévő, 250 m²-nél nagyobb hasznos alapterületű épületek teljes olyan alapterülete, amely az X-2 és X-1 év január 1-jén nem felel meg a 2012/27/EU irányelv 5. cikkének (1) bekezdésében említett, energiahatékonyságra vonatkozó követelményeknek;
- g) a 2012/27/EU irányelv 5. cikke (1) bekezdésének megfelelően az érintett tagállam központi kormányzatának tulajdonában és használatában lévő hűtött és/vagy fűtött épületek teljes olyan alapterülete, amelyet az X-3 és X-2 évben felújítottak, vagy a 2012/27/EU irányelv 5. cikke (6) bekezdésének megfelelően az adott központi kormányzat tulajdonában és használatában lévő jogosult épületekben az energiamegtakarítás mértéke;
- h) az X-3 és X-2 évben elvégzett energetikai auditok száma. Ezen túlmenően a területükön működő azon nagyvállalatok becsült száma, amelyekre a 2012/27/EU irányelv 8. cikkének (4) bekezdése alkalmazandó, valamint az ezeknél a vállalkozásoknál az X-3 és X-2 évben elvégzett energetikai auditok száma;

- i) a villamos energiára alkalmazott nemzeti primerenergia-tényező és annak indokolása, ha az eltér a 2012/27/EU irányelv IV. mellékletének 3. lábjegyzetében említett alapértelmezett tényezőtől;
 - j) az új és felújított közel nulla energiaigényű épületek száma és alapterülete az X-2 és X-1 évben a 2010/31/EU irányelv 9. cikkével összhangban, szükség esetén statisztikai mintavétel alapján;
 - k) az azon internetes oldalra mutató internetes hivatkozás, ahol elérhető a 2012/27/EU irányelv 18. cikk (1) bekezdésének c) pontjában említett, az energetikai szolgáltatókkal kapcsolatos jegyzék vagy felület.
-

X. MELLÉKLET

A BIOENERGIÁRÓL SZÓLÓ UNIÓS FENNTARTHATÓSÁGI JELENTÉS

Az EU biomasszából származó energiáról szóló bioenergia-fenntarthatósági jelentése, amelyet a Bizottság az energiaunió helyzetéről szóló jelentéssel együtt fogad el a 35. cikk (2) bekezdésének d) pontja alapján, legalább a következő információkat tartalmazza:

- a) melyek a különböző bioüzemanyagok, folyékony bio-energiahordozók és biomassza-üzemanyagok relatív környezeti előnyei és költségei, milyen hatást gyakorol ezekre az Unió importpolitikája, milyen ellátásbiztonsági vonatkozások merülnek fel és a hazai termelés és az import közötti kiegyensúlyozott megközelítés milyen módon érhető el;
- b) a biomassza előállításának és felhasználásának a fenntarthatóságra gyakorolt hatása az Unióban és a harmadik országokban, beleértve a biológiai sokféleségre gyakorolt hatást is;
- c) a fenntartható biomassza jelenlegi és prognosztizált elérhetőségére és keresletére vonatkozó adatok és elemzések, beleértve a biomassza iránti megnövekedett kereslet által a biomassza-felhasználó ágazatokra kifejtett hatást is;
- d) az (EU) 2018/2001 irányelv IX. mellékletében felsorolt alapanyagokból előállított bioüzemanyagok technológiai fejlődése és használata, valamint az alapanyagok rendelkezésre állása és a forrásokért való verseny, figyelembe véve a körforgásos gazdaság alapelveit és a 2008/98/EK irányelvben meghatározott hulladékhierarchiát;
- e) a bioüzemanyagok valamennyi előállítási módja vonatkozásában a földhasználat közvetett megváltozásával kapcsolatban rendelkezésre álló tudományos kutatási eredményekre vonatkozó információk és azok elemzése, és emellett értékelés arról, hogy a földhasználat közvetett megváltozásából fakadó kibocsátások becsléséhez alapul vett elemzésben azonosított bizonytalansági tartomány csökkenthető-e, illetve hogy figyelembe lehet-e venni az uniós szakpolitikák – például a környezetvédelmi, az éghajlat- és az agrárpolitika – lehetséges hatásait;
- f) azon harmadik országok és tagállamok tekintetében, amelyek az Unióban felhasznált bioüzemanyagok, folyékony bio-energiahordozók és biomassza-üzemanyagok jelentős forrásai, az (EU) 2018/2001 irányelv 29. cikkének (2)–(7) és (10) bekezdésében meghatározott fenntarthatósági és üvegházhatásúgáz-kibocsátásmegtakarítási kritériumok tiszteletben tartása érdekében a talaj, a víz és a levegőminőség védelme terén hozott nemzeti intézkedések; valamint
- g) az (EU) 2018/2001 irányelv 28. cikkének (2) bekezdésében említett adatbázis összesített adatai

A biomassza használatának köszönhető üvegházhatásúgáz-kibocsátásmegtakarításról szóló jelentésében a Bizottság a tagállamok által az e rendelet IX. melléklete 1. részének (b) pontjával összhangban bejelentett értékeket veszi figyelembe, ideértve az (EU) 2018/2001 irányelv VIII. melléklete szerinti, a földhasználat közvetett megváltozásából eredő kibocsátás becsült előzetes középtértékeit és az e becslésekhez tartozó, az érzékenységi elemzés alapján megállapított tartományt. A Bizottság közzéteszi a földhasználat közvetett megváltozásából eredő kibocsátás becsült előzetes középtértékeit, valamint az e becslésekhez tartozó, az érzékenységi elemzés alapján megállapított tartományra vonatkozó adatokat. Ezenfelül a Bizottság értékeli, hogy a közvetlen kibocsátás-megtakarításra vonatkozó becslés változna-e és milyen irányban, ha behelyettesítési módszer alkalmazásának keretében számba vennék a társtermékeket is.

XI. MELLÉKLET

ÖNKÉNTES RENDSZEREK, AMELYEK TEKINTETÉBEN A BIZOTTSÁG AZ (EU) 2018/2001 IRÁNYELV 30. CIKKÉNEK (4) BEKEZDÉSE SZERINT HATÁROZATOT FOGADOTT EL

A Bizottság által az e rendelet 35. cikke (2) bekezdésének e) pontja alapján az energiaunió helyzetéről szóló jelentéssel együtt két évente elfogadandó azon jelentésnek, mely azon önkéntes rendszerekről szól, amelyek tekintetében a Bizottság az (EU) 2018/2001 irányelv 30. cikkének (4) bekezdése szerint határozatot hozott, tartalmaznia kell a Bizottság értékelését legalább a következőkről:

- a) az auditok függetlensége, módja és gyakorisága az ezen aspektusok kapcsán a rendszer dokumentációjában az érintett rendszer Bizottság általi jóváhagyásának időpontjában foglaltak, valamint az ágazati legjobb gyakorlat fényében;
- b) az előírásoknak való nem megfelelés feltárására és kezelésére szolgáló módszerek rendelkezésre állása, az e módszerek alkalmazásában szerzett tapasztalatok és e módszerek alkalmazásának átláthatósága, különös tekintettel a rendszer tagjai részéről elkövetett – vélt vagy valós – súlyos jogsértésekkel kapcsolatos helyzetek kezelésére;
- c) átláthatóság, különösen a rendszer hozzáférhetőségével kapcsolatban, az alapanyagok származási országaiban és régióiban használt nyelveken elkészült fordítások elérhetősége, a tanúsítvánnyal rendelkező üzemeltetők és a vonatkozó tanúsítványok listájának hozzáférhetősége és az audit jelentések hozzáférhetősége;
- d) az érdekelt felek bevonása, különös tekintettel az őslakos és helyi közösségekkel a rendszer kidolgozása és felülvizsgálata, valamint az auditok során a határozathozatalt megelőzően folytatott konzultációra, valamint az általuk tett észrevételekre adott válaszokra;
- e) a rendszer általános megbízhatósága, különösen az ellenőrök és a rendszer megfelelő szerveinek akkreditálására, képzésére és függetlenségére vonatkozó szabályok fényében;
- f) amennyiben rendelkezésre áll, a rendszer piaci aktualizálása, a tanúsítvánnyal ellátott alapanyagok és bioüzemanyagok mennyisége származási országonként és típusonként, a résztvevők száma;
- g) a fenntarthatósági kritériumoknak való megfelelésről a rendszer által a tag(ok)nak nyújtott igazolások nyomon követésére szolgáló olyan mechanizmus bevezetésének egyszerűsége és hatékonysága, amely a csalárd tevékenységek megelőzésének eszközéül szolgál, különös tekintettel a vélt csalás, illetve adott esetben egyéb szabálytalanság felfedezésére, kezelésére és nyomon követésére, valamint a felfedett csalások és szabálytalanságok eseteinek számára;
- h) lehetőségek arra, hogy a szervezeteket felhatalmazzák arra, hogy a tanúsító szervezetet elismerjék és ellenőrizzék;
- i) a tanúsító szervek elismerésének és akkreditációjának feltételei;
- j) a tanúsító szervek ellenőrzésének szabályai;
- k) a legjobb gyakorlatok előmozdítása elősegítésének vagy további javításának módjai.

XII. MELLÉKLET

NEMZETI NYILVÁNTARTÁSI RENDSZEREK

A 37. cikkben említett információk a következőket tartalmazzák:

- a) a 2003/87/EK irányelv szerinti tevékenységek és létesítmények vonatkozásában bejelentett adatok és módszerek az üvegházhatást okozó gázok nemzeti jegyzékének elkészítése céljából és annak érdekében, hogy az üvegházhatásúgáz-kibocsátások tekintetében biztosítsák az Unió kibocsátáskereskedelmi rendszerébe bejelentett és az üvegházhatást okozó gázok nemzeti jegyzékében szereplő adatok közötti konzisztenciát;
 - b) az üvegházhatást okozó gázok nemzeti jegyzékének elkészítése céljából a 517/2014/EU rendelet 20. cikke alapján az érintett ágazatokban a fluortartalmú gázokra vonatkozóan meglévő jelentéstételi rendszer révén összegyűjtött adatok;
 - c) az üvegházhatást okozó gázok nemzeti jegyzékeinek előkészítése céljából a 166/2006/EK rendelet alapján a különböző létesítmények által bejelentett kibocsátáshoz és forrásadatok és -módszerek;
 - d) az 1099/2008/EK rendelet alapján bejelentett adatok;
 - e) a földterületek földrajzi nyomon követésén keresztül a meglévő uniós és tagállami programokkal és felmérésekkel összefüggésben gyűjtött adatok, beleértve a LUCAS földhasználati és földfelszín-borítottsági összeírást, valamint a Kopernikusz-programot.
-

XIII. MELLÉKLET

MEGFELELÉSI TÁBLÁZAT

525/2013/EU rendelet	Ez a rendelet
1. cikk	1. cikk, (1) bekezdés
2. cikk	—
3. cikk	—
4. cikk	15. cikk
5. cikk	37. cikk, (1), (2) és (6) bekezdés; XII. melléklet
6. cikk	37. cikk, (3) és (7) bekezdés;
7. cikk	26. cikk, (3), (4), (6) és (7) bekezdés; V. melléklet
8. cikk	26. cikk, (2) és (7) bekezdés;
9. cikk	37. cikk, (4) és (5) bekezdés;
10. cikk	40. cikk
11. cikk	—
12. cikk	39. cikk
13. cikk	18. cikk, (1) bekezdés, a) pont; 18. cikk, (3) és (4) bekezdés; VI. melléklet
14. cikk	18. cikk, (1) bekezdés, b) pont; 18. cikk, (2), (3) és (4) bekezdés; VII. melléklet
15. cikk	19. cikk, (1) bekezdés; VIII. melléklet, 1. rész
16. cikk	19. cikk, (3) bekezdés és VIII. melléklet, 2. rész
17. cikk	19. cikk, (2), (4) és (5) bekezdés; VIII. melléklet, 3. rész
18. cikk	17. cikk, (2) bekezdés, második albekezdés;
19. cikk	—
20. cikk	—
21. cikk	29. cikk (1) bekezdés, c) pont; 29. cikk (5) és (7) bekezdés;
22. cikk	—
23. cikk	41. cikk, (1) bekezdés, d), e), f), g) és h) pont;
24. cikk	42. cikk
25. cikk	—
26. cikk	44. cikk, (1) bekezdés, a) pont; 44. cikk, (2), (3) és (6) bekezdés;
27. cikk	—
28. cikk	57. cikk
29. cikk	—

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2018/2000 RENDELETE**(2018. december 12.)**

az (EU) 2015/1523 és az (EU) 2015/1601 tanácsi határozat végrehajtásának támogatására lekötött fennmaradó összegek újbóli lekötése vagy ezen összegeknek a nemzeti programok keretében megvalósuló egyéb intézkedésekhez történő hozzárendelése tekintetében az 516/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet módosításáról

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 78. cikke (2) bekezdésére, valamint 79. cikke (2) és (4) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽¹⁾,

mivel:

- (1) E rendelet célja, hogy lehetővé tegye az 516/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾ előírásai alapján az (EU) 2015/1523 ⁽³⁾ és az (EU) 2015/1601 ⁽⁴⁾ tanácsi határozat végrehajtásának támogatására lekötött fennmaradó összegek újbóli lekötését vagy ezen összegeknek a nemzeti programok keretében megvalósuló egyéb intézkedésekhez történő hozzárendelését, a menekültügy és a migráció sajátos területein meglévő uniós prioritásokkal és tagállami szükségletekkel összhangban. További célja az ilyen újbóli lekötés vagy hozzárendelés átláthatóságának biztosítása.
- (2) A Bizottság forrásokat kötött le a Menekültügyi, Migrációs és Integrációs Alap keretében a tagállamok nemzeti programjainak finanszírozására az (EU) 2015/1523 és az (EU) 2015/1601 határozat végrehajtásának támogatása céljából. Az (EU) 2015/1601 határozatot az (EU) 2016/1754 tanácsi határozat ⁽⁵⁾ módosította. Ezek a határozatok jelenleg már nem alkalmazandók.
- (3) Az (EU) 2015/1523 és az (EU) 2015/1601 határozat alapján 2016-ban és egyes esetekben 2017-ben elkülönített források egy része továbbra is rendelkezésre áll a tagállamok nemzeti programjaiban.
- (4) A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy a fennmaradó összegeket felhasználják az áthelyezések további végrehajtására azáltal, hogy azokat a nemzeti program keretében megvalósuló ugyanazon intézkedésre újból lekötik. A tagállamoknak az említett összegek legalább 20 %-át újból le kell kötniük vagy át kell csoportosítaniuk a nemzeti programok keretében megvalósuló azon intézkedésekre, amelyek célja a nemzetközi védelmet kérelmező vagy a nemzetközi védelemben részesülő személyek átszállítása, az áttelepítés vagy egyéb *ad hoc* humanitárius befogadás, valamint a nemzetközi védelmet kérelmezők Unióbba – többek között tengeren – történő megérkezését követő átszállításának, illetve a nemzetközi védelemben részesülő személyek átszállításának előkészítése. Ezek az intézkedések kizárólag az 516/2014/EU rendelet 5. cikke (1) bekezdése második albekezdésének a), b), e) és f) pontjában említett intézkedéseket foglalják magukban.
- (5) A tagállamok nemzeti programjainak felülvizsgálatában kellően indokolt esetekben a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy ezen összegek legfeljebb 80 %-át felhasználják a menekültügy és a migráció területein jelentkező egyéb kihívások kezelésére, az 516/2014/EU rendeletnek megfelelően. E területeken a tagállamok szükségletei továbbra is jelentősek. A fennmaradó összegek ugyanazon intézkedésre történő újbóli lekötése vagy a nemzeti program keretében megvalósuló egyéb intézkedésekhez történő átcsoportosítása csak egyszer és csak a Bizottság

⁽¹⁾ Az Európai Parlament 2018. december 11-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2018. december 11-i határozata.

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 516/2014/EU rendelete (2014. április 16.) a Menekültügyi, Migrációs és Integrációs Alap létrehozásáról, a 2008/381/EK tanácsi határozat módosításáról, valamint az 573/2007/EK és az 575/2007/EK európai parlamenti és tanácsi határozatok és a 2007/435/EK tanácsi határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 150., 2014.5.20., 168. o.).

⁽³⁾ A Tanács (EU) 2015/1523 határozata (2015. szeptember 14.) a nemzetközi védelem területén Olaszország és Görögország érdekében elfogadott átmeneti intézkedések megállapításáról (HL L 239., 2015.9.15., 146. o.).

⁽⁴⁾ A Tanács (EU) 2015/1601 határozata (2015. szeptember 22.) a nemzetközi védelem területén Olaszország és Görögország érdekében elfogadott átmeneti intézkedések megállapításáról (HL L 248., 2015.9.24., 80. o.).

⁽⁵⁾ A Tanács (EU) 2016/1754 határozata (2016. szeptember 29.) a nemzetközi védelem területén Olaszország és Görögország érdekében elfogadott átmeneti intézkedések megállapításáról szóló (EU) 2015/1601 határozat módosításáról (HL L 268., 2016.10.1., 82. o.).

jóváhagyásával lehetséges. A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a források elosztása az (EU, Euratom) 2018/1046 európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽¹⁾ foglalt elvek – különösen a hatékonyság és az átláthatóság elveinek – teljes körű tiszteletben tartásával történjen.

- (6) Bővíteni szükséges az átszállításra jogosult célcsoportot, valamint azon tagállamok számát, amelyekből az átszállítások történnek, hogy a tagállamok nagyobb rugalmasság mellett hajthassák végre az átszállításokat, figyelembe véve a kísérő nélküli kiskorúak vagy más kiszolgáltatott helyzetű kérelmezők sajátos szükségleteit, valamint a nemzetközi védelemben részesülő személyek családtagjainak sajátos helyzetét. A nemzetközi védelemben részesülő személyek egyik tagállamból a másikba irányuló áttelepítésére és átszállítására vonatkozó átalányösszegekről szóló különös rendelkezéseknek tükrözniük kell e bővítést.
- (7) A tagállamok és a Bizottság számára elegendő időt kell biztosítani a nemzeti programok felülvizsgálatához annak érdekében, hogy azokat összhangba hozzák az e rendelet által előírt változásokkal. Ezért az 514/2014/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾ 50. cikkének (1) bekezdésétől való eltérést kell alkalmazni az (EU) 2015/1523 és az (EU) 2015/1601 határozat végrehajtásának támogatására lekötött fennmaradó összegekre, hat hónappal meghosszabbítva a kötelezettségvállalás visszavonásának határidejét a nemzeti programok felülvizsgálatára vonatkozó, az 514/2014/EU rendelet 14. cikkében említett eljárás befejezése céljából.
- (8) A tagállamoknak elegendő időt kell biztosítani arra is, hogy az ugyanazon intézkedés céljára újból lekötött vagy egyéb intézkedésekhez átcsoportosított összegeket felhasználják, mielőtt az ezen összegekre vonatkozó kötelezettségvállalást visszavonnák. Ezért amennyiben a Bizottság jóváhagyja a nemzeti program keretén belüli összegek ilyen újbóli lekötését vagy átcsoportosítását, az érintett összegeket a nemzeti program azon felülvizsgálatának évében lekötöttnek kell tekinteni, amely jóváhagyja az érintett újbóli lekötést vagy átcsoportosítást.
- (9) A Bizottságnak évente be kell számolnia az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a nemzetközi védelmet kérelmező és a nemzetközi védelemben részesülő személyek átszállítására szolgáló források végrehajtásáról, különösen az összegeknek a nemzeti programok keretében megvalósuló egyéb intézkedésekre történő, e rendeletben előírt átcsoportosítása tekintetében.
- (10) Ez a rendelet nem érinti az 516/2014/EU rendelet 17. cikke alapján rendelkezésre álló forrásokat.
- (11) E rendelet célkitűzéseinek végrehajtása nem érinti a 604/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽³⁾ reformjára irányuló, folyamatban lévő tárgyalásokat.
- (12) Az Európai Unióról szóló szerződéshez (EUSZ) és az Európai Unió működéséről szóló szerződéshez (EUMSZ) csatolt, az Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló 21. jegyzőkönyv 1. és 2. cikkével, valamint 4a. cikkének (1) bekezdésével összhangban, és a jegyzőkönyv 4. cikkének sérelme nélkül, az Egyesült Királyság nem vesz részt ennek a rendeletnek az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.
- (13) Az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, az Egyesült Királyságnak és Írországnak a szabadságon, a biztonságon és a jog érvényesülésén alapuló térség tekintetében fennálló helyzetéről szóló 21. jegyzőkönyv 3. cikkével és 4a. cikkének (1) bekezdésével összhangban Írország 2018. december 7-én kelt levelében bejelentette, hogy részt kíván venni ennek a rendeletnek az elfogadásában és alkalmazásában.
- (14) Az EUSZ-hez és az EUMSZ-hez csatolt, Dánia helyzetéről szóló 22. jegyzőkönyv 1. és 2. cikke értelmében Dánia nem vesz részt ennek a rendeletnek az elfogadásában, az rá nézve nem kötelező és nem alkalmazandó.
- (15) Az (EU) 2015/1523 és az (EU) 2015/1601 határozat végrehajtásának támogatására lekötött fennmaradó összegekre vonatkozó kötelezettségvállalás visszavonásának elkerülése érdekében e rendeletnek az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján kell hatályba lépnie.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU, Euratom) 2018/1046 rendelete (2018. július 18.) az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról, az 1296/2013/EU, az 1301/2013/EU, az 1303/2013/EU, az 1304/2013/EU, az 1309/2013/EU, az 1316/2013/EU, a 223/2014/EU és a 283/2014/EU rendelet és az 541/2014/EU határozat módosításáról, valamint a 966/2012/EU, Euratom rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 193., 2018.7.30., 1. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 514/2014/EU rendelete (2014. április 16.) a Menekültügyi, a Migrációs és az Integrációs alapra, valamint a rendőrségi együttműködés, a bűnmegelőzés és a bűnözés elleni küzdelem, valamint a válságkezelés pénzügyi támogatására szolgáló eszközre vonatkozó általános rendelkezések megállapításáról (HL L 150., 2014.5.20., 112. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 604/2013/EU rendelete (2013. június 26.) egy harmadik országbeli állampolgár vagy egy hontalan személy által a tagállamok egyikében benyújtott nemzetközi védelem iránti kérelem megvizsgálásáért felelős tagállam meghatározására vonatkozó feltételek és eljárási szabályok megállapításáról (HL L 180., 2013.6.29., 31. o.).

- (16) Ha az 516/2014/EU rendeletet 2018 végéig nem módosítják, a vonatkozó források nem fognak többé a tagállamok rendelkezésére állni a Menekültügyi, Migrációs és Integrációs Alapból támogatott nemzeti programok keretében történő felhasználásra. Tekintettel az 516/2014/EU rendelet módosításának sürgősségére, helyénvaló kivételt biztosítani az EUSZ-hez, az EUMSZ-hez és az Európai Atomenergia-közösséget létrehozó szerződéshez csatolt, a nemzeti parlamenteknek az Európai Unióban betöltött szerepéről szóló 1. jegyzőkönyv 4. cikkében említett nyolchetes időszak alól.
- (17) Az 516/2014/EU rendeletet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT A RENDELETET:

1. cikk

Az 516/2014/EU rendelet a következőképpen módosul:

1. A 18. cikk a következőképpen módosul:

a) a cím helyébe a következő szöveg lép:

„A nemzetközi védelmet kérelmező vagy a nemzetközi védelemben részesülő személyek átszállítására szolgáló források”;

b) az (1) bekezdésben a „nemzetközi védelemben részesülő személyenként” kifejezés helyébe a „nemzetközi védelmet kérelmező vagy a nemzetközi védelemben részesülő személyenként” kifejezés lép;

c) a (3) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(3) Az e cikk (1) bekezdése szerinti kiegészítő összegeket a tagállamok részére első alkalommal a nemzeti programjukat az 514/2014/EU rendelet 14. cikkében meghatározott eljárással összhangban jóváhagyó egyedi finanszírozási határozat, később pedig a nemzeti programjukat jóváhagyó határozathoz csatolandó finanszírozási határozat keretében kell kiutalni. Ezen összegeknek a nemzeti program keretében megvalósuló ugyanazon intézkedésre történő újbóli lekötését vagy a nemzeti program keretében megvalósuló egyéb intézkedésekhez történő átcsoportosítását az érintett nemzeti program felülvizsgálatában megfelelően megindokolt esetekben kell lehetővé tenni. Egy összeget csak egyszer lehet újból lekötni vagy átcsoportosítani. A Bizottság a nemzeti program felülvizsgálata révén hagyja jóvá az újbóli lekötést vagy átcsoportosítást.

Az (EU) 2015/1523 (*) és az (EU) 2015/1601 (**) tanácsi határozatban megállapított átmeneti intézkedésekből származó összegek tekintetében, a szolidaritás növelése érdekében és az EUMSZ 80. cikkével összhangban a tagállamoknak az említett összegek legalább 20 %-át a nemzeti programok keretében megvalósuló azon intézkedésekre kell fordítaniuk, amelyek célja a nemzetközi védelmet kérelmező vagy a nemzetközi védelemben részesülő személyek átszállítása, az áttelepítés vagy egyéb *ad hoc* humanitárius befogadás, valamint a nemzetközi védelmet kérelmezők Unióba – többek között tengeren – történő megérkezését követő átszállításának, illetve a nemzetközi védelemben részesülő személyek átszállításának előkészítése. Ezen intézkedések körébe nem tartozhatnak az őrizettel kapcsolatos intézkedések. Ha egy tagállam az említett minimális aránynál kevesebb forrást újból leköt vagy átcsoportosít, akkor az újból lekötött vagy átcsoportosított összeg és a minimális arány közötti különbözetet nem lehet a nemzeti program keretében megvalósuló egyéb intézkedésekhez átcsoportosítani.

(*) A Tanács (EU) 2015/1523 határozata (2015. szeptember 14.) a nemzetközi védelem területén Olaszország és Görögország érdekében elfogadott átmeneti intézkedések megállapításáról (HL L 239., 2015.9.15., 146. o.).

(**) A Tanács (EU) 2015/1601 határozata (2015. szeptember 22.) a nemzetközi védelem területén Olaszország és Görögország érdekében elfogadott átmeneti intézkedések megállapításáról (HL L 248., 2015.9.24., 80. o.);

d) a cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(3a) Az 514/2014/EU rendelet 50. cikke (1) bekezdésének alkalmazásában, amennyiben az (EU) 2015/1523 és az (EU) 2015/1601 határozatban megállapított ideiglenes intézkedésekből származó összegeket e cikk (3) bekezdésével összhangban a nemzeti program keretében megvalósuló ugyanazon intézkedésre újból lekötik vagy a nemzeti program keretében megvalósuló egyéb intézkedésekhez átcsoportosítják, az érintett összegeket a nemzeti program azon felülvizsgálatának évében lekötöttnek kell tekinteni, amely jóváhagyja az említett újbóli lekötést vagy átcsoportosítást.

(3b) Az 514/2014/EU rendelet 50. cikkének (1) bekezdésétől eltérve, az e cikk (3a) bekezdésben említett összegekre vonatkozó kötelezettségvállalás visszavonásának határidejét hat hónappal meg kell hosszabbítani.

(3c) A Bizottság évente jelentést készít az Európai Parlament és a Tanács részére e bekezdés alkalmazásáról.”;

e) a (4) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(4) Az EUMSZ 80. cikkében említett, a szolidaritás és a felelősség tagállamok közötti igazságos elosztására vonatkozó célkitűzések hatékony megvalósítása érdekében és a rendelkezésre álló források keretein belül a Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy e rendelet 26. cikkének megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az e cikk (1) bekezdésében említett átalányösszeg kiigazítására vonatkozóan, figyelembe véve különösen az infláció aktuális mértékét, a nemzetközi védelmet kérelmező és a nemzetközi védelemben részesülő személyek egyik tagállamból egy másikba való átszállítása, valamint az áttelepítés és egyéb *ad hoc* humanitárius befogadási intézkedések terén bekövetkező releváns fejleményeket, továbbá azokat a tényezőket, amelyek optimálissá tehetik az átalányösszegek formájában kínált pénzügyi ösztönző alkalmazását.”

2. A 25. cikk címében és bevezető szövegrészában a „nemzetközi védelemben részesülő személyek” kifejezés helyébe a „nemzetközi védelmet kérelmező vagy a nemzetközi védelemben részesülő személyek” kifejezés lép.

2. cikk

Ez a rendelet az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetésének napján lép hatályba.

Ez a rendelet a Szerződéseknek megfelelően teljes egészében kötelező és közvetlenül alkalmazandó a tagállamokban.

Kelt Strasbourgban, 2018. december 12-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

A. TAJANI

a Tanács részéről

az elnök

J. BOGNER-STRAUSS

IRÁNYELVEK

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2018/2001 IRÁNYELVE

(2018. december 11.)

a megújuló energiaforrásokból előállított energia használatának előmozdításáról

(átdolgozás)

(EGT-vonatkozású szöveg)

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 194. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽²⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) A 2009/28/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvet ⁽⁴⁾ több alkalommal jelentősen módosították ⁽⁵⁾. Mivel további módosítások szükségesek, az irányelvet az áttekinthetőség érdekében át kell dolgozni.
- (2) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés (EUMSZ) 194. cikkének (1) bekezdése értelmében az Unió energia-politikájának egyik célkitűzése a megújuló energiaforrások használatának előmozdítása. Ezen irányelv is e célkitűzésre irányul. A megújuló energiaforrásokból előállított energia vagy „megújuló energia” felhasználásának növelése fontos részét képezi az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentéséhez, illetve az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezménye Részes Feleinek 21. konferenciáján létrejött 2015. évi Párizsi Megállapodás („a Párizsi Megállapodás”) szerinti uniós kötelezettségvállalás és az Unió 2030-ig tartó időszakra vonatkozó éghajlat- és energiapolitikai kerete teljesítéséhez szükséges intézkedéscsomagnak, ideértve azt a kötelező célt is, hogy az Unió 2030-ra az 1990-es szinthez képest legalább 40 %-kal csökkentse üvegházhatásúgáz-kibocsátását. A 2030-as kötelező uniós megújulóenergia-cél, a tagállamok hozzájárulása az említett célhoz, és ezen belül a 2020-ra vonatkozó összesített nemzeti céljaikra vonatkozó alap-részarányai átfogó jelentőséggel bírnak az Unió energia- és környezetvédelmi politikája szempontjából. Az ezen irányelvben foglalt, többek között a megújuló energiával történő fűtés és hűtés fejlesztésére, valamint a megújuló, közlekedési célú üzemanyagok fejlesztésére vonatkozóan előírt keret egyéb ilyen elemeket is tartalmaz
- (3) A megújuló energiaforrásokból előállított energia felhasználásának növelése is alapvető szerepet játszik az energia-ellátás biztonságának előmozdításában, a fenntartható energia megfizethető áron való biztosításában, a műszaki fejlődés és innováció, valamint a technológiai és ipari vezető szerep támogatásában, és egyúttal környezeti, társadalmi és egészségügyi előnyök, valamint jelentős foglalkoztatási lehetőségek biztosításában és a regionális fejlesztésben is, különösen a vidéki és elszigetelt területeken és az alacsony népsűrűségű vagy az ipar részleges leépülését elszenvedő régiókban vagy területeken.

⁽¹⁾ HL C 246., 2017.7.28., 55. o.

⁽²⁾ HL C 342., 2017.10.12., 79. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2018. november 13-i álláspontja (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2018. december 4-i határozata.

⁽⁴⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/28/EK irányelve (2009. április 23.) a megújuló energiaforrásokból előállított energia támogatásáról, valamint a 2001/77/EK és a 2003/30/EK irányelv módosításáról és azt követő hatályon kívül helyezéséről (HL L 140., 2009.6.5., 16. o.).

⁽⁵⁾ Lásd a X. melléklet A. részét.

- (4) Különösen az energiafogyasztás csökkentése, a technológiai fejlesztések fokozása, a tömegközlekedés bővítése és használatára irányuló kezdeményezések, az energiahatékonysági technológiák használata és a megújuló energia használatának támogatása a villamos energia, fűtés és hűtés, valamint a közlekedés ágazatában jelentenek – az energiahatékonysági intézkedésekkel együtt – hatékony eszközöket az Unió üvegházhatásúgáz-kibocsátásának és energiafüggőségének mérséklésére.
- (5) A 2009/28/EK irányelv szabályozási keretet hozott létre a megújuló energiaforrásokból előállított energia támogatása céljából, amely 2020-ig teljesítendő kötelező érvényű nemzeti célokat határozott meg az energiafogyasztásban és a közlekedésben használt megújuló energia arányára vonatkozóan. Az „Éghajlat- és energiapolitikai keret a 2020–2030-as időszakra” című, 2014. január 22-i bizottsági közlemény meghatározta a jövőbeli uniós éghajlat- és energiapolitikai keretet, és e politikáknak a 2020 utáni időszakra vonatkozó továbbfejlesztése tekintetében közös álláspont kialakítását segítette elő. A Bizottság azt javasolta, hogy az Unió energiafogyasztásában a megújuló energia részarányára vonatkozó 2030-as uniós cél legalább 27 % legyen. Az Európai Tanács 2014. október 23–24-i következtetéseiben jóváhagyott fenti javaslat utalt arra, hogy a tagállamok saját magukra nézve ennél ambiciózusabb nemzeti célokat is meghatározhatnak annak érdekében, hogy teljesítsék a 2030-as uniós célhoz való tervezett hozzájárulásait, illetve meghaladják a kitűzött értékeket.
- (6) Az Európai Parlament az éghajlat- és energiapolitika 2030-ra szóló keretéről szóló, 2014. február 5-i és a megújuló energiáról szóló eredményjelentésről szóló, 2016. június 23-i állásfoglalásában a bizottsági javaslaton és az európai tanácsi következtetéseken túllépve hangsúlyozta, hogy a Párizsi Megállapodásra és a megújulóenergia-technológiák költségeinek közelmúltbeli csökkenésére tekintettel sokkal ambiciózusabb célokat érdemes kitűzni.
- (7) Célszerű tehát figyelembe venni a Párizsi Megállapodásban meghatározott törekvéseket és a technológiai fejlődést, ezen belül pedig a megújulóenergia-beruházások költségeinek csökkenését.
- (8) Ezért helyénvaló a megújuló energia részarányára vonatkozó kötelező uniós célt legalább 32 %-ban meghatározni. A Bizottságnak továbbá meg kell vizsgálnia, hogy e célt kell-e felfelé módosítani a megújulóenergia-termelésben bekövetkező jelentős költségcsökkenéseknek vagy az Unió által a dekarbonizáció vonatkozásában vállalt nemzetközi kötelezettségeknek a fényében, illetve az uniós energiafogyasztás jelentős mértékű csökkenése esetén. A tagállamoknak az e cél eléréséhez történő hozzájárulásait integrált nemzeti energia- és éghajlat-politikai terveik részeként kell meghatározniuk, az (EU) 2018/1999 európai parlamenti és tanácsi rendeletben ⁽¹⁾ előírt irányítási folyamat szerint.
- (9) A megújuló energiára vonatkozó 2030-as kötelező uniós cél előírása tovább ösztönözné a megújuló energia előállítására szolgáló technológiák fejlesztését, és erősítené a befektetői biztonságot. Egy uniós szintű cél meghatározása nagyobb rugalmasságot biztosítana a tagállamok számára ahhoz, hogy az üvegházhatású gázok kibocsátásainak csökkentésére irányuló céljaikat a leginkább költséghatékony módon, saját egyedi körülményeiknek, energiamixüknek és megújulóenergia-termelési kapacitásuknak megfelelően tudják megvalósítani.
- (10) A 2009/28/EK irányelv keretében elért eredmények megszilárdítása érdekében a 2030-ra vonatkozó új kerethez történő tagállami hozzájárulások minimumát a tagállamok 2020-ra kitűzött nemzeti céljainak kell jelenteniük. A megújuló energia nemzeti részaránya semmilyen körülmények között nem csökkenhet ennél a hozzájárulásnál alacsonyabb szintre. Amennyiben ez bekövetkezik, az érintett tagállamoknak meg kell tenniük az (EU) 2018/1999 rendeletben előírt megfelelő intézkedéseket annak biztosítása érdekében, hogy ez alap-részarány biztosítva legyen. Ha egy tagállam egy 12 hónapos időtartamon belül nem tartja fenn az alap-részarányt, az említett időtartam végétől számított 12 hónapon belül további intézkedéseket kell hoznia az alap-részarány újbóli elérése érdekében. Ha egy tagállam ténylegesen megtette a további intézkedéseket, és teljesítette az alap-részarány újbóli elérésére vonatkozó kötelezettségét, akkor úgy kell tekinteni, hogy a teljes kérdéses időtartamra megfelelt az alap-részarányra vonatkozó követelményeknek mind ezen irányelv, mind pedig az (EU) 2018/1999 rendelet értelmében. Ezért nem tekinthető úgy, hogy a szóban forgó tagállam a hiányosság fennállásának ideje alatt nem teljesítette az alap-részarányának fenntartására vonatkozó kötelezettségét. A 2020-ig és a 2030-ig szóló keret egyaránt az unió környezetvédelmi és energiapolitikai célkitűzéseinek teljesítését szolgálja.
- (11) A tagállamoknak további lépéseket kell tenniük abban az esetben, ha a megújuló energiák részaránya uniós szinten nem felel meg a legalább 32 %-os uniós megújulóenergia-cél megvalósításához vezető ütemtervnek. Az (EU) 2018/1999 rendelet lehetővé teszi a Bizottság számára, hogy uniós szintű intézkedéseket hozzon a cél teljesítésének biztosítása érdekében, amennyiben az integrált nemzeti energia- és éghajlat-politikai tervek

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1999 rendelete (2018. december 11.) az energiaunió és az éghajlat-politika irányításáról, valamint a 663/2009/EK és a 715/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet, a 94/22/EK, a 98/70/EK, a 2009/31/EK a 2009/73/EK, a 2010/31/EU, a 2012/27/EU és a 2013/30/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv, a 2009/119/EK és az (EU) 2015/652 tanácsi irányelv módosításáról, továbbá az 525/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet hatályaon kívül helyezéséről (lásd e Hivatalos Lap 1. oldalát).

értékelése során azt észleli, hogy a vállalási szintekben elmaradás van. Abban az esetben, ha a Bizottság az integrált nemzeti energia- és éghajlat-politikai eredményjelentések értékelése során a teljesítésben észlel elmaradást, a tagállamoknak az (EU) 2018/1999 rendeletben meghatározott intézkedéseket kell alkalmazniuk az elmaradás megszüntetése érdekében.

- (12) A tagállamoknak az uniós cél eléréséhez való ambiciózus hozzájárulásai támogatásának érdekében létre kell hozni egy olyan pénzügyi keretet, amelynek célja, hogy ezekben a tagállamokban többek között pénzügyi eszközök felhasználása révén megkönnyítse a megújuló energiaforrásokkal kapcsolatos projektekbe történő beruházásokat.
- (13) A forrásokat a Bizottságnak a megújulóenergia-projektek tőke költségének csökkentésére összpontosítva kell elosztania, mivel ez a költség jelentősen befolyásolja a megújuló energiával kapcsolatos projektek költségeit és versenyképességét, továbbá befolyásolja a megújuló energiák műszakilag megvalósítható és gazdaságilag megfizethető, fokozottabb használatát lehetővé tevő alapvető infrastruktúrák – például az átviteli és elosztó hálózati infrastruktúra, az intelligens hálózatok és az összeköttetések – fejlesztését.
- (14) A Bizottságnak meg kell könnyítenie a legjobb gyakorlatok cseréjét az illetékes nemzeti vagy regionális hatóságok vagy szervek között, például rendszeres találkozók révén, amelyek célja a költséghatékony megújulóenergia-projektek nagyobb mértékű elterjedését elősegítő közös megközelítés kialakítása. A Bizottságnak ösztönöznie kell a rugalmas és tiszta technológiákba történő új beruházásokat, valamint létre kell hoznia az átlátható kritériumokon és megbízható piaci jelzéseken alapuló megfelelő stratégiát azoknak a technológiáknak a termelésből való kivonására, amelyek nem járulnak hozzá a kibocsátáscsökkentéshez, vagy nem bizonyulnak kellően rugalmasnak.
- (15) A 1099/2008/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽¹⁾, a 2001/77/EK⁽²⁾ és a 2003/30/EK⁽³⁾ európai parlamenti és tanácsi irányelv, valamint a 2009/28/EK irányelv meghatározta a megújuló forrásokból előállított energia különböző fajtáit. Az uniós belső energiapiacra vonatkozó jog megállapítja a villamosenergia-ágazatra általában vonatkozó fogalommeghatározásokat. Az egyértelműség és a jogbiztonság érdekében helyénvaló, hogy ez az irányelv ezeket a fogalommeghatározásokat alkalmazza.
- (16) A megújuló forrásokból származó villamos energia vagy „megújuló villamosenergia” támogatását célzó rendszerek hatékony eszköznek bizonyultak a megújuló villamosenergia használata elterjedésének előmozdítására. A tagállamoknak, amennyiben és amikor úgy döntenek, hogy támogatási rendszereket alkalmaznak, ezeket a támogatásokat olyan formában kell nyújtaniuk, hogy az a lehető legkevésbé torzítsa a villamosenergia-piacok működését. E célból egyre több tagállam biztosít támogatást olyan formában, hogy a támogatás a piacról származó bevételeket egészíti ki, és piaci alapú rendszereket vezet be a támogatás szükséges mértékének meghatározására. A megújuló energiák növekvő részarányához alkalmazkodni képes piac kialakítására tett lépések mellett a támogatás is kulcsfontosságú a megújuló villamosenergia piaci integrációjának növeléséhez, figyelembe véve azt is, hogy a kis- és nagytermelők eltérő mértékben képesek reagálni a piaci jelzésekre.
- (17) A kis létesítmények nagyban elősegíthetik egyrészt az elfogadó hozzáállást a lakosság körében, másrészt a megújulóenergia-projektek lefutását, különösen helyi szinten. E kis létesítmények részvételének biztosításához ezért továbbra is különös feltételekre lehet szükség többek között az átvételi árak vonatkozásában a pozitív költség-haszon arány biztosításához, a villamosenergia-piacra vonatkozó uniós joggal összhangban. A jogbiztonság beruházók számára történő biztosításának érdekében fontos meghatározni, hogy a támogatás megszerzése szempontjából pontosan mit fed a kis létesítmények fogalma. Az állami támogatásokra vonatkozó szabályok tartalmazzák a kis létesítmények fogalommeghatározását.
- (18) Az EUMSZ 108. cikke értelmében a Bizottság kizárólagos hatáskörrel rendelkezik a tekintetben, hogy felmérje azon állami támogatások összeegyeztethetőségét a belső piaccal, amelyeket a tagállamok a megújuló energiaforrásokból előállított energia elterjesztése érdekében nyújthatnak. Ezt a felmérést az EUMSZ 107. cikkének (3) bekezdése alapján, valamint a Bizottság által e célból elfogadott vonatkozó rendelkezésekkel és iránymutatásokkal összhangban kell elvégezni. Ezen irányelv nem érinti ezt az EUMSZ által a Bizottság számára biztosított, kizárólagos hatáskört.
- (19) A megújuló forrásokból való villamosenergia elterjesztésének úgy kell történnie, hogy az a fogyasztók és az adófizetők számára a lehető legalacsonyabb költségekkel járjon. A támogatási rendszerek kialakításakor és

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1099/2008/EK rendelete (2008. október 22.) az energiasztatisztikáról (HL L 304., 2008.11.14., 1. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2001/77/EK irányelve (2001. szeptember 27.) a belső villamosenergia-piacon a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia támogatásáról (HL L 283., 2001.10.27., 33. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2003/30/EK irányelve (2003. május 8.) a közlekedési ágazatban a bio-üzemanyagok, illetve más megújuló üzemanyagok használatának előmozdításáról (HL L 123., 2003.5.17., 42. o.).

a támogatások odaítélésekor a tagállamoknak törekedniük kell a kiépítés átfogó rendszerköltségeinek minimalizálására, valamint – az alacsony szén-dioxid-kibocsátású gazdaság 2050-re előirányzott célkitűzésének teljesítése érdekében – a dekarbonizációra. A piaci alapú mechanizmusok – például a versenyeztetési eljárás – több esetben is bizonyítottan hatékonyan csökkentették a támogatási költségeket a versenypiacokon. Mindazonáltal – különleges körülmények esetén – a versenyeztetési eljárás nem feltétlenül vezet hatékony árfeltáráshoz. Emiatt szükség lehet azon lehetőség mérlegelésére, hogy – a költséghatékonyság biztosítása és az átfogó támogatási költségek minimalisra csökkentése érdekében – kiegyensúlyozott módon mentességek kerüljenek meghatározásra. A tagállamok számára lehetővé kell tenni különösen azt, hogy a kis létesítmények és a demonstrációs projektek számára – korlátozottabb képességeik figyelembevételére érdekében – mentességet adhassanak a versenyeztetési eljárás és a közvetlen üzletszerzés alól. Mivel a Bizottság eseti alapon vizsgálja meg a megújuló energia elterjedése érdekében adott támogatások összeegyeztethetőségét a belső piaccal, e mentességeknek meg kell felelniük a környezetvédelmi és energetikai állami támogatásokról szóló legfrissebb bizottsági iránymutatásban szereplő vonatkozó küszöbértékeknek. A 2014–2020 közötti időszakra vonatkozó iránymutatás 1 MW-ban (szélenergia-termelő egységek esetében 6 MW-ban vagy 6 energiatermelő egységben), illetve 500 kW-ban (szélenergia-termelő egységek esetében 3 MW-ban vagy 3 energiatermelő egységben) állapítja meg a küszöbértéket a versenyeztetési eljárás, illetve a közvetlen üzletszerzés tekintetében adott mentességet illetően. Annak érdekében, hogy versenyeztetési eljárások hatékonysága növekedjen, és ezáltal az átfogó támogatási költségek a minimálisra csökkenjenek, a versenyeztetési eljárásokat elvben megkülönböztetéstől mentesen meg kell nyitni a megújuló forrásokból villamosenergiát előállító minden termelő előtt. A tagállamok a saját támogatási rendszereik kialakítása során a versenyeztetési eljárást egyes technológiákra korlátozhatják, amennyiben ez szükséges ahhoz, hogy a hálózat korlátait, a hálózatstabilitást, a rendszer-integráció költségeit, valamint az energiamix diverzifikálásának szükségességét és a különféle technológiákban rejlő hosszú távú lehetőségeket illetően el lehessen kerülni a nem optimális eredményeket.

- (20) Az Európai Tanács a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó éghajlat- és energiapolitikai keretről szóló, 2014. október 23-i–24-i következtetéseiben hangsúlyozta a belső energiapiac fokozottabb összekapcsolásának jelentőségét és azt, hogy elegendő támogatást kell nyújtani az egyre növekvő arányú, váltakozó megújuló energia integrálásához, ezáltal lehetővé téve, hogy az Unió törekvéseinek megfelelően vezető szerepet játsszon az energetikai átállásban. Fontos és sürgős tehát fokozni az összekapcsolódás mértékét, és előrehaladást kell elérni az Európai Tanács célkitűzéseit illetően, hogy teljes körűen ki lehessen aknázni az energiaunió lehetőségeit.
- (21) A megújuló energiaforrásokkal kapcsolatos támogatási rendszerek kialakítása során a tagállamoknak mérlegelniük kell a rendelkezésre álló fenntartható biomasszaforrásokat és – elkerülendő a nyersanyagpiacok szükségtelen torzítását – kellően figyelembe kell venniük a körforgásos gazdaság és a 2008/98/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ⁽¹⁾ létrehozott uniós hulladékhierarchia elvét. Előnyben kell részesíteni a hulladék-képződés megelőzését és a hulladékok újrafelhasználását lehetővé tévő lehetőségeket. A tagállamoknak el kell kerülniük olyan támogatási rendszerek létrehozását, amelyek ellentétesek lennének a hulladék kezelésére vonatkozó célokkal és az újrafelhasználható hulladékok nem hatékony felhasználásához vezetnének.
- (22) A megújuló energia terén az egyes tagállamok különböző adottságokkal rendelkeznek, és nemzeti szinten különböző támogatási rendszereket működtetnek. A tagállamok többsége olyan támogatási rendszereket alkalmaz, amely kizárólag a saját területén termelt, megújuló energiaforrásokból előállított energiát támogatja. A nemzeti támogatási rendszerek megfelelő működéséhez elengedhetetlen, hogy a tagállamok a jövőben is a mindenkori adottságaiknak megfelelően ellenőrizhessék nemzeti támogatási rendszereik hatásait és költségeit. Az irányelv céljának megvalósításához továbbra is fontos eszköz a 2001/77/EK és a 2009/28/EK irányelv szerinti nemzeti támogatási rendszerek megfelelő működésének biztosítása, a befektetői bizalom megtartásának és annak érdekében, hogy a tagállamok eredményes nemzeti intézkedéseket tudjanak kialakítani a megújuló energiára vonatkozóan előírt 2030-as uniós célkitűzés és az általuk kitűzött nemzeti célkitűzések teljesítése érdekében. Ezen irányelv célja az, hogy a nemzeti támogatási rendszerek aránytalan mértékű sérelme nélkül megkönnyítse a megújuló forrásokból előállított energia határokon átnyúló támogatását.
- (23) A támogatási rendszereknek a határon átnyúló részvétel előtti megnyitása csökkenti a belső energiapiacot érő negatív hatásokat, és bizonyos feltételek mellett hozzásegítheti a tagállamokat ahhoz, hogy költséghatékonyabb módon ériék el az uniós célkitűzést. A határokon átnyúló részvétel olyan, természetes velejárója a megújuló energiára vonatkozó uniós politika fejlődésének, amely elősegíti a konvergenciát és az együttműködést a kötelező uniós célkitűzéshez való hozzájárulás érdekében. Ezért helyénvaló arra ösztönözni a tagállamokat, hogy támogatási rendszereiket nyissák meg a más tagállamokban található projektek előtt, és e fokozatos nyitás végrehajtására többféle módot kell biztosítani, garantálva ugyanakkor az EUMSZ-nek, többek között annak 30., 34. és 110. cikkének való megfelelést. Mivel a villamos energia útja nem követhető nyomon, helyénvaló a határokon átnyúló részvételt támogató programok megnyitását akkora részarányra korlátozni, amely megfelel a fizikai összeköttetések tényleges szintjének, és lehetővé tenni a tagállamoknak, hogy a megnyitott támogatási rendszereiket azon tagállamokra korlátozzák, amelyekkel közvetlen hálózati összeköttetésben állnak, ami a gyakorlatban helyettesítő mutatóként alkalmazható a két tagállam közötti fizikai áramlások meglétének bizonyítására. Ez azonban semmi esetre sem érintheti a villamosenergia-piacok zónákon vagy határokon átnyúló működését.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2008/98/EK irányelve (2008. november 19.) a hulladékokról és egyes irányelvek hatályon kívül helyezéséről (HL L 312., 2008.11.22., 3. o.).

- (24) Annak biztosítása érdekében, hogy a támogatási rendszerek megnyitása kölcsönös és kölcsönösen előnyös legyen, a részt vevő tagállamoknak együttműködési megállapodást kell aláírniuk. A tagállamoknak továbbra is jogot kell biztosítani arra, hogy dönthessenek a megújuló forrásból származó villamos energiára vonatkozó kapacitások területükön való elterjesztésének üteméről, különösen azért, hogy figyelembe vehessék az ezzel járó integrációs költségeket és a szükséges hálózati beruházásokat. Ezért engedélyezni kell a tagállamoknak, hogy a területükön található létesítmények részvételét az egyéb tagállamok által előtűnik megnyitott ajánlati felhívásokra korlátozzák. Az együttműködési megállapodásban ki kell térni az összes releváns szempontra, például arra, hogy az egyik tagállam területén egy másik tagállam által épített projekt költségeit hogyan kell elszámolni, ideértve a hálózatok megerősítésével, az energiaátadással, a tárolási és tartalékkapacitásokkal, valamint a hálózati szűk keresztmetszetekkel kapcsolatos költségeket is. E megállapodásokban a tagállamoknak kellően figyelembe kell venniük azon intézkedéseket, amelyek lehetővé tehetik az ilyen további megújuló villamos-energia kapacitások költséghatékony integrációját, legyen szó akár szabályozási jellegű intézkedésekről (például a piac kialakításával kapcsolatosak), akár különböző, rugalmasságot biztosító forrásokba (például az összeköttetésekbe, a tárolásba, a keresletoldali szabályozásba, illetve a rugalmas termelésbe) további beruházásokat előíró intézkedésekről.
- (25) A tagállamoknak el kell kerülniük az erőforrások harmadik országokból való széles körű behozatalához vezető torz helyzeteket. E tekintetben az életciklus-szemléletet kell alkalmazni és előmozdítani.
- (26) A tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy a megújulóenergia-közösségek a nagy résztvevőkkel egyenlő feltételek mellett vehessenek részt a rendelkezésre álló támogatási rendszerekben. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy e célból intézkedéseket foganatosítsanak, többek között tájékoztatást, továbbá technikai és pénzügyi támogatást nyújtsanak, csökkentsék az adminisztratív terheket, a közösséget előtérbe helyező ajánlattételi kritériumokat alkalmazzanak, testre szabott ajánlattételi időszakokat határozzanak meg a megújulóenergia-közösségek számára, valamint e közösségeknek közvetlen támogatást nyújtsanak, amennyiben megfelelnek a kis létesítményekre vonatkozó követelményeknek.
- (27) A megújuló energiaforrásokból előállított villamosenergia-termeléshez szükséges infrastruktúra tervezésekor figyelembe kell venni a projektek által érintettek – különösen a helyi lakosság – részvételével kapcsolatos szakpolitikákat.
- (28) Átfogó információkat – ideértve a fűtési és hűtési rendszerek energiahatékonyságával és az elektromos járművek alacsonyabb üzemeltetési költségeivel kapcsolatos információkat – kell nyújtani a fogyasztók számára annak elősegítése érdekében, hogy a megújuló energiák tekintetében egyéni fogyasztói döntéseket hozhassanak, és elkerülhessék a technológiai beszűkülést.
- (29) A megújuló energiát támogató szakpolitikákat az EUMSZ 107. és 108. cikkének sérelme nélkül úgy kell kialakítani, hogy azok kiszámíthatók és stabilak legyenek, továbbá el kell kerülni a gyakori vagy visszamenőleges hatályú módosításukat. A szakpolitika kiszámíthatatlansága és az instabilitás közvetlen hatást gyakorol a tőkefinanszírozási és projektfejlesztési költségekre, és így a megújuló energia Unió-szerte történő elterjedésének összköltségére. A tagállamoknak meg kell akadályozniuk, hogy a megújuló energiákkal kapcsolatos projektekhez nyújtott bármilyen támogatás felülvizsgálata negatív hatással legyen azok gazdasági életképességére. Ebben az összefüggésben a tagállamoknak költséghatékony támogatási szakpolitikákat kell ösztönözniük, és biztosítaniuk kell azok pénzügyi fenntarthatóságát. Ezen túlmenően közzé kell tenni egy hosszú távú, indikatív jellegű tervet is, amely kiterjed a várt támogatás főbb vonatkozásaira anélkül, hogy befolyásolná a tagállamok azon képességét, hogy döntsenek a terv hatálya alá tartozó évekre vonatkozó költségvetési juttatásról.
- (30) A megújuló energiára vonatkozó cselekvési tervek és az eredményjelentések elkészítésére vonatkozó tagállami kötelezettség, valamint a Bizottság arra irányuló kötelezettsége, hogy jelentést tegyen a tagállamok előrehaladásáról, alapvető jelentőségűek az átláthatóság javítása szempontjából, valamint annak érdekében, hogy a befektetők és a fogyasztók egyértelmű képet kapjanak, és a nyomon követés is hatékony legyen. Az (EU) 2018/1999 rendelet ezeket a kötelezettségeket beépíti az energiaunió irányítási rendszerébe, amely az energia és az éghajlat területén korszerűsíti a tervezési, jelentéstételi és ellenőrzési kötelezettségeket. Ezenkívül a megújuló energiával kapcsolatos átláthatósági platform beépül az említett rendelet által létrehozott tágabb elektronikus platformba.
- (31) A megújuló energia részarányának kiszámítására és az ilyen források meghatározására átlátható és egyértelmű szabályokat kell megállapítani.
- (32) Ezen irányelv alkalmazásában a vízenergia és a szélenergia részarányának kiszámításakor az éghajlati változásokból eredő hatásokat a normalizálási szabály alkalmazásával kell kiegyenlíteni. Továbbá a korábban felszivattyúzott vizet duzzasztótároló-egységek által előállított villamos energia nem tekintendő megújuló villamos energiának.

- (33) A környezeti és a geotermikus energia hasznosítható hőmérsékleti szinten való használatát lehetővé tevő hőszivattyúknak, illetve a hűtőrendszereknek a működéshez elektromos áramra vagy egyéb kiegészítő energiára van szükségük. Ezért az említett rendszerek működtetéséhez használt energiát le kell vonni a teljes hasznosítható energiából, illetve az adott területről eltávolított energiából. Csak azok a fűtési és hűtési rendszerek vehetők számításba, amelyek hőtermelése vagy amelyek által egy adott területről eltávolított energia jelentősen meghaladja a működtetéséhez szükséges primer energia mennyiségét. A hűtési rendszerek hozzájárulnak a tagállamok energiafelhasználásához, ezért helyénvaló a számítási módszerek keretében figyelembe venni az ilyen rendszerek által minden végfelhasználói ágazatban használt megújuló energiák részarányát.
- (34) A passzív energiarendszerek az épületszerkezetet használják fel az energia munkába állítására. Ez energiamegtakarításnak felel meg. A kétszeres beszámítás elkerülése érdekében az így hasznosított energia ezért ezen irányelv alkalmazásában nem vehető figyelembe.
- (35) Néhány tagállam teljes bruttó energiafogyasztásában nagy arányban szerepel a légi közlekedés. Tekintettel a jelenlegi technológiai és szabályozási akadályokra, amelyek nem teszik lehetővé bioüzemanyagok kereskedelmi célú használatát a légi közlekedésben, helyénvaló részleges mentességet adni ezeknek a tagállamoknak azáltal, hogy a nemzeti légi közlekedési ágazatban teljes bruttó energiafogyasztásuk kiszámításánál figyelmen kívül hagyják azt a mennyiséget, amellyel túllépik az Eurostat által a légi közlekedésben felmért teljes bruttó energiafogyasztás 2005-ös uniós átlagának másfélszeresét, azaz 6,18 %-ot. Ciprus és Málta, szigeten és peremterületeken lévő tagállamokként különösen a légi közlekedésre, mint polgáraik és gazdaságuk számára létfontosságú közlekedési eszközre támaszkodnak. Ennek eredményeképpen a nemzeti légi közlekedési ágazatban mért teljes bruttó energiafogyasztásuk aránytalanul magas, a 2005-ös uniós átlag több mint háromszorosa. Ezért aránytalanul érintettek a jelenlegi technológiai és szabályozási kötelezettségek által. Számukra ezért biztosítható, hogy ez a mentesség kiterjedjen arra a mennyiségre, amellyel túllépik az Eurostat által a légi közlekedésben mért teljes bruttó energiafogyasztás 2005-ös uniós átlagát, vagyis 4,12 %-ot.
- (36) „Az alacsony kibocsátású mobilitás európai stratégiája” című 2016. júliusi 20-i bizottsági közlemény kiemeli a fejlett bioüzemanyagok és a nem biológiai eredetű folyékony és gázemű üzemanyagok középtávú jelentőségét a légi közlekedési ágazat számára.
- (37) Annak biztosítása érdekében, hogy a fejlett bioüzemanyagok, más bioüzemanyagok és biogázok előállítására szolgáló alapanyagok ezen irányelv mellékletében foglalt listája figyelembe vegye a 2008/98/EK irányelvben meghatározott hulladékhierarchia alapelveit és az uniós fenntarthatósági kritériumokat, valamint mivel biztosítani kell, hogy az említett melléklet ne teremtsen további földterületek bevonása iránti igényt, hanem a hulladék és a maradékanyagok hasznosítását támogassa, a Bizottságnak az említett melléklet rendszeres felülvizsgálata során mérlegelnie kell olyan további alapanyagok bevonását, amelyek nem okoznak jelentős mértékű torzító hatásokat a (mellék-) termékek, hulladékok vagy maradékanyagok piacain.
- (38) Annak érdekében, hogy lehetőség legyen az ezen irányelvben megállapított uniós célkitűzések teljesítésének költségeit csökkenteni, valamint hogy a tagállamoknak 2020 után kellő mozgásterük legyen a 2020-ra meghatározott nemzeti célkitűzések szinten tartására vonatkozó kötelezettségük teljesítése során, helyénvaló a tagállamokban a megújuló forrásokból más tagállamban előállított energia fogyasztását mind előmozdítani, mind lehetővé tenni, hogy a tagállamok a más tagállamokban felhasznált, megújuló energiát beleszámítsák a saját megújulóenergia-részarányukba. Emiatt a Bizottságnak létre kell hoznia az uniós megújulóenergia-fejlesztési platformot, amely a kétoldalú együttműködési megállapodásokon felül lehetővé teszi a megújuló energiák részarányával folytatott, tagállamok közötti kereskedést. Az uniós megújulóenergia-fejlesztési platform célja, hogy kiegészítse a támogatási rendszerek más tagállamokban zajló projektek előtti önkéntes megnyitását. A tagállamok közötti megállapodások tárgyát képezhetik a statisztikai átruházások, valamint a tagállamok közötti közös projektek vagy közös támogatási rendszerek.
- (39) A tagállamokat ösztönözni kell arra, hogy az ezen irányelvben meghatározott célkitűzésekkel kapcsolatban az együttműködés minden megfelelő formáját használják ki, és tájékoztassák a polgárokat az együttműködési mechanizmusok használatával járó előnyökről. Az együttműködés folyhat valamennyi szinten, két- vagy többoldalúan. A kizárólag ezen irányelvben előírt – a megújulóenergia-részarányra vonatkozó célkitűzés kiszámítására és a célkitűzésnek való megfelelésre kiható – mechanizmusokon, nevezetesen a tagállamok közötti, bilaterális alapon vagy az uniós megújulóenergia- fejlesztési platform keretében történő statisztikai átruházásokon, közös projekteken és közös támogatási rendszereken kívül az együttműködés megvalósulhat például az információ és a legjobb gyakorlatok cseréjével is, különösen az (EU) 2018/1999 rendeletben meghatározott elektronikus platform használatával, valamint a támogatási rendszerek valamennyi típusának egyéb önkéntes összehangolása formájában is.

- (40) Lehetővé kell tenni a megújuló forrásokból az Unión kívül előállított importált villamos energia beszámítását a tagállami megújulóenergia-részarányokba. Annak garantálása érdekében, hogy az Unióban és a harmadik országokban ténylegesen megújuló forrásból előállított energia lépjen a nem megújuló energia helyébe, célszerű biztosítani az ilyen behozatal megbízható nyomon követhetőségét és beszámíthatóságát. Mérlegelni kell harmadik országokkal a megújuló forrásokból előállított villamos energia kereskedelmének szervezésére vonatkozó megállapodások megkötését. Amennyiben az Energiaközösségről szóló szerződés ⁽¹⁾ alapján hozott ilyen értelmű határozat következtében ezen irányelv vonatkozó rendelkezései az említett szerződés szerződő feleire nézve kötelezőek, a tagállamok közötti együttműködést szolgáló, ezen irányelvben előírt intézkedéseket rájuk nézve is alkalmazni kell.
- (41) Amikor a tagállamok megújuló villamos energia termelésével kapcsolatos közös projekteket hajtanak végre egy vagy több harmadik országgal, célszerű, hogy ezek a projektek kizárólag újonnan épített létesítményeket vagy újonnan megnövelt kapacitású létesítményeket érintsenek. Ez segít biztosítani azt, hogy a megújuló energiának az adott harmadik ország teljes energiafogyasztásában képviselt aránya ne csökkenjen a megújuló energia uniós importja következtében.
- (42) A megújuló forrásokból előállított energia támogatására irányuló uniós keret létrehozásán túl ezen irányelv hozzájárul ahhoz a potenciálisan pozitív hatáshoz is, amelyet az Unió és a tagállamok a megújuló energiaforrások fejlesztésének előmozdítása terén fejthetnek ki a harmadik országok energiaágazatában. Az Uniónak és a tagállamoknak ösztönözniük kell a megújulóenergia-termelésre vonatkozó kutatást, fejlesztést és az abba való beruházást a fejlődő országokban és más partnerországokban, a nemzetközi jog teljes körű tiszteletben tartása mellett, ezáltal növelve a környezeti és gazdasági fenntarthatóságot és az exportkapacitásokat.
- (43) A megújuló energiaforrást hasznosító erőművek jóváhagyására, minősítésére és engedélyezésére alkalmazott eljárásnak a szabályok egyes projektekre történő alkalmazása során objektívnek, átláthatónak, megkülönböztetéstől mentesnek és arányosnak kell lennie. Különösen helyénvaló azon felesleges akadályok kiküszöbölése, amelyek abból erednek, hogy a megújuló energiával kapcsolatos projekteket a jelentős egészségügyi kockázatot képviselő létesítmények közé sorolják.
- (44) A megújuló forrásokból előállított energia gyors elterjesztése érdekében és általánosan magas fenntarthatósági és jótékony környezetvédelmi tulajdonsága ismeretében a tagállamoknak az ipari üzemekben a szennyezettség csökkentését és ellenőrzését, a légszennyezettség elleni harcot, illetve a veszélyes anyagok környezetbe való kibocsátásának megelőzését vagy csökkentését folytató létesítmények engedélyezéséhez szükséges igazgatási szabályok vagy tervezési struktúrák és jogszabályok alkalmazása során figyelembe kell venniük a megújuló forrásokból előállított energiának a környezetvédelmi és éghajlat-változási célkitűzések teljesítéséhez való hozzájárulását, különösen a nem megújuló energia előállítására szolgáló létesítményekhez képest.
- (45) Biztosítani kell az ezen irányelv célkitűzései és az Unió egyéb környezetvédelmi joga közötti koherenciát. A tagállamoknak – különösen a megújuló energia előállítására szolgáló létesítmények értékelésével, tervezésével vagy engedélyezésével kapcsolatos eljárások során – figyelembe kell venniük az uniós környezetvédelmi jogot és a megújuló forrásokból előállított energiának a környezetvédelmi és éghajlat-változási célkitűzések teljesítéséhez való hozzájárulását, különösen a nem megújuló energia előállítására szolgáló létesítményekhez képest.
- (46) A geotermikus energia olyan fontos helyi megújuló energiaforrás, amelyet általában jelentősen alacsonyabb kibocsátás jellemez, mint a fosszilis üzemanyagokat, továbbá bizonyos geotermikus erőművek közel nulla kibocsátással működnek. A geotermikus energiatermelés azonban – az adott terület geológiai jellemzőitől függően – üvegházhatású gázok, valamint földfelszín alatti folyadékokból és más földfelszín alatti geológiai formációkból származó, az egészségre és a környezetre veszélyes egyéb anyagokat szabadíthat fel. A Bizottságnak ennél fogva csak a mérsékelt környezeti hatású geotermikus energiatermelés elterjesztését célszerű megkönnyítenie, amely a nem megújuló forrásokkal összehasonlítva az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának csökkentését eredményezi.
- (47) A megújuló energia felhasználásának minimumkövetelményeit az új és felújított épületek vonatkozásában megállapító szabályok és kötelezettségek nemzeti, regionális és adott esetben helyi szinten a megújuló energia felhasználásának jelentős emelkedéséhez vezettek. Ezeket az intézkedéseket az energiahatékonyabb, megújuló forrásból előállított energia alkalmazásait, valamint az energiamegtakarítási és energiahatékonsági intézkedéseket előmozdító építési előírások és szabályzatok kialakításával együtt bátorítani kell a szélesebb uniós környezetben.

⁽¹⁾ HL L 198., 2006.7.20., 18. o.

- (48) A megújuló forrásokból előállított energia épületekben való minimálisan felhasználandó szintje előírásának elősegítése és gyorsítása érdekében az új, vagy a már meglévő, de nagyobb felújításon átesett épületek tekintetében e minimálisan felhasználandó szintet úgy kell kiszámítani, hogy annak alapján eldönthető legyen, hogy a megújuló energiákra vonatkozó minimumszintek előírása műszakilag, funkcionálisan és gazdaságilag kivitelezhető-e. A tagállamoknak lehetővé kell tenniük egyebek mellett a távfűtés és -hűtés, illetve távfűtési és -hűtési rendszerek hiányában egyéb energetikai infrastruktúrák felhasználását a fenti követelmények teljesítésére.
- (49) Annak biztosítása érdekében, hogy a megújuló energiával üzemelő fűtés és hűtés fejlesztésére irányuló nemzeti intézkedések a megújuló energiában és a hulladékenergiában rejlő nemzeti potenciál átfogó feltérképezésén és elemzésén alapuljanak, és hogy ezek az intézkedések megvalósítsák a megújuló energiaforrások – többek között olyan innovatív technológiák támogatása révén, mint a hőszivattyúk, a geotermikus és a naphőenergiát hasznosító technológiák –, továbbá a hulladékhő és hulladék hűtőenergia fokozottabb integrációját, indokolt előírni a tagállamok számára, hogy értékeljék, milyen potenciállal rendelkeznek a megújuló forrásokból előállított energiának valamint a hulladékhőnek és hulladék hűtőenergiának a fűtési és hűtési ágazatban történő hasznosítása tekintetében, különösen annak előmozdítása érdekében, hogy a megújuló forrásokból előállított energia használata elterjedté váljon a fűtő- és hűtőberendezésekben, valamint a versenyképes és hatékony távfűtés és -hűtés ösztönzése céljából. A fűtési és hűtési területre vonatkozó energiahatékonysági követelményekkel való összhang biztosítása és az adminisztratív terhek csökkentése érdekében az említett értékelést bele kell foglalni a 2012/27/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ 14. cikkével összhangban végzett és bejelentett átfogó értékelésbe.
- (50) Az átlátható szabályok és a különböző engedélyezési hatóságok közötti együttműködés hiánya bizonyítottan gátolja a megújuló forrásokból előállított energia elterjesztését. Az, hogy a közigazgatási engedélykérelmezési és engedélyezési eljárás során a kérelmezők mindvégig iránymutatást kapnak egy hivatali ügyintézési ponton keresztül, arra szolgál, hogy a projektgazda számára egyszerűsítsék az eljárást, valamint növeljék a hatékonyságot és az átláthatóságot, többek között a termelő-fogyasztók és a megújulóenergia-közösségek számára is. Az iránymutatást az irányítás megfelelő szintjén kell nyújtani, figyelembe véve az egyes tagállamok sajátosságait. Az ügyintézési pontoknak iránymutatást kell adniuk a kérelmező számára, és segíteniük kell a teljes adminisztratív folyamat során, hogy a kérelmezőnek ne kelljen más ügyviteli szerveket is megkeresnie az engedélyezési eljárás végigvitele céljából, kivéve, ha ezt kifejezetten szeretné.
- (51) A közigazgatási eljárások komoly adminisztratív akadályt jelentenek és költségesek. A közigazgatási engedélyezési eljárások egyszerűsítésének és a termelőlétesítmények számára a kitöltött kérelem alapján az engedélyek megadására hatáskörrel rendelkező érintett hatóságok határozathozatalára vonatkozó egyértelmű határidők előírásának elő kell mozdítania az eljárások hatékonyabb kezelését és így az adminisztratív költségek csökkenését. A projektgazdák és a megújuló energiába beruházni kívánó polgárok rendelkezésére kell bocsátani egy eljárási kézikönyvet az eljárások megértésének megkönnyítése érdekében. Annak érdekében, hogy az ebben az irányelvben foglalt célkitűzésekkel összhangban még jobban elterjedjen a megújuló energiaforrások használata a mikrovállalkozások és a kis- és középvállalkozások (kkv-k), valamint az egyes állampolgárok körében, a megújuló energiát előállító kisméretű projektek esetében – ideértve a decentralizált projekteket is, például a háztetőre szerelhető napenergia-berendezéseket –, egy egyszerű értesítésre irányuló eljárást kell létrehozni az illetékes szervnek a hálózathoz való csatlakozásról történő értesítésére. Annak érdekében, hogy ki lehessen elégíteni a megújuló energiaforrásokat használó meglévő erőművek átalakítására mutató növekvő igényt, egyszerűsített engedélyezési eljárásokat kell előírni. Ennek az irányelvnek, és különösen a közigazgatási engedélyezési eljárás szervezésére és időtartamára vonatkozó rendelkezéseinek az alkalmazása nem sértheti a nemzetközi jog és az uniós jog rendelkezéseit, ideértve a környezet és az emberi egészség védelmére vonatkozó rendelkezéseket is. Amennyiben különleges körülmények alapján megfelelően indokolt, az eredeti határidőnek legfeljebb egy évvel meghosszabbítható kell lennie.
- (52) A megújuló energia elterjesztésének bátorítása érdekében orvosolni kell a tájékoztatási és képzési hiányosságokat, különösen a fűtés és a hűtés ágazatában.
- (53) Amennyiben az üzembe helyezési szakma gyakorlásának megkezdése, illetve gyakorlása a szabályozott szakmák körébe tartozik, a szakmai képesítések elismerésének feltételeit a 2005/36/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv tartalmazza. ⁽²⁾ Ezen irányelv ezért a 2005/36/EK irányelv sérelme nélkül alkalmazandó.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2012/27/EU irányelve (2012. október 25.) az energiahatékonyságról és a 2009/125/EK és a 2010/30/EU irányelv módosításáról, valamint a 2004/8/EK és a 2006/32/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 315., 2012.11.14., 1. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2005/36/EK irányelve (2005. szeptember 7.) a szakmai képesítések elismeréséről (HL L 255., 2005.9.30., 22. o.).

- (54) Habár a 2005/36/EK irányelv megállapítja a szakmai képesítések kölcsönös elismerésére vonatkozó követelményeket, beleértve az építészeket is, annak biztosítására is szükség van, hogy a tervezők és az építésszek a tervezés és kivitelezés során megfelelően tekintetbe vegyék a megújuló energiák és a magas hatékonyságú technológiák optimális kombinációjának alkalmazását. A tagállamoknak e tekintetben világos iránymutatást kell adniuk. Ezt az említett irányelvnek és különösen 46. és 49. cikkének a sérelme nélkül kell megtenniük.
- (55) Az ezen irányelv céljából kiadott származási garancia kizárólagos rendeltetése, hogy a végső fogyasztó felé bemutassa, hogy az energia egy meghatározott részarányát vagy mennyiségét megújuló forrásokból állították elő. Az származási garanciát annak birtokosa átruházhatja másra, függetlenül attól az energiától, amelyre vonatkozik. Annak biztosítása érdekében azonban, hogy egy adott megújulóenergia-egységet csak egyszer lehessen egy fogyasztónak juttatni, el kell kerülni a kétszeres beszámítást és az származási garanciák kétszeres kiadását. A megújuló forrásból előállított olyan energia, amelynek származási garanciáját a termelő elkülönítve értékesítette, nem juttatható vagy értékesíthető a végső fogyasztónak megújuló forrásból előállított energiaként. Fontos különbséget tenni a támogatási rendszerek vonatkozásában kiadott zöld bizonyítványok és a származási garancia között.
- (56) Helyénvaló lehetővé tenni, hogy a megújuló villamos energia fogyasztói piaca hozzájáruljon a megújuló forrásból előállított energia fejlesztéséhez. Ezért a tagállamoknak elő kell írniuk az energiamixükről a végső fogyasztókat a villamosenergia belső piacára vonatkozó uniós jog szerint tájékoztató villamosenergia-szolgáltatók számára, vagy azok számára, akik a fogyasztók részére értékesített energiára mint megújuló forrásokból származóra utalnak, hogy használják az energiát megújuló forrásokból előállító létesítmények származási garanciáit.
- (57) Fontos tájékoztatást nyújtani a végső fogyasztók számára arról, hogy a támogatott villamos energia hogyan oszlik meg. Ezen fogyasztói tájékoztatás minőségének javítása érdekében a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy minden, megújuló forrásból előállított energiaegység tekintetében sor kerüljön származási garancia kiadására, kivéve, amennyiben a tagállam úgy dönt, hogy nem ad ki származási garanciát azon termelők számára, akik pénzügyi támogatásban is részesülnek. Amennyiben a tagállam úgy dönt, hogy azon termelők számára, akik pénzügyi támogatásban is részesülnek, származási garanciát ad, illetve úgy dönt, hogy nem közvetlenül a termelőknek adja ki az származási garanciát, akkor biztosítani kell a tagállam számára annak lehetőségét, hogy megválassza, milyen módokon és mechanizmusok keretében veszi figyelembe a származási garancia piaci értékét. Amennyiben megújulóenergia-termelők is részesülnek pénzügyi támogatásban, az ugyanarra az energiaelőállításra vonatkozó származási garanciák piaci értékét megfelelően figyelembe kell venni az érintett támogatási rendszerben.
- (58) A 2012/27/EU irányelv rendelkezéseket tartalmaz a nagy hatékonyságú kapcsolt energiatermelést végző létesítmények által termelt villamos energia eredetét bizonyító származási garanciákra vonatkozóan. Az irányelv ugyanakkor nem határozza meg részletesen ezeknek a származási garanciáknak a felhasználási módját, ezért használatuk lehetővé tehető a kapcsolt termelésből származó nagy hatásfokú energia használatáról szóló tájékoztatás során is.
- (59) A megújuló villamos energia vonatkozásában jelenleg használatos származási garanciákat ki kell terjeszteni a megújuló gázra is. A tagállamok számára lehetőséget kell biztosítani annak megválasztására, hogy az származási garanciák rendszere kiterjedjen-e a nem megújuló forrásokból előállított energiára is. Ez megbízható eszközt jelentene a megújuló gázok, például a biometán eredetének a végső fogyasztók felé történő bizonyítására, és megkönnyítené az ilyen gázok határokon átnyúló kereskedelmét is. Együttal lehetővé tenné az egyéb megújuló gázokra, például a hidrogénre vonatkozó származási garanciák létrehozását is.
- (60) Támogatni kell a megújuló energiának az átviteli és elosztó hálózatba történő bevezetését, és a változó megújulóenergia-termelés integrálása érdekében az energiatároló rendszerek használatát, különösképpen a teherelosztásra és a hálózathoz való hozzáférésre vonatkozó szabályok tekintetében. A megújuló villamosenergia integrálásának kerete a belső villamosenergia-piacra vonatkozó egyéb uniós jogban van előírva. Ez a keret azonban nem tartalmaz rendelkezéseket a megújuló forrásokból előállított gáznak a gázhálózatba történő bekapcsolását illetően. Ezért szükséges ezen irányelvben szerepeltetni ezen előírásokat.
- (61) Elismert tény, hogy az innováció és a fenntartható energiapolitika lehetőséget nyújt a gazdasági növekedés megalapozására. A megújuló energia termelése gyakorta függ helyi vagy regionális kkv-któl. Fontosak azok a helyi vállalkozásfejlesztési, fenntartható növekedési és jó minőségű foglalkoztatási lehetőségek, amelyeket a megújuló forrásokból történő regionális és helyi energiatermelésbe való beruházások nyújtanak a tagállamokban és régiókban. Ezért a Bizottságnak és a tagállamoknak elő kell segíteniük és támogatniuk kell a nemzeti és

regionális fejlesztési intézkedéseket ezen a területen, ösztönözniük kell a megújuló forrásból előállított energia-termelés bevált gyakorlatainak a helyi és regionális fejlesztési kezdeményezések közötti cseréjét, valamint erősíteniük kell a technikai segítségnyújtást és a képzési programok biztosítását, hogy növeljék a szabályozási, technikai és pénzügyi szakértelmet, és előmozdítsák a rendelkezésre álló finanszírozási lehetőségek ismertségét, ideértve az uniós források célzottabb felhasználását, így például a kohéziós politika keretében nyújtott pénzeszközök e területen való felhasználását.

- (62) A regionális és helyi hatóságok gyakran a nemzeti célkitűzéseket meghaladó, nagyratörőbb célkitűzéseket szabnak meg a megújuló energia tekintetében. A megújuló energia és az energiahatékonyság fejlődésének ösztönzésére vonatkozó regionális és helyi kötelezettségvállalásokat jelenleg hálózatok – így például a Polgármesterek Szövetsége és az Intelligens Városok vagy Intelligens Közösségek kezdeményezések –, valamint a fenntartható energiára vonatkozó cselekvési tervek révén támogatják. Az ilyen hálózatok nélkülözhetetlenek, és bővítésre szorulnak, mivel növelik a tudatosságot, megkönnyítik a bevált gyakorlatok cseréjét és a rendelkezésre álló pénzügyi támogatást. Ezzel összefüggésben a Bizottságnak az érdeklődő innovatív régiókat és helyi hatóságokat a határokon átnyúló munkában is támogatnia kell, mégpedig azon együttműködési mechanizmusok – például az európai területi együttműködési csoportosulás – létrehozásának segítségével, amelyek lehetővé teszik a különböző tagállamok közigazgatási szervei számára, hogy együttműködjenek, és közös szolgáltatásokat és projekteket valósítsanak meg, anélkül hogy ehhez előzetes nemzetközi megállapodás aláírására és a nemzeti parlamentek általi megerősítésére lenne szükség. Mérlegelni kell egyéb olyan innovatív intézkedéseket is, amelyek az új technológiákba, például az energiahatékonysági szerződésekbe és az állami finanszírozásban történő szabványosítási folyamatokba áramló befektetések növelésére irányulnak.
- (63) A megújuló források piacának ösztönzése során figyelembe kell venni annak a regionális és helyi fejlesztési lehetőségekre, az exportlehetőségekre, a társadalmi kohézióra és a foglalkoztatási lehetőségekre kifejtett pozitív hatásait, különös tekintettel a kkv-kra, valamint a független energiatermelőkre, ezen belül a termelő-fogyasztókra és az energiaközösségekre.
- (64) Az EUMSZ 349. cikke elismeri a legkülső régiók sajátos helyzetét. A legkülső régiókban az energiaágazatot gyakran az elszigeteltség, a korlátozott kínálat és a fosszilis üzemanyagoktól való függés jellemzi, miközben ezek a régiók jelentős helyi megújuló energiaforrásokkal rendelkeznek. A legkülső régiók így példaként szolgálhatnak az Unió számára az innovatív energiatechnológiák alkalmazása terén. Ezért elő kell mozdítani a megújuló energia hasznosításának elterjedését annak érdekében, hogy ezek a régiók nagyobb fokú energiafüggetlenséget érjenek el, és el kell ismerni e régiók sajátos helyzetét a megújuló energiában rejlő potenciáljuk és az állami támogatásokra való rászorultságuk tekintetében. Rendelkezni kell egy korlátozott, helyi hatású derogációról, melynek értelmében a tagállamok különös kritériumokat határozhatnak meg abból a célból, hogy biztosítsák a pénzügyi támogatás igénybevehetőségét egyes biomasszából előállított üzemanyagok felhasználása esetében. A tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy ilyen különös kritériumokat határozzanak meg a biomasszából előállított üzemanyagokat használó, az EUMSZ 349. szerinti legkülső régióban lévő létesítményekre, valamint az ilyen létesítményekben üzemanyagként használt olyan biomasszára, amely nem felel meg ezen irányelv harmonizált fenntarthatósági, energiahatékonysági és üvegházhatásúgáz kibocsátás-megtakarítási kritériumainak. A biomasszából előállított üzemanyagokra vonatkozó e különös kritériumoknak a biomassza származási helyétől – legyen az bármelyik tagország vagy harmadik ország – függetlenül alkalmazandónak kell lennie. A különös kritériumokat továbbá objektív módon alá kell támasztani a kérdéses legkülső régió energiafüggetlensége, illetve annak alapján, hogy a legkülső régióban biztosítani kell a zökkenőmentes átmenetet az ezen irányelv által a biomasszából előállított üzemanyagokra vonatkozóan megszabott fenntarthatósági, energiahatékonysági és üvegházhatásúgáz kibocsátás-megtakarítási kritériumok teljesülése felé.

Tekintve, hogy a villamosenergia-termelés tekintetében az energiamix a legkülső régiókban nagymértékben tüzelőolajból áll, e régiók esetében szükség van az üvegházhatásúgáz kibocsátás-megtakarítási kritériumok megfelelő mérlegelésének lehetővé tételére. Ennek megfelelően helyénvaló rendelkezni a legkülső régiókban termelt villamos energiára vonatkozóan egy, az összehasonlítást lehetővé tévő konkrét fosszilisüzemanyag-referenciáról. A tagállamoknak biztosítaniuk kell a különös kritériumaiknak való tényleges megfelelést. Végül pedig, a tagállamok – az ezen irányelvvel összhangban lévő támogatási rendszerekkel összhangban nyújtott támogatás sérelme nélkül – egyéb fenntarthatósági okok miatt nem utasíthatják vissza az ezen irányelvvel összhangban előállított bioüzemanyagok és folyékony bio-energiahordozók figyelembe vételét. Ez a tilalom biztosítja, hogy az ezen irányelv harmonizált kritériumainak megfelelő bioüzemanyagokra és folyékony bio-energiahordozókra továbbra is vonatkozzanak ezen irányelv kereskedelmet elősegítő célkitűzései, többek között a legkülső régiók tekintetében is.

- (65) Célszerű megkülönböztetésmentes feltételek mellett, és az infrastrukturális beruházások finanszírozásának akadályozása nélkül lehetővé tenni a decentralizált megújulóenergia-technológiák és a tárolás fejlődését. A decentralizált energiatermelés felé történő elmozdulásnak számos előnye van, ideértve a helyi energiaforrások hasznosítását, a helyi energiaellátás biztonságának fokozását, a rövidebb szállítási távolságokat, valamint a csökkent energiaátviteli veszteségeket. Az ilyen decentralizáció továbbá – a bevételi források biztosításával és helyi munkahelyteremtéssel – elősegíti a közösségi fejlődést, valamint a kohéziót.

- (66) A megújuló forrásból származó villamos energiára támaszkodó önellátás növekvő jelentősége miatt szükség van a termelő-fogyasztók és az együttesen eljáró termelő-fogyasztók fogalmának meghatározására. Szükség van egy olyan szabályozási keret létrehozására is, amely lehetővé teszi a termelő-fogyasztók részére, hogy aránytalan terhek viselése nélkül termeljenek, fogyasszanak, tároljanak és értékesítsenek villamos energiát. Például a lakásokban élő polgároknak is ugyanolyan mértékben kell tudniuk részesülni a megerősített fogyasztói lehetőségekből, mint a különálló családi házakban élőknek. Mindazonáltal a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy az eltérő jellemzők miatt különbséget tegyenek az egyéni, illetve az együttesen eljáró termelő-fogyasztók között olyan mértékben, hogy minden ilyen különbségtétel arányos és megfelelően indokolt legyen.
- (67) Az együttesen eljáró termelő-fogyasztók lehetőségeinek bővítése arra is lehetőséget nyújt a megújulóenergia-közösségek számára, hogy a háztartások szintjén javítsák az energiahatékonyságot, és csökkentett fogyasztás és alacsonyabb ellátási díjak révén segítsék az energiaszegénység elleni küzdelmet. A tagállamoknak megfelelően meg kell ragadniuk ezt a lehetőséget, többek között annak értékelése révén, hogy lehetővé tudják-e tenni az olyan háztartások részvételét, amelyek egyébként nem lennének képesek részt venni, ideértve a kiszolgáltatott helyzetű fogyasztókat és bérlőket is.
- (68) A termelő-fogyasztókra nem szabad sem megkülönböztető, sem aránytalan terheket vagy költségeket róni, és nem kötelezhetők indokolatlan díjfizetésre sem. Figyelembe kell venni az éghajlat- és energiapolitikai célkitűzések megvalósításához való hozzájárulásukat, valamint a szélesebb értelemben vett energetikai rendszerben általuk generált költségeket és hasznokat. Ezért a tagállamok általában nem alkalmazhatnak díjat a termelő-fogyasztók által ugyanazon helyszínen termelt és fogyasztott energia tekintetében. A tagállamok számára ugyanakkor lehetővé kell tenni, hogy megkülönböztetésmentes és arányos módon díjakat alkalmazzanak a villamos energia tekintetében, amennyiben az szükséges a villamosenergia-rendszer pénzügyi fenntarthatóságának biztosításához, a támogatásnak az objektíven szükségesre korlátozásához, valamint a támogatási rendszerek hatékony igénybevételehez. A tagállamoknak ugyanakkor biztosítaniuk kell, hogy valamennyi termelő-fogyasztó arányosan és megfelelően hozzájáruljon a villamos energia előállításának, elosztásának és fogyasztásának általános költségmegosztási rendszeréhez, amikor a villamos energia a hálózatba kerül.
- (69) E célból a tagállamoknak – általános elvként – nem szabad díjat alkalmazniuk a termelő-fogyasztók által ugyanazon a helyen, egyénileg termelt és fogyasztott energia tekintetében. Annak megelőzése érdekében azonban, hogy ez az ösztönző hatással legyen a megújulóenergia-támogatási rendszerek pénzügyi stabilitására, ez az ösztönző a legfeljebb 30 kW elektromos teljesítményű kis létesítményekre korlátozható. Egyes esetekben lehetővé kell tenni, hogy a tagállamok díjakat alkalmazzanak a termelő-fogyasztóknak az önellátásra termelt villamos energia tekintetében, ha eredményesen alkalmazzák támogatási rendszerüket, továbbá megkülönböztetésmentes és tényleges hozzáférést biztosítanak a támogatási rendszereikhez. A tagállamok részleges mentességet biztosíthatnak a díjak, illetékek vagy ezek kombinációja és a támogatások tekintetében is, az említett projektek gazdasági kivitelezhetőségének biztosításához szükséges mértékben.
- (70) A helyi lakosok és a helyi önkormányzatok megújulóenergia-közösségek révén történő részvétele a megújulóenergia-projektekben jelentős értéktöbbletet eredményezett a megújuló energia helyi elfogadottsága és a további magántőkéhez való hozzájutás szempontjából, ez pedig helyi beruházásokat és a fogyasztók számára nagyobb választékot eredményez, valamint szélesebb körű részvétellel vezet az energetikai átállásban. Ez a helyi részvétel a megújulóenergia-kapacitás növekedése tükrében egyre nagyobb jelentőségűvé válik. Az arra irányuló intézkedések, hogy a megújulóenergia-közösségek számára az egyéb energiatermelőkkel egyenlő versenyfeltételeket biztosítsanak, egyszersmind ösztönözni kívánják a helyi polgárok nagyobb részvételét is a megújuló energiaprojektekben, ezzel pedig elősegítik a megújuló forrásból előállított energia elfogadottságát is.
- (71) A helyi megújulóenergia-közösségek sajátos jellemzői – méretük, tulajdonosi szerkezetük és projektjeik száma – akadályozhatják őket abban, hogy a nagy szereplőkkel, azaz a nagyobb volumenű projektekkel és portfóliókkal megjelenő versenytársakkal szemben azonos esélyekkel lépjenek fel. Ezért a tagállamok számára lehetővé kell tenni, hogy szabadon megválaszthassák az energiaközösségek szervezeti formáját, feltéve hogy a szervezet a saját nevében eljárva jogokat gyakorolhat és kötelezettségek terhelhetik. A visszaélések elkerülése és a széles körű részvétel garانتálása érdekében a megújulóenergia-közösségek számára biztosítani kell azt a lehetőséget, hogy különállóak maradjanak az egyes tagoktól és más olyan hagyományos piaci szereplőktől, akik a közösségben tagként vagy érdekelt félként részt vesznek, vagy akik más módon, például beruházás révén) együttműködésben állnak velük. A megújulóenergia-projektekben való részvételt objektív, átlátható és megkülönböztetésmentes kritériumok alapján lehetővé kell tenni valamennyi potenciális tag számára. A helyi megújulóenergia-közösségek sajátos jellemzőiből – méretük, tulajdonosi szerkezetük és projektjeik száma – eredő hátrányok ellensúlyozását szolgálja többek között az energiaközösségek számára az energiarendszerben való részvétel engedélyezése és piaci integrációjuk megkönnyítése. A megújulóenergia-közösségek számára lehetővé kell tenni, hogy megosszák egymás között a közösségek tulajdonában lévő létesítményekben termelt energiát. A közösségek tagjait

ugyanakkor nem célszerű mentesíteni azon vonatkozó költségek, díjak, illetékek és adók alól, amelyek a közösségekhez nem tartozó végső fogyasztókat vagy a hasonló helyzetben lévő termelőket terhelik, vagy amennyiben az átvitel során bármilyen közüzemi energiahálózatot használnak.

- (72) Az saját megújulóenergia-ellátásukat biztosító háztartási fogyasztóknak és közösségeknek meg kell őrizniük a fogyasztóként őket megillető jogokat, ideértve az ahhoz való jogot, hogy a saját választásuk szerinti szolgáltatóval szerződjenek és szolgáltatót váltsanak.
- (73) A hűtési és fűtési ágazat, mivel az Unió végsőenergia-fogyasztásának mintegy a feléért felelős, kulcsfontosságú tényezőnek számít az energiarendszer dekarbonizációjának felgyorsítása szempontjából. Ezen túlmenően stratégiai ágazatnak minősül az energiabiztonság szempontjából is, az előrejelzések szerint ugyanis 2030-ra a megújulóenergia-fogyasztás 40 %-a a megújuló fűtési és hűtési ágazatban fog megvalósulni. Mostanáig azonban a harmonizált uniós szintű stratégia hiánya, a külső költségek internalizálásának elmaradása, valamint a fűtési és hűtési piacok széttagoaltsága viszonylag lassú előrehaladást eredményezett ebben az ágazatban.
- (74) Több tagállam is hajtott végre intézkedéseket a fűtési és hűtési ágazatban 2020-as megújulóenergia-célkitűzéseik elérése céljából. A 2020 utáni időszakra vonatkozó kötelező nemzeti célkitűzések hiányában azonban a fennmaradó nemzeti ösztönzők nem biztos, hogy elegendőek lesznek a 2030-ra és 2050-re vonatkozó, hosszú távú dekarbonizációs célok eléréséhez. Az említett céloknak való megfelelés, a befektetők számára való kiszámíthatóság erősítése és a megújuló fűtési és hűtési ágazat uniós piaca kiépülésének a támogatása érdekében – az energiahatékonyság elsődlegességének elvét tiszteletben tartva – célszerű támogatni a tagállamok azon erőfeszítéseit, amelyek a megújuló energia részarányának fokozatos növekedéséhez való hozzájárulás céljából a megújuló fűtés és hűtés biztosítására irányulnak. Tekintettel egyes fűtési és hűtési piacok széttagoaltságára, ezeknek a törekvéseknek a megvalósítása során rendkívül fontos a rugalmasság biztosítása. Ugyancsak fontos biztosítani azt, hogy a megújuló fűtés és hűtés alkalmazása ne járjon sem káros környezeti mellékhatásokkal, sem aránytalan összköltséggel. E kockázat minimálisra csökkentése érdekében a megújuló energia részarányának a fűtési és a hűtési ágazatban történő növelése során figyelembe kell venni azon tagállamok helyzetét, ahol ez a részarány már jelenleg is nagyon magas, ahogy azon tagállamok – például Ciprus és Málta – helyzetét is, amelyek nem alkalmaznak hulladékhőt és hulladék hűtőenergiát.
- (75) Az Unión belül a teljes hőigény mintegy 10 %-a jelenleg a távfűtés és -hűtés területén jelentkezik, jelentős eltérésekkel az egyes tagállamok között. A Bizottság hőtechnikai stratégiájában elismerést nyert a távfűtésben rejlő, a fokozott energiahatékonyság és a megújuló energia elterjesztése révén realizálható dekarbonizációs potenciál.
- (76) Az energiaunióról szóló stratégia szintén elismeri a polgárok szerepét az energetikai átállásban, nevezetesen ha a polgárok magukénak érzik az energetikai átállást, új technológiákat alkalmaznak számláik csökkentése érdekében, és aktívan részt vesznek a piaci folyamatokban.
- (77) Ki kell hangsúlyozni a megújuló fűtés és hűtés alkalmazásának fokozására irányuló erőfeszítések, illetve a 2010/31/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ és a 2012/27/EU irányelv alapján jelenleg érvényben lévő rendszerek közötti lehetséges szinergiákat. Az adminisztratív terhek csökkentése érdekében a tagállamok számára biztosítani kell, hogy a lehető legnagyobb mértékben a meglévő közigazgatási struktúráikat alkalmazzassák.
- (78) Ezért alapvető fontosságú a távfűtés terén a megújuló forrásokból származó energiára történő átállás lehetővé tétele, a szabályozási és a technológiai bezáródás és egyes technológiák kizárásának megakadályozása a megújulóenergia-termelők és a végső fogyasztók jogainak megerősítése révén, valamint, hogy a végső fogyasztók olyan eszközöket kapjanak, amelyek megkönnyítik számukra a legjobb energiahatékonyságú megoldások kiválasztását, és amelyek figyelembe veszik a jövőbeli fűtési és hűtési igényeket az épületek vonatkozásában várható energiahatékonysági kritériumokkal összhangban. A végső fogyasztónak átlátható és megbízható információkkal kell rendelkeznie a távfűtő- és hűtőrendszerek hatékonyságáról, illetve az adott hő- vagy hűtésszolgáltatás keretében használt, megújuló forrásokból származó energia részarányáról.
- (79) Annak érdekében, hogy a távfűtési vagy -hűtési rendszerek fogyasztói védve legyenek a nem hatékony távfűtési vagy -hűtési rendszerekkel szemben, és, hogy a fűtést és a hűtést megújuló forrásokból állíthassák elő és így jelentősen jobb energiahatékonyságot érjenek el, biztosítani kell, hogy a fogyasztók lekapcsolhassák fűtési és hűtési szolgáltatásukat a nem hatékony fűtő- vagy hűtőrendszerről, a teljes épület szintjén a szerződés felmondásával, vagy amennyiben a szerződés több épületre vonatkozik, akkor a távfűtés vagy -hűtés üzemeltetőjével fennálló szerződés módosításával.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2010/31/EU irányelve (2010. május 19.) az épületek energiahatékonyságáról (HL L 153., 2010.6.18., 13. o.).

- (80) A fejlett bioüzemanyag-fajtákra való átállás előkészítéseként, illetve a közvetlen és közvetett földhasználat-változásból eredő összes hatás minimalizálása érdekében célszerű korlátozni a gabonából, egyéb, keményítőben gazdag növényekből, cukorból és olajnövényekből előállított bioüzemanyagoknak és folyékony bio-energiához tartozóknak az ezen irányelvben meghatározott célkitűzések teljesítéséhez beszámítható mennyiségét, az ilyen bioüzemanyagok és folyékony bio-energiához tartozók használatának általános korlátozása nélkül. Az uniós szinten meghatározott korlátozás nem jelenti azt, hogy a tagállamok az ezen irányelvben meghatározott célkitűzések teljesítése tekintetében nemzeti szinten ne szabhatnának meg alacsonyabb határértékeket a gabonából, egyéb, keményítőben gazdag növényekből, cukorból és olajnövényekből előállított bioüzemanyagokra és folyékony bio-energiához tartozókra vonatkozóan, az ilyen bioüzemanyagok és folyékony bio-energiához tartozók használatának általános korlátozása nélkül.
- (81) A 2009/28/EK irányelv fenntarthatósági kritériumokat vezetett be, amelyek között szerepeltek a biológiai sokféleség szempontjából nagy értéket képviselő, illetve a jelentős szénkészletekkel rendelkező földterületek védelmére vonatkozó kritériumok, azonban nem szabályozta a közvetett földhasználat-változás kérdését. A közvetett földhasználat-változás akkor következik be, amikor az élelmiszer- és takarmánycélú hagyományos növénytermesztést felváltja a bioüzemanyagokra, folyékony bio-energiához tartozókra és biomasszából előállított üzemanyagokra irányuló növénytermesztés. Ez az újabb igény növeli a termőföldre nehezedő nyomást, és mivel olyan jelentős szénkészletekkel rendelkező földterületekre terjesztheti ki a mezőgazdasági termőterületeket, mint az erdők, a vizes élőhelyek és a tőzegláp, további üvegházhatásúgáz-kibocsátásokhoz vezethet. Az (EU) 2015/1513 európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ megállapította, hogy az üvegházhatást okozó gázoknak a közvetett földhasználat-változásból eredő kibocsátása jelentős mennyiségénél fogva részben vagy akár teljesen közömbösítheti az egyes bioüzemanyagok, folyékony bio-energiához tartozók, illetve biomasszából előállított üzemanyagok használata révén elérhető üvegházhatásúgáz-kibocsátás-megtakarítást. Noha a közvetett földhasználat-változásból eredően fennállnak bizonyos kockázatok, a kutatások azt mutatják, hogy a lépték és a hatás több tényező függvénye, például függ az üzemanyag előállítására használt alapanyag típusától, a bioüzemanyagok, a folyékony bio-energiához tartozók és a biomasszából előállított üzemanyagok használata által kiváltott további alapanyagkereslet mértékétől és attól, hogy világszerte milyen mértékű védelmet kapnak a jelentős szénkészletekkel rendelkező földterületek.

Noha a közvetett földhasználat-változásból eredő üvegházhatásúgáz-kibocsátás szintjét nem lehet egyértelműen meghatározni olyan fokú precizitással, amely az üvegházhatásúgáz-kibocsátás kiszámítási módszerében követelményként szerepel, a közvetett földhasználat-változás legnagyobb kockázatait azon bioüzemanyagok, folyékony bio-energiához tartozók és biomasszából előállított üzemanyagok tekintetében azonosították, amelyeket olyan alapanyagokból állítanak elő, amelyekhez a termőterületeket nagymértékben kiterjesztették a jelentős szénkészletekkel rendelkező földterületekre. Ennélfogva általában véve helyénvaló az ezen irányelvben támogatott, élelmiszer- vagy takarmánynövény-alapú bioüzemanyagokat, folyékony bio-energiához tartozókat és biomasszából előállított üzemanyagokat általánosságban korlátozni, továbbá előírni a tagállamok számára, hogy specifikus és fokozatosan csökkenő határértékeket állapítsanak meg az azon élelmiszer- vagy takarmánynövény-alapú bioüzemanyagok, folyékony bio-energiához tartozók és biomasszából előállított üzemanyagok tekintetében, amelyek előállításához a termőterületeket nagymértékben kiterjesztették a jelentős szénkészletekkel rendelkező földterületekre. A földhasználat közvetett megváltozása tekintetében alacsony kockázatot jelentővé minősített bioüzemanyagokat, folyékony bio-energiához tartozókat és biomasszából előállított üzemanyagokat ki kell vonni a specifikus és fokozatosan csökkenő határértékek hatálya alól.

- (82) A mezőgazdasági ágazatok azon hozamnövekedése, amely az élelmiszer- és takarmánynövény-alapú bioüzemanyagok, folyékony bio-energiához tartozók és biomasszából előállított üzemanyagok esetében a termelékenység fokozását célzó rendszerek hiányában szokványosnak tekintett szinteken túlmutató, illetve a tökéletesített mezőgazdasági gyakorlatokon, a gépesítésfejlesztő beruházásokon és a tudástranszferen keresztül valósul meg, valamint az olyan földterületeken megvalósuló növénytermesztés, amelyeket korábban nem növénytermesztésre használtak, hozzájárulhat a közvetett földhasználat-változás hatásainak enyhítéséhez. Amennyiben bizonyítást nyer, hogy az említett intézkedések a termelés oly mértékű növekedéséhez vezetnek, amely meghaladja a várt termelékenységnövekedést, akkor az ilyen további alapanyagból előállított bioüzemanyagokat, folyékony bio-energiához tartozókat és biomasszából előállított üzemanyagokat a földhasználat közvetett megváltozása tekintetében alacsony kockázatot jelentővé kell minősíteni. E kontextusban figyelembe kell venni az éves hozam-ingadozásokat.
- (83) Az (EU) 2015/1513 irányelv felszólította a Bizottságot arra, hogy a közlekedési ágazat dekarbonizációjának kiemelt célkitűzését szolgáló, a földhasználat közvetett megváltozása tekintetében alacsony kockázatot jelentő, fenntartható bioüzemanyagokba történő beruházások hosszú távú kilátásainak feltérképezése érdekében késedelem nélkül nyújtsa be a 2020 utánra szóló költségvetéskor és technológiasemleges szakpolitikára vonatkozó átfogó javaslatát. A tagállamok azon kötelezettsége, hogy előírják az üzemanyag-forgalmazóknak, hogy az üzemanyagok egy meghatározott részarányát megújuló forrásokból szolgáltatassák, kiszámíthatóságot teremthet a beruházók számára, és ösztönözheti az alternatív, megújuló energiaforrásokból előállított, közlekedési célú üzemanyagok folyamatos fejlesztését, ideértve a fejlett bioüzemanyagokat, a nem biológiai eredetű, folyékony

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/1513 irányelve (2015. szeptember 9.) a benzin és a dízelüzemanyagok minőségéről szóló 98/70/EK irányelv és a megújuló energiaforrásból előállított energia támogatásáról szóló 2009/28/EK irányelv módosításáról (HL L 239., 2015.9.15., 1. o.).

vagy gáznemű, megújuló energiaforrásokból származó, közlekedési célú üzemanyagokat és a közlekedési ágazatban használt megújuló villamos energiát. Mivel a megújuló forrásból származó alternatívákra való áttérés nem minden üzemanyag-forgalmazó számára elérhető vagy költséghatékony, helyénvaló annak lehetővé tétele a tagállamok számára, hogy különbséget tegyenek az egyes forgalmazók között és amennyiben szükséges, az üzemanyag-forgalmazók egyes kategóriáit mentesítsék a kötelezettség alól. Mivel a közlekedési célú üzemanyagok kereskedelme egyszerű, a megfelelő forrásokban szűkölködő tagállamokban működő üzemanyag-forgalmazók valószínűleg könnyen szerezhetnek be máshonnan megújuló üzemanyagokat.

- (84) Létre kell hozni egy uniós adatbázist a megújuló bioüzemanyagok átláthatóságának és nyomon követhetőségének biztosítása érdekében. Habár lehetővé kell tenni a tagállamok számára, hogy folytassák a nemzeti adatbázisok létrehozását és használatát, ezeket a nemzeti adatbázisokat össze kell kapcsolni az uniós adatbázissal az azonnali adatátvitel biztosítása és az adatfolyamok harmonizálása érdekében.
- (85) Az ezen irányelv valamely mellékletében említett alapanyagokból előállított fejlett és egyéb bioüzemanyagok és biogázok, a nem biológiai eredetű, folyékony vagy gáznemű, megújuló energiaforrásból származó, közlekedési célú üzemanyagok és a megújuló villamos energia közlekedési célú használata hozzájárulhat az alacsony széndioxid-kibocsátáshoz, és egyidejűleg költséghatékony módon támogatja az Unió közlekedési ágazatának dekarbonizációját, javítja többek között a közlekedési ágazat energiadiverzifikációját, ugyanakkor előmozdítja az uniós gazdaságban az innovációt, a növekedést és a foglalkoztatást, és csökkenti az energiainporttól való függést. A tagállamok azon kötelezettsége, hogy előírják az üzemanyag-forgalmazóknak egy minimális részarányú fejlett bioüzemanyag és bizonyos biogázok szolgáltatását, elő szándékozik mozdítani a fejlett üzemanyagok – köztük a bioüzemanyagok – további fejlesztését. Fontos annak biztosítása, hogy az említett kötelezettség előmozdítsa a teljesítéséhez elérhetővé tett üzemanyagok üvegházhatású gázokkal kapcsolatos teljesítményének javítását is. A Bizottságnak értékelnie kell ezeknek az üzemanyagoknak az üvegházhatású gázokkal kapcsolatos teljesítményét, technológiai innovációját és fenntarthatóságát.
- (86) Az intelligens közlekedés tekintetében növelni kell a közúti célú elektromos mobilitás fejlesztését és elterjesztését, valamint fel kell gyorsítani a fejlett technológiák innovatív vasúti közlekedésbe való integrálását.
- (87) Az elektromobilitás a várakozások szerint 2030-ra a közlekedési ágazatban használt megújuló energia jelentős részét teszi majd ki. Tekintettel az elektromobilitás gyors fejlődésére, valamint ennek az ágazatnak az uniós növekedési és foglalkoztatási potenciáljára, további ösztönzőkről kell rendelkezni. A közlekedési ágazat számára szolgáltatott, megújuló villamos energia esetében alkalmazott szorzókat fel kell használni a megújuló villamos energia használatának előmozdítására a közlekedési ágazatban, valamint annak érdekében, hogy csökkenjen az energiastatisztikákban megfigyelhető komparatív hátrány. Mivel a külön erre szolgáló – például az otthoni töltés esetén használt – mérőberendezések hiánya miatt nem lehetséges a közúti gépjárművek számára szolgáltatott összes villamos energia megjelenítése a statisztikákban, szorzókat kell alkalmazni annak biztosítása érdekében, hogy megfelelőképp figyelembe lehessen venni az elektromos, megújuló forrásból származó energiával üzemelő közlekedési eszközök pozitív hatásait. Meg kell vizsgálni a lehetőségeket annak biztosítására, hogy a közlekedési ágazat újonnan megnövekedett villamosenergia-keresletéhez a megújuló forrásokból származó energia területén további termelőkapacitás párosuljon.
- (88) Annak fényében, hogy adott éghajlaton bizonyos típusú bioüzemanyagokat környezeti, technikai vagy egészségügyi okokból csak korlátozottan lehet felhasználni, valamint az üzemanyaganyag-piacuk méretére és szerkezetére tekintettel helyénvaló, hogy Ciprus és Málta az üzemanyaganyag-forgalmazókra rótt nemzeti megújulóenergia-kötelezettségeknek való megfelelés bizonyítása során figyelembe vehesse az ezekből adódó korlátozásokat.
- (89) A szénttartalom újrahasznosításával nyert üzemanyagok támogatása szintén hozzájárulhat az energiaellátás diverzifikálására és a közlekedési ágazat dekarbonizációjára irányuló szakpolitikai célkitűzések eléréséhez, amennyiben az ilyen üzemanyagok elérik az üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarításra vonatkozó megfelelő küszöbértékeket. Ezért célszerű ezekre az üzemanyagokra is kiterjeszteni az üzemanyag-forgalmazókra rótt kötelezettség hatályát, ugyanakkor lehetővé téve a tagállamok számára, hogy amennyiben úgy döntenek, az ilyen üzemanyagokat ne számítsák bele a kötelezettségbe. Ezen üzemanyagok nem megújuló jellegükből adódóan nem számítandók bele a megújuló energiára vonatkozó átfogó uniós célkitűzés teljesítésébe.
- (90) A nem biológiai eredetű folyékony vagy gáznemű megújuló közlekedési célú üzemanyagok fontos szerepet játszanak a megújuló energia részarányának növelésében az olyan ágazatokban, amelyek hosszú távon várhatóan a folyékony üzemanyagokra támaszkodnak majd. Annak biztosítása érdekében, hogy a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagok hozzájáruljanak az üvegházhatású gázok kibocsátásainak csökkentéséhez, az üzemanyagok előállításához megújuló eredetű villamos energiát kell használni. Amennyiben a villamos energiát a hálózat biztosítja, a Bizottságnak felhatalmazáson alapuló jogi aktusok révén ki kell alakítania egy erre alkalmazandó, megbízható uniós módszertant. A módszertannak biztosítania kell, hogy időbeli és földrajzi kapcsolat álljon fenn az üzemanyag előállítása és a villamosenergia-termelő egység között, amellyel a termelő kétoldalú megújulóenergia-adásvételi megállapodást kötött. Például a nem biológiai eredetű megújuló üzemanyagokat nem lehet teljes mértékben megújuló forrásból származóként elszámolni, amennyiben előállításhoz a szerződött megújulóenergia-termelő egység nem termel villamos energiát. Egy másik példa, hogy a villamosenergia-hálózati szűk keresztmetszetek esetében az üzemanyagok csak akkor számolhatók el teljes

mértékben megújuló forrásból származóként, ha mind a villamosenergia-termelő, mind az üzemanyag-előállító üzem ugyanazon a szűk keresztmetszeti oldalon helyezkedik el. Emellett egy adicionalitási elemre is szükség van, melynek értelmében az üzemanyag termelője hozzájárul a megújuló energia elterjesztéséhez vagy finanszírozásához.

- (91) A gazdaság dekarbonizációjához történő hozzájárulásukra tekintettel támogatni kell azokat az alapanyagokat, amelyek a bioüzemanyagok előállításához történő használatuk során csekély hatással vannak a földhasználat közvetett megváltozására. Különösen az olyan fejlett bioüzemanyagok és közlekedési célú biogázok előállításához használt alapanyagokat kell a jelen irányelv egy mellékletébe belefoglalni, amelyek előállítási technológiája innovatívabb, kevésbé érett, és ezért magasabb szintű támogatást igényel. Annak biztosítása érdekében, hogy ez a melléklet a legújabb technológiai fejleményekkel összhangban naprakész legyen, elkerülve ugyanakkor a nem szándékolt negatív hatásokat, a Bizottságnak felül kell vizsgálnia a mellékletet annak értékelése céljából, hogy bele kell-e foglalni újabb alapanyagokat.
- (92) A megújuló forrásból származó gáz új termelőinek a gázhálózatba való bekapcsolási költségeit objektív, átlátható és megkülönböztetésmentes kritériumok alapján kell megállapítani, továbbá megfelelően figyelembe kell venni azt a hasznót, amelyet a hálózatba bekapcsolt helyi, megújuló forrásokból előállított gázt termelők jelentenek a gázhálózat számára.
- (93) A biomasszának – amely nem foglalja magában a tőzeget és a geológiai képződményekbe ágyazott vagy fosszilizálódott anyagokat – a nyersanyag- és energia-előállítás céljából történő felhasználása révén a gazdaság dekarbonizációjához való hozzájárulásában rejlő valamennyi lehetőség kiaknázása érdekében a tagállamoknak és az Uniónak támogatniuk kell a meglévő faanyag- és mezőgazdasági erőforrások erőteljesebb fenntartható mozgósítását és új erdőgazdálkodási és mezőgazdasági termelési rendszerek kifejlesztését, feltéve hogy a fenntarthatóságra és az üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarításra vonatkozó kritériumok teljesülnek.
- (94) A bioüzemanyagok, folyékony bio-energiahordozók és biomasszából előállított üzemanyagok előállításának mindig fenntartható módon kell történnie. Az ezen irányelvben meghatározott uniós célkitűzésnek való megfelelés céljára használt, illetve a támogatási rendszerek által támogatott bioüzemanyagokkal, folyékony bio-energiahordozókkal és biomasszából előállított üzemanyagokkal kapcsolatban meg kell követelni a fenntarthatósági és az üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítási kritériumok betartását. A bioüzemanyagokra és a folyékony bio-energiahordozókra vonatkozó ezen kritériumok harmonizációja elengedhetetlen az EUMSZ 194. cikke (1) bekezdésében meghatározott energiapolitikai célkitűzések eléréséhez. E harmonizáció biztosítja a belső energiapiac működését, ezzel pedig – különösen a tagállamok arra vonatkozó kötelezettsége tekintetében, hogy fenntarthatósági okok miatt nem utasíthatják vissza az ezen irányelvvel összhangban előállított bioüzemanyagok és folyékony bio-energiahordozók figyelembe vételét – előmozdítja a tagállamok között a követelményeknek megfelelő bioüzemanyagokkal és folyékony bio-energiahordozókkal folytatott kereskedelmet. Nem akadályozható meg azon pozitív hatások érvényesülése, amelyek az említett kritériumok harmonizációjából származnak a belső energiapiac zökkenőmentes működése és az Unióban folytatott verseny torzulásának megelőzése tekintetében. A biomasszából előállított üzemanyagok vonatkozásában lehetővé kell tenni a tagállamok számára, hogy további fenntarthatósági és üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítási kritériumokat állapítsanak meg.
- (95) Ezen irányelv keretében az Uniónak megfelelő lépéseket kell tennie, ideértve a bioüzemanyagok és a folyékony bioenergiahordozók vagy biomasszából előállított üzemanyagok fenntarthatósági és üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítási kritériumainak előmozdítását.
- (96) A bioüzemanyagok, folyékony bio-energiahordozók és a biomasszából előállított üzemanyagok gyártására használt mezőgazdasági nyersanyagok termelése, illetve az ezek használatára vonatkozó, jelen irányelvben foglalt ösztönzők nem idézhetik elő a biológiai sokféleséggel rendelkező földterületek elpusztítását. Az ilyen, számos nemzetközi egyezményben egyetemes értéként elismert véges erőforrásokat meg kell őrizni. Ezért szükséges olyan fenntarthatósági és üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítási kritériumokról rendelkezni, amelyek biztosítják, hogy a bioüzemanyagok, a folyékony bio-energiahordozók és a biomasszából előállított üzemanyagok csak akkor jogosultak ösztönzőkre, ha garantált, hogy a mezőgazdasági nyersanyag nem biológiai sokféleséggel rendelkező területekről származik, illetve a természetvédelmi célokra kijelölt területek vagy a ritka, illetve veszélyeztetett ökoszisztémák vagy fajok védelmére kijelölt területek esetében az érintett illetékes hatóság kimutatja, hogy a mezőgazdasági nyersanyag nem ellentétes ezekkel a célokkal.
- (97) A fenntarthatósági kritériumokkal összhangban egy erdőt akkor kell biológiai sokféleséggel rendelkezőnek tekinteni, ha az Egyesült Nemzetek Élelmezési és Mezőgazdasági Szervezetének (FAO) a globális erdőszeti erőforrások felmérésében használt meghatározása szerint elsődleges erdőnek minősül, vagy ha természetvédelmi célú nemzeti törvények védik. Azok a területek, amelyeken nem faeredetű erdőszeti termékek begyűjtése történik, biológiai sokféleséget képviselő erdőnek minősülnek, feltéve, hogy az emberi hatás nem jelentős. A FAO által meghatározott egyéb erdőfajták, mint például az átalakított természetes erdők, a féltermészetes erdők és ültetvények nem tekintendők elsődleges erdőnek. Továbbá tekintettel bizonyos mérsékelt övi és trópusi gyeptérületek – többek között a magas fokú biológiai sokféleséget képviselő szavannák, sztyeppék, bozótosok és prérók

– magas fokú biológiai sokféleséget képviselő jellegére, helyénvaló, hogy az ilyen területekről származó mezőgazdasági nyersanyagokból előállított bioüzemanyagok, folyékony bio-energiahordozók és biomasszából előállított üzemanyagok ne legyenek jogosultak az ezen irányelvben meghatározott ösztönző eszközökre. Az ilyen magas fokú biológiai sokféleséget képviselő gyepterület meghatározásához szükséges megfelelő kritériumoknak a rendelkezésre álló legjobb tudományos adatokkal és a vonatkozó nemzetközi szabályokkal összhangban történő megállapítása érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni.

- (98) Nem fordíthatók a bioüzemanyagok, folyékony bio-energiahordozók és biomasszából előállított üzemanyagok előállítására szolgáló mezőgazdasági nyersanyag termelésére azon földterületek, amelyek művelési ágának megváltoztatásakor a szénkészletvesztést a bioüzemanyagok, folyékony bio-energiahordozók és biomasszából előállított üzemanyagok termeléséből és használatából származó üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítással nem lehet – az éghajlatváltozás elleni küzdelem sürgősségére tekintettel – észszerű időn belül ellensúlyozni. Ezáltal elkerülhető lenne a gazdasági szereplők szükségtelenül nagy terhelése a kutatás terén, és az, hogy az olyan, nagy szénkészletekkel rendelkező földterületek művelési ágának megváltoztatására kerüljön sor, amelyek igazolhatóan nem lettek volna jogosultak a bioüzemanyagok, folyékony bio-energiahordozók és biomasszából előállított üzemanyagok előállítására használt mezőgazdasági nyersanyagok termelésére. A világ szénkészleteinek felmérései azt mutatják, hogy a vizes élőhelyeket és az összefüggő, 30 %-ot meghaladó lombkorona-fedettséggel rendelkező erdőterületeket ebbe a kategóriába kell sorolni.
- (99) A közös agrárpolitika keretében az uniós mezőgazdasági termelőknek egy sor átfogó környezetvédelmi követelménynek kell megfelelniük annak érdekében, hogy közvetlen támogatásban részesüljenek. Az ilyen követelményeknek való megfelelés leghatékonyabban az agrárpolitika keretében ellenőrizhető. Nem helyénvaló e követelményeket belefoglalni a fenntarthatósági programba, mivel a bioenergiára vonatkozó fenntarthatósági kritériumoknak objektív és globális szinten alkalmazandó szabályokat kell érvényesíteniük. A megfelelés ellenőrzése a jelen irányelv keretében ezenkívül szükségtelen adminisztratív terhet okozhatna.
- (100) A bioüzemanyagok, a folyékony bio-energiahordozók és a biomasszából előállított üzemanyagok gyártására szolgáló mezőgazdasági alapanyagokat a talajminőségnek és a talaj szerveszén-tartalmának védelmével összhangban lévő gyakorlatok alkalmazásával kell termeszteni. Ezért az üzemeltetők vagy a nemzeti hatóságok ellenőrzési rendszereinek ki kell terjedniük a talajminőségre és a talaj széntartalmára.
- (101) Helyénvaló uniós szintű fenntarthatósági és üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítási kritériumokat bevezetni a villamosenergia-ágazatban, valamint a hő- és hűtőenergia-ágazatban használt, biomasszából előállított üzemanyagokra vonatkozóan annak érdekében, hogy továbbra is biztosított legyen a jelentős üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítás az alternatívát jelentő fosszilis üzemanyagokhoz képest, valamint a fenntarthatóságra gyakorolt nemkívánatos hatások elkerülése, és a belső piac támogatása. A legkülső régiók számára lehetővé kell tenni az erőforrásaikban rejlő lehetőségek kiaknázását e régiók megújulóenergia-termelésének fokozása és energiafüggetlenségük megerősítése érdekében.
- (102) Annak biztosítása érdekében, hogy az erdei biomassza iránti egyre növekvő kereslet ellenére a kitermelés fenntartható módon történjen olyan erdőkben, ahol az újratelepítés biztosított, garantálva, hogy a kifejezetten a biológiai sokféleség megőrzése céljából kijelölt területek, a táj és a természetes alkotóelemek kiemelt figyelmet kapnak, hogy a biológiai sokféleség forrásait megőrizik, és hogy a szénkészletek nyomon követése megtörténik, a fás nyersanyagok csak olyan erdőkben kerülhetnek ki, ahol a kitermelés a fenntartható erdőgazdálkodás olyan elveivel összhangban történik, amelyek az erdőkkel kapcsolatos nemzetközi folyamatok, például a Forest Europe keretében kerültek kialakításra, és nemzeti jogszabályok vagy a biomassza-kinyerési terület szintjén bevált gyakorlatok révén jutnak érvényre. Az üzemeltetőknek meg kell tenniük a szükséges lépéseket annak érdekében, hogy minimálisra csökkentsék az erdei biomassza fenntarthatatlan használatának kockázatát a bioenergia előállítása során. E célból a gazdasági szereplőknek kockázatalapú megközelítést kell alkalmazniuk. Erre tekintettel indokolt, hogy a Bizottság – a bioüzemanyagok, a folyékony bio-energiahordozók és a biomasszából előállított üzemanyagok fenntarthatóságával foglalkozó bizottsággal folytatott konzultációt követően – végrehajtási jogi aktusok révén operatív iránymutatást dolgozzon ki a kockázatalapú megközelítésnek való megfelelés ellenőrzésére.
- (103) Az energetikai célú kitermelés nőtt és várhatóan továbbra is nőni fog, és ez az Unión kívülről származó nyersanyagok nagyobb behozatalát, illetve ezen anyagok Unión belüli termelésének növekedését eredményezi. Biztosítani kell, hogy a kitermelés fenntartható módon történjen.
- (104) Az adminisztratív terhek csökkentése céljából az uniós fenntarthatósági és üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítási kritériumokat kizárólag olyan villamos vagy hőenergiára kell alkalmazni, amelyet 20 MW vagy annál nagyobb teljes névleges bemenő hőteljesítményű létesítményekben termelt biomasszából előállított üzemanyagokból állítottak elő.

- (105) A biomasszából előállított üzemanyagok villamos árammá és hővé történő átalakításának hatékony módon kell végbemennie az energiabiztonság és az üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítás maximalizálása, a légszennyező anyagok kibocsátásainak korlátozása, valamint annak érdekében, hogy a biomassza-erőforrásokra nehezedő nyomás a lehető legkisebb legyen.
- (106) Az új létesítményekben előállított bioüzemanyagok, folyékony bio-energiahordozók és közlekedési célú biogázok üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítására vonatkozó minimális küszöbértékeket az általános üvegházhatásúgáz-mérleg javítása érdekében meg kell emelni, illetve negatív ösztönzést kell alkalmazni az alacsony üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítást hozó létesítményekkel kapcsolatos további beruházások tekintetében. A küszöbérték megemlése biztosítékot nyújt a bioüzemanyagok, folyékony bio-energiahordozók és közlekedési célú biogázok előállítási kapacitásaiba történő beruházásokhoz.
- (107) Az uniós fenntarthatósági kritériumok gyakorlati alkalmazásával kapcsolatos tapasztalatok alapján helyénvaló megerősíteni az önkéntes nemzetközi és nemzeti tanúsítási rendszerek szerepét abban, hogy a fenntarthatósági kritériumoknak való megfelelés ellenőrzése harmonizált módon történjen.
- (108) Az Uniónak érdekében áll, hogy előmozdítsa a fenntartható bioüzemanyagok, folyékony bio-energiahordozók és biomasszából előállított üzemanyagok előállítására vonatkozó normákat megállapító és azok betartását igazoló önkéntes nemzetközi és nemzeti rendszereket. Ezért rendelkezni kell az ilyen megállapodások és rendszerek megbízható bizonyítékot és adatokat szolgáltató voltával kapcsolatos határozat hozataláról, feltéve hogy a megbízhatóság, átláthatóság és független audit megfelelő követelményeit teljesítik. Annak biztosítása érdekében, hogy a fenntarthatósági és üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítási kritériumok betartásának ellenőrzése megbízható és harmonizált módon történjen, és különösen a csalások megelőzése érdekében a Bizottságot fel kell hatalmazni arra, hogy részletes végrehajtási szabályokat fogadjon el az önkéntes rendszerekre vonatkozóan, ideértve a megbízhatóság, az átláthatóság és a független audit megfelelő követelményeit is.
- (109) Az önkéntes rendszereknek egyre fontosabb szerep jut abban, hogy a bioüzemanyagokra, folyékony bio-energiahordozókra és biomasszából előállított üzemanyagokra vonatkozó fenntarthatósági és üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítási kritériumok betartása tekintetében bizonyítékot szolgáltassanak. Ezért helyénvaló, ha a Bizottság előírja az önkéntes rendszerek számára – ideértve a Bizottság által már elismert rendszereket is – a tevékenységükről való rendszeres jelentéstételt. E jelentéseket az átláthatóság növelése és a Bizottság általi felügyelet javítása érdekében közzé kell tenni. Emellett ezek a jelentések ellátnák a Bizottságot az ahhoz szükséges információkkal, hogy jelentést készítsen az önkéntes rendszerek működéséről a legjobb gyakorlatok azonosítása, valamint adott esetben a legjobb gyakorlatok további előmozdítására irányuló javaslat benyújtása céljából.
- (110) A belső piac működésének megkönnyítése érdekében a bioüzemanyagokra, folyékony bio-energiahordozókra és a biomasszára vonatkozó fenntarthatósági és üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítási kritériumok betartására vonatkozó, a Bizottság által elismert rendszernek megfelelően szolgáltatott bizonyítékokat valamennyi tagállamban el kell fogadni. A tagállamoknak azáltal kell hozzájárulniuk az önkéntes rendszerek tanúsítására vonatkozó elvek helyes alkalmazásához, hogy felügyelik a nemzeti akkreditációs testület által akkreditált tanúsító szervek működését, és a releváns észrevételekről tájékoztatják az önkéntes rendszereket.
- (111) Az aránytalanul nagy közigazgatási terhek elkerülése érdekében az általános bioüzemanyag-előállítási, folyékony-bioenergiahordozó-előállítási és biomasszából történő üzemanyag-előállítási módok tekintetében meg kell határozni az alapértelmezett értékek jegyzékét, és ezt a későbbiekben frissíteni és bővíteni kell, amint újabb megbízható adatok állnak rendelkezésre. A gazdasági szereplők mindig jogosultak a bioüzemanyagok, a folyékony bio-energiahordozók és a biomasszából előállított üzemanyagok általi üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítások jóváírására, a jegyzékben megállapított szint szerint. Ha egy előállítási módra megállapított üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítás alapértelmezett értéke alacsonyabb, mint az üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítások megkövetelt minimális szintje, a minimumszintnek való megfelelésüket igazolni kívánó termelőknek bizonyítaniuk kell, hogy az előállítási folyamatukból eredő tényleges üvegházhatásúgáz-kibocsátások alacsonyabbak az alapértelmezett értékek kiszámításakor feltételezett értékeknél.
- (112) Egyértelmű, objektív és megkülönböztetésmentes kritériumokon alapuló szabályokat kell megállapítani a bioüzemanyagok, folyékony bio-energiahordozók, biomasszából előállított üzemanyagok és azok fosszilis üzemanyag komparátorai által okozott üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítás kiszámításához.
- (113) A jelenlegi tudományos és műszaki ismeretekkel összhangban az üvegházhatást okozó gázok kibocsátása mennyiségének kiszámítására szolgáló módszertannak figyelembe kell vennie a szilárd és a gáz halmazállapotú biomasszából előállított üzemanyag végső energiává történő átalakítását annak érdekében, hogy összhangban legyen a jelen irányelvben megállapított uniós célkitűzés elérése szempontjából figyelembe vehető megújuló-energia-mennyiség kiszámításával. A hulladékoktól és maradékanyagoktól megkülönböztetendő társtermékekhez rendelt üvegházhatásúgáz-kibocsátásokat azokban az esetekben is felül kell vizsgálni, amikor a villamos energia vagy a fűtő- illetve hűtőenergia termelése kapcsolt energiatermelést végző létesítményekben vagy multigenerációs erőművekben történik.

- (114) Ha olyan földterületeket fordítanak bioüzemanyagok, folyékony bio-energiához és biomasszából előállított üzemanyagok nyersanyagainak termesztésére, amelyek talajában vagy növényzetében jelentős szénkészletek vannak, az ott tárolt szén egy része általában kijut a légkörbe, és szén-dioxiddá (CO₂) válik. Az ebből eredően az üvegházhatásúgáz-kibocsátásra gyakorolt negatív hatás – néhány esetben igen nagy különbözettel – semlegesítheti a bioüzemanyagok, folyékony bio-energiához és biomasszából előállított üzemanyagok által az üvegházhatású gázokra gyakorolt pozitív hatást. Ezért a művelési ág megváltoztatásának a szén-dioxid-kibocsátásra gyakorolt teljes hatását be kell számítani az egyes bioüzemanyagok, folyékony bio-energiához és biomasszából előállított üzemanyagok üvegházhatásúgáz-kibocsátás-megtakarításába. Ez szükséges ahhoz, hogy az üvegházhatásúgáz-kibocsátás-megtakarítás kiszámítása során a bioüzemanyagok, folyékony bio-energiához és biomasszából előállított üzemanyagok használatának a szén-dioxid-kibocsátásra gyakorolt hatásainak összességét figyelembe vegyék.
- (115) A földterületek művelési ága megváltoztatásának az üvegházhatású gázokra gyakorolt hatásának számításakor a gazdasági szereplőknek a referencia-földhasználathoz és a művelési ág megváltoztatása utáni földhasználathoz kapcsolódó szénkészletek tényleges értékeit kell használniuk. Ezen kívül szabványértékeket is használniuk kell. Az éghajlatváltozással foglalkozó kormányközi munkacsoport (IPCC) által alkalmazott módszertan jó alapot szolgáltat e szabványértékek megállapításához. Ez a munka azonban még nem hozzáférhető a gazdasági szereplők által közvetlenül alkalmazható formában. A Bizottságnak ezért az 525/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel⁽¹⁾ való összhang biztosítása mellett felül kell vizsgálnia az ezen irányelv mellékletében meghatározott, a bioüzemanyagok, a folyékony bio-energiához és azok fosszilis üzemanyag komparátorai által az üvegházhatásúgáz-kibocsátásra gyakorolt hatás kiszámításához használt szabályok céljából a talajban lévő kötött szén-készletek kiszámításával kapcsolatos, 2010. június 10-i iránymutatását.
- (116) Az üzemanyagok előállításából és felhasználásából származó üvegházhatásúgáz-kibocsátások kiszámításánál a társtermékeket is számításba kell venni. Szakpolitikai célra a behelyettesítési módszer megfelelő, de az egyes gazdasági szereplőket és közlekedési célú üzemanyag szállítványokat illető szabályozási célra nem. Ezekben az esetekben az energiaelosztásos módszer használata a legmegfelelőbb, mert könnyű alkalmazni, időben kiszámítható, a lehető legnagyobb mértékben ellensúlyozza az ellentétes hatású ösztönzőket, és eredményei általában összehasonlíthatók a behelyettesítési módszer által szolgáltatott eredmények sorával. A szakpolitikai elemzés céljaira a Bizottságnak jelentéseiben be kell számolnia a behelyettesítési módszer eredményeiről is.
- (117) A társtermékek különböznek a maradékanyagoktól és a mezőgazdasági maradékanyagoktól, mivel ezek jelentik a feldolgozási eljárás elsődleges célját. Ezért helyénvaló egyértelművé tenni, hogy a mezőgazdasági haszonnövény-maradékanyagok nem társtermékek, hanem maradékanyagok. Ez a hatályos rendelkezéseket teszi egyértelművé, és nincs kihatással a meglévő módszertanra.
- (118) Az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának társtermékek közötti megosztására kialakult energiaelosztásos módszer mindaddig jól működött, és annak használatát folytatni kell. Indokolt összehangolni a kapcsolt hő- és energia-termelésből származó üvegházhatásúgáz-kibocsátások kiszámítására alkalmazott módszereket olyan esetekben, amikor a kapcsolt hő- és energia-termelés a bioüzemanyagok, folyékony bio-energiához és biomasszából előállított üzemanyagok feldolgozása során történik, az azokban az esetekben alkalmazott módszerekkel, amikor a kapcsolt hő- és energiatermelés a végső felhasználás.
- (119) A módszertan – azáltal, hogy figyelembe veszi a hőenergia előnyeit a villamos energiához képest, illetve a különböző hőmérsékletű hő előnyeit – tekintettel van arra, hogy a kapcsolt hő- és energiatermelés alacsonyabb üvegházhatásúgáz-kibocsátásokat eredményez, mint a csak villamos energiát illetve csak hőenergiát termelő erőművek használata. Ebből következően a magasabb hőmérsékletű termeléshez az összes üvegházhatásúgáz-kibocsátás nagyobb részét kell rendelni, mint az alacsonyabb hőmérsékletű termeléshez, ahol a hő- és a villamos-energia-termelés összekapcsoltnak történik. A módszertan figyelembe veszi a végső energiát eredményező teljes előállítási folyamatot, amelybe beletartozik a hőenergiává vagy villamos energiává történő átalakítás is.
- (120) Az ezen alapértelmezett értékek kiszámításához használt adatokat célszerű független tudományos szakértői forrásokból begyűjteni, és azokat az e szakértők munkájából származó újabb eredményeknek megfelelően naprakésszé tenni. A Bizottságnak ösztönöznie kell e szakértőket, hogy munkájuk naprakésszé tétele során foglalkozzanak az üvegházhatású gázok növénytermesztésből származó kibocsátásával, a regionális és éghajlati feltételek hatásával, a fenntartható mezőgazdasági és biogazdálkodási módszereket alkalmazó növénytermesztés hatásával, valamint a termelők – az Unión belül és harmadik országokban egyaránt – és a civil társadalom tudományos hozzájárulásával.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 525/2013/EU rendelete (2013. május 21.) az üvegházhatást okozó gázok kibocsátásának nyomon követésére és bejelentésére, valamint az éghajlatváltozással kapcsolatos egyéb információk nemzeti és uniós szintű bejelentésére szolgáló rendszerről, valamint a 280/2004/EK határozat hatályon kívül helyezéséről (HL L 165., 2013.6.18., 13. o.).

- (121) Világszerte nő a mezőgazdasági nyersanyagok iránti kereslet. E növekvő kereslet kielégítésére valószínűleg részben a mezőgazdasági földterületek számának növelésével fog sor kerülni. A súlyosan degradálódott és mezőgazdasági célra helyreállítás nélkül nem használható földterületek helyreállítása az egyik eszköz a termelésre alkalmas földek területének növelésére. Mivel a bioüzemanyagok, a folyékony bio-energiahordozók és a biomasszából előállított üzemanyagok használatának ösztönzése hozzájárul a mezőgazdasági nyersanyagok iránti kereslet növekedéséhez, a fenntarthatósági rendszernek elő kell mozdítania a helyreállított földterületek használatát.
- (122) Az üvegházhatásúgáz-kibocsátások kiszámításához használt módszerek egységes alkalmazásának biztosítása és a legfrissebb tudományos bizonyítékokkal való összhangba hozatala érdekében a Bizottságra végrehajtási hatásköröket kell ruházni, hogy kiigazítsa az üvegházhatásúgáz-kibocsátás-megtakarítási kritériumok teljesítésének értékeléséhez szükséges módszertani elveket és értékeket, és értékelje, hogy a tagállamok és harmadik országok által benyújtott jelentések pontos adatokat tartalmaznak-e az alapanyagok termesztéséből származó kibocsátásokra vonatkozóan.
- (123) Az európai gázhálózatok egyre integráltabbakká válnak. A biometán előállításának és használatának előmozdítása, annak a földgázhálózatba való betáplálása és határokon átnyúló kereskedelme szükségessé teszi a megújuló energia megfelelő elszámolását, valamint annak megakadályozását, hogy a különböző tagállamokban lévő támogatási rendszerek párhuzamos ösztönzőket eredményezzenek. A bioenergia-fenntarthatóság ellenőrzéséhez kapcsolódó tömegmérleg-rendszer, valamint az új uniós adatbázis a problémáknak a megoldásához szándékozik segítséget nyújtani.
- (124) Ezen irányelv célkitűzéseinek eléréséhez szükséges, hogy az Unió és a tagállamok jelentős mennyiségű pénzügyi forrást fordítsanak a megújuló energia előállítására alkalmazott technológiák kutatására és fejlesztésére. Az Európai Innovációs és Technológiai Intézetnek különösen kiemelt fontosságot kell tulajdonítania a megújuló energia előállítására alkalmazott technológiák kutatásának és fejlesztésének.
- (125) Ezen irányelv végrehajtásának adott esetben meg kell felelnie a környezeti ügyekben az információhoz való hozzáférésről, a nyilvánosságnak a döntéshozatalban történő részvételéről és az igazságszolgáltatáshoz való jog biztosításáról szóló egyezménynek, és különösen a 2003/4/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ ezeket végrehajtó rendelkezéseinek.
- (126) Ezen irányelv nem alapvető fontosságú elemeinek módosítása vagy kiegészítése érdekében a Bizottságot kell felhatalmazni arra, hogy az EUMSZ 290. cikkének megfelelően jogi aktusokat fogadjon el a hűtéshez és távhűtéshez használt megújuló energia mennyiségének kiszámítására szolgáló módszertan megállapítására és a hőpumpákból származó energia kiszámítására szolgáló módszertan módosítására vonatkozóan; az uniós megújulóenergia- fejlesztési platform létrehozására, valamint a tagállamok közötti, az uniós megújulóenergia-fejlesztési platformon keresztül történő statisztikai átruházással kapcsolatos ügyletek véglegesítésére vonatkozó feltételek meghatározására vonatkozóan; a széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyagok esetében az üvegházhatásúgáz-kibocsátásban elérendő megtakarítás megfelelő minimális küszöbértékének meghatározására vonatkozóan; azon kritériumok elfogadására és adott esetben módosítására vonatkozóan, amelyek a bioüzemanyagoknak, folyékony bio-energiahordozóknak és biomasszából előállított üzemanyagoknak a földhasználat közvetett megváltozása tekintetében alacsony kockázatot jelentővé minősítésének alapjául szolgálnak, továbbá azokra a kritériumokra vonatkozóan, amelyek alapján meghatározható, hogy melyik, a földhasználat közvetett megváltozása tekintetében magas kockázatot jelentő alapanyagok esetében figyelhető meg a nagy szénkészletekkel rendelkező földterületekre való jelentős mértékű termőterület-kiterjesztés, illetve ezen alapanyagoknak az ezen irányelvben meghatározott célkitűzésekhez való hozzájárulásának fokozatos csökkentése; a közlekedési célú üzemanyagok energiatartalmának a tudományos- és technikai fejlődéshez való igazítására vonatkozóan; azon uniós módszertan meghatározására vonatkozóan, amely meghatározza hogy a gazdasági szereplőknek mely szabályokat kell betartaniuk az annak a követelménynek való megfelelés céljából, mely szerint a nem biológiai eredetű, folyékony vagy gáznemű, megújuló energiaforrásokból előállított, közlekedési célú üzemanyagok előállításához használt, és a hálózatból származó villamos energia teljes mértékben megújulónak számítható; a fosszilis üzemanyagokkal együtt feldolgozott biomasszából származó bioüzemanyag és közlekedési célú biogáz részarányának megállapítására szolgáló módszertan meghatározására vonatkozóan és a nem biológiai eredetű, folyékony vagy gáznemű, megújuló energiaforrásokból származó, közlekedési célú üzemanyagok és a széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyagok használatával az üvegházhatású gázok kibocsátásában elért megtakarítás értékelésére szolgáló módszertan meghatározására vonatkozóan, annak biztosítása érdekében, hogy az üvegházhatású gázok kibocsátásában elért megtakarítást csak egyszer számítsák be; a fejlett bioüzemanyagok és más bioüzemanyagok és biogázok előállítására szánt azon alapanyagok listáinak – alapanyag

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2003/4/EK irányelve (2003. január 28.) a környezeti információkhoz való nyilvános hozzáférésről és a 90/313/EGK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 41., 2003.2.14., 26. o.).

hozzáadása, de nem alapanyag arról való eltávolítása által történő – módosítására vonatkozóan; valamint a bioüzemanyagok, a folyékony bio-energiahordozók és azok fosszilis üzemanyag komparátorai által az üvegházhatásúgáz-kibocsátásra gyakorolt hatás kiszámítása szabályainak kiegészítésére vagy módosítására vonatkozóan. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy e konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak ⁽¹⁾ megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.

- (127) Az ezen irányelv végrehajtásához szükséges intézkedéseket a 182/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽²⁾ összhangban kell elfogadni.
- (128) Mivel ezen irányelv céljait, nevezetesen az Unió teljes bruttó energiafogyasztásában a megújuló energiaforrásból előállított energiák legalább 32 %-os részarányának 2030-ra való elérését a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban a fellépés terjedelme miatt e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (129) A tagállamoknak és a Bizottságnak a magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatával ⁽³⁾ összhangban a tagállamok vállalták, hogy az átültető intézkedéseikről szóló értesítéshez indokolt esetben egy vagy több olyan dokumentumot mellékelnek, amely megmagyarázza az irányelv elemei és az azt átültető nemzeti jogi eszközök megfelelő részei közötti kapcsolatot. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó úgy ítéli meg, hogy ilyen dokumentumok átadása indokolt.
- (130) Az ezen irányelv nemzeti jogba történő átültetésére vonatkozó kötelezettségnek csak azokat a rendelkezéseket kell érintenie, amelyek a 2009/28/EK irányelvhez képest jelentős mértékben módosultak. A változatlan rendelkezések átültetésére vonatkozó kötelezettség az említett irányelvből ered.
- (131) Ez az irányelv nem érinti a 2013/18/EU tanácsi irányelv ⁽⁴⁾ és az (EU) 2015/1513 irányelv nemzeti jogba történő átültetésére vonatkozó határidővel kapcsolatos tagállami kötelezettségeket,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

Tárgy

Ez az irányelv közös keretet hoz létre a megújuló energiaforrásokból előállított energia támogatására. Kötelező uniós célkitűzést állapít meg a megújuló energiaforrásokból előállított energiának az Unió teljes bruttó energiafogyasztásában 2030-ban képviselt teljes részarányára vonatkozóan. Emellett szabályokat állapít meg a megújuló forrásokból származó villamosenergia-termelés pénzügyi támogatása, az ilyen villamosenergia termelő általi felhasználása, valamint a fűtési, a hűtési és a közlekedési ágazatban történő megújulóenergia-használat, a tagállamok közötti, valamint a tagállamok és a harmadik országok közötti regionális együttműködés, a származási garanciák, a közigazgatási eljárások, valamint a tájékoztatás és a képzés tekintetében. A bioüzemanyagokra, a folyékony bio-energiahordozókra és a biomasszából előállított üzemanyagokra vonatkozóan fenntarthatósági és üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítási kritériumokat is megállapít.

2. cikk

Fogalommeghatározások

Ezen irányelv alkalmazásában a 2009/72/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁵⁾ releváns fogalommeghatározásait kell alkalmazni.

⁽¹⁾ HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 182/2011/EU rendelete (2011. február 16.) a Bizottság végrehajtási hatásköreinek gyakorlására vonatkozó tagállami ellenőrzési mechanizmusok szabályainak és általános elveinek megállapításáról (HL L 55., 2011.2.28., 13. o.).

⁽³⁾ HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

⁽⁴⁾ A Tanács 2013/18/EU irányelve (2013. május 13.) a megújuló energiaforrásból előállított energia támogatásáról szóló 2009/28/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvnek a Horvát Köztársaság csatlakozására tekintettel történő kiigazításáról (HL L 158., 2013.6.10., 230. o.).

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/72/EK irányelve (2009. július 13.) a villamos energia belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 2003/54/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 211., 2009.8.14., 55. o.).

Ezen irányelv alkalmazásában:

1. „megújuló energiaforrásokból előállított energia” vagy „megújuló energia”: nem fosszilis megújuló energiaforrásokból származó energia, nevezetesen szélenergia, napenergia (naphő és fotovoltaiikus napenergia) és geotermikus energia, környezeti energia, árapály-, hullám- és az óceánból nyert egyéb energia, vízenergia, biomassza, hulladéklerakó helyeken és szennyvíztisztító telepeken keletkező gázok, továbbá biogázok energiája;
2. „környezeti energia”: természetes módon előforduló hőenergia, illetve a környezetben meghatározott határokon belül felhalmozódott olyan energia, amely a környezeti levegőben – a távozó levegő kivételével –, felszíni vízben vagy szennyvízben tárolható;
3. „geotermikus energia”: a szilárd talaj felszíne alatt hő formájában található energia;
4. „teljes bruttó energiafogyasztás”: az ipar, a közlekedés, a háztartások, a közszolgáltatásokat is magukban foglaló szolgáltatások, a mezőgazdaság, az erdőgazdálkodás és halászat részére energetikai célokra szolgáltatott energia-termékek, az energiaágazat villamosenergia-, hő- és közlekedési célú üzemanyag-termelésre fordított villamosenergia- és hőfogyasztása, valamint a villamos energia és a hő elosztásából és szállításából származó veszteségek;
5. „támogatási rendszer”: egy tagállam vagy tagállamok egy csoportja által alkalmazott olyan eszköz, rendszer vagy mechanizmus, amely a megújuló energiaforrásokból előállított energia felhasználására ösztönöz ezen energia költségének csökkentésével, az eladási ár emelésével, vagy a megújuló energiaforrásokból előállított energia megvásárolt mennyiségének – a megújulóenergia-kötelezettség bevezetése révén vagy egyéb módon való – növelésével, beleértve a beruházási támogatásokat, az adómentességet vagy adókedvezményeket, az adó-visszatérítést, a megújulóenergia-kötelezettséghez kapcsolódó – többek között zöld bizonyítványokat alkalmazó – támogatási rendszereket, valamint a közvetlen ártámogatási rendszereket, beleértve a betáplálási tarifát és a csúszó és állandó felárak kifizetését, de nem korlátozódik az említettekre;
6. „megújulóenergia-kötelezettség”: támogatási rendszer által felállított követelmény, amely az energiatermelőket arra kötelezi, hogy a termelésük egy meghatározott arányban megújuló forrásokból származó energiából álljon, az energiaszolgáltatókat arra kötelezi, hogy az általuk szolgáltatott energia egy meghatározott arányban megújuló forrásokból származó energiából álljon, vagy a fogyasztókat arra kötelezi, hogy fogyasztásuk egy meghatározott arányban megújuló forrásokból származó energiából álljon, beleértve az olyan programokat is, amelyek lehetővé teszik az említett követelmények zöld bizonyítványok útján történő teljesítését;
7. „pénzügyi eszközök”: az (EU, Euratom) 2018/1046 európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ 2. cikkének 29. pontjában meghatározott pénzügyi eszközök;
8. „kkv”: a 2003/361/EK bizottsági ajánlás ⁽²⁾ mellékletének 2. cikkében meghatározott mikro-, kis- vagy középvállalkozás;
9. „hulladékhő és hulladék hűtőenergia”: ipari vagy energiatermelő létesítményekben, vagy a tercier szektorban elkerülhetetlen melléktermékként – kapcsolt energiatermelési folyamat használata vagy tervezett használata, illetve a kapcsolt energiatermelés megvalósíthatatlansága esetén – keletkező hő- vagy hűtőenergia, amely távfűtő- illetve távhűtőrendszerbe való bevezetés híján hasznosítás nélkül távozna a levegőbe vagy vízbe;
10. „erőmű-átalakítás”: a megújuló energiát előállító erőművek felújítása, többek között berendezéseik vagy operációs rendszereik és eszközeik teljes vagy részleges lecserélése az erőműkapacitás cseréje vagy a létesítmény hatékonyságának vagy kapacitásának növelése céljából;
11. „elosztórendszer-üzemeltető”: a 2009/72/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv 2. cikkének 6. pontjában és a 2009/73/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽³⁾ 2. cikkének 6. pontjában meghatározott elosztórendszer-üzemeltető;
12. „származási garancia”: elektronikus dokumentum, amelynek kizárólagos rendeltetése a végső fogyasztó felé annak bizonyítása, hogy az energia egy meghatározott részarányát vagy mennyiségét megújuló energiaforrásokból állították elő;

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU, Euratom) 2018/1046 rendelete (2018. július 18.) az Unió általános költségvetésére alkalmazandó pénzügyi szabályokról, az 1296/2013/EU, az 1301/2013/EU, az 1303/2013/EU, az 1304/2013/EU, az 1309/2013/EU, az 1316/2013/EU, a 223/2014/EU és a 283/2014/EU rendelet és az 541/2014/EU határozat módosításáról, valamint a 966/2012/EU, Euratom rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 193., 2018.7.30., 1. o.).

⁽²⁾ A Bizottság 2003/361/EK ajánlása (2003. május 6.) a mikro-, kis- és középvállalkozások meghatározásáról (HL L 124., 2003.5.20., 36. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/73/EK irányelve (2009. július 13.) a földgáz belső piacára vonatkozó közös szabályokról és a 2003/55/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 211., 2009.8.14., 94. o.).

13. „fennmaradó energiamix”: egy tagállam teljes éves energiamixe a származási garanciák törlése által érintett részarányal csökkentve;
14. „termelő-fogyasztó”: olyan végső fogyasztó, aki, illetve amely meghatározott területen lévő saját ingatlanján vagy – amennyiben a tagállamok engedélyezik – valamely más ingatlanon belül saját fogyasztásra megújuló villamos energiát termel és azt tárolhatja vagy értékesítheti, amennyiben – a nem háztartásnak minősülő termelő-fogyasztók esetében – az említett tevékenységek nem a fő kereskedelmi vagy szakmai tevékenységét jelentik;
15. „együttesen eljáró termelő-fogyasztók”: legalább két együttesen eljáró, a 14. pontnak megfelelő termelő-fogyasztó ugyanazon épületben vagy többlakásos lakóépületben lévő csoportja;
16. „megújulóenergia-közösség” olyan jogi személy:
 - a) amely az alkalmazandó nemzeti joggal összhangban nyitott és önkéntes részvételen alapul, önálló, ténylegesen tagjainak vagy részvényeseinek irányítása alatt áll és a tagok, illetve részvényesek a szóban forgó jogi személy tulajdonában álló és általa fejlesztett megújulóenergia-projektek közelében találhatók;
 - b) amelynek részvényesei, illetve tagjai természetes személyek, kkv-k vagy helyi hatóságok, ideértve az önkormányzatokat is;
 - c) amelynek elsődleges célja nem profit termelése, hanem az, hogy környezeti, gazdasági, szociális-közösségi szempontból részvényesei, tagjai, illetve működési területének környéke javát szolgálja;
17. „megújulóenergia-adásvételi megállapodás”: olyan szerződés, amelynek értelmében egy természetes vagy jogi személy kötelezettséget vállal megújuló forrásokból előállított villamos energia vásárlására közvetlenül annak termelőjétől;
18. „megújuló energiapiaci szereplők közötti kereskedelem”: megújuló energia piaci szereplők közötti adásvétele olyan szerződés keretében, mely előre meghatározott feltételekkel szabályozza az ügylet automatizált teljesítését és kiegyenlítését közvetlenül a piaci szereplők között, illetve valamely hitelesített harmadik félén – például aggregátoron – keresztül. A megújuló energiapiaci szereplők közötti kereskedelemhez való jog nem érinti az érintett feleket végső fogyasztóként, termelőként, szolgáltatóként vagy aggregátorként megillető jogokat, sem a rájuk e minőségükben háruló kötelezettségeket;
19. „távfűtés” vagy „távhűtés”: gőz, meleg víz vagy hűtött folyadékok formájában egy központi vagy decentralizált termelési egységből hálózaton keresztül több épület vagy telephely számára szolgáltatott, helyiségek vagy folyamatok fűtésére vagy hűtésére használt hőenergia;
20. „hatékony távfűtés és távhűtés”: a 2012/27/EU irányelv 2. cikkének 41. pontjában meghatározott hatékony távfűtés és távhűtés;
21. „nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelés”: a 2012/27/EU irányelv 2. cikkének 34. pontjában meghatározott nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelés;
22. „energiahatékonysági tanúsítvány”: a 2010/31/EU irányelv 2. cikkének 12. pontjában meghatározott energiahatékonysági tanúsítvány;
23. „hulladék”: a 2008/98/EK irányelv 3. cikkének 1. pontjában meghatározott hulladék, kivéve az e fogalommeghatározásnak való megfelelés érdekében szándékosan módosított vagy szennyezett anyagokat;
24. „biomassza”: a mezőgazdaságból, a növényi és állati eredetű anyagokat is beleértve, az erdőgazdálkodásból és a kapcsolódó iparágakból – többek között a halászatból és az akvakultúrából – származó, biológiai eredetű termékek, hulladékok és maradékanyagok biológiailag lebontható része, valamint a hulladék, többek között a biológiai eredetű ipari és települési hulladék biológiailag lebontható része;
25. „mezőgazdasági biomassa”: mezőgazdaságból származó biomassa;
26. „erdei biomassa”: erdőgazdálkodásból származó biomassa;
27. „biomasszából előállított üzemanyagok”: biomasszából előállított szilárd és gáz halmazállapotú üzemanyagok;
28. „biogáz”: biomasszából előállított gáz halmazállapotú üzemanyagok;

29. „biohulladék”: a 2008/98/EK irányelv 3. cikkének 4. pontjában meghatározott biohulladék;
30. „biomassza-kinyerési terület”: erdei biomassza-alapanyag kinyerésére használt olyan, földrajzilag meghatározott terület, amelyről megbízható és független információk állnak rendelkezésre és ahol a körülmények elegendően homogének ahhoz, hogy értékelni lehessen az erdei biomassza fenntarthatósági és jogszerűségi jellemzőivel kapcsolatos kockázatokat;
31. „erdő újratelepítése”: az erdőállomány természetes vagy mesterséges pótlása az előző állomány kivágással való eltávolítását vagy természetes okokból, például tűz vagy vihar miatt bekövetkezett kipusztulását követően;
32. „folyékony bio-energiahordozók”: biomasszából előállított, közlekedésre használt folyékony üzemanyag;
33. „bioüzemanyagok”: a biomasszából előállított folyékony halmazállapotú, a közlekedésben használt üzemanyagok;
34. „fejlett bioüzemanyagok”: a IX. melléklet A. részében felsorolt alapanyagokból előállított bioüzemanyagok;
35. „széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyag”: meg nem újuló eredetű, a 2009/28/EK irányelv 4. cikkével összhangban történő hasznosításra nem alkalmas folyékony vagy szilárd hulladékhalmazokból, vagy meg nem újuló eredetű, ipari létesítmények gyártási folyamatainak elkerülhetetlen, nem szándékos következményeként kibocsátott hulladék-technológiai gázokból és égéstermékekből előállított folyékony és gázemű üzemanyagok;
36. „nem biológiai eredetű, folyékony vagy gázemű, megújuló energiaforrásokból származó közlekedési célú üzemanyagok”: a bioüzemanyagok és a biogázok kivételével olyan folyékony vagy gázemű üzemanyagok, amelyek energiataartalma a biomasszától eltérő megújuló forrásokból származik, és amelyeket a közlekedési ágazatban használnak;
37. „a földhasználat közvetett megváltozása tekintetében alacsony kockázatot jelentő bioüzemanyagok, folyékony bio-energiahordozók és biomasszából előállított üzemanyagok”: azok a bioüzemanyagok és folyékony bio-energiahordozók, amelyek alapanyagainak előállítására olyan rendszer keretében került sor, amely – a mezőgazdasági gyakorlatok javítása, valamint a korábban nem növénytermesztésre használt területek termelésbe való bevonása révén – lehetővé teszi az élelmiszer- és takarmánynövény-alapú bioüzemanyagok, folyékony bio-energiahordozók és biomasszából előállított üzemanyagok okozta kiszorító hatás elkerülését, és amelyeket a 29. cikkben meghatározott, bioüzemanyagokra, folyékony bio-energiahordozókra és biomasszából előállított üzemanyagokra vonatkozó fenntarthatósági kritériumoknak megfelelően állítottak elő;
38. „üzemanyag-forgalmazó”: a piacon üzemanyagokat kínáló, az üzemanyagnak a jövedéki adófizetési kötelezettség megállapításának helyén való áthaladásáért felelős szervezet; vagy, villamos energia esetében, vagy amennyiben nem kell jövedéki adót fizetni, vagy amennyiben megfelelően indokolt, a tagállam által kijelölt egyéb megfelelő szervezet;
39. „keményítőben gazdag növények”: főként gabonafélék, függetlenül attól, hogy csak a magvakat használják-e fel vagy – mint például a silókukorica esetében – a növény egészét; gumós és gyökernövények, például burgonya, csicsóka, édesburgonya, manioka és jamszgyökér, valamint gumós növények, például taró és tánia;
40. „élelmiszer- és takarmánynövények”: mezőgazdasági területen elsődleges terményként termesztett magas keményítő-tartalmú haszonnövények, cukor- vagy olajnövények, kivéve a maradékanyagokat, a hulladékot és a lignocellulóz-tartalmú anyagokat, valamint a köztes kultúrákat, például a másodvetésű növényeket és a takarónövényzetet, feltéve, hogy ezen köztes kultúrák termesztése nem igényel további földterületet;
41. „lignocellulóz-tartalmú anyagok”: ligninből, cellulózból és hemicellulózból álló anyagok, mint például az erdőkből, a fás szárú energianövényekből, illetve erdészeti iparágak maradék- illetve hulladékból származó biomassza;
42. „nem élelmezési célú cellulóztartalmú alapanyagok”: főként cellulózból és hemicellulózból álló, a lignocellulóz-tartalmú anyagoknál alacsonyabb lignintartalmú alapanyagok; ide tartozik többek között: élelmiszer- és takarmánynövény-maradékanyagok, például szalma, kukoricaszár, hüvely és héj, alacsony keményítőtartalmú, a fűfélék közé tartozó energianövények, például perje, vesszős köles, elefántfű, óriásnád, a fő termények előtt és után termesztett takarónövények, takarmánynövények, ipari maradékanyagok, például olyan élelmiszer- és takarmánynövények, amelyekből kisajtolták a növényi olajokat, kivonták a cukrokat, a keményítőt és a fehérjét, és biohulladékból származó anyagok, e szempontból takarmány-, illetve takarónövény alatt a legelőkön átmenetileg, rövid távra vetett, alacsony keményítőtartalmú fűfélék és pillangósok keverékéből álló növényzet értendő, amelynek rendeltetése takarmány termelése az állatállomány számára, illetve a talaj termelékenységének javítása a fő szántóföldi növények hozamának növelése érdekében;
43. „maradékanyag”: olyan anyag, amely nem a feldolgozási eljárással közvetlenül előállítani szándékozott végtermék; ez az anyag nem a feldolgozási eljárás elsődleges célja, és az eljárást nem módosították szándékosan az ilyen anyag előállítása céljából;

44. „mezőgazdasági, akvakultúra-, halászati és erdészeti maradványok”: olyan maradványok, amelyeket közvetlenül a mezőgazdaság, az akvakultúra, a halászat és az erdészet állít elő, és amelyek a kapcsolódó iparágakból vagy feldolgozási folyamatokból származó maradványokat nem foglalják magukban;
45. „tényleges érték”: az üvegházhatású gázok kibocsátásának egy adott bioüzemanyag-, folyékony bio-energiahordozó- vagy biomasszaüzemanyag előállítási folyamat egyes vagy összes lépéséből eredő megtakarítása, amelyet az V. melléklet C. részében vagy a VI. melléklet B. részében meghatározott módszernek megfelelően számítanak ki;
46. „jellemző érték”: az üvegházhatású gázoknak az Unió fogyasztásra jellemző becsült kibocsátása és kibocsátásának becsült megtakarítása egy adott bioüzemanyag-, folyékony bio-energiahordozó- vagy biomasszaüzemanyag előállítási mód esetében;
47. „alapértelmezett érték”: a jellemző értékből előre meghatározott tényezők alkalmazásával származtatott érték, amely az ebben az irányelvben megállapított feltételek mellett a tényleges érték helyett alkalmazható.

3. cikk

A 2030-ra kötelezően elérendő átfogó uniós célkitűzés

(1) A tagállamok együttesen biztosítják, hogy 2030-ban az Unió teljes bruttó energiafogyasztásának legalább 32 %-át megújuló energia képezze. A Bizottság e célkitűzés értékelése alapján 2023-ig jogalkotási javaslatot terjeszt elő annak megnövelése céljából, ha további jelentős költségcsökkenés mutatkozik a megújuló energia termelésében, ha ez az Unió által a dekarbonizáció vonatkozásában vállalt nemzetközi kötelezettségek teljesítése érdekében szükséges, illetve ha ezt a növelést az Unió energiafogyasztásának jelentős csökkenése indokoltá teszi.

(2) A tagállamok az (EU) 2018/1999 rendelet 3–5. és 9–14. cikkének megfelelően integrált nemzeti energia- és éghajlat-politikai terveik részeként nemzeti vállalásokat határoznak meg az e cikk (1) bekezdésében foglalt kötelezően elérendő átfogó uniós célkitűzés kollektív teljesítése érdekében. Az integrált nemzeti energia- és éghajlat-politikai tervek tervezeteinek elkészítésekor a tagállamok használhatják az említett rendelet II. mellékletében említett képletet.

Amennyiben az (EU) 2018/1999 rendelet 9. cikke szerint benyújtott integrált nemzeti energia- és éghajlat-politikai tervek tervezetének értékelése alapján a Bizottság azt állapítja meg, hogy a tagállamok által tett nemzeti vállalások nem elégségesek a kötelező átfogó uniós célkitűzés kollektív teljesítéséhez, az említett rendelet 9. és 31. cikkében meghatározott eljárást alkalmazza.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy nemzeti politikáik – ideértve az ezen irányelv 25–28. cikkéből eredő kötelezettségeiket, továbbá támogatási rendszereiket is – a 2008/98/EK irányelv 4. cikkében foglalt hulladékhierarchia megfelelő figyelembevételével készüljenek, hogy el lehessen kerülni a nyersanyagpiacok indokolatlan torzítását. A tagállamok nem nyújtanak támogatást az olyan hulladék égetéséből nyert megújulóenergia-termeléshez, amely nem felel meg az említett irányelvben meghatározott elkülönített gyűjtési kötelezettségeknek.

(4) 2021. január 1-jétől az egyes tagállamok teljes bruttó energiafogyasztásán belül a megújuló energiaforrásokból előállított energia részarányának el kell érnie legalább az ezen irányelv I. mellékletének A. részében szereplő táblázat harmadik oszlopában megadott alap-részarányt. A tagállamok meghozzák az ennek az alap-részaránynak való megfeleléshez szükséges intézkedéseket. Ha egy tagállam egy bármely egy éves időtartamon belül nem teljesíti az alap-részarányt, az (EU) 2018/1999 rendelet 32. cikke (4) bekezdésének első és második albekezdése alkalmazandó.

(5) A Bizottság támogató keret létrehozásával segíti a tagállamok ambiciózus munkáját, elősegítve ezen belül az uniós alapok fokozottabb igénybevételét – ideértve olyan további forrásokat is, melyek célja a megújuló energiák részarányának növelése irányába történő igazságos átmenet elősegítése a magas CO₂-kibocsátású régiókban –, különös tekintettel a pénzügyi eszközökre, elsősorban a következő célok érdekében:

- a) a megújuló energiákkal kapcsolatos projektek tőkeköltégeinek csökkentése;
- b) a megújuló forrásoknak az energiarendszerbe való integrációját, az energiarendszer rugalmasságának növelését, a hálózat stabilitásának fenntartását és a szűk hálózati keresztmetszetek kezelését célzó projektek és programok kidolgozása;
- c) az átviteli és elosztóhálózati infrastruktúra, az intelligens hálózatok, a tárolási lehetőségek és az összeköttetések fejlesztése a villamosenergia-összekapcsoltságra vonatkozó 15 %-os célkitűzés 2030-ra való elérése érdekében, a villamosenergia-rendszerben a megújuló energiák technológiailag kivitelezhető és gazdaságilag megfizethető szintjének növelése céljából;

d) a regionális együttműködés fokozása a tagállamok, illetve a tagállamok és harmadik országok között közös projektek, közös támogatási rendszerek és a megújuló villamos energia támogatását célzó programoknak a más tagállamokban működő termelők előtt való megnyitása révén.

(6) Az (1) bekezdésben foglalt kötelezően elérendő átfogó uniós célkitűzéshez való hozzájárulás érdekében együttműködési mechanizmusokat használó tagállamok támogatása érdekében a Bizottság egy ezt elősegítő platformot hoz létre.

4. cikk

A megújuló energiaforrásokból előállított energia céljára nyújtott támogatási rendszerek

(1) A 3. cikk (1) bekezdésében meghatározott uniós célkitűzés, valamint az annak teljesítése érdekében nemzeti szinten meghatározott, a megújuló energia elterjesztésére vonatkozó egyes tagállami vállalások elérése vagy meghaladása érdekében a tagállamok támogatási rendszereket alkalmazhatnak.

(2) A megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia támogatását célzó programoknak ösztönözniük kell a megújuló forrásokból előállított villamos energia villamosenergia-piaci integrációját, mégpedig piaci alapú és a piaci jelzésekre reagáló módon; alkalmazásuk során egyrészt gondoskodni kell arról, hogy ne vezessenek a villamosenergia-piacok szükségtelen torzulásához, másrészt figyelembe kell venni az esetleges rendszerintegrációs költségeket és a hálózati stabilitást.

(3) A megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia támogatását célzó programokat úgy kell megtervezni, hogy elősegítse a megújuló forrásokból előállított villamos energia lehető legnagyobb mértékű villamosenergia-piaci integrációját, és biztosítsa, hogy az energiatermelők reagáljanak a piaci árjelzésekre és maximalizálják piaci bevételeiket.

E célból a közvetlen ártámogatási rendszerek tekintetében a támogatást piaci felár formájában kell nyújtani, amely többek között rögzített vagy csúszó felár lehet.

A tagállamok – az elektromos energia belső piacára alkalmazandó uniós jog sérelme nélkül – kis létesítmények és demonstrációs projektek számára mentességet adhatnak e bekezdés alól.

(4) A tagállamok biztosítják, hogy a megújuló energiaforrásokból előállított villamos energia támogatása nyílt, átlátható, versenyképes, megkülönböztetésmentes és költséghatékony legyen.

A tagállamok a kis létesítmények és a demonstrációs projektek számára mentességet adhatnak a versenyeztetési eljárások alól.

A tagállamok olyan mechanizmusok létrehozását is mérlegelhetik, amelyekkel biztosítható a megújuló villamosenergia elterjesztésének regionális diverzifikációja, különösen a költséghatékony rendszerintegráció érdekében.

(5) A tagállamok a versenyeztetési eljárásokat meghatározott technológiákra korlátozhatják, amennyiben a támogatási rendszer megújuló forrásokból villamosenergiát előállító minden termelő előtt való megnyitása nem vezetne optimális eredményre, figyelembe véve:

- a) az egyes technológiák hosszú távon kínált lehetőségeit;
- b) a diverzifikáció szükségességét;
- c) a rendszerintegrációs költségeket;
- d) a hálózat korlátait és stabilitását;
- e) biomassza esetében azt, hogy el kell kerülni a nyersanyagpiacok torzulását.

(6) Amennyiben a megújuló forrásokból előállított villamosenergia támogatását versenyeztetési eljárás keretében ítélik oda, a magas projektmegvalósulási arány biztosítása érdekében a tagállamok:

- a) megkülönböztetésmentes és átlátható kritériumokat határoznak meg és tesznek közzé arra vonatkozóan, hogy ki vehet részt a versenyeztetési eljárásban, továbbá egyértelmű szabályokat és határidőket szabnak a projekt megvalósítását illetően;
- b) információkat tesznek közzé a korábbi versenyeztetési eljárásokról, többek között a projektek megvalósulási arányáról.

(7) A megújuló forrásokból történő energiatermelésnek a legkülső régiókban és a kis szigeteken történő bővítése céljából a tagállamok az említett régiókban található projektek esetében kiigazíthatják a pénzügyi támogatási rendszereket annak érdekében, hogy figyelembe vegyék az elszigeteltségükkel és külső tényezőktől való függésük sajátos körülményeivel kapcsolatos termelési költségeiket.

(8) A Bizottság 2021. december 31-ig, és ezt követően háromévente jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az Unióban lefolytatott versenyeztetési eljárások keretében odaítélt, a megújuló forrásokból származó villamosenergiára vonatkozó támogatások hatásfokáról, elemezve különösen azt, hogy a versenyeztetési eljárások mennyiben képesek az alábbiakra:

- a) költségcsökkentés elérése;
- b) technológiai fejlesztések megvalósítása;
- c) magas megvalósulási arányok elérése;
- d) a kisebb szereplők és adott esetben a helyi önkormányzatok megkülönböztetésmentes részvételének biztosítása;
- e) a környezeti hatás korlátozása;
- f) a helyi elfogadottság biztosítása;
- g) az ellátásbiztonság és a hálózati integráció biztosítása.

(9) Ez a cikk az EUMSZ 107. és 108. cikkének sérelme nélkül alkalmazandó.

5. cikk

A megújuló forrásokból előállított villamos energia támogatását célzó programok megnyitása

(1) A tagállamoknak ezen irányelv 7–13. cikkével összhangban joguk van eldönteni, hogy támogatják-e, és ha igen, milyen mértékben a megújuló forrásokból más tagállamban előállított villamosenergiát. A tagállamok ugyanakkor az e cikkben meghatározott feltételekkel összhangban megnyithatják a megújuló forrásokból előállított villamos energia támogatását célzó programjaikat más tagállamokban található termelők előtt.

A megújuló forrásokból előállított villamos energia támogatását célzó programjaik megnyitásakor a tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy az újonnan támogatott kapacitás egy adott arányára nyújtott támogatás vagy az ahhoz rendelt költségvetés minden évben igénybe vehető legyen más tagállamokban található termelők által is.

Az ilyen adott arányok mértékének 2023 és 2026 között minden évben legalább 5 %-nak, 2027 és 2030 között pedig legalább 10 %-nak kell lennie, ha pedig ennél alacsonyabb, akkor bármely adott évben az érintett tagállamok összekapcsoltsági szintjének kell megfelelnie.

Annak érdekében, hogy további tapasztalatokat szerezzenek a végrehajtás területén, a tagállamok egy vagy több olyan kísérleti rendszert is elindíthatnak, amelyek esetében a támogatás más tagállamokban található termelők előtt is nyitva áll.

(2) A tagállamok igazolást kérhetnek arról, hogy megújuló forrásból származó villamosenergia fizikai behozatala történik. A tagállamok e célból az olyan tagállamokban található termelőkre korlátozhatják a támogatási rendszerükben való részvételt, amelyekkel rendszerösszekötők révén közvetlen kapcsolat áll fenn. A zónákon átnyúló terveket és a zónákon átnyúló kapacitásallokációt azonban a tagállamok nem módosíthatják és nem befolyásolhatják más módon a határokon átnyúló támogatási rendszerekben részt vevő termelők miatt. A határokon átnyúló villamosenergia-átvitelről csak a villamosenergia belső piacára vonatkozó uniós jog szerinti kapacitásallokáció eredménye alapján lehet határozni.

(3) Ha egy tagállam úgy dönt, hogy megnyitja támogatási rendszereit a más tagállamokban található termelők előtt, akkor az érintett tagállamok megállapodnak a részvétel elveiről. A megállapodásnak ki kell terjednie legalább a határokon átnyúló támogatásban részesülő megújuló villamos energia elosztásának elveire.

(4) A Bizottság az érintett tagállamok kérésére segíti ezen tagállamokat a tárgyalási folyamat során, azzal, hogy tájékoztatás és elemzés – ezen belül az együttműködés közvetlen és közvetett költségeire és hasznára vonatkozó minőségi és mennyiségi adatok – rendelkezésre bocsátása révén kidolgozza az együttműködési megállapodásokat, valamint iránymutatást és szakmai tanácsadást nyújt. A Bizottság ösztönözheti, illetve megkönnyítheti a bevált gyakorlatok kölcsönös megosztását és elkészítheti az együttműködési megállapodások sablonjait, előmozdítva ezzel a tárgyalási folyamatot. A Bizottság e cikk szerint 2025-ig értékeli a megújuló forrásokból előállított villamos energia az Unióban való elterjesztésének költségeit és hasznait.

(5) A Bizottság 2023-ig értékelést készít e cikk végrehajtásáról. Ezen értékelésben kitér arra, hogy szükséges-e arra kötelezni a tagállamokat, hogy a megújuló forrásokból származó villamos energiára vonatkozó támogatási rendszereiket részben megnyissák a más tagállamokban található termelők előtt, 2025-ig 5 %-ban megnyitva, 2030-ig pedig 10 %-ban megnyitva.

6. cikk

A pénzügyi támogatások stabilitása

(1) Az EUMSZ 107. és 108. cikkének való megfeleléshez szükséges kiigazítások sérelme nélkül a tagállamok gondoskodnak arról, hogy a megújuló energiákkal kapcsolatos projektekhez már nyújtott támogatások szintje és feltételei ne változzanak úgy, hogy korlátozzák a támogatási jogosultságokat, illetve veszélyeztessék a már támogatott projektek gazdasági életképességét.

(2) A tagállamok számára lehetőséget kell adni arra, hogy objektív kritériumokkal összhangban kiigazíthassák a támogatás szintjét, feltéve, hogy ezeket a kritériumokat a támogatási rendszer kialakításakor rögzítették.

(3) A tagállamok hosszú távú, referenciaként legalább a következő öt évet vagy költségvetés-tervezési korlátok esetén legalább a következő három évet felölelő ütemterveket tesznek közzé a támogatások várható elosztásáról, beleértve a hozzávetőleges ütemtervet, adott esetben a versenyeztetési eljárások gyakoriságát, a várható kapacitást és költségvetést vagy a várható maximális elosztandó egységes támogatást, valamint adott esetben a támogatható technológiákat. Ezt az ütemtervet évente, illetve minden olyan esetben frissíteni kell, amikor a legújabb piaci fejlemények vagy a támogatások várható elosztása miatt szükséges.

(4) A tagállamok legalább ötévente értékelik a támogatási rendszereik hatékonyságát, valamint azok különböző fogyasztói csoportokra és beruházásokra gyakorolt legfontosabb elosztási hatásait. Ezen értékelés során figyelembe kell venni a támogatási rendszerek esetleges változásainak hatását is. A támogatási döntésekre és az új támogatások kialakítására irányadó, hozzávetőleges hosszú távú terv kidolgozásakor figyelembe kell venni ezen értékelés eredményét. A tagállamok az értékelést szerepeltetik az integrált nemzeti energia- és éghajlat-politikai terveik aktualizált változatában és az eredményjelentésben, az (EU) 2018/1999 rendelettel összhangban.

7. cikk

A megújuló forrásokból előállított energia részarányának kiszámítása

(1) A megújuló forrásokból előállított energia teljes bruttó fogyasztását a következő elemek összeadásával kell kiszámítani:

- a) a megújuló forrásokból előállított villamos energia teljes bruttó fogyasztása;
- b) a megújuló forrásokból előállított energia teljes bruttó fogyasztása a fűtési és hűtési ágazatban; és
- c) a megújuló forrásokból előállított energia teljes fogyasztása a közlekedési ágazatban.

Az első albekezdés a), b) vagy c) pontja tekintetében a megújuló forrásokból előállított energiának a teljes bruttó energia-fogyasztásban képviselt részaránya kiszámításakor a megújuló forrásokból előállított gáz, villamos energia és hidrogén csak egyszer vehető számításba.

A 29. cikk (1) bekezdésének második albekezdésére is figyelemmel nem lehet figyelembe venni azokat a bioüzemanyagokat, folyékony bio-energiahordozókat és biomasszából előállított üzemanyagokat, amelyek nem teljesítik a 29. cikk (2)–(7) és (10) bekezdésében megállapított fenntarthatósági és üvegházhatásúgáz kibocsátás-megtakarítási kritériumokat.

(2) Az (1) bekezdés első albekezdésének a) pontja alkalmazásában a megújuló forrásokból előállított villamos energia teljes bruttó fogyasztását a megújuló forrásokból a tagállamban előállított, a termelő-fogyasztók és a megújulóenergia-közösségek által termelt villamos energiát is magában foglaló villamosenergia-mennyiségből a korábban felszivattyúzott vizet használó duzzasztótároló-egységek által előállított villamosenergia-mennyiség kivonásával kell kiszámítani.

A többféle üzemanyaggal működő, megújuló és nem megújuló forrásokat használó erőművekben csak a megújuló forrásokból termelt villamos energia vehető figyelembe. E számítás céljára az egyes energiaforrások részesedését energiatartalmuk alapján kell kiszámítani.

A víz- és szélenergiával termelt villamos energiát a II. mellékletben megállapított normalizálási szabályoknak megfelelően kell kiszámítani.

(3) Az (1) bekezdés első albekezdésének b) pontja alkalmazásában a fűtési- és hűtési ágazat teljes bruttó megújulóenergia-fogyasztását a tagállamokban megújuló forrásokból biztosított távfűtés és -hűtés mennyiségének, valamint az ipar, a háztartások, a szolgáltatások, a mezőgazdaság, az erdőgazdálkodás és a halászat területén a fűtésben, hűtésben és feldolgozásban felhasznált, megújuló forrásokból előállított egyéb energiafogyasztásnak az összegeként kell kiszámítani.

A többféle üzemanyaggal működő, megújuló és nem megújuló forrásokat használó erőművekben csak a megújuló forrásokból biztosított fűtés és hűtés vehető figyelembe. E számítás céljára az egyes energiaforrások részesedését energiataartalmuk alapján kell kiszámítani.

Az (1) bekezdés első albekezdésének b) pontja alkalmazásában a hőszivattyúk és távhűtési rendszerek alkalmazásával fűtésre és hűtésre használt környezeti és geotermikus energiát tekintetbe kell venni, feltéve, hogy a végső energiakibocsátás (output) jelentősen meghaladja a hőszivattyú működtetéséhez szükséges primerenergia-bevitelt (input). Az ezen irányelv alkalmazásában megújuló forrásokból előállított energiának minősülő hő-, illetve hűtőenergia mennyiségét a VII. mellékletben meghatározott módszerrel összehangban kell kiszámítani, és a számítás során figyelembe kell venni valamennyi végfelhasználói ágazat energiafogyasztását.

Az (1) bekezdés első albekezdésének b) pontja alkalmazásában nem vehető figyelembe az olyan passzív energiarendszerek által termelt hőenergia, amelyekben az energiafogyasztást passzív módon, az épület szerkezetén keresztül, vagy nem megújuló energiával termelt hő felhasználásával csökkentik.

A Bizottság 2021. december 31-ig ezen irányelvnek – a hűtésre és a távhűtésre használt megújuló energia mennyiségének kiszámítására szolgáló módszer meghatározása, továbbá a VII. melléklet módosítása révén történő – kiegészítése érdekében a 35. cikkel összehangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el.

Mindkét módszertanban meg kell határozni minimális szezonális teljesítményfaktorokat a fordított üzemmódban működő hőszivattyúkra.

(4) Az (1) bekezdés első albekezdésének c) pontja alkalmazásában a következő követelményeket kell alkalmazni:

a) a közlekedési ágazatban a megújuló forrásokból előállított energia teljes fogyasztását a közlekedési célú bioüzemanyagok, biomasszából előállított üzemanyagok és nem biológiai eredetű, megújuló energiaforrásokból származó, folyékony vagy gáznemű, közlekedési célú üzemanyagok összegeként kell kiszámítani. A nem biológiai eredetű, megújuló energiaforrásokból származó folyékony vagy gáznemű, közlekedési célú üzemanyagok közül a megújuló forrásokból termelt villamos energiából származókat azonban csak a valamely tagállamban megújuló forrásokból előállított villamos energia mennyiségének kiszámítása esetén lehet az (1) bekezdés első albekezdésének a) pontjában előírt számításhoz felhasználni;

b) a közlekedésre fordított energia teljes fogyasztásának kiszámításához a közlekedési célú üzemanyagok III. mellékletben szereplő energiatartalmát kell figyelembe venni. A III. mellékletben nem említett közlekedési célú üzemanyagok energiatartalmának meghatározásához a tagállamok a releváns európai szabványügyi szervezet (ESO) az üzemanyagok nettó fűtőértékének kiszámítására vonatkozó, megfelelő szabványát használják. Amennyiben ilyen ESO-szabvány nem került elfogadásra, a tagállamok a Nemzetközi Szabványügyi Szervezet (ISO) megfelelő szabványát használják.

(5) A megújuló forrásokból előállított energia részarányát a következők szerint kell kiszámítani: a megújuló forrásokból előállított energia teljes bruttó fogyasztása osztva az összes energiaforrásból származó teljes bruttó energiafogyasztással, százalékban kifejezve.

E bekezdés első albekezdésének alkalmazásában az e cikk (1) bekezdésének első albekezdésében említett összeget ki kell igazítani a 8., a 10., a 12. és a 13. cikknek megfelelően.

Egy tagállam teljes bruttó energiafogyasztásának az ezen irányelvben meghatározott célkitűzések és az indikatív ütemterv teljesítésének felmérésére irányuló számításakor a légi közlekedés során felhasznált energia mennyisége az adott tagállam teljes bruttó energiafogyasztásának arányában nem tekintendő többnek, mint 6,18 %. Ciprus és Málta esetében az adott tagállam teljes bruttó energiafogyasztásának részarányaként a légi közlekedés során felhasznált energia mennyisége nem tekintendő többnek, mint 4,12 %.

(6) A megújuló forrásokból előállított energia részarányának kiszámítása során az 1099/2008/EK rendeletben előírt módszert és fogalom meghatározásokat kell alkalmazni.

A tagállamok gondoskodnak ezen ágazati- és összarányok kiszámításához felhasznált statisztikai adatok, valamint az említett rendelet szerint a Bizottságnak továbbított statisztikai adatok koherenciájáról.

8. cikk

Az európai uniós megújulóenergia-platform és a tagállamok közötti statisztikai átruházás

(1) A tagállamok megállapodhatnak megújuló forrásokból előállított, meghatározott mennyiségű energiának az egyik tagállamból a másik tagállamba történő statisztikai átruházásáról. Az átruházott mennyiséget:

- a) le kell vonni a megújuló energia azon mennyiségéből, amelyet az átruházást végrehajtó tagállam megújulóenergia-részársányának kiszámítása során ezen irányelv céljaira figyelembe vesznek;
- b) hozzá kell adni a megújuló energia azon mennyiségéhez, amelyet az átruházást fogadó tagállam megújulóenergia-részársányának kiszámítása során ezen irányelv céljaira figyelembe vesznek.

(2) Az ezen irányelv 3. cikkének (1) bekezdésében meghatározott uniós célkitűzés és az egyes tagállamoknak az ahhoz való, az ezen irányelv 3. cikkének (2) bekezdésével összhangban történő hozzájárulása, valamint az e cikk (1) bekezdése szerinti statisztikai átruházások elősegítése céljából a Bizottság létrehozza az uniós megújulóenergia-fejlesztési platformot. A tagállamok ezen uniós megújulóenergia-fejlesztési platformra nyújthatják be önkéntes alapon az említett uniós célkitűzésekhez való nemzeti hozzájárulásaikra, illetve az (EU) 2018/1999 rendeletben az eredmények nyomán követésére meghatározott bármely referenciaértékre vonatkozó éves adatokat, beleértve azon mennyiségeket is, amelyekkel alul- vagy túlteljesítették hozzájárulásaikat, valamint annak feltüntetését, hogy milyen áron lennének hajlandók átruházni a megújuló forrásokból előállított energiatöbbletet másik tagállam részére, illetve milyen árat lennének hajlandók fizetni azért, hogy valamely másik tagállam ilyen energiatöbbletet ruházzon át rájuk. Ezen átruházások ára eseti alapon, az uniós megújulóenergia-fejlesztési platformnak a kínálatot és a keresletet összeegyeztető mechanizmusa alapján kerül meghatározásra.

(3) A Bizottság biztosítja, hogy az uniós megújulóenergia-fejlesztési platform révén össze lehessen egyeztetni a megújuló forrásokból előállított olyan energiamennyiségekre vonatkozó keresletet és kínálatot, amelyek az árak vagy az energiaátruházást fogadó tagállam által meghatározott más kritérium alapján beszámításra kerülnek a tagállam megújulóenergia-részársányába.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 35. cikknek megfelelően az ezen irányelvnek – az uniós megújulóenergia-fejlesztési platform létrehozása, valamint az átruházások e cikk (5) bekezdése szerinti véglegesítése feltételeinek meghatározása révén történő – kiegészítése céljából felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el.

(4) Az (1) és a (2) bekezdésben említett megállapodások időtartama egy vagy több naptári év lehet. A Bizottságot minden olyan év végét követően legkésőbb 12 hónappal tájékoztatni kell az ilyen megállapodásokról, amelyben azok hatályosak voltak, vagy véglegesíteni kell őket az uniós megújulóenergia-fejlesztési platformon. A Bizottsághoz eljuttatott tájékoztatásnak tartalmaznia kell az érintett energia mennyiségét és árát. Az uniós megújulóenergia-fejlesztési platformon véglegesített átruházások esetében nyilvánosságra kell hozni az egyes átruházásokban érintett felekre és az adott átruházásra vonatkozó információkat.

(5) Az átruházások azt követően válnak érvényessé, hogy az átruházásban érintett valamennyi tagállam értesíti a Bizottságot az átruházásról, vagy az uniós megújulóenergia-fejlesztési platformon teljesülnek az elszámolási feltételek, az esettől függően.

9. cikk

A tagállamok közös projektjei

(1) Két vagy több tagállam együttműködhet bármilyen típusú olyan közös projektben, amely villamos energia, fűtőenergia vagy hűtőenergia megújuló forrásokból való termelésével kapcsolatos. Az ilyen együttműködésben magánszereplők is részt vehetnek.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal a 2009. június 25-ét követően üzembe helyezett közös projektek keretében, vagy ezen időpont után felújított, megnövelt kapacitású létesítményben a területükön megújuló forrásokból termelt villamos energia, fűtőenergia vagy hűtőenergia azon részársányát vagy mennyiségét, amely ezen irányelv alkalmazásában úgy tekintendő, hogy egy másik tagállam megújulóenergia-részársányába számít bele.

(3) A (2) bekezdésben említett értesítésben fel kell tüntetni:

- a) a javasolt létesítmény leírását vagy a felújított létesítmény megnevezését;

- b) a létesítményben termelt villamos energia, illetve fűtő- vagy hűtőenergia azon részarányát vagy mennyiségét, amelyet a másik tagállam megújulóenergia-részarányába kell beszámítani;
 - c) annak a tagállamnak a nevét, amelynek javára az értesítést teszik;
 - d) azt az – egész naptári években kifejezett – időtartamot, amely alatt a létesítményben megújuló forrásokból előállított villamos energia, illetve fűtő- vagy hűtőenergia úgy tekintendő, hogy a másik tagállam megújulóenergia-részarányába számít bele.
- (4) Az e cikkben említett közös projektek időtartama kiterjedhet a 2030-at követő időszakra is.
- (5) Az e cikk szerinti értesítést kizárólag az értesítést tevő tagállam és a (3) bekezdés c) pontja szerint meghatározott tagállam együttes megállapodása esetén lehet megváltoztatni vagy visszavonni.
- (6) A Bizottság – különösen a tagállamok kérésére nyújtott, célzott technikai és projektfejlesztési segítség révén – elősegíti a tagállamok közös projektjeinek létrehozását.

10. cikk

A tagállamok közös projektjeinek hatása

- (1) A 9. cikk szerinti értesítést kibocsátó tagállam a 9. cikk (3) bekezdésének d) pontjában említett időszak alatt minden egyes év végétől számított három hónapon belül értesítő levelet bocsát ki, amely tartalmazza a következőket:
- a) a 9. cikk szerinti értesítés tárgyát képező létesítmény által az adott évben megújuló forrásokból előállított villamos energia, illetőleg hő-, illetve hűtőenergia teljes mennyisége; és
 - b) az adott létesítmény által az adott évben megújuló forrásokból előállított villamos energia, illetve hő- vagy hűtőenergia azon mennyisége, amelyet az értesítés feltételei szerint egy másik tagállam megújulóenergia-részarányába kell beszámítani.
- (2) Az értesítést kibocsátó tagállam benyújtja az értesítő levelet a Bizottságnak és annak a tagállamnak, amelynek javára az értesítést tették.
- (3) Ezen irányelv alkalmazásában a megújuló forrásokból előállított villamos energia, illetőleg hő- vagy hűtőenergia azon mennyiségét, amelyet az (1) bekezdés b) pontjával összhangban jelentenek be:
- a) le kell vonni a megújuló forrásokból előállított villamos energia, hő- vagy hűtőenergia azon mennyiségéből, amelyet az (1) bekezdés szerinti értesítő levelet kibocsátó tagállam megújulóenergia-részaránya kiszámításának során figyelembe vesznek; és
 - b) hozzá kell adni a megújuló forrásokból előállított villamos energia, hő- vagy hűtőenergia azon mennyiségéhez, amelyet a (2) bekezdés szerinti értesítő levelet fogadó tagállam megújulóenergia-részaránya kiszámításának során figyelembe vesznek.

11. cikk

A tagállamok és harmadik országok közös projektjei

- (1) Egy vagy több tagállam együttműködhet egy vagy több harmadik állammal bármilyen típusú olyan közös projektben, amely megújuló forrásokból előállított villamos energia termelésével kapcsolatos. Ebben az együttműködésben magánszereplők is részt vehetnek, és az együttműködést a nemzetközi jog teljes körű tiszteletben tartásával kell folytatni.
- (2) A megújuló forrásokból harmadik országokban előállított villamos energiát egy tagállam megújulóenergia-részarányának kiszámításakor csak a következő feltételek teljesülése esetén lehet figyelembe venni:
- a) a villamos energiát az Unióban használják fel, amely feltétel akkor tekinthető teljesítettnek, ha:
 - i. a származási ország, a célország és adott esetben az egyes harmadik tranzitországok valamennyi illetékes átviteli-rendszer-irányítója egyértelműen az allokált rendszerösszekötő kapacitáshoz rendelte az elszámolt villamos energiával megegyező mennyiségű villamos energiát;

- ii. az illetékes átvitelirendszer-irányító a mérlegtáblázatban egyértelműen a rendszerösszekötő uniós oldalán rögzíti az elszámlolt villamos energiával megegyező mennyiségű villamos energiát;
 - iii. a hozzárendelt kapacitás és a b) pontban említett létesítmény által megújuló forrásokból előállított villamos energia termelése azonos időszakra vonatkozik;
- b) a villamos energiát 2009. június 25-ét követően üzembe helyezett létesítmény vagy ezen időpontot követően felújított, megnövelt kapacitású létesítmény termeli az (1) bekezdésben említett közös projekt keretében;
- c) a termelt és exportált villamosenergia-mennyiség a létesítményre adott beruházási támogatáson kívül nem részesült támogatásban valamely harmadik ország támogatási rendszere keretében; és
- d) a villamos energiát a nemzetközi joggal összhangban állították elő egy olyan harmadik országban, amely aláíró fele az Európa Tanács az emberi jogok és alapvető szabadságok védelméről szóló egyezményének vagy más nemzetközi emberi jogi egyezménynek vagy szerződésnek.
- (3) A (4) bekezdés alkalmazásában a tagállamok az alábbi feltételekkel kérelmezhetik a Bizottságtól, hogy egy tagállam és egy harmadik ország közötti, nagyon hosszú idő alatt megépíthető rendszerösszekötő megépítése esetén a harmadik országokban megújuló forrásokból előállított és felhasznált villamos energiát figyelembe vehessék:
- a) a rendszerösszekötő építése 2026. december 31. előtt megkezdődött;
 - b) a rendszerösszekötőt nem lehetséges 2030. december 31-ig üzembe állítani;
 - c) a rendszerösszekötőt lehetséges 2032. december 31-ig üzembe állítani;
 - d) üzembe helyezés után a rendszerösszekötő a (2) bekezdésnek megfelelően megújuló forrásokból előállított villamos energia Unióba történő exportjára szolgál;
 - e) a kérelem egy, a (2) bekezdés b) és c) pontjaiban meghatározott kritériumoknak megfelelő és a rendszerösszekötőt annak üzembe helyezését követően használó közös projektre, valamint a rendszerösszekötő üzembe helyezése után az Unióba exportált villamos energia mennyiségénél nem nagyobb mennyiségű villamos energiára vonatkozik.
- (4) Értesíteni kell a Bizottságot a harmadik országok területén lévő létesítményekben termelt villamos energia azon részarányáról vagy mennyiségéről, amelyet ezen irányelv alkalmazásában úgy kell tekinteni, hogy az egy vagy több tagállam megújulóenergia-részarányába beszámít. Amennyiben egynél több tagállam érintett, e részarány vagy mennyiség tagállamok közötti elosztásáról tájékoztatni kell a Bizottságot. Ez a részarány vagy mennyiség nem haladhatja meg az Unióba ténylegesen bevitt és ott felhasznált részarányt vagy mennyiséget, meg kell felelnie a (2) bekezdés a) pontjának i. és ii. alpontjában említett mennyiségnek, és meg kell felelnie az említett bekezdés a) pontjában meghatározott feltételeknek. Az értesítést minden olyan tagállamnak meg kell tennie, amelynek teljes nemzeti célkitűzésébe a villamos energia adott részaránya vagy mennyisége beszámítandó.
- (5) A (4) bekezdésben említett értesítésben fel kell tüntetni:
- a) a javasolt létesítmény leírását vagy a felújított létesítmény megnevezését;
 - b) a létesítmény által termelt villamos energia azon részarányát vagy mennyiségét, amelyet valamely tagállam megújulóenergia-részarányába bele kell számítani, valamint – a titoktartási követelmények függvényében – a kapcsolódó pénzügyi rendelkezéseket;
 - c) azt az – egész naptári években kifejezett – időtartamot, amely alatt a villamos energiát a tagállam megújulóenergia-részarányába beszámítandónak kell tekinteni;
 - d) a b) és c) pontban foglaltak azon harmadik ország általi írásos elismerését, amelynek területén a létesítményt üzembe fogják helyezni, valamint a létesítmény által termelt villamos energia az említett harmadik ország általi belföldi felhasználásra kerülő arányának vagy mennyiségének feltüntetését.
- (6) Az e cikkben említett közös projektek időtartama kiterjedhet a 2030-at követő időszakra is.
- (7) Az e cikk szerinti értesítést kizárólag az értesítést tevő tagállam és a közös projektet az (5) bekezdés d) pontja szerint elismerő harmadik ország együttes megállapodása esetén lehet megváltoztatni vagy visszavonni.

(8) A tagállamoknak és az Uniónak ösztönözniük kell az Energiaközösség megfelelő szerveit, hogy – az Energiaközösségről szóló szerződéssel összhangban – tegyék meg az ahhoz szükséges intézkedéseket, hogy a szerződő felek alkalmazni tudják ezen irányelv tagállamok közötti együttműködésről szóló rendelkezéseit.

12. cikk

A tagállamok és harmadik országok közös projektjeinek hatása

(1) Az értesítést kibocsátó tagállam a 11. cikk (5) bekezdésének c) pontjában meghatározott időszak alatt minden egyes év végétől számított 12 hónapon belül értesítő levelet bocsát ki, amely tartalmazza a következőket:

- a) a 11. cikk szerinti értesítés tárgyát képező létesítmény által az adott évben megújuló forrásokból előállított villamos energia teljes mennyisége;
- b) az adott létesítmény által az adott évben megújuló forrásokból előállított villamos energia azon mennyisége, amelyet a 11. cikk szerinti értesítés feltételei szerint bele kell számítani megújulóenergia-részarányába; és
- c) bizonyíték a 11. cikk (2) bekezdésében meghatározott feltételek teljesítéséről.

(2) Az (1) bekezdésben említett tagállam az értesítő levelet a Bizottságnak és a projektet a 11. cikk (5) bekezdésének d) pontjával összhangban elismerő harmadik országnak nyújtja be.

(3) A megújulóenergia-részaránnyal kapcsolatos, ezen irányelv szerinti számításokhoz a megújuló forrásokból előállított villamos energia azon mennyiségét, amelyet az (1) bekezdés b) pontjával összhangban jelentenek be, hozzá kell adni a megújuló forrásokból előállított energia azon mennyiségéhez, amelyet az értesítő levelet kibocsátó tagállam megújulóenergia-részarányának kiszámítása során figyelembe vesznek.

13. cikk

Közös támogatási rendszerek

(1) A tagállamok 5. cikk szerinti kötelezettségeinek sérelme nélkül két vagy több tagállam határozhat úgy, hogy önkéntes alapon egyesíti vagy részben összehangolja nemzeti támogatási rendszereit. Ilyen esetben az egyik részt vevő tagállam területén megújuló forrásokból előállított energia egy meghatározott mennyisége beszámíthat egy másik részt vevő tagállam megújulóenergia-részarányába, feltéve hogy az érintett tagállam:

- a) a megújuló forrásokból előállított energia egy meghatározott mennyiségét statisztikai átruházás keretében egy másik tagállamra ruházza a 8. cikkel összhangban; vagy
- b) a részt vevő tagállamok beleegyezésével olyan elosztási szabályt állapít meg, amely alapján az érintett tagállamok között elosztható a megújuló forrásokból előállított energiamennyiség.

Az első albekezdés b) pontjában említett elosztási szabályról a Bizottságot legkésőbb a szabály hatálybalépése első évének végét követő három hónappal tájékoztatni kell.

(2) Az (1) bekezdés második albekezdése szerinti értesítést kibocsátó tagállamok minden egyes év végét követő három hónapon belül értesítő levelet adnak ki, amely tartalmazza az adott évben megújuló forrásokból előállított villamos energia, illetve hő- vagy hűtőenergia azon teljes mennyiségét, amelyre az elosztási szabály alkalmazandó.

(3) A megújulóenergia-részaránnyal kapcsolatos, ezen irányelv szerinti számításokhoz a megújuló forrásokból előállított villamos energia, illetve hő-, illetve hűtőenergia azon mennyiségét, amelyet a (2) bekezdéssel összhangban jelentenek be, az érintett tagállamok között a bejelentett elosztási szabálynak megfelelően újra el kell osztani.

(4) A Bizottság iránymutatásokat és bevált gyakorlatokat tesz közzé, és az érintett tagállamok kérésére elősegíti a tagállamok közös támogatási rendszereinek létrehozását.

14. cikk

Kapacitásnövekedés

A 9. cikk (2) bekezdésének és a 11. cikk (2) bekezdése b) pontjának alkalmazásában a létesítmény kapacitásnövekedésének betudható, megújuló energiaegységeket úgy kell kezelni, mintha azokat a működését a kapacitásnövekedés időpontjában megkezdő másik létesítményben termelték volna.

15. cikk

Közigazgatási eljárások, szabályok és törvények

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a megújuló forrásokból villamos energiát, fűtő- vagy hűtőenergiát termelő üzemekre és a kapcsolódó szállítási és elosztási hálózati infrastruktúrára, valamint a biomassza bioüzemanyaggá, folyékony bio-energiahordozóvá, biomasszából előállított üzemanyaggá vagy más energiaterméké, illetve nem biológiai eredetű, folyékony vagy gáznemű, megújuló energiaforrásokból származó üzemanyagokká való átalakításának folyamatára alkalmazott, jóváhagyással, minősítéssel és engedélyezéssel kapcsolatos nemzeti szabályok arányosak és szükségesek legyenek és elősegítsék az „első az energiahatékonyság” elv gyakorlati alkalmazását.

A tagállamok megteszik a megfelelő lépéseket különösen a következők biztosítása érdekében:

- a) a közigazgatási eljárások korszerűek és gyorsak legyenek és a közigazgatás megfelelő szintjén történjenek, továbbá kiszámítható időkeretet határozzanak meg az első albekezdésben említett eljárások vonatkozásában;
- b) a jóváhagyással, minősítéssel és engedélyezéssel kapcsolatos szabályok objektívek, átláthatók és arányosak legyenek, ne alkalmazzanak hátrányos megkülönböztetést a jelentkezőkkel szemben, valamint teljes mértékben vegyék figyelembe a megújuló energia előállítására alkalmazott egyes technológiák sajátosságait;
- c) a fogyasztók, tervezők, építésszek, építőipari szakemberek, a berendezések és rendszerek üzembe helyezői és a szolgáltatók által fizetett közigazgatási díjak átláthatók és költségarányosak legyenek; valamint
- d) a decentralizált, megújuló energiaforrásokból származó energiát előállító és tároló eszközök számára egyszerűsített és könnyített engedélyezési eljárások álljanak rendelkezésre, beleértve az egyszerű értesítésre irányuló eljárást;

(2) A tagállamok világosan meghatározzák azokat a műszaki előírásokat, amelyeket a megújuló energiát előállító berendezéseknek és rendszereknek a támogatási igénybevételéhez teljesíteniük kell. Ahol létezik európai szabvány, beleértve az ökcímkeket, az energiafogyasztást jelölő címkeket és az európai szabványügyi testületek által kidolgozott egyéb műszaki referencia-rendszereket, az említett műszaki előírásokat ilyen szabványokra való hivatkozással kell kidolgozni. Az ilyen műszaki előírásokban nem határozhatják meg, hogy a berendezéseket és a rendszereket hol kell tanúsíttatni, és azok nem akadályozhatják a belső piac megfelelő működését.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy nemzeti, regionális és helyi illetékes hatóságaik – többek között a saját megújulóenergia-ellátás és megújulóenergia-közösségek tekintetében – rendelkezzenek arról, hogy a városi infrastruktúra, az ipari, kereskedelmi vagy lakóövezetek és az energetikai infrastruktúra, többek között a villamosenergia-infrastruktúra, a távfűtés és -hűtés, a földgáz- és alternatív tüzelő-hálózatok tervezése – ezen belül a korai területrendezési tervek készítése –, kialakítása, építése és felújítása során hogyan kell integrálni és elterjeszteni a megújuló energiákat, illetve hasznosítani az elkerülhetetlen hulladékhőt vagy hulladék hűtőenergiát. A tagállamok ösztönzik különösen a helyi és regionális közigazgatási szerveket arra, hogy adott esetben a megújuló forrásokból előállított fűtő- és hűtőenergiát is figyelembe vegyék a városok infrastruktúrájának tervezése során, és hogy folytassanak konzultációt a hálózatüzemeltetőkkel annak felmérése érdekében, hogy milyen hatást gyakorolnak az energiahatékonysági és a keresletoldali szabályozási programok, valamint a saját megújulóenergia-ellátásra és a megújulóenergia-közösségekre vonatkozó egyedi rendelkezések a hálózatüzemeltetők infrastruktúrafejlesztési terveire.

(4) A tagállamok építési szabályaikban és törvényeikben olyan megfelelő intézkedéseket vezetnek be, amelyek célja, hogy az építési ágazatban a megújuló forrásokból előállított, bármilyen típusú energia részaránya emelkedjen.

Ezen építési szabályok és törvények kidolgozása során vagy támogatási rendszereiken belül a tagállamok adott esetben figyelembe vehetik a saját megújulóenergia-fogyasztás, a helyben történő energiátárolás, valamint a kapcsolt energiatermeléssel és a passzív, alacsony vagy a nulla energiafelhasználású épületekkel kapcsolatos energiahatékonyság jelentős növekedésére vonatkozó nemzeti intézkedéseket.

A tagállamok építési szabályaikban és törvényeikben, vagy egyéb, azonos hatású eszközön keresztül kötelezettséget állapítanak meg a megújuló forrásokból előállított energia minimálisan felhasználandó szintjére az új épületek, vagy a már meglévő, de nagyobb felújításon átesett épületek tekintetében, amennyiben ez műszakilag, funkcionálisan és gazdaságilag megvalósítható – figyelembe véve a 2010/31/EU irányelv 5. cikkének (2) bekezdése szerinti költségoptimalizált számítások eredményeit –, és amennyiben ez nem befolyásolja hátrányosan a beltéri levegő minőségét. A tagállamok engedélyezik e minimumszinteknek többek között a jelentős részben megújuló energiából, illetve hulladékhővel és hulladék hűtőenergiával biztosított hatékony távfűtés és -hűtés révén való teljesítését.

Az első albekezdésben meghatározott követelmények csak annyiban alkalmazandók a fegyveres erőkre, amennyiben azok nem ütköznek a fegyveres erők tevékenységeinek jellegével és elsődleges céljával, továbbá kivételt képeznek a követelmény alól a kizárólag katonai célokra használt anyagok.

(5) A tagállamok biztosítják, hogy a nemzeti, regionális és helyi új vagy már meglévő, de nagyobb felújításon átesett középületek 2012. január 1-jétől példamutató szerepet töltsenek be ezen irányelv összefüggésében. A tagállamok többek között lehetővé tehetik, hogy e kötelezettséget a közel nulla energiaigényű épületekre vonatkozó, a 2010/31/EU irányelvben előírt rendelkezéseknek való megfelelés vagy annak előírása révén teljesítsék, hogy a középületek, illetve vegyes tulajdonú köz- és magánépületek tetőzetét harmadik felek megújuló energiaforrásokból energiát előállító berendezések elhelyezésére használják.

(6) Építési szabályaikban és törvényeikben a tagállamoknak elő kell mozdítaniuk a megújuló energiával üzemeltetett fűtő- és hűtőrendszerek és a jelentős energiafogyasztás-csökkenést eredményező berendezések alkalmazását. E célból a tagállamok az energiafogyasztást jelölő címkéket vagy ökcímkéket vagy – ha vannak ilyenek – más nemzeti vagy uniós szinten kidolgozott megfelelő tanúsítványokat vagy szabványokat alkalmaznak, továbbá biztosítják a megfelelő tájékoztatást és tanácsadást a megújuló, rendkívül energiahatékony alternatívákról, valamint a csere esetén rendelkezésre álló esetleges pénzügyi eszközökről és ösztönzőkről, előmozdítandó a régi fűtési rendszerek nagyobb arányú lecserélését és a megújuló energián alapuló megoldásokra való fokozott átállást a 2010/31/EU irányelvvel összhangban.

(7) A tagállamok értékelik megújulóenergia-potenciáljukat, valamint a hulladékhő és a hulladék hűtőenergia használatának lehetőségét a fűtési és hűtési ágazatban. Ezt az értékelést a 2012/27/EU irányelv 14. cikkének (1) bekezdésében előírt második átfogó értékelés részeként kell elvégezni, első ízben 2020. december 31-ig, majd azt követően mindig az említett átfogó értékelés naprakésszé tételének alkalmával; az értékelésben adott esetben ki kell térni az alacsony ökológiai kockázattal járó telepítésre alkalmas területek területi elemzésére, illetve figyelembe kell venni a kisléptékű háztartási projektekben rejlő lehetőségeket.

(8) A tagállamok értékelik, milyen szabályozási és adminisztratív akadályok nehezítik a hosszú távú megújulóenergia-adásvételi megállapodások létrejöttét, megszüntetik az ilyen megállapodások indokolatlan akadályait és elősegítik az ilyen megállapodások elterjedését. A tagállamok biztosítják, hogy az ilyen megállapodások ne legyenek aránytalan vagy diszkriminatív eljárásokhoz vagy díjakhoz kötve.

Az (EU) 2018/1999 rendelet szerinti integrált nemzeti energia- és éghajlat-politikai terveikben, illetve eredményjelentéseikben a tagállamok szerepeltetik az energia-adásvételi megállapodások elterjedésének megkönnyítését célzó szakpolitikákat és intézkedéseket.

16. cikk

Az engedélyezési eljárás menete és időtartama

(1) A tagállamok létrehozhatnak vagy kijelölhetnek egy vagy több ügyintézési pontot. Ezen ügyintézési pontok a kérelmező kérésére a teljes közigazgatási engedélykérelmezési és engedélyezési eljárás során iránymutatással és segítséggel szolgálnak. Biztosítani kell, hogy a kérelmezőnek a teljes eljárás során végig csak egyetlen ügyintézési ponttal kelljen kapcsolatban lennie. Az engedélyezési eljárás kiterjed a megújuló forrásokból származó energiát előállító létesítmények és a hálózathoz való csatlakozásokhoz szükséges eszközök építéséhez, átalakításához és üzemeltetéséhez szükséges releváns közigazgatási engedélyekre. Az engedélyezési eljárás a (2) bekezdésben foglaltaknak megfelelően magában foglal minden lépést, a kérelem átvételének elismerésétől az eljárás eredményének továbbításáig.

(2) Az ügyintézési pont átlátható módon segíti a kérelmezőt a közigazgatási engedélykérelmezési eljárás során egészen az illetékes hatóságok által az eljárás végén meghozott egy vagy több döntés közléséig, megad számára minden szükséges tájékoztatást, és adott esetben bevon más közigazgatási hatóságokat is. A kérelmező az összes idevágó dokumentumot digitális formában nyújthatja be.

(3) Az ügyintézési pontnak eljárási kézikönyvet kell a megújulóenergia-termelésre irányuló projektek fejlesztői rendelkezésére bocsátania, külön figyelmet szentelve a kisléptékű projekteknek és a termelő-fogyasztói projekteknek is, továbbá e kézikönyvet online is elérhetővé kell tennie. Az online tájékoztatónak fel kell tüntetnie a kérelmező kérelme szempontjából releváns ügyintézési pontot. Ha valamely tagállamnak több ügyintézési pontja van, az online tájékoztatónak fel kell tüntetnie a kérelmező kérelme szempontjából releváns ügyintézési pontot.

(4) A (7) bekezdés sérelme nélkül, az (1) bekezdésben említett engedélyezési eljárás erőművek engedélyezése esetén – az illetékes hatóságok releváns eljárásaival együtt – nem lehet hosszabb két évnél. Amennyiben különleges körülmények alapján megfelelően indokolt, az említett kétéves időszak legfeljebb egy évvel meghosszabbítható.

(5) A (7) bekezdés sérelme nélkül, a 150 kW-nál kisebb villamosenergia-termelési kapacitással rendelkező létesítmények esetében az engedélyezési eljárás időtartama nem haladhatja meg az egy évet. Amennyiben különleges körülmények alapján megfelelően indokolt, az említett egyéves időszak legfeljebb egy évvel meghosszabbítható.

A tagállamok biztosítják, hogy könnyen hozzáférhető egyszerű eljárások – például adott esetben alternatív vitarendezési mechanizmusok – álljanak a kérelmezők rendelkezésére az engedélyezési eljárással, valamint a megújuló energiaforrást hasznosító erőművek építésére és üzemeltetésére vonatkozó engedélyek kiadásával kapcsolatos jogviták rendezése céljából.

(6) A tagállamok többek között egyszerűsített és gyors engedélyezési eljárás biztosításával elősegítik a megújuló energiaforrást hasznosító meglévő erőművek átalakítását. Ezen eljárás nem tarthat tovább egy évnél.

Amennyiben különleges körülmények alapján megfelelően indokolt – például kényszerítő biztonsági okok miatt, ha az erőmű-átalakítási projekt jelentős hatással van a hálózatra vagy a létesítmény eredeti kapacitására, méretére vagy teljesítményére – az említett egyéves időszak legfeljebb egy évvel meghosszabbítható.

(7) Az e cikkben meghatározott határidők az alkalmazandó uniós környezetvédelmi jogban foglalt kötelezettségek sérelme nélkül alkalmazandók a bírósági fellebbezési és egyéb jogorvoslati eljárásokra, és más, bíróság vagy törvényszék előtt folyamatban lévő eljárásokra, valamint alternatív vitarendezési mechanizmusokra, beleértve a panaszkezelési eljárásokat, a nem bírósági útra tartozó fellebbezéseket és jogorvoslatokat, és ezen eljárások időtartamával meghosszabbíthatók.

(8) A tagállamok a 17. cikk (1) bekezdésében említett, a hálózathoz való csatlakozásra vonatkozó egyszerű értesítésre irányuló eljárást alakíthatnak ki az erőmű-átalakítási projektekre vonatkozóan. Amennyiben a tagállamok így járnak el, az illetékes hatóság értesítését követően lehetővé kell tenni az erőmű-átalakítást, amennyiben nem várható jelentős kedvezőtlen környezeti vagy társadalmi hatás. Az említett hatóság az értesítés kézhezvételét követő hat hónapon belül köteles határozni arról, hogy az elegendő-e.

Amennyiben az illetékes hatóság úgy határoz, hogy az értesítés elegendő, automatikusan megadja az engedélyt. Amennyiben az említett hatóság úgy határoz, hogy az értesítés nem elegendő, új engedélyért kell folyamodni, és a (6) bekezdésben említett határidők alkalmazandók.

17. cikk

Hálózathoz való csatlakozásra vonatkozó egyszerű értesítésre irányuló eljárás

(1) A tagállamok hálózathoz való csatlakozásra vonatkozó egyszerű értesítésre irányuló eljárást alakítanak ki, amelynek keretében a termelő-fogyasztók azon létesítményei vagy aggregált termelőegységei, és azok a demonstrációs projektek, amelyek 10,8 kW-os vagy annál kisebb – nem háromfázisú csatlakozás esetén azzal egyenértékű – villamosenergia-termelési kapacitással rendelkeznek, az elosztórendszer-üzemeltető értesítése után csatlakozhatnak a hálózathoz.

Az elosztórendszer-üzemeltető az értesítést követő meghatározott határidőn belül dönthet úgy, hogy indokolt biztonsági megfontolásból vagy a rendszerösszetevők műszaki összeférhetetlensége okán megtagadja a hálózati csatlakozást vagy alternatív hálózati csatlakozási pontot javasol. Ha az elosztórendszer-üzemeltető kedvező döntést hoz vagy az értesítést követően egy hónapon belül nem hoz döntést, a létesítmény vagy aggregált termelőegység csatlakoztatható.

(2) A tagállamok a 10,8 kW-osnál nagyobb, de legfeljebb 50 kW-os elektromos kapacitású létesítmények vagy aggregált termelőegységek tekintetében is engedélyezhetik az egyszerű értesítésre irányuló eljárás alkalmazását, feltéve hogy nem sérül a hálózat stabilitása, megbízhatósága és biztonsága.

18. cikk

Tájékoztatás és képzés

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a támogatási intézkedésekkel kapcsolatos információk eljussanak valamennyi érintett szereplőhöz, például a fogyasztókhoz, ideértve az alacsony jövedelmű, kiszolgáltatott fogyasztókat, a termelő-fogyasztókat és a megújulóenergia-közösségeket is, a fűtő-, hűtő- és villamosenergia-berendezések és -rendszerek építésihez, üzembe helyezésihez, építészeihez és szolgáltatóihoz, valamint a megújuló energiával működtethető járművek és intelligens közlekedési rendszerek szolgáltatóihoz.

(2) A tagállamok biztosítják, hogy a megújuló forrásokból előállított fűtő-, hűtő- és villamos energia használatára alkalmas berendezések és rendszerek nettó hasznával, költségeivel és energiahatékonyágával kapcsolatos információkat a berendezés vagy a rendszer szolgáltatója vagy az illetékes hatóságok hozzáférhetővé tegyék.

(3) A tagállamok biztosítják, hogy rendelkezésre álljanak képesítési rendszerek vagy azokkal egyenértékű minősítési rendszerek a kisméretű biomasszabojlerek és -kazánok, a fotovoltai és a termikus napenergia-rendszerek, a sekély geotermikus rendszerek és a hőszivattyúk üzembe helyezési számára. E rendszereknek – amelyek keretében adott esetben figyelembe vehetők a meglévő rendszerek és struktúrák – a IV. mellékletben meghatározott kritériumokra kell épülniük. Minden tagállam elismeri a más tagállamok által ezen kritériumok alapján megadott képesítést.

(4) A tagállamok tájékoztatják a nyilvánosságot a (3) bekezdésben említett képesítési rendszerekről vagy azokkal egyenértékű minősítési rendszerekről. Hozzáférhetővé tehetik továbbá azon üzembe helyezők jegyzékét, akik a (3) bekezdésnek megfelelő képesítéssel vagy minősítéssel rendelkeznek.

(5) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy iránymutatások álljanak rendelkezésre valamennyi érintett szereplő, különösen a tervezők és az építésszek számára annak érdekében, hogy azok az ipari, kereskedelmi vagy lakóövezetek tervezése, kivitelezése, építése és felújítása során megfelelően mérlegelni tudják a megújuló forrásokból előállított energia, a nagy hatékonyságú technológiák és a távfűtés és -hűtés optimális kombinációját.

(6) A tagállamok adott esetben a helyi és regionális hatóságok közreműködésével megfelelő tájékoztató, ismeretterjesztő, iránymutatást nyújtó illetve képzési programokat dolgoznak ki a polgároknak jogaik aktív felhasználóként való gyakorlásának módjáról és a megújuló forrásokból származó energia – többek közt saját megújulóenergia-ellátás révén vagy megújulóenergia-közösségek keretében történő – előállításával és használatával kapcsolatos, műszaki és pénzügyi szempontokat is érintő előnyökről és gyakorlati kérdésekről való tájékoztatása érdekében.

19. cikk

A megújuló forrásokból származó energiára vonatkozó származási garancia

(1) A megújuló energiaforrásokból származó energiának az energiaszolgáltató által kínált energiamixben, valamint a fogyasztók részére megújuló energiaforrásokból előállított energiára hivatkozással forgalmazott szerződések keretében szolgáltatott energiamennyiségben való részarányának vagy mennyiségének a végső fogyasztó felé történő bizonyítása céljából a tagállamok biztosítják, hogy a megújuló energiaforrásokból előállított energia származása, mint olyan, ezen irányelv értelmében objektív, átlátható és megkülönböztetésmentes kritériumok alapján garantálható.

(2) Ebből a célból a megújuló forrásokból előállított energia termelőjének kérésére a tagállamok biztosítják a származási garancia kiállítását, kivéve ha a tagállamok úgy határoznak, hogy az származási garanciák piaci értékének figyelembevétele érdekében nem adnak ki származási garanciát olyan energiatermelőnek, amely valamely támogatási rendszer keretében pénzügyi támogatásban részesül. A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy a nem megújuló forrásokból előállított energia esetében is adnak ki származási garanciát. Az származási garanciák kiadását a kapacitás minimális határértékéhez lehet kötni. A származási garancia szabványos mérete 1 MWh. A megtermelt energia minden egyes egységről legfeljebb egy származási garancia állítható ki.

A tagállamok biztosítják, hogy a megújuló energiaforrásokból származó adott energiaegységet csak egyszer vegyék figyelembe.

A tagállamok biztosítják, hogy amennyiben egy termelő támogatási rendszer keretében támogatásban részesül, az ugyanarra az energiaelőállításra vonatkozó származási garancia piaci értéke megfelelőképpen figyelembe legyen véve az adott támogatási rendszerben.

Az alábbi esetek bármelyike esetén vélemezhető, hogy a származási garancia piaci értéke megfelelőképpen figyelembe vételre került:

- a) a pénzügyi támogatást versenyeztetési eljárás vagy értékesíthető zöld tanúsítvány rendszer révén ítélik oda;
- b) a származási garanciák piaci értékét adminisztratív szinten figyelembe veszik a pénzügyi támogatás mértékében; vagy
- c) a származási garanciát nem közvetlenül a termelő, hanem azon szolgáltató vagy fogyasztó számára bocsátják ki, aki a megújuló forrásból származó energiát versenyhelyzetben vagy hosszú távú energia-adásvételi megállapodás keretében megvásárolja.

A tagállamok a származási garancia piaci értékének figyelembevételéhez dönthetnek többek között úgy, hogy kiállítják a termelő számára a származási garanciát, majd azonnal törlik azt.

A származási garancia nem kapcsolódik a tagállamok 3. cikknek való megfeleléséhez. A származási garanciák átruházása – az energia fizikai átadásától különállóan vagy azzal együttesen – nem érinti a 3. cikknek való megfelelés céljából a tagállamok által a statisztikai átruházás, a közös projektek és a közös támogatási rendszerek alkalmazásáról hozott határozatokat, sem pedig a megújuló forrásból származó energia teljes bruttó fogyasztásának a 7. cikk szerinti számítási mód alapján történő kiszámítására vonatkozó tagállami határozatokat.

(3) Az (1) bekezdés alkalmazásában a származási garanciák a hozzájuk tartozó energiaegység megtermelésétől számítva 12 hónapig érvényesek. A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a nem törölt származási garanciák az energiaegység megtermelésétől számítva legkésőbb 18 hónap elteltével érvényüket veszítsék. Az érvényüket veszített származási garanciákat a tagállamok figyelembe veszik a fennmaradó energiamixük kiszámításakor.

(4) A származási garanciák (8) és (13) bekezdésben említett bemutatásával összefüggésben a tagállamok gondoskodnak arról, hogy az energiaszolgáltatók a származási garanciák érvényességi időtartamának lejártá után legkésőbb hat hónapon belül töröljék a származási garanciákat.

(5) A származási garanciák kiadását, átruházását és törlését a tagállamok vagy a kijelölt illetékes szervek felügyelik. A kijelölt illetékes szerveknek eltérő földrajzi hatáskörrel kell rendelkezniük, és a termelő, kereskedelmi és ellátó tevékenységtől függetlennek kell lenniük.

(6) A tagállamok vagy a kijelölt illetékes szervek megfelelő mechanizmusokat alakítanak ki annak biztosítása érdekében, hogy a származási garanciák kiadása, átruházása és törlése elektronikus úton történjen, valamint, hogy a származási garanciák pontosak, megbízhatóak és hitelesek legyenek. A tagállamok és a kijelölt illetékes szervek gondoskodnak arról, hogy az általuk megszabott követelmények összhangban álljanak a CEN/EN 16325 szabvánnyal.

(7) A származási garancián legalább az alábbi információkat kell feltüntetni:

- a) az energia előállítására felhasznált energiaforrás és az előállítás kezdetének és befejezésének dátuma;
- b) a származási garancia a következők közül melyikre vonatkozik:
 - i. villamos energia;
 - ii. gáz, többek között hidrogén; vagy
 - iii. fűtő- vagy hűtőenergia;
- c) az energiát előállító létesítmény neve, helye, típusa és kapacitása;
- d) a létesítmény részesült-e beruházási támogatásban, az energiaegység részesült-e bármilyen más formában valamilyen nemzeti támogatási rendszerből, valamint a támogatási rendszer típusa;
- e) a létesítmény üzembe helyezésének dátuma; és
- f) a kiállítás dátuma és országa és az egyedi azonosító szám.

Az 50 kW-nál kisebb létesítmények származási garanciáin elegendő egyszerűsített információkat megadni.

(8) Amennyiben egy energiaszolgáltatónak a 2009/72/EK irányelv 3. cikke (9) bekezdésének a) pontja alkalmazásában igazolnia kell, hogy az általa kínált energiamixben mekkora a megújuló forrásokból előállított energia részaránya vagy mennyisége, ezt a származási garanciák bemutatásával kell megtennie, kivéve:

- a) az energiamix azon részére vonatkozóan, amelyet a nem nyomon követett kereskedelmi ajánlatok tesznek ki (ha van ilyen), mely esetben a szolgáltató hivatkozhat a korrigált energiaszerkezetre; vagy
- b) akkor, ha a tagállamok úgy határoznak, hogy nem adnak ki származási garanciát olyan energiatermelőnek, amely valamely támogatási rendszer keretében pénzügyi támogatásban részesül.

Amennyiben a tagállamok úgy rendelkeztek, hogy más energiatípusokra is származási garanciákat vezetnek be, az energiaszolgáltatóknak közzététel céljából a szolgáltatott energiával azonos típusú származási garanciákat kell használniuk. A 2012/27/EU irányelv 14. cikkének (10) bekezdése alapján kiadott származási garanciák hasonlóképp használhatók a nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelésből származó villamos energia mennyiségének igazolására. Az e cikk (2) bekezdésének alkalmazásában, ha a villamos energiát megújuló forrásokat hasznosító nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelésből állítják elő, csak egy származási garanciát lehet kiadni, amely megadja mindkét jellemzőt.

(9) A tagállamok az ezen irányelvnek megfelelően kiadott származási garanciákat kizárólag az (1) bekezdésben és a (7) bekezdés első albekezdésének a)–f) pontjában említett elemek bizonyítékeként kölcsönösen elismerik. A tagállamok kizárólag akkor tagadhatják meg egy származási garancia elismerését, ha megalapozott kételyük áll fenn a származási garancia pontosságára, megbízhatósága és hitelessége vonatkozásában. A tagállam a megtagadásról és annak indokairól minden esetben értesíti a Bizottságot.

(10) Ha a Bizottság úgy véli, hogy egy származási garancia elismerésének megtagadása nem indokolt, határozat elfogadásával felszólíthatja a szóban forgó tagállamot a származási garancia elismerésére.

(11) A tagállamok nem ismerhetik el a harmadik országok által kiadott származási garanciákat, hacsak az Unió megállapodást nem kötött az adott harmadik országgal az uniós származási garanciák és a harmadik országbeli egyenértékű származási garancia-rendszerek kölcsönös elismeréséről és kizárólag olyan esetekben, amikor közvetlen energiaimport vagy -export valósul meg.

(12) A tagállamok a 2009/72/EK irányelv 3. cikke (9) bekezdésében foglalt kötelezettségek teljesítése tekintetében bevezethetnek – az uniós joggal összhangban – származási garanciákra vonatkozó objektív, átlátható és megkülönböztetéstől mentes kritériumokat.

(13) A Bizottság jelentést fogad el, amelyben megvizsgálja egy olyan uniós szintű „zöld címke” létrehozásának a lehetőségeit, amelynek célja az új létesítményekből származó megújuló energia használatának támogatása. A szolgáltatóknak a származási garanciákban szereplő információkkal kell bizonyítaniuk a címke követelményeinek való megfelelést.

20. cikk

A hálózatokhoz való hozzáférés és a hálózatok üzemeltetése

(1) A tagállamok – adott esetben – felméri a meglévő gázhálózati infrastruktúra bővítésének szükségességét a megújuló forrásokból előállított gáz befogadásának lehetővé tétele érdekében.

(2) A tagállamok – adott esetben – előírják a területükön működő átviteli rendszer-irányítók és elosztórendszer-üzemeltetők számára a 2009/73/EK irányelv 8. cikke szerinti műszaki szabályok közzétételét, különösen a hálózathoz való csatlakozással kapcsolatos – a gáz minőségével, a gáz szagosításával és a nyomással kapcsolatos szabályokat is magukban foglaló – szabályokat. A tagállamok előírják az átviteli rendszer-irányítók és az elosztórendszer-üzemeltetők számára, hogy objektív, átlátható és megkülönböztetésmentes kritériumok alapján tegyék közzé a megújuló gázforrások csatlakoztatásának díjait.

(3) Az (EU) 2018/1999 rendelet I. melléklete szerinti integrált nemzeti energia- és éghajlat-politikai tervek keretében elvégzett, arra vonatkozó értékeléstől függően, hogy az ezen irányelv 3. cikkének (1) bekezdésében előírt uniós célkitűzés elérése érdekében szükség van-e új infrastruktúrák kiépítésére a megújuló forrásokat használó távfűtés és -hűtés számára, a tagállamok szükség esetén megteszik a szükséges lépéseket egy olyan távfűtési és -hűtési infrastruktúra fejlesztésére, amely alkalmas a nagyméretű, biomasszát, napenergiát, környezeti energiát és geotermikus energiát felhasználó létesítményekből, valamint a hulladékhőből és a hulladék hűtőenergiából származó növekvő mennyiségű fűtés és hűtés befogadására.

21. cikk

Termelő-fogyasztók

- (1) A tagállamok biztosítják, hogy a fogyasztóknak jogában álljon e cikknek megfelelően termelő-fogyasztóvá válni.
- (2) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a termelő-fogyasztók külön-külön vagy közösségként jogosultak legyenek arra, hogy:
- a) anélkül állítsanak elő megújuló energiát, többek között saját fogyasztásra, a megújuló forrásokból előállított villamos-energia-főösslegüket pedig anélkül tárolják és értékesítsék, akár megújulóenergia-adásvételi megállapodások keretében, villamosenergia-szolgáltatókon keresztül és a megújuló energiapiaci szereplők közötti kereskedelmi megállapodások keretében is, hogy:
 - i. az általuk a hálózathoz fogyasztott vagy a hálózathoz táplált villamos energiával kapcsolatban megkülönböztető vagy aránytalan terhet jelentő eljárások és díjak hárulnának rájuk, és olyan hálózati díjak, amelyek nem felelnek meg a költségeknek;
 - ii. a saját termelésű, helyszínen maradó, megújuló forrásból származó villamos energiával kapcsolatban megkülönböztető vagy aránytalan terhet jelentő ügyintézkést kellene végezniük és illetéket vagy díjat kellene fizetniük;
 - b) saját megújulóenergia-ellátásra villamos energiát termelő létesítményekkel kombinált villamosenergia-tároló rendszereket telepítsenek és működtessenek, anélkül, hogy ennek fejében bármilyen kettős díjat – beleértve a helyszínen maradó, tárolt villamos energiára vonatkozó hálózati díjat – kellene fizetniük;
 - c) továbbra is fenntartsák a végső fogyasztóként őket megillető jogokat és rájuk háruló kötelezettségeket;
 - d) az általuk termelt és a hálózathoz táplált megújuló villamos energiáért adott esetben többek között támogatási rendszereken keresztül olyan ellentételezést kapjanak, amely tükrözi e villamos energia piaci értékét, valamint amely figyelembe veheti annak a hálózat, a környezet és a társadalom számára nyújtott hosszú távú értékét.
- (3) A tagállamok az alábbi egy vagy több esetben megkülönböztetésmentes és arányos költségeket és díjakat szabhatnak ki a termelő-fogyasztókra a saját termelésű, a helyszínen maradó megújuló villamos energiával kapcsolatosan:
- a) ha a saját termelésű villamos energiára támogatási rendszerek keretében tényleges támogatás jár, kizárólag olyan mértékig, amely nem veszélyezteti a projekt gazdasági életképességét és az említett támogatás ösztönző hatását;
 - b) 2026. december 1-jétől, ha a saját energiaellátásra használt létesítmények teljes részaránya meghaladja a tagállam teljes beépített villamosenergia-kapacitásának 8 %-át, és ha tagállam nemzeti szabályozó hatósága által nyílt, átlátható és részvételen alapuló eljárás keretében végzett költség-haszon elemzés bizonyítja, hogy a (2) bekezdés a) pontja ii. alpontjában foglalt rendelkezés jelentős aránytalan terhet jelent a villamosenergia-rendszer hosszú távú pénzügyi fenntarthatósága szempontjából, vagy olyan ösztönzőt hoz létre, amely a megújuló energia költséghatékony elterjesztéséhez objektív módon szükséges mértéken túlmutat, és ezt a terhet vagy ösztönzőt egyéb észszerű intézkedéseken keresztül nem lehet minimálisra csökkenteni; vagy
 - c) ha a saját termelésű megújuló villamosenergiát 30 kW-nál nagyobb teljes beépített elektromos kapacitású létesítményekben termelik.
- (4) A tagállamok lehetővé teszik, hogy az egyazon épületben, köztük a többlakásos lakóépületekben lakó termelő-fogyasztók közösen is gyakorolhassák a (2) bekezdésben említett tevékenységeket, továbbá az adott esetben az egyes termelő-fogyasztókra alkalmazandó hálózati költségek és egyéb releváns költségek, díjak, illetékek és adók sérelme nélkül egymás között megállapodhassanak a területükön vagy területeiken termelt megújuló energia megosztásáról. A tagállamok különbséget tehetnek az egyéni termelő-fogyasztók és az együttesen eljáró termelő-fogyasztók között. Bármely ilyen különbségtételnek arányosnak és megfelelően indokoltnak kell lennie.
- (5) A termelő-fogyasztó létesítménye lehet harmadik fél tulajdonában, vagy annak telepítését és üzemeltetését, ezen belül a mérést és a karbantartást végezheti harmadik fél, feltéve, hogy a harmadik fél a termelő-fogyasztó irányítása alatt marad. Maga a harmadik fél nem tekinthető termelő-fogyasztónak.

(6) A tagállamok támogató keret hoznak létre a saját megújulóenergia-ellátás fejlesztésének előmozdítása és megkönnyítése érdekében a területükön és az energiahálózataikban a saját megújulóenergia-ellátás előtt álló indokolatlan akadályok és az ilyen energiaellátásban rejlő lehetőségek értékelése alapján. E támogató keretnek többek között:

- a) ki kell terjednie az összes végső fogyasztó, többek között az alacsony jövedelmű vagy kiszolgáltatott helyzetű háztartások hozzáférési lehetőségére a saját megújulóenergia-ellátáshoz;
- b) ki kell terjednie a projektek piaci finanszírozása előtt álló indokolatlan akadályok kezelésére, valamint a forráshoz jutás megkönnyítését szolgáló intézkedésekre;
- c) ki kell terjednie a saját megújulóenergia-ellátás előtt álló – többek között a bérloket érintő – további indokolatlan szabályozási akadályok kezelésére;
- d) ki kell terjednie az épülettulajdonosoknak szóló ösztönzőkre, melyek célja, hogy lehetőségeket teremtsenek a saját megújulóenergia-ellátásra, többek között a bérlok számára is;
- e) a termelő-fogyasztóknak az általuk termelt és a hálózatba táplált megújuló villamos energia tekintetében megkülönböztetésmentes hozzáférést kell biztosítani a meglévő releváns támogatási rendszerekhez és valamennyi villamos-energia-piaci szegmenshez;
- f) biztosítani kell, hogy a termelő-fogyasztók megfelelő és kiegyensúlyozott módon vegyék ki a részüket a rendszer általános költségmegosztásából, amikor a villamos energiát a hálózatba táplálják.

A tagállamok az (EU) 2018/1999 rendelet szerinti integrált nemzeti energia- és éghajlat-politikai terveikben, illetve eredményjelentéseikben szerepeltetik a támogató kereten belüli szakpolitikák és intézkedések összefoglalását, valamint a végrehajtásukról szóló értékelést.

(7) E cikk alkalmazása nem érinti az EUMSZ 107. és 108. cikkét.

22. cikk

Megújulóenergia-közösségek

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a végső fogyasztók, különösen a lakossági fogyasztók jogosultak legyenek megújulóenergia-közösségekben való részvételle, megtartva végső fogyasztói jogait és kötelezettségeiket, és anélkül, hogy velük szemben olyan indokolatlan vagy megkülönböztető feltételek vagy eljárások lennének érvényben, amelyek akadályoznák megújulóenergia-közösségekben való részvételüket, feltéve hogy magánvállalkozások esetében azok részvétele nem minősül elsődleges kereskedelmi vagy szakmai tevékenységnek.

(2) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a megújulóenergia-közösségek jogosultak legyenek arra, hogy:

- a) megújuló energiát termeljenek, fogyasszanak, tároljanak és értékesítsenek, többek között megújulóenergia-adásvételi megállapodások révén;
- b) a megújulóenergia-közösség birtokában lévő termelőegységek által termelt megújuló energiát az e cikkben meghatározott egyéb követelményekre figyelemmel e megújulóenergia-közösségekben belül megosszák, és a megújulóenergia-közösség tagjait fogyasztóként megillető jogokat és kötelezettségeket megtartsák;
- c) közvetlenül vagy aggregálással egyaránt minden megfelelő energiapiachoz megkülönböztetésmentes módon hozzáférjenek;

(3) A tagállamok értékelik a saját területükön lévő megújulóenergia-közösségek fejlesztésének meglévő akadályait és lehetőségeit.

(4) A tagállamok támogató keret hoznak létre a megújulóenergia-közösségek fejlesztésének előmozdítására és megkönnyítésére. Ennek a keretnek biztosítani kell többek között azt, hogy:

- a) megszűnjenek a megújulóenergia-közösségek előtt álló indokolatlan szabályozási és adminisztratív akadályok;
- b) az energiát szolgáltató vagy aggregálást vagy más kereskedelmi energiaszolgáltatást biztosító megújulóenergia-közösségekre az e tevékenységekre vonatkozó rendelkezések vonatkozzanak;

- c) az érintett elosztórendszer-üzemeltető együttműködjön a megújulóenergia-közösségekkel az azokon belüli energia-átadás elősegítése érdekében;
 - d) a megújulóenergia-közösségekre – többek között a bejegyzési és engedélyezési eljárás tekintetében – tisztességes, arányos és átlátható eljárások, továbbá a költségeknek megfelelő hálózati díjszabás és releváns költségek, illetékek és adók vonatkoznak, biztosítva, hogy ezek a közösségek megfelelő, méltányos és kiegyensúlyozott módon vegyék ki a részüket a rendszer általános költségeinek megosztásából, összhangban az elosztott energiaforrásokra vonatkozóan az illetékes nemzeti hatóságok által kidolgozott átlátható költség-haszon elemzéssel;
 - e) a megújulóenergia-közösségek végső fogyasztóként, energiatermelőként, ellátóként, elosztórendszer-üzemeltetőként vagy más piaci szereplőként tevékenységeik, jogaik és kötelezettségeik tekintetében megkülönböztetésmentes bánásmódban részesüljenek;
 - f) valamennyi fogyasztó, így az alacsony jövedelmű vagy kiszolgáltatott háztartások is részt vehessenek megújulóenergia-közösségekben;
 - g) rendelkezésre álljanak a forráshoz jutás és az információhoz való hozzáférés megkönnyítését szolgáló eszközök;
 - h) az állami hatóságok szabályozási és kapacitásépítési támogatásban részesüljenek a megújulóenergia-közösségek támogatása és létrehozása során, valamint annak érdekében, hogy közvetlenül részt vehessenek ezekben a közösségekben;
 - i) olyan szabályok legyenek érvényben, amelyek biztosítják a megújulóenergia-közösségekben részt vevő fogyasztókkal szembeni egyenlő és megkülönböztetésmentes bánásmódot.
- (5) A (4) bekezdésben említett támogató keret fő elemeire és annak végrehajtására vonatkozó főbb elveknek szerepelniük kell az (EU) 2018/1999 rendelet szerinti tagállami integrált nemzeti energia- és éghajlat-politikai tervek aktualizált változataiban és az eredményjelentésekben.
- (6) A tagállamok rendelkezhetnek úgy, hogy a megújulóenergia-közösségeknek nyitva kell állniuk a határokon átnyúló részvétel előtt.
- (7) A tagállamok a támogatási rendszerek kialakításakor az EUMSZ 107. és 108. cikkének sérelme nélkül figyelembe veszik a megújulóenergia-közösségek sajátosságait, hogy azok a többi piaci szereplőre vonatkozó feltételekkel azonos feltételek mellett versenyezzenek támogatásért.

23. cikk

A megújuló energia használatának elterjesztése a fűtésben és hűtésben

- (1) A megújuló energiának a fűtési és hűtési ágazatban való elterjesztése érdekében minden tagállamnak törekednie kell arra, hogy az említett ágazatban a megújuló energiák részarányát a megújuló energiának a fűtési és hűtési ágazatban 2020-ban elért részarányától kiindulva egyrészt a 2021–2025-ös időszakra, másrészt a 2026–2030-as időszakra számolt éves átlagban 1,3 százalékpontos indikatív értékkel növelje, a nemzeti végsőenergia-fogyasztás részarányában kifejezve, a 7. cikkben előírt módszernek megfelelően kiszámítva, e cikk (2) bekezdésének sérelme nélkül. Ezt a növelést 1,1 százalékpontos indikatív értékre kell korlátozni azon tagállamok esetében, amelyekben nem alkalmaznak hulladékhőt és hulladék hűtőenergiát. A tagállamok adott esetben a legjobb rendelkezésre álló technológiákat részesítik előnyben.
- (2) Az (1) bekezdés alkalmazása céljából, a fűtési és hűtési ágazatban felhasznált megújuló energiák részarányának az említett bekezdés szerinti átlagos növekedésének kiszámításánál a tagállamok:
- a) a hulladékhőt és a hulladék hűtőenergiát az átlagos éves növekedés 40 %-áig beszámíthatják;
 - b) amennyiben a megújuló energia fűtési és hűtési ágazatban való felhasználásának részaránya meghaladja a 60 %-ot, az ilyen részarányt úgy tekinthetik, hogy az teljesíti az átlagos éves növekedést; és
 - c) amennyiben a megújuló energia fűtési és hűtési ágazatban való felhasználásának részaránya meghaladja az 50 %-ot és legfeljebb 60 %, az ilyen részarányt úgy tekinthetik, hogy az teljesíti az átlagos éves növekedés felét.

A tagállamok figyelembe vehetik a költséghatékonyságot az olyan intézkedések meghozataláról való döntések során, amelyek célja megújuló forrásokból származó energia alkalmazása a fűtési és hűtési ágazatban, tekintetbe véve a földgáz, illetve a hűtőenergia nagy részarányából, valamint az alacsony népsűrűségű településszerkezetből eredő strukturális korlátokat.

Ha ezek az intézkedések az e cikk (1) bekezdésében említett, alacsonyabb szintű éves átlagos növekedést eredményeznének, akkor a tagállamok ezt nyilvánosságra hozzák, például az (EU) 2018/1999 rendelet 20. cikke szerinti integrált nemzeti energia- és éghajlatpolitikai eredményjelentéseikben, és a Bizottság részére indokolással szolgálnak, beleértve az e bekezdés második albekezdésében említett intézkedések választásának indokolását.

(3) A tagállamok objektív és megkülönböztetésmentes kritériumok alapján hozhatják létre és hozhatják nyilvánosságra azon intézkedések listáját, valamint jelölhetik ki és hozhatják nyilvánosságra a végrehajtó szerveket – például üzemanyag-forgalmazók, állami vagy szakmai szervek –, amelyek hozzájárulnak az (1) bekezdésben említett átlagos éves növekedéshez.

(4) Az (1) bekezdésben említett átlagos éves növekedést a tagállamok többek között az alábbi lehetőségek közül egy vagy több révén hajtják végre:

- a) a megújuló erőforrásokból vagy hulladékhőből és hulladék hűtőenergiából előállított energia fizikai beillesztése a fűtésre és hűtésre használt energiába;
- b) közvetlen fogyasztásmérséklő intézkedések, például megújuló energiát használó nagy hatásfokú fűtő- és hűtőrendszerek telepítése épületekbe, vagy megújuló energia, hulladékhő és hulladék hűtőenergia használata ipari fűtési és hűtési eljárásokban;
- c) közvetett fogyasztásmérséklő intézkedések olyan értékesíthető tanúsítványok formájában, amelyek bizonyítják, hogy az (1) bekezdésben meghatározott követelménynek más gazdasági szereplő, például megújulóenergia-technológiákat telepítő független vállalkozó vagy energetikai szolgáltató vállalkozás által megvalósított közvetett mérséklő intézkedésekhez nyújtott támogatással tesznek eleget;
- d) egyéb, azonos hatású szakpolitikai intézkedések – a fiskális intézkedéseket és más pénzügyi ösztönzőket is beleértve – az (1) bekezdésben említett átlagos éves növekedés elérése érdekében.

Az első albekezdésben említett intézkedések meghozatala és végrehajtása során a tagállamok törekednek arra, hogy azok valamennyi fogyasztó számára hozzáférhetőek legyenek, különös tekintettel azokra az alacsony jövedelmű vagy kiszolgáltatott helyzetű háztartásokra, amelyek máskülönben – elegendő kezdőtőke hiányában – nem tudnának élni az intézkedések nyújtotta lehetőségekkel.

(5) Az e cikk (3) bekezdésében említett intézkedések végrehajtásához és nyomon követéséhez a tagállamok használhatják a 2012/27/EU irányelv 7. cikkében előírt nemzeti energiahatékonysági kötelezettségi rendszerek keretében létrehozott rendszereket.

(6) Amennyiben a (3) bekezdés értelmében szervek kijelölésére kerül sor, a tagállamok gondoskodnak arról, hogy e kijelölt szervek hozzájárulása mérhető és ellenőrizhető legyen, és hogy a kijelölt szervek évente jelentést tegyenek a következőkről:

- a) a fűtésre és hűtésre használt energia teljes mennyisége;
- b) a fűtésre és hűtésre használt megújuló energia teljes mennyisége;
- c) a fűtésre és hűtésre használt hulladékhő, illetve hulladék hűtőenergia mennyisége;
- d) a fűtésre és hűtésre használt energia teljes mennyiségén belül a megújuló forrásokból, valamint hulladékhőből és hulladék hűtőenergiából előállított energia részaránya; és
- e) a megújuló energiaforrás típusa.

24. cikk

Távfűtés és -hűtés

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a végső fogyasztók könnyen hozzáférhető módon – például a szolgáltatók weboldalaiban, az éves számláikon vagy kérésre – tájékoztatást kapjanak az őket kiszolgáló távfűtési és távhűtési rendszerek energiahatékonyságáról és arról, hogy azok milyen részarányban használnak megújuló energiát.

(2) A tagállamok meghatározzák az ahhoz szükséges intézkedéseket – és a vonatkozó feltételeket –, hogy az olyan távfűtési vagy -hűtési rendszerek fogyasztói, amelyek nem hatékony távfűtést vagy távhűtést biztosítanak vagy amelyek az illetékes hatóság által jóváhagyott terv alapján 2025. december 31-ig nem fognak illet biztosítani, szerződésük felmondása vagy módosítása útján kapcsolódhassanak a hálózatról, és maguk szolgálhassák ki fűtési illetve hűtési igényeiket megújuló forrásokból.

Amennyiben a szerződés felmondása fizikai lekapcsolódással jár, a szerződésmelmondásnak feltételül szabható a közvetlenül a fizikai lekapcsolódásból fakadó költségek és az adott fogyasztó számára a fűtés vagy hűtés biztosításához szükséges eszközök nem amortizált részének ellentételezése.

(3) A tagállamok a szerződés (2) bekezdéssel összhangban történő felmondása vagy módosítása útján való lekapcsolódás lehetőségét korlátozhatják azokra az esetekre, ahol a fogyasztó bizonyítani tudja, hogy a fűtési vagy hűtési igény kiszolgálásának tervezett alternatív módja jelentősen jobb energiahatékonyságot eredményez. Az alternatív kiszolgálási mód energiahatékonyságának értékelése alapulhat az energiahatékonysági tanúsítványon.

(4) A tagállamok az alábbi két lehetőség legalább egyikének a bevezetésével hozzák az annak biztosításához szükséges intézkedéseket, hogy a távfűtési és -hűtési rendszerek hozzájáruljanak az ezen irányelv 23. cikke (1) bekezdésében említett részarány-növekedéshez:

a) megkísérik a megújuló forrásokból, valamint a hulladékhőből és a hulladék hűtőenergiából származó energia távfűtésben és távhűtésben való felhasználásának részarányát – a távfűtés és -hűtés végsőenergia-fogyasztásának arányában kifejezve – a megújuló forrásokból, valamint a hulladékhőből és a hulladék hűtőenergiából származó energiának a távfűtésben és távhűtésben 2020-ban fennálló részarányától kezdődően, éves átlagban, a 2021–2025-ös és a 2026–2030-as időszak folyamán legalább 1 százalékponttal növelni, mégpedig olyan intézkedések végrehajtásával, amelyek rendes éghajlati viszonyok között várhatóan ilyen éves átlagos növekedést eredményeznek.

Azok a tagállamok, amelyekben a megújuló forrásokból, valamint a hulladékhőből és a hulladék hűtőenergiából származó energia távfűtésben és távhűtésben való felhasználásának részaránya meghaladja a 60 %-ot, az ilyen részarányt úgy tekinthetik, hogy az teljesíti az e pont első albekezdésében említett átlagos éves növekedést.

A tagállamok az e pont első albekezdésében említett átlagos éves növekedés eléréséhez szükséges intézkedéseket az (EU) 2018/1999 rendelet I. melléklete szerinti nemzeti energia- és éghajlat-politikai terveik keretében határozzák meg.

b) biztosítják, hogy a távfűtési vagy távhűtési rendszerek üzemeltetői kötelesek legyenek a megújuló forrásokból, valamint hulladékhőből és hulladék hűtőenergiából származó energiát biztosító szolgáltatókat csatlakoztatni, vagy fel kelljen ajánlaniuk, hogy – az illetékes hatóság által meghatározott, megkülönböztetésmentes kritériumok alapján – harmadik fél szolgáltatókat csatlakoztatnak és tőlük szereznek be megújuló forrásokból, valamint hulladékhőből és hulladék hűtőenergiából származó hő-, illetve hűtőenergiát, amennyiben az alábbiak közül egy vagy többet kell megtenniük:

- i. új fogyasztók igényeit kell kielégíteniük;
- ii. le kell cserélniük a hő- vagy hűtőenergiát termelő meglévő kapacitásaikat;
- iii. bővíteniük kell a hő- vagy hűtőenergiát termelő meglévő kapacitásaikat.

(5) A (4) bekezdés b) pontjában említett lehetőség tagállam általi alkalmazása esetén a távfűtési vagy -hűtési rendszer üzemeltetője megtagadhatja, hogy harmadik fél szolgáltatókat csatlakoztasson, illetve tőlük hő- illetve hűtőenergiát vásároljon, ha:

- a) a rendszer más hulladékhő, hulladék hűtőenergia, megújuló forrásokból előállított vagy nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelésből származó hő-, illetve hűtőenergia befogadása miatt nem rendelkezik a szükséges kapacitással;
- b) a harmadik fél által szolgáltatott hő-, illetve hűtőenergia nem felel meg a csatlakoztatáshoz, illetve az ahhoz szükséges technikai paramétereknek, hogy biztosított legyen a távfűtési és -hűtési rendszer megbízható és biztonságos működése; vagy
- c) az üzemeltető bizonyítani tudja, hogy a hozzáférés biztosítása túlzott fűtési vagy hűtési költségnövekedést eredményezne a végső fogyasztók számára ahhoz képest, hogy mennyibe kerülne annak a fő helyi hő- vagy hűtési szolgáltatásnak a használata, amellyel a megújuló forrásokból előállított energia vagy a hulladékhő- és a hulladék-hűtőenergia versenyezne.

A tagállamok gondoskodnak arról, hogy amikor a távfűtési vagy -hűtési rendszer üzemeltetője az első albekezdés szerint megtagadja valamely hő-, illetve hűtőenergia-szolgáltató csatlakoztatását, az üzemeltető tájékoztassa a (9) bekezdés szerinti illetékes hatóságot a megtagadás okairól, valamint azokról a feltételekről és intézkedésekről, amelyeket a rendszeren belül meg kellene valósítani a csatlakoztatás lehetővé tételéhez.

(6) A (4) bekezdés b) pontjában említett lehetőség alkalmazása esetén a tagállamok mentesíthetik az említett pont alkalmazása alól a következő távfűtési és -hűtési rendszerek üzemeltetőit:

- a) hatékony távfűtést és távhűtést biztosító rendszerek;
- b) nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelésen alapuló hatékony távfűtést és távhűtést biztosító rendszerek;

c) azok a távfűtést vagy távhűtést biztosító rendszerek, amelyek az illetékes hatóság által jóváhagyott terv alapján 2025. december 31-ig hatékony távfűtést vagy távhűtést biztosító rendszerekké válnak;

d) a 20 MW-nál alacsonyabb teljes névleges bemenő hőteljesítményű távfűtő- és távhűtő rendszerek.

(7) A hálózatról a szerződésük (2) bekezdéssel összhangban történő felmondása vagy módosítása útján való lekapcsolódás lehetőségét igénybe vehetik egyéni fogyasztók, fogyasztói közösségek, vagy a fogyasztók képviselői eljáró felek. A többlakásos épületek esetében az ilyen lekapcsolódás lehetőségével csak az épület egésze szintjén lehet élni, az alkalmazandó ingatlanjoggal összhangban.

(8) A tagállamok megkövetelik a villamosenergiaelosztórendszer-üzemeltetőktől, hogy az általuk kiszolgált területen a távfűtési vagy távhűtési rendszerek üzemeltetőivel együttműködve legalább négyévente mérjék fel annak lehetőségét, hogy a távfűtési vagy -hűtési rendszerek kiegészítő más rendszerszintű szolgáltatásokat nyújtsanak, ideértve a keresletoldali szabályozás lehetőségét és a megújuló forrásokból előállított villamosenergia-többlet tárolását, valamint hogy ez a lehetőség erőforrás- és költség-hatékonyabb-e, mint más alternatív lehetőségek.

(9) A tagállamok biztosítják, hogy a fogyasztók jogait, valamint a távfűtési és távhűtési rendszerek e cikkkel összhangban való üzemeltetésére vonatkozó szabályokat az illetékes hatóság egyértelműen meghatározza és érvényesítse.

(10) A tagállamok nem kötelesek alkalmazni e cikk (2)–(9) bekezdését, ha:

- a) a távfűtés és -hűtés esetükben 2018. december 24-én a fűtési és hűtési célú teljes energiafogyasztásnak legfeljebb 2 %-át teszi ki; vagy
- b) az (EU) 2018/1999 rendelet I. melléklete alapján integrált nemzeti energia- és klímatervek vagy az ezen irányelv 15. cikkének (7) bekezdésében említett értékelés alapján új hatékony távfűtési és távhűtési rendszerek kialakításával 2 %-nál nagyobbra növelik a távfűtés- és hűtés részarányát; vagy
- c) az e cikk (6) bekezdésében említett rendszerek aránya több mint 90 %-ot képvisel a távfűtés és -hűtés összértékesítésében.

25. cikk

A megújuló energia használatának elterjesztése a közlekedésben

(1) A megújuló energia a közlekedési ágazatban történő használata általánossá tételének érdekében minden tagállam kötelezi az üzemanyag-forgalmazókat annak biztosítására, hogy – az egyes tagállamok által meghatározott indikatív ütemtervet követve és az ebben a cikkben, valamint a 26. és a 27. cikkben foglalt módszerrel számítva – 2030-ra a megújuló energia a közlekedési ágazat teljes energiafogyasztásának legalább 14 %-át tegye ki (a továbbiakban: minimum részarány). A Bizottság e kötelezettség értékelése alapján 2023-ig jogalkotási javaslatot terjeszt elő a kötelezettség megnövelése céljából, amennyiben további jelentős költségcsökkenés mutatkozik a megújuló energia termelésében, ha ez az Unió által a dekarbonizáció vonatkozásában vállalt nemzetközi kötelezettségek teljesítése érdekében szükséges, illetve ha ezt az Unió energiafogyasztásának jelentős csökkenése indokolta teszi.

A tagállamok az üzemanyag-forgalmazókra vonatkozó kötelezettség meghatározásakor mentesíthetnek egyes üzemanyag-forgalmazókat és egyes energiahordozókat, illetve azok között különbséget tehetnek, hogy biztosítsák az egyes technológiák eltérő fejlettségi szintjének és költségének a figyelembevételét.

Az első albekezdésben említett részarány kiszámításához a tagállamok:

- a) figyelembe veszik a nem biológiai eredetű, folyékony vagy gáznemű, megújuló energiaforrásokból származó közlekedési célú üzemanyagokat is, amennyiben azokat a hagyományos üzemanyagok előállítása céljából köztes termékként használják fel; és
- b) a szénttartalom újrahasznosításával nyert üzemanyagokat.

Az első albekezdésben említett minimum részarányon belül a IX. melléklet A. részében felsorolt alapanyagokból előállított fejlett bioüzemanyagok és biogázok részesedésének 2022-ben a közlekedési ágazat teljes energiafogyasztása legalább 0,2 %-nak, 2025-ben legalább 1 %-nak, 2030-ban pedig 3,5 %-nak kell lennie.

A tagállamok a villamos energiát mint üzemanyagot, valamint a nem biológiai eredetű, folyékony vagy gáz halmazállapotú, megújuló energiaforrásokból származó közlekedési célú üzemanyagokat kínáló üzemanyag-forgalmazók számára mentességet biztosíthatnak a IX. melléklet A. részében felsorolt alapanyagokból előállított fejlett bioüzemanyagok és biogázok minimális részarányára vonatkozó követelmények alól.

A tagállamok az első és a negyedik albekezdésben említett kötelezettség annak érdekében való meghatározásakor, hogy elérjék az ezen albekezdésekben említett részarányt, többek között mennyiségi célok, energiatartalom vagy az üvegházhatású gázok kibocsátását célzó intézkedések útján járhatnak el, feltéve, hogy azokkal bizonyítottan megvalósulnak az első és a negyedik albekezdésben említett minimum részarányok.

(2) Az üvegházhatású gázok kibocsátásában a nem biológiai eredetű, megújuló energiaforrásokból származó, folyékony vagy gáznemű, közlekedési célú üzemanyagok használatából eredően elért megtakarításnak 2021. január 1-jétől el kell érnie legalább a 70 %-ot.

A Bizottság 2021. január 1-ig a 35. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el ezen irányelvnek – a széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyagok által az üvegházhatásúgáz-kibocsátásban elérendő megtakarítás megfelelő minimális küszöbértékeinek az egyes üzemanyagok sajátosságait figyelembe vevő életciklus-alapú értékelés útján történő meghatározása révén történő – kiegészítésére vonatkozóan.

26. cikk

Az élelmiszer- vagy takarmánynövényekből előállított bioüzemanyagokra, folyékony bio-energia-hordozókra és biomasszára vonatkozó különös szabályok

(1) A megújuló forrásokból származó, 7. cikkben említett tagállami teljes bruttó energiafogyasztásnak, valamint a 25. cikk (1) bekezdésének első albekezdésében említett minimum részarányának a kiszámításához az élelmiszer- és takarmánynövényekből előállított bioüzemanyagok, folyékony bio-energia-hordozók és a közlekedésben használt, biomasszából előállított üzemanyagok aránya 1 %-nál többel nem haladhatja meg a közúti és vasúti közlekedési ágazatokban az ezen üzemanyagoknak a teljes energiafogyasztásban az adott tagállamban 2020-ban fennálló arányát, amely a közúti és vasúti közlekedési ágazatok adott tagállami teljes energiafogyasztásának legfeljebb 7 %-a lehet.

Ez a közúti és vasúti közlekedési ágazatok teljes energiafogyasztásának 2 %-ára növelhető abban az esetben, ha az adott tagállamban az említett arány 1 %-nál alacsonyabb.

A tagállamok alacsonyabb küszöbértéket is meghatározhatnak, és a 29. cikk (1) bekezdésének alkalmazása céljából különbséget tehetnek az élelmiszer- vagy takarmánynövényekből előállított különféle bioüzemanyagok, folyékony bio-energia-hordozók és biomasszából előállított üzemanyagok között, figyelembe véve a földhasználat közvetett megváltozása tekintetében gyakorolt hatással kapcsolatban rendelkezésre álló lehető legjobb információforrásokat. A tagállamok alacsonyabb küszöbértéket határozhatnak meg például az olyan bioüzemanyagok, folyékony bio-energia-hordozók és biomasszából előállított üzemanyagok hozzájárulására vonatkozóan, amelyeket olajnövényekből állítottak elő.

Abban az esetben, ha az élelmiszer- vagy takarmánynövényekből előállított bioüzemanyagok, folyékony bio-energia-hordozók és a közlekedésben használt, biomasszából előállított üzemanyagok arányára az adott tagállamban megállapított küszöbérték 7 %-nál alacsonyabb, vagy ha az adott tagállam úgy dönt, hogy még tovább korlátozza ezt az arányt, akkor ennek megfelelően – legfeljebb 7 százalékponttal – csökkentheti a 25. cikk (1) bekezdésének első albekezdésében említett minimum részarányt.

(2) A megújuló forrásokból származó, 7. cikkben említett tagállami teljes bruttó energiafogyasztásnak, valamint a 25. cikk (1) bekezdésének első albekezdésében említett minimum részarányának a kiszámításához a földhasználat közvetett megváltozása tekintetében magas kockázatot jelentő, azon élelmiszer- vagy takarmánynövény-alapú bioüzemanyagokból, folyékony bio-energia-hordozókból és biomasszából előállított üzemanyagokból történő kiszámításához használt hozzájárulás mértéke, amely élelmiszer- vagy takarmánynövények esetében jelentős a nagy szénkészletekkel rendelkező földterületekre való termőterület-kiterjesztés megfigyelt mértéke, nem haladhatja meg az adott tagállamban ezen üzemanyagok 2019-es fogyasztási szintjét, kivéve ha az adott bioüzemanyagokat, folyékony bio-energia-hordozókat vagy biomasszából előállított üzemanyagokat a földhasználat közvetett megváltozása tekintetében alacsony kockázatot jelentőnek minősítették e bekezdés alapján.

Ezt a küszöbértéket 2023. december 31-től legkésőbb 2030. december 31-éig fokozatosan 0 %-ra kell csökkenteni.

A Bizottság 2019. február 1-jéig helyzetértékelő jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak az érintett élelmiszer- és takarmánynövények termesztésének világszinten megfigyelhető terjedéséről.

A Bizottság a 35. cikkel összhangban 2019. február 1-ig felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el ezen irányelvnek a következők révén történő kiegészítésére vonatkozóan: a bioüzemanyagok, folyékony bio-energiahordozók és biomasszából előállított üzemanyagok alacsony közvetett földhasználat-változási kockázatúvá minősítése kritériumainak, valamint azon kritériumoknak a meghatározása, amelyek alapján meghatározható, hogy mely magas közvetett földhasználat-változási kockázatú alapanyagok esetében figyelhető meg a nagy szénkészletekkel rendelkező földterületekre való jelentős mértékű termőterület-kiterjesztés. A jelentés és a kapcsolódó felhatalmazáson alapuló jogi aktus kidolgozásához a rendelkezésre álló legjobb tudományos adatokat kell alapul venni.

A Bizottság 2023. szeptember 1-jéig a rendelkezésre álló legjobb tudományos adatok alapján felülvizsgálja a negyedik albekezdésben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusokban meghatározott kritériumokat, és a 35. cikkel összhangban adott esetben felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el az említett kritériumok módosítása céljából, valamint meghatározza az olyan alapanyagokból előállított, magas közvetett földhasználat-változási kockázatú bioüzemanyagoknak, folyékony bio-energiahordozóknak és biomasszából előállított üzemanyagoknak a 3. cikk (1) bekezdésében foglalt uniós célkitűzésekhez és a 25. cikk (1) bekezdésének első albekezdésében említett minimum részarányhoz való hozzájárulása fokozatos csökkentésére vonatkozó ütemtervet, amely alapanyagok vonatkozásában nagy szénkészletekkel rendelkező földterületekre való jelentős termőterület-kiterjesztés figyelhető meg.

27. cikk

A közlekedési ágazatban a megújuló energia minimum részarányának kiszámítására vonatkozó szabályok

(1) A 25. cikk (1) bekezdésének első és negyedik albekezdésében említett minimum részarányok kiszámítására a következő rendelkezéseket kell alkalmazni:

- a) a nevezőnek, azaz a piacon fogyasztás vagy használat céljára elérhetővé tett közúti és vasúti közlekedési célú üzemanyagok energiatartalmának a kiszámításához a közúti és vasúti közlekedési ágazatok céljára szolgáltatott benzint, dízelolajat, földgázt, bioüzemanyagokat, biogázt, nem biológiai eredetű, folyékony vagy gáznemű, megújuló energiaforrásokból származó üzemanyagokat, széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyagokat és villamos energiát kell figyelembe venni;
- b) a számlálónak, azaz a 25. cikk (1) bekezdésének első albekezdése alkalmazásában a megújuló forrásokból előállított energia közlekedési ágazatban felhasznált mennyiségének a kiszámításához a teljes közlekedési ágazat számára elérhetővé tett, megújuló forrásokból előállított összes típusú energia – ideértve a közúti és vasúti közlekedési ágazatok számára elérhetővé tett, megújuló forrásokból előállított villamos energiát – energiatartalmát kell figyelembe venni. A tagállam a széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyagokat is figyelembe veheti.

A számláló értékének kiszámításakor a IX. melléklet B. részében felsorolt alapanyagokból előállított bioüzemanyagok és biogázok aránya nem lehet több a piacon fogyasztás vagy használat céljára elérhetővé tett közlekedési célú üzemanyagok energiatartalmának 1,7 %-ánál, kivéve Ciprust és Máltát. A tagállamok az alapanyagok rendelkezésre állását figyelembe véve indokolt esetben módosíthatják az említett korlátozást. Minden módosítást a Bizottságnak kell jóváhagynia.

- c) mind a nevező, mind a számláló értékének kiszámításához a közlekedési célú üzemanyagok III. mellékletben szereplő energiatartalmát kell figyelembe venni. A III. mellékletben nem említett közlekedési célú üzemanyagok energiatartalmának meghatározásához a tagállamoknak az üzemanyagok nettó fűtőértékének kiszámítására vonatkozó megfelelő ESO-szabványt kell használniuk. Amennyiben ilyen ESO-szabvány nem került elfogadásra, a megfelelő ISO-szabvány használandó. A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 35. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el ezen irányelvnek – a közlekedési célú üzemanyagok III. mellékletben meghatározott energiatartalmának a tudományos és technikai haladással összhangban történő kiigazítása révén történő – módosítására vonatkozóan.

(2) A 25. cikk (1) bekezdésében említett minimum részarányok teljesítése bizonyításának céljából:

- a) a IX. mellékletben felsorolt alapanyagokból előállított bioüzemanyagok és közlekedési célú biogázok részaránya az energiatartalmuk kétszeresének megfelelő értéken vehető figyelembe;
- b) a megújuló villamos energia részaránya, amennyiben azt közúti járművek számára szolgáltatják, az energiatartalma 4-szeresével számítható be, amennyiben pedig azt a vasúti közlekedés számára szolgáltatják az energiatartalma 1,5-szeresével számítható be;
- c) a légi közlekedési és a tengerhajózási ágazatok számára elérhetővé tett üzemanyagok részesedését – az élelmiszer- vagy takarmánynövény-alapú bioüzemanyagok kivételével – az energiatartalmuk 1,2-vel szorzott értékén kell figyelembe venni.

(3) A megújuló forrásokból előállított villamos energia részarányának a közúti és vasúti járművek részére szolgáltatott energiához képesti kiszámításakor a tagállamok a területükön történt villamosenergia-szolgáltatás évét megelőző két éves időszakot veszik figyelembe.

E bekezdés első albekezdésétől eltérve a villamos energia részarányának az e cikk (1) bekezdésének alkalmazása céljából történő meghatározásához a megújuló forrásból származó villamos energiát termelő létesítményhez való közvetlen kapcsolódásból a közúti járművek számára biztosított villamos energia esetében az említett villamos energiát teljes egészében megújuló forrásból származóként kell beszámítani.

Annak biztosítása érdekében, hogy a közlekedési ágazatbeli villamosenergia-keresletnek az aktuális alapértéken túli várt növekedése újabb megújulóenergiatermelési-kapacitásokkal párosuljon, a Bizottság kidolgoz egy keretrendszert a közlekedési ágazatbeli addicionalitásra vonatkozóan, és választási lehetőségeket dolgoz ki a tagállamok alapértékeinek meghatározása és az addicionalitás mérése tekintetében.

E bekezdés alkalmazása céljából, amennyiben a nem biológiai eredetű, folyékony vagy gáznemű, megújuló energiaforrásokból előállított, közlekedési célú üzemanyagok előállításához akár közvetlenül, akár köztes termékek előállítása során villamos energiát használnak, a megújuló forrásokból előállított villamos energia részarányának meghatározásához a megújuló forrásokból előállított villamos energia két évvel korábbi átlagos, a termelés szerinti országban fennálló részarányát kell figyelembe venni.

Ugyanakkor a valamely megújuló forrásból villamos energiát előállító létesítménnyel való közvetlen kapcsolatból származó villamos energiát teljes mértékben bele lehet számítani az adott nem biológiai eredetű, folyékony vagy gáznemű, megújuló forrásból származó, közlekedési célú üzemanyagok előállításához felhasznált megújuló villamos energia mennyiségébe, feltéve, hogy a létesítmény:

- a) a nem biológiai eredetű, folyékony vagy gáznemű, megújuló energiaforrásokból származó, közlekedési célú üzemanyagokat előállító létesítménnyel egyidejűleg vagy annak működésbe lépése után kezdte meg működését; és
- b) nem kapcsolódik a hálózathoz, vagy kapcsolódik a hálózathoz, de bizonyítható, hogy a szóban forgó villamos energiát a hálózathoz való villamosenergia-vétel nélkül biztosítják.

Teljes mértékben megújuló forrásból származó energiaként vehető figyelembe az a villamos energia, amelyet a hálózathoz vontak el, de az előállítására kizárólag megújuló forrásokból került sor, és bizonyították mind a megújuló tulajdonságokat, mind pedig az esetleges egyéb megfelelő kritériumok teljesülését, gondoskodva arról, hogy az adott villamos energia megújuló tulajdonságait csak egyszer és csak egy végfelhasználói ágazatban vegyék figyelembe.

A Bizottság 2021. december 31-ig a 35. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktust fogad el ezen irányelvnek a következővel történő kiegészítésére vonatkozóan: egy uniós módszertan létrehozása, amelyben részletesen meghatározza a gazdasági szereplők által az e bekezdés ötödik és hatodik albekezdésében meghatározott követelmények teljesítése tekintetében követendő szabályokat.

28. cikk

A közlekedési ágazatban felhasznált megújuló energiára vonatkozó egyéb rendelkezések

(1) Az egyes szállítmányok Unión belüli többszöri elszámolása kockázatának minimálisra csökkentése érdekében a tagállamok és a Bizottság megerősítik a nemzeti rendszerek közötti, valamint a nemzeti rendszerek és a 30. cikk szerint létrehozott önkéntes rendszerek és hitelesítők közötti együttműködést, adott esetben ideértve az adatok megosztását is. Ha egy tagállam illetékes hatósága csalást gyanít vagy fedez fel, adott esetben a többi tagállamot is tájékoztatnia kell.

(2) A Bizottság gondoskodik egy olyan uniós adatbázis létrehozásáról, amelyben nyomon követhetők a 27. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett számláló értékének kiszámításakor figyelembe vehető, illetve a 29. cikk (1) bekezdése első albekezdésének a), b) és c) pontjában említett célokból figyelembe vett folyékony és gáznemű, közlekedési célú üzemanyagok. A tagállamok megkövetelik a megfelelő gazdasági szereplőktől, hogy rögzítsék az adatbázisban az előállítási helytől az üzemanyag-forgalmazó általi piaci forgalomba hozatalig az ezen üzemanyagokkal kapcsolatos tranzakciók adatait, valamint ezen üzemanyagok fenntarthatósági jellemzőit, többek között a teljes életciklusra számított üvegházhatásúgáz-kibocsátást. A tagállamok az uniós adatbázishoz kapcsolódó nemzeti adatbázist hozhatnak létre, biztosítva, hogy az abba bevitt információk azonnali továbbításra kerülnek az adatbázisok között.

Az üzemanyag-forgalmazóknak be kell vinniük a 25. cikk (1) bekezdése első és negyedik albekezdésében meghatározott követelmények teljesítésének ellenőrzéséhez szükséges információkat a megfelelő adatbázisba.

(3) 2021. december 31-éig a tagállamoknak meg kell hozniuk az annak biztosítását szolgáló intézkedéseket, hogy megújuló forrásokból származó üzemanyagok álljanak a közlekedés rendelkezésére, ideértve a nagyteljesítményű nyilvános töltőállomásokat és a feltöltést szolgáló egyéb infrastruktúrát is, a 2014/94/EU irányelv szerinti nemzeti szakpolitikai keretükben előírtakokkal összhangban.

(4) A tagállamoknak hozzáféréssel kell rendelkezniük az e cikk (2) bekezdésében említett uniós adatbázishoz. Intézkedéseket kell hozniuk annak biztosítására, hogy a gazdasági szereplők helytálló adatokat rögzítsenek a megfelelő adatbázisban. A Bizottságnak köteleznie kell az ezen irányelv 30. cikkének (4) bekezdése szerinti határozat hatálya alá tartozó rendszereket, hogy a bioüzemanyagokra, a folyékony bio-energiához és a biomasszából előállított üzemanyagokra vonatkozó fenntarthatósági kritériumoknak való megfelelés ellenőrzésekor győződjenek meg ennek a követelménynek a teljesüléséről. A Bizottság két évente az (EU) 2018/1999 rendelet VIII. mellékletével összhangban közzéteszi az uniós adatbázis összesített adatait.

(5) A Bizottság 2021. december 31-ig a 35. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogad el ezen irányelvnek a következők révén történő kiegészítésére vonatkozóan: a biomassza és fosszilis üzemanyagok közös eljárásban való feldolgozásából származó bioüzemanyagok és közlekedési célú biogázok részarányának meghatározására szolgáló módszertan pontos meghatározása, valamint a nem biológiai eredetű, folyékony vagy gáznemű, megújuló energiaforrásokból származó, közlekedési célú üzemanyagok és a széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyagok használatával az üvegházhatású gázok kibocsátásában elért megtakarítás meghatározására szolgáló módszertan pontos meghatározása, amelynek biztosítania kell, hogy olyan elkerült CO₂ kibocsátás ne kerüljön beszámításra, amelynek megkötését más jogszabályi rendelkezések alapján egyszer már jóváírták kibocsátás-kvótaként.

(6) A Bizottság 2019. június 25-ig és azt követően két évente felülvizsgálja az alapanyagoknak a IX. melléklet A. és B. részében meghatározott listáját annak érdekében, hogy a harmadik albekezdésben meghatározott elvekkel összhangban alapanyagokat adjon a listához.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 35. cikkel összhangban felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el a IX. melléklet A. és B. részében foglalt alapanyag-listák alapanyag hozzáadása által, de nem alapanyag arról való eltávolítása által való módosítása céljából. Azokat az alapanyagokat, amelyek feldolgozása kizárólag fejlett technológiákkal lehetséges, a IX. melléklet A. részében, míg a kiértékelési technológiákkal bioüzemanyaggá vagy közlekedési célú biogázzá alakítható alapanyagokat a IX. melléklet B. részében kell feltüntetni.

Az ilyen, felhatalmazáson alapuló jogi aktusoknak annak az elemzésén kell alapulniuk, hogy az adott nyersanyag milyen potenciállal rendelkezik a tekintetben, hogy a bioüzemanyagok és közlekedési célú biogázok előállításához alapanyagként használják, figyelembe véve valamennyi alábbi szempontot:

- a) a körforgásos gazdaság és a 2008/98/EK irányelvben létrehozott hulladékhierarchia alapelvei;
- b) a 29. cikk (2)–(7) bekezdésében meghatározott uniós fenntarthatósági kritériumok;
- c) a (mellék-)termékek, hulladékok vagy maradékanyagok piacain okozott jelentős torzító hatások elkerülésének szükségessége;
- d) milyen potenciállal lehet számolni a tekintetben, hogy a fosszilis üzemanyagokhoz képest jelentős megtakarítást lehessen elérni az üvegházhatású gázok kibocsátásában;
- e) a környezetre és a biológiai sokféleségre gyakorolt negatív hatások elkerülésének szükségessége; és
- f) a további termőterületek bevonása iránti igényteremtés elkerülésének szükségessége.

(7) Az (EU) 2018/1999 rendelet alapján elért haladás két évenként elvégzendő értékelése keretében a Bizottság 2025. december 31-ig felméri, hogy a 25. cikk (1) bekezdése negyedik albekezdésében a IX. melléklet A. részében felsorolt alapanyagokból előállított fejlett bioüzemanyagokra és biogázokra vonatkozóan megállapított kötelezettség valóban ösztönzi-e az innovációt és biztosít-e megtakarítást a közlekedési ágazat üvegházhatásúgáz-kibocsátásaiban. A Bizottság az értékelésben azt is elemzi, hogy e cikk alkalmazása ténylegesen megakadályozza-e a megújuló energia kétszeres beszámítását.

A Bizottság szükség szerint javaslatot nyújt be a 25. cikk (1) bekezdése negyedik albekezdésében a IX. melléklet A. részében felsorolt alapanyagokból előállított fejlett bioüzemanyagokra és biogázokra vonatkozóan megállapított kötelezettség módosítására.

29. cikk

A bioüzemanyagokra, a folyékony bio-energiához és a biomasszából előállított üzemanyagokra vonatkozó fenntarthatósági és üvegházhatásúgáz-kibocsátás-megtakarítási kritériumok

(1) A bioüzemanyagok, a folyékony bio-energiához és a biomasszából előállított üzemanyagok energiatartalmát az ezen albekezdés a), b) és c) pontjában említett célokra csak abban az esetben lehet figyelembe venni, ha azok teljesítik a (2)–(7) és (10) bekezdésben meghatározott fenntarthatósági és üvegházhatásúgáz-kibocsátás-megtakarítási kritériumokat:

- a) hozzájárulnak a 3. cikk (1) bekezdésében meghatározott kötelező uniós célkitűzés teljesítéséhez és a tagállamok megújulóenergia-részarányának eléréséhez;

- b) sor kerül a megújulóenergia-kötelezettségek, így többek között a 25. cikkben megállapított kötelezettség teljesítésének mérésére;
- c) jogosultak a bioüzemanyagok, folyékony bio-energiahordozók és biomasszából előállított üzemanyagok fogyasztásáért adható pénzügyi támogatásra.

A hulladékból és – a mezőgazdasági, akvakultúrából származó, halászati és erdészeti maradékanyagoktól eltérő – maradékanyagokból előállított bioüzemanyagoknak, folyékony bio-energiahordozóknak és biomasszából előállított üzemanyagoknak azonban csak a (10) bekezdésben meghatározott üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítási kritériumnak kell megfelelniük ahhoz, hogy azokat az első albekezdés a), b) és c) pontjában említett célokhoz figyelembe vegyék. Ez az albekezdés azon hulladékokra és maradékanyagokra is vonatkozik, amelyeket a bioüzemanyaggá, folyékony bio-energiahordozóvá vagy biomasszából előállított üzemanyaggá való további átalakítás előtt valamilyen egyéb terméké dolgoznak fel.

A települési szilárd hulladékból előállított villamos energiára, fűtőenergiára és hűtőenergiára nem vonatkoznak a (10) bekezdésben meghatározott üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítási kritériumok.

A biomasszából előállított üzemanyagoknak akkor kell megfelelniük a (2)–(7) és (10) bekezdésben előírt fenntarthatósági és üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítási kritériumoknak, ha azokat szilárd biomasszából előállított üzemanyagok esetében legalább 20 MW teljes névleges bemenő hőteljesítményű, villamos energiát, hőt vagy hűtőenergiát, illetve üzemanyagot előállító létesítményben, gáz halmazállapotú biomasszából előállított üzemanyagok esetében pedig legalább 2 MW teljes névleges bemenő hőteljesítményű létesítményben használják fel. A tagállamok a fenntarthatósági és üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítási kritériumokat ennél alacsonyabb névleges bemenő hőteljesítményű létesítményekre is alkalmazhatják.

A (2)–(7) és a (10) bekezdésben megállapított fenntarthatósági és üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítási kritériumok a biomassza földrajzi eredetétől függetlenül alkalmazandók.

(2) A nem erdőkből, hanem mezőgazdasági területekről származó hulladékból és maradékanyagokból előállított bioüzemanyagok, folyékony bio-energiahordozók és biomasszából előállított üzemanyagok csak akkor vehetők figyelembe az (1) bekezdés első albekezdésének a), b) és c) pontjában említett célokból, ha az üzemeltetők vagy a nemzeti hatóságok gondoskodtak a talajminőségre és a talaj széntartalmára gyakorolt hatások kezelését biztosító figyelemmel kíséresi vagy gazdálkodási tervek rendelkezésre állásáról. Az említett hatások figyelemmel kísérésének és kezelésének mikéntjéről a 30. cikk (3) bekezdése alapján be kell számolni.

(3) Az (1) bekezdés első albekezdésének a), b) és c) pontjában említett célokra figyelembe vett, mezőgazdasági biomasszából előállított bioüzemanyagok, folyékony bio-energiahordozók és biomasszából előállított üzemanyagok nyersanyagai nem állíthatók elő a biológiai sokféleség szempontjából nagy értéket képviselő földterületekről, azaz olyan földterületekről származó nyersanyagokból, amelyek 2008 januárjában vagy azt követően az alábbi besorolásúak voltak, tekintet nélkül arra, hogy a földterület továbbra is ilyen besorolású-e:

- a) elsődleges erdő és egyéb fás terület, azaz őshonos fajokból álló erdő és egyéb olyan fás terület, ahol nem láthatók emberi tevékenység egyértelmű jelei, és az ökológiai folyamatokat nem zavarták meg jelentős mértékben;
- b) magas fokú biológiai sokféleséget képviselő erdő vagy egyéb fás terület, amely nagy fajgazdagságot mutat és nem degradálódott, vagy amelynek magas fokú biodiverzitását az illetékes hatóság megállapította, kivéve ha bizonyított, hogy az adott nyersanyag előállítása nem járt az említett környezetvédelmi célok sérelmével;
- c) kijelölt területek:

- i. törvény vagy az érintett illetékes hatóság által természetvédelmi célokra kijelölt területek; vagy
- ii. ritka, fenyegetett vagy veszélyeztetett ökoszisztémák vagy fajok védelmére kijelölt, nemzetközi megállapodások által elismert területek vagy olyan területek, amelyek kormányközi szervezetek vagy a Nemzetközi Természetvédelmi Unió által készített jegyzékekben szerepelnek, a 30. cikk (4) bekezdésének első albekezdésében meghatározott eljárással összhangban való elismerésükre is figyelemmel;

hacsak nem bizonyítható, hogy a nyersanyagtermelés nem ellentétes az említett környezetvédelmi célokkal;

- d) egy hektárnál nagyobb kiterjedésű nagy biodiverzitású gyepterület:

- i. természetes gyepterület, amely emberi beavatkozás nélkül gyepterület maradna, és amely fenntartja a természetes fajösszetételt és ökológiai jellemzőket és folyamatokat; vagy
- ii. mesterséges gyepterület, amely emberi beavatkozás hiányában megszűnne mint gyepterület, és amely ugyanakkor nagy fajgazdagságot mutat és nem degradálódott, és az illetékes hatóság megállapította, hogy nagy biodiverzitású, kivéve, ha a nagy biodiverzitású gyepterületi besorolás megőrzéséhez a nyersanyagok betakarítása bizonyítottan szükséges.

A Bizottság végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el, amelyekben tovább részletezi azokat a kritériumokat, amelyek alapján megállapítható, hogy mely gyepterületekre terjed ki az e bekezdés első albekezdése d) pontjának hatálya. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 34. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(4) Az (1) bekezdés első albekezdésének a), b) és c) pontjában említett célokra figyelembe vett, mezőgazdasági biomasszából előállított bioüzemanyagokat, folyékony bio-energiáhozókat és biomasszából előállított üzemanyagokat nem lehet jelentős szénkészletekkel rendelkező földterületekről származó nyersanyagból előállítani, azaz olyan földterületekről, amelyek 2008 januárjában az alábbi besorolásúak voltak és már nem ilyen besorolásúak:

- a) vizes élőhelyek, azaz tartósan vagy az év jelentős részében vízzel borított vagy vízzel átitatott földterület;
- b) összefüggő erdőterület, azaz több mint egy hektárra kiterjedő, öt méternél magasabb fákkal és 30 %-ot meghaladó lombkorona-fedettséggel, illetve e küszöbértékeket in situ elérni képes fákkal borított terület;
- c) egy hektárnál nagyobb kiterjedésű földterület öt méternél magasabb fákkal és 10–30 % közötti lombkorona-fedettséggel, illetve e küszöbértékeket in situ elérni képes fákkal, kivéve, ha bizonyítják, hogy a terület szénkészlete a művelési ág megváltoztatása előtt és után olyan, hogy az V. melléklet C. részében megállapított módszertan alkalmazásakor teljesülnének az e cikk (10) bekezdésében foglalt feltételek.

E bekezdést nem lehet alkalmazni, ha a terület a nyersanyag kitermelésének időpontjában a 2008 januárjában meglévő besorolással megegyező besorolású volt.

(5) Az (1) bekezdés első albekezdésének a), b) és c) pontjában említett célok tekintetében figyelembe vett, mezőgazdasági biomasszából előállított bioüzemanyagok, folyékony bio-energiáhozók és biomasszából előállított üzemanyagok nem állíthatók elő olyan földterületen termelt nyersanyagból, amely 2008 januárjában tűzvesztés volt, kivéve, ha bizonyítják, hogy e nyersanyag termelése és betakarítása nem jelenti korábban lecsapolatlan területek lecsapolását.

(6) A nem fenntartható kitermelésből származó erdei biomassza használatának kockázatát minimálisra csökkentendő, az (1) bekezdés első albekezdésének a), b) és c) pontjában említett célok tekintetében figyelembe vett, erdei biomasszából előállított bioüzemanyagoknak, folyékony bio-energiáhozóknak és biomasszából előállított üzemanyagoknak meg kell felelniük a következő kritériumoknak:

- a) az erdei biomasszát olyan országban termelték ki, ahol a kitermelésre nemzeti vagy annál alacsonyabb szintű jogszabályok vonatkoznak, valamint olyan nyomon követési és jogérvényesítési rendszerek vannak érvényben, amelyek biztosítják, hogy:
 - i. a kitermelési műveletek végrehajtása jogszerűen történjen;
 - ii. a kitermelt területeken sor kerüljön az erdő újratelepítésére;
 - iii. a természetvédelmi célokból nemzetközi vagy nemzeti jogszabály vagy az érintett illetékes hatóság által kijelölt területek, így többek között a vizes élőhelyek és a tűzeglápok védelmet élvezzenek;
 - iv. a kitermelést a talajminőség és a biológiai sokféleség megőrzését szem előtt tartva végezzék, a negatív hatások minimalizálása érdekében; és
 - v. a kitermelés tartsa fenn vagy javítsa az erdő hosszú távú termelőkapacitását;
- b) amennyiben az e bekezdés a) pontjában említett bizonyítékok nem állnak rendelkezésre, az erdei biomasszából előállított bioüzemanyagok, folyékony bio-energiáhozók és biomasszából előállított üzemanyagok csak akkor vehetők figyelembe az (1) bekezdés első albekezdésének a), b) és c) pontjában említett célok tekintetében, ha az erdei forrásterület szintjén olyan gazdálkodási rendszerek vannak érvényben, amelyek biztosítják, hogy:
 - i. a kitermelési műveletek végrehajtása jogszerűen történjen;
 - ii. a kitermelt területeken sor kerüljön az erdő újratelepítésére;
 - iii. a természetvédelmi célokból nemzetközi vagy nemzeti jogszabály vagy az érintett illetékes hatóság által kijelölt területek, így többek között a vizes élőhelyek és a tűzeglápok védelmet élvezzenek, kivéve ha bizonyított, hogy az adott nyersanyag kitermelése nem járt az említett környezetvédelmi célok sérelmével;
 - iv. a kitermelést a talajminőség és a biológiai sokféleség megőrzésének a szem előtt tartásával, a negatív hatások minimalizálásának céljával végezzék; és
 - v. a kitermelés tartsa fenn vagy javítsa az erdő hosszú távú termelőkapacitását.

(7) Az (1) bekezdés első albekezdésének a), b) és c) pontjában említett célok tekintetében figyelembe vett, erdei biomasszából előállított bioüzemanyagoknak, folyékony bio-energiáhozóknak és biomasszából előállított üzemanyagoknak meg kell felelniük a következő földhasználati, földhasználat-megváltoztatási és erdőgazdálkodási (LULUCF) kritériumoknak:

a) az erdei biomassza származási helye szerinti ország vagy regionális gazdasági integrációs szervezet:

i. részes fele a Párizsi Megállapodásnak;

ii. olyan nemzeti vállalat nyújtott be az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezményének (UNFCCC) a mezőgazdaságból, erdőgazdálkodásból és földhasználatból eredő kibocsátások és elnyelések kapcsán, amely biztosítja azt, hogy a szénkészleteknek a biomassza kitermelésével összefüggő változásait beszámítsák az ország üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentésére, illetve korlátozására vonatkozó kötelezettségvállalásába; vagy

iii. a Párizsi Megállapodás 5. cikkével összhangban olyan nemzeti vagy annál alacsonyabb szintű jogszabályokat alkalmaz a kitermelési területre, amelyek biztosítják a szénkészletek és a szénelnyelők megőrzését és gyarapítását, és bizonyítékkal szolgálnak arra nézve, hogy a földhasználati, földhasználat-megváltoztatási és erdőgazdálkodási ágazat bejelentett kibocsátása nem haladja meg az elnyelés mértékét;

b) amennyiben az e cikk a) pontjában említett bizonyítékok nem állnak rendelkezésre, az erdei biomasszából előállított bioüzemanyagok, folyékony bio-energiáhozók és biomasszából előállított üzemanyagok csak akkor vehetők figyelembe az (1) bekezdés első albekezdésének a), b) és c) pontjában említett célok tekintetében, ha az erdei forrásterület szintjén olyan gazdálkodási rendszerek vannak érvényben, amelyek hosszú távon biztosítják az erdő szénkészletének és szénelnyelő képességének megőrzését vagy megerősödését.

(8) A Bizottság 2021. január 31-ig végrehajtási jogi aktusokat fogad el az arra vonatkozó gyakorlati iránymutatás meghatározására vonatkozóan, hogy hogyan állítandók össze az e cikk (6) és (7) bekezdésében megállapított kritériumok teljesülését igazoló bizonyítékok. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 34. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

(9) 2026. december 31-ig a Bizottság felméri, hogy a rendelkezésre álló adatok alapján a (6) és a (7) bekezdésben megállapított kritériumok valóban minimálisra csökkentik-e a nem fenntartható termelésből származó erdei biomassza használatának kockázatát és megfelelnek-e a földhasználatra, földhasználat-megváltoztatásra és erdőgazdálkodásra vonatkozó kritériumoknak.

A Bizottság szükség szerint jogalkotási javaslatot nyújt be a (6) és a (7) bekezdésben megállapított kritériumoknak a 2030 utáni időszakra vonatkozó módosítására.

(10) Az (1) bekezdésben említett célok tekintetében figyelembe vett bioüzemanyagok, folyékony bio-energiáhozók és biomasszából előállított üzemanyagok használata által az üvegházhatású gázok kibocsátásában elért megtakarításnak el kell érnie a következő értékeket:

a) a 2015. október 5-én vagy annál korábban működésben lévő létesítményekben előállított bioüzemanyagok, a közlekedési ágazatban használt biogáz és folyékony bio-energiáhozók esetében legalább 50 %;

b) a 2015. október 6. és 2020. december 31. között működésbe lépett létesítményekben előállított bioüzemanyagok, a közlekedési ágazatban használt biogáz és a folyékony bio-energiáhozók esetében legalább 60 %;

c) a 2021. január 1-jét követően működésbe lépett létesítményekben előállított bioüzemanyagok, a közlekedési ágazatban használt biogáz és folyékony bio-energiáhozók esetében legalább 65 %;

d) a 2021. január 1. és 2020. december 31. között működésbe lépett létesítményekben biomassza-üzemanyagokból előállított villamos energia, fűtő- és hűtőenergia esetében legalább 70 %, a 2026. január 1-jét követően működésbe lépett ilyen létesítményekben pedig 80 %.

Egy létesítmény akkor tekinthető úgy, hogy működésbe lépett, ha megkezdte a bioüzemanyag, a közlekedési ágazatban használt biogáz, illetve a folyékony bio-energiáhozó tényleges előállítását, illetve – a fűtő- és hűtőenergia, illetve villamos energia termelésére szolgáló – biomasszából előállított üzemanyagok tényleges előállítását.

A bioüzemanyagok, folyékony bio-energiáhozók és a fűtőenergiát, hűtőenergiát vagy villamos energiát előállító létesítményekben használt, biomasszából előállított üzemanyagok használatából eredő üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítást a 31. cikk (1) bekezdésében meghatározottak szerint kell kiszámítani.

(11) A biomasszából előállított üzemanyagokból termelt villamos energia csak akkor vehető figyelembe az (1) bekezdés első albekezdésének a), b) és c) pontjában említett célok tekintetében, ha megfelel az alább felsorolt egy vagy több követelménynek:

- a) 50 MW-nál alacsonyabb teljes névleges bemenő hőteljesítményű létesítményben állítják elő;
- b) ha 50 és 100 MW közötti teljes névleges bemenő hőteljesítményű létesítményben állítják elő, akkor az előállítás nagy hatásfokú kapcsolt energiatermeléssel történik, vagy ha pedig csak villamos energiára épülő létesítményben, akkor az megfelel az (EU) 2017/1442 bizottsági végrehajtási határozatban ⁽¹⁾ meghatározott elérhető legjobb technikákhoz (BAT-AEEL-ek) kapcsolódó energiahatékonysági szintnek;
- c) ha 100 MW feletti teljes névleges bemenő hőteljesítményű létesítményben állítják elő, akkor az előállítás nagy hatásfokú kapcsolt energiatermeléssel történik, vagy ha pedig csak villamos energiára épülő létesítményben, akkor az legalább 36 %-os nettó elektromos hatásfokot ér el;
- d) biomassza-szén-dioxid-leválasztás és -tárolás mellett állítják elő.

E cikk (1) bekezdése első albekezdésének a), b) és c) pontja alkalmazásában a csak villamos energiára épülő létesítmények csak akkor vehetők figyelembe, ha fő üzemanyagként nem fosszilis üzemanyagokat használnak, és ha a 2012/27/EU irányelv 14. cikke szerinti értékelés azt állapítja meg, hogy nem áll rendelkezésre költséghatékony lehetőség a nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelési technológia alkalmazására.

E cikk (1) bekezdése első albekezdésének a) és b) pontja alkalmazásában ez a bekezdés csak a 2021. december 25. után működésbe lépő, vagy biomasszából előállított üzemanyag használatára az említett időpont után átalakított létesítmények esetében alkalmazandó. E cikk (1) bekezdése első albekezdésének c) pontja alkalmazásában ez a bekezdés nem érinti a 2021. december 25-ig jóváhagyott, a 4. cikk szerinti támogatási rendszerek keretében nyújtott támogatásokat.

A tagállamok az alacsonyabb névleges bemenő hőteljesítményű létesítményekre az első albekezdésben említetteknél magasabb energiahatékonysági követelményeket is előírhatnak.

Az első albekezdés nem alkalmazandó az olyan létesítményekből származó villamos energiára, amelyek tekintetében a tagállamok külön értesítést tesznek a Bizottság felé azon az alapon, hogy bizonyíthatóan kockázatok állnak fenn a villamosenergia-ellátás biztonságára nézve. A Bizottság az értesítés vizsgálatát követően, az abban szereplő elemek figyelembevételével határozatot hoz.

(12) Az e cikk (1) bekezdése első albekezdése a), b) és c) pontjának alkalmazása tekintetében valamint a 25. és a 26. sérélmé nélkül a tagállamok nem utasíthatják el más fenntarthatósági indokok alapján az e cikkel összhangban előállított bioüzemanyagoknak és folyékony bio-energiahordozóknak a figyelembevételét. Ez a bekezdés nem érinti a 2018. december 24. előtt jóváhagyott támogatási rendszerek keretében nyújtott állami támogatásokat.

(13) Az e cikk (1) bekezdése első albekezdésének c) pontjában említettek céljából a tagállamok korlátozott ideig eltérhetnek az e cikk (2)–(7), valamint (10) és (11) bekezdésében foglalt kritériumoktól, eltérő kritériumokat elfogadva az alábbiakra vonatkozóan:

- a) az EUMSZ 349. cikkében említett legkülső régióban lévő létesítmények, amennyiben azok villamos energiát, vagy fűtő-, illetve hűtőenergiát termelnek biomasszából előállított üzemanyagokból; és
- b) az ezen albekezdés a) pontjában említett létesítményekben használt, biomasszából előállított üzemanyagok, függetlenül a biomassza származási helyétől, amennyiben objektív módon indokolt ilyen eltérő kritériumok alkalmazása azzal a céllal, hogy biztosítani lehessen az adott legkülső régióban az e cikk (2)–(7), valamint (10) és (11) bekezdésében meghatározott kritériumok zökkenőmentes bevezetését, ezzel ösztönözve a fosszilis üzemanyagokról a fenntartható biomasszából előállított üzemanyagokra való áttérést.

Az e bekezdésben említett eltérő kritériumokról az adott tagállamnak külön értesítést kell küldenie a Bizottság számára.

(14) Az (1) bekezdés első albekezdésének a), b) és c) pontjában említett célokból a tagállamok a biomasszából előállított üzemanyagok tekintetében további fenntarthatósági kritériumokat is megállapíthatnak.

A Bizottság 2026. december 31-éig felméri, hogy az említett további kritériumok milyen hatással járnak a belső piacra nézve, és felméréséhez szükség szerint javaslatokat csatol az említett kritériumok harmonizálása céljából.

⁽¹⁾ A Bizottság (EU) 2017/1442 végrehajtási határozata (2017. július 31.) a 2010/75/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv szerinti elérhető legjobb technikákkal (BAT) kapcsolatos következtetéseknek a nagy tüzelőberendezések tekintetében történő meghatározásáról (HL L 212., 2017.8.17., 1. o.).

30. cikk

A fenntarthatósági és üvegházhatásúgáz kibocsátás-megtakarítási kritériumoknak való megfelelés ellenőrzése

(1) Amennyiben a bioüzemanyagokat, folyékony bio-energiáhozókat, biomasszából előállított üzemanyagokat vagy a 27. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett számláló kiszámításához felhasználható más üzemanyagokat figyelembe veszik a 23. és a 25. cikkben, valamint a 29. cikk (1) bekezdése első albekezdésének a), b) és c) pontjában említett célokra, a tagállamoknak elő kell írniuk a gazdasági szereplők számára annak bizonyítását, hogy a 29. cikk (2)–(7) és (10) bekezdésében megállapított fenntarthatósági és üvegházhatásúgáz kibocsátás-megtakarítási kritériumok teljesültek. Ezen célokból a gazdasági szereplők számára tömegmérleg-rendszer alkalmazását kell előírni, amely:

- a) megengedi az eltérő fenntarthatósági és üvegházhatásúgáz kibocsátás-megtakarítási jellemzőkkel rendelkező nyersanyag- vagy üzemanyag-szállítmányok összekeverését például egyetlen konténerben, feldolgozó vagy logisztikai létesítményben, átviteli és elosztó hálózati infrastruktúrában vagy helyszínen;
- b) lehetővé teszi a különböző energiatartalmú nyersanyagok szállítmányainak összekeverését további feldolgozás céljából, amennyiben a szállítmányok méretét energiatartalmuknak megfelelően igazítják ki;
- c) előírja, hogy az a) pontban említett szállítmányok fenntarthatósági és üvegházhatásúgáz kibocsátás-megtakarítási jellemzőivel és méretével kapcsolatos információk továbbra is a keverékhez legyenek rendelve; és
- d) biztosítja, hogy a keverékből kivett minden szállítmány összege azonos fenntarthatósági jellemzőkkel kerüljön leírásra és ugyanolyan mennyiségben, mint a keverékhez adott összes szállítmány összege, és előírja, hogy ezt az egyensúlyt megfelelő időn belül el kell érni.

A tömegmérleg-rendszernek biztosítania kell, hogy minden egyes szállítmányt csak egyszer, a 7. cikk (1) bekezdése első albekezdésének a), b) vagy c) pontjában vegyenek figyelembe a megújuló forrásokból előállított energia teljes bruttó fogyasztásának kiszámításához, és információt kell tartalmaznia arról, hogy a szállítmány előállítása részesült-e támogatásban, illetve ha igen, akkor a támogatási rendszer típusáról is.

(2) Amennyiben egy szállítmányt feldolgoznak, annak fenntarthatósági és üvegházhatásúgáz kibocsátás-megtakarítási jellemzőit ki kell igazítani, és a következő szabályok szerint kell a végtermékhez rendelni:

- a) amennyiben egy nyersanyagszállítmány feldolgozásából egyetlen végtermék születik, és azt bioüzemanyagok, folyékony bio-energiáhozók, vagy biomasszából előállított üzemanyagok, nem biológiai eredetű, folyékony vagy gáznemű, megújuló energiaforrásokból származó, közlekedési célú üzemanyagok vagy széntartalom újrachasznosításával nyert üzemanyagok előállítására szánják, a szállítmány méretét és fenntarthatósági, valamint üvegházhatásúgáz kibocsátás-megtakarítási jellemzőit egy olyan átváltási együtthatóval kell kiigazítani, amely a bioüzemanyagok, folyékony bio-energiáhozók vagy biomasszából előállított üzemanyagok előállítására szánt végtermék és az eljárásához felhasznált nyersanyagok arányát fejezi ki;
- b) amennyiben egy nyersanyagszállítmány feldolgozásából több végtermék születik, és azokat bioüzemanyagok, folyékony bio-energiáhozók vagy biomasszából előállított üzemanyagok, nem biológiai eredetű, folyékony vagy gáznemű, megújuló energiaforrásokból származó, közlekedési célú üzemanyagok vagy széntartalom újrachasznosításával nyert üzemanyagok előállítására szánják, mindegyik végtermékre külön átváltási együtthatót és külön tömegmérleget kell alkalmazni.

(3) A tagállamok intézkedéseket hoznak annak biztosítására, hogy a gazdasági szereplők megbízható információkat nyújtsanak be a 25. cikk (2) bekezdésében foglalt és annak alapján elfogadott üvegházhatásúgáz kibocsátás-megtakarítási küszöbértékeknek való, valamint a 29. cikk (2)–(7) és (10) bekezdésében megállapított fenntarthatósági és üvegházhatásúgáz kibocsátás-megtakarítási követelményeknek való megfelelésre vonatkozóan, továbbá hogy a gazdasági szereplők kérésre bocsássák az adott tagállam rendelkezésére az információk előállításához felhasznált adatokat. A tagállamok előírják a gazdasági szereplők számára, hogy az általuk benyújtott információk tekintetében biztosítsanak megfelelő független auditot, és mellékeljék az audit elvégzésével kapcsolatos bizonyítékokat. A 29. cikk (6) bekezdése a) pontjának és a 29. cikk (7) bekezdése a) pontjának való megfelelés érdekében az erdei biomassza első gyűjtőpontjáig az első vagy a második fél általi audit is igénybe vehető. Az audit során meg kell vizsgálni, hogy a gazdasági szereplők által használt rendszerek a pontosság, a megbízhatóság és a csalásbiztonság tekintetében megfelelnek-e az előírásoknak, ideértve annak ellenőrzését is, hogy nem módosítottak-e szándékosan, illetve nem távolítottak-e el anyagokat azért, hogy a szállítmány vagy annak egy része hulladékká vagy maradékanyaggá váljon. Értékelni kell továbbá a mintavétel gyakoriságát és módszerét, és az adatok megbízhatóságát.

Az ebben a bekezdésben megállapított kötelezettségek mind az Unión belül előállított, mind a behozott bioüzemanyagokra, folyékony bio-energiáhozókra, biomasszából előállított üzemanyagokra, nem biológiai eredetű, folyékony vagy gáznemű, megújuló forrásokból származó, közlekedési célú üzemanyagokra és a széntartalom újrachasznosításával nyert üzemanyagokra vonatkoznak. A bioüzemanyagok, a folyékony bio-energiáhozók és a biomasszából előállított üzemanyagok földrajzi származására és alapanyag típusára vonatkozó információkat üzemanyag-forgalmazónkénti bontásban a fogyasztók rendelkezésére kell bocsátani az üzemeltetők, a forgalmazók, illetve az érintett illetékes hatóságok honlapján, és azokat éves gyakorisággal frissíteni kell.

A tagállamok összesített formában benyújtják a Bizottság részére az e bekezdés első albekezdésében említett adatokat. Ezen adatokat a Bizottság az (EU) 2018/1999 rendelet 28. cikkében említett elektronikus jelentéstételi platformon összefoglalva, a kereskedelmi szempontból érzékeny adatok titkosságának megőrzésével közzéteszi.

(4) A Bizottság határozhat úgy, hogy a bioüzemanyagok, a folyékony bio-energiahordozók vagy a biomasszából előállított üzemanyagok, vagy a 27. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett számláló kiszámításához felhasználható más üzemanyagok előállítására vonatkozó szabványokat megállapító önkéntes nemzeti vagy nemzetközi rendszerek pontos adatokkal szolgálnak az üvegházhatásúgáz kibocsátás-megtakarítás tekintetében a 25. cikk (2) bekezdésének és a 29. cikk (10) bekezdésének céljait illetően, hogy e rendszerek igazolják a 27. cikk (3) bekezdésének, valamint a 28. cikk (2) és (4) bekezdésének való megfelelést, vagy hogy igazolják, hogy a bioüzemanyagok, a folyékony bio-energiahordozók vagy a biomasszából előállított üzemanyagok szállítmányai megfelelnek a 29. cikk (2)–(7) bekezdésében megállapított fenntarthatósági kritériumoknak. A 29. cikk (6) és (7) bekezdésében megállapított kritériumok teljesülésének igazolására a gazdasági szereplők közvetlenül a biomassza-kinyerési terület szintjén rendelkezésre álló információkat is benyújthatják. A Bizottság a 29. cikk (3) bekezdése első albekezdése c) pontjának ii. alpontja alkalmazásában elismerheti a nemzetközi megállapodások által elismert vagy kormányközi szervezetek, illetve a Természetvédelmi Világszövetség által készített jegyzékekben szereplő ritka, fenyegetett vagy veszélyeztetett ökoszisztémák vagy fajok védelmére kijelölt területeket.

A Bizottság határozhat úgy, hogy ezek a rendszerek pontos információkat tartalmaznak a talaj, a víz és a levegő védelme, a leromlott állapotú területek helyreállítása és a vízszegény területeken a túlzott vízkivétel elkerülése érdekében hozott intézkedésekről, illetve a földhasználat közvetett megváltozása tekintetében alacsony kockázatot jelentő bioüzemanyagok, folyékony bio-energiahordozók és biomasszából előállított üzemanyagok hitelesítéséhez.

(5) A Bizottság e cikk (4) bekezdése alapján határozatokat fogadhat el végrehajtási jogi aktusok révén. E végrehajtási jogi aktusokat a 34. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni. Az ilyen határozatok érvényességének időtartama legfeljebb öt év.

A Bizottságnak elő kell írnia, hogy az egyes önkéntes rendszerek közül azoknak, amelyekre vonatkozóan a (4) bekezdés alapján határozatot hoztak, minden év április 30-ig egy, az (EU) 2018/1999 rendelet IX. mellékletében meghatározott szempontok mindegyikére kiterjedő jelentést kell benyújtaniuk a Bizottság számára. A jelentésnek az előző naptári évre kell kiterjednie. A jelentéstételi kötelezettség csak azokra az önkéntes rendszerekre vonatkozik, amelyek legalább 12 hónapja működnek.

A Bizottság az önkéntes rendszerek által készített jelentéseket összesített formában vagy adott esetben azok teljességében elérhetővé teszi az (EU) 2018/1999 rendelet 28. cikkében említett elektronikus jelentéstételi platformon.

(6) A tagállamok létrehozhatnak nemzeti rendszereket, amelyek keretében az illetékes nemzeti hatóságok bevonásával a teljes felügyeleti láncon ellenőrzik a 29. cikk (2)–(7) és (10) bekezdésében megállapított fenntarthatósági és üvegházhatásúgáz kibocsátás-megtakarítási kritériumoknak, valamint a nem biológiai eredetű, folyékony vagy gáznemű, megújuló energiaforrásokból származó, közlekedési célú üzemanyagok és a széntartalom újrahasznosításával nyert üzemanyagok tekintetében a 25. cikk (2) bekezdésében foglalt és annak alapján elfogadott üvegházhatásúgáz kibocsátás-megtakarítási küszöbértékeknek a 28. cikk (5) bekezdésével összhangban való megfelelést.

A tagállamok ilyen nemzeti rendszerüket bejelenthetik a Bizottságnak. A Bizottság e rendszereket – a bioüzemanyagokra, folyékony bio-energiahordozókra és biomasszából előállított üzemanyagokra vonatkozó fenntarthatósági és üvegházhatásúgáz kibocsátás-megtakarítási kritériumok és a 27. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett számlálóban elszámolható üvegházhatásúgáz kibocsátás-megtakarítási küszöbértékek teljesülésének ellenőrzésére szolgáló rendszerek kölcsönös két- és többoldalú elismerésének a megkönnyítése érdekében – elsőbbséggel értékeli. A Bizottság végrehajtási jogi aktusok révén határozhat arról, hogy az így bejelentett nemzeti rendszerek megfelelnek-e az ezen irányelv által meghatározott feltételeknek. E végrehajtási jogi aktusokat a 34. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

Amennyiben a határozat pozitív, az e cikkel összhangban létrehozott rendszerek nem tagadhatják meg az adott tagállam rendszerének kölcsönös elismerését a 29. cikk (2)–(7) és (10) bekezdésében megállapított fenntarthatósági és üvegházhatásúgáz kibocsátás-megtakarítási kritériumok és a 25. cikk (2) bekezdésében foglalt és annak alapján elfogadott üvegházhatásúgáz kibocsátás-megtakarítási küszöbértékek teljesülésének ellenőrzése tekintetében.

(7) A Bizottság e cikk (4) bekezdése alapján csak akkor fogad el határozatot, ha a szóban forgó rendszer megfelel a megbízhatóság, az átláthatóság és a független audit tekintetében támasztott megfelelő normáknak, és megfelelő biztosítékokkal szolgál abban a tekintetben, hogy szándékosan nem módosítottak vagy távolítottak el úgy anyagokat, hogy

a szállítmány vagy annak egy része a IX. melléklet hatálya alá tartozzon. Az üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítás mérésére létrehozott rendszereknek meg kell továbbá felelniük az V. vagy a VI. mellékletben foglalt módszertani követelményeknek. A 29. cikk (3) bekezdése első albekezdése c) pontjának ii. alpontjában említett, a biológiai sokféleség szempontjából nagy értéket képviselő területek jegyzékének meg kell felelnie az objektivitási normáknak és összhangban kell állnia a nemzetközileg elismert normákkal, valamint megfelelő fellebbezési eljárásokat kell lehetővé tennie.

A (4) bekezdésben említett önkéntes rendszereknek rendszeresen, évente legalább egyszer közzé kell tenniük a független auditot végző tanúsító szervek jegyzékét, feltüntetve, hogy az egyes tanúsító szerveket mely szervezet vagy nemzeti hatóság ismerte el, illetve hogy azok mely szervezet vagy nemzeti hatóság ellenőrzése alatt állnak.

(8) Annak érdekében, hogy a fenntarthatósági és az üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítási kritériumoknak, valamint a földhasználat közvetlen vagy közvetett megváltozása tekintetében alacsony vagy magas kockázatot jelentő bioüzemanyagokra, folyékony bio-energiáhozozókra és biomasszából előállított üzemanyagokra vonatkozó rendelkezéseknek való megfelelés ellenőrzése hatékony és összehangolt legyen, továbbá különösen a csalás megelőzése érdekében a Bizottság – többek között a megbízhatóság, az átláthatóság és a független audit tekintetében támasztott megfelelő normákat meghatározó – részletes végrehajtási szabályokat megállapító végrehajtási jogi aktusokat fogad el, és e normák alkalmazását megköveteli valamennyi önkéntes rendszertől. E végrehajtási jogi aktusokat a 34. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

E végrehajtási jogi aktusokban a Bizottság különös figyelmet fordít az adminisztratív terhek minimálisra szorításának szükségességére. A végrehajtási jogi aktusok meghatározzák, hogy az önkéntes rendszereknek milyen határidőn belül kell az előírásokat végrehajtaniuk. A Bizottság hatályon kívül helyezheti az önkéntes rendszerek elismerésére vonatkozóan a (4) bekezdés szerint hozott határozatokat, amennyiben az adott önkéntes rendszerek az előírt határidőn belül nem teljesítik ezeket az előírásokat. Amennyiben egy tagállam kifejezi aggályát, hogy egy önkéntes rendszer nem felel meg a (4) bekezdés szerinti határozatok alapjául szolgáló, a megbízhatóság, az átláthatóság és a független audit tekintetében támasztott megfelelő normáknak, a Bizottság vizsgálatot indít és foganatosítja a megfelelő intézkedéseket.

(9) Ha egy gazdasági szereplő az e cikk (4) vagy (6) bekezdése alapján hozott határozat tárgyát képező rendszernek megfelelően beszerzett bizonyítékokat vagy adatokat mutat be, a határozat által érintett mértékben a tagállam nem kötelezi az adatszolgáltatót arra, hogy további bizonyítékokkal támassza alá a 29. cikk (2)–(7) és (10) bekezdésében megállapított fenntarthatósági és üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítási kritériumoknak való megfelelést.

A tagállamok illetékes hatóságai felügyelik a valamely önkéntes rendszer keretében független auditot végző tanúsító szervek működését. A tanúsító szervek az illetékes hatóságok kérésére benyújtják a felügyelet elvégzéséhez szükséges összes releváns információt, így például az auditok pontos dátumára és idejére, valamint helyszínére vonatkozó információkat. Amennyiben egy tagállam meg nem felelési problémákat fedez fel, arról haladéktalanul értesíti az önkéntes rendszer működtetőit.

(10) Ha egy tagállam – esetleg valamely gazdasági szereplő kérése alapján – kérelmezi, a Bizottság a rendelkezésre álló összes bizonyíték alapján megvizsgálja, hogy a bioüzemanyagok, folyékony bio-energiáhozozók és a biomasszából előállított üzemanyagok forrásának, valamint a 25. cikk (2) bekezdésében foglalt és annak alapján elfogadott üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítási küszöbértékeknek a tekintetében teljesültek-e a 29. cikk (2)–(7) és (10) bekezdésében megállapított fenntarthatósági és üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítási kritériumok.

A Bizottság az említett kérelem kézhezvételétől számított hat hónapon belül és a 34. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban végrehajtási jogi aktusok útján határoz arról, hogy az érintett tagállam:

- a) figyelembe veheti-e a 29. cikk (1) bekezdése első albekezdésének a), b) és c) pontjában említett célokra az adott forrásból származó bioüzemanyagot, folyékony bio-energiáhozozót, biomasszából előállított üzemanyagot és más, a 27. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett számlálóban elszámolható üzemanyagot; vagy
- b) e cikk (9) bekezdésétől eltérve további bizonyítékok szolgáltatására kötelezheti-e az adott forrásból származó bioüzemanyagok, folyékony bio-energiáhozozók, biomasszából előállított üzemanyagok és más, a 27. cikk (1) bekezdésének b) pontjában említett számlálóban elszámolható üzemanyagok szállítóit az említett fenntarthatósági és üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítási kritériumoknak és az említett üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítási küszöbértékeknek való megfelelésre vonatkozóan.

31. cikk

A bioüzemanyagok, a folyékony bio-energiahordozók és a biomasszából előállított üzemanyagok által az üvegházhatásúgáz-kibocsátásokra gyakorolt hatás kiszámítása

(1) A bioüzemanyagok, a folyékony bio-energiahordozók és a biomasszából előállított üzemanyagok használatával elért üvegházhatásúgáz-kibocsátás-megtakarítást a 29. cikk (10) bekezdésének alkalmazásában a következő módszerek egyikével kell kiszámítani:

- a) ha az előállítási módra vonatkozó üvegházhatásúgáz-kibocsátás-megtakarítás alapértelmezett értéke meghatározásra került a bioüzemanyagok és folyékony bio-energiahordozók kapcsán az V. melléklet A. vagy B. részében, illetve a biomasszából előállított üzemanyagok kapcsán a VI. melléklet A. részében, és az e_1 érték – e bioüzemanyagokra vagy bio-energiahordozókra az V. melléklet C. részének 7. pontjával összhangban, illetve a biomasszából előállított üzemanyagokra a VI. melléklet B. részének 7. pontjával összhangban számított – értéke nulla vagy annál kevesebb, ennek az alapértelmezett értéknek az alkalmazásával;
- b) a bioüzemanyagok és a folyékony bio-energiahordozók kapcsán az V. melléklet C. részében, a biomasszából előállított üzemanyagok kapcsán a VI. melléklet B. részében meghatározott módszernek megfelelően kiszámított tényleges érték alkalmazásával;
- c) az V. melléklet C. részének 1. pontjában említett képletek tényezőinek összegeként kiszámított érték alkalmazásával, amennyiben egyes tényezők esetében az V. melléklet D. vagy E. részében szereplő, diszaggregált alapértelmezett értékek, az összes többi tényező esetében pedig az V. melléklet C. részében meghatározott módszernek megfelelően kiszámított tényleges értékek alkalmazhatók;
- d) a VI. melléklet B. részének 1. pontjában említett képletek tényezőinek összegeként kiszámított érték alkalmazásával, amennyiben egyes tényezők esetében a VI. melléklet C. részében szereplő, diszaggregált alapértelmezett értékek, az összes többi tényező esetében pedig a VI. melléklet B. részében meghatározott módszernek megfelelően kiszámított tényleges értékek alkalmazhatók.

(2) A tagállamok jelentéseket nyújthatnak be a Bizottságnak az 1059/2003/EK európai parlamenti és tanácsi rendelettel ⁽¹⁾ összhangban a statisztikai célú területi egységek nomenklatúrájában (a továbbiakban: NUTS) 2. szintű vagy annál részletesebb felbontású NUTS-szinthez tartozó, a területükön található földterületeken a mezőgazdasági nyersanyagok termesztéséből származó üvegházhatásúgáz-kibocsátás jellemző mértékéről. E jelentésekhez csatolni kell a kibocsátások szintjének kiszámításához alkalmazott módszer és adatforrások ismertetését. E módszernek figyelembe kell vennie a talaj jellemzőit, az éghajlatot és a várt nyersanyaghozamokat.

(3) Az Unió kívüli területek a (2) bekezdésben említettekkel egyenértékű, az illetékes szervek által készített jelentéseket nyújthatnak be a Bizottságnak.

(4) A Bizottság végrehajtási jogi aktusok útján határozhat arról, hogy az e cikk (2) és (3) bekezdésében említett jelentések pontos adatokat tartalmaznak-e a mezőgazdasági biomassza alapanyagainak termesztéséből származó, az adott területen keletkező üvegházhatásúgáz-kibocsátás mértékének meghatározására a 29. cikk (10) bekezdésében említett célok vonatkozásában. E végrehajtási jogi aktusokat a 34. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárással összhangban kell elfogadni.

Az említett határozatok alapján ezek az adatok használhatóak a bioüzemanyagok és folyékony bio-energiahordozók tekintetében az V. melléklet D. vagy E. részében előírt, a biomasszából előállított üzemanyagok tekintetében pedig a VI. melléklet C. részében előírt, a termesztés kapcsán alkalmazandó diszaggregált alapértelmezett értékek helyett.

(5) A Bizottság felülvizsgálja az V. és a VI. mellékletet azzal a céllal, hogy – amennyiben indokolt – beillesse vagy kiigazítsa a bioüzemanyagok, a folyékony bio-energiahordozók és a biomasszából előállított üzemanyagok előállítási módjaira vonatkozó értékeket. A felülvizsgálat során mérlegeli az V. melléklet C. részében és a VI. melléklet B. részében meghatározott módszertan módosítását is.

A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 35. cikknek megfelelően adott esetben felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el az V. és VI. mellékletnek alapértelmezett értékek hozzáadásával vagy azok felülvizsgálatával vagy a módszertan megváltoztatásával történő módosítására vonatkozóan.

Ha az alapértelmezett értékek V. vagy VI. mellékletben szereplő listájának módosítása vagy kiegészítése során:

- a) egy tényezőnek a teljes kibocsátáshoz való hozzájárulása kicsi, vagy ha a változás csekély, illetve ha tényleges értékek megállapítása túlságosan költséges volna vagy nehézségekkel járna, akkor az alapértelmezett értékek a normál termelési eljárásokra jellemző alapértelmezett értékek;
- b) minden más esetben az alapértelmezett értékeket nagy óvatossággal kell megállapítani a normál termelési eljárásokhoz képest.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1059/2003/EK rendelete (2003. május 26.) a statisztikai célú területi egységek nomenklatúrájának (NUTS) létrehozásáról (HL L 154., 2003.6.21., 1. o.).

(6) Amennyiben az az V. melléklet C. része és a VI. melléklet B. része egységes alkalmazásának biztosítása érdekében szükséges, a Bizottság részletes műszaki előírásokat, többek között fogalommeghatározásokat, átváltási együtthatókat, a már művelt területeken végzett termesztés miatt a talajszint felett és alatt található szénkészletekben okozott változásnak betudható éves kibocsátás vagy kibocsátásmegtakarítás számítását, valamint a széndioxid-leválasztással, -helyettesítéssel és -tárolással elért üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítás számítását megállapító végrehajtási jogi aktusokat fogadhat el. Ezeket a végrehajtási jogi aktusokat a 34. cikk (3) bekezdésében említett vizsgálóbizottsági eljárás keretében kell elfogadni.

32. cikk

Végrehajtási jogi aktusok

Az ezen irányelv 29. cikke (3) bekezdésének második albekezdésében, 29. cikke (8) bekezdésében, 30. cikke (5) bekezdésének első albekezdésében, 30. cikke (6) bekezdésének második albekezdésében, 30. cikke (8) bekezdésének első albekezdésében, 31. cikke (4) bekezdésének első albekezdésében és 31. cikke (6) bekezdésében említett végrehajtási jogi aktusoknak teljes mértékben figyelembe kell venniük a 98/70/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽¹⁾ 7a. cikkével összhangban az üvegházhatású gázok kibocsátásának csökkentésére vonatkozó rendelkezéseket.

33. cikk

A Bizottság általi nyomon követés

(1) A Bizottság nyomon követi az Unióban felhasznált bioüzemanyagok, folyékony bio-energiahordozók és biomasszából előállított üzemanyagok eredetét, valamint az ezek előállítása által az Unióban és az ellátást biztosító fő harmadik országokban a földhasználatra gyakorolt hatást, beleértve az áttelepítések hatását is. A nyomon követés során a tagállamok által az (EU) 2018/1999 rendelet 3., 17. és 20. cikke szerint benyújtott integrált nemzeti energia- és éghajlat-politikai terveket, az ezekkel kapcsolatos eredményjelentéseket, a vonatkozó harmadik országok által benyújtott jelentéseket, illetve a kormányközi szervezetek jelentéseit, a tudományos kutatásokat és minden más releváns információt figyelembe kell venni. A Bizottság ezenkívül nyomon követi a biomassza energia-előállítási célú felhasználásával összefüggő árutőzsdéi árváltozásokat és az élelmiszerbiztonságra gyakorolt bármilyen kapcsolódó pozitív vagy negatív hatást.

(2) A Bizottság párbeszédet és információcserét tart fenn a harmadik országokkal, a bioüzemanyagot, folyékony bio-energiahordozókat és biomasszából előállított üzemanyagot termelő szervezetekkel, valamint fogyasztói szervezetekkel és a civil társadalommal az ezen irányelv bioüzemanyagokra, folyékony bio-energiahordozókra és biomasszából előállított üzemanyagokra vonatkozó intézkedéseinek általános végrehajtásáról. E tekintetben különösen figyelemmel kíséri azt, hogy a bioüzemanyagok és a folyékony bio-energiahordozók előállítása milyen hatást gyakorol az élelmiszerek árára.

(3) 2026-ban a Bizottság adott esetben jogalkotási javaslatot nyújt be a megújuló forrásból származó energia támogatására a 2030 utáni időszakban alkalmazandó szabályozási keretre vonatkozóan.

Ez a javaslat figyelembe veszi az ezen irányelv végrehajtása során szerzett, így többek között a fenntarthatósági és üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítási kritériumokkal kapcsolatos tapasztalatokat, valamint a megújuló forrásokból előállított energia területén bekövetkezett technológiai fejlődést.

(4) 2032-ben a Bizottság az ebben az irányelvben foglaltak alkalmazásáról szóló áttekintő jelentést tesz közzé.

34. cikk

Bizottsági eljárás

(1) A Bizottságot az (EU) 2018/1999 rendelet 44. cikkével létrehozott Energiaunió-bizottság segíti.

(2) Az (1) bekezdéstől eltérően a bioüzemanyagok, a folyékony bio-energiahordozók és a biomasszából előállított üzemanyagok fenntarthatóságára vonatkozó ügyekben a Bizottságot a bioüzemanyagok, a folyékony bio-energiahordozók és a biomasszából előállított üzemanyagok fenntarthatóságával foglalkozó bizottság segíti. Ez a bizottság a 182/2011/EU rendelet értelmében vett bizottságnak minősül.

(3) Az e bekezdésre történő hivatkozáskor a 182/2011/EU rendelet 5. cikkét kell alkalmazni.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 98/70/EK irányelve (1998. október 13) a benzin és a dízelüzemanyagok minőségéről, valamint a 93/12/EGK tanácsi irányelv módosításáról (HL L 350., 1998.12.28., 58. o.).

Ha a bizottság nem nyilvánít véleményt, a Bizottság nem fogadhatja el a végrehajtási jogi aktus tervezetét, és a 182/2011/EU rendelet 5. cikke (4) bekezdésének harmadik albekezdését kell alkalmazni.

35. cikk

A felhatalmazás gyakorlása

(1) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozóan a Bizottság részére adott felhatalmazás feltételeit ez a cikk határozza meg.

(2) A Bizottságnak a 8. cikk (3) bekezdésének második albekezdésében, a 25. cikk (2) bekezdésének második albekezdésében, a 26. cikk (2) bekezdésének negyedik albekezdésében, a 26. cikk (2) bekezdésének ötödik albekezdésében, a 27. cikk (1) bekezdésének c) pontjában, a 27. cikk (3) bekezdésének hetedik albekezdésében, a 28. cikk (5) bekezdésében, a 28. cikk (6) bekezdésének második albekezdésében, valamint a 31. cikk (5) bekezdésének második albekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2018. december 24-től kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.

(3) A Bizottságnak a 7. cikk (3) bekezdésének ötödik albekezdésében említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadására vonatkozó felhatalmazása kétéves időtartamra szól 2018. december 24-től kezdődő hatállyal.

(4) Az Európai Parlament vagy a Tanács bármikor visszavonhatja a 7. cikk (3) bekezdésének ötödik albekezdésében, a 8. cikk (3) bekezdésének második albekezdésében, a 25. cikk (2) bekezdésének második albekezdésében, a 26. cikk (2) bekezdésének negyedik albekezdésében, a 26. cikk (2) bekezdésének ötödik albekezdésében, a 27. cikk (1) bekezdésének c) pontjában, a 27. cikk (3) bekezdésének hetedik albekezdésében, a 28. cikk (5) bekezdésében, a 28. cikk (6) bekezdésének második albekezdésében, valamint a 31. cikk (5) bekezdésének második albekezdésében említett felhatalmazást. A visszavonásról szóló határozat megszünteti az abban meghatározott felhatalmazást. A határozat az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő napon, vagy a benne megjelölt későbbi időpontban lép hatályba. A határozat nem érinti a már hatályban lévő, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok érvényességét.

(5) A felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(6) A Bizottság a felhatalmazáson alapuló jogi aktus elfogadását követően haladéktalanul és egyidejűleg értesíti arról az Európai Parlamentet és a Tanácsot.

(7) A 7. cikk (3) bekezdésének ötödik albekezdése, a 8. cikk (3) bekezdésének második albekezdése, a 25. cikk (2) bekezdésének második albekezdése, a 26. cikk (2) bekezdésének negyedik albekezdése, a 26. cikk (2) bekezdésének ötödik albekezdése, a 27. cikk (1) bekezdésének c) pontja, a 27. cikk (3) bekezdésének hetedik albekezdése, a 28. cikk (5) bekezdése, a 28. cikk (6) bekezdésének második albekezdése, valamint a 31. cikk (5) bekezdésének második albekezdése értelmében elfogadott, felhatalmazáson alapuló jogi aktus csak akkor lép hatályba, ha az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a jogi aktusról való értesítését követő két hónapon belül sem az Európai Parlament, sem a Tanács nem emelt ellene kifogást, illetve ha az említett időtartam lejártát megelőzően mind az Európai Parlament, mind a Tanács arról tájékoztatta a Bizottságot, hogy nem fog kifogást emelni. Az Európai Parlament vagy a Tanács kezdeményezésére ez az időtartam két hónappal meghosszabbodik.

36. cikk

Átültetés

(1) A tagállamok 2021. június 30-ig elfogadják és kihirdetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy a 2–13., 15–31. és 37. cikknek, valamint a II., a III. és az V–IX. mellékletnek megfeleljenek. E rendelkezések szövegét haladéktalanul közlik a Bizottsággal.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A rendelkezésekben utalni kell arra is, hogy a hatályban lévő törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseknek az ezen irányelvvel hatályon kívül helyezett irányelvre való hivatkozásait erre az irányelvre történő hivatkozásként kell értelmezni. A hivatkozás és a megfogalmazás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal belső joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

(3) Ezen irányelv nem érinti a villamos energia belső piacára vonatkozó uniós jogszabályok szerinti eltérések alkalmazását.

37. cikk

Hatályon kívül helyezés

A X. melléklet A. részében felsorolt irányelvekkel módosított 2009/28/EK irányelv 2021. július 1-jén hatályát veszti a X. melléklet B. részében felsorolt irányelveknek a nemzeti jogba történő átültetésére vonatkozó határidővel kapcsolatos tagállami kötelezettségek valamint a 2009/28/EK irányelv 3. cikkének (1) bekezdésében megállapított és I. mellékletének A. részében foglalt 2020-ra előírt tagállami kötelezettségek sérelme nélkül.

A hatályon kívül helyezett irányelvre való hivatkozásokat erre az irányelvre való hivatkozásokként kell értelmezni a XI. mellékletben foglalt megfelelési táblázattal összhangban.

38. cikk

Hatálybalépés

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba.

39. cikk

Címzettek

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2018. december 11-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

A. TAJANI

a Tanács részéről

az elnök

J. BOGNER-STRAUSS

I. MELLÉKLET

**NEMZETI ÁTFOGÓ CÉLKITŰZÉSEK A MEGÚJULÓ FORRÁSOKBÓL ELŐÁLLÍTOTT ENERGIÁNAK
A 2020. ÉVI TELJES BRUTTÓ ENERGIAFOGYASZTÁSBAN KÉPVISELT RÉSZARÁNYÁRA ⁽¹⁾**

A. Nemzeti átfogó célkitűzések

	A megújuló forrásokból előállított energiának a 2005. évi teljes bruttó energiafogyasztásban képviselt részaránya (S_{2005})	Célkitűzés a megújuló forrásokból előállított energiának a 2020. évi teljes bruttó energiafogyasztásban képviselt részarányára (S_{2020})
Belgium	2,2 %	13 %
Bulgária	9,4 %	16 %
Cseh Köztársaság	6,1 %	13 %
Dánia	17,0 %	30 %
Németország	5,8 %	18 %
Észtország	18,0 %	25 %
Írország	3,1 %	16 %
Görögország	6,9 %	18 %
Spanyolország	8,7 %	20 %
Franciaország	10,3 %	23 %
Horvátország	12,6 %	20 %
Olaszország	5,2 %	17 %
Ciprus	2,9 %	13 %
Lettország	32,6 %	40 %
Litvánia	15,0 %	23 %
Luxemburg	0,9 %	11 %
Magyarország	4,3 %	13 %
Málta	0,0 %	10 %
Hollandia	2,4 %	14 %
Ausztria	23,3 %	34 %
Lengyelország	7,2 %	15 %
Portugália	20,5 %	31 %
Románia	17,8 %	24 %
Szlovénia	16,0 %	25 %
Szlovák Köztársaság	6,7 %	14 %
Finnország	28,5 %	38 %
Svédország	39,8 %	49 %
Egyesült Királyság II.	1,3 %	15 %

⁽¹⁾ Az e mellékletben foglalt nemzeti célkitűzések megvalósítása érdekében ki kell emelni, hogy a környezetvédelmi állami támogatásokra vonatkozó útmutatók elismerik a megújuló forrásokból előállított energiát előmozdító nemzeti támogatási programok folyamatos szükségességét.

II. MELLÉKLET

NORMALIZÁLÁSI SZABÁLY A VÍZ- ÉS A SZÉLENERGIÁVAL TERMELT VILLAMOS ENERGIA ELSZÁMOLÁSÁHOZ

A következő szabályt kell alkalmazni az egy adott tagállamban vízenergiával termelt villamos energia elszámolásához:

$(Q_{N(norm)})/(C_N \cdot [(1/N) \cdot (Q_i/C_i)] \cdot 15)$, ahol:

N	=	referenciaév;
$Q_{N(norm)}$	=	a tagállam összes vízerőműve által az N évben megtermelt, elszámolási célokra normalizált villamos energia;
Q_i	=	az i évben a tagállam összes vízerőműve által ténylegesen megtermelt villamos energia mennyisége GWh-ban kifejezve, a korábban felszivattyúzott vizet használó duzzasztótároló-egységek által előállított villamosenergia-termelés kivonásával;
C_i	=	a tagállam valamennyi vízerőművének összes beépített kapacitása a duzzasztó tárolóban tárolt mennyiség nélkül az i év végén MW-ban kifejezve.

A következő szabályt kell alkalmazni az egy adott tagállamban szárazföldi szélenergiával termelt villamos energia elszámolásához:

$(Q_{N(norm)})/((C_N \cdot C_{N-1} \cdot 2) \cdot [(1/N) \cdot (Q_i/C_j)] \cdot n)$, ahol:

N	=	referenciaév;
$Q_{N(norm)}$	=	a tagállam összes szárazföldi szél erőműve által az N évben megtermelt, elszámolási célokra normalizált villamos energia;
Q_i	=	az i évben a tagállam összes szárazföldi szél erőműve által ténylegesen megtermelt villamos energia mennyisége GWh-ban kifejezve;
C_j	=	a tagállam valamennyi szárazföldi szél erőművének összes beépített kapacitása a j év végén MW-ban kifejezve;
n	=	4 vagy az N évet megelőző azon évek száma – a kettő közül az alacsonyabb –, amelyek vonatkozásában rendelkezésre állnak a kérdéses tagállam kapacitásra és termelékenységre vonatkozó adatai.

A következő szabályt kell alkalmazni az egy adott tagállamban tengeri szélenergiával termelt villamos energia elszámolásához:

$(Q_{N(norm)})/((C_N \cdot C_{N-1} \cdot 2) \cdot [(1/N) \cdot (Q_i/C_j)] \cdot n)$, ahol:

N	=	referenciaév;
$Q_{N(norm)}$	=	a tagállam összes tengeri szél erőműve által az N évben megtermelt, elszámolási célokra normalizált villamos energia;
Q_i	=	az i évben a tagállam összes tengeri szél erőműve által ténylegesen megtermelt villamos energia mennyisége GWh-ban kifejezve;
C_j	=	a tagállam valamennyi tengeri szél erőművének összes beépített kapacitása a j év végén MW-ban kifejezve;
n	=	4 vagy az N évet megelőző azon évek száma – a kettő közül az alacsonyabb –, amelyek vonatkozásában rendelkezésre állnak a kérdéses tagállam kapacitásra és termelékenységre vonatkozó adatai.

III. MELLÉKLET

AZ ÜZEMANYAGOK ENERGIATARTALMA

Üzemanyag	Energiatartalom tömegre vetítve (alsó fűtőérték, MJ/kg)	Energiatartalom térfogatra vetítve (alsó fűtőérték, MJ/l)
BIOMASSZÁBÓL ÉS/VAGY BIOMASSZA-FELDOLGOZÁSI ELJÁRÁSOK SORÁN ELŐÁLLÍTOTT ÜZEMANYAGOK)		
Biopropán	46	24
Tiszta növényi olaj (sajtolással, extrahálással, illetve hasonló eljárásokkal olajos magvakból nyert nyers vagy finomított, de kémiaiilag változatlan állapotú olaj)	37	34
Biodízel – zsírsav-metil-észter (biomassza eredetű olajból előállított metilészter)	37	33
Biodízel – zsírsav-etil-észter (biomassza eredetű olajból előállított etilészter)	38	34
Biogáz, amely tisztítás útján földgázminőségűvé tehető	50	—
Hidrogénnel kezelt (termokémiai úton hidrogénnel kezelt), biomassza eredetű olaj dízelolaj kiváltására	44	34
Hidrogénnel kezelt (termokémiai úton hidrogénnel kezelt), biomassza eredetű olaj benzin kiváltására	45	30
Hidrogénnel kezelt (termokémiai úton hidrogénnel kezelt), biomassza eredetű olaj sugárhajtómű-üzemanyag kiváltására	44	34
Hidrogénnel kezelt (termokémiai úton hidrogénnel kezelt), biomassza eredetű olaj cseppfolyósított szénhidrogéngáz kiváltására	46	24
Egyidejűleg feldolgozott (fosszilis üzemanyagokkal egyidejűleg finomítóban feldolgozott), biomassza vagy pirolizált biomassza eredetű olaj dízelolaj kiváltására	43	36
Egyidejűleg feldolgozott (fosszilis üzemanyagokkal egyidejűleg finomítóban feldolgozott), biomassza vagy pirolizált biomassza eredetű olaj benzin kiváltására	44	32
Egyidejűleg feldolgozott (fosszilis üzemanyagokkal egyidejűleg finomítóban feldolgozott), biomassza vagy pirolizált biomassza eredetű olaj sugárhajtómű-üzemanyag kiváltására	43	33
Egyidejűleg feldolgozott (fosszilis üzemanyagokkal egyidejűleg finomítóban feldolgozott), biomassza vagy pirolizált biomassza eredetű olaj cseppfolyósított szénhidrogéngáz kiváltására	46	23
KÜLÖNFÉLE MEGÚJULÓ FORRÁSOKBÓL, TÖBBEK KÖZÖTT BIOMASSZÁBÓL ELŐÁLLÍTHATÓ, MEGÚJULÓ ÜZEMANYAGOK		
Megújuló forrásokból előállított metanol	20	16
Megújuló forrásokból előállított etanol	27	21
Megújuló forrásokból előállított propanol	31	25
Megújuló forrásokból előállított butanol	33	27

Üzemanyag	Energiatartalom tömegre vetítve (alsó fűtőérték, MJ/kg)	Energiatartalom térfogatra vetítve (alsó fűtőérték, MJ/l)
Fischer–Tropsch-dízelolaj (szintetikus szénhidrogén vagy szintetikus szénhidrogén-keverék dízelolaj kiváltására)	44	34
Fischer–Tropsch-benzin (biomasszából nyert szintetikus szénhidrogén vagy szintetikus szénhidrogén-keverék benzin kiváltására)	44	33
Fischer–Tropsch-sugárhajtómű-üzemanyag (biomasszából nyert szintetikus szénhidrogén vagy szintetikus szénhidrogén-keverék sugárhajtómű-üzemanyag kiváltására)	44	33
Fischer–Tropsch-cseppfolyósított szénhidrogéngáz (szintetikus szénhidrogén vagy szintetikus szénhidrogén-keverék cseppfolyósított szénhidrogéngáz kiváltására)	46	24
DME (dimetil-éter)	28	19
Megújuló forrásokból előállított hidrogén	120	—
ETBE (etil-tercio-butil-éter etanol-alapon előállítva)	36 (ebből 37 % megújuló energiaforrásból)	27 (ebből 37 % megújuló energiaforrásból)
MTBE (metil-tercio-butil-éter metanol-alapon előállítva)	35 (ebből 22 % megújuló energiaforrásból)	26 (ebből 22 % megújuló energiaforrásból)
TAAE (tercier-amil-etil-éter etanol-alapon előállítva)	38 (ebből 29 % megújuló energiaforrásból)	29 (ebből 29 % megújuló energiaforrásból)
TAME (tercier-amil-metil-éter metanol-alapon előállítva)	36 (ebből 18 % megújuló energiaforrásból)	28 (ebből 18 % megújuló energiaforrásból)
THxEE (tercier-hexil etil-éter etanol-alapon előállítva)	38 (ebből 25 % megújuló energiaforrásból)	30 (ebből 25 % megújuló energiaforrásból)
THxME (tercier-hexil-metil-éter metanol-alapon előállítva)	38 (ebből 14 % megújuló energiaforrásból)	30 (ebből 14 % megújuló energiaforrásból)
FOSSZILIS ÜZEMANYAGOK		
Benzin	43	32
Dízelolaj	43	36

IV. MELLÉKLET

AZ ÜZEMBE HELYEZŐK KÉPESÍTÉSE

A 18. cikk (3) bekezdésében említett képesítési rendszerek vagy azokkal egyenértékű minősítési rendszerek az alábbi kritériumokon alapulnak:

1. A képesítési vagy minősítési eljárás átlátható és azt a tagállamok vagy a tagállamok által kijelölt közigazgatási szerv pontosan meghatározta.
2. A biomassza, a hőszivattyú, a sekély geotermikus, a fotovoltaikus napenergia és a termikus napenergia-rendszerek üzembe helyezői akkreditált képzési programok keretében vagy akkreditált oktatótól szerezhetnek képesítést.
3. A képzési program vagy az oktató akkreditációját a tagállamok vagy a tagállamok által kijelölt közigazgatási szervek végzik. Az akkreditációt végző szerv biztosítja, hogy az oktató által kínált képzési program folyamatos, és az egész régióban, illetve országban hozzáférhető. Az oktató a gyakorlati képzés biztosításához rendelkezik a megfelelő műszaki eszközökkel, beleértve a laboratóriumi felszereléseket vagy annak megfelelő eszközöket. Az oktató az alapképzésen kívül aktuális témaköröket – beleértve az új technológiákat is – bemutató, rövidebb továbbképző tanfolyamokat is biztosít, lehetővé téve az üzembe helyezéssel kapcsolatos élethosszig tartó tanulást. A képzést biztosíthatják a berendezések vagy rendszerek gyártói, illetve intézetek vagy egyesületek.
4. Az üzembe helyező szakképesítésével vagy minősítésével záruló képzés elméleti és gyakorlati részből áll. A képzés elvégzése után az üzembe helyező rendelkezik az adott berendezés és rendszerek telepítéséhez szükséges ismeretekkel, meg tud felelni a fogyasztó teljesítménnyel és megbízhatósággal kapcsolatos elvárásainak, minőségi szakmunkát végez és betart minden hatályos törvényt és szabványt, beleértve az energiával és az ökocímkevel kapcsolatos törvényeket és szabványokat is.
5. A tanfolyamot vizsga zárja, a vizsgát sikerrel teljesítők szakképesítésről szóló bizonyítványt vagy minősítést kapnak. A vizsga keretében egy biomasszabojler vagy -tűzhely, hőszivattyú, a sekély geotermikus rendszerek, fotovoltaikus napenergia vagy termikus napenergia rendszer telepítésének gyakorlati értékelésére kerül sor.
6. A 18. cikk (3) bekezdésében említett képesítési rendszerek vagy azokkal egyenértékű minősítési rendszerek kellően figyelembe veszik az alábbi útmutatásokat:
 - a) Akkreditált képzési programok szervezése szükséges a munkatapasztalattal rendelkező olyan üzembe helyezők részére, akik már elvégezték vagy éppen végzik a következő típusú képzések valamelyikét:
 - i. a biomasszabojler és -tűzhelyek üzembe helyezői esetében előfeltétel a vízvezeték-szerelő, a csővezeték-szerelő, fűtőtechnikai mérnök vagy fürdőszoba-berendezés technikus és fűtő- vagy hűtőberendezés technikus szakképesítés;
 - ii. a hőszivattyúk üzembe helyezői esetében előfeltétel a vízvezeték-szerelő vagy hűtőgépész mérnök szakképesítés és az alapvető elektronikai és vízvezeték-szerelési ismeretek (cső vágása, csőillesztékek forrasztása, csőillesztékek ragasztása, szigetelés, szerelvények tömítése, szivárgástervezés és fűtő- vagy hűtőrendszerek telepítése);
 - iii. a fotovoltaikus napenergia vagy a termikus napenergia rendszerek üzembe helyezői esetében előfeltétel a vízvezeték-szerelő vagy villanyszerelő szakképesítés és a vízvezeték-szerelési, elektronikai és tetőfedési ismeretek, beleértve a csőillesztékek forrasztását, a csőillesztékek ragasztását, a szerelvények tömítését, a vízvezeték-szivárgás tesztelését, a vezetékek bekötését, az alapvető tetőfedő anyagok ismeretét és az illesztések bevonására és a tömítésre alkalmazott módszerek ismeretét is; vagy
 - iv. szakképzési rendszer, amelynek keretében az üzembe helyező elsajátítja a megfelelő ismereteket az a), b) vagy c) pontban említett szakismeretek három évig tartó oktatásának megfelelő szinten, beleértve mind az elméleti, mind a gyakorlati ismereteket.
 - b) A biomasszabojler és -tűzhelyek üzembe helyezőinek szánt képzés elméleti része áttekintést nyújt a biomassza piaci helyzetéről, és kitér az ökológiai vonatkozásokra, a biomasszából előállított üzemanyagokra, a logisztikai vonatkozásokra, a tűzvédelemre, a vonatkozó támogatásokra, az égetési technikákra, a gyújtási rendszerekre, az optimális hidraulikai megoldásokra, a költségek és a jövedelmezőség összehasonlítására, valamint a biomasszabojler és -tűzhelyek tervezésére, telepítésére és karbantartására. A képzés keretében a szerelők elsajátítják a biomassza-technológiákkal és a biomasszából előállított üzemanyagokkal (például pellet) kapcsolatos európai szabványokra és a biomasszával kapcsolatos nemzeti és uniós jogra vonatkozó ismereteket.

- c) A hőszivattyúk üzembe helyezőinek szóló képzés elméleti része áttekintést nyújt a hőszivattyúk piaci helyzetéről, és kitér a geotermikus erőforrások és a különböző régiók talajhőmérsékletére, a talaj és a kőzet hővezető képességének meghatározására, a geotermikus erőforrások felhasználásának szabályaira, a hőszivattyúk egyes épületekben való használatának megvalósíthatóságára és a legmegfelelőbb hőszivattyúrendszer kiválasztására, illetve az ezekkel kapcsolatos műszaki előírások ismeretére, biztonsági kérdésekre, légszűrésre, a hőforrással való összekapcsolásra és a rendszer telepítésének megfelelő helyére. A képzés továbbá alapos ismereteket nyújt a hőszivattyúkkal kapcsolatos európai szabványokról és a vonatkozó nemzeti és uniós jogról. Az üzembe helyezőnek az alábbi főbb ismeretekről kell számot adnia:
- a hőszivattyúk fizikai és működési elvének alapfokú ismerete, beleértve a hőszivattyúkör jellemzőinek ismeretét is: a hőnyelő alacsony hőmérséklete, a hőforrás magas hőmérséklete és a rendszer hatékonysága közötti összefüggés, a fűtési határfaktor és a szezonális teljesítmény faktor (SPF) meghatározása;
 - a hőszivattyúkör alkotóelemeinek és azok funkciójának ismerete, beleértve a kompresszort, az expanziós szelepet, az elpárologtatót, a kondenzátort, a szerelvényeket és fittingeket, a kenőolajat, a hűtőközeget, a túlhevítést és a túlűtést és a hőszivattyús hűtési lehetőségeket; és
 - a jellemző beszerelési helyzeteknek megfelelő komponensek kiválasztása és azok méretezése, beleértve a különböző épületekre jellemző hőterhelésértékek meghatározását, illetve az energiafogyasztás alapján a melegvíz-előállítás jellemző értékeinek meghatározását, a hőszivattyú kapacitásának meghatározását a meleg víz előállításához szükséges hőterheléshez, az épület tárolási kapacitásához és a rendelkezésre álló megszakítható áramhoz képest, valamint a kiegyenlítő tartályként szolgáló komponensnek és a tartály térfogatának meghatározása és egy második fűtési rendszer beépítési lehetőségének mérlegelése.
- d) A fotovoltaikus napenergia és a termikus napenergia-rendszerek üzembe helyezői esetében a képzés elméleti része áttekintést nyújt a napenergiát hasznosító termékek piaci helyzetéről, valamint a költségek és a jövedelmezőség összehasonlításáról, és kitér az ökológiai vonatkozásokra, az összetevőkre, a napenergiával működő rendszerek jellemzőire és méretezésére, a megfelelő rendszerek kiválasztására és a rendszerösszetevők méretezésére, a hőigény meghatározására, a tűzvédelemre, a vonatkozó támogatásokra és a fotovoltaikus napenergiával és a termikus napenergiával működő berendezések tervezésére, telepítésére és karbantartására. A képzés keretében a szerelők ismereteket szereznek a vonatkozó technológiákkal kapcsolatos európai szabványokról, a Solar Keymark tanúsítványról és a területtel kapcsolatos nemzeti és uniós jogról. Az üzembe helyezőnek az alábbi főbb ismeretekről kell számot adnia:
- a szükséges szerszámok és berendezések alkalmazásával képes a biztonságos munkavégzésre, betartja a biztonsági előírásokat és szabványokat és felismeri a napenergiával működő berendezésekkel összefüggésben kialakuló vízvezeték-szerelési, villanszerelési és egyéb kockázatokat;
 - képes az aktív és a passzív rendszerek és azok összetevőinek meghatározására, beleértve a mechanikai tervezési feladatokat, valamint képes meghatározni az összetevők megfelelő helyét, a rendszer felépítését és konfigurációját;
 - képes meghatározni a telepítésre alkalmas területet, a fotovoltaikus napenergiát felhasználó rendszer és a napenergiával működő vízmelegítő tájolását és dőlésszögét, figyelembe véve az árnyékolódást, a napsugárzásnak való kitettséget, a szerkezeti integritást, az adott épület vagy éghajlat adottságainak való megfelelést, valamint ki tudja választani az egyes tetőtípusoknak megfelelő telepítési módszereket és képes meghatározni a telepítéshez szükséges rendszeregyensúlyi berendezéseket; és
 - különösen a fotovoltaikus napenergia-rendszerek esetében, képes adaptálni a villamossági terveket, beleértve a névleges áram meghatározását, minden áramkörhöz képes kiválasztani a megfelelő vezeték típust és teljesítményt, minden kapcsolódó berendezéshez és alrendszerhez képes meghatározni a megfelelő méretet, a teljesítményt és a helyet, és ki tudja választani a megfelelő összekapcsolási pontot.
- e) Az üzembehelyezői képesítés érvényessége időben korlátozott, a képesítő bizonyítvány érvényességének meghosszabbítására egy továbbképző tanfolyam elvégzése után van lehetőség.

V. MELLÉKLET

SZABÁLYOK A BIOÜZEMANYAGOK, A FOLYÉKONY BIO-ENERGIAHORDOZÓK ÉS AZOK FOSSZILIS ÜZEMANYAG KOMPARÁTORAI ÁLTAL AZ ÜVEGHÁZHATÁSÚGÁZ-KIBOCSÁTÁSRA GYAKOROLT HATÁS KISZÁMÍTÁSÁHOZ

A. JELLEMZŐ ÉS ALAPÉRTELMEZETT ÉRTÉKEK A BIOÜZEMANYAGOK ESETÉBEN, HA AZOKAT A FÖLDHASZNÁLAT MEGVÁLTOZÁSÁBÓL ADÓDÓ NETTÓ SZÉNKIBOCSÁTÁS NÉLKÜL ÁLLÍTJÁK ELŐ

Bioüzemanyag-előállítási mód	Üvegházhatásúgáz-kibocsátás-megtakarítás -jellemző érték	Üvegházhatásúgáz-kibocsátás-megtakarítás -alapértelmezett érték
cukorrépa-etanol (szennyvízből előállított biogáz nem, a feldolgozáshoz használt üzemanyag földgáz hagyományos kazánban)	67 %	59 %
cukorrépa-etanol (szennyvízből előállított biogázzal együtt, a feldolgozáshoz használt üzemanyag földgáz hagyományos kazánban)	77 %	73 %
cukorrépa-etanol (szennyvízből előállított biogáz nélkül, a feldolgozáshoz használt üzemanyag földgáz kapcsolt energiatermelést végző létesítményben (*))	73 %	68 %
cukorrépa-etanol (szennyvízből előállított biogázzal együtt, a feldolgozáshoz használt üzemanyag földgáz kapcsolt energiatermelést végző létesítményben (*))	79 %	76 %
cukorrépa-etanol (szennyvízből előállított biogáz nélkül, a feldolgozáshoz használt üzemanyag lignit kapcsolt energiatermelést végző létesítményben (*))	58 %	47 %
cukorrépa-etanol (szennyvízből előállított biogázzal együtt, a feldolgozáshoz használt üzemanyag lignit kapcsolt energiatermelést végző létesítményben (*))	71 %	64 %
kukoricaetanol (a feldolgozáshoz használt üzemanyag földgáz hagyományos kazánban)	48 %	40 %
kukoricaetanol (a feldolgozáshoz használt üzemanyag földgáz kapcsolt energiatermelést végző létesítményben (*))	55 %	48 %
kukoricaetanol (a feldolgozáshoz használt üzemanyag lignit kapcsolt energiatermelést végző létesítményben (*))	40 %	28 %
kukoricaetanol (a feldolgozáshoz használt üzemanyag erdészeti maradékanyagok kapcsolt energiatermelést végző létesítményben (*))	69 %	68 %
egyéb gabona-etanol a kukoricaetanol kivételével (a feldolgozáshoz használt üzemanyag földgáz hagyományos kazánban)	47 %	38 %
egyéb gabona-etanol a kukoricaetanol kivételével (a feldolgozáshoz használt üzemanyag földgáz, kapcsolt energiatermelést végző létesítményben (*))	53 %	46 %
egyéb gabona-etanol a kukoricaetanol kivételével (a feldolgozáshoz használt üzemanyag lignit, kapcsolt energiatermelést végző létesítményben (*))	37 %	24 %
egyéb gabona-etanol a kukoricaetanol kivételével (a feldolgozáshoz használt üzemanyag erdészeti maradékanyag, kapcsolt energiatermelést végző létesítményben (*))	67 %	67 %

Bioüzemanyag-előállítási mód	Üvegházhatásúgáz-kibocsátás-megtakarítás -jellemző érték	Üvegházhatásúgáz-kibocsátás-megtakarítás -alapértelmezett érték
cukornádetanol	70 %	70 %
az etil-terc-butiléter (ETBE) megújuló forrásokból előállított része	az etanol előállítási módéval megegyező	
a tercier-amil-etil-éter (TAEE) megújuló forrásokból előállított része	az etanol előállítási módéval megegyező	
repce-biodízel	52 %	47 %
napraforgó-biodízel	57 %	52 %
szójabab-biodízel	55 %	50 %
pálmaolaj-biodízel (nyitott szennyvíztisztító medence)	32 %	19 %
pálmaolaj-biodízel (az eljárás során metánmegkötés történik az olajsajtolóban)	51 %	45 %
használt főzőolajból előállított biodízel	88 %	84 %
állati eredetű kiolvasztott zsírokból nyert biodízel (**)	84 %	78 %
hidrogénnel kezelt növényi olaj repceből	51 %	47 %
hidrogénnel kezelt növényi olaj napraforgóból	58 %	54 %
hidrogénnel kezelt növényi olaj szójababból	55 %	51 %
hidrogénnel kezelt növényi olaj pálmaolajból (nyitott szennyvíztisztító medence)	34 %	22 %
hidrogénnel kezelt növényi olaj pálmaolajból (az eljárás során metánmegkötés történik az olajsajtolóban)	53 %	49 %
hidrogénnel kezelt olaj használt főzőolajból	87 %	83 %
állati eredetű kiolvasztott zsírokból nyert, hidrogénnel kezelt olaj (**)	83 %	77 %
tiszta növényi olaj repceből	59 %	57 %
tiszta növényi olaj napraforgóból	65 %	64 %
tiszta növényi olaj szójababból	63 %	61 %
tiszta növényi olaj pálmaolajból (nyitott szennyvíztisztító medence)	40 %	30 %
tiszta növényi olaj pálmaolajból (az eljárás során metánmegkötés történik az olajsajtolóban)	59 %	57 %

Bioüzemanyag-előállítási mód	Üvegházhatásúgáz-kibocsátás-megtakarítás -jellemző érték	Üvegházhatásúgáz-kibocsátás-megtakarítás -alapértelmezett érték
tiszta olaj használt főzőolajból	98 %	98 %

(*) A kapcsolt energiatermelés során történő feldolgozásra vonatkozó alapértelmezett értékek csak akkor érvényesek, ha a folyamathoz teljes egészében kapcsolt termelésből származik.

(**) Kizárólag az 1069/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ szerinti 1. és 2. kategóriába tartozó anyagként besorolt azon állati melléktermékekből előállított bioüzemanyagokra vonatkozik, amelyek esetében a kiolvasztás részét képező higiénizáláshoz kapcsolódó kibocsátásokat nem veszik figyelembe.

B. BECSÜLT JELLEMZŐ ÉS ALAPÉRTELMEZETT ÉRTÉKEK AZ OLYAN JÖVŐBELI BIOÜZEMANYAGOK ESETÉBEN, AMELYEK 2016-BAN NEM VOLTAK, VAGY CSAK ELHANYAGOLHATÓ MENNYISÉGBEN VOLTAK JELEN A PIACON, HA AZOKAT A FÖLDHASZNÁLAT MEGVÁLTOZÁSÁBÓL ADÓDÓ NETTÓ SZÉNKIBOCSÁTÁS NÉLKÜL ÁLLÍJTJÁK ELŐ

Bioüzemanyag-előállítási mód	Üvegházhatásúgáz-kibocsátás-megtakarítás - jellemző érték	Üvegházhatásúgáz-kibocsátás-megtakarítás - alapértelmezett érték
búzaszalma-etanol	85 %	83 %
hulladékfa alapú Fischer–Tropsch-dízel önálló erőműben előállítva	85 %	85 %
termesztettfa alapú Fischer–Tropsch-dízel önálló erőműben előállítva	82 %	82 %
hulladékfa alapú Fischer–Tropsch-benzin önálló erőműben előállítva	85 %	85 %
termesztettfa alapú Fischer–Tropsch-benzin önálló erőműben előállítva	82 %	82 %
hulladékfa-dimetil-éter (DME) önálló erőműben előállítva	86 %	86 %
termesztettfa-dimetil-éter (DME) önálló erőműben előállítva	83 %	83 %
hulladékfa-metanol önálló erőműben előállítva	86 %	86 %
termesztettfa-metanol önálló erőműben előállítva	83 %	83 %
Fischer–Tropsch-dízel cellulózzgyártáskor keletkező feketelúg gázosításával	89 %	89 %
Fischer–Tropsch-benzin cellulózzgyártáskor keletkező feketelúg gázosításával	89 %	89 %
dimetil-éter (DME) cellulózzgyártáskor keletkező feketelúg gázosításával	89 %	89 %
metanol cellulózzgyártáskor keletkező feketelúg gázosításával	89 %	89 %
a metil-terc-butiléter (MTBE) megújuló energiaforrásokból előállított része	a metanol előállítási módjával megegyező	

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 1069/2009/EK rendelete (2009. október 21.) a nem emberi fogyasztásra szánt állati melléktermékekre és a belőlük származó termékekre vonatkozó egészségügyi szabályok megállapításáról és az 1774/2002/EK rendelet hatályon kívül helyezéséről (állati melléktermékekre vonatkozó rendelet) (HL L 300., 2009.11.14., 1. o.).

C. MÓDSZERTAN

1. A közlekedési célú üzemanyagok, a bioüzemanyagok és folyékony bio-energiahordozók előállítása és használata által kiváltott üvegházhatásúgáz-kibocsátást a következők szerint kell kiszámítani:

- a) A bioüzemanyagok előállítása és használata által kiváltott üvegházhatásúgáz-kibocsátást a következők szerint kell kiszámítani:

$$E = e_{ec} + e_l + e_p + e_{td} + e_u - e_{sca} - e_{ccs} - e_{ccr}$$

ahol

E	=	az üzemanyag használata során keletkező összes kibocsátás;
e_{ec}	=	a nyersanyagok kinyerése vagy termelése során keletkező kibocsátások;
e_l	=	a földhasználat megváltozása által okozott szénkészletváltozásokból eredő éves kibocsátások;
e_p	=	a feldolgozás során keletkező kibocsátások;
e_{td}	=	a szállítás és az elosztás során keletkező kibocsátások;
e_u	=	a felhasznált üzemanyagból eredő kibocsátások;
e_{sca}	=	a talaj széntartalmának növekedéséből származó kibocsátásmegtakarítás jobb mezőgazdasági gazdálkodás révén;
e_{ccs}	=	a szén-dioxid-leválasztásból és -tárolásból eredő kibocsátásmegtakarítások; és
e_{ccr}	=	a szén-dioxid-leválasztásból és -helyettesítésből eredő kibocsátásmegtakarítások.

A gépek és berendezések gyártása során keletkező kibocsátásokat nem kell figyelembe venni.

- b) A folyékony bio-energiahordozók előállítása és használata által kiváltott üvegházhatásúgáz-kibocsátást a bioüzemanyagokéval azonos módon kell kiszámítani (E), azonban hozzá kell adni a villamos energiává és/vagy fűtő- és hűtőenergiává való átalakításából származó kibocsátást is, a következők szerint:

- i. Kizárólag hőt előállító energiatermelő berendezések esetében:

$$EC_h = \frac{E}{\eta_h}$$

- ii. Kizárólag villamos energiát előállító energiatermelő berendezések esetében:

$$EC_{el} = \frac{E}{\eta_{el}}$$

ahol

$EC_{h,el}$ = A végső energiahordozóból származó összes üvegházhatásúgáz-kibocsátás.

E = A folyékony bio-energiahordozó végső energiahordozóvá való átalakítása előtti összes üvegházhatásúgáz-kibocsátása.

η_{el} = Elektromos hatásfok, amelyet az éves előállított villamos energiának a felhasznált folyékony bio-energiahordozó energiatartalom alapján számított bevitelével történő elosztásával lehet meghatározni.

η_h = Hőtermelési hatásfok, amelyet az éves hasznoshő-termelésnek a felhasznált folyékony bio-energiahordozó energiatartalom alapján számított bevitelével történő elosztásával lehet meghatározni.

- iii. a hasznos hőt villamos energiával és/vagy mechanikai energiával együtt előállító energiatermelő berendezésekből származó villamos energia vagy mechanikai energia esetében:

$$EC_{el} = \frac{E}{\eta_{el}} \left(\frac{C_{el} \cdot \eta_{el}}{C_{el} \cdot \eta_{el} + C_h \cdot \eta_h} \right)$$

- iv. A hasznos hő villamos energiával és/vagy mechanikai energiával együtt előállító energiatermelő berendezésekből származó hasznos hő esetében:

$$EC_h = \frac{E}{\eta_h} \left(\frac{C_h \cdot \eta_h}{C_{el} \cdot \eta_{el} + C_h \cdot \eta_h} \right)$$

ahol:

$EC_{h,el}$ = A végső energiahordozóból származó összes üvegházhatásúgáz-kibocsátás.

E = A folyékony bio-energiatermelő végső energiahordozóvá való átalakítása előtti összes üvegházhatásúgáz-kibocsátása.

η_{el} = Elektromos hatásfok, amelyet az éves előállított villamos energiának az éves üzemanyag-bevitel energiataralom alapján számított értékével történő elosztásával lehet meghatározni.

η_h = Hőtermelési hatásfok, amelyet az éves hasznos hő-termelésnek az éves üzemanyag-bevitel energiataralom alapján számított értékével történő elosztásával lehet meghatározni.

C_{el} = Az exergia aránya a villamos energián és/vagy mechanikai energián belül, 100 %-ban rögzítve ($C_{el} = 1$).

C_h = Carnot-hatásfok (az exergia aránya a hasznos hőn belül).

A Carnot-hatásfok (C_h) a hasznos hő esetében különböző hőmérsékleten a következőképpen határozható meg:

$$C_h = \frac{T_h - T_0}{T_h}$$

ahol

T_h = A végponton leadott hasznos hő abszolút hőmérséklete (kelvin).

T_0 = A környezet 273,15 kelvinben (azaz 0 °C-ban) rögzített hőmérséklete.

Abban az esetben, ha a többlethő 150 °C (423,15 kelvin) hőmérséklet alatt épületek fűtésének céljára exportálják, a C_h a következő módon is meghatározható:

C_h = a 150 °C-hoz (423,15 kelvinhez) tartozó Carnot-hatásfok, azaz 0,3546

E számítás céljaira a következő fogalommeghatározások alkalmazandók:

- a) „kapcsolt energiatermelés”: egyetlen folyamat során hőenergia és villamos és/vagy mechanikai energia egyszerre történő termelése;
 - b) „hasznos hő”: a gazdaságilag indokolt mértékű hő-, fűtési és hűtési energiaigény kielégítése céljából termelt hő;
 - c) „gazdaságilag indokolt igény”: az azt a hő- vagy hűtési energiaigényt meg nem haladó mértékű kereslet, amely egyébként piaci feltételek mellett kielégítésre kerülne.
2. A bioüzemanyagokból és folyékony bio-energiatermelőkből eredő üvegházhatásúgáz-kibocsátást a következők szerint kell kifejezni:
- a) a bioüzemanyagokból eredő üvegházhatásúgáz-kibocsátást (E) az egy MJ üzemanyagra jutó CO_2 grammjának egyenértékében kell kifejezni ($\text{gCO}_2\text{eq/MJ}$);
 - b) a folyékony bio-energiatermelőkből eredő üvegházhatásúgáz-kibocsátást (EC) az egy MJ végső fogyasztói energiára (hő vagy villamos energia) jutó CO_2 grammjának egyenértékében kell kifejezni ($\text{gCO}_2\text{eq/MJ}$).

Fűtési és hűtési energiával kapcsolt villamosenergia-termelés esetében a kibocsátást meg kell osztani a hőenergia és a villamos energia között (mint az 1. b) pontban), függetlenül attól, hogy a termelt hő ténylegesen hűtési vagy fűtési célra kerül-e felhasználásra ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ A hő vagy hulladékhő abszorpció hűtők segítségével hűtési célra (lehűtött levegő vagy víz előállítására) hasznosítják. Ezért helyénvaló csak az egy MJ hőre jutó előállított hőhöz kapcsolódó kibocsátásokat kiszámítani, függetlenül attól, hogy a hő végső felhasználása ténylegesen fűtés vagy abszorpció hűtők segítségével való hűtés.

Ha a mezőgazdasági nyersanyag kinyeréséből vagy termeléséből származó üvegházhatásúgáz-kibocsátás (e_{ec}) az alapanyag száraz tonnájára jutó gCO_2eq -ben kerül kifejezésre, az üzemanyag egy MJ-jára jutó gCO_2 -egyenértékre (gCO_2eq/MJ) való átszámítást a következőképpen kell végezni ⁽¹⁾:

$$e_{ec,üzemanyag_a} \left[\frac{gCO_2eq}{MJ \text{ üzemanyag}} \right]_{ec} = \frac{e_{ec,alapanyag_a} \left[\frac{gCO_2eq}{t_{száraz}} \right]}{LHV_a \left[\frac{MJ \text{ alapanyag}}{t_{száraz \text{ alapanyag}}} \right]} \times \text{Üzemanyag alapanyag faktor}_a \times \text{Allokációs faktor üzemanyag}_a$$

ahol:

$$\text{Allokációs faktor üzemanyag}_a = \left[\frac{\text{Üzemanyag energiatartalma}}{\text{Üzemanyag energiatartalma} + \text{Melléktermékek energiatartalma}} \right]$$

$$\text{Üzemanyag alapanyag faktor}_a = [\text{Az 1 MJ üzemanyag előállításához szükséges alapanyag MJ aránya}]$$

Az alapanyag száraz tonnájára jutó kibocsátást az alábbiak szerint kell kiszámítani:

$$e_{ec,alapanyag_a} \left[\frac{gCO_2eq}{t_{száraz}} \right] = \frac{e_{ec,alapanyag_a} \left[\frac{gCO_2eq}{t_{nedves}} \right]}{(1 - \text{nedvességtartalom})}$$

3. A bioüzemanyagok és a folyékony bio-energiához tartozók használatából eredő üvegházhatásúgáz-kibocsátás-megtakarítást a következők szerint kell kiszámítani:

a) a bioüzemanyagok használatából eredő üvegházhatásúgáz-kibocsátás-megtakarítás:

$$\text{MEGTAKARÍTÁS} = (E_{F(t)} - E_B) / E_{F(t)},$$

ahol

E_B	=	a bioüzemanyag használatából eredő összes kibocsátás; és
$E_{F(t)}$	=	a közlekedési célú fosszilis üzemanyag-komparátor használatából eredő összes kibocsátás.

- b) a folyékony bio-energiához tartozókból előállított fűtő- és hűtőenergia, valamint villamos energia esetében az üvegházhatásúgáz-kibocsátás-megtakarítás:

$$\text{MEGTAKARÍTÁS} = (EC_{F(h\&c,el)} - EC_{B(h\&c,el)}) / EC_{F(h\&c,el)},$$

ahol

$EC_{B(h\&c,el)}$ = a hő- vagy villamosenergia-termelésből származó összes kibocsátás; és

$EC_{F(h\&c,el)}$ = fosszilis üzemanyag-komparátor hasznosításával megvalósított hasznos hő- vagy villamosenergia-termelésből származó összes kibocsátás.

4. Az 1. pont alkalmazásában a CO_2 , N_2O és CH_4 üvegházhatású gázokat kell figyelembe venni. A CO_2 -egyenérték kiszámításához a fent említett gázokat a következő értékekkel kell figyelembe venni:

CO_2	:	1
N_2O	:	298
CH_4	:	25

5. A nyersanyagok kinyerése vagy termelése során keletkező kibocsátásokba, e_{ec} , beletartoznak a kinyerési vagy a mezőgazdasági termelési eljárás során keletkező kibocsátások; a nyersanyagok begyűjtése, szárítása és tárolása során keletkező kibocsátások; a hulladékokból és a szivárgásokból eredő kibocsátások; és a kinyeréshez vagy a termeléshez használt vegyszerek vagy egyéb termékek előállítása során keletkező kibocsátások. A nyersanyagtermelés vonatkozásában a szén-dioxid-megkötést nem kell figyelembe venni. A mezőgazdasági eredetű

⁽¹⁾ A mezőgazdasági nyersanyag kinyeréséből vagy termeléséből származó üvegházhatásúgáz-kibocsátás (e_{ec}) kiszámításának ez a képlete olyan esetekre vonatkozik, amikor az alapanyagokat egy lépésben alakítják át bioüzemanyaggá. Az összetettebb ellátási láncok esetében a mezőgazdasági nyersanyag kinyeréséből vagy termeléséből származó üvegházhatásúgáz-kibocsátást (e_{ec}) a köztes termékekre vonatkozó kiigazításokat követően kell kiszámítani.

biomassza termeléséből eredő kibocsátásokra vonatkozó, a tényleges értékek használatának alternatíváját jelentő becslések levezethetők a 31. cikk (4) bekezdésében említett jelentésekben szereplő, a termelésből származó kibocsátásokra vonatkozó regionális átlagokból vagy az e mellékletben szereplő, a termelésből származó kibocsátásokra vonatkozó diszaggregált alapértelmezett értékekkel kapcsolatos információkból. Amennyiben az említett jelentésekben nem szerepelnek megfelelő információk, a tényleges értékek alternatívájaként átlagokat lehet számítani a helyi szintű gazdálkodási gyakorlatok, például mezőgazdasági üzemek egy adott csoportjára vonatkozó adatok alapján.

6. Az 1. pont a) alpontjában említett számítás céljaira a jobb mezőgazdasági gazdálkodás e_{sca} (például csökkentett talajművelés vagy direktvetésre váltás, fejlett vetésforgórendszerek alkalmazása, takarónövények használata, ezen belül termésszabályozás és szerves talajjavító anyagok, így komposzt vagy trágyaerjesztőkből származó fermentált anyagok használata) révén elért üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítás csak akkor vehető figyelembe, ha megalapozott és ellenőrizhető bizonyítékok támasztják alá, hogy az adott alapanyag termesztésének idején a talaj kötött szénkészlete megnövekedett, vagy észszerűen feltételezhető, hogy növekedett, figyelembe véve azt a kibocsátást is, amely a szóban forgó gazdálkodási módszerek alkalmazásakor a megnövekedett műtrágya- és gyomirtószer-használatból adódik ⁽¹⁾.
7. A földhasználat megváltozása által okozott szénkészlet-változásokból eredő éves kibocsátások (e_i) kiszámításához az összes kibocsátást egyenlően el kell osztani 20 évre. Az ilyen kibocsátások kiszámítása során a következő szabályt kell alkalmazni:

$$e_i = (CS_R - CS_A) \times 3,664 \times 1/20 \times 1/P - e_B, \text{ (}^\circ\text{)}$$

ahol

e_i	=	a földhasználat megváltozása által okozott szénkészlet-változásokból eredő éves üvegházhatásúgáz-kibocsátások (a bioüzemanyagból vagy folyékony bio-energiához tartozó, megajoule-ban megadott energia egy egységére jutó CO ₂ -egyenérték tömegként, grammban kifejezve). A „szántó” ⁽³⁾ és az „élő növényekkel borított szántó” ⁽⁴⁾ egyazon földhasználatnak tekintendő;
CS_R	=	a referencia-földhasználatához tartozó területegységenkénti szénkészlet (a területegységre jutó szén tonnában kifejezett tömege, a talajt és a vegetációt egyaránt beleértve). A referencia-földhasználat a 2008. januári vagy – ha az későbbi – a nyersanyag előállítását 20 évvel megelőző földhasználat;
CS_A	=	a tényleges földhasználatához tartozó területegységenkénti szénkészlet (a területegységre jutó szén tonnában kifejezett tömege, a talajt és a vegetációt egyaránt beleértve). Azokban az esetekben, amikor a szénkészlet egy évnél hosszabb idő alatt halmozódik fel, a CS_A értékét a 20 év elteltével vagy – ha az korábbi – a növény kifejlett állapotának elérésekor becsült területegységenkénti szénkészlet adja;
P	=	a növény produktivitása (a bioüzemanyagokból vagy folyékony bio-energiához tartozó egységnyi területen évente előállított energia); valamint
e_B	=	29 gCO ₂ eq/MJ értékű bónusz olyan bioüzemanyagokra vagy folyékony bio-energiához tartozóakra, amelyek esetében a biomasszát helyreállított degradálódott földterületről nyerik, és teljesülnek a 8. pontban meghatározott feltételek.

8. A 29 gCO₂eq/MJ értékű bónusz akkor adható meg, ha bizonyított, hogy az adott földterület:

- a) 2008 januárjában nem állt mezőgazdasági vagy más célú használat alatt; és
- b) súlyosan degradálódott földterület, beleértve a korábban mezőgazdasági célra használt földterületeket is.

A 29 gCO₂eq /MJ értékű bónusz a földterület mezőgazdasági használatra való átállításának időpontjától számított legfeljebb 20 évig érvényes, feltéve hogy a b) pontba tartozó földterületek esetében biztosított a szénkészlet folyamatos növekedése és az erózió jelentős csökkentése.

⁽¹⁾ Ennek ténye például a talaj kötött szénkészletének összehasonlító mérésével igazolható: ha például az első mérés a termesztés megkezdése előtt, a későbbiekre pedig rendszeres időközönként, több év távlatában kerül sor. Ebben az esetben mielőtt a második mérés adatai rendelkezésre állnának, a talaj kötött szénkészletének növekedését reprezentatív kísérletek vagy talajmodellek alapján végzett becsléssel meg lehet adni. A második mérést követően a tényleges mérésekkel nyert adatok szolgálnak alapul a növekedés tényének és nagyságrendjének megállapításához.

⁽²⁾ A CO₂ molekulatömegének (44,010 g/mol) a szén molekulatömegével (12,011 g/mol) való elosztása révén kapott hányados 3,664.

⁽³⁾ Az Éghajlatváltozási Kormányközi Testület meghatározása szerinti szántó.

⁽⁴⁾ Élő növények: olyan többnyári növények, amelyek szárát vagy törzsét általában nem takarítják be évente (pl. a rövid életciklusú sarjerdő és az olajpálma).

9. „Súlyosan degradálódott földterület”: olyan földterület, amelynek esetében hosszabb időszak során jelentős szikesedés volt tapasztalható, vagy amelynek a szervesanyag-tartalma különösen alacsony, és súlyosan erodálódott.
10. Bizottság 2020. december 31-ig a talajban lévő szén-dioxid-készletek kiszámítására vonatkozó iránymutatásokat ⁽¹⁾ felülvizsgálja az üvegházhatású gázok kibocsátásának nemzeti jegyzéke tekintetében az Éghajlatváltozási Kormányközi Testület (IPCC) által 2006-ban kiadott iránymutatások 4. kötete alapján, valamint az 525/2013/EU rendelet és az (EU) 2018/841 európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽²⁾ alapján. A Bizottság általi elfogadásukat követően az iránymutatások ezen irányelv alkalmazásában a talajban lévő szén-dioxid-készletek kiszámításának alapjául fognak szolgálni.

11. A feldolgozás során keletkező kibocsátásokba (e_p) beletartoznak a feldolgozás során keletkező kibocsátások; a hulladékokból és a szivárgásokból eredő kibocsátások; és a feldolgozáshoz használt vegyszerek vagy egyéb termékek előállítása során keletkező kibocsátások, beleértve a fosszilis inputanyagok széntartalmának megfelelő szén-dioxid-kibocsátásokat is, függetlenül attól, hogy az anyagokat eljárás során ténylegesen elégetik-e vagy sem.

A nem az üzemanyag-előállító üzemben előállított villamosenergia-fogyasztás elszámolásához ennek a villamos energiának az előállítására és elosztására jellemző üvegházhatásúgáz-kibocsátás-intenzitást úgy kell tekinteni, hogy az megegyezik az egy meghatározott régióban a villamos energia előállítására és elosztására jellemző átlagos kibocsátási intenzitással. E szabály alóli kivételként a termelők átlagértéket is alkalmazhatnak egy egyedi villamos-energia-előállító üzem esetében az ebben az üzemben megtermelt villamos energiára, ha ez az üzem nem csatlakozik a villamosenergia-hálózathoz.

A feldolgozás során keletkező kibocsátásokba beletartoznak adott esetben a félkész termékek és anyagok szárítása során keletkező kibocsátások.

12. A szállítás és az elosztás során keletkező kibocsátásokba (e_u) beletartoznak a nyersanyagok és a félkész anyagok szállítása és elosztása során keletkező kibocsátások és a késztermékek tárolása és elosztása során keletkező kibocsátások. A közlekedésből és az áruszállításból származó, a 5. pont értelmében figyelembe veendő kibocsátás nem tartozik e pont hatálya alá.

13. A használt üzemanyagból eredő kibocsátásokat, e_u , a bioüzemanyagok és folyékony bio-energiahordozók esetében nullának kell tekinteni.

A használt üzemanyag használatából adódó, a CO_2 -tól eltérő üvegházhatású gázok (CH_4 és N_2O) kibocsátását bele kell számítani a folyékony energiahordozókra vonatkozó e_u tényezőbe.

14. A szén-dioxid-leválasztásból és -tárolásból eredő, az e_p értékbe még nem beszámított kibocsátás-megtakarításokba (e_{ccs}) csak azok a kibocsátott CO_2 leválasztásával és -tárolásával elkerült kibocsátások számíthatók bele, amelyek közvetlenül összefüggnek az üzemanyag kinyerésével, szállításával, feldolgozásával és elosztásával, feltéve, hogy a tárolás a 2009/31/EK európai parlamenti és tanácsi irányelvvel ⁽³⁾ összhangban történik.

15. A szén-dioxid-leválasztásából és -helyettesítésből eredő kibocsátásmegtakarításoknak (e_{ccr}) közvetlenül kapcsolódniuk kell azon bioüzemanyag vagy folyékony bio-energiahordozó előállításához, amelynek tekintetében figyelembe veszik őket, és e megtakarításokba csak az olyan CO_2 -leválasztással elkerült kibocsátások számíthatók bele, amelyek esetében a szén-dioxid biomassa eredetű és azt a fosszilis CO_2 helyettesítésére használják kereskedelmi termékek előállításában és szolgáltatásokban.

16. Ha az üzemanyag előállításához kapcsoltan hő és/vagy villamos energiát előállító olyan kapcsolt energiatermelő egység, amely tekintetében kibocsátást számítanak, villamosenergia- és/vagy hasznoshő-többletet termel, akkor az üvegházhatásúgáz-kibocsátást meg kell osztani a villamos energia és a hasznos hő között a hő hőmérséklete szerint (ami tükrözi a hő hasznosíthatóságát). Az adott hőmennyiség hasznos részét úgy tudjuk megállapítani, ha energia-tartalmát megszorozzuk az alábbiak szerint kiszámított Carnot-hatásfok (C_h) értékével:

$$C_h = \frac{T_h - T_0}{T_h}$$

ahol

T_h = A végponton leadott hasznos hő abszolút hőmérséklete (kelvin).

T_0 = A környezet 273,15 kelvinben (azaz 0 °C-ban) rögzített hőmérséklete.

⁽¹⁾ A Bizottság 2010/335/EU határozata (2010. június 10.) a 2009/28/EK irányelv V. mellékletének alkalmazásában a talajban lévő kötött szén-készletek kiszámításával kapcsolatos iránymutatásról (HL L 151., 2010.6.17., 19. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/841 rendelete (2018. május 30.) a földhasználat, a földhasználat-változtatáshoz és az erdőgazdálkodáshoz kapcsolódó üvegházhatásúgáz-kibocsátásnak és -elnyelésnek a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó éghajlat- és energiapolitikai keretbe történő beillesztéséről, valamint az 525/2013/EU rendelet és az 529/2013/EU határozat módosításáról (HL L 156., 2018.6.19., 1. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2009/31/EK irányelve (2009. április 23.) a szén-dioxid geológiai tárolásáról, valamint a 85/337/EGK tanácsi irányelv, a 2000/60/EK, a 2001/80/EK, a 2004/35/EK, a 2006/12/EK és a 2008/1/EK európai parlamenti és tanácsi irányelv, valamint az 1013/2006/EK rendelet módosításáról (HL L 140., 2009.6.5., 114. o.).

Abban az esetben, ha a többféle 150 °C (423,15 kelvin) hőmérséklet alatt épületek fűtésének céljára exportálják, a C_h a következő módon is meghatározható:

$$C_h = a \text{ 150 } ^\circ\text{C-hoz (423,15 kelvinhez) tartozó Carnot-hatásfok, azaz 0,3546}$$

E számítás céljából a tényleges hatékonysági értékeket kell használni, amelyeket az éves előállított mechanikai energiának, villamos energiának és hőenergiának az éves energiabevitel értékével történő elosztásával kapunk meg.

E számítás céljaira a következő fogalom meghatározások alkalmazandók:

- a) „kapcsolt energiatermelés”: egyetlen folyamat során hőenergia és villamos és/vagy mechanikai energia egyszerre történő termelése;
- b) „hasznos hő”: a gazdaságilag indokolt mértékű hő-, fűtési vagy hűtési energiaigény kielégítése céljából termelt hő;
- c) „gazdaságilag indokolt igény”: az azt a hő- vagy hűtési energiaigényt meg nem haladó mértékű kereslet, amely egyébként piaci feltételek mellett kielégítésre kerülne.

17. Ha az üzemanyag-előállítási eljárás kombinálva állítja elő azt az üzemanyagot, amelynek vonatkozásában a kibocsátást számítják, és egy vagy több további terméket („társtermékek”), akkor az üvegházhatásúgáz-kibocsátást meg kell osztani az üzemanyag vagy annak köztes terméke és a társtermékek között azok energiatartalmának arányában (ez utóbbit a villamos energián és a hőenergián kívüli társtermékek esetében az alsó fűtőértéken kell meghatározni). A hasznos hő- vagy villamosenergia-többlet üvegházhatásúgáz-kibocsátási intenzitása megegyezik az üzemanyag előállításához használt hő vagy villamos energia üvegházhatásúgáz-kibocsátási intenzitásával, és úgy kell meghatározni, hogy ki kell számítani az üzemanyag-előállítási eljárásához hő- vagy villamos energiát biztosító kapcsolt energiatermelő egységbe, kazánba vagy más berendezésbe betáplált anyagok, így például az alapanyagok, illetve ezekből eredő kibocsátások (például CH_4 és N_2O) üvegházhatásúgáz-kibocsátási intenzitását. A kapcsolt villamos energia- és hőtermelés esetében a számítás a 16. pontban foglaltak szerint történik.

18. A 17. pontban említett számítás céljaira a szétesztandó kibocsátások az $e_{ec} + e_l + e_{sca} +$ az e_p, e_{td}, e_{ccs} és e_{ccr} azon hányada, amelyre az előállítási folyamat azon lépésével bezárólag kerül sor, amikor a társtermékeket állítják elő. Ha az életciklus során a folyamat egy korábbi lépésében a társtermékekhez való hozzárendelésre került sor, akkor azoknak a kibocsátásoknak azt a hányadát kell az összes kibocsátás helyett erre a célra felhasználni, amelyet az utolsó ilyen folyamatlépésben a közbenső üzemanyagtermékhez kiosztottak.

A bioüzemanyagok és a folyékony bio-energiahordozók esetében az összes társterméket figyelembe kell venni a számításban. A hulladékokhoz és maradékanyagokhoz nem kell kibocsátási értéket rendelni. A negatív energia-tartalmú társtermékeket nulla energiatartalommal rendelkezőnek kell tekinteni a számítás során.

A hulladékokat és a maradékanyagokat, beleértve a lombkoronát, az ágakat, a szalmát, a hancsokat és a diófélék héját, a kukoricacsöveket és a dióhéjat, valamint a feldolgozás során keletkező maradékanyagokat, köztük a nyers (nem finomított) glicerint és a kiperéselt cukornádat az életciklus alatti üvegházhatású gázkibocsátásuk tekintetében nulla értékkel kell figyelembe venni ezen anyagok begyűjtési folyamatáig, függetlenül attól, hogy a végső termék előállítása előtt azokat félkész terméké alakítják-e.

A kazánokkal, illetve a feldolgozó üzem részére kapcsolt hő- és/vagy villamosenergia-termelést végző egységekkel ellátott feldolgozó üzemektől eltérő finomítóknál előállított üzemanyagok esetében a 17. pontban említett számítás céljaira az elemzés egysége a finomító.

19. A bioüzemanyagok esetében a 3. pontban említett számítás céljaira a fosszilis üzemanyag-komparátor ($E_{F(t)}$) 94 $\text{gCO}_2\text{eq/MJ}$.

A villamosenergia-termelésre használt folyékony bio-energiahordozók esetében a 3. pontban említett számítás céljaira a fosszilis üzemanyag komparátor $EC_{F(t)}$ 183 $\text{gCO}_2\text{eq/MJ}$.

A hasznos hő, valamint fűtő- és/vagy hűtőenergia termelésére használt folyékony bio-energiahordozók esetében a 3. pontban említett számítás céljaira a fosszilis üzemanyag komparátor $EC_{F(h\&c)}$ 80 $\text{gCO}_2\text{eq/MJ}$.

D. A BIOÜZEMANYAGOKRA ÉS A FOLYÉKONY BIO-ENERGIAHORDOZÓKRA VONATKOZÓ DISZAGGREGÁLT ALAPÉRTELMEZETT ÉRTÉKEK

Diszaggregált alapértelmezett értékek a termelésre vonatkozóan: „e_{ec}” az e melléklet C. részében meghatározottak szerint, a talajból származó N₂O-kibocsátásokat is beleértve

Bioüzemanyag és egyéb folyékony bio-energiahordozó előállítási mód	Üvegházhatású gázkibocsátás – jellemző érték (gCO ₂ eq/MJ)	Üvegházhatású gázkibocsátás – alapértelmezett érték (gCO ₂ eq/MJ)
cukorrépa-etanol	9,6	9,6
kukoricaetanol	25,5	25,5
egyéb gabona-etanol a kukoricaetanol kivételével	27,0	27,0
cukornádetanol	17,1	17,1
az ETBE megújuló energiaforrásokból előállított része	az etanol előállítási módéval megegyező	
a TAEE megújuló energiaforrásokból előállított része	az etanol előállítási módéval megegyező	
repce-biodízel	32,0	32,0
napraforgó-biodízel	26,1	26,1
szójabab-biodízel	21,2	21,2
pálmaolaj-biodízel	26,2	26,2
használt főzőolajból előállított biodízel	0	0
állati eredetű kiolvasztott zsírokból nyert biodízel (**)	0	0
hidrogénnel kezelt növényi olaj repceből	33,4	33,4
hidrogénnel kezelt növényi olaj napraforgóból	26,9	26,9
hidrogénnel kezelt növényi olaj szójababból	22,1	22,1
hidrogénnel kezelt növényi olaj pálmaolajból	27,4	27,4
hidrogénnel kezelt olaj használt főzőolajból	0	0
állati eredetű kiolvasztott zsírokból nyert, hidrogénnel kezelt olaj (**)	0	0
tiszta növényi olaj repceből	33,4	33,4
tiszta növényi olaj napraforgóból	27,2	27,2
tiszta növényi olaj szójababból	22,2	22,2
tiszta növényi olaj pálmaolajból	27,1	27,1
tiszta olaj használt főzőolajból	0	0

(**) Kizárólag az 1069/2009/EK rendelet szerinti 1. és 2. kategóriába tartozó anyagként besorolt állati melléktermékekből előállított bioüzemanyagokra vonatkozik, amelyek esetében a kiolvasztás részét képező higiénizáláshoz kapcsolódó kibocsátásokat nem veszik figyelembe.

Diszaggregált alapértelmezett értékek a termelésre vonatkozóan: „e_{ec}” kizárólag a talajból származó N₂O-kibocsátás (ezek már szerepelnek a termelés során keletkező kibocsátásokra vonatkozó diszaggregált értékekben, az „e_{ec}” táblázatban)

Bioüzemanyag és egyéb folyékony bio-energiához tartozó előállítási mód	Üvegházhatású gázkibocsátás – jellemző érték (gCO ₂ eq/MJ)	Üvegházhatású gázkibocsátás – alapértelmezett érték (gCO ₂ eq/MJ)
cukorrépa-etanol	4,9	4,9
kukoricaetanol	13,7	13,7
egyéb gabona-etanol a kukoricaetanol kivételével	14,1	14,1
cukornádetanol	2,1	2,1
az ETBE megújuló energiaforrásokból előállított része	az etanol előállítási módjával megegyező	
a TAE megújuló energiaforrásokból előállított része	az etanol előállítási módjával megegyező	
repce-biodízel	17,6	17,6
napraforgó-biodízel	12,2	12,2
szójabab-biodízel	13,4	13,4
pálmaolaj-biodízel	16,5	16,5
használt főzőolajból előállított biodízel	0	0
állati eredetű kiolvasztott zsírokból nyert biodízel (**)	0	0
hidrogénnel kezelt növényi olaj repceből	18,0	18,0
hidrogénnel kezelt növényi olaj napraforgóból	12,5	12,5
hidrogénnel kezelt növényi olaj szójababból	13,7	13,7
hidrogénnel kezelt növényi olaj pálmaolajból	16,9	16,9
hidrogénnel kezelt olaj használt főzőolajból	0	0
állati eredetű kiolvasztott zsírokból nyert, hidrogénnel kezelt olaj (**)	0	0
tiszta növényi olaj repceből	17,6	17,6
tiszta növényi olaj napraforgóból	12,2	12,2
tiszta növényi olaj szójababból	13,4	13,4
tiszta növényi olaj pálmaolajból	16,5	16,5
tiszta olaj használt főzőolajból	0	0

(**) Megjegyzés: kizárólag az 1069/2009/EK rendelet szerinti 1. és 2. kategóriába tartozó anyagként besorolt állati melléktermékekből előállított bioüzemanyagokra vonatkozik, amelyek esetében a kiolvasztás részét képező higiénizáláshoz kapcsolódó kibocsátásokat nem veszik figyelembe.

A feldolgozásra vonatkozó diszaggregált alapértelmezett értékek: „e_p” az e melléklet C. részében meghatározottak szerint

Bioüzemanyag és egyéb folyékony bio-energiához előállítási mód	Üvegházhatású gáz kibocsátás – jellemző érték (gCO ₂ eq/MJ)	Üvegházhatású gáz kibocsátás – alapértelmezett érték (gCO ₂ eq/MJ)
cukorrépa-etanol (szennyvízből előállított biogáz nem, a feldolgozáshoz használt üzemanyag földgáz hagyományos kazánban)	18,8	26,3
cukorrépa-etanol (szennyvízből előállított biogázzal együtt, a feldolgozáshoz használt üzemanyag földgáz hagyományos kazánban)	9,7	13,6
cukorrépa-etanol (szennyvízből előállított biogáz nélkül, a feldolgozáshoz használt üzemanyag földgáz kapcsolt energiatermelést végző létesítményben (*))	13,2	18,5
cukorrépa-etanol (szennyvízből előállított biogázzal együtt, a feldolgozáshoz használt üzemanyag földgáz kapcsolt energiatermelést végző létesítményben (*))	7,6	10,6
cukorrépa-etanol (szennyvízből előállított biogáz nélkül, a feldolgozáshoz használt üzemanyag lignit kapcsolt energiatermelést végző létesítményben (*))	27,4	38,3
cukorrépa-etanol (szennyvízből előállított biogázzal együtt, a feldolgozáshoz használt üzemanyag lignit kapcsolt energiatermelést végző létesítményben (*))	15,7	22,0
kukoricaetanol (a feldolgozáshoz használt üzemanyag földgáz hagyományos kazánban)	20,8	29,1
kukoricaetanol (a feldolgozáshoz használt üzemanyag földgáz kapcsolt energiatermelést végző létesítményben (*))	14,8	20,8
kukoricaetanol (a feldolgozáshoz használt üzemanyag lignit kapcsolt energiatermelést végző létesítményben (*))	28,6	40,1
kukoricaetanol (a feldolgozáshoz használt üzemanyag erdészeti maradékanyagok kapcsolt energiatermelést végző létesítményben (*))	1,8	2,6
egyéb gabona-etanol a kukoricaetanol kivételével (a feldolgozáshoz használt üzemanyag földgáz hagyományos kazánban)	21,0	29,3
egyéb gabona-etanol a kukoricaetanol kivételével (a feldolgozáshoz használt üzemanyag földgáz kapcsolt energiatermelést végző létesítményben (*))	15,1	21,1
egyéb gabona-etanol a kukoricaetanol kivételével (a feldolgozáshoz használt üzemanyag lignit kapcsolt energiatermelést végző létesítményben (*))	30,3	42,5
egyéb gabona-etanol a kukoricaetanol kivételével (a feldolgozáshoz használt üzemanyag erdészeti maradékanyagok kapcsolt energiatermelést végző létesítményben (*))	1,5	2,2
cukornádetanol	1,3	1,8
az ETBE megújuló energiaforrásokból előállított része	az etanol előállítási módával megegyező	

Bioüzemanyag és egyéb folyékony bio-energiához tartozó előállítási mód	Üvegházhatású gázkibocsátás – jellemző érték (gCO ₂ eq/MJ)	Üvegházhatású gázkibocsátás – alapértelmezett érték (gCO ₂ eq/MJ)
a TAE megújuló energiaforrásokból előállított része	az etanol előállítási módjával megegyező	
repce-biodízel	11,7	16,3
napraforgó-biodízel	11,8	16,5
szójabab-biodízel	12,1	16,9
pálmaolaj-biodízel (nyitott szennyvíztisztító medence)	30,4	42,6
pálmaolaj-biodízel (az eljárás során metánmegkötés történik az olajsajtolóban)	13,2	18,5
használt főzőolajból előállított biodízel	9,3	13,0
állati eredetű kiolvasztott zsírokból nyert biodízel (**)	13,6	19,1
hidrogénnel kezelt növényi olaj repceből	10,7	15,0
hidrogénnel kezelt növényi olaj napraforgóból	10,5	14,7
hidrogénnel kezelt növényi olaj szójababból	10,9	15,2
hidrogénnel kezelt növényi olaj pálmaolajból (nyitott szennyvíztisztító medence)	27,8	38,9
hidrogénnel kezelt növényi olaj pálmaolajból (az eljárás során metánmegkötés történik az olajsajtolóban)	9,7	13,6
hidrogénnel kezelt olaj használt főzőolajból	10,2	14,3
állati eredetű kiolvasztott zsírokból nyert, hidrogénnel kezelt olaj (**)	14,5	20,3
tiszta növényi olaj repceből	3,7	5,2
tiszta növényi olaj napraforgóból	3,8	5,4
tiszta növényi olaj szójababból	4,2	5,9
tiszta növényi olaj pálmaolajból (nyitott szennyvíztisztító medence)	22,6	31,7
tiszta növényi olaj pálmaolajból (az eljárás során metánmegkötés történik az olajsajtolóban)	4,7	6,5
tiszta olaj használt főzőolajból	0,6	0,8

(*) A kapcsolt energiatermelés során történő feldolgozásra vonatkozó alapértelmezett értékek csak akkor érvényesek, ha a folyamathoz teljes egészében kapcsolt termelésből származik.

(**) Megjegyzés: kizárólag az 1069/2009/EK rendelet szerinti 1. és 2. kategóriába tartozó anyagként besorolt állati melléktermékekből előállított bioüzemanyagokra vonatkozik, amelyek esetében a kiolvasztás részét képező higiénizáláshoz kapcsolódó kibocsátásokat nem veszik figyelembe.

Csak az olajextrahálásra vonatkozó diszaggregált alapértelmezett értékek (ezek már szerepelnek a feldolgozás során keletkező kibocsátásokra vonatkozó diszaggregált értékekben, az „e_p” táblázatban)

Bioüzemanyag és egyéb folyékony bio-energiához tartozó előállítási mód	Üvegházhatású gázkibocsátás – jellemző érték (gCO ₂ eq/MJ)	Üvegházhatású gázkibocsátás – alapértelmezett érték (gCO ₂ eq/MJ)
repce-biodízel	3,0	4,2
napraforgó-biodízel	2,9	4,0
szójabab-biodízel	3,2	4,4
pálmaolaj-biodízel (nyitott szennyvíztisztító medence)	20,9	29,2
pálmaolaj-biodízel (az eljárás során metánmegkötés történik az olajsajtolóban)	3,7	5,1
használt főzőolajból előállított biodízel	0	0
állati eredetű kiolvasztott zsírokból nyert biodízel (**)	4,3	6,1
hidrogénnel kezelt növényi olaj repceből	3,1	4,4
hidrogénnel kezelt növényi olaj napraforgóból	3,0	4,1
hidrogénnel kezelt növényi olaj szójababból	3,3	4,6
hidrogénnel kezelt növényi olaj pálmaolajból (nyitott szennyvíztisztító medence)	21,9	30,7
hidrogénnel kezelt növényi olaj pálmaolajból (az eljárás során metánmegkötés történik az olajsajtolóban)	3,8	5,4
hidrogénnel kezelt olaj használt főzőolajból	0	0
állati eredetű kiolvasztott zsírokból nyert, hidrogénnel kezelt olaj (**)	4,3	6,0
tiszta növényi olaj repceből	3,1	4,4
tiszta növényi olaj napraforgóból	3,0	4,2
tiszta növényi olaj szójababból	3,4	4,7
tiszta növényi olaj pálmaolajból (nyitott szennyvíztisztító medence)	21,8	30,5
tiszta növényi olaj pálmaolajból (az eljárás során metánmegkötés történik az olajsajtolóban)	3,8	5,3
tiszta olaj használt főzőolajból	0	0

(**) Megjegyzés: kizárólag az 1069/2009/EK rendelet szerinti 1. és 2. kategóriába tartozó anyagként besorolt állati melléktermékekből előállított bioüzemanyagokra vonatkozik, amelyek esetében a kiolvasztás részeit képező higienizáláshoz kapcsolódó kibocsátásokat nem veszik figyelembe.

A szállításra és az elosztásra vonatkozó diszaggregált alapértelmezett értékek: „e_{id}” az e melléklet C. részében meghatározottak szerint

Bioüzemanyag és egyéb folyékony bio-energiához előállítási mód	Üvegházhatású gáz kibocsátás – jellemző (gCO ₂ eq/MJ)	Üvegházhatású gáz kibocsátás – alapértelmezett érték (gCO ₂ eq/MJ)
cukorrépa-etanol (szennyvízből előállított biogáz nem, a feldolgozáshoz használt üzemanyag földgáz hagyományos kazánban)	2,3	2,3
cukorrépa-etanol (szennyvízből előállított biogázzal együtt, a feldolgozáshoz használt üzemanyag földgáz hagyományos kazánban)	2,3	2,3
cukorrépa-etanol (szennyvízből előállított biogáz nélkül, a feldolgozáshoz használt üzemanyag földgáz kapcsolt energiatermelést végző létesítményben (*))	2,3	2,3
cukorrépa-etanol (szennyvízből előállított biogázzal együtt, a feldolgozáshoz használt üzemanyag földgáz kapcsolt energiatermelést végző létesítményben (*))	2,3	2,3
cukorrépa-etanol (szennyvízből előállított biogáz nélkül, a feldolgozáshoz használt üzemanyag lignit kapcsolt energiatermelést végző létesítményben (*))	2,3	2,3
cukorrépa-etanol (szennyvízből előállított biogázzal együtt, a feldolgozáshoz használt üzemanyag lignit kapcsolt energiatermelést végző létesítményben (*))	2,3	2,3
kukoricaetanol (a feldolgozáshoz használt üzemanyag földgáz kapcsolt energiatermelést végző létesítményben (*))	2,2	2,2
kukoricaetanol (a feldolgozáshoz használt üzemanyag földgáz hagyományos kazánban)	2,2	2,2
kukoricaetanol (a feldolgozáshoz használt üzemanyag lignit kapcsolt energiatermelést végző létesítményben (*))	2,2	2,2
kukoricaetanol (a feldolgozáshoz használt üzemanyag erdészeti maradékanyagok kapcsolt energiatermelést végző létesítményben (*))	2,2	2,2
egyéb gabona-etanol a kukoricaetanol kivételével (a feldolgozáshoz használt üzemanyag földgáz hagyományos kazánban)	2,2	2,2
egyéb gabona-etanol a kukoricaetanol kivételével (a feldolgozáshoz használt üzemanyag földgáz kapcsolt energiatermelést végző létesítményben (*))	2,2	2,2
egyéb gabona-etanol a kukoricaetanol kivételével (a feldolgozáshoz használt üzemanyag lignit kapcsolt energiatermelést végző létesítményben (*))	2,2	2,2
egyéb gabona-etanol a kukoricaetanol kivételével (a feldolgozáshoz használt üzemanyag erdészeti maradékanyagok kapcsolt energiatermelést végző létesítményben (*))	2,2	2,2
cukornádetanol	9,7	9,7
az ETBE megújuló energiaforrásokból előállított része	az etanol előállítási módával megegyező	

Bioüzemanyag és egyéb folyékony bio-energiához tartozó előállítási mód	Üvegházhatású gázkibocsátás – jellemző (gCO ₂ eq/MJ)	Üvegházhatású gázkibocsátás – alapértelmezett érték (gCO ₂ eq/MJ)
a TAE megújuló energiaforrásokból előállított része	az etanol előállítási módával megegyező	
repce-biodízel	1,8	1,8
napraforgó-biodízel	2,1	2,1
szójabab-biodízel	8,9	8,9
pálmaolaj-biodízel (nyitott szennyvíztisztító medence)	6,9	6,9
pálmaolaj-biodízel (az eljárás során metánmegkötés történik az olajsajtolóban)	6,9	6,9
használt főzőolajból előállított biodízel	1,9	1,9
állati eredetű kiolvasztott zsírokból nyert biodízel (**)	1,7	1,7
hidrogénnel kezelt növényi olaj repceből	1,7	1,7
hidrogénnel kezelt növényi olaj napraforgóból	2,0	2,0
hidrogénnel kezelt növényi olaj szójababból	9,2	9,2
hidrogénnel kezelt növényi olaj pálmaolajból (nyitott szennyvíztisztító medence)	7,0	7,0
hidrogénnel kezelt növényi olaj pálmaolajból (az eljárás során metánmegkötés történik az olajsajtolóban)	7,0	7,0
hidrogénnel kezelt olaj használt főzőolajból	1,7	1,7
állati eredetű kiolvasztott zsírokból nyert, hidrogénnel kezelt olaj (**)	1,5	1,5
tiszta növényi olaj repceből	1,4	1,4
tiszta növényi olaj napraforgóból	1,7	1,7
tiszta növényi olaj szójababból	8,8	8,8
tiszta növényi olaj pálmaolajból (nyitott szennyvíztisztító medence)	6,7	6,7
tiszta növényi olaj pálmaolajból (az eljárás során metánmegkötés történik az olajsajtolóban)	6,7	6,7
tiszta olaj használt főzőolajból	1,4	1,4

(*) A kapcsolt energiatermelés során történő feldolgozásra vonatkozó alapértelmezett értékek csak akkor érvényesek, ha a folyamathoz teljes egészében kapcsolt termelésből származik.

(**) Megjegyzés: kizárólag az 1069/2009/EK rendelet szerinti 1. és 2. kategóriába tartozó anyagként besorolt állati melléktermékekből előállított bioüzemanyagokra vonatkozik, amelyek esetében a kiolvasztás részét képező higiénizáláshoz kapcsolódó kibocsátásokat nem veszik figyelembe.

A szállításra és az elosztásra vonatkozó diszaggregált alapértelmezett értékek csak a végső energiahordozó tekintetében: Ezek már szerepelnek az e melléklet C. részében meghatározott, a szállításból és az elosztásból származó kibocsátásra (e_{id}) vonatkozó táblázatban, azonban a következő értékek hasznosak lehetnek akkor, ha egy gazdasági szereplő kizárólag a növények vagy az olaj tényleges szállításából eredő kibocsátásokat kívánja bejelenteni.

Bioüzemanyag és egyéb folyékony bio-energiához előállítási mód	Üvegházhatású gázkibocsátás – jellemző érték (gCO ₂ eq/MJ)	Üvegházhatású gázkibocsátás – alapértelmezett érték (gCO ₂ eq/MJ)
cukorrépa-etanol (szennyvízből előállított biogáz nem, a feldolgozáshoz használt üzemanyag földgáz hagyományos kazánban)	1,6	1,6
cukorrépa-etanol (szennyvízből előállított biogázzal együtt, a feldolgozáshoz használt üzemanyag földgáz hagyományos kazánban)	1,6	1,6
cukorrépa-etanol (szennyvízből előállított biogáz nélkül, a feldolgozáshoz használt üzemanyag földgáz kapcsolt energiatermelést végző létesítményben (*))	1,6	1,6
cukorrépa-etanol (szennyvízből előállított biogázzal együtt, a feldolgozáshoz használt üzemanyag földgáz kapcsolt energiatermelést végző létesítményben (*))	1,6	1,6
cukorrépa-etanol (szennyvízből előállított biogáz nélkül, a feldolgozáshoz használt üzemanyag lignit kapcsolt energiatermelést végző létesítményben (*))	1,6	1,6
cukorrépa-etanol (szennyvízből előállított biogázzal együtt, a feldolgozáshoz használt üzemanyag lignit kapcsolt energiatermelést végző létesítményben (*))	1,6	1,6
kukoricaetanol (a feldolgozáshoz használt üzemanyag földgáz hagyományos kazánban)	1,6	1,6
kukoricaetanol (a feldolgozáshoz használt üzemanyag földgáz kapcsolt energiatermelést végző létesítményben (*))	1,6	1,6
kukoricaetanol (a feldolgozáshoz használt üzemanyag lignit kapcsolt energiatermelést végző létesítményben (*))	1,6	1,6
kukoricaetanol (a feldolgozáshoz használt üzemanyag erdészeti maradékanyagok kapcsolt energiatermelést végző létesítményben (*))	1,6	1,6
egyéb gabona-etanol a kukoricaetanol kivételével (a feldolgozáshoz használt üzemanyag földgáz hagyományos kazánban)	1,6	1,6
egyéb gabona-etanol a kukoricaetanol kivételével (a feldolgozáshoz használt üzemanyag földgáz kapcsolt energiatermelést végző létesítményben (*))	1,6	1,6
egyéb gabona-etanol a kukoricaetanol kivételével (a feldolgozáshoz használt üzemanyag lignit kapcsolt energiatermelést végző létesítményben (*))	1,6	1,6
egyéb gabona-etanol a kukoricaetanol kivételével (a feldolgozáshoz használt üzemanyag erdészeti maradékanyagok kapcsolt energiatermelést végző létesítményben (*))	1,6	1,6
cukornádetanol	6,0	6,0
az etil-terc-butyl-éter (TAEE) megújuló forrásból származó etanolból előállított része	Az etanol előállítási módával megegyezőnek tekintendő.	

Bioüzemanyag és egyéb folyékony bio-energiához tartozó előállítási mód	Üvegházhatású gázkibocsátás – jellemző érték (gCO ₂ eq/MJ)	Üvegházhatású gázkibocsátás – alapértelmezett érték (gCO ₂ eq/MJ)
a tercier-amil-etil-éter (TAE) megújuló forrásból származó etanolból előállított része	Az etanol előállítási módával megegyezőnek tekintendő.	
repce-biodízel	1,3	1,3
napraforgó-biodízel	1,3	1,3
szójabab-biodízel	1,3	1,3
pálmaolaj-biodízel (nyitott szennyvíztisztító medence)	1,3	1,3
pálmaolaj-biodízel (az eljárás során metánmegkötés történik az olajsajtolóban)	1,3	1,3
használt főzőolajból előállított biodízel	1,3	1,3
állati eredetű kiolvasztott zsírokból nyert biodízel (**)	1,3	1,3
hidrogénnel kezelt növényi olaj repceből	1,2	1,2
hidrogénnel kezelt növényi olaj napraforgóból	1,2	1,2
hidrogénnel kezelt növényi olaj szójababból	1,2	1,2
hidrogénnel kezelt növényi olaj pálmaolajból (nyitott szennyvíztisztító medence)	1,2	1,2
hidrogénnel kezelt növényi olaj pálmaolajból (az eljárás során metánmegkötés történik az olajsajtolóban)	1,2	1,2
hidrogénnel kezelt olaj használt főzőolajból	1,2	1,2
állati eredetű kiolvasztott zsírokból nyert, hidrogénnel kezelt olaj (**)	1,2	1,2
tiszta növényi olaj repceből	0,8	0,8
tiszta növényi olaj napraforgóból	0,8	0,8
tiszta növényi olaj szójababból	0,8	0,8
tiszta növényi olaj pálmaolajból (nyitott szennyvíztisztító medence)	0,8	0,8
tiszta növényi olaj pálmaolajból (az eljárás során metánmegkötés történik az olajsajtolóban)	0,8	0,8
tiszta olaj használt főzőolajból	0,8	0,8

(*) A kapcsolt energiatermelés során történő feldolgozásra vonatkozó alapértelmezett értékek csak akkor érvényesek, ha a folyamathoz teljes egészében kapcsolt termelésből származik.

(**) Megjegyzés: kizárólag az 1069/2009/EK rendelet szerinti 1. és 2. kategóriába tartozó anyagként besorolt állati melléktermékekből előállított bioüzemanyagokra vonatkozik, amelyek esetében a kiolvasztás részeit képező higiénizáláshoz kapcsolódó kibocsátásokat nem veszik figyelembe.

A termelésre, előállításra, szállításra és elosztásra vonatkozó összérték:

Bioüzemanyag és egyéb folyékony bio-energiához tartozó előállítási mód	Üvegházhatású gáz kibocsátás – jellemző érték (gCO ₂ eq/MJ)	Üvegházhatású gáz kibocsátás – alapértelmezett érték (gCO ₂ eq/MJ)
cukorrépa-etanol (szennyvízből előállított biogáz nem, a feldolgozáshoz használt üzemanyag földgáz hagyományos kazánban)	30,7	38,2
cukorrépa-etanol (szennyvízből előállított biogázzal együtt, a feldolgozáshoz használt üzemanyag földgáz hagyományos kazánban)	21,6	25,5
cukorrépa-etanol (szennyvízből előállított biogáz nélkül, a feldolgozáshoz használt üzemanyag földgáz kapcsolt energiatermelést végző létesítményben (*))	25,1	30,4
cukorrépa-etanol (szennyvízből előállított biogázzal együtt, a feldolgozáshoz használt üzemanyag földgáz kapcsolt energiatermelést végző létesítményben (*))	19,5	22,5
cukorrépa-etanol (szennyvízből előállított biogáz nélkül, a feldolgozáshoz használt üzemanyag lignit kapcsolt energiatermelést végző létesítményben (*))	39,3	50,2
cukorrépa-etanol (szennyvízből előállított biogázzal együtt, a feldolgozáshoz használt üzemanyag lignit kapcsolt energiatermelést végző létesítményben (*))	27,6	33,9
kukoricaetanol (a feldolgozáshoz használt üzemanyag földgáz hagyományos kazánban)	48,5	56,8
kukoricaetanol (a feldolgozáshoz használt üzemanyag földgáz kapcsolt energiatermelést végző létesítményben (*))	42,5	48,5
kukoricaetanol (a feldolgozáshoz használt üzemanyag lignit kapcsolt energiatermelést végző létesítményben (*))	56,3	67,8
kukoricaetanol (a feldolgozáshoz használt üzemanyag erdészeti maradékanyagok kapcsolt energiatermelést végző létesítményben (*))	29,5	30,3
egyéb gabona-etanol a kukoricaetanol kivételével (a feldolgozáshoz használt üzemanyag földgáz hagyományos kazánban)	50,2	58,5
egyéb gabona-etanol a kukoricaetanol kivételével (a feldolgozáshoz használt üzemanyag földgáz kapcsolt energiatermelést végző létesítményben (*))	44,3	50,3
egyéb gabona-etanol a kukoricaetanol kivételével (a feldolgozáshoz használt üzemanyag lignit kapcsolt energiatermelést végző létesítményben (*))	59,5	71,7
egyéb gabona-etanol a kukoricaetanol kivételével (a feldolgozáshoz használt üzemanyag erdészeti maradékanyagok kapcsolt energiatermelést végző létesítményben (*))	30,7	31,4
cukornádetanol	28,1	28,6
az ETBE megújuló energiaforrásokból előállított része	az etanol előállítási módával megegyező	
a TAEE megújuló energiaforrásokból előállított része	az etanol előállítási módával megegyező	

Bioüzemanyag és egyéb folyékony bio-energiához való előállítási mód	Üvegházhatású gázkibocsátás – jellemző érték (gCO ₂ eq/MJ)	Üvegházhatású gázkibocsátás – alapértelmezett érték (gCO ₂ eq/MJ)
repce-biodízel	45,5	50,1
napraforgó-biodízel	40,0	44,7
szójabab-biodízel	42,2	47,0
pálmaolaj-biodízel (nyitott szennyvíztisztító medence)	63,5	75,7
pálmaolaj-biodízel (az eljárás során metánmegkötés történik az olajsajtolóban)	46,3	51,6
használt főzőolajból előállított biodízel	11,2	14,9
állati eredetű kiolvasztott zsírokból nyert biodízel (**)	15,3	20,8
hidrogénnel kezelt növényi olaj repceből	45,8	50,1
hidrogénnel kezelt növényi olaj napraforgóból	39,4	43,6
hidrogénnel kezelt növényi olaj szójababból	42,2	46,5
hidrogénnel kezelt növényi olaj pálmaolajból (nyitott szennyvíztisztító medence)	62,2	73,3
hidrogénnel kezelt növényi olaj pálmaolajból (az eljárás során metánmegkötés történik az olajsajtolóban)	44,1	48,0
hidrogénnel kezelt olaj használt főzőolajból	11,9	16,0
állati eredetű kiolvasztott zsírokból nyert, hidrogénnel kezelt olaj (**)	16,0	21,8
tiszta növényi olaj repceből	38,5	40,0
tiszta növényi olaj napraforgóból	32,7	34,3
tiszta növényi olaj szójababból	35,2	36,9
tiszta növényi olaj pálmaolajból (nyitott szennyvíztisztító medence)	56,3	65,4
tiszta növényi olaj pálmaolajból (az eljárás során metánmegkötés történik az olajsajtolóban)	38,4	57,2
tiszta olaj használt főzőolajból	2,0	2,2

(*) A kapcsolt energiatermelést végző létesítményben történő feldolgozásra vonatkozó alapértelmezett értékek csak akkor érvényesek, ha a folyamathoz teljes egészében a kapcsolt energiatermelést végző létesítményből származik.

(**) Megjegyzés: kizárólag az 1069/2009/EK rendelet szerinti 1. és 2. kategóriába tartozó anyagként besorolt állati melléktermékekből előállított bioüzemanyagokra vonatkozik, amelyek esetében a kiolvasztás részét képező higienizáláshoz kapcsolódó kibocsátásokat nem veszik figyelembe.

E. BECSÜLT DISZAGGREGÁLT ALAPÉRTELMEZETT ÉRTÉKEK AZ OLYAN JÖVŐBELI BIOÜZEMANYAGOK ÉS FOLYÉKONY BIO-ENERGIAHORDOZÓK ESETÉBEN, AMELYEK 2016-BAN NEM VOLTAK, VAGY CSAK ELHANYAGOLHATÓ MENNYISÉGBEN VOLTAK JELEN A PIACON

Diszaggregált alapértelmezett értékek a termelésre vonatkozóan: „e_{cc}” az e melléklet C. részében meghatározottak szerint, az N₂O-kibocsátásokat is beleértve (a hulladékfa- vagy termesztettfa-nyesedéket is beleértve)

Bioüzemanyag és egyéb folyékony bio-energiahordozó előállítási mód	Üvegházhatású gázkibocsátás – jellemző érték (gCO ₂ eq/MJ)	Üvegházhatású gázkibocsátás – alapértelmezett érték (gCO ₂ eq/MJ)
búzaszalma-etanol	1,8	1,8
hulladékfa alapú Fischer–Tropsch-dízel önálló erőműben előállítva	3,3	3,3
termesztettfa alapú Fischer–Tropsch-dízel önálló erőműben előállítva	8,2	8,2
hulladékfa alapú Fischer–Tropsch-benzin önálló erőműben előállítva	8,2	8,2
termesztettfa alapú Fischer–Tropsch-benzin önálló erőműben előállítva	12,4	12,4
hulladékfa-dimetil-éter (DME) önálló erőműben előállítva	3,1	3,1
termesztettfa-dimetil-éter (DME) önálló erőműben előállítva	7,6	7,6
hulladékfa-metanol önálló erőműben előállítva	3,1	3,1
termesztettfa-metanol önálló erőműben előállítva	7,6	7,6
Fischer–Tropsch-dízel cellulózzgyártáskor keletkező feketelúg gázosításával	2,5	2,5
Fischer–Tropsch-benzin cellulózzgyártáskor keletkező feketelúg gázosításával	2,5	2,5
dimetil-éter (DME) cellulózzgyártáskor keletkező feketelúg gázosításával	2,5	2,5
metanol cellulózzgyártáskor keletkező feketelúg gázosításával	2,5	2,5
az MTBE megújuló energiaforrásokból előállított része	a metanol előállítási módjával megegyező	

Diszaggregált alapértelmezett értékek a talajból eredő N₂O -kibocsátásokra vonatkozóan (ezek már szerepelnek a termelés során keletkező kibocsátásokra vonatkozó diszaggregált értékekben, az „e_{cc}” táblázatban)

Bioüzemanyag és egyéb folyékony bio-energiahordozó előállítási mód	Üvegházhatású gázkibocsátás – jellemző érték (gCO ₂ eq/MJ)	Üvegházhatású gázkibocsátás – alapértelmezett érték (gCO ₂ eq/MJ)
búzaszalma-etanol	0	0
hulladékfa alapú Fischer–Tropsch-dízel önálló erőműben előállítva	0	0

Bioüzemanyag és egyéb folyékony bio-energiához tartozó előállítási mód	Üvegházhatású gáz kibocsátás – jellemző érték (gCO ₂ eq/MJ)	Üvegházhatású gáz kibocsátás – alapértelmezett érték (gCO ₂ eq/MJ)
termesztettfa alapú Fischer–Tropsch-dízel önálló erőműben előállítva	4,4	4,4
hulladékfa alapú Fischer–Tropsch-benzin önálló erőműben előállítva	0	0
termesztettfa alapú Fischer–Tropsch-benzin önálló erőműben előállítva	4,4	4,4
hulladékfa-dimetil-éter (DME) önálló erőműben előállítva	0	0
termesztettfa-dimetil-éter (DME) önálló erőműben előállítva	4,1	4,1
hulladékfa-metanol önálló erőműben előállítva	0	0
termesztettfa-metanol önálló erőműben előállítva	4,1	4,1
Fischer–Tropsch-dízel cellulózzgyártáskor keletkező fekete-lúg gázosításával	0	0
Fischer–Tropsch-dízel cellulózzgyártáskor keletkező fekete-lúg gázosításával	0	0
dimetil-éter (DME) cellulózzgyártáskor keletkező fekete-lúg gázosításával	0	0
metanol cellulózzgyártáskor keletkező fekete-lúg gázosításával	0	0
az MTBE megújuló energiaforrásokból előállított része	a metanol előállítási módjával megegyező	

Diszaggregált alapértelmezett értékek a feldolgozásra vonatkozóan: „e_p” az e melléklet C. részében meghatározottak szerint

Bioüzemanyag és egyéb folyékony bio-energiához tartozó előállítási mód	Üvegházhatású gáz kibocsátás – jellemző érték (gCO ₂ eq/MJ)	Üvegházhatású gáz kibocsátás – alapértelmezett érték (gCO ₂ eq/MJ)
búzaszalma-etanol	4,8	6,8
hulladékfa alapú Fischer–Tropsch-dízel önálló erőműben előállítva	0,1	0,1
termesztettfa alapú Fischer–Tropsch-dízel önálló erőműben előállítva	0,1	0,1
hulladékfa alapú Fischer–Tropsch-benzin önálló erőműben előállítva	0,1	0,1
termesztettfa alapú Fischer–Tropsch-benzin önálló erőműben előállítva	0,1	0,1
hulladékfa-dimetil-éter (DME) önálló erőműben előállítva	0	0

Bioüzemanyag és egyéb folyékony bio-energiához tartozó előállítási mód	Üvegházhatású gáz kibocsátás – jellemző érték (gCO ₂ eq/MJ)	Üvegházhatású gáz kibocsátás – alapértelmezett érték (gCO ₂ eq/MJ)
termesztettfa-dimetil-éter (DME) önálló erőműben előállítva	0	0
hulladékfa-metanol önálló erőműben előállítva	0	0
termesztettfa-metanol önálló erőműben előállítva	0	0
Fischer–Tropsch-dízel cellulózzgyártáskor keletkező feketelúg gázosításával	0	0
Fischer–Tropsch-benzin cellulózzgyártáskor keletkező feketelúg gázosításával	0	0
dimetil-éter (DME) cellulózzgyártáskor keletkező feketelúg gázosításával	0	0
metanol cellulózzgyártáskor keletkező feketelúg gázosításával	0	0
az MTBE megújuló energiaforrásokból előállított része	a metanol előállítási módjával megegyező	

A szállításra és elosztásra vonatkozó diszaggregált alapértelmezett értékek: „e_{id}” az e melléklet C. részében meghatározottak szerint

Bioüzemanyag és egyéb folyékony bio-energiához tartozó előállítási mód	Üvegházhatású gáz kibocsátás – jellemző érték (gCO ₂ eq/MJ)	Üvegházhatású gáz kibocsátás – alapértelmezett érték (gCO ₂ eq/MJ)
búzaszalma-etanol	7,1	7,1
hulladékfa alapú Fischer–Tropsch-dízel önálló erőműben előállítva	10,3	10,3
termesztettfa alapú Fischer–Tropsch-dízel önálló erőműben előállítva	8,4	8,4
hulladékfa alapú Fischer–Tropsch-benzin önálló erőműben előállítva	10,3	10,3
termesztettfa alapú Fischer–Tropsch-benzin önálló erőműben előállítva	8,4	8,4
hulladékfa-dimetil-éter (DME) önálló erőműben előállítva	10,4	10,4
termesztettfa-dimetil-éter (DME) önálló erőműben előállítva	8,6	8,6
hulladékfa-metanol önálló erőműben előállítva	10,4	10,4
termesztettfa-metanol önálló erőműben előállítva	8,6	8,6
Fischer–Tropsch-dízel cellulózzgyártáskor keletkező feketelúg gázosításával	7,7	7,7
Fischer–Tropsch-benzin cellulózzgyártáskor keletkező feketelúg gázosításával	7,9	7,9
dimetil-éter (DME) cellulózzgyártáskor keletkező feketelúg gázosításával	7,7	7,7

Bioüzemanyag és egyéb folyékony bio-energiához tartozó előállítási mód	Üvegházhatású gázkibocsátás – jellemző érték (gCO ₂ eq/MJ)	Üvegházhatású gázkibocsátás – alapértelmezett érték (gCO ₂ eq/MJ)
metanol cellulózgyártáskor keletkező feketelúg gázosításával	7,9	7,9
az MTBE megújuló energiaforrásokból előállított része	a metanol előállítási módjával megegyező	

A szállításra és az elosztásra vonatkozó diszaggregált alapértelmezett értékek csak a végső energiahordozó tekintetében: Ezek már szerepelnek az e melléklet C. részében meghatározott, a szállításból és az elosztásból származó kibocsátásra (e_{id}) vonatkozó táblázatban, azonban a következő értékek hasznosak lehetnek akkor, ha egy gazdasági szereplő kizárólag az alapanyag tényleges szállításából eredő kibocsátásokat kívánja bejelenteni.

Bioüzemanyag és egyéb folyékony bio-energiához tartozó előállítási mód	Üvegházhatású gázkibocsátás – jellemző érték (gCO ₂ eq/MJ)	Üvegházhatású gázkibocsátás – alapértelmezett érték (gCO ₂ eq/MJ)
búzaszalma-etanol	1,6	1,6
hulladékfa alapú Fischer–Tropsch-dízel önálló erőműben előállítva	1,2	1,2
termesztettfa alapú Fischer–Tropsch-dízel önálló erőműben előállítva	1,2	1,2
hulladékfa alapú Fischer–Tropsch-benzin önálló erőműben előállítva	1,2	1,2
termesztettfa alapú Fischer–Tropsch-benzin önálló erőműben előállítva	1,2	1,2
hulladékfa-dimetil-éter (DME) önálló erőműben előállítva	2,0	2,0
termesztettfa-dimetil-éter (DME) önálló erőműben előállítva	2,0	2,0
hulladékfa-metanol önálló erőműben előállítva	2,0	2,0
termesztettfa-metanol önálló erőműben előállítva	2,0	2,0
Fischer–Tropsch-dízel cellulózgyártáskor keletkező feketelúg gázosításával	2,0	2,0
Fischer–Tropsch-benzin cellulózgyártáskor keletkező feketelúg gázosításával	2,0	2,0
Dimetil-éter (DME) cellulózgyártáskor keletkező feketelúg gázosításával	2,0	2,0

Bioüzemanyag és egyéb folyékony bio-energiához tartozó előállítási mód	Üvegházhatású gáz kibocsátás – jellemző érték (gCO ₂ eq/MJ)	Üvegházhatású gáz kibocsátás – alapértelmezett érték (gCO ₂ eq/MJ)
metanol cellulózzgyártáskor keletkező feketelűg gázosításával	2,0	2,0
az MTBE megújuló energiaforrásokból előállított része	a metanol előállítási módjával megegyező	

A termelésre, előállításra, szállításra és elosztásra vonatkozó összérték:

Bioüzemanyag és egyéb folyékony bio-energiához tartozó előállítási mód	Üvegházhatású gáz kibocsátás – jellemző érték (gCO ₂ eq/MJ)	Üvegházhatású gáz kibocsátás – alapértelmezett érték (gCO ₂ eq/MJ)
búzaszalma-etanol	13,7	15,7
hulladékfa alapú Fischer–Tropsch–dízel önálló erőműben előállítva	13,7	13,7
termesztettfa alapú Fischer–Tropsch–dízel önálló erőműben előállítva	16,7	16,7
hulladékfa alapú Fischer–Tropsch–benzin önálló erőműben előállítva	13,7	13,7
termesztettfa alapú Fischer–Tropsch–benzin önálló erőműben előállítva	16,7	16,7
hulladékfa-dimetil-éter (DME) önálló erőműben előállítva	13,5	13,5
termesztettfa-dimetil-éter (DME) önálló erőműben előállítva	16,2	16,2
hulladékfa-metanol önálló erőműben előállítva	13,5	13,5
termesztettfa-metanol önálló erőműben előállítva	16,2	16,2
Fischer–Tropsch–dízel cellulózzgyártáskor keletkező feketelűg gázosításával	10,2	10,2
Fischer–Tropsch–benzin cellulózzgyártáskor keletkező feketelűg gázosításával	10,4	10,4
dimetil-éter (DME) cellulózzgyártáskor keletkező feketelűg gázosításával	10,2	10,2
metanol cellulózzgyártáskor keletkező feketelűg gázosításával	10,4	10,4
az MTBE megújuló energiaforrásokból előállított része	a metanol előállítási módjával megegyező	

VI. MELLÉKLET

**SZABÁLYOK A BIOMASSZÁBÓL ELŐÁLLÍTOTT ÜZEMANYAGOK ÉS AZOK FOSSZILIS ÜZEMANYAG
KOMPARÁTORAI ÁLTAL AZ ÜVEGHÁZHATÁSÚGÁZ-KIBOCSÁTÁSRA GYAKOROLT HATÁS KISZÁMÍ-
TÁSAHOZ**

A. Az üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítás jellemző és alapértelmezett értékei a biomasszából előállított üzemanyagok esetében, ha azokat a földhasználat megváltozásából adódó nettó szénkibocsátás nélkül állítják elő

FANYESEDÉK					
A biomasszából előállított üzemanyag előállításának módszere	Szállítási távolság	Üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítás - jellemző érték		Üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítás - alapértelmezett érték	
		Hő	Villamos energia	Hő	Villamos energia
Erdészeti maradékanyagokból származó fanyesedék	1–500 km	93 %	89 %	91 %	87 %
	500–2 500 km	89 %	84 %	87 %	81 %
	2 500–10 000 km	82 %	73 %	78 %	67 %
	10 000 km felett	67 %	51 %	60 %	41 %
Rövid életciklusú sarjerdőből (Eucalyptus) származó fanyesedék	2 500–10 000 km	77 %	65 %	73 %	60 %
Rövid életciklusú sarjerdőből (nyárfá, trágyázott) származó fanyesedék	1–500 km	89 %	83 %	87 %	81 %
	500–2 500 km	85 %	78 %	84 %	76 %
	2 500–10 000 km	78 %	67 %	74 %	62 %
	10 000 km felett	63 %	45 %	57 %	35 %
Rövid életciklusú sarjerdőből (nyárfá, nem trágyázott) származó fanyesedék	1–500 km	91 %	87 %	90 %	85 %
	500–2 500 km	88 %	82 %	86 %	79 %
	2 500–10 000 km	80 %	70 %	77 %	65 %
	10 000 km felett	65 %	48 %	59 %	39 %
Törzsfából származó fanyesedék	1–500 km	93 %	89 %	92 %	88 %
	500–2 500 km	90 %	85 %	88 %	82 %
	2 500–10 000 km	82 %	73 %	79 %	68 %
	10 000 km felett	67 %	51 %	61 %	42 %
Gyártási maradékanyagokból származó fanyesedék	1–500 km	94 %	92 %	93 %	90 %
	500–2 500 km	91 %	87 %	90 %	85 %
	2 500–10 000 km	83 %	75 %	80 %	71 %
	10 000 km felett	69 %	54 %	63 %	44 %

FALABDACS (PELLET) (*)						
A biomasszából előállított üzemanyag előállításának módszere		Szállítási távolság	Üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítás - jellemző érték		Üvegházhatású gázkibocsátás-megtakarítás -alap-értelmezett érték	
			Hő	Villamos energia	Hő	Villamos energia
Erdészeti maradékanyagokból származó fabrikett vagy pellet	1. eset	1–500 km	58 %	37 %	49 %	24 %
		500–2 500 km	58 %	37 %	49 %	25 %
		2 500 –10 000 km	55 %	34 %	47 %	21 %
		10 000 km felett	50 %	26 %	40 %	11 %
	2a. eset	1–500 km	77 %	66 %	72 %	59 %
		500–2 500 km	77 %	66 %	72 %	59 %
		2 500 –10 000 km	75 %	62 %	70 %	55 %
		10 000 km felett	69 %	54 %	63 %	45 %
	3a. eset	1–500 km	92 %	88 %	90 %	85 %
		500–2 500 km	92 %	88 %	90 %	86 %
		2 500 –10 000 km	90 %	85 %	88 %	81 %
		10 000 km felett	84 %	76 %	81 %	72 %
Rövid életciklusú sarjerdőből (Eucalyptus) származó fabrikett vagy pellet	1. eset	2 500 –10 000 km	52 %	28 %	43 %	15 %
	2a. eset	2 500 –10 000 km	70 %	56 %	66 %	49 %
	3a. eset	2 500 –10 000 km	85 %	78 %	83 %	75 %
Rövid életciklusú sarjerdőből (nyárfa, trágyázott) származó fabrikett vagy pellet	1. eset	1–500 km	54 %	32 %	46 %	20 %
		500–10 000 km	52 %	29 %	44 %	16 %
		10 000 km felett	47 %	21 %	37 %	7 %
	2a. eset	1–500 km	73 %	60 %	69 %	54 %
		500–10 000 km	71 %	57 %	67 %	50 %
		10 000 km felett	66 %	49 %	60 %	41 %
	3a. eset	1–500 km	88 %	82 %	87 %	81 %
		500–10 000 km	86 %	79 %	84 %	77 %
		10 000 km felett	80 %	71 %	78 %	67 %

FALABDACS (PELLET) (*)						
A biomasszából előállított üzemanyag előállításának módszere		Szállítási távolság	Üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítás - jellemző érték		Üvegházhatású gázkibocsátás-megtakarítás -alap-értelmezett érték	
			Hő	Villamos energia	Hő	Villamos energia
Rövid életciklusú sarjerdőből (nyárfa, nem trágyázott) származó fabrikett vagy pellet	1. eset	1–500 km	56 %	35 %	48 %	23 %
		500–10 000 km	54 %	32 %	46 %	20 %
		10 000 km felett	49 %	24 %	40 %	10 %
	2a. eset	1–500 km	76 %	64 %	72 %	58 %
		500–10 000 km	74 %	61 %	69 %	54 %
		10 000 km felett	68 %	53 %	63 %	45 %
	3a. eset	1–500 km	91 %	86 %	90 %	85 %
		500–10 000 km	89 %	83 %	87 %	81 %
		10 000 km felett	83 %	75 %	81 %	71 %
Törzsfá	1. eset	1–500 km	57 %	37 %	49 %	24 %
		500–2 500 km	58 %	37 %	49 %	25 %
		2 500–10 000 km	55 %	34 %	47 %	21 %
		10 000 km felett	50 %	26 %	40 %	11 %
	2a. eset	1–500 km	77 %	66 %	73 %	60 %
		500–2 500 km	77 %	66 %	73 %	60 %
		2 500–10 000 km	75 %	63 %	70 %	56 %
		10 000 km felett	70 %	55 %	64 %	46 %
	3a. eset	1–500 km	92 %	88 %	91 %	86 %
		500–2 500 km	92 %	88 %	91 %	87 %
		2 500–10 000 km	90 %	85 %	88 %	83 %
		10 000 km felett	84 %	77 %	82 %	73 %
Gyártási maradékanyagokból származó fabrikett vagy pellet	1. eset	1–500 km	75 %	62 %	69 %	55 %
		500–2 500 km	75 %	62 %	70 %	55 %
		2 500–10 000 km	72 %	59 %	67 %	51 %
		10 000 km felett	67 %	51 %	61 %	42 %
	2a. eset	1–500 km	87 %	80 %	84 %	76 %
		500–2 500 km	87 %	80 %	84 %	77 %
		2 500–10 000 km	85 %	77 %	82 %	73 %
		10 000 km felett	79 %	69 %	75 %	63 %

FALABDACS (PELLET) (*)						
A biomasszából előállított üzemanyag előállításának módszere		Szállítási távolság	Üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítás - jellemző érték		Üvegházhatású gázkibocsátás-megtakarítás - alapértelmezett érték	
			Hő	Villamos energia	Hő	Villamos energia
	3a. eset	1–500 km	95 %	93 %	94 %	91 %
		500–2 500 km	95 %	93 %	94 %	92 %
		2 500–10 000 km	93 %	90 %	92 %	88 %
		10 000 km felett	88 %	82 %	85 %	78 %

(*) Az 1. eset olyan folyamatokra vonatkozik, amikor földgázzal működő kazán biztosítja a folyamathőt a pelletező számára. A pelletező villamosenergia-ellátása a hálózatról történik;
A 2a. eset olyan folyamatokra vonatkozik, amikor szárított nyesedékkel működő kazán biztosítja a folyamathőt. A pelletező villamosenergia-ellátása a hálózatról történik;
A 3a. eset olyan eljárásokra vonatkozik, amikor szárított nyesedékkel működő kapcsolt energiatermelést végző létesítmény biztosítja a villamos- és hőenergiát a pelletezőnek.

MEZŐGAZDASÁGI ELŐÁLLÍTÁSI MÓDOK					
A biomasszából előállított üzemanyag előállításának módszere	Szállítási távolság	Üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítás - jellemző érték		Üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítás - alapértelmezett érték	
		Hő	Villamos energia	Hő	Villamos energia
0,2 t/m ³ -nél kisebb sűrűségű mezőgazdasági maradékanyagok (*)	1–500 km	95 %	92 %	93 %	90 %
	500–2 500 km	89 %	83 %	86 %	80 %
	2 500–10 000 km	77 %	66 %	73 %	60 %
	10 000 km felett	57 %	36 %	48 %	23 %
0,2 t/m ³ -nél nagyobb sűrűségű mezőgazdasági maradékanyagok (**)	1–500 km	95 %	92 %	93 %	90 %
	500–2 500 km	93 %	89 %	92 %	87 %
	2 500–10 000 km	88 %	82 %	85 %	78 %
	10 000 km felett	78 %	68 %	74 %	61 %
Szalmapellet	1–500 km	88 %	82 %	85 %	78 %
	500–10 000 km	86 %	79 %	83 %	74 %
	10 000 km felett	80 %	70 %	76 %	64 %
Kipréselt cukornád brikett	500–10 000 km	93 %	89 %	91 %	87 %
	10 000 km felett	87 %	81 %	85 %	77 %
Pálmamagdara	10 000 km felett	20 %	– 18 %	11 %	– 33 %

MEZŐGAZDASÁGI ELŐÁLLÍTÁSI MÓDOK

A biomasszából előállított üzemanyag előállításának módszere	Szállítási távolság	Üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítás - jellemző érték		Üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítás - alapértelmezett érték	
		Hő	Villamos energia	Hő	Villamos energia
Pálmamagdara (az olajsajtolóban nincs CH ₄ -kibocsátás)	10 000 km felett	46 %	20 %	42 %	14 %

(*) Ebbe az anyagcsoportba tartoznak a kis sűrűségű mezőgazdasági maradékanyagok, többek között a szalmabálák, a zabhéj, a rizshéj, a kiperéseltcukornád-bálák.

(**) A nagyobb sűrűségű mezőgazdasági maradékanyagok csoportjába többek között olyan anyagok tartoznak, mint a kukoricacső, a díófélék héja, a szójakorpa, a pálmamaghéj.

VILLAMOSENERGIA-TERMELÉSRE HASZNÁLT BIOGÁZ (*)

A biogáz előállításának módszere		Technológiai lehetőség	Üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítás - jellemző érték	Üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítás -alapértelmezett érték
Nedves trágya ⁽¹⁾	1. eset	Fermentáció nyílt rendszerben ⁽²⁾	146 %	94 %
		Fermentáció zárt rendszerben ⁽³⁾	246 %	240 %
	2. eset	Fermentáció nyílt rendszerben	136 %	85 %
		Fermentáció zárt rendszerben	227 %	219 %
	3. eset	Fermentáció nyílt rendszerben	142 %	86 %
		Fermentáció zárt rendszerben	243 %	235 %
Egész kukorica ⁽⁴⁾	1. eset	Fermentáció nyílt rendszerben	36 %	21 %
		Fermentáció zárt rendszerben	59 %	53 %
	2. eset	Fermentáció nyílt rendszerben	34 %	18 %
		Fermentáció zárt rendszerben	55 %	47 %
	3. eset	Fermentáció nyílt rendszerben	28 %	10 %
		Fermentáció zárt rendszerben	52 %	43 %

⁽¹⁾ A trágýából történő biogáz-előállításra vonatkozó értékek között vannak negatív kibocsátási értékek a nyers trágýa használata révén elért kibocsátásmegtakarítás miatt. A figyelembe vett „e_{sca}” érték az anaerob fermentáció során felhasznált trágýa esetében – 45 gCO₂eq/MJ.

⁽²⁾ Nyílt rendszerű fermentáció során további CH₄- és N₂O-kibocsátás történik. E kibocsátások mértéke a környezeti feltételek, a táptalaj típusa és a fermentáció hatékonysága szerint változik.

⁽³⁾ A zárt tárolás azt jelenti, hogy a fermentációs folyamat során felszabaduló fermentációs maradékot légmentesen záró tartályban tárolják, és úgy kell tekinteni, hogy a tárolás során felszabaduló további biogáz további villamos energia vagy biometán előállítás céljából hasznosításra kerül. Ezen eljárás során nincs üvegházhatásúgáz-kibocsátás.

⁽⁴⁾ Egész kukorica alatt a takarmánynak betakarított és betárolt kukorica értendő.

VILLAMOSENERGIA-TERMELÉSRE HASZNÁLT BIOGÁZ (*)

A biogáz előállításának módszere		Technológiai lehetőség	Üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítás - jellemző érték	Üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítás - alapértelmezett érték
Biohulladék	1. eset	Fermentáció nyílt rendszerben	47 %	26 %
		Fermentáció zárt rendszerben	84 %	78 %
	2. eset	Fermentáció nyílt rendszerben	43 %	21 %
		Fermentáció zárt rendszerben	77 %	68 %
	3. eset	Fermentáció nyílt rendszerben	38 %	14 %
		Fermentáció zárt rendszerben	76 %	66 %

(*) Az 1. eset olyan módokra vonatkozik, amelyeknél az eljáráshoz szükséges villamos- és hőenergiát maga a kapcsolt energiatermelést végző létesítmény biztosítja.

A 2. eset olyan módokra vonatkozik, amelyeknél a folyamathoz szükséges villamos energiát a hálózat, a folyamathőt pedig maga a kapcsolt energiatermelést végző létesítmény biztosítja. Egyes tagállamokban a gazdasági szereplők nem jogosultak a bruttó termelés alapján igényelni támogatást, és az 1. eset a jellemzőbb.

A 3. eset olyan módokra vonatkozik, amelyeknél a folyamathoz szükséges villamos energiát a hálózat, a folyamathőt pedig biogáz-kazán biztosítja. Ez az eset egyes olyan létesítmények esetében jellemző, amelyeknél a kapcsolt energiatermelést végző létesítmény nem a létesítmény területén található, és a biogáz értékesítésre kerül (de nem alakítják tovább biometánná).

VILLAMOSENERGIA-TERMELÉSRE HASZNÁLT BIOGÁZ – TRÁGYA ÉS KUKORICA KEVERÉKEI

A biogáz előállításának módszere		Technológiai lehetőség	Üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítás - jellemző érték	Üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítás - alapértelmezett érték
Trágya – kukorica 80 % – 20 %	1. eset	Fermentáció nyílt rendszerben	72 %	45 %
		Fermentáció zárt rendszerben	120 %	114 %
	2. eset	Fermentáció nyílt rendszerben	67 %	40 %
		Fermentáció zárt rendszerben	111 %	103 %
	3. eset	Fermentáció nyílt rendszerben	65 %	35 %
		Fermentáció zárt rendszerben	114 %	106 %
Trágya – kukorica 70 % – 30 %	1. eset	Fermentáció nyílt rendszerben	60 %	37 %
		Fermentáció zárt rendszerben	100 %	94 %
	2. eset	Fermentáció nyílt rendszerben	57 %	32 %
		Fermentáció zárt rendszerben	93 %	85 %
	3. eset	Fermentáció nyílt rendszerben	53 %	27 %
		Fermentáció zárt rendszerben	94 %	85 %

VILLAMOSENERGIA-TERMELÉSRE HASZNÁLT BIOGÁZ – TRÁGYA ÉS KUKORICA KEVERÉKEI

A biogáz előállításának módszere		Technológiai lehetőség	Üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítás - jellemző érték	Üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítás - alapértelmezett érték
Trágya – kukorica 60 % – 40 %	1. eset	Fermentáció nyílt rendszerben	53 %	32 %
		Fermentáció zárt rendszerben	88 %	82 %
	2. eset	Fermentáció nyílt rendszerben	50 %	28 %
		Fermentáció zárt rendszerben	82 %	73 %
	3. eset	Fermentáció nyílt rendszerben	46 %	22 %
		Fermentáció zárt rendszerben	81 %	72 %

KÖZLEKEDÉSI CÉLÚ BIOMETÁN (*)

A biometán előállításának módszere	Technológiai lehetőségek	Üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítás - jellemző érték	Üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítás - alapértelmezett érték
Nedves trágya	Fermentáció nyílt rendszerben, a távozó gáz elégetése nélkül	117 %	72 %
	Fermentáció nyílt rendszerben, a távozó gáz elégetésével	133 %	94 %
	Fermentáció zárt rendszerben, a távozó gáz elégetése nélkül	190 %	179 %
	Fermentáció zárt rendszerben, a távozó gáz elégetésével	206 %	202 %
Egész kukorica	Fermentáció nyílt rendszerben, a távozó gáz elégetése nélkül	35 %	17 %
	Fermentáció nyílt rendszerben, a távozó gáz elégetésével	51 %	39 %
	Fermentáció zárt rendszerben, a távozó gáz elégetése nélkül	52 %	41 %
	Fermentáció zárt rendszerben, a távozó gáz elégetésével	68 %	63 %
Biohulladék	Fermentáció nyílt rendszerben, a távozó gáz elégetése nélkül	43 %	20 %
	Fermentáció nyílt rendszerben, a távozó gáz elégetésével	59 %	42 %
	Fermentáció zárt rendszerben, a távozó gáz elégetése nélkül	70 %	58 %
	Fermentáció zárt rendszerben, a távozó gáz elégetésével	86 %	80 %

(*) A biometánhoz kapcsolódó üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítás csak a sűrített biometánra vonatkozik, a 94 gCO₂eq/MJ közlekedési célú fosszilisüzemanyag-komparátorhoz viszonyítva.

BIOMETÁN – TRÁGYA ÉS KUKORICA KEVERÉKEI (*)			
A biometán előállításának módszere	Technológiai lehetőségek	Üvegházhatásúgáz-kibocsátás-megtakarítás - jellemző érték	Üvegházhatásúgáz-kibocsátás-megtakarítás - alapértelmezett érték
Trágya – kukorica 80 % – 20 %	Fermentáció nyílt rendszerben, a távozó gáz elégetése nélkül ⁽¹⁾	62 %	35 %
	Fermentáció nyílt rendszerben, a távozó gáz elégetésével ⁽²⁾	78 %	57 %
	Fermentáció zárt rendszerben, a távozó gáz elégetése nélkül	97 %	86 %
	Fermentáció zárt rendszerben, a távozó gáz elégetésével	113 %	108 %
Trágya – kukorica 70 % – 30 %	Fermentáció nyílt rendszerben, a távozó gáz elégetése nélkül	53 %	29 %
	Fermentáció nyílt rendszerben, a távozó gáz elégetésével	69 %	51 %
	Fermentáció zárt rendszerben, a távozó gáz elégetése nélkül	83 %	71 %
	Fermentáció zárt rendszerben, a távozó gáz elégetésével	99 %	94 %
Trágya – kukorica 60 % – 40 %	Fermentáció nyílt rendszerben, a távozó gáz elégetése nélkül	48 %	25 %
	Fermentáció nyílt rendszerben, a távozó gáz elégetésével	64 %	48 %
	Fermentáció zárt rendszerben, a távozó gáz elégetése nélkül	74 %	62 %
	Fermentáció zárt rendszerben, a távozó gáz elégetésével	90 %	84 %

(*) A biometánhoz kapcsolódó üvegházhatásúgáz-kibocsátás-megtakarítás csak a sűrített biometánra vonatkozik, a 94 gCO₂eq/MJ közlekedési célú fosszilisüzemanyag-komparátorhoz viszonyítva.

B. MÓDSZERTAN

1. A biomasszából előállított üzemanyagok előállítása és használata által kiváltott üvegházhatásúgáz-kibocsátást a következők szerint kell kiszámítani:

- a) A biomasszából előállított üzemanyagok előállítása és használata által kiváltott, a villamos energiává, fűtő- vagy hűtőenergiává való átalakítás előtti ÜHG-kibocsátást a következő képlettel kell kiszámítani:

$$E = e_{ec} + e_i + e_p + e_{td} + e_u - e_{sca} - e_{ccs} - e_{ccr}$$

ahol

E = az üzemanyag előállítása során, annak energiává való alakítása előtt keletkező összes kibocsátás;

e_{ec} = a nyersanyagok kinyerése vagy termelése során keletkező kibocsátások;

e_i = a földhasználat megváltozása által okozott szénkészletváltozásokból eredő éves kibocsátások;

e_p = a feldolgozás során keletkező kibocsátások;

⁽¹⁾ Ebbe a kategóriába a biogáz biometánná történő alakításának alábbi technológiai tartoznak: nyomásváltó adszorpció gázszétválasztás (Pressure Swing Adsorption – PSA), nyomásváltó víznyomásos tisztítás (Pressure Water Scrubbing – PWS), membrános eljárás, kriogén eljárás és szerves fizikai tisztítás (Organic Physical Scrubbing – OPS). Magában foglal 0,03 MJ CH₄ / MJ biometán-kibocsátást a távozó gázban található biometán kibocsátására vonatkozóan.

⁽²⁾ Ebbe a kategóriába a biogáz biometánná történő alakításának alábbi technológiai tartoznak: nyomásváltó víznyomásos tisztítás (Pressure Water Scrubbing – PWS) ha a víz újrahasznosításra kerül, nyomásváltó adszorpció gázszétválasztás (Pressure Swing Adsorption – PSA), kémiai tisztítás, szerves fizikai tisztítás (Organic Physical Scrubbing – OPS), membrános eljárás, kriogén eljárás. Ebben a kategóriában nincs metánkibocsátás (a távozó gázban esetleg meglévő metán elégetésre kerül).

- e_{td} = a szállítás és az elosztás során keletkező kibocsátások;
 e_u = a felhasznált üzemanyagból eredő kibocsátások;
 e_{sca} = a talaj szénttartalmának növekedéséből származó kibocsátásmegtakarítás jobb mezőgazdasági gazdálkodás révén;
 e_{ccs} = a szén-dioxid-leválasztásból és -tárolásból eredő kibocsátásmegtakarítások; és
 e_{ccr} = a szén-dioxid-leválasztásból és -helyettesítésből eredő kibocsátásmegtakarítások.

A gépek és berendezések gyártása során keletkező kibocsátásokat nem kell figyelembe venni.

- b) Amennyiben a biogáz vagy biometán előállításához a biogáz-létesítményben több különböző táptalaj kombinált fermentációja történik, az üvegházhatású gázkibocsátás jellemző és alapértelmezett értékeit a következők szerint kell kiszámítani:

$$E = \sum_1^n \cdot E_n$$

ahol

E = a meghatározott táptalaj-keverék kombinált fermentációja során előállított biogáz vagy biometán egy MJ-jára jutó üvegházhatásúgáz-kibocsátás

S_n = Az „n” alapanyag részaránya az energiatartalmon belül

E_n = Kibocsátás gCO₂/MJ-ban az „n” módra vonatkozóan, az e melléklet D. részében foglaltak szerint (*)

$$S_n = \frac{P_n \cdot W_n}{\sum_1^n \cdot W_n}$$

ahol

P_n = energiahozam [MJ] a nedves „n” alapanyag egy kilogrammjára (**)

W_n = az „n” táptalaj súlyozó tényezője, amelyet az alábbiak szerint kell meghatározni:

$$W_n = \frac{I_n}{\sum_1^n I_n} \cdot \left(\frac{1 - AM_n}{1 - SM_n} \right)$$

ahol:

I_n = az „n” táptalaj üzembe bevitt éves mennyisége [a friss anyag tonnájára vonatkoztatva]

AM_n = az „n” táptalaj átlagos éves nedvességtartalma [kg víz/kg friss anyag]

SM_n = szokásos nedvességtartalom az „n” táptalaj esetében (***).

(*) Ha állati eredetű trágyát használnak táptalajként, akkor a jobb mezőgazdasági gazdálkodás és trágyakezelés okán ehhez hozzá kell adni egy 45 gCO₂eq/MJ trágya értékű bónuszt (– 54 kg CO₂eq/t friss anyag).

(**) A jellemző és alapértelmezett értékek kiszámításához a következő P_n értékeket kell használni:

P(kukorica): 4,16 [MJ]_{biogáz}/kg nedves kukorica 65 % nedvességtartalommal]

P(trágya): 0,50 [MJ]_{biogáz}/kg nedves trágya 90 % nedvességtartalommal]

P(biohulladék): 3,41 [MJ]_{biogáz}/kg nedves biohulladék 76 % nedvességtartalommal]

(***) A táptalaj szokásos nedvességtartalma (SM_n) esetében a következő értékeket kell használni:

SM(kukorica): 0,65 [kg víz/kg friss anyag]

SM(trágya): 0,90 [kg víz/kg friss anyag]

SM(biohulladék): 0,76 [kg víz/kg friss anyag]

- c) Amennyiben villamos energia vagy biometán előállításához a biogáz-létesítményben az „n” kombinált fermentációja történik, a biogáz illetve a biometán üvegházhatásúgáz-kibocsátásának tényleges értékeit a következők szerint kell kiszámítani:

$$E = \sum_1^n S_n \cdot (e_{ec,n} + e_{td,alapanyag,n} + e_{l,n} - e_{sca,n}) + e_p + e_{td,termék} + e_u - e_{ccs} - e_{ccr}$$

ahol

- E = a biogáz vagy biometán előállítása során, annak energiává való alakítása előtt keletkező összes kibocsátás;
- S_n = az „n” alapanyag részaránya az üzemben felhasznált anyagbevitelén belül;
- $e_{ec,n}$ = az „n” nyersanyag kinyerése vagy termelése során keletkező kibocsátások;
- $e_{td,alapanyag,n}$ = az „n” alapanyag az üzembe való szállítása során keletkező kibocsátások;
- $e_{l,n}$ = a földhasználat megváltozása által okozott szénkészletváltozásokból eredő éves kibocsátások az „n” alapanyag esetében;
- e_{sca} = az „n” alapanyag esetében a jobb mezőgazdasági gazdálkodásból eredő kibocsátásmegtakarítások (*);
- e_p = a feldolgozás során keletkező kibocsátások;
- $e_{td,termék}$ = a biogáz és/vagy biometán szállítása és elosztása során keletkező kibocsátás;
- e_u = a felhasznált üzemanyagból eredő kibocsátás, azaz az elégetése során kibocsátott üvegházhatású gázok;
- e_{ccs} = a szén-dioxid-leválasztásból és -tárolásból eredő kibocsátásmegtakarítások; és
- e_{ccr} = a szén-dioxid-leválasztásból és -helyettesítésből eredő kibocsátásmegtakarítások.

(*) Az e_{sca} esetében ha állati eredetű trágyát használnak táptalajként a biogáz és a biometán előállításához, akkor a jobb mezőgazdasági gazdálkodás miatt figyelembe kell venni egy 45 gCO₂eq/MJ trágya értékű bónuszt.

- d) A biomasszából előállított üzemanyagok használatából származó ÜHG-kibocsátást, amelybe beleértendő a villamos energiává, hő- és/vagy hűtési energiává való átalakításából származó kibocsátás is, a következőképpen kell kiszámítani:

- i. Kizárólag hő előállító energiatermelő berendezések esetében:

$$EC_h = \frac{E}{\eta_h}$$

- ii. Kizárólag villamos energiát előállító energiatermelő berendezések esetében:

$$EC_{el} = \frac{E}{\eta_{el}}$$

ahol

$EC_{h,el}$ = A végső energiahordozóból származó összes üvegházhatásúgáz-kibocsátás.

E = Az üzemanyag végső energiahordozóvá való átalakítása előtti összes üvegházhatásúgáz-kibocsátása.

η_{el} = Elektromos hatásfok, amelyet az éves előállított villamos energiának az éves üzemanyag-bevitel energiatartalom alapján számított értékével történő elosztásával lehet meghatározni.

η_h = Hőtermelési hatásfok, amelyet az éves hasznoshő-termelésnek az éves üzemanyag-bevitel energiatartalom alapján számított értékével történő elosztásával lehet meghatározni.

- iii. A hasznos hő villamos energiával és/vagy mechanikai energiával együtt előállító energiatermelő berendezésekből származó villamos energia vagy mechanikai energia esetében:

$$EC_{el} = \frac{E}{\eta_{el}} \left(\frac{C_{el} \cdot \eta_{el}}{C_{el} \cdot \eta_{el} + C_h \cdot \eta_h} \right)$$

- iv. A hasznos hő villamos energiával és/vagy mechanikai energiával együtt előállító energiatermelő berendezésekből származó hasznos hő esetében:

$$EC_h = \frac{E}{\eta_h} \left(\frac{C_h \cdot \eta_h}{C_{el} \cdot \eta_{el} + C_h \cdot \eta_h} \right)$$

ahol:

$EC_{h,el}$ = A végső energiahordozóból származó összes üvegházhatásúgáz-kibocsátás.

E = Az üzemanyag végső energiahordozóvá való átalakítása előtti összes üvegházhatásúgáz-kibocsátása.

η_{el} = Elektromos hatásfok, amelyet az éves előállított villamos energiának az éves energia energia-tartalom alapján számított értékével történő elosztásával lehet meghatározni.

η_h = Hőtermelési hatásfok, amelyet az éves hasznoshő-termelésnek a felhasznált energia energia-tartalom alapján számított értékével történő elosztásával lehet meghatározni.

C_{el} = Az exergia aránya a villamos energián és/vagy mechanikai energián belül, 100 %-ban rögzítve ($C_{el} = 1$).

C_h = Carnot-hatásfok (az exergia aránya a hasznos hőn belül).

A Carnot-hatásfok (C_h) a hasznos hő esetében különböző hőmérsékleten a következőképpen határozható meg:

$$C_h = \frac{T_h - T_0}{T_h}$$

ahol:

T_h = A végponton leadott hasznos hőjének abszolút hőmérséklete (kelvin).

T_0 = A környezet 273,15 kelvinben (azaz 0 °C-ban) rögzített hőmérséklete.

Abban az esetben, ha a többlethő 150 °C (423,15 kelvin) hőmérséklet alatt épületek fűtésének céljára exportálják, a C_h a következő módon is meghatározható:

C_h = a 150 °C-hoz (423,15 kelvinhez) tartozó Carnot-hatásfok, azaz 0,3546

E számítás céljaira a következő fogalommeghatározások alkalmazandók:

- i. „kapcsolt energiatermelés”: egyetlen folyamat során hőenergia és villamos és/vagy mechanikai energia egyszerre történő termelése;
 - ii. „hasznos hő”: a gazdaságilag indokolt mértékű hő-, fűtési vagy hűtési energiaigény kielégítése céljából termelt hő;
 - iii. „gazdaságilag indokolt igény”: az azt a hő- vagy hűtési energiaigényt meg nem haladó mértékű kereslet, amely egyébként piaci feltételek mellett kielégítésre kerülne.
2. A biomasszából előállított üzemanyagok által kiváltott üvegházhatásúgáz-kibocsátást a következők szerint kell kiszámítani:
- a) a biomasszából előállított üzemanyagokból eredő üvegházhatásúgáz-kibocsátást (E) az egy MJ biomasszából előállított üzemanyagra jutó CO_2 grammjának egyenértékében kell kifejezni (gCO_{2eq}/MJ);
 - b) a biomasszából előállított üzemanyagokból nyert hő- vagy villamos energiából eredő üvegházhatásúgáz-kibocsátást (EC) az egy MJ végfelhasználói energiára (hő vagy villamos energia) jutó CO_2 grammjának egyenértékében kell kifejezni (gCO_{2eq}/MJ).

A fűtési és hűtési energia termelésével járó kapcsolt villamosenergia-termelés esetében a kibocsátást meg kell osztani a hőenergia és a villamos energia között (mint az 1.d) pontban), függetlenül attól, hogy a termelt hő ténylegesen hűtési vagy fűtési célra kerül-e felhasználásra. ⁽¹⁾

⁽¹⁾ A hő vagy hulladékhő abszorpció hűtők segítségével hűtési célra (lehűtött levegő vagy víz előállítására) hasznosítják. Ezért helyénvaló csak az egy MJ hőre jutó előállított hőhöz kapcsolódó kibocsátásokat kiszámítani, függetlenül attól, hogy a hő végső felhasználása ténylegesen fűtés vagy abszorpció hűtők segítségével való hűtés.

Ha a mezőgazdasági nyersanyag kinyeréséből vagy termeléséből származó üvegházhatásúgáz-kibocsátás (e_{ec}) az alapanyag száraz tonnájára jutó gCO_2eq -ben kerül kifejezésre, az üzemanyag egy MJ-jára jutó gCO_2 -egyenértékre (gCO_2eq/MJ) való átszámítást a következőképpen kell végezni ⁽¹⁾:

$$e_{ec,üzemanyag} \left[\frac{gCO_2eq}{MJ \text{ üzemanyag}} \right]_{ec} = \frac{e_{ec,alapanyag} \left[\frac{gCO_2eq}{t_{száraz}} \right]}{LHV_a \left[\frac{MJ \text{ alapanyag}}{t_{száraz \text{ alapanyag}}} \right]} \cdot \text{Üzemanyag alapanyag faktor}_a \cdot \text{Allokációs faktor üzemanyag}_a$$

ahol

$$\text{Allokációs faktor üzemanyag}_a = \left[\frac{\text{Üzemanyag energiatartalma}}{\text{Üzemanyag energiatartalma} + \text{Melléktermékek energiatartalma}} \right]$$

$$\text{Üzemanyag alapanyag faktor}_a = [\text{Az 1 MJ üzemanyag előállításához szükséges alapanyag MJ aránya}]$$

Az alapanyag száraz tonnájára jutó kibocsátást az alábbiak szerint kell kiszámítani:

$$e_{ec,alapanyag} \left[\frac{gCO_2eq}{t_{száraz}} \right] = \frac{e_{ec,alapanyag} \left[\frac{gCO_2eq}{t_{nedves}} \right]}{(1 - \text{nedvességtartalom})}$$

3. A biomasszából előállított üzemanyagok által kiváltott üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítást a következők szerint kell kiszámítani:

- a) a biomasszából előállított, közlekedési célú üzemanyagok használatából eredő üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítás:

$$\text{MEGTAKARÍTÁS} = (E_{F(t)} - E_B)/E_{F(t)}$$

ahol

E_B = a közlekedési üzemanyagként használt bioüzemanyagokból eredő összes kibocsátás; és

$E_{F(t)}$ = a közlekedési célú fosszilisüzemanyag-komparátor használatából eredő összes kibocsátás

- b) a biomasszából előállított üzemanyagokból előállított fűtő- és hűtőenergia, valamint villamos energia esetében az üvegházhatásúgázkibocsátás-megtakarítás:

$$\text{MEGTAKARÍTÁS} = (EC_{F(h\&c,el)} - EC_{B(h\&c,el)})/EC_{F(h\&c,el)}$$

ahol

$EC_{B(h\&c,el)}$ = a hő- vagy villamosenergia-termelésből származó összes kibocsátás;

$EC_{F(h\&c,el)}$ = fosszilis üzemanyag-komparátor hasznosításával megvalósított hasznoshő- vagy villamosenergia-termelésből származó összes kibocsátás.

4. Az 1. pont alkalmazásában a CO_2 , N_2O és CH_4 üvegházhatású gázokat kell figyelembe venni. A CO_2 -egyenérték kiszámításához a fent említett gázokat a következő értékekkel kell figyelembe venni:

CO_2 : 1

N_2O : 298

CH_4 : 25

5. A nyersanyagok kinyerése, betakarítása vagy termelése során keletkező kibocsátásokba (e_{ec}) beletartoznak a kinyerési, betakarítási vagy termelési eljárás során keletkező kibocsátások; a nyersanyagok begyűjtése, szárítása és tárolása során keletkező kibocsátások; a hulladékokból és a szivárgásokból eredő kibocsátások; és a kinyeréshez vagy a termeléshez használt vegyszerek vagy egyéb termékek előállítása során keletkező kibocsátások. A nyersanyagtermelés vonatkozásában a szén-dioxid-megkötést nem kell figyelembe venni. A mezőgazdasági eredetű biomassza termeléséből eredő kibocsátásokra vonatkozó – a tényleges értékek helyett használható – becslések levezethetők az ezen irányelv 31. cikkének (4) bekezdésében említett jelentésekben szereplő, a termelésből származó kibocsátásokra vonatkozó regionális átlagokból vagy az e mellékletben szereplő, a termelésből származó kibocsátásokra vonatkozó diszaggregált értékekkel kapcsolatos információkból. Amennyiben az említett jelentésekben nem szerepelnek megfelelő információk, átlagokat lehet számítani a helyi szintű gazdálkodási gyakorlatok, például mezőgazdasági üzemek egy adott csoportjára vonatkozó adatok alapján.

Az erdőgazdálkodásból származó biomassza termeléséből és betakarításából eredő kibocsátásokra vonatkozó – a tényleges értékek helyett használható – becslések levezethetők a termelésből és betakarításából eredő kibocsátásokra vonatkozó, nemzeti szinten az egyes földrajzi területekre kiszámított átlagokból.

⁽¹⁾ A mezőgazdasági nyersanyag kinyeréséből vagy termeléséből származó üvegházhatásúgáz-kibocsátás (e_{ec}) kiszámításának ez a képlete olyan esetekre vonatkozik, amikor az alapanyagokat egy lépésben alakítják át bioüzemanyaggá. Az összetettebb ellátási láncok esetében a mezőgazdasági nyersanyag kinyeréséből vagy termeléséből származó üvegházhatásúgáz-kibocsátást (e_{ec}) a köztes termékekre vonatkozó kiigazításokat követően kell kiszámítani.

6. Az 1. pont a) alpontjában említett számítás céljaira a jobb mezőgazdasági gazdálkodás (például csökkentett talajművelésre vagy direktvetésre váltás, fejlett vetésforgórendszerek alkalmazása, takarónövények használata, ezen belül termésszabályozás és szerves talajjavító anyagok, így komposzt vagy trágyaerjesztőkből származó fermentált anyagok használata) révén elért kibocsátásmegtakarítás (e_{sca}) csak akkor vehető figyelembe, ha megalapozott és ellenőrizhető bizonyítékok támasztják alá, hogy az adott alapanyag termesztésének idején a talaj kötött szénkészlete megnövekedett, vagy észszerűen feltételezhető, hogy növekedett, figyelembe véve azt a kibocsátást is, amely a szóban forgó gazdálkodási módszerek alkalmazásakor a megnövekedett műtrágya- és gylomirtószer-használatból adódik ⁽¹⁾.
7. A földhasználat megváltozása által okozott szénkészlet-változásokból eredő éves kibocsátások (e_i) kiszámításához az összes kibocsátást egyenlően el kell osztani 20 évre. Az ilyen kibocsátások kiszámítása során a következő szabályt kell alkalmazni:

$$e_i = (CS_R - CS_A) \times 3,664 \times 1/20 \times 1/P - e_b \text{ } ^{(2)}$$

ahol

e_i = a földhasználat megváltozása által okozott szénkészlet-változásokból eredő éves üvegházhatásúgáz-kibocsátások (a biomasszából előállított üzemanyagból származó energia egy egységére jutó CO₂-egyenérték tömegként kifejezve). A „szántó” ⁽³⁾ és az „élő növényekkel borított szántó” ⁽⁴⁾ egyazon földhasználatnak tekintendő;

CS_R = a referencia-földhasználatához tartozó területegységenkénti szénkészlet (a területegységre jutó szén tonnában kifejezett tömege, a talajt és a vegetációt egyaránt beleértve). A referencia-földhasználat a 2008. januári vagy – ha az későbbi – a nyersanyag előállítását 20 évvel megelőző földhasználat;

CS_A = a tényleges földhasználatához tartozó területegységenkénti szénkészlet (a területegységre jutó szén tonnában kifejezett tömege, a talajt és a vegetációt egyaránt beleértve). Azokban az esetekben, amikor a szénkészlet egy évnél hosszabb idő alatt halmozódik fel, a CS_A értékét a 20 év elteltével vagy – ha az korábbi – a növény kifejtett állapotának elérésekor becsült területegységenkénti szénkészlet adja;

P = a növény produktivitása (a biomasszából előállított üzemanyagokból egységnyi területen évente előállított energia); valamint

e_b = 29 gCO₂eq/MJ értékű bónusz olyan biomasszából előállított üzemanyagokból, amelyek esetében a biomasszát helyreállított degradálódott földterületről nyerik, és teljesülnek a 8. pontban előírt feltételek.

8. A 29 gCO₂eq/MJ értékű bónusz akkor adható meg, ha bizonyított, hogy az adott földterület:

- 2008 januárjában nem állt mezőgazdasági célú használat vagy bármely más tevékenység alatt; és
- súlyosan degradálódott földterület, beleértve a korábban mezőgazdasági célra használt földterületeket is.

A 29 g CO₂eq/MJ értékű bónusz a földterület mezőgazdasági használatra való átállításának időpontjától számított legfeljebb tíz évig érvényes, feltéve hogy az i. alpontba tartozó földterületek esetében biztosított a szénkészlet folyamatos növekedése és az erózió jelentős csökkentése.

9. „Súlyosan degradálódott földterület”: olyan földterület, amelynek esetében hosszabb időszak során jelentős szikesedés volt tapasztalható, vagy amelynek a szervesanyag-tartalma különösen alacsony, és súlyosan erodálódott.
10. Ezen irányelv V. melléklete C. részének 10. pontjával összhangban a talajban lévő szénkészletek kiszámításának alapjául – az ezen irányelv tekintetében a talajban lévő kötött szén-készletek kiszámítására vonatkozó iránymutatásokat meghatározó – 2010/335/EU bizottsági határozat ⁽⁵⁾ szolgál, amely az Éghajlatváltozási Kormányközi Testület (IPCC) által 2006-ban kiadott, az üvegházhatású gázok kibocsátásának nemzeti jegyzékeire vonatkozó iránymutatások 4. kötetére épül, összhangban az 525/2013/EU rendelettel és az (EU) 2018/841 rendelettel.

⁽¹⁾ Ennek ténye például a talaj kötött szénkészletének összehasonlító mérésével igazolható: ha például az első mérésre a termesztés megkezdése előtt, a későbbiekre pedig rendszeres időközönként, több év távlatában kerül sor. Ebben az esetben mielőtt a második mérés adatai rendelkezésre állnának, a talaj kötött szénkészletének növekedését reprezentatív kísérletek vagy talajmodellek alapján végzett becsléssel meg lehet adni. A második mérést követően a tényleges mérésekkel nyert adatok szolgálnak alapul a növekedés tényének és nagyságrendjének megállapításához.

⁽²⁾ A CO₂ molekulatömegének (44,010 g/mol) a szén molekulatömegével (12,011 g/mol) való elosztása révén kapott hányados 3,664.

⁽³⁾ Az Éghajlatváltozási Kormányközi Testület meghatározása szerinti szántó.

⁽⁴⁾ Élő növények: olyan többnyári növények, amelyek szárát vagy törzsét általában nem takarítják be évente (pl. a rövid életciklusú sarjerdő és az olajpálma).

⁽⁵⁾ A Bizottság 2010/335/EU határozata (2010. június 10.) a 2009/28/EK irányelv V. mellékletének alkalmazásában a talajban lévő kötött szén-készletek kiszámításával kapcsolatos iránymutatásról (HL L 151., 2010.6.17., 19. o.).

11. A feldolgozás során keletkező kibocsátásokba (e_p) beletartoznak a feldolgozás során keletkező kibocsátások; a hulladékokból és a szivárgásokból eredő kibocsátások; és a feldolgozáshoz használt vegyszerek vagy egyéb termékek előállítása során keletkező kibocsátások, beleértve a fosszilis inputanyagok szénttartalmának megfelelő szén-dioxid-kibocsátásokat is, függetlenül attól, hogy az anyagokat eljárás során ténylegesen elégetik-e vagy sem.

A nem szilárd vagy gáznemű biomasszából előállított üzemanyagot előállító üzemben előállított villamosenergia-fogyasztás elszámolásához ennek a villamos energiának az előállítására és elosztására jellemző üvegházhatásúgáz-kibocsátási intenzitást úgy kell tekinteni, hogy az megegyezik az egy meghatározott régióban a villamos energia előállítására és elosztására jellemző átlagos kibocsátási intenzitással. E szabály alóli kivételként a termelők átlagértéket is alkalmazhatnak egy egyedi villamosenergia-előállító üzem esetében az ebben az üzemben megtermelt villamos energiára, ha ez az üzem nem csatlakozik a villamosenergia-hálózathoz.

A feldolgozás során keletkező kibocsátásokba beletartoznak adott esetben a félkész termékek és anyagok szárítása során keletkező kibocsátások.

12. A szállítás és az elosztás során keletkező kibocsátásokba (e_{td}) beletartoznak a nyersanyagok és a félkész anyagok szállítása és elosztása során keletkező kibocsátások és a késztermékek tárolása és elosztása során keletkező kibocsátások. A közlekedésből és az áruszállításból származó, az 5. pont értelmében figyelembe veendő kibocsátás nem tartozik e pont hatálya alá.
13. A felhasznált üzemanyagból eredő CO_2 -kibocsátásokat (e_u) a biomasszából előállított üzemanyagok esetében nullának kell tekinteni. A felhasznált üzemanyag használatából adódó, CO_2 -tól eltérő üvegházhatású gázok (CH_4 és N_2O) kibocsátását bele kell számítani az e_u tényezőbe.
14. A szén-dioxid-leválasztásból és -tárolásból eredő, az e_p értékbe még nem beszámított kibocsátás-megtakarításokba (e_{ccs}) csak azok a kibocsátott CO_2 leválasztásával és -tárolásával elkerült kibocsátások számíthatók bele, amelyek közvetlenül összefüggnek a biomasszából előállított üzemanyag kinyerésével, szállításával, feldolgozásával és elosztásával, feltéve, hogy a tárolás a 2009/31/EK irányelvvel összhangban történik.
15. A szén-dioxid leválasztásából és helyettesítéséből eredő kibocsátásmegtakarításoknak (e_{ccr}) közvetlenül kapcsolódniuk kell azon biomasszából előállított üzemanyag előállításához, amelynek tekintetében figyelembe veszik őket, és e megtakarításokba csak az olyan CO_2 -leválasztással elkerült kibocsátások számíthatók bele, amelyek esetében a szén biomassza eredetű és azt a fosszilis CO_2 helyettesítésére használják kereskedelmi termékek és szolgáltatások előállításához.
16. Ha a biomasszából előállított üzemanyag előállításához kapcsoltan hőt és/vagy villamos energiát előállító olyan kapcsolt energiatermelő egység, amely tekintetében kibocsátást számítanak, villamosenergia- és/vagy hasznos hő-többletet termel, akkor az üvegházhatásúgáz-kibocsátást meg kell osztani a villamos energia és a hasznos hő között a hő hőmérséklete szerint (ami tükrözi a hő hasznosíthatóságát). Az adott hőmennyiség hasznos részét úgy tudjuk megállapítani, ha energiataralmát megszorozzuk az alábbiak szerint kiszámított Carnot-hatásfok (C_h) értékével:

$$C_h = \frac{T_h - T_0}{T_h}$$

ahol

T_h = A végfelhasználói energia hasznos hőjének abszolút hőmérséklete (kelvin).

T_0 = A környezet 273,15 kelvinben (azaz 0 °C-ban) rögzített hőmérséklete.

Abban az esetben, ha a többlethő 150 °C (423,15 kelvin) hőmérséklet alatt épületek fűtésének céljára exportálják, a C_h a következő módon is meghatározható:

C_h = a 150 °C-hoz (423,15 kelvinhez) tartozó Carnot-hatásfok, azaz 0,3546

E számítás céljából a tényleges hatékonysági értékeket kell használni, amelyeket az éves előállított mechanikai energiának, villamos energiának és hőenergiának az éves energiabevitel értékével történő elosztásával kapunk meg.

E számítás céljából a következő fogalommeghatározások alkalmazandók:

- „kapcsolt energiatermelés”: egyetlen folyamat során hőenergia és villamos és/vagy mechanikai energia egyszerre történő termelése;
- „hasznos hő”: a gazdaságilag indokolt mértékű hő-, fűtési vagy hűtési energiaigény kielégítése céljából termelt hő;
- „gazdaságilag indokolt igény”: az azt a hő- vagy hűtési energiaigényt meg nem haladó mértékű kereslet, amely egyébként piaci feltételek mellett kielégítésre kerülne.

17. Ha a biomasszából előállított üzemanyag előállítási eljárása kombinálva állítja elő azt az üzemanyagot, amelynek vonatkozásában a kibocsátást számítják és egy vagy több további terméket („társtermékek”), akkor az üvegházhatásúgáz-kibocsátást meg kell osztani az üzemanyag vagy annak köztes terméke és a társtermékek között azok energiatartalmának arányában (ez utóbbit a villamos energián – és a hőenergián – kívüli társtermékek esetében az alsó fűtőértéken kell meghatározni). A hasznoshő- vagy villamosenergia-többlet üvegházhatásúgáz-kibocsátási intenzitása megegyezik a biomasszából előállított üzemanyag előállításához használt hő vagy villamos energia üvegházhatásúgáz-kibocsátási intenzitásával, és úgy kell meghatározni, hogy ki kell számítani a biomasszából előállított üzemanyag-előállítási eljárásához hő-vagy villamos energiát biztosító kapcsolt energiatermelő egységbe, kazánba vagy más berendezésbe betáplált anyagok, így például az alapanyagok, illetve ezekből eredő kibocsátások (például CH_4 és N_2O) üvegházhatásúgáz-kibocsátási intenzitását. A kapcsolt villamos energia- és hőtermelés esetében a számítás a 16. pontban foglaltak szerint történik.
18. A 17. pontban említett számítások során a szétoztandó kibocsátások az $e_{cc} + e_l + e_{sca} + az e_p, e_{td}, e_{ccs}$ és e_{ccr} azon hányada, amelyre az előállítási folyamat azon lépésével bezárólag kerül sor, amikor a társtermékeket állítják elő. Ha az életciklus során a folyamat egy korábbi lépésében a társtermékekhez való hozzárendelésre került sor, akkor azoknak a kibocsátásoknak azt a hányadát kell az összes kibocsátás helyett erre a célra felhasználni, amelyet az utolsó ilyen folyamatlépésben a közbelső üzemanyagtermékhez kiosztottak.

A biogáz és a biometán esetében a 7. pont hatálya alá nem tartozó összes társterméket figyelembe kell venni a számításban. A hulladékokhoz és maradékanyagokhoz nem kell kibocsátási értéket rendelni. A negatív energia-tartalmú társtermékeket nulla energiatartalommal rendelkezőnek kell tekinteni a számítás során.

A hulladékokat és maradékanyagokat, beleértve a lombkoronát, az ágakat, a szalmát, a hancsokat és héjakat, a kukoricacsöveket és a diófélék héját, valamint a feldolgozás során keletkező maradékanyagokat, köztük a nyers (nem finomított) glicerint és a kiperéselt cukornádat az életciklus alatti üvegházhatásúgáz-kibocsátásuk tekintetében nulla értékkel kell figyelembe venni ezen anyagok begyűjtési folyamatáig, függetlenül attól, hogy a végső termék előállítása előtt azokat félkész termékkel alakítják-e.

A kazánokkal, illetve a feldolgozó üzem részére kapcsolt hő- és/vagy villamosenergia-termelést végző egységekkel ellátott feldolgozó üzemektől eltérő finomítókban előállított, biomasszából előállított üzemanyagok esetében a 17. pontban említett számítás céljaira az elemzés egysége a finomító.

19. A villamosenergia-termelésre használt, biomasszából előállított üzemanyagok esetében a 3. pontban említett számítás során a fosszilis üzemanyag komparátor ($EC_{F(e)}$) $183 \text{ g CO}_2\text{eq/MJ}$ villamos energia vagy a legkülső régiók esetében $212 \text{ g CO}_2\text{eq/MJ}$ villamos energia.

A hasznoshő-termelésre, valamint fűtő- és/vagy hűtőenergia termelésére használt, biomasszából előállított üzemanyagok esetében a 3. pontban említett számítás során a fosszilis üzemanyag komparátor ($EC_{F(h)}$) a következő: $80 \text{ g CO}_2\text{eq/MJ}$ hő.

A hasznoshő-termelésre használt, olyan biomasszából előállított üzemanyagok esetében, amelyeknél bizonyítható, hogy azokkal közvetlenül szén került felváltásra, a 3. pontban említett számítás során a fosszilis üzemanyag komparátor ($EC_{F(h)}$) a következő: $124 \text{ g CO}_2\text{eq/MJ}$ hő.

A közlekedési célú, biomasszából előállított üzemanyagok esetében a 3. pontban említett számítás során a fosszilis üzemanyag komparátor ($E_{F(t)}$) a következő: $94 \text{ g CO}_2\text{eq/MJ}$.

C. DISZAGGREGÁLT ALAPÉRTELMEZETT ÉRTÉKEK A BIOMASSZÁBÓL ELŐÁLLÍTOTT ÜZEMANYAGOKRA VONATKOZÓAN

Fabrikett vagy pellet

A biomasszából előállított üzemanyag előállításának módszere	Szállítási távolság	Üvegházhatásúgáz-kibocsátás - jellemző érték (g CO ₂ eq/MJ)				Üvegházhatásúgáz-kibocsátás -alapértelmezett érték (g CO ₂ eq/MJ)			
		Termelés	Feldolgozás	Szállítás	A felhasznált üzemanyagból eredő, a CO ₂ -tól eltérő kibocsátások	Termelés	Feldolgozás	Szállítás	A felhasznált üzemanyagból eredő, a CO ₂ -tól eltérő kibocsátások
Erdészeti maradékanyagokból származó fanyesedék	1–500 km	0,0	1,6	3,0	0,4	0,0	1,9	3,6	0,5
	500–2 500 km	0,0	1,6	5,2	0,4	0,0	1,9	6,2	0,5
	2 500–10 000 km	0,0	1,6	10,5	0,4	0,0	1,9	12,6	0,5
	10 000 km felett	0,0	1,6	20,5	0,4	0,0	1,9	24,6	0,5
Rövid életciklusú sarjerdőből (Eucalyptus) származó fanyesedék	2 500–10 000 km	4,4	0,0	11,0	0,4	4,4	0,0	13,2	0,5
Rövid életciklusú sarjerdőből (nyárfa, trágyázott) származó fanyesedék	1–500 km	3,9	0,0	3,5	0,4	3,9	0,0	4,2	0,5
	500–2 500 km	3,9	0,0	5,6	0,4	3,9	0,0	6,8	0,5
	2 500–10 000 km	3,9	0,0	11,0	0,4	3,9	0,0	13,2	0,5
	10 000 km felett	3,9	0,0	21,0	0,4	3,9	0,0	25,2	0,5
Rövid életciklusú sarjerdőből (nyárfa, nem trágyázott) származó fanyesedék	1–500 km	2,2	0,0	3,5	0,4	2,2	0,0	4,2	0,5
	500–2 500 km	2,2	0,0	5,6	0,4	2,2	0,0	6,8	0,5
	2 500–10 000 km	2,2	0,0	11,0	0,4	2,2	0,0	13,2	0,5
	10 000 km felett	2,2	0,0	21,0	0,4	2,2	0,0	25,2	0,5
Törzsfából származó fanyesedék	1–500 km	1,1	0,3	3,0	0,4	1,1	0,4	3,6	0,5
	500–2 500 km	1,1	0,3	5,2	0,4	1,1	0,4	6,2	0,5
	2 500–10 000 km	1,1	0,3	10,5	0,4	1,1	0,4	12,6	0,5
	10 000 km felett	1,1	0,3	20,5	0,4	1,1	0,4	24,6	0,5

A biomasszából előállított üzemanyag előállításának módszere	Szállítási távolság	Üvegházhatásúgáz-kibocsátás - jellemző érték (g CO ₂ eq/MJ)				Üvegházhatásúgáz-kibocsátás -alapértelmezett érték (g CO ₂ eq/MJ)			
		Termelés	Feldolgozás	Szállítás	A felhasznált üzemanyagból eredő, a CO ₂ - tól eltérő kibo- csátások	Termelés	Feldolgozás	Szállítás	A felhasznált üzemanyagból eredő, a CO ₂ - tól eltérő kibo- csátások
Faipari maradékanyagokból származó fanyesedék	1–500 km	0,0	0,3	3,0	0,4	0,0	0,4	3,6	0,5
	500–2 500 km	0,0	0,3	5,2	0,4	0,0	0,4	6,2	0,5
	2 500–10 000 km	0,0	0,3	10,5	0,4	0,0	0,4	12,6	0,5
	10 000 km felett	0,0	0,3	20,5	0,4	0,0	0,4	24,6	0,5

Fabrikett vagy pellet

A biomasszából előállított üzemanyag előállításának módszere	Szállítási távolság	Üvegházhatásúgáz-kibocsátás - jellemző érték (g CO ₂ eq/MJ)				Üvegházhatásúgáz-kibocsátás -alapértelmezett érték (g CO ₂ eq/MJ)			
		Termelés	Feldolgozás	Szállítás és elosztás	A felhasznált üzemanyagból eredő, a CO ₂ - tól eltérő kibo- csátások	Termelés	Feldolgozás	Szállítás és elosztás	A felhasznált üzemanyagból eredő, a CO ₂ - tól eltérő kibo- csátások
Erdészeti maradékanyagokból származó fabrikett vagy pellet (1. eset)	1–500 km	0,0	25,8	2,9	0,3	0,0	30,9	3,5	0,3
	500–2 500 km	0,0	25,8	2,8	0,3	0,0	30,9	3,3	0,3
	2 500–10 000 km	0,0	25,8	4,3	0,3	0,0	30,9	5,2	0,3
	10 000 km felett	0,0	25,8	7,9	0,3	0,0	30,9	9,5	0,3
Erdészeti maradékanyagokból származó fabrikett vagy pellet (2a. eset)	1–500 km	0,0	12,5	3,0	0,3	0,0	15,0	3,6	0,3
	500–2 500km	0,0	12,5	2,9	0,3	0,0	15,0	3,5	0,3
	2 500–10 000 km	0,0	12,5	4,4	0,3	0,0	15,0	5,3	0,3
	10 000 km felett	0,0	12,5	8,1	0,3	0,0	15,0	9,8	0,3
Erdészeti maradékanyagokból származó fabrikett vagy pellet (3a. eset)	1–500 km	0,0	2,4	3,0	0,3	0,0	2,8	3,6	0,3
	500–2 500 km	0,0	2,4	2,9	0,3	0,0	2,8	3,5	0,3
	2 500–10 000 km	0,0	2,4	4,4	0,3	0,0	2,8	5,3	0,3
	10 000 km felett	0,0	2,4	8,2	0,3	0,0	2,8	9,8	0,3

A biomasszából előállított üzemanyag előállításának módszere	Szállítási távolság	Üvegházhatásúgáz-kibocsátás - jellemző érték (g CO ₂ eq/MJ)				Üvegházhatásúgáz-kibocsátás -alapértelmezett érték (g CO ₂ eq/MJ)			
		Termelés	Feldolgozás	Szállítás és elosztás	A felhasznált üzemanyagból eredő, a CO ₂ - tól eltérő kibo- csátások	Termelés	Feldolgozás	Szállítás és elosztás	A felhasznált üzemanyagból eredő, a CO ₂ - tól eltérő kibo- csátások
Rövid életciklusú sarjerdőből származó fabrikett (Eucalyptus – 1. eset)	2 500–10 000 km	3,9	24,5	4,3	0,3	3,9	29,4	5,2	0,3
Rövid életciklusú sarjerdőből származó fabrikett (Eucalyptus – 2a. eset)	2 500–10 000 km	5,0	10,6	4,4	0,3	5,0	12,7	5,3	0,3
Rövid életciklusú sarjerdőből származó fabrikett (Eucalyptus – 3a. eset)	2 500–10 000 km	5,3	0,3	4,4	0,3	5,3	0,4	5,3	0,3
Rövid életciklusú sarjerdőből származó fabrikett (nyárfa, trágyázott, 1. eset)	1–500 km	3,4	24,5	2,9	0,3	3,4	29,4	3,5	0,3
	500–10 000 km	3,4	24,5	4,3	0,3	3,4	29,4	5,2	0,3
	10 000 km felett	3,4	24,5	7,9	0,3	3,4	29,4	9,5	0,3
Rövid életciklusú sarjerdőből származó fabrikett (nyárfa, trágyázott, 2a. eset)	1–500 km	4,4	10,6	3,0	0,3	4,4	12,7	3,6	0,3
	500–10 000 km	4,4	10,6	4,4	0,3	4,4	12,7	5,3	0,3
	10 000 km felett	4,4	10,6	8,1	0,3	4,4	12,7	9,8	0,3
Rövid életciklusú sarjerdőből származó fabrikett (nyárfa, trágyázott, 3 a. eset)	1–500 km	4,6	0,3	3,0	0,3	4,6	0,4	3,6	0,3
	500–10 000 km	4,6	0,3	4,4	0,3	4,6	0,4	5,3	0,3
	10 000 km felett	4,6	0,3	8,2	0,3	4,6	0,4	9,8	0,3
Rövid életciklusú sarjerdőből származó fabrikett (nyárfa, nem trágyázott, 1. eset)	1–500 km	2,0	24,5	2,9	0,3	2,0	29,4	3,5	0,3
	500–2 500 km	2,0	24,5	4,3	0,3	2,0	29,4	5,2	0,3
	2 500–10 000 km	2,0	24,5	7,9	0,3	2,0	29,4	9,5	0,3

A biomasszából előállított üzemanyag előállításának módszere	Szállítási távolság	Üvegházhatásúgáz-kibocsátás - jellemző érték (g CO ₂ eq/MJ)				Üvegházhatásúgáz-kibocsátás -alapértelmezett érték (g CO ₂ eq/MJ)			
		Termelés	Feldolgozás	Szállítás és elosztás	A felhasznált üzemanyagból eredő, a CO ₂ - tól eltérő kibo- csátások	Termelés	Feldolgozás	Szállítás és elosztás	A felhasznált üzemanyagból eredő, a CO ₂ - tól eltérő kibo- csátások
Rövid életciklusú sarjerdőből származó fabrikett (nyárfa, nem trágyázott, 2a. eset)	1–500 km	2,5	10,6	3,0	0,3	2,5	12,7	3,6	0,3
	500–10 000 km	2,5	10,6	4,4	0,3	2,5	12,7	5,3	0,3
	10 000 km felett	2,5	10,6	8,1	0,3	2,5	12,7	9,8	0,3
Rövid életciklusú sarjerdőből származó fabrikett (nyárfa, nem trágyázott, 3a. eset)	1–500 km	2,6	0,3	3,0	0,3	2,6	0,4	3,6	0,3
	500–10 000 km	2,6	0,3	4,4	0,3	2,6	0,4	5,3	0,3
	10 000 km felett	2,6	0,3	8,2	0,3	2,6	0,4	9,8	0,3
Törzsfából származó fabrikett vagy pellet (1. eset)	1–500 km	1,1	24,8	2,9	0,3	1,1	29,8	3,5	0,3
	500–2 500 km	1,1	24,8	2,8	0,3	1,1	29,8	3,3	0,3
	2 500–10 000 km	1,1	24,8	4,3	0,3	1,1	29,8	5,2	0,3
	10 000 km felett	1,1	24,8	7,9	0,3	1,1	29,8	9,5	0,3
Törzsfából származó fabrikett vagy pellet (2a. eset)	1–500 km	1,4	11,0	3,0	0,3	1,4	13,2	3,6	0,3
	500–2 500 km	1,4	11,0	2,9	0,3	1,4	13,2	3,5	0,3
	2 500–10 000 km	1,4	11,0	4,4	0,3	1,4	13,2	5,3	0,3
	10 000 km felett	1,4	11,0	8,1	0,3	1,4	13,2	9,8	0,3
Törzsfából származó fabrikett vagy pellet (3 a. eset)	1–500 km	1,4	0,8	3,0	0,3	1,4	0,9	3,6	0,3
	500–2 500 km	1,4	0,8	2,9	0,3	1,4	0,9	3,5	0,3
	2 500–10 000 km	1,4	0,8	4,4	0,3	1,4	0,9	5,3	0,3
	10 000 km felett	1,4	0,8	8,2	0,3	1,4	0,9	9,8	0,3
Faipari maradékanyagokból származó fabrikett vagy pellet (1. eset)	1–500 km	0,0	14,3	2,8	0,3	0,0	17,2	3,3	0,3
	500–2 500 km	0,0	14,3	2,7	0,3	0,0	17,2	3,2	0,3
	2 500–10 000 km	0,0	14,3	4,2	0,3	0,0	17,2	5,0	0,3
	10 000 km felett	0,0	14,3	7,7	0,3	0,0	17,2	9,2	0,3

A biomasszából előállított üzemanyag előállításának módszere	Szállítási távolság	Üvegházhatásúgáz-kibocsátás - jellemző érték (g CO ₂ eq/MJ)				Üvegházhatásúgáz-kibocsátás -alapértelmezett érték (g CO ₂ eq/MJ)			
		Termelés	Feldolgozás	Szállítás és elosztás	A felhasznált üzemanyagból eredő, a CO ₂ -től eltérő kibocsátások	Termelés	Feldolgozás	Szállítás és elosztás	A felhasznált üzemanyagból eredő, a CO ₂ -től eltérő kibocsátások
Faipari maradékanyagokból származó fabrikett vagy pellet (2a. eset)	1–500 km	0,0	6,0	2,8	0,3	0,0	7,2	3,4	0,3
	500–2 500 km	0,0	6,0	2,7	0,3	0,0	7,2	3,3	0,3
	2 500–10 000 km	0,0	6,0	4,2	0,3	0,0	7,2	5,1	0,3
	10 000 km felett	0,0	6,0	7,8	0,3	0,0	7,2	9,3	0,3
Faipari maradékanyagokból származó fabrikett vagy pellet (3a. eset)	1–500 km	0,0	0,2	2,8	0,3	0,0	0,3	3,4	0,3
	500–2 500 km	0,0	0,2	2,7	0,3	0,0	0,3	3,3	0,3
	2 500–10 000 km	0,0	0,2	4,2	0,3	0,0	0,3	5,1	0,3
	10 000 km felett	0,0	0,2	7,8	0,3	0,0	0,3	9,3	0,3

Mezőgazdasági előállítási módok

A biomasszából előállított üzemanyag előállításának módszere	Szállítási távolság	Üvegházhatásúgáz-kibocsátás - jellemző érték (g CO ₂ eq/MJ)				Üvegházhatásúgáz-kibocsátás - alapértelmezett érték (g CO ₂ eq/MJ)			
		Termelés	Feldolgozás	Szállítás és elosztás	A felhasznált üzemanyagból eredő, a CO ₂ -től eltérő kibocsátások	Termelés	Feldolgozás	Szállítás és elosztás	A felhasznált üzemanyagból eredő, a CO ₂ -től eltérő kibocsátások
0,2 t/m ³ -nél kisebb sűrűségű mezőgazdasági maradékanyagok	1–500 km	0,0	0,9	2,6	0,2	0,0	1,1	3,1	0,3
	500–2 500 km	0,0	0,9	6,5	0,2	0,0	1,1	7,8	0,3
	2 500–10 000 km	0,0	0,9	14,2	0,2	0,0	1,1	17,0	0,3
	10 000 km felett	0,0	0,9	28,3	0,2	0,0	1,1	34,0	0,3
0,2 t/m ³ -nél nagyobb sűrűségű mezőgazdasági maradékanyagok	1–500 km	0,0	0,9	2,6	0,2	0,0	1,1	3,1	0,3
	500–2 500 km	0,0	0,9	3,6	0,2	0,0	1,1	4,4	0,3
	2 500–10 000 km	0,0	0,9	7,1	0,2	0,0	1,1	8,5	0,3
	10 000 km felett	0,0	0,9	13,6	0,2	0,0	1,1	16,3	0,3

A biomasszából előállított üzemanyag előállításának módszere	Szállítási távolság	Üvegházhatásúgáz-kibocsátás - jellemző érték (g CO _{2eq} /MJ)				Üvegházhatásúgáz-kibocsátás - alapértelmezett érték (g CO _{2eq} /MJ)			
		Termelés	Feldolgozás	Szállítás és elosztás	A felhasznált üzemanyagból eredő, a CO ₂ -től eltérő kibocsátások	Termelés	Feldolgozás	Szállítás és elosztás	A felhasznált üzemanyagból eredő, a CO ₂ -től eltérő kibocsátások
Szalmapellet	1–500 km	0,0	5,0	3,0	0,2	0,0	6,0	3,6	0,3
	500–10 000 km	0,0	5,0	4,6	0,2	0,0	6,0	5,5	0,3
	10 000 km felett	0,0	5,0	8,3	0,2	0,0	6,0	10,0	0,3
Kipréselt cukornád brikett	500–10 000 km	0,0	0,3	4,3	0,4	0,0	0,4	5,2	0,5
	10 000 km felett	0,0	0,3	8,0	0,4	0,0	0,4	9,5	0,5
Pálmamagdara	10 000 km felett	21,6	21,1	11,2	0,2	21,6	25,4	13,5	0,3
Pálmamagdara (az olajsajtolóban nincs CH ₄ -kibocsátás)	10 000 km felett	21,6	3,5	11,2	0,2	21,6	4,2	13,5	0,3

A villamosenergia-termelésre használt biogázra vonatkozó diszaggregált alapértelmezett értékek

A biomasszából előállított üzemanyag előállításának módszere		Technológia	JELLEMZŐ ÉRTÉK [g CO _{2eq} /MJ]					ALAPÉRTELMEZETT ÉRTÉK [g CO _{2eq} /MJ]				
			Termelés	Feldolgozás	A felhasznált üzemanyagból eredő, a CO ₂ -től eltérő kibocsátások	Szállítás	Trágyáért járó jóváírás	Termelés	Feldolgozás	A felhasznált üzemanyagból eredő, a CO ₂ -től eltérő kibocsátások	Szállítás	Trágyáért járó jóváírás
Nedves trágya ⁽¹⁾	1. eset	Fermentáció nyílt rendszerben	0,0	69,6	8,9	0,8	107,3	0,0	97,4	12,5	0,8	– 107,3
		Fermentáció zárt rendszerben	0,0	0,0	8,9	0,8	– 97,6	0,0	0,0	12,5	0,8	– 97,6
	2. eset	Fermentáció nyílt rendszerben	0,0	74,1	8,9	0,8	– 107,3	0,0	103,7	12,5	0,8	– 107,3
		Fermentáció zárt rendszerben	0,0	4,2	8,9	0,8	– 97,6	0,0	5,9	12,5	0,8	– 97,6
	3. eset	Fermentáció nyílt rendszerben	0,0	83,2	8,9	0,9	– 120,7	0,0	116,4	12,5	0,9	– 120,7
		Fermentáció zárt rendszerben	0,0	4,6	8,9	0,8	– 108,5	0,0	6,4	12,5	0,8	– 108,5

(¹) A trágyából történő biogáz-előállításra vonatkozó értékek között vannak negatív kibocsátási értékek a nyers trágya használata révén elért kibocsátásmegtakarítás miatt. A figyelembe vett „e_{sca}” érték az anaerob fermentáció során felhasznált trágya esetében – 45 g CO_{2eq}/MJ.

A biomasszából előállított üzemanyag előállításának módszere		Technológia	JELLEMZŐ ÉRTÉK [g CO ₂ eq/MJ]					ALAPÉRTELMEZETT ÉRTÉK [g CO ₂ eq/MJ]				
			Termelés	Feldolgozás	A felhasznált üzemanyagból eredő, a CO ₂ -től eltérő kibocsátások	Szállítás	Trágyáért járó jóváírás	Termelés	Feldolgozás	A felhasznált üzemanyag-ból eredő, a CO ₂ -től eltérő kibocsátások	Szállítás	Trágyáért járó jóváírás
Egész kukorica ⁽¹⁾	1. eset	Fermentáció nyílt rendszerben	15,6	13,5	8,9	0,0 ⁽²⁾	—	15,6	18,9	12,5	0,0	—
		Fermentáció zárt rendszerben	15,2	0,0	8,9	0,0	—	15,2	0,0	12,5	0,0	—
	2. eset	Fermentáció nyílt rendszerben	15,6	18,8	8,9	0,0	—	15,6	26,3	12,5	0,0	—
		Fermentáció zárt rendszerben	15,2	5,2	8,9	0,0	—	15,2	7,2	12,5	0,0	—
	3. eset	Fermentáció nyílt rendszerben	17,5	21,0	8,9	0,0	—	17,5	29,3	12,5	0,0	—
		Fermentáció zárt rendszerben	17,1	5,7	8,9	0,0	—	17,1	7,9	12,5	0,0	—
Biohulladék	1. eset	Fermentáció nyílt rendszerben	0,0	21,8	8,9	0,5	—	0,0	30,6	12,5	0,5	—
		Fermentáció zárt rendszerben	0,0	0,0	8,9	0,5	—	0,0	0,0	12,5	0,5	—
	2. eset	Fermentáció nyílt rendszerben	0,0	27,9	8,9	0,5	—	0,0	39,0	12,5	0,5	—
		Fermentáció zárt rendszerben	0,0	5,9	8,9	0,5	—	0,0	8,3	12,5	0,5	—
	3. eset	Fermentáció nyílt rendszerben	0,0	31,2	8,9	0,5	—	0,0	43,7	12,5	0,5	—
		Fermentáció zárt rendszerben	0,0	6,5	8,9	0,5	—	0,0	9,1	12,5	0,5	—

⁽¹⁾ Egész kukorica alatt a takarmánynak betakarított és betárolt kukorica értendő.

⁽²⁾ A mezőgazdasági nyersanyagoknak az átalakító üzembe történő szállítása a „szilárd és a gáznemű biomasszaforrások villamosenergia-termelési, fűtési és hűtési célú hasznosítására vonatkozó fenntarthatósági követelményekről” című, 2010. február 25-i bizottsági közleményben leírt módszertan szerint beleértendő a „termelésre” vonatkozó értékbe. A kukoricaszilázs szállítására vonatkozó érték 0,4 g CO₂eq/a biogáz MJ-jára.

Diszaggregált alapértelmezett értékek a biometánra vonatkozóan:

A biometán előállításának módszere	Technológiai lehetőség		JELLEMZŐ ÉRTÉK [g CO ₂ eq/MJ]						ALAPÉRTTELMEZETT ÉRTÉK [g CO ₂ eq/MJ]					
			Termelés	Feldolgozás	Minőségjavítás	Szállítás	Tömörítés a töltőállomáson	Trágyáért járó jóváírás	Termelés	Feldolgozás	Minőségjavítás	Szállítás	Tömörítés a töltőállomáson	Trágyáért járó jóváírás
Nedves trágya	Fermentáció nyílt rendszerben	a távozó gáz elégetése nélkül	0,0	84,2	19,5	1,0	3,3	-124,4	0,0	117,9	27,3	1,0	4,6	-124,4
		a távozó gáz elégetésével	0,0	84,2	4,5	1,0	3,3	-124,4	0,0	117,9	6,3	1,0	4,6	-124,4
	Fermentáció zárt rendszerben	a távozó gáz elégetése nélkül	0,0	3,2	19,5	0,9	3,3	-111,9	0,0	4,4	27,3	0,9	4,6	-111,9
		a távozó gáz elégetésével	0,0	3,2	4,5	0,9	3,3	-111,9	0,0	4,4	6,3	0,9	4,6	-111,9
Egész kukorica	Fermentáció nyílt rendszerben	a távozó gáz elégetése nélkül	18,1	20,1	19,5	0,0	3,3	—	18,1	28,1	27,3	0,0	4,6	—
		a távozó gáz elégetésével	18,1	20,1	4,5	0,0	3,3	—	18,1	28,1	6,3	0,0	4,6	—
	Fermentáció zárt rendszerben	a távozó gáz elégetése nélkül	17,6	4,3	19,5	0,0	3,3	—	17,6	6,0	27,3	0,0	4,6	—
		a távozó gáz elégetésével	17,6	4,3	4,5	0,0	3,3	—	17,6	6,0	6,3	0,0	4,6	—
Biohulladék	Fermentáció nyílt rendszerben	a távozó gáz elégetése nélkül	0,0	30,6	19,5	0,6	3,3	—	0,0	42,8	27,3	0,6	4,6	—
		a távozó gáz elégetésével	0,0	30,6	4,5	0,6	3,3	—	0,0	42,8	6,3	0,6	4,6	—
	Fermentáció zárt rendszerben	a távozó gáz elégetése nélkül	0,0	5,1	19,5	0,5	3,3	—	0,0	7,2	27,3	0,5	4,6	—
		a távozó gáz elégetésével	0,0	5,1	4,5	0,5	3,3	—	0,0	7,2	6,3	0,5	4,6	—

D. JELLEMZŐ ÉS ALAPÉRTELMEZETT ÉRTÉKEK A BIOMASSZÁBÓL ELŐÁLLÍTOTT ÜZEMANYAGOK ELŐÁLLÍTÁSI MÓDSZEREI ESETÉBEN

A biomasszából előállított üzemanyag előállításának módszere	Szállítási távolság	Üvegházhatásúgáz-kibocsátás -jellemző érték (g CO ₂ eq/MJ)	Üvegházhatásúgáz-kibocsátás -alapértelmezett érték (g CO ₂ eq/MJ)
Erdészeti maradékanyagokból származó fanyesedék	1–500 km	5	6
	500–2 500 km	7	9
	2 500–10 000 km	12	15
	10 000 km felett	22	27
Rövid életciklusú sarjerdőből (Eucalyptus) származó fanyesedék	2 500–10 000 km	16	18
Rövid életciklusú sarjerdőből (nyárfa, trágyázott) származó fanyesedék	1–500 km	8	9
	500–2 500 km	10	11
	2 500–10 000 km	15	18
	10 000 km felett	25	30
Rövid életciklusú sarjerdőből (nyárfa, nem trágyázott) származó fanyesedék	1–500 km	6	7
	500–2 500 km	8	10
	2 500–10 000 km	14	16
	10 000 km felett	24	28
Törzsfából származó fanyesedék	1–500 km	5	6
	500–2 500 km	7	8
	2 500–10 000 km	12	15
	10 000 km felett	22	27
Gyártási maradékanyagokból származó fanyesedék	1–500 km	4	5
	500–2 500 km	6	7
	2 500–10 000 km	11	13
	10 000 km felett	21	25
Erdészeti maradékanyagokból származó fabrikett vagy pellet (1. eset)	1–500 km	29	35
	500–2 500 km	29	35
	2 500–10 000 km	30	36
	10 000 km felett	34	41
Erdészeti maradékanyagokból származó fabrikett vagy pellet (2a. eset)	1–500 km	16	19
	500–2 500km	16	19
	2 500–10 000 km	17	21
	10 000 km felett	21	25

A biomasszából előállított üzemanyag előállításának módszere	Szállítási távolság	Üvegházhatásúgáz-kibocsátás -jellemző érték (g CO ₂ eq/MJ)	Üvegházhatásúgáz-kibocsátás -alapértelmezett érték (g CO ₂ eq/MJ)
Erdészeti maradékanyagokból származó fabrikett vagy pellet (3a. eset)	1–500 km	6	7
	500–2 500 km	6	7
	2 500–10 000 km	7	8
	10 000 km felett	11	13
Rövid életciklusú sarjerdőből (Eucalyptus) származó fabrikett vagy pellet (1. eset)	2 500–10 000 km	33	39
Rövid életciklusú sarjerdőből (Eucalyptus) származó fabrikett vagy pellet (2a. eset)	2 500–10 000 km	20	23
Rövid életciklusú sarjerdőből (Eucalyptus) származó fabrikett vagy pellet (3a. eset)	2 500–10 000 km	10	11
Rövid életciklusú sarjerdőből (nyárfa, trágyázott) származó fabrikett vagy pellet (1. eset)	1–500 km	31	37
	500–10 000 km	32	38
	10 000 km felett	36	43
Rövid életciklusú sarjerdőből (nyárfa, trágyázott) származó fabrikett vagy pellet (2a. eset)	1–500 km	18	21
	500–10 000 km	20	23
	10 000 km felett	23	27
Rövid életciklusú sarjerdőből (nyárfa, trágyázott) származó fabrikett vagy pellet (3a. eset)	1–500 km	8	9
	500–10 000 km	10	11
	10 000 km felett	13	15
Rövid életciklusú sarjerdőből (nyárfa, nem trágyázott) származó fabrikett vagy pellet (1. eset)	1–500 km	30	35
	500–10 000 km	31	37
	10 000 km felett	35	41
Rövid életciklusú sarjerdőből (nyárfa, nem trágyázott) származó fabrikett vagy pellet (2a. eset)	1–500 km	16	19
	500–10 000 km	18	21
	10 000 km felett	21	25
Rövid életciklusú sarjerdőből (nyárfa, nem trágyázott) származó fabrikett vagy pellet (3a. eset)	1–500 km	6	7
	500–10 000 km	8	9
	10 000 km felett	11	13

A biomasszából előállított üzemanyag előállításának módszere	Szállítási távolság	Üvegházhatásúgáz-kibocsátás -jellemző érték (g CO ₂ eq/MJ)	Üvegházhatásúgáz-kibocsátás -alapértelmezett érték (g CO ₂ eq/MJ)
Törzsfából származó fabrikett vagy pellet (1. eset)	1–500 km	29	35
	500–2 500 km	29	34
	2 500–10 000 km	30	36
	10 000 km felett	34	41
Törzsfából származó fabrikett vagy pellet (2a. eset)	1–500 km	16	18
	500–2 500 km	15	18
	2 500–10 000 km	17	20
	10 000 km felett	21	25
Törzsfából származó fabrikett vagy pellet (3a. eset)	1–500 km	5	6
	500–2 500 km	5	6
	2 500–10 000 km	7	8
	10 000 km felett	11	12
Faipari maradékanyagokból származó fabrikett vagy pellet (1. eset)	1–500 km	17	21
	500–2 500 km	17	21
	2 500–10 000 km	19	23
	10 000 km felett	22	27
Faipari maradékanyagokból származó fabrikett vagy pellet (2a. eset)	1–500 km	9	11
	500–2 500 km	9	11
	2 500–10 000 km	10	13
	10 000 km felett	14	17
Faipari maradékanyagokból származó fabrikett vagy pellet (3a. eset)	1–500 km	3	4
	500–2 500 km	3	4
	2 500–10 000 km	5	6
	10 000 km felett	8	10

Az 1. eset olyan folyamatokra vonatkozik, amikor földgázzal működő kazán biztosítja a folyamathőt a pelletező számára. A folyamathoz szükséges villamos energia beszerzése a hálózatról történik.

A 2a. eset olyan folyamatokra vonatkozik, amikor fanyesedéssel működő kazán biztosítja a folyamathőt a pelletező számára. A folyamathoz szükséges villamos energia beszerzése a hálózatról történik.

A 3a. eset olyan folyamatokra vonatkozik, amikor fanyesedéssel működő kapcsolt energiatermelést végző létesítmény biztosítja a hő- és villamos energiát a pelletezőnek.

A biomasszából előállított üzemanyag előállításának módszere	Szállítási távolság	Üvegházhatásúgáz-kibocsátás jellemző értéke (g CO ₂ eq/MJ)	Üvegházhatásúgáz-kibocsátás alapértelmezett értéke (g CO ₂ eq/MJ)
0,2 t/m ³ -nél kisebb sűrűségű mezőgazdasági maradékanyagok ⁽¹⁾	1–500 km	4	4
	500–2 500 km	8	9
	2 500–10 000 km	15	18
	10 000 km felett	29	35
0,2 t/m ³ -nél kisebb sűrűségű mezőgazdasági maradékanyagok ⁽²⁾	1–500 km	4	4
	500–2 500 km	5	6
	2 500–10 000 km	8	10
	10 000 km felett	15	18
Szalmapellet	1–500 km	8	10
	500–10 000 km	10	12
	10 000 km felett	14	16
Kipréselt cukornád brikett	500–10 000 km	5	6
	10 000 km felett	9	10
Pálmamagdara	10 000 km felett	54	61
Pálmamagdara (az olajsajtolóban nincs CH ₄ -kibocsátás)	10 000 km felett	37	40

A villamosenergia-termelésre használt biogázra vonatkozó jellemző és alapértelmezett értékek

A biogáz előállításának módszere	Technológiai lehetőség		Jellemző érték	Alapértelmezett érték
			Üvegházhatásúgáz-kibocsátás [g CO ₂ eq/MJ]	Üvegházhatásúgáz-kibocsátás [g CO ₂ eq/MJ]
Villamosenergia-termelésre használt, nedves trágyából származó biogáz	1. eset	Fermentáció nyílt rendszerben ⁽³⁾	–28	3
		Fermentáció zárt rendszerben ⁽⁴⁾	–88	– 84
	2. eset	Fermentáció nyílt rendszerben	– 23	10
		Fermentáció zárt rendszerben	– 84	– 78
	3. eset	Fermentáció nyílt rendszerben	– 28	9
		Fermentáció zárt rendszerben	– 94	– 89

⁽¹⁾ Ebbe az anyagcsoportba tartoznak a kis sűrűségű mezőgazdasági maradékanyagok, többek között a szalmabálák, a zabhéj, a rizshéj, a kipréseltcukornád-bálák.

⁽²⁾ A nagyobb sűrűségű mezőgazdasági maradékanyagok csoportjába többek között olyan anyagok tartoznak, mint a kukoricacső, a diófélék héja, a szójakorpa, a pálmamaghéj.

⁽³⁾ A fermentációs maradék nyílt rendszerű tárolásakor további metánkibocsátásra kerül sor, amely az időjárás, a táptalaj és a fermentációs hatékonyság függvényében változik. E számítások során a következő értékek használandók: 0,05 MJ CH₄ / MJ biogáz a trágya esetében, 0,035 MJ CH₄ / MJ biogáz a kukorica esetében és 0,01 MJ CH₄ / MJ biogáz a biohulladék esetében.

⁽⁴⁾ A zárt tárolás azt jelenti, hogy a fermentációs folyamat során felszabaduló fermentációs maradékot légmentesen záró tartályban tárolják, és úgy kell tekinteni, hogy a tárolás során felszabaduló további biogáz további villamos energia vagy biometán előállítása céljából hasznosításra kerül.

A biogáz előállításának módszere	Technológiai lehetőség		Jellemző érték	Alapértelmezett érték
			Üvegházhatásúgáz-kibocsátás [g CO ₂ eq/MJ]	Üvegházhatásúgáz-kibocsátás [g CO ₂ eq/MJ]
Villamosenergia-termelésre használt, egész kukoricából származó biogáz	1. eset	Fermentáció nyílt rendszerben	38	47
		Fermentáció zárt rendszerben	24	28
	2. eset	Fermentáció nyílt rendszerben	43	54
		Fermentáció zárt rendszerben	29	35
	3. eset	Fermentáció nyílt rendszerben	47	59
		Fermentáció zárt rendszerben	32	38
Villamosenergia-termelésre használt, biohulladékból származó biogáz	1. eset	Fermentáció nyílt rendszerben	31	44
		Fermentáció zárt rendszerben	9	13
	2. eset	Fermentáció nyílt rendszerben	37	52
		Fermentáció zárt rendszerben	15	21
	3. eset	Fermentáció nyílt rendszerben	41	57
		Fermentáció zárt rendszerben	16	22

A biometánra vonatkozó jellemző és alapértelmezett értékek

A biometán előállításának módszere	Technológiai lehetőség	Üvegházhatásúgáz-kibocsátás - jellemző érték (g CO ₂ eq/MJ)	Üvegházhatásúgáz-kibocsátás - alapértelmezett érték (g CO ₂ eq/MJ)
Nedves trágyából származó biometán	Fermentáció nyílt rendszerben, a távozó gáz elégetése nélkül ⁽¹⁾	– 20	22
	Fermentáció nyílt rendszerben, a távozó gáz elégetésével ⁽²⁾	– 35	1
	Fermentáció zárt rendszerben, a távozó gáz elégetése nélkül	– 88	– 79
	Fermentáció zárt rendszerben, a távozó gáz elégetésével	– 103	– 100
Egész kukoricából származó biometán	Fermentáció nyílt rendszerben, a távozó gáz elégetése nélkül	58	73
	Fermentáció nyílt rendszerben, a távozó gáz elégetésével	43	52
	Fermentáció zárt rendszerben, a távozó gáz elégetése nélkül	41	51
	Fermentáció zárt rendszerben, a távozó gáz elégetésével	26	30

⁽¹⁾ Ebbe a kategóriába a biogáz biometánná történő alakításának alábbi technológiai tartoznak: nyomásváltó adszorpciós gázszétválasztás (Pressure Swing Adsorption – PSA), nyomásváltó víznyomásos tisztítás (Pressure Water Scrubbing – PWS), membrános eljárás, kriogén eljárás és szerves fizikai tisztítás (Organic Physical Scrubbing – OPS). Magában foglal 0,03 MJ CH₄ / MJ biometán kibocsátást a távozó gázban található biometán kibocsátására vonatkozóan.

⁽²⁾ Ebbe a kategóriába a biogáz biometánná történő alakításának alábbi technológiai tartoznak: nyomásváltó víznyomásos tisztítás (Pressure Water Scrubbing – PWS) ha a víz újrahasznosításra kerül, nyomásváltó adszorpciós gázszétválasztás (Pressure Swing Adsorption – PSA), kémiai tisztítás, szerves fizikai tisztítás (Organic Physical Scrubbing – OPS), membrános eljárás, kriogén eljárás. Ebben a kategóriában nincs metánkibocsátás (a távozó gázban esetleg meglévő metán elégetésre kerül).

A biometán előállításának módszere	Technológiai lehetőség	Üvegházhatásúgáz-kibocsátás - jellemző érték (g CO ₂ eq/MJ)	Üvegházhatásúgáz-kibocsátás - alapértelmezett érték (g CO ₂ eq/MJ)
Biohulladékból származó biometán	Fermentáció nyílt rendszerben, a távozó gáz elégetése nélkül	51	71
	Fermentáció nyílt rendszerben, a távozó gáz elégetésével	36	50
	Fermentáció zárt rendszerben, a távozó gáz elégetése nélkül	25	35
	Fermentáció zárt rendszerben, a távozó gáz elégetésével	10	14

Villamosenergia-termelésre használt biogáz – trágya és kukorica keverékei: jellemző és alapértelmezett értékek: Az üvegházhatásúgáz-kibocsátási értékek a friss tömegre vonatkoztatva szerepelnek

A biogáz előállításának módszere		Technológiai lehetőségek	Üvegházhatásúgáz-kibocsátás - jellemző érték (g CO ₂ eq/MJ)	Üvegházhatásúgáz-kibocsátás - alapértelmezett érték (g CO ₂ eq/MJ)
Trágya – kukorica 80 % – 20 %	1. eset	Fermentáció nyílt rendszerben	17	33
		Fermentáció zárt rendszerben	– 12	– 9
	2. eset	Fermentáció nyílt rendszerben	22	40
		Fermentáció zárt rendszerben	– 7	– 2
	3. eset	Fermentáció nyílt rendszerben	23	43
		Fermentáció zárt rendszerben	– 9	– 4
Trágya – kukorica 70 % – 30 %	1. eset	Fermentáció nyílt rendszerben	24	37
		Fermentáció zárt rendszerben	0	3
	2. eset	Fermentáció nyílt rendszerben	29	45
		Fermentáció zárt rendszerben	4	10
	3. eset	Fermentáció nyílt rendszerben	31	48
		Fermentáció zárt rendszerben	4	10
Trágya – kukorica 60 % – 40 %	1. eset	Fermentáció nyílt rendszerben	28	40
		Fermentáció zárt rendszerben	7	11
	2. eset	Fermentáció nyílt rendszerben	33	47
		Fermentáció zárt rendszerben	12	18
	3. eset	Fermentáció nyílt rendszerben	36	52
		Fermentáció zárt rendszerben	12	18

Megjegyzések

Az 1. eset olyan módokra vonatkozik, amelyeknél az eljáráshoz szükséges villamos- és hőenergiát maga a kapcsolt energiatermelést végző létesítmény biztosítja.

A 2. eset olyan módokra vonatkozik, amelyeknél a folyamathoz szükséges villamos energiát a hálózat, a folyamathőt pedig maga a kapcsolt energiatermelést végző létesítmény biztosítja. Egyes tagállamokban a gazdasági szereplők nem jogosultak a bruttó termelés alapján igényelni támogatást, és az 1. eset a jellemzőbb.

A 3. eset olyan módokra vonatkozik, amelyeknél a folyamathoz szükséges villamos energiát a hálózat, a folyamathőt pedig biogázkazán biztosítja. Ez az eset egyes olyan létesítmények esetében jellemző, amelyeknél a kapcsolt energiatermelést végző létesítmény nem a létesítmény területén található, és a biogáz értékesítésre kerül (de nem alakítják tovább biometánná).

Jellemző és alapértelmezett értékek biometán – trágya és kukorica keverékei: Az üvegházhatásúgáz-kibocsátási értékek a friss tömegre vonatkoztatva szerepelnek

A biometán előállításának módszere	Technológiai lehetőségek	Jellemző érték	Alapértelmezett érték
		(g CO ₂ eq/MJ)	(g CO ₂ eq/MJ)
Trágya – kukorica 80 % – 20 %	Fermentáció nyílt rendszerben, a távozó gáz elégetése nélkül	32	57
	Fermentáció nyílt rendszerben, a távozó gáz elégetésével	17	36
	Fermentáció zárt rendszerben, a távozó gáz elégetése nélkül	– 1	9
	Fermentáció zárt rendszerben, a távozó gáz elégetésével	– 16	– 12
Trágya – kukorica 70 % – 30 %	Fermentáció nyílt rendszerben, a távozó gáz elégetése nélkül	41	62
	Fermentáció nyílt rendszerben, a távozó gáz elégetésével	26	41
	Fermentáció zárt rendszerben, a távozó gáz elégetése nélkül	13	22
	Fermentáció zárt rendszerben, a távozó gáz elégetésével	– 2	1
Trágya – kukorica 60 % – 40 %	Fermentáció nyílt rendszerben, a távozó gáz elégetése nélkül	46	66
	Fermentáció nyílt rendszerben, a távozó gáz elégetésével	31	45
	Fermentáció zárt rendszerben, a távozó gáz elégetése nélkül	22	31
	Fermentáció zárt rendszerben, a távozó gáz elégetésével	7	10

A biometán közlekedési célú üzemanyagként szolgáló sűrített biometánként való használata esetén a jellemző értékekhez 3,3 g CO₂eq/MJ értéket, az alapértelmezett értékekhez pedig 4,6 g CO₂eq/MJ értéket kell hozzáadni.

VII. MELLÉKLET

A HŐSZIVATTYÚKBÓL SZÁRMAZÓ ENERGIA ELSZÁMOLÁSA

A hőszivattyúk által hasznosított légtermikus, geotermikus vagy hidrotermikus mennyisége megújuló energiaforrásból előállított energiának minősül ezen irányelv alkalmazásában, amelyet, E_{RES} , az alábbi képlet segítségével kell kiszámolni:

$$E_{RES} = Q_{hasznos} * (1 - 1/SPF)$$

ahol

- $Q_{hasznos}$ = a hőszivattyúból származó teljes becsült hasznos hőenergia, amely megfelel a 7. cikk (4) bekezdésében meghatározott követelményeknek, a következők szerint megállapítva: csak az $SPF > 1,15 * 1/\eta$ adottságú hőszivattyúk vehetők figyelembe,
 - SPF = a becsült átlag szezonális teljesítmény faktor az említett hőszivattyúknál,
 - η = a teljes bruttó villamosenergia-termelés és a villamosenergia-termeléshez felhasznált elsődleges energia aránya, és az Eurostat adatok alapján megállapított EU átlagként kell kiszámolni.
-

VIII. MELLÉKLET

A. RÉSZ: A BIOÜZEMANYAGOK, FOLYÉKONY BIO-ENERGIAHORDOZÓK ÉS BIOMASSZÁBÓL ELŐÁLLÍTOTT ÜZEMANYAGOK ALAPANYAGAINAK ELŐÁLLÍTÁSA KAPCSÁN A FÖLDHASZNÁLAT KÖZVETETT MEGVÁLTOZÁSÁBÓL EREDŐ KIBOCSÁTÁS ELŐZETESEN BECSÜLT MÉRTÉKE (g CO₂eq/MJ) ⁽¹⁾

Alapanyagcsoport	Középérték ⁽²⁾	Az érzékenységi elemzésből származó százalékosztály-közi tartomány ⁽³⁾
Gabonafélék és egyéb, keményítőben gazdag növények	12	8–16
Cukornövények	13	4–17
Olajnövények	55	33–66

B. RÉSZ: A FÖLDHASZNÁLAT KÖZVETETT MEGVÁLTOZÁSA KAPCSÁN KIBOCSÁTÁSSEMLEGESNEK TEKINTHETŐ BIOÜZEMANYAGOK, FOLYÉKONY BIO-ENERGIAHORDOZÓK ÉS BIOMASSZÁBÓL ELŐÁLLÍTOTT ÜZEMANYAGOK

Az alábbiakban felsorolt alapanyag-kategóriákból előállított bioüzemanyagok, folyékony bio-energiahordozók és biomasszából előállított üzemanyagok esetében úgy kell tekinteni, hogy nem keletkezik kibocsátás a földhasználat közvetett megváltozásából eredően:

1. az e melléklet A. részében nem szereplő alapanyagok
2. a földhasználat közvetlen megváltozását okozó alapanyagok, nevezetesen amelyek termesztésekor az IPCC szerinti következő földterület-kategóriák: erdőterület, füves terület, vizes élőhely, település és egyéb földterület egyikének helyébe a szántó, illetve évelő növényekkel borított szántó lép ⁽⁴⁾. Ebben az esetben a földhasználat közvetlen megváltozásából eredő kibocsátás értékét (e_j) az V. melléklet C. része 7. pontjának megfelelően kellett kiszámítani.

⁽¹⁾ Az itt megadott középértékek az egyenként modellezett alapanyag-értékek súlyozott átlagát jelentik. A mellékletben szereplő értékek nagysága érzékeny arra, hogy a becslés céljára kidolgozott gazdasági modellek milyen feltételezéstartományt alkalmaznak (például a társtermékek kezelése, terméshozam alakulása, szénkészség, más termények kiszorítása). Noha az e becslésekhez tartozó bizonytalansági tartományt emiatt nem lehet pontosan meghatározni, az eredményekről érzékenységi elemzés készült a legfőbb paraméterek véletlenszerű változása alapján (Monte-Carlo-elemzés).

⁽²⁾ Az itt megadott középértékek az egyenként modellezett alapanyag-értékek súlyozott átlagát jelentik.

⁽³⁾ Az itt szereplő tartomány az eredmények 90 %-át reprezentálja, az elemzésből származó öt és kilencvenöt százalékos percentilis értékek felhasználásával. Az öt százalékos percentilis olyan értéket jelent, amelynél a megfigyelt értékek 5 %-a kisebb (nevezetesen a teljes felhasznált adatmennyiség 5 %-a mutatott 8, 4 és 33 g CO₂eq/MJ alatti eredményeket). A kilencvenöt százalékos érték olyan értéket jelent, amelynél a megfigyelt értékek 95 %-a kisebb (nevezetesen a teljes felhasznált adatmennyiség 5 %-a mutatott 16, 17 és 66 g CO₂eq/MJ feletti eredményeket).

⁽⁴⁾ Évelő növények: olyan többnyári növények, amelyek szárát vagy törzsét általában nem takarítják be évente (pl. a rövid életciklusú sarjerdő és az olajpálma).

IX. MELLÉKLET

A. rész: Közlekedési célú biogáz és fejlett bioüzemanyagok előállítására szolgáló, a 25. cikk (1) bekezdésének első és negyedik albekezdésében említett minimum részarányok teljesítése szempontjából kétszeres energiaértéken beszámítható alapanyagok:

- a) A földterületen tavakban vagy fotobioreaktorokban termesztett algák;
- b) Vegyes kommunális hulladék biomasszahányada, amelynek nem képezi részét a külön gyűjtött háztartási hulladék, amelyre a 2008/98/EK irányelv 11. cikke (2) bekezdésének a) pontjában meghatározott újrahasznosítási célértékek vonatkoznak;
- c) Magánháztartásokból származó, a 2008/98/EK irányelv 3. cikkének 4. pontjában meghatározott biohulladék, amelyre az említett irányelv 3. cikkének 11. pontja szerinti elkülönített gyűjtés vonatkozik;
- d) Ipari hulladék biomasszahányada, amely nem alkalmas az élelmiszer- vagy takarmánynövény-termesztésben való felhasználásra, ideértve a kis- és nagykereskedelemből, valamint az agrár-élelmiszeriparból, a halászatból és akvakultúrából származó anyagokat is, az e melléklet B. részében felsorolt alapanyagok kivételével;
- e) Szalma;
- f) Állati eredetű trágya és szennyvíziszap;
- g) Pálmaolajprés effluense és pálmatermés üres héja;
- h) Tallolaj-szurok;
- i) Nyers glicerín;
- j) Kipréselt cukornád;
- k) Szőlőtörköly és borseprő;
- l) Diófélék héja;
- m) Háncs és héj;
- n) Lemorzolt kukoricacső;
- o) Az erdőgazdálkodásból és az erdőgazdálkodással kapcsolatos iparágakból származó hulladékok és maradékanyagok biomasszahányada, nevezetesen fakéreg, ágak, ritkításból visszamaradt hulladékfa, levelek, tűlevelek, lombkorona, fűrészpor, faforgács, feketelúg, acetátoldat, rostiszap, lignin és tallolaj;
- p) Egyéb nem élelmezési célú cellulóztartalmú anyagok;
- q) Egyéb lignocellulóz-tartalmú anyagok a fűrészrönkök és furnérrönkök kivételével.

B. rész: Bioüzemanyagok és közlekedési célú biogáz előállítására szolgáló, a 25. cikk (1) bekezdésének első albekezdésében meghatározott minimum részarány teljesítése szempontjából korlátozott mértékben, kétszeres energiaértéken beszámítható alapanyagok

- a) Használt főzőolaj;
 - b) Az 1069/2009/EK rendelettel összhangban 1. és 2. kategóriába sorolt állati eredetű zsírok.
-

X. MELLÉKLET

A. RÉSZ

A hatályon kívül helyezett irányelv és későbbi módosításainak jegyzéke (a 37. cikkben említettek)

Az Európai Parlament és a Tanács 2009/28/EK irányelve (HL L 140., 2009.6.5., 16. o.)	
A Tanács 2013/18/EU irányelve (HL L 158., 2013.6.10., 230. o.)	
Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2015/1513 irány- elve (HL L 239., 2015.9.15., 1. o.)	Csak a 2. cikk

B. RÉSZ

**A nemzeti jogba való átültetésre vonatkozó határidők
(a 36. cikkben említettek szerint)**

Irányelv	Az átültetés határideje
2009/28/EK	2009. június 25.
2013/18/EU	2013. július 1.
(EU) 2015/1513	2017. szeptember 10.

XI. MELLÉKLET

Megfelelési táblázat

2009/28/EK irányelv	Ez az irányelv
1. cikk	1. cikk
2. cikk, első albekezdés	2. cikk, első albekezdés
2. cikk, második albekezdés, bevezető szöveg	2. cikk, második albekezdés, bevezető szöveg
2. cikk, második albekezdés, a) pont	2. cikk, második albekezdés, 1) pont
2. cikk, második albekezdés, b) pont	—
—	2. cikk, második albekezdés, 2) pont
2. cikk, második albekezdés, c) pont	2. cikk, második albekezdés, 3) pont
2. cikk, második albekezdés, d) pont	—
2. cikk, második albekezdés, e), f), g), h), i), j), k), l), m), n), o), p), q), r), s), t), u), v) és w)	2. cikk, második albekezdés, 24), 4), 19), 32), 33), 12), 5), 6), 45), 46), 47), 23), 39), 41), 42), 43), 36), 44) és 37) pont
—	2. cikk, második albekezdés, 7), 8), 9), 10), 11), 13), 14), 15), 16), 17), 18), 20), 21), 22), 25), 26), 27), 28), 29), 30), 31), 34), 35), 38) és 40) pont
3. cikk	—
—	3. cikk
4. cikk	—
—	4. cikk
—	5. cikk
—	6. cikk
5. cikk, (1) bekezdés	7. cikk, (1) bekezdés
5. cikk, (2) bekezdés	—
5. cikk, (3) bekezdés	7. cikk, (2) bekezdés
5. cikk, (4) bekezdés, első, második, harmadik és negyedik albekezdés	7. cikk, (3) bekezdés, első, második, harmadik és negyedik albekezdés
—	7. cikk, (3) bekezdés, ötödik és hatodik albekezdés
—	7. cikk, (4) bekezdés
5. cikk, (5) bekezdés	27. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés, c) pont
5. cikk, (6) és (7) bekezdés	7. cikk, (5) és (6) bekezdés
6. cikk, (1) bekezdés	8. cikk, (1) bekezdés
—	8. cikk, (2) és (3) bekezdés
6. cikk, (2) és (3) bekezdés	8. cikk, (4) és (5) bekezdés
7. cikk, (1), (2), (3), (4) és (5) bekezdés	9. cikk, (1), (2), (3), (4) és (5) bekezdés
—	9. cikk, (6) bekezdés
8. cikk	10. cikk
9. cikk, (1) bekezdés	11. cikk, (1) bekezdés
9. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, a), b) és c) pont	11. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, a), b), c) pont
—	11. cikk, (2) bekezdés, első albekezdés, d) pont
10. cikk	12. cikk
11. cikk, (1), (2) és (3) bekezdés	13. cikk, (1), (2) és (3) bekezdés

2009/28/EK irányelv	Ez az irányelv
—	13. cikk, (4) bekezdés
12. cikk	14. cikk
13. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés	15. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés
13. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés	15. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés
13. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés, a) és b) pont	—
13. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés, c), d), e) és f) pont	15. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés, a), b), c) és d) pont
13. cikk, (2), (3), (4) és (5) bekezdés	15. cikk, (2), (3), (4) és (5) bekezdés
13. cikk, (6) bekezdés, első albekezdés	15. cikk, (6) bekezdés, első albekezdés
13. cikk, (6) bekezdés, második, harmadik, negyedik és ötödik albekezdés	—
—	15. cikk, (7) és (8) bekezdés
—	16. cikk
—	17. cikk
14. cikk	18. cikk
15. cikk, (1) bekezdés	19. cikk, (1) bekezdés
15. cikk, (2) bekezdés, első, második és harmadik albekezdés	19. cikk, (2) bekezdés, első, második és harmadik albekezdés
—	19. cikk, (2) bekezdés, negyedik és ötödik albekezdés
15. cikk, (2) bekezdés, negyedik albekezdés	19. cikk, (2) bekezdés, hatodik albekezdés
15. cikk, (3) bekezdés	—
—	19. cikk, (3) és (4) bekezdés
15. cikk, (4) és (5) bekezdés	19. cikk, (5) és (6) bekezdés
15. cikk, (6) bekezdés, első albekezdés, a) pont	19. cikk, (7) bekezdés, első albekezdés, a) pont
15. cikk, (6) bekezdés, első albekezdés, b) pont, i. alpont	19. cikk, (7) bekezdés, első albekezdés, b) pont, i. alpont
—	19. cikk, (7) bekezdés, első albekezdés, b) pont, ii. alpont
15. cikk, (6) bekezdés, első albekezdés, b) pont, ii. alpont	19. cikk, (7) bekezdés, első albekezdés, b) pont, iii. alpont
15. cikk, (6) bekezdés, első albekezdés, c), d), e) és f) pont	19. cikk, (7) bekezdés, első albekezdés, c), d), e) és f) pont
—	19. cikk, (7) bekezdés, második albekezdés
15. cikk, (7) bekezdés	19. cikk, (8) bekezdés
15. cikk, (8) bekezdés	—
15. cikk, (9) és (10) bekezdés	19. cikk, (9) és (10) bekezdés
—	19. cikk, (11) bekezdés
15. cikk, (11) bekezdés	19. cikk, (12) bekezdés
15. cikk, (12) bekezdés	—
—	19. cikk, (13) bekezdés
16. cikk, (1), (2), (3), (4), (5), (6) (7) és (8) bekezdés	—
16. cikk, (9), (10) és (11) bekezdés	20. cikk, (1), (2) és (3) bekezdés
—	21. cikk
—	22. cikk
—	23. cikk
—	24. cikk
—	25. cikk
—	26. cikk

2009/28/EK irányelv	Ez az irányelv
—	27. cikk
—	28. cikk
17. cikk, (1) bekezdés, első és második albekezdés	29. cikk, (1) bekezdés, első és második albekezdés
—	29. cikk, (1) bekezdés, harmadik, negyedik és ötödik albekezdés
—	29. cikk, (2) bekezdés
17. cikk, (2) bekezdés, első és második albekezdés	—
17. cikk, (2) bekezdés, harmadik albekezdés	29. cikk, (10) bekezdés, harmadik albekezdés
17. cikk, (3) bekezdés, első albekezdés, a) pont	29. cikk, (3) bekezdés, első albekezdés, a) pont
—	29. cikk, (3) bekezdés, első albekezdés, b) pont
17. cikk, (3) bekezdés, első albekezdés, b) és c) pont	17. cikk, (3) bekezdés, első albekezdés, c) és d) pont
—	29. cikk, (3) bekezdés, második albekezdés
17. cikk, (4) bekezdés	29. cikk, (4) bekezdés
17. cikk, (5) bekezdés	29. cikk, (5) bekezdés
17. cikk, (6) és (7) bekezdés	—
—	29. cikk, (6), (7), (8), (9), (10) és (11) bekezdés
17. cikk, (8) bekezdés	29. cikk, (12) bekezdés
17. cikk, (9) bekezdés	—
—	29. cikk, (13) és (14) bekezdés
18. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés	30. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés
18. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés, a), b) és c) pont	30. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés, a), c) és d) pont
—	30. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés, b) pont
—	30. cikk, (1) bekezdés, második albekezdés
18. cikk, (2) bekezdés	—
—	30. cikk, (2) bekezdés
18. cikk, (3) bekezdés, első albekezdés	30. cikk, (3) bekezdés, első albekezdés
18. cikk, (3) bekezdés, második és harmadik albekezdés	—
18. cikk, (3) bekezdés, negyedik és ötödik albekezdés	30. cikk, (3) bekezdés, második és harmadik albekezdés
18. cikk, (4) bekezdés, első albekezdés	—
18. cikk, (4) bekezdés, második és harmadik albekezdés	30. cikk, (4) bekezdés, első és második albekezdés
18. cikk, (4) bekezdés, negyedik albekezdés	—
18. cikk, (5) bekezdés, első és második albekezdés	30. cikk, (7) bekezdés, első és második albekezdés
18. cikk, (5) bekezdés, harmadik albekezdés	30. cikk, (8) bekezdés, első és második albekezdés
18. cikk, (5) bekezdés, negyedik albekezdés	30. cikk, (5) bekezdés, harmadik albekezdés
—	30. cikk, (6) bekezdés, első albekezdés
18. cikk, (5) bekezdés, ötödik albekezdés	30. cikk, (6) bekezdés, második albekezdés
18. cikk, (6) bekezdés, harmadik albekezdés	—
18. cikk, (6) bekezdés, negyedik albekezdés	30. cikk, (6) bekezdés, harmadik albekezdés
—	30. cikk, (6) bekezdés, negyedik albekezdés
18. cikk, (6) bekezdés, ötödik albekezdés	30. cikk, (6) bekezdés, ötödik albekezdés
18. cikk, (7) bekezdés	30. cikk, (9) bekezdés, második albekezdés

2009/28/EK irányelv	Ez az irányelv
18. cikk, (8) és (9) bekezdés	—
—	30. cikk, (10) bekezdés
19. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés	31. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés
19. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés, a), b) és c) pont	31. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés, a), b) és c) pont
—	31. cikk, (1) bekezdés, első albekezdés, d) pont
19. cikk, (2), (3) és (4) bekezdés	31. cikk, (2), (3) és (4) bekezdés
19. cikk, (5) bekezdés	—
19. cikk, (7) bekezdés, első albekezdés	31. cikk, (5) bekezdés, első albekezdés
19. cikk, (7) bekezdés, első albekezdés, első, második, harmadik és negyedik franciabekezdés	—
19. cikk, (7) bekezdés, második és harmadik albekezdés	31. cikk, (5) bekezdés, második és harmadik albekezdés
19. cikk, (8) bekezdés	31. cikk, (6) bekezdés
20. cikk	32. cikk
22. cikk	—
23. cikk, (1) és (2) bekezdés	33. cikk, (1) és (2) bekezdés
23. cikk, (3), (4), (5), (6) (7) és (8) bekezdés	—
23. cikk, (9) bekezdés	33. cikk, (3) bekezdés
23. cikk, (10) bekezdés	33. cikk, (4) bekezdés
24. cikk	—
25. cikk, (1) bekezdés	34. cikk, (1) bekezdés
25. cikk, (2) bekezdés	34. cikk, (2) bekezdés
25. cikk, (3) bekezdés	34. cikk, (3) bekezdés
25a. cikk, (1) bekezdés	35. cikk, (1) bekezdés
25a. cikk, (2) bekezdés	35. cikk, (2) és (3) bekezdés
25a. cikk, (3) bekezdés	35. cikk, (4) bekezdés
—	35. cikk, (5) bekezdés
25a. cikk, (4) és (5) bekezdés	35. cikk, (6) és (7) bekezdés
26. cikk	—
27. cikk	36. cikk
—	37. cikk
28. cikk	38. cikk
29. cikk	39. cikk
I. melléklet	I. melléklet
II. melléklet	II. melléklet
III. melléklet	III. melléklet
IV. melléklet	IV. melléklet
V. melléklet	V. melléklet
VI. melléklet	—
—	VI. melléklet
VII. melléklet	VII. melléklet
VIII. melléklet	VIII. melléklet
IX. melléklet	IX. melléklet
—	X. melléklet
—	XI. melléklet

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS A TANÁCS (EU) 2018/2002 IRÁNYELVE**(2018. december 11.)****az energiahatékonyságról szóló 2012/27/EU irányelv módosításáról****(EGT-vonatkozású szöveg)**

AZ EURÓPAI PARLAMENT ÉS AZ EURÓPAI UNIÓ TANÁCSA,

tekintettel az Európai Unió működéséről szóló szerződésre és különösen annak 194. cikke (2) bekezdésére,

tekintettel az Európai Bizottság javaslatára,

a jogalkotási aktus tervezete nemzeti parlamenteknek való megküldését követően,

tekintettel az Európai Gazdasági és Szociális Bizottság véleményére ⁽¹⁾,

tekintettel a Régiók Bizottságának véleményére ⁽²⁾,

rendes jogalkotási eljárás keretében ⁽³⁾,

mivel:

- (1) Az energiaszükséglet csökkentése egyike „A stabil és alkalmazkodóképes energiaunió és az előretekinthető éghajlat-politika keretstratégiája” című, 2015. február 25-i bizottsági közleménnyel létrehozott, az energiaunióra vonatkozó stratégia öt dimenziójának. Az energiahatékonyságnak a teljes energiaellátási láncban – beleértve az energiatermelést, -szállítást, -elosztást és -végfelhasználást – történő javítása kedvező hatást fog gyakorolni a környezetre, javítani fogja a levegőminőséget és a közegészséget, csökkenteni fogja az üvegházhatásúgáz-kibocsátást, az Unión kívülről származó energiainporttól való függőség csökkentése révén javítani fogja az energiabiztonságot, csökkenteni fogja a háztartások és a vállalkozások energiaköltségeit, hozzá fog járulni az energiaszegénység enyhítéséhez, valamint nagyobb versenyképességet, több munkahelyet és az egész gazdaságra kiterjedő megnövekedett gazdasági tevékenységet fog eredményezni, ezáltal javítva a polgárok életminőségét. Ez összhangban van az energiaunió keretében tett uniós kötelezettségvállalásokkal és az Egyesült Nemzetek Éghajlat-változási Keretegyezménye Felelősek 21. Konferenciáját követő, az éghajlatváltozásról szóló 2015. évi Párizsi Megállapodással ⁽⁴⁾ (a továbbiakban: a Párizsi Megállapodás) létrehozott globális éghajlatvédelmi menetrenddel, amely arra irányuló kötelezettségvállalást tartalmaz, hogy az iparosodás előtti szinthez képest a globális átlaghő-mérséklet növekedését jóval 2 °C alatt kell tartani, és törekedni kell a hőmérséklet-növekedésnek az iparosodás előtti szinthez képest 1,5 °C-ra való korlátozására.
- (2) A 2012/27/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv ⁽⁵⁾ az energiaunió felé történő haladás egyik eleme, amelynek keretében az energiahatékonyság önálló energiaforrásként kezelendő. Az „első az energiahatékonyság” elvet figyelembe kell venni a kínálati oldalra és az egyéb szakpolitikai területekre vonatkozó új szabályok kialakításakor. A Bizottságnak biztosítania kell, hogy az energiahatékonyság és a keresleti oldali reagálási mechanizmusok a termelési kapacitással azonos hangsúlyt kapjanak. Az energiahatékonyságot minden, az energiarendszer tervezéséhez kapcsolódó döntés és finanszírozási döntés meghozatala során figyelembe kell venni. Az energiahatékonysági fejlesztéseket minden olyan esetben meg kell valósítani, amikor azok költség-hatékonyságban, mint a megfelelő kínálati oldali megoldások. Ennek hozzá kellene járulnia ahhoz, hogy az Unió – különösen a polgárok és a vállalkozások – ki tudja aknázni az energiahatékonyság számos előnyét.
- (3) Az energiahatékonyságot alapvető elemnek kell tekinteni és érvényesítését prioritásként kell kezelni az uniós energetikai infrastruktúrára vonatkozó jövőbeli beruházási döntések során.
- (4) Egy ambiciózus energiahatékonysági célkitűzés eléréséhez meg kell szüntetni az akadályokat az energiahatékonysági intézkedésekbe való beruházások megkönnyítése érdekében. Az ebbe az irányba tett egyik lépés az Eurostat által 2017. szeptember 19-én arra vonatkozóan adott pontosítás, hogy hogyan kell nyilvántartani az energiahatékonysági szerződéseket a nemzeti számlákon, amely megszünteti a bizonytalanságokat és megkönnyíti az ilyen szerződések alkalmazását.

⁽¹⁾ HL C 246., 2017.7.28., 42. o.

⁽²⁾ HL C 342., 2017.10.12., 119. o.

⁽³⁾ Az Európai Parlament 2018. november 13-i állásfoglalása (a Hivatalos Lapban még nem tették közzé) és a Tanács 2018. november 4-i határozata.

⁽⁴⁾ HL L 282., 2016.10.19., 4. o.

⁽⁵⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2012/27/EU irányelve (2012. október 25.) az energiahatékonyságról, a 2009/125/EK és a 2010/30/EU irányelv módosításáról, valamint a 2004/8/EK és a 2006/32/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 315., 2012.11.14., 1. o.).

- (5) Az Európai Tanács 2014. október 23-án és 24-én támogatta azt a célkitűzést, hogy 2030-ra uniós szinten 27 %-kal javuljon az energiahatékonyság, amelyet a 30 %-os uniós szintű célkitűzés szem előtt tartásával 2020-ig felül kell vizsgálni. Az Európai Parlament „Az európai energiaunió felé” című, 2015. december 15-i állásfoglalásában felszólította az Európai Bizottságot, hogy értékelje továbbá a 40 %-os energiahatékonysági célkitűzés megvalósíthatóságát is ugyanazon időkeret vonatkozásában. Ezért indokolt módosítani a 2012/27/EU irányelvet, hogy az igazodjon a 2030-as távlati tervhez.
- (6) Egy 2030-ra vonatkozó, legalább 32,5 %-os célkitűzés formájában egyértelművé kell tenni annak szükségességét, hogy az Unió megvalósítsa – primerenergia-fogyasztásban és/vagy végsőenergia-fogyasztásban kifejezett – uniós szintű energiahatékonysági célkitűzéseit. 2007-ben készített előrejelzések 2030-ra 1 887 Mtoe primerenergia-fogyasztást és 1 416 Mtoe végsőenergia-fogyasztást mutattak. Egy 32,5 %-os csökkentés 2030-ban a primerenergia-fogyasztás tekintetében 1 273 Mtoe, a végsőenergia-fogyasztás tekintetében pedig 956 Mtoe csökkentést eredményez. A Bizottságnak értékelnie kell az említett célkitűzést – amely ugyanolyan jellegű, mint a 2020-ra vonatkozó uniós célkitűzés – azzal a céllal, hogy azt 2023-ig felfelé lehessen módosítani abban az esetben, ha a költségek jelentősen csökkennek, vagy szükséges esetben az Unió által a dekarbonizáció vonatkozásában vállalt nemzeti kötelezettségek teljesítése érdekében. A 2020-as és 2030-as távlati tervekben nem szerepelnek tagországi szinten kötelező célkitűzések, és továbbra sem szabad korlátozni a tagállamok azzal kapcsolatos szabadságát, hogy akár a primerenergia- vagy a végsőenergia-fogyasztás, vagy a primerenergia- vagy a végsőenergia-megtakarítás, akár az energiatenzitás alapján meghatározzák nemzeti hozzájárulásait. A tagállamoknak nemzeti indikatív energiahatékonysági hozzájárulásaik megállapítása során figyelembe kell venniük, hogy az Unió 2030. évi energiafogyasztása nem haladhatja meg az 1 273 Mtoe primer energiát és/vagy a 956 Mtoe végső energiát. Ez azt jelenti, hogy az Unióban a primerenergia-fogyasztás tekintetében 26 %-os, a végsőenergia-fogyasztás tekintetében pedig 20 %-os csökkenést kell elérni a 2005-ös szintekhez képest. Az Unió 2030-as célkitűzéseinek megvalósítása felé tett előrehaladást indokolt rendszeresen értékelni, amelyről az (EU) 2018/1999 európai parlamenti és tanácsi rendelet ⁽¹⁾ rendelkezik.
- (7) Az energetikai rendszerek adott időpontbeli működési hatékonyságát befolyásolja, hogy mennyire képesek az eltérő mértékű szabályozhatósággal és üzembehelyezési idővel működő, különféle forrásokból előállított energiát zökkenőmentesen és rugalmasan betáplálni a hálózatba. E hatékonyság javítása lehetővé fogja tenni a megújuló energia jobb kihasználását.
- (8) Az energiahatékonyság javítása hozzájárulhat a nagyobb gazdasági teljesítményhez. A tagállamoknak és az Uniónak arra kell törekedniük, hogy a gazdasági növekedés szintjétől függetlenül csökkenjen az energiafogyasztás.
- (9) A tagállamok azon kötelezettségét, hogy hosszú távú stratégiákat határozzanak meg a nemzeti épületállományuk felújításába történő beruházások ösztönzésére és a felújítás megkönnyítésére, és ezekről értesítsék a Bizottságot, ki kell venni a 2012/27/EU irányelvből, és át kell emelni a 2010/31/EU európai parlamenti és tanácsi irányelvbe ⁽²⁾, amennyiben ez a kötelezettség jól illeszkedik a közel nulla energiaigényű épületekkel és az épületek dekarbonizációjával kapcsolatos hosszú távú tervekhez.
- (10) Tekintettel a 2030-ig tartó időszakra vonatkozó éghajlat- és energiapolitikai keretre, a 2012/27/EU irányelv által meghatározott energiamegtakarítási kötelezettségeket ki kell terjeszteni a 2020 utáni időszakra. Ez a kiterjesztés nagyobb stabilitást fog teremteni a beruházók számára, és ezáltal elő fogja mozdítani a hosszú távú beruházásokat és az olyan hosszú távú energiahatékonysági intézkedéseket, mint az épületek mélyfelújítása, azon hosszú távú cél szem előtt tartásával, hogy könnyebbé váljon a meglévő épületek közel nulla energiaigényű épületekké történő költséghatékony átalakítása. Az energiamegtakarítási kötelezettségek fontos szerepet töltenek be a helyi növekedés és munkahelyteremtés létrehozásában, és azokat fenn kell tartani annak biztosítása érdekében, hogy az Unió további lehetőségek teremtése révén elérhesse energiaügyi és éghajlat-politikai célkitűzéseit, valamint megszüntesse az energiafogyasztás és a növekedés közötti kapcsolatot. A magánszférával való együttműködés fontos annak értékeléséhez, hogy milyen feltételek mellett lehet a magánberuházásokat bevonni az energiahatékonysági projektekbe, valamint új bevételi modelleknek az energiahatékonyság területén megvalósuló innovációkhoz való kialakításához.
- (11) Az energiahatékonyság-javító intézkedések pozitív hatást gyakorolnak a levegőminőségre is, mivel az energiahatékony épületek számának növekedése hozzájárul a fűtési célú energiahordozók, beleértve a szilárd tüzelőanyagok iránti kereslet csökkenéséhez. Az energiahatékonysági intézkedések ezért hozzájárulnak a bel- és kültéri levegő minőségének javításához, és segítenek költséghatékony módon megvalósítani az uniós levegőminőségi politika célkitűzéseit, különösen az (EU) 2016/2284 európai parlamenti és tanácsi irányelvben ⁽³⁾ meghatározottakat.

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1999 rendelete (2018. december 11.) az energiaunió és az éghajlat-politika irányításáról, valamint a 663/2009/EK és a 715/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet, a 94/22/EK, a 98/70/EK, a 2009/31/EK a 2009/73/EK, a 2010/31/EU, a 2012/27/EU és a 2013/30/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv, a 2009/119/EK és az (EU) 2015/652 tanácsi irányelv módosításáról, továbbá az 525/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (lásd e Hivatalos Lap 1. oldalát).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2010/31/EU irányelve (2010. május 19.) az épületek energiahatékonyságáról (HL L 153., 2010.6.18., 13. o.).

⁽³⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2016/2284 irányelve (2016. december 14.) egyes légköri szennyező anyagok nemzeti kibocsátásainak csökkentéséről, a 2003/35/EK irányelv módosításáról, valamint a 2001/81/EK irányelv hatályon kívül helyezéséről (HL L 344., 2016.12.17., 1. o.).

- (12) A tagállamoknak a 2021 és 2030 közötti teljes kötelezettségi időszak során a végsőenergia-fogyasztás legalább 0,8 %-ának megfelelő új éves megtakarítással egyenértékű halmozott végfelhasználási energiamegtakarítást kell elérniük. E követelmény teljesítésére vagy a 2021. január 1. és 2030. december 31. közötti új kötelezettségi időszak során bevezetett új szakpolitikai intézkedések révén nyílna lehetőség, vagy a korábbi időszak során vagy azt megelőzően elfogadott szakpolitikai intézkedésekből származó új egyéni fellépések révén, feltéve, hogy az energiamegtakarítást eredményező egyéni fellépések bevezetésére az új időszakban kerül sor. E célból a tagállamok alkalmazhatnak energiahatékonysági kötelezettségi rendszert vagy alternatív szakpolitikai intézkedéseket, illetve ezek mindegyikét. Emellett számos lehetőségnek kell rendelkezésre állnia – beleértve azt, hogy a közlekedésben felhasznált energiát részben vagy egészben veszik-e figyelembe a számítási alapérték tekintetében – annak érdekében, hogy a tagállamok rugalmasságot kapjanak a tekintetben, hogy hogyan számolják ki megtakarításaik mennyiségét, biztosítva egyúttal azt, hogy az előírt, legalább 0,8 %-nak megfelelő új éves megtakarítással egyenértékű halmozott végfelhasználási energiamegtakarítás megvalósuljon.
- (13) Aránytalan lenne azonban e követelményt Ciprus és Málta számára is előírni. E szigeten fekvő kis tagállamok energiapiaca ugyanis sajátos jellemzőkkel bír – például csak egy villamosenergia-forgalmazó van, hiányoznak a földgázszállító hálózatok, valamint a távfűtési és -hűtési rendszerek, továbbá kisméretűek a kőolaj-forgalmazó vállalkozások –, amelyek jelentős mértékben korlátozzák az energiamegtakarítási kötelezettség teljesítése céljából bevezethető intézkedések körét. E sajátos jellemzőkhöz társul még az említett tagállamok energiapiacának kis mérete is. Ezért Ciprustól és Máltától azt kell megkövetelni, hogy mindössze a 2021 és 2030 közötti időszakban a végsőenergia-fogyasztás 0,24 %-ának megfelelő új megtakarítással egyenértékű halmozott végfelhasználási energiamegtakarítást érjen el.
- (14) Amennyiben kötelezettségi rendszert alkalmaznak, a tagállamoknak objektív és megkülönböztetésmentes kritériumok alapján kötelezett feleket kell kijelölniük az energiaelosztók, a kiskereskedelmienergia-értékesítő vállalkozások és a közlekedési célú üzemanyag-elosztók vagy a kiskereskedelmi közlekedési célú üzemanyag-értékesítők közül. Az ilyen elosztók vagy kiskereskedők bizonyos kategóriáinak kijelölése vagy kijelölés alóli mentesítése nem értelmezhető úgy, mint ami összeegyeztethetetlen a megkülönböztetésmentesség elvével. A tagállamok tehát választhatnak, hogy az említett elosztók vagy kiskereskedők vagy csak azok bizonyos kategóriái vannak-e kötelezett félként kijelölve.
- (15) A tagállamok közlekedés területén meghozott energiahatékonyság-javító intézkedései figyelembe vehetők végfelhasználási energiamegtakarítási kötelezettségük elérése szempontjából. Ezek az intézkedések olyan szakpolitikákat foglalnak magukban, amelyek célja egyebek mellett az energiahatékonyabb járművek, a kerékpározásra, a gyaloglásra és a közösségi közlekedésre történő váltás, illetve a közlekedési igényt csökkentő mobilitás és városrendezés népszerűsítése. Ezen túlmenően az új, energiahatékonyabb járművek elterjedését felgyorsító rendszerek, illetve a kilométerenkénti energiafelhasználást csökkentő, jobb teljesítményű üzemanyagokra történő átállást előmozdító szakpolitikák szintén beszámíthatók, amennyiben megfelelnek az ezen irányelv által módosított 2012/27/EU irányelv V. mellékletében foglalt lényegességi és adicionalitási követelményeknek. Ezeknek az intézkedéseknek adott esetben összhangban kell lenniük a 2014/94/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv⁽¹⁾ alapján meghatározott nemzeti szakpolitikai keretekkel.
- (16) A tagállamok által az (EU) 2018/842 európai parlamenti és tanácsi rendelet⁽²⁾ alapján meghozott intézkedések, amelyek ellenőrizhető, és mérhető vagy megbecsülhető energiahatékonysági javulást eredményeznek, költség-hatékony módnak tekinthetők ahhoz, hogy a tagállamok teljesítsék az ezen irányelvvel módosított 2012/27/EU irányelv alapján fennálló energiamegtakarítási kötelezettségüket.
- (17) Annak alternatívájaként, hogy a kötelezett felektől megköveteljék az ezen irányelvvel módosított 2012/27/EU irányelv 7. cikkének (1) bekezdése szerinti halmozott végfelhasználási energiamegtakarítások mennyiségének elérését, lehetővé kell tenni a tagállamok számára, hogy kötelezettségi rendszereikben engedélyezzék a kötelezett felek számára vagy megköveteljék a kötelezett felektől a nemzeti energiahatékonysági alaphoz való hozzájárulást.
- (18) A 7. cikk ezen irányelvvel bevezetett (4) és (5) bekezdésének sérelme nélkül, a tagállamoknak és a kötelezett feleknek minden rendelkezésre álló eszközt és technológiát fel kell használniuk a az előírt halmozott végfelhasználási energiamegtakarítás elérése érdekében, ideértve a hatékony távfűtési és távhűtési rendszerekben alkalmazott fenntartható technológiák, a hatékony távfűtési és távhűtési infrastruktúrák, valamint az energetikai auditok,

⁽¹⁾ Az Európai Parlament és a Tanács 2014/94/EU irányelve (2014. október 22.) az alternatív üzemanyagok infrastruktúrájának kiépítéséről (HL L 307., 2014.10.28., 1. o.).

⁽²⁾ Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/842 rendelete (2018. május 30.) a Párizsi Megállapodásban vállalt kötelezettségek teljesítése érdekében a tagállamok által 2021-től 2030-ig kötelezően teljesítendő, az éghajlat-politikai fellépéshez hozzájáruló éves üvegházhatású-gáz kibocsátás-csökkentések meghatározásáról, valamint az 525/2013/EU rendelet módosításáról (HL L 156., 2018.6.19., 26. o.).

illetve az azokkal egyenértékű gazdálkodási rendszerek előmozdítását, feltéve, hogy a bejelentett energiamegtakarítások megfelelnek az ezen irányelvvel módosított 2012/27/EU irányelv 7. cikkében és V. mellékletében megállapított követelményeknek. A tagállamoknak nagyfokú rugalmasságra kell törekedniük az alternatív szakpolitikai intézkedések kidolgozása és végrehajtása során.

- (19) A hosszú távú energiahatékonysági intézkedések 2020 után továbbra is energiamegtakarításhoz fognak vezetni, de ahhoz, hogy hozzájáruljanak az Unió 2030-as energiahatékonysági célkitűzésének eléréséhez, ezeknek az intézkedéseknek a 2020 utáni időszakban új megtakarítást kell eredményezniük. Másrészt a 2020. december 31-e után elért energiamegtakarítás nem számítható bele a 2014. január 1-jétől 2020. december 31-ig tartó időszakra előírt halmozott végfelhasználási energiamegtakarításba.
- (20) Az új megtakarításnak a szokásos keretekhez képest többletmegtakarításnak kell lennie, tehát az a megtakarítás, amelyre mindenképpen sor került volna, nem számítható bele az energiamegtakarítási követelmények elérésébe. A bevezetett intézkedések hatásának kiszámítása során kizárólag a közvetlenül az adott energiahatékonysági intézkedéshez kapcsolódó változásként mért nettó megtakarítást kell figyelembe venni. A nettó megtakarítás kiszámításához a tagállamoknak meg kell állapítaniuk egy olyan alapforgatókönyvet, amely rámutat arra, hogyan alakulna a helyzet az adott intézkedés hiányában. Az adott szakpolitikai intézkedést az említett alapforgatókönyvhöz képest kell értékelni. A tagállamoknak figyelembe kell venniük, hogy ugyanabban az időszakban más olyan szakpolitikai intézkedésekre is sor kerülhet, amelyek hatást gyakorolhatnak az energiamegtakarítás mennyiségére, tehát nem minden, az értékelés tárgyát képező adott szakpolitikai intézkedés bevezetése óta bekövetkezett változás tulajdonítható egyedül az adott szakpolitikai intézkedésnek. Annak biztosítása érdekében, hogy teljesüljön a lényegesség követelménye, a kötelezett, a részt vevő vagy a megbízott felek tevékenységeinek ténylegesen hozzá kell járulniuk a bejelentett energiamegtakarítás eléréséhez.
- (21) A villamos energia szállításában és elosztásában rejlő energiamegtakarítási potenciál növelése érdekében az energiamegtakarítás kiszámításakor adott esetben fontos figyelembe venni az energiaellátási lánc valamennyi szakaszát.
- (22) A hatékony vízgazdálkodás jelentős mértékben hozzájárulhat az energiamegtakarításhoz. A vízügyi ágazat és a szennyvíztisztító ágazat villamosenergia-felhasználása az Unió villamosenergia-felhasználásának 3,5 %-át teszi ki, és ez a részarány várhatóan növekedni fog. Ugyanakkor a vízszivárgás az Unióban a teljes vízfogyasztás 24 %-át teszi ki, az energiaágazat pedig a legnagyobb vízfogyasztó, amelynek fogyasztása az összefogyasztás 44 %-át teszi ki. Teljeskörűen fel kell térképezni, hogy milyen potenciális energiamegtakarítással jár az intelligens technológiák és folyamatok alkalmazása.
- (23) Az Európai Unió működéséről szóló szerződés 9. cikkével összhangban az Unió energiahatékonysági politikáinak inkluzívnak kell lenniük, és ezért az energiaszegénység által érintett fogyasztók számára is hozzáférést kell biztosítani az energiahatékonysági intézkedésekhez. Az épületek energiahatékonysága javításának különösen a kiszolgáltatott helyzetben lévő háztartások – ideértve az energiaszegénység által érintetteket – és adott esetben a szociális bérlakásban élők javát kell szolgálnia. A tagállamok már most is megkövetelhetik a kötelezett felektől, hogy energiatakarékossági intézkedéseik az energiaszegénységhez kapcsolódó szociális célokat is tartalmazzanak, és ezt a lehetőséget egyrészt ki kell terjeszteni az alternatív szakpolitikai intézkedésekre és a nemzeti energiahatékonysági alapokra, másrészt kötelezettséggé kell átalakítani, miközben továbbra is teljes rugalmasságot kell biztosítani a tagállamoknak az ilyen intézkedések mérete, alkalmazási köre és tartalma tekintetében. Ha egy energiahatékonysági kötelezettségi rendszer nem tesz lehetővé egyéni energiafogyasztókkal kapcsolatos intézkedéseket, akkor a tagállam egyedül alternatív szakpolitikai intézkedések útján hozhat az energiaszegénység enyhítését célzó intézkedéseket.
- (24) Az Unióban mintegy 50 millió háztartást érint az energiaszegénység. Az energiahatékonysági intézkedéseknek emiatt központi jelentőségűeknek kell lenniük minden, az energiaszegénység és a fogyasztói kiszolgáltatottság felszámolására irányuló költségvetési stratégiában, és ki kell egészíteniük a tagállami szintű szociális biztonság politikáikat. Annak biztosítása érdekében, hogy az energiahatékonysági intézkedések fenntarthatóan csökkentsék a bérlők energiaszegénységét, figyelembe kell venni ezen intézkedések költségvetési hatékonyságát, valamint az ingatlan tulajdonosok és -bérlők számára való megfizethetőségét, és tagállami szinten garantálni kell ezen intézkedések megfelelő pénzügyi támogatását. Az Unió épületállományának a Párizsi Megállapodás célkitűzéseivel összhangban hosszú távon közel nulla energiaigényűvé kell válnia. Az épületfelújítások jelenlegi aránya nem elégséges, és az energiaszegénységben élő, alacsony jövedelmű polgárok által lakott épületeket a legnehezebb elérni. Ezért különösen fontosak az ezen irányelvben az energiamegtakarítási kötelezettségekre és az energiahatékonysági kötelezettségi rendszerekre vonatkozóan megállapított intézkedések, valamint az alternatív szakpolitikai intézkedések.
- (25) Alacsony fogyasztói energiakiadásokat kell elérni a fogyasztóknak az energiafelhasználásuk csökkentésében való támogatásával, az épületek energiaigényének csökkentése és a háztartási készülékek hatékonyságának javítása révén, amelyekhez társulnia kell a közösségi közlekedéssel és a kerékpározással összekapcsolt, alacsony energiaigényű közlekedési módok biztosításának is.

- (26) Létfontosságú valamennyi uniós polgár figyelmét felhívni a fokozott energiahatékonyság előnyeire és pontos információkat biztosítani számukra arról, hogy az milyen módokon valósítható meg. A fokozott energiahatékonyság rendkívül fontos az Unió energiaellátásának biztonsága szempontjából is, mivel csökkenti az Uniónak az energiahordozók harmadik országokból történő behozatalától való függőségét.
- (27) A fogyasztók számára teljes mértékben átláthatóvá kell tenni a meghozott energiahatékonysági intézkedések költségeit és hasznait, beleértve a megtérülési időket is.
- (28) Az ezen irányelvvel módosított 2012/27/EU irányelv végrehajtása során és az energiahatékonyság területére vonatkozó más intézkedések meghozatalakor a tagállamoknak kiemelt figyelmet kell fordítaniuk az energiahatékonysági intézkedések közötti szinergiára és a nemzeti erőforrások hatékony felhasználására, a körforgásos gazdaság elveivel összhangban.
- (29) Az új üzleti modellek és technológiák hasznosítása révén a tagállamoknak törekedniük kell arra, hogy előmozdítsák és megkönnyítsék az energiahatékonysági intézkedések elterjedését, többek között a nagy- és kisfelhasználóknak nyújtandó innovatív energiaszolgáltatások révén.
- (30) Az „Új irányvonal az energiafogyasztók számára” című, 2015. július 15-i bizottság közleményben foglalt intézkedések részeként, az energiaunió és a hőtechnikai stratégia összefüggésében meg kell erősíteni a fogyasztók ahhoz fűződő alapvető jogát, hogy energiafogyasztásukról kellő időben pontos, megbízható és egyértelmű információkat kapjanak. A 2012/27/EU irányelv 9–11. cikkét és VII. mellékletét módosítani kell az energiafogyasztásra vonatkozó gyakori és kibővített visszajelzés előírása érdekében, amennyiben az a meglévő mérőszközöket tekintve műszakilag megvalósítható és költséghatékony. Ez az irányelv egyértelművé teszi, hogy az almerés költséghatékonysága attól függ, hogy a vonatkozó költségek arányban vannak-e a lehetséges energiamegtakarítással. Az almerések költséghatékonyságának értékeléséhez figyelembe lehet venni az adott épületben tervezett egyéb konkrét intézkedések – mint például egy közelgő felújítás – hatásait is.
- (31) Ez az irányelv azt is egyértelművé teszi, hogy a központi rendszerből biztosított fűtés, hűtés és használati meleg víz tekintetében a számlázásra és a számlázással, illetve fogyasztással kapcsolatos információkra vonatkozó jog azokat a fogyasztókat is megilleti, akik nem állnak közvetlen, egyéni szerződéses kapcsolatban az energiaszolgáltatóval. A „végső felhasználó” fogalom meghatározása értelmezhető úgy, hogy az csak azokra a természetes vagy jogi személyekre vonatkozik, akik vagy amelyek az energiaszolgáltatóval kötött közvetlen, egyéni szerződés alapján vásárolnak energiát. A releváns rendelkezések alkalmazásában ezért be kell vezetni a „hasznosító fogyasztó” kifejezést, amely a fogyasztók szélesebb csoportjára vonatkozik, és a saját végső használatra fűtést, hűtést vagy használati meleg vizet vásárló végső felhasználók mellett ki kell terjednie az önálló épületeknek vagy az olyan többlakásos vagy több célra használt épületek önálló egységeinek a lakóira, amelyekben az ilyen egységeket egy központi rendszerből látják el, és ahol a lakóknak nincs közvetlen vagy egyéni szerződése az energiaszolgáltatóval. Az „almérés” fogalma az ilyen épületek önálló egységeiben történő fogyasztásmérést jelenti.
- (32) A hőenergia egyedi fogyasztása elszámolása átláthatóságának elérése és ezáltal az almerés megvalósításának megkönnyítése érdekében a tagállamoknak biztosítaniuk kell, hogy átlátható és a nyilvánosság számára hozzáférhető nemzeti szabályok kerüljenek megállapításra a többlakásos vagy több célra használt épületek fűtési, hűtési vagy használati melegvíz költségeinek elosztására vonatkozóan. Az átláthatóság mellett a tagállamok fontolóra vehetnék az almerési szolgáltatások nyújtása terén a versenyt erősítő intézkedések meghozatalát, elősegítve ezáltal azt, hogy a hasznosító fogyasztók költségei észszerűek legyenek.
- (33) 2020. október 25-ig az újonnan telepített hőfogyasztásmérőknél és fűtési költségmegosztóknál távolról is leolvashatóknak kell lenniük a fogyasztási információk költséghatékony és gyakori rendelkezésre bocsátásának biztosítása érdekében. A 2012/27/EU irányelvnek az ezen irányelvvel a fűtésre, a hűtésre és a használati meleg vízre vonatkozó fogyasztásmérésre; a fűtésre, a hűtésre és a használati meleg vízre vonatkozó almerésre és költségmegosztásra; a távolról való leolvashatóságra vonatkozó követelményre; a fűtésre, a hűtésre és a használati meleg vízre vonatkozó fogyasztási és számlainformációkra; a fűtésre, a hűtésre és a használati meleg vízre vonatkozó mérési, fogyasztási és számlainformációkhoz való hozzáférés költségére; és a fűtésre, hűtésre, valamint használati meleg vízre vonatkozó fogyasztási és számlainformációk minimumkövetelményeire vonatkozóan bevezetett módosításai csak a központi rendszerből biztosított fűtésre, hűtésre és használati meleg vízre alkalmazandók. A tagállamok szabadon dönthetnek arról, hogy az elsétálás vagy mobil távleolvasásos technológiák távolról is leolvashatóknak tekintendők-e. A távolról is leolvasható eszközök esetén a leolvasáshoz nincs szükség hozzáférésre az egyes lakásokhoz vagy egységekhez.
- (34) A tagállamoknak figyelembe kell venniük annak tényét, hogy az energiafogyasztás mérésére szolgáló új technológiák sikeres alkalmazása nagyobb mértékű beruházást igényel az oktatásba és a készségfejlesztésbe, mind a felhasználók, mind pedig az energiaszolgáltatók oldalán.

- (35) A számlainformációk és az éves kimutatások a fogyasztók energiafogyasztásukról való tájékoztatásának fontos eszközei. A fogyasztásra és a költségekre vonatkozó adatok olyan egyéb információkat is közvetíthetnek, amelyek segítik a fogyasztókat abban, hogy összehasonlítsák aktuális szerződési feltételeiket más ajánlatokkal, valamint hogy panaszt tegyenek, illetve alternatív vitarendezési mechanizmusokhoz folyamodjanak. Ugyanakkor tekintettel arra, hogy a számlázással kapcsolatos viták a fogyasztói panaszok gyakori forrásai, valamint hogy azok hozzájárulnak a fogyasztók tartósan alacsony elégedettségi szintjéhez és az energiaszolgáltató melletti elkötelezettségükhöz, a számlákat egyszerűbbé, egyértelműbbé és érthetőbbé kell tenni, valamint biztosítani kell, hogy a különálló eszközök, úgymint a számlainformációk, a tájékoztató eszközök és az éves kimutatások tartalmazzanak minden ahhoz szükséges információt, hogy a fogyasztók szabályozhassák energiafogyasztásukat, összehasonlíthassák az ajánlatokat és szolgáltatót válthassanak.
- (36) A tagállami intézkedéseket jól megtervezett, hatékony uniós finanszírozási eszközökkel – például az európai strukturális és beruházási alapok, az Európai Stratégiai Beruházási Alap –, valamint az Európai Beruházási Bank (EBB) és az Európai Újjáépítési és Fejlesztési Bank (EBRD) általi finanszírozás révén kell támogatni, amelyeknek az energiaellátási lánc minden szakaszában támogatniuk kell az energiahatékonysági beruházásokat, és egy differenciált diszkontrácion alapuló modellt használó, átfogó költség-haszon elemzést kell alkalmazniuk. A pénzügyi támogatásnak az energiahatékonyság növelésére irányuló költség-hatékonny módszerekre kell fókuszálnia, amelyek az energiafogyasztás csökkenését eredményezik. Az EBB-nek és az EBRD-nek a nemzeti fejlesztési bankokkal együttműködve meg kell terveznie, létre kell hoznia és finanszíroznia kell az energiahatékonysági ágazatra szabott programokat és projekteket, többek között az energiaszegénységben élő háztartások tekintetében.
- (37) Annak érdekében, hogy lehetővé váljon a 2012/27/EU irányelv mellékletei és az egységes határfok-referenciaértékek aktualizálása, a Bizottság részére adott felhatalmazást ki kell bővíteni. Különösen fontos, hogy a Bizottság az előkészítő munkája során megfelelő konzultációkat folytasson, többek között szakértői szinten is, és hogy a konzultációkra a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásnak⁽¹⁾ megfelelően kerüljön sor. A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésében való egyenlő részvétel biztosítása érdekében az Európai Parlament és a Tanács a tagállamok szakértőivel egyidejűleg kap kézhez minden dokumentumot, és szakértőik rendszeresen részt vehetnek a Bizottság felhatalmazáson alapuló jogi aktusok előkészítésével foglalkozó szakértői csoportjainak ülésein.
- (38) Annak érdekében, hogy értékelni lehessen az ezen irányelvvel módosított 2012/27/EU irányelv hatékonyságát, be kell vezetni az említett irányelv általános felülvizsgálatának elvégzésére és a 2024. február 28-ig az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak benyújtandó jelentésre vonatkozó követelményt. Ennek a felülvizsgálatnak az ENSZ Éghajlatváltozási Keretegyezményének 2023-as globális értékelése utáni időszakra kell esnie annak lehetővé tétele érdekében, hogy az említett folyamathoz szükséges valamennyi kiigazítást be lehessen vezetni, figyelembe véve a gazdaság és az innováció területének fejleményeit is.
- (39) Annak érdekében, hogy képesek legyenek megfelelően kezelni saját éghajlatuk, kultúrájuk és társadalmuk sajátosságait, a helyi és regionális hatóságok számára vezető szerepet kell biztosítani a 2012/27/EU irányelvben megállapított intézkedések kialakítása és megtervezése, végrehajtása, valamint értékelése tekintetében.
- (40) Tekintettel a villamosenergia-termelési ágazatban megfigyelhető műszaki haladásra és a megújuló energiaforrások egyre nagyobb arányára, a kWh-ban kifejezett villamosenergia-megtakarítások esetében alkalmazott alapértelmezett együtthatót felül kell vizsgálni annak érdekében, hogy tükrözze a villamos energiára alkalmazandó primerenergia átalakítási tényező tekintetében bekövetkezett változásokat. A villamos energia vonatkozásában a primerenergia átalakítási tényezőnek az energiamixet tükröző kiszámítása éves átlagértékeken alapul. A fizikai energiatartalom bejelentési módszert a nukleáris alapú villamosenergia- és hőtermelés esetében használják, a technikai átalakítási határfokok módszerét pedig a fosszilis energiahordozóból vagy biomasszából történő villamosenergia- és hőtermelés esetében. Az éghetetlen megújuló energiaforrások esetében alkalmazott módszer a teljes primer energián alapuló megközelítésből nyert közvetlen egyenérték. A kapcsolt energiatermelésből származó villamos energia primerenergia-arányának kiszámítására a 2012/27/EU irányelv II. mellékletében foglalt módszer alkalmazandó. Nem egy marginális, hanem egy átlagos piaci pozíció használandó. A feltételezett átalakítási határfok az éghetetlen megújuló energiaforrások esetében 100 %, a geotermikus erőművek esetében 10 %, az atomerőművek esetében pedig 33 %. A kapcsolt energiatermelés teljes hatékonyságának kiszámítása a legfrissebb Eurostat-adatok alapján történik. A rendszerhatárok tekintetében a primerenergia átalakítási tényező valamennyi energiaforrás esetében 1. A primerenergia átalakítási tényező értéke 2018-ra vonatkozik, és a PRIMES modell referencia-forgatókönyvnek a 2015-re és a 2020-ra vonatkozó legújabb változatából interpolált és a 2016-ig Eurostat-adatokkal kiigazított adatokon alapul. Az elemzés a tagállamokra és Norvégiára terjed ki. Norvégia esetében az adatkészlet a villamosenergia-piaci átviteli rendszer-üzemeltetők európai hálózatának adatain alapul.
- (41) Az uniós jog végrehajtásából származó energiamegtakarítást nem kell bejelenteni, kivéve, ha egy olyan intézkedés eredménye, amely túlmutat az adott uniós jogi aktusban előírt minimumon úgy, hogy ambíciózusabb energiahatékonysági követelményeket határoz meg tagországi szinten, vagy úgy, hogy fokozza az intézkedés hatékonyságát. Az épületekben jelentős potenciál rejlik az energiahatékonyság további növelése szempontjából, és az épületfelújítás az energiamegtakarítás fokozásának egyik alapvető és hosszú távú, méretgazdaságossági előnyökkel

⁽¹⁾ HL L 123., 2016.5.12., 1. o.

rendelkező eleme. Ezért egyértelművé kell tenni, hogy minden, a meglévő épületek felújítását előmozdító intézkedésből származó energiamegtakarítást be lehet jelenteni, ha az többletmegtakarítást képvisel azokhoz a megtakarításokhoz képest, amelyek a szakpolitikai intézkedés hiányában is megvalósultak volna, valamint ha a tagállam igazolja, hogy a kötelezett, a részt vevő vagy a megbízott fél ténylegesen hozzájárult a bejelentett energiamegtakarítás eléréséhez.

- (42) Az energiaunióra vonatkozó stratégiával és a minőségi jogalkotás elveivel összhangban nagyobb jelentőséget kell tulajdonítani a nyomon követésre és az ellenőrzésre vonatkozó azon szabályoknak, amelyek az energiahatékonysági kötelezettségi rendszerek és az alternatív szakpolitikai intézkedések végrehajtására vonatkoznak, ideértve az intézkedések statisztikailag reprezentatív mintájának ellenőrzésére vonatkozó követelményt. Az ezen irányelvvel módosított 2012/27/EU irányelvben az energiahatékonyságot javító intézkedések „egy statisztikailag jelentős része és reprezentatív mintája” kifejezést úgy kell érteni, hogy meg kell határozni az adott energiatakarékosági intézkedések statisztikai sokaságának egy olyan részhalmazát, amely megfelelően tükrözi valamennyi energiatakarékosági intézkedés teljes sokaságát, és így lehetővé teszi az összes intézkedés megbízhatóságára vonatkozó észszerűen megbízható következtetések levonását.
- (43) Az épületeken vagy az épületekben megújulóenergia-technológiák útján termelt energia csökkenti a fosszilis energiahordozókból biztosított energia mennyiségét. Az energiafogyasztás csökkentése és a megújuló energiaforrások felhasználása az épületekben fontos intézkedések az Unió energiatartósságának és üvegházhatásúgáz-kibocsátásának csökkentése szempontjából, különös tekintettel a 2030-ra kitűzött, ambiciózus éghajlat- és energiapolitikai célokra, valamint a Párizsi Megállapodás keretében tett globális kötelezettségvállalásra. Halmozott energiamegtakarítási kötelezettségük céljából a tagállamok a rájuk vonatkozó energiamegtakarítási követelmények teljesítése érdekében adott esetben figyelembe vehetik az épületeken vagy az épületekben saját használatra termelt megújuló energiából származó energiamegtakarítást.
- (44) A tagállamoknak és a Bizottságnak a magyarázó dokumentumokról szóló, 2011. szeptember 28-i együttes politikai nyilatkozatával összhangban ⁽¹⁾ a tagállamok vállalták, hogy az átültető intézkedéseikről szóló értesítéshez indokolt esetben egy vagy több olyan dokumentumot mellékelnek, amely megmagyarázza az irányelv elemei és az azt átültető nemzeti jogi eszközök megfelelő részei közötti kapcsolatot. Ezen irányelv tekintetében a jogalkotó úgy ítéli meg, hogy ilyen dokumentumok megküldése indokolt.
- (45) mivel ezen irányelv céljait, nevezetesen az Unió 20 %-os energiahatékonysági célkitűzéseinek 2020-ig, és legalább 32,5 %-nak pedig 2030-ig történő megvalósítását, valamint az említett időpontokat követően elérendő további energiahatékonysági előrelépések lehetőségének megteremtését a tagállamok nem tudják kielégítően megvalósítani, az Unió szintjén azonban a fellépés terjedelme vagy hatásai miatt e célok jobban megvalósíthatók, az Unió intézkedéseket hozhat az Európai Unióról szóló szerződés 5. cikkében foglalt szubszidiaritás elvének megfelelően. Az említett cikkben foglalt arányosság elvének megfelelően ez az irányelv nem lépi túl az e célok eléréséhez szükséges mértéket.
- (46) A 2012/27/EU irányelvet ezért ennek megfelelően módosítani kell,

ELFOGADTA EZT AZ IRÁNYELVET:

1. cikk

A 2012/27/EU irányelv a következőképpen módosul:

1. Az 1. cikk (1) bekezdése helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Ez az irányelv egy intézkedésekből álló közös keretrendszert hoz létre az energiahatékonyságnak az Unió egészében történő előmozdítására annak érdekében, hogy az Unió 2020-ig elérendő 20 %-os kiemelt energiahatékonysági célkitűzései és 2030-ig elérendő legalább 32,5 %-os kiemelt energiahatékonysági célkitűzései teljesüljenek, valamint megteremti annak lehetőségét, hogy az említett időpontokat követően további előrelépést lehessen elérni az energiahatékonyság terén.

Ez az irányelv szabályokat állapít meg az energiaellátás és -felhasználás hatékonysága előtt álló energiapiaci akadályok és piaci hiányosságok megszüntetésére, valamint 2020-ig, illetve 2030-ig teljesítendő indikatív nemzeti energiahatékonysági célkitűzések és hozzájárulások megállapítását írja elő.

Ez az irányelv hozzájárul az »első az energiahatékonyság« elv megvalósításához.”

2. A 3. cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(4) A Bizottság 2022. október 31-ig értékeli, hogy az Unió elérte-e a 2020-ra vonatkozó kiemelt energiahatékonysági célkitűzéseket.

⁽¹⁾ HL C 369., 2011.12.17., 14. o.

(5) Az (EU) 2018/1999 rendelet (*) 4. és 6. cikkével összhangban valamennyi tagállam nemzeti indikatív energiahatékonysági hozzájárulást állapít meg az Uniónak az ezen irányelv 1. cikke (1) bekezdésében meghatározott, 2030-ig elérendő célkitűzések tekintetében. Az említett hozzájárulások megállapítása során a tagállamok figyelembe veszik, hogy az Unió 2030. évi energiafogyasztása nem haladhatja meg az 1 273 Mtoe primer energiát, és/vagy a 956 Mtoe végső energiát. Az (EU) 2018/1999 rendelet 3. és 7–12. cikkében említett integrált nemzeti energia- és klímatervek keretében és azzal összhangban, a tagállamok értesítik a Bizottságot az említett hozzájárulásokról.

(6) A Bizottság értékeli az Unió 2030-ig elérendő, az 1. cikk (1) bekezdésében meghatározott kiemelt energiahatékonysági célkitűzéseit annak céljából, hogy 2023-ig jogalkotási javaslatot nyújtson be az említett célkitűzések felfelé történő módosítására, amennyiben gazdasági vagy technológiai fejlemények jelentős költségcsökkentést tesznek lehetővé, vagy ha erre az Unió által a dekarbonizáció vonatkozásában vállalt nemzetközi kötelezettségek teljesítése érdekében szükség van.

(*) Az Európai Parlament és a Tanács (EU) 2018/1999 rendelete (2018. december 11.) az energiaunió és az éghajlat-politika irányításáról, valamint a 663/2009/EK és a 715/2009/EK európai parlamenti és tanácsi rendelet, a 94/22/EK, a 98/70/EK, a 2009/31/EK a 2009/73/EK, a 2010/31/EU, a 2012/27/EU és a 2013/30/EU európai parlamenti és tanácsi irányelv, a 2009/119/EK és az (EU) 2015/652 tanácsi irányelv módosításáról, továbbá az 525/2013/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet hatályon kívül helyezéséről (HL L 328., 2018.12.21., 1. o.).”

3. A 7. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„7. cikk

Energiamegtakarítási kötelezettség

(1) A tagállamok legalább az alábbiakkal egyenértékű halmozott végfelhasználási energiamegtakarítást érnek el:

- a) 2014. január 1-jétől 2020. december 31-ig minden évben a végső felhasználók számára évente értékesített energiovolumen 1,5 %-ának megfelelő új megtakarítás a 2013. január 1-jét megelőző legutóbbi hároméves időszak átlagában. Az említett számításból részben vagy egészben kihagyható a közlekedésben való felhasználásra értékesített energiovolumen;
- b) 2021. január 1-jétől 2030. december 31-ig minden évben az éves végsőenergia-fogyasztás 0,8 %-ának megfelelő új megtakarítás a 2019. január 1-jét megelőző legutóbbi hároméves időszak átlagában. E követelménytől eltérve, Ciprus és Málta 2021. január 1-jétől 2030. december 31-ig minden évben az éves végsőenergia-fogyasztás 0,24 %-ának megfelelő új megtakarítást ér el a 2019. január 1-jét megelőző legutóbbi hároméves időszak átlagában.

A tagállamok azt az energiamegtakarítást számíthatják be, amely 2020. december 31-ig, vagy ezen időpontot követően bevezetett szakpolitikai intézkedésekből származik, feltéve, hogy ezek az intézkedések 2020. december 31. után megvalósítandó új egyéni fellépéseket eredményeznek.

A tagállamoknak a 2030 utáni tízéves időszakokban az első albekezdés b) pontjával összhangban továbbra is el kell érniük az évenkénti új megtakarítást, kivéve, ha a Bizottság által 2027-ig, majd azt követően tízévente végzett felülvizsgálatok arra a megállapításra jutnak, hogy ez nem szükséges az Unió 2050-re szóló, hosszú távú energiaügyi és éghajlat-politikai célkitűzéseinek eléréséhez.

A tagállamok döntenek el, hogy az új megtakarítás kiszámított mennyiségét hogyan szakaszolják az első albekezdés a) és b) pontjában említett időszakokon belül, feltéve, hogy minden egyes kötelezettségi időszak végéig sikerült elérni az előírt teljes halmozott végfelhasználási energiamegtakarítást.

(2) Amennyiben a tagállamok elérik legalább az (1) bekezdés első albekezdésének b) pontjában említett halmozott végfelhasználási energiamegtakarításukra vonatkozó kötelezettségüket, az előírt energiamegtakarítás mennyiségét a következő egy vagy több módon számíthatják ki:

- a) éves megtakarítási arány alkalmazása a végső felhasználók számára értékesített energiovolumenre vagy a végsőenergia-fogyasztásra, a 2019. január 1-jét megelőző legutóbbi hároméves időszak átlagában;
- b) a közlekedésben felhasznált energia részben vagy egészben történő kihagyása a számítási alapértékből;
- c) a (4) bekezdésben foglalt lehetőségek valamelyikének kihasználása.

(3) Amennyiben a tagállamok a (2) bekezdés a), b) vagy c) pontjában meghatározott lehetőségekhez folyamodnak, meghatározzák a következőket:

- a) a halmozott végfelhasználási energiamegtakarításuk kiszámításához alkalmazandó saját éves megtakarítási arányuk, amelynek biztosítania kell, hogy a nettó energiamegtakarításuk végső mennyisége ne legyen kevesebb az (1) bekezdés első albekezdésének b) pontjában előírtnál; és
- b) saját számítási alapértékük, amelyből részben vagy egészben kihagyhatják a közlekedésben felhasznált energiát.

(4) A (5) bekezdésre is figyelemmel minden egyes tagállam:

- a) elvégezheti az (1) bekezdés első albekezdésének a) pontjában előírt számítást 2014-ben és 2015-ben 1 %-os értékeket alkalmazva; 2016-ban és 2017-ben 1,25 %-os értékeket alkalmazva; 2018-ban, 2019-ben és 2020-ban pedig 1,5 %-os értékeket alkalmazva;
- b) az (1) bekezdés első albekezdésének a) pontjában említett kötelezettségi időszak tekintetében kizárhatja a számításból a 2003/87/EK irányelv I. mellékletében felsorolt ipari tevékenységek során felhasznált értékesített energia volumenének, vagy az említett albekezdés b) pontjában említett kötelezettségi időszak tekintetében a 2003/87/EK irányelv I. mellékletében felsorolt ipari tevékenységek során fogyasztott végső energia volumenének egy részét vagy egészét;
- c) beszámíthatja az előírt energiamegtakarítás mennyiségébe az energiaátalakítási, -szállítási és -elosztási ágazatban – ezen belül a hatékony távfűtési és távhűtési infrastruktúra terén – a 14. cikk (4) bekezdésében, a 14. cikk (5) bekezdésének b) pontjában valamint a 15. cikk (1)–(6) és (9) bekezdésében foglalt követelmények végrehajtásának eredményeként elért energiamegtakarítást. A tagállamok tájékoztatják a Bizottságot azokról a szakpolitikai intézkedéseikről, amelyeket e pont alapján kívánnak meghozni a 2021. január 1-jétől 2030. december 31-ig tartó időszakra az integrált nemzeti energia- és klímaterveik részeként. Ezen intézkedések hatását az V. melléklettel összhangban kell kiszámítani és be kell illeszteni az említett tervekbe;
- d) beszámíthatja az előírt energiamegtakarítás mennyiségébe a 2008. december 31. óta újonnan végrehajtott és 2020-ban az (1) bekezdés első albekezdésének a) pontjában említett kötelezettségi időszak tekintetében, 2020-at követően pedig az (1) bekezdés első albekezdésének b) pontjában említett időszak tekintetében még továbbra is hatással bíró egyéni fellépésekből származó, mérhető és ellenőrizhető energiamegtakarítást;
- e) beszámíthatja az előírt energiamegtakarítás mennyiségébe a szakpolitikai intézkedésekből származó energiamegtakarítást, feltéve, hogy igazolható, hogy ezek az intézkedések olyan egyéni fellépéseket eredményeznek, amelyek 2018. január 1-jétől 2020. december 31-ig kerülnek megvalósításra, és amelyek 2020. december 31. után eredményeznek megtakarítást;
- f) az előírt energiamegtakarítás mennyiségének kiszámítása során kihagyhatja a számításból a megújulóenergia-technológiák új telepítésének előmozdítására irányuló szakpolitikai intézkedések eredményeként az épületeken vagy az épületekben saját használatra termelt, ellenőrizhető energiamennyiség 30 %-át;
- g) beszámíthatja az előírt energiamegtakarítás mennyiségébe a 2014. január 1-jétől 2020. december 31-ig tartó kötelezettségi időszakra előírt energiamegtakarításon felüli energiamegtakarítást, feltéve, hogy ez a megtakarítás a 7a. és a 7b. cikkben említett olyan szakpolitikai intézkedések alapján megvalósított egyéni fellépésekből származik, amelyekről a tagállamok beszámoltak a nemzeti energiahatékonysági cselekvési tervekben és jelentést tettek az elért eredményekről szóló jelentéseikben a 24. cikkkel összhangban.

(5) Az (1) bekezdés első albekezdésének a) és b) pontjában említett időszakok tekintetében a tagállamok elkülönítetten alkalmazzák a (4) bekezdés alapján kiválasztott lehetőségeket és külön számítják ki azok hatását a következők szerint:

- a) az (1) bekezdés első albekezdésének a) pontjában említett kötelezettségi időszakra előírt energiamegtakarítás mennyiségének kiszámítása során a tagállamok a (4) bekezdés a)–d) pontját alkalmazhatják. A (4) bekezdés alapján kiválasztott lehetőségek együttesen nem haladhatják meg az (1) bekezdés első albekezdésének a) pontjában említett energiamegtakarítás 25 %-át;
- b) az (1) bekezdés első albekezdésének b) pontjában említett kötelezettségi időszakra előírt energiamegtakarítás mennyiségének kiszámítása során a tagállamok a (4) bekezdés b)–g) pontját alkalmazhatják, amennyiben a (4) bekezdés d) pontjában említett egyéni fellépéseknek 2020. december 31-ét követően továbbra is ellenőrizhető és mérhető hatásuk van. A (4) bekezdés alapján kiválasztott valamennyi lehetőség együttesen nem eredményezheti az energiamegtakarítás (2) és (3) bekezdéssel összhangban kiszámított mennyiségének 35 %-nál nagyobb csökkenését.

Függetlenül attól, hogy a tagállamok részben vagy egészben kihagyják-e a közlekedésben felhasznált energiát a számítási alapértékeikből vagy alkalmazzák-e a (4) bekezdésben felsorolt lehetőségek valamelyikét, biztosítaniuk kell, hogy a végsőenergia-fogyasztást illetően 2021. január 1-jétől 2030. december 31-ig tartó kötelezettségi időszakban elérendő új megtakarítás kiszámított nettó mennyisége ne legyen kevesebb az (1) bekezdés első albekezdésének b) pontjában említett éves megtakarítási arány alkalmazásából származó mennyiségnél.

(6) A tagállamok integrált nemzeti energia- és klímaterveikben az (EU) 2018/1999 rendelet III. mellékletével összhangban ismertetik az e cikk (1) bekezdése első albekezdésének b) pontjában említett, 2021. január 1-jétől 2030. december 31-ig tartó időszak során elérendő energiamegtakarítás mennyiségének kiszámítását, és adott esetben elmagyarázzák, hogy hogyan került meghatározásra az éves megtakarítási arány és a számítási alapérték, valamint hogy az e cikk (4) bekezdésében említett lehetőségek hogyan és milyen mértékben kerültek alkalmazásra.

(7) A 2020. december 31. után elért energiamegtakarítás nem számítható bele a 2014. január 1-jétől 2020. december 31-ig tartó időszakra előírt energiamegtakarítás mennyiségébe.

(8) E cikk (1) bekezdésétől eltérve, azon tagállamok, amelyek lehetővé teszik a kötelezett feleknek, hogy az e cikk (1) bekezdése első albekezdésének a) pontja alkalmazásában éljenek a 7a. cikk (6) bekezdésének b) pontjában említett lehetőséggel, a 2010-et követően, de az e cikk (1) bekezdése első albekezdésének a) pontjában említett kötelezettségi időszakot megelőzően bármely adott évben elért energiamegtakarítást úgy számíthatják be, mintha azt 2013. december 31. után és 2021. január 1. előtt érték volna el, feltéve, hogy az alábbi körülmények mindegyike fennáll:

- a) 2009. december 31. és 2014. december 31. között valamikor hatályban volt az energiahatékonysági kötelezettségi rendszer, amely be volt építve a tagállamnak a 24. cikk (2) bekezdése alapján benyújtott első nemzeti energiahatékonysági cselekvési tervébe;
- b) a megtakarítás a kötelezettségi rendszer keretében keletkezett;
- c) a megtakarítás kiszámítására az V. melléklettel összhangban kerül sor;
- d) a nemzeti energiahatékonysági cselekvési tervekben a 24. cikk (2) bekezdésével összhangban beszámoltak azokról az évekről, amelyekben az elért megtakarítás beszámításra került.

(9) A tagállamok biztosítják, hogy a 7a. és a 7b. cikkben, valamint a 20. cikk (6) bekezdésében említett szakpolitikai intézkedések eredményeként elért megtakarítás kiszámítása az V. melléklettel összhangban történik.

(10) Az e cikk (1) bekezdésében előírt mennyiségű energiamegtakarítást a tagállamok vagy a 7a. cikkben említett energiahatékonysági kötelezettségi rendszer létrehozása révén, vagy a 7b. cikkben említett alternatív szakpolitikai intézkedések meghozatala révén érik el. A tagállamok az energiahatékonysági kötelezettségi rendszert kombinálhatják az alternatív szakpolitikai intézkedésekkel.

(11) Az energiamegtakarítás elérésére vonatkozó kötelezettségeik teljesítését célzó szakpolitikai intézkedések kidolgozásakor a tagállamok figyelembe veszik, hogy az általuk meghatározott kritériumokkal összhangban és az e területen meglévő gyakorlatokat figyelembe véve enyhíteni kell az energiaszegénységet, annak megfelelő mértékű előírásával, hogy a nemzeti energiahatékonysági kötelezettségi rendszerük keretébe tartozó energiahatékonysági intézkedések, alternatív szakpolitikai intézkedések, illetve a nemzeti energiahatékonysági alap keretében finanszírozott programok vagy intézkedések egy részét prioritásként a – például az energiaszegénység által sújtott – kiszolgáltatott helyzetben lévő háztartások és adott esetben a szociális bérlások tekintetében kell végrehajtani.

A tagállamok az (EU) 2018/1999 rendelettel összhangban benyújtandó, az integrált nemzeti energia- és éghajlatpolitikai eredményekről szóló jelentésekben információval szolgálnak az ezen irányelv keretében az energiaszegénység enyhítése érdekében hozott intézkedések eredményéről.

(12) A tagállamok igazolják, hogy amennyiben átfedés van a szakpolitikai intézkedések vagy az egyéni fellépések hatása között, az energiamegtakarítást nem számítják duplán.”

4. Az irányelv a következő cikkekkkel egészül ki:

„7a. cikk

Energiahatékonysági kötelezettségi rendszerek

(1) Amennyiben a tagállamok úgy döntenek, hogy a 7. cikk (1) bekezdésében előírt mennyiségű megtakarítás elérésére vonatkozó kötelezettségüket energiahatékonysági kötelezettségi rendszer révén teljesítik, biztosítják, hogy az e cikk (2) bekezdésében említett, egy adott tagállam területén működő kötelezett felek a 7. cikk (4) és (5) bekezdésének sérelme nélkül teljesítik a 7. cikk (1) bekezdésében foglalt halmozott végfelhasználási energiamegtakarítási követelményüket.

A tagállamok adott esetben dönthetnek úgy, hogy a kötelezett felek a 20. cikk (6) bekezdésével összhangban a nemzeti energiahatékonysági alaphoz való hozzájárulással teljesítik az említett megtakarítások egészét vagy egy részét.

(2) A tagállamok objektív és megkülönböztetésmentes kritériumok alapján kötelezett feleket jelölnek ki a területükön tevékeny energiaelosztók, kiskereskedelmienergia-értékesítő vállalkozások, és közlekedési célú üzemanyag-elosztók vagy kiskereskedelmi közlekedési célú üzemanyag-értékesítők közül. A kötelezettség teljesítéséhez szükséges energiamegtakarítás mennyiségét a 7. cikk (1) bekezdése szerinti számítástól függetlenül a tagállam által kijelölt kötelezett felek a végső felhasználók körében, vagy ha a tagállamok úgy döntenek, az e cikk (6) bekezdésének a) pontjában leírtak szerint a harmadik felektől származó tanúsított energiamegtakarításon keresztül érik el.

(3) Amennyiben a (2) bekezdés alapján kiskereskedelmienergia-értékesítő vállalkozásokat jelölnek ki kötelezett feleknek, a tagállamok biztosítják, hogy a kiskereskedelmienergia-értékesítő vállalkozások kötelezettségük teljesítése során semmilyen módon se akadályozzák a fogyasztókat, hogy szolgáltatót váltsanak.

(4) A tagállamok az egyes kötelezett felek részére előírt energiamegtakarítás mennyiségét végsőenergia-fogyasztásként vagy primerenergia-fogyasztásként fejezik ki. A kötelezett felek által megvalósított bejelentett megtakarítás kiszámításához is az előírt energiamegtakarítás mennyiségének kifejezéséhez választott módszert kell használni. A IV. mellékletben foglalt átváltási tényezőket kell alkalmazni.

(5) A tagállamok olyan mérési, irányítási és ellenőrzési rendszereket vezetnek be, amelyek keretében a kötelezett felek által megvalósított energiahatékonyság-javító intézkedéseknek legalább egy statisztikailag jelentős részén és reprezentatív mintáján dokumentált ellenőrzést végeznek. Az ilyen mérést, irányítást és ellenőrzést a kötelezett felektől függetlenül kell elvégezni.

(6) Az energiahatékonysági kötelezettségi rendszer keretén belül a tagállamok a következők egyikét vagy mindegyikét tehetik:

- a) engedélyezhetik a kötelezett felek számára, hogy a kötelezettségük terhére elszámolják azt a tanúsított energiamegtakarítást, amelyet energiahatékonysági szolgáltatók vagy más harmadik felek értek el, beleértve azt is, amikor a kötelezett felek más, az állam által jóváhagyott szerveken vagy állami hatóságokon keresztül támogatnak intézkedéseket, ami formális partnerségeket is jelenthet és egyéb finanszírozási forrásokkal is kombinálható. Amennyiben a tagállamok ezt engedélyezik, biztosítják, hogy az energiamegtakarítás tanúsítására egy, a tagállamokban létrehozandó, egyértelmű, átlátható és minden piaci szereplő számára nyitott, a tanúsítás költségeinek minimalizálására törekvő jóváhagyási folyamat mentén kerüljön sor;
- b) engedélyezhetik a kötelezett feleknek, hogy egy adott évben elért megtakarítást a négy megelőző vagy a három következő évben elért megtakarításként vegyenek figyelembe, amennyiben ez az időszak nem nyúlik túl a 7. cikk (1) bekezdésében foglalt kötelezettségi időszakok végén.

A tagállamok értékelik a helyzetet és adott esetben intézkedéseket hoznak az energiahatékonysági kötelezettségi rendszerek közvetlen és közvetett költségeinek a nemzetközi versenynek kitett energiaigényes iparágak versenyképességére gyakorolt hatásának minimálisra csökkentése érdekében.

(7) A tagállamok évente közzéteszik a rendszer keretében az egyes kötelezett felek, vagy a kötelezett felek egyes alkategóriái által elért energiamegtakarítást, valamint az összesített adatokat.

7b. cikk

Alternatív szakpolitikai intézkedések

(1) Amennyiben a tagállamok úgy döntenek, hogy a 7. cikk (1) bekezdésében előírt megtakarítás elérésére vonatkozó kötelezettségüket alternatív szakpolitikai intézkedések révén teljesítik, a 7. cikk (4) és (5) bekezdésének sérelme nélkül, biztosítják, hogy a 7. cikk (1) bekezdésében előírt energiamegtakarítást a végső felhasználók körében ériék el.

(2) Az adózási intézkedésekhez kapcsolódóktól eltérő minden intézkedés tekintetében a tagállamok olyan mérési, irányítási és ellenőrzési rendszereket vezetnek be, amelyek keretében a részt vevő vagy megbízott felek által megvalósított energiahatékonyság-javító intézkedéseknek legalább egy statisztikailag jelentős részén és reprezentatív mintáján dokumentált ellenőrzést végeznek. A mérést, irányítást és ellenőrzést a részt vevő vagy megbízott felektől függetlenül kell elvégezni.”

5. A 9. cikk a következőképpen módosul:

- a) a cím helyébe a következő szöveg lép:

„A gáz- és villamosenergia-fogyasztás mérése”;

- b) az (1) bekezdés első albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) A tagállamok biztosítják, hogy a villamos energia és a földgáz végső felhasználóit – amennyiben az műszakilag lehetséges, pénzügyileg észszerű és a lehetséges energiamegtakarítással arányos – olyan versenyképes árú, egyedi fogyasztásmérővel lássák el, amelyek pontosan tükrözik a tényleges energiafogyasztásukat, és amelyek információkat szolgáltatnak a tényleges felhasználási időszakról.”;

- c) a (3) bekezdést el kell hagyni;

6. Az irányelv a következő cikkekkkel egészül ki:

„9a. cikk

A fűtésre, a hűtésre és a használati meleg vízre vonatkozó fogyasztásmérés

(1) A tagállamok gondoskodnak arról, hogy a távfűtés, a távhűtés, valamint a használati meleg víz végső felhasználóit az azok tényleges energiafogyasztását pontosan tükröző, versenyképes árú fogyasztásmérővel lássák el.

(2) Amennyiben az épület fűtését, hűtését vagy használati melegvíz-ellátását egy több épületet kiszolgáló központi rendszerből, illetve távfűtési vagy távhűtési hálózatról biztosítják, a hőcserélőnél vagy a csatlakozási pontnál fogyasztásmérőt kell felszerelni.

9b. cikk

A fűtésre, a hűtésre és a használati meleg vízre vonatkozó al mérés és költségmegosztás

(1) Az olyan többlakásos épületekben és több célra használt épületekben, amelyekben a fűtést vagy a hűtést központi rendszeren keresztül, illetve távfűtési vagy távhűtési rendszerről biztosítják, egyedi fogyasztásmérőket kell felszerelni a fűtés-, hűtés- vagy használati melegvíz-fogyasztás minden egyes önálló rendeltetési egységben történő mérésére, amennyiben ez műszakilag megvalósítható és a lehetséges energiamegtakarítással való arányosság tekintetében költséghatékony.

Amennyiben az egyedi fogyasztásmérők használata műszakilag nem megvalósítható, vagy a hőfogyasztás minden egyes önálló rendeltetési egységben történő mérése nem költséghatékony, a hőfogyasztás mérésére minden egyes radiátororra egyedi fűtési költségmegosztókat kell szerelni, kivéve, ha az adott tagállam bizonyítja, hogy az ilyen fűtési költségmegosztók felszerelése nem lenne költséghatékony. Ezekben az esetekben a hőfogyasztás mérésére alternatív költséghatékony módszereket lehet figyelembe venni. Minden egyes tagállam egyértelműen meghatározza és közlésezi azokat az általános kritériumokat, módszertanokat és/vagy eljárásokat, amelyekkel megállapítható, hogy egy adott megoldás nem költséghatékony vagy műszakilag nem megvalósítható.

(2) Az olyan új többlakásos épületekben, és a több célra használt új épületek lakásoknak otthont adó részeiben, amelyek használatimelegvíz-ellátás céljára központi fűtési rendszerrel vagy távfűtési rendszerrel vannak felszerelve, az (1) bekezdés első albekezdésének ellenére egyedi fogyasztásmérőket kell felszerelni a használatimelegvíz-fogyasztás mérésére.

(3) A távfűtési vagy távhűtési hálózatról ellátott többlakásos vagy több célra használt épületek esetében, vagy ahol az ilyen épületekre saját központi fűtő- vagy hűtőrendszerek jellemzők, az egyedi fogyasztás elszámolása átláthatóságának és pontosságának biztosítása érdekében a tagállamok gondoskodnak arról, hogy átlátható és a nyilvánosság számára hozzáférhető nemzeti szabályokkal rendelkezzenek az ilyen épületek fűtési, hűtési és használatimelegvíz-fogyasztási költségeinek elosztására vonatkozóan. Adott esetben e szabályoknak iránymutatásokat kell tartalmazniuk az alábbiakra használt energia költségei megosztásának módjára vonatkozóan:

- a) használati meleg víz;
- b) az épületgépészeti berendezésből sugárzott és közös használatú helyiségek fűtésére felhasznált hő, amennyiben a lépcsőházak és folyosók radiátorokkal vannak felszerelve;
- c) a lakások fűtése vagy hűtése céljára.

9c. cikk

A távolról való leolvashatóságra vonatkozó követelmény

(1) A 9a. és a 9b. cikk alkalmazásában a 2020. október 25-ét követően felszerelt fogyasztásmérőknek és fűtési költségmegosztóknak távolról is leolvasható készülékeknek kell lenniük. A 9b. cikk (1) bekezdésében foglalt, a műszaki megvalósíthatóságra és a költséghatékonyosságra vonatkozó feltételek továbbra is alkalmazandók.

(2) A már felszerelt, de távolról nem leolvasható fogyasztásmérőket és fűtési költségmegosztókat 2027. január 1-jéig távolról is leolvashatóvá kell tenni vagy távolról is leolvasható készülékekre kell cserélni, kivéve, ha az adott tagállam bizonyítja, hogy ez nem költséghatékony.”

7. A 10. cikk a következőképpen módosul:

- a) a cím helyébe a következő szöveg lép:

„A gáz- és villamosenergia-fogyasztásra vonatkozó számlainformációk”;

- b) az (1) bekezdés első albekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(1) Amennyiben a végső felhasználók nem rendelkeznek a 2009/72/EK és 2009/73/EK irányelvben említett okos mérőkkel, a tagállamok – amennyiben ez műszakilag megvalósítható és gazdaságilag indokolt – 2014. december 31-ig gondoskodnak arról, hogy a VII. melléklet 1.1. pontjával összhangban a számlainformációk megbízhatóak és pontosak legyenek, és a tényleges villamosenergia- és gázfogyasztáson alapuljanak.”

8. Az irányelv a következő cikkel egészül ki:

„10a. cikk

A fűtésre, a hűtésre és a használati meleg vízre vonatkozó fogyasztási és számlainformációk

(1) Amennyiben fogyasztásmérők vagy fűtési költségmegosztók vannak felszerelve, a tagállamok gondoskodnak arról, hogy a fogyasztási és számlainformációk a VIIa. melléklet 1. és 2. pontjával összhangban megbízhatóak és pontosak legyenek és a tényleges fogyasztáson vagy a fűtési költségmegosztóról leolvasott értékeken alapuljanak minden hasznosító fogyasztó esetében, azaz olyan természetes vagy jogi személy esetében, aki vagy amely saját maga általi végfelhasználásra fűtést, hűtést vagy használati meleg vizet vásárol, vagy olyan természetes vagy jogi személy esetében, aki vagy amely egy olyan különálló épületet használ, vagy egy olyan többlakásos vagy több célra használt épület egy adott részét használja, amelynek fűtését, hűtését vagy használatimelegvíz-ellátását központi rendszer biztosítja, és akinek, vagy amelynek nincs közvetlen vagy egyéni szerződése az energiaszolgáltatóval.

A 9b. cikk szerinti, fűtési költségmegosztón alapuló, almérővel mért fogyasztás esetét kivéve, amennyiben egy tagállam úgy rendelkezik, az említett kötelezettségnek eleget lehet tenni a végső felhasználó vagy a hasznosító fogyasztó által végzett rendszeres leolvasáson alapuló rendszerrel is, amelynek keretében azok a mérőberendezés állását bejelentik. A számla csak akkor alapulhat becsült fogyasztáson vagy tüntethet fel átalányösszeget, ha a végső felhasználó vagy a hasznosító fogyasztó az adott számlázási időszakra nem jelentette be a mérőberendezés állását.

(2) A tagállamok:

- a) előírják, hogy ha rendelkezésre állnak a hasznosító fogyasztó energiaszámláival és múltbeli fogyasztásával kapcsolatos információk vagy a hasznosító fogyasztó fűtési költségmegosztóról leolvasott értékei, akkor azokat a hasznosító fogyasztó kérésére hozzáférhetővé kell tenni az általa kijelölt energiahatékonysági szolgáltató számára;
- b) biztosítják, hogy a végső felhasználónak lehetősége legyen az elektronikus számlainformációkat és számlázást választani;
- c) biztosítják, hogy valamennyi hasznosító fogyasztó a számlával együtt a VIIa. melléklet 3. pontjával összhangban egyértelmű és érthető tájékoztatást kapjon; valamint
- d) a vonatkozó uniós joggal összhangban előmozdítják a kiberbiztonságot és biztosítják a hasznosító fogyasztók magánéletének és adatainak védelmét.

A tagállamok előírhatják, hogy a végső felhasználó kérésére a számlainformációk rendelkezésre bocsátása ne minősüljön fizetési kérelemnek. Ezekben az esetekben a tagállamok biztosítják, hogy a tényleges fizetésre rugalmas feltételeket ajánljanak fel.

(3) A tagállamok határoznak arról, hogy az (1) és a (2) bekezdésben említett információkat kinek kell azon hasznosító fogyasztók rendelkezésére bocsátania, akiknek vagy amelyeknek nincs közvetlen vagy egyéni szerződése egy energiaszolgáltatóval.”

9. A 11. cikk helyébe a következő szöveg lép:

„11. cikk

A villamosenergia- és gázfogyasztásra vonatkozó mérési és számlainformációkhoz való hozzáférés költségei

A tagállamok biztosítják, hogy a végső felhasználók térítésmentesen kapják meg az energiafogyasztásról szóló számláikat és a számlainformációkat, és hogy a fogyasztási adataikhoz megfelelő módon és térítésmentesen férjenek hozzá.”

10. Az irányelv a következő cikkel egészül ki:

„11a. cikk

A fűtésre, a hűtésre és a használati meleg vízre vonatkozó mérési, fogyasztási és számlainformációkhoz való hozzáférés költsége

(1) A tagállamok biztosítják, hogy a hasznosító fogyasztók térítésmentesen kapják meg az energiafogyasztásról szóló számláikat és a számlainformációkat, és hogy a fogyasztási adataikhoz megfelelő módon és térítésmentesen férjenek hozzá.

(2) E cikk (1) bekezdésének ellenére, a többlakásos épületekben és a több célra használt épületekben a 9b. cikk szerinti egyedi fűtési, hűtési és használatimelegvíz-fogyasztásra vonatkozó számlainformációk költségeinek megosztását nonprofit alapon kell végezni. Ha ezzel a feladattal harmadik felet – például egy szolgáltatót vagy a helyi energiaszolgáltatót – bíznak meg, az ebből eredő, az ilyen épületekben a tényleges egyedi fogyasztás mérését, felosztását és elszámolást fedező költségeket a hasznosító fogyasztókra lehet hárítani, olyan mértékben, amennyiben ezek a költségek észszerűek.

(3) A (2) bekezdésben említett almerési szolgáltatások észszerű költségeinek biztosítása érdekében a tagállamok ösztönözhetik a versenyt ebben a szolgáltatási ágazatban olyan megfelelő intézkedések meghozatalával, mint például pályázati eljárások alkalmazásának vagy a szolgáltatóváltást megkönnyítő interoperábilis eszközök és rendszerek használatának az ajánlása vagy más módon történő népszerűsítése.”

11. A 15. cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(2a) 2020 december 31-ig a Bizottság az érintett érdekelt felekkel való konzultációt követően közös módszertant dolgoz ki a hálózatüzemeltetőknek arra való ösztönzése érdekében, hogy csökkentsék a költségeket, költség- és energiahatékony infrastrukturális beruházási programot hajtsanak végre, valamint hogy megfelelően vegyék figyelembe a hálózat energiahatékonyágát és rugalmasságát.”

12. A 20. cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(3a) Az energiahatékonsági intézkedések és az energetikai felújítások magánfinanszírozásának mobilizálása céljából a Bizottság – a 2010/31/EU irányelvvel összhangban – párbeszédet kezd az állami és a magán pénzügyi intézményekkel, hogy feltérképezze az általa hozandó lehetséges intézkedéseket.

(3b) A (3a) bekezdésben említett intézkedések a következőkre terjednek ki:

- a) tőkeberuházások bevonása az energiahatékonság területére az energiamegtakarítás pénzügyi kockázatkezelésre gyakorolt tágabb hatásainak figyelembevételével;
- b) az energetikai és pénzügyi teljesítményre vonatkozó jobb adatok biztosítása a következők révén:
 - i. annak további vizsgálata, hogy az energiahatékonságba történő beruházások miként javítják az alapul szolgáló eszközértéket;
 - ii. az energiahatékonságba történő beruházások nem energetikai természetű előnyeinek pénzbeli értékbecslésére irányuló tanulmányok támogatása.

(3c) Az energiahatékonsági intézkedések és az energetikai felújítások magánfinanszírozásának mobilizálása céljából a tagállamok ezen irányelv végrehajtása során:

- a) mérlegelik, miként lehetséges a 8. cikk szerinti energetikai auditokat jobban felhasználni a döntéshozatal befolyásolására;
- b) optimális mértékben kiaknázzák az „Intelligens finanszírozás – intelligens épületek” kezdeményezésben javasolt lehetőségeket és eszközöket.

(3d) A Bizottság 2020. január 1-jéig iránymutatást nyújt a tagállamok számára a magánbefektetések mozgósításáról.”

13. A 22. cikk (2) bekezdésének helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Bizottság felhatalmazást kap arra, hogy a 23. cikknek megfelelően felhatalmazáson alapuló jogi aktusokat fogadjon el ezen irányelv módosítása érdekében az I–V., a VII–X. és a XII. mellékletben foglalt értékeknek, számítási módszereknek, alapértelmezett primerenergia-együtthatónak és követelményeknek a technikai fejlődéshez történő hozzáigazítása céljából.”

14. A 23. cikk a következőképpen módosul:

a) a (2) bekezdés helyébe a következő szöveg lép:

„(2) A Bizottságnak a 22. cikkben említett, felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadására vonatkozó felhatalmazása ötéves időtartamra szól 2018. december 24-től kezdődő hatállyal. A Bizottság legkésőbb kilenc hónappal az ötéves időtartam letelte előtt jelentést készít a felhatalmazásról. A felhatalmazás hallgatólagosan meghosszabbodik a korábbival megegyező időtartamra, amennyiben az Európai Parlament vagy a Tanács nem ellenzi a meghosszabbítást legkésőbb három hónappal minden egyes időtartam letelte előtt.”;

b) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(3a) A felhatalmazáson alapuló jogi aktusok elfogadása előtt a Bizottság a jogalkotás minőségének javításáról szóló, 2016. április 13-i intézményközi megállapodásban (*) foglalt elveknek megfelelően konzultál az egyes tagállamok által kijelölt szakértőkkel.

(*) HL L 123., 2016.5.12., 1. o.”

15. A 24. cikk a következőképpen módosul:

a) a cikk a következő bekezdéssel egészül ki:

„(4a) Az energiaunió helyzetéről szóló jelentéssel összefüggésben a Bizottság az (EU) 2018/1999 rendelet 35. cikkének (1) bekezdésével és 35. cikke (2) bekezdésének c) pontjával összhangban jelentést tesz a szén-dioxid-piac működéséről, figyelembe véve az ezen irányelv végrehajtásából eredő hatásokat.”;

b) a cikk a következő bekezdésekkel egészül ki:

„(12) A Bizottság 2019. december 31-ig értékeli a kis- és középvállalkozások fogalommeghatározása végrehajtásának a 8. cikk (4) bekezdése alkalmazásában történő használata hatékonyságát, és erről jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. Adott esetben a Bizottság e jelentés benyújtását követően a lehető leghamarabb jogalkotási javaslatokat fogad el.

(13) A Bizottság 2021. január 1-jéig elvégzi annak értékelését, hogy milyen energiahatékonysági potenciált rejt az energia átalakítása, átvitele, szállítása és tárolása, és erről jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak. A jelentéshez adott esetben jogalkotási javaslatokat kell csatolni.

(14) A Bizottság – kivéve abban az esetben, ha időközben javaslat született a földgáz belső piacára vonatkozó közös szabályokról szóló 2009/73/EK irányelv kiskereskedelmi piacokra vonatkozó rendelkezéseinek módosítására – 2021. december 31-ig értékelést végez és jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak a földgázra vonatkozó mérési, fogyasztási és számlainformációkkal kapcsolatos rendelkezésekről annak céljából, hogy adott esetben összehangolja azokat a 2009/72/EK irányelv villamos energiára vonatkozó releváns rendelkezéseivel annak érdekében, hogy javuljon a fogyasztók védelme, és hogy a végső felhasználók gyakrabban kapjanak egyértelmű és naprakész tájékoztatást földgázfogyasztásukról, valamint hogy szabályozzák az energiafogyasztásukat. Adott esetben a Bizottság e jelentés benyújtását követően a lehető leghamarabb jogalkotási javaslatokat fogad el.

(15) A Bizottság 2024. február 28-ig, majd azt követően ötévente értékeli ezen irányelvet, és erről jelentést nyújt be az Európai Parlamentnek és a Tanácsnak.

Az értékelés az alábbiakra terjed ki:

- a) annak vizsgálata, hogy 2030 után ki kell-e igazítani az 5. cikkben megállapított követelményeket és alternatív megközelítést;
- b) ezen irányelv általános hatékonyságának értékelése, valamint annak vizsgálata, hogy az Egyesült Nemzetek Éghajlatváltozási Keretegyezménye Részes Feleinek 21. konferenciáját követően az éghajlatváltozásról szóló 2015. évi Párizsi Megállapodás (*) célkitűzéseivel összhangban, valamint a gazdaság és az innováció területén bekövetkezett fejlemények tükrében szükség van-e az Unió energiahatékonysági szakpolitikájának további kiigazítására.

Az említett jelentéshez adott esetben további intézkedésekre irányuló javaslatokat kell csatolni.

(*) HL L 282., 2016.10.19., 4. o.”

16. A mellékletek az ezen irányelv mellékletében foglaltaknak megfelelően módosulnak.

2. cikk

(1) A tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy ennek az irányelvnek 2020. június 25-ig megfeleljenek.

Ugyanakkor a tagállamok hatályba léptetik azokat a törvényi, rendeleti és közigazgatási rendelkezéseket, amelyek szükségesek ahhoz, hogy az 1. cikk 5–10. pontjának és a melléklet 3. és 4. pontjának 2020. október 25-ig megfeleljenek.

E rendelkezések szövegét haladéktalanul közlik a Bizottsággal.

Amikor a tagállamok elfogadják ezeket a rendelkezéseket, azokban hivatkozni kell erre az irányelvre, vagy azokhoz hivatalos kihirdetésük alkalmával ilyen hivatkozást kell fűzni. A hivatkozás módját a tagállamok határozzák meg.

(2) A tagállamok közlik a Bizottsággal nemzeti joguk azon főbb rendelkezéseinek szövegét, amelyeket az ezen irányelv által szabályozott területen fogadnak el.

3. cikk

Ez az irányelv az *Európai Unió Hivatalos Lapjában* való kihirdetését követő harmadik napon lép hatályba.

4. cikk

Ennek az irányelvnek a tagállamok a címzettjei.

Kelt Strasbourgban, 2018. december 11-én.

az Európai Parlament részéről

az elnök

A. TAJANI

a Tanács részéről

az elnök

J. BOGNER-STRAUSS

MELLÉKLET

A 2012/27/EU irányelv mellékletei a következőképpen módosulnak:

1. A IV. melléklet 3. lábjegyzete helyébe a következő szöveg lép:

„⁽³⁾ Akkor alkalmazandó, ha az energiamegtakarítást a primer energia viszonylatában számítják ki a végsőenergia-fogyasztáson alapuló, alulról építkező módszer alkalmazásával. A kWh-ban kifejezett villamosenergia-megtakarítás esetében a tagállamok olyan együttthatót alkalmaznak, amelyet átlátható módszerrel állapítanak meg a primerenergia-fogyasztást befolyásoló nemzeti körülmények alapján, a tényleges megtakarítások pontos kiszámításának biztosítása érdekében. Az említett körülményeknek alátámasztottnak és ellenőrizhetőnek kell lenniük, valamint objektív és megkülönböztetésmentes kritériumokon kell alapulniuk. A kWh-ban kifejezett villamosenergia-megtakarítás esetében a tagállamok alapértelmezett 2,1-es együttthatót alkalmazhatnak vagy élhetnek az ettől eltérő együtttható meghatározására vonatkozó mérlegelési jogkörükkel, feltéve, hogy azt meg tudják indokolni. Ennek során a tagállamok figyelembe veszik az integrált nemzeti energia- és klímatervekben foglalt energiamixüket, amely tervekről az (EU) 2018/1999 rendelettel összhangban a Bizottságot értesíteni kell. 2022. december 25-ig és azt követően négyévente a Bizottság a megfigyelt adatok alapján felülvizsgálja az alapértelmezett együttthatót. Ezen átdolgozás során figyelembe kell venni annak a más uniós jogra, például a 2009/125/EK irányelvre és az energiacímkézés keretének meghatározásáról és a 2010/30/EU irányelv hatályon kívül helyezéséről szóló, 2017. július 4-i (EU) 2017/1369 európai parlamenti és tanácsi rendeletre (HL L 198., 2017.7.28., 1. o.) gyakorolt hatásait.”

2. Az V. melléklet helyébe a következő szöveg lép:

„V. MELLÉKLET

Közös módszerek és elvek a 7., a 7a. és a 7b. cikk, valamint a 20. cikk (6) bekezdése szerinti energiahatékonysági kötelezettségi rendszerek vagy más szakpolitikai intézkedések hatásának kiszámításához

1. Módszerek az adózási intézkedésekből származóktól eltérő energiamegtakarításnak a 7., a 7a. és a 7b. cikk, valamint a 20. cikk (6) bekezdése alkalmazásában történő kiszámításához.

A kötelezett, a részt vevő vagy a megbízott felek, illetve a végrehajtó állami hatóságok az energiamegtakarítás kiszámításához az alábbi módszereket alkalmazhatják:

- várható energiamegtakarítás, a hasonló létesítményekben végrehajtott korábbi, függetlenül ellenőrzött energiafejlesztések eredményeire tett hivatkozással. Az általános megközelítés »előzetes« megközelítésnek minősül;
- mért megtakarítás, amikor az intézkedés vagy intézkedéscsomag megvalósítása nyomán elért aránytalanul költséges megbízható mért adatokat megállapítani; ilyen eset például egy attól eltérő kWh teljesítményű kompresszor vagy elektromos motor cseréje, mint amellyel kapcsolatban független megtakarítási adatokat mértek, vagy ha a szóban forgó becsléseket nemzeti szinten meghatározott módszertanok és referenciaértékek alapján végezték olyan, képesítéssel vagy akkreditációval rendelkező szakértők, akik függetlenek az érintett kötelezett, részt vevő vagy megbízott felektől;
- felmérésen alapuló megtakarítás, amikor a fogyasztóknak a tanácsokra, tájékoztató kampányokra, címkézési vagy tanúsítási rendszerekre vagy az okos mérésre adott reakcióit mérik fel. Ez a megközelítés csak a fogyasztói magatartás változásából fakadó megtakarítások esetében alkalmazható. Nem használható a fizikai intézkedések foganatosításából adódó megtakarításokra.

2. Az energiahatékonysági intézkedéshez fűződő, a 7. cikk, a 7a. és a 7b. cikk, valamint a 20. cikk (6) bekezdése alkalmazásában az energiamegtakarítás megállapításakor a következő elvek alkalmazandók:

- a megtakarításról bizonyítani kell, hogy többletmegtakarítás ahhoz képest, amelyre mindenképpen sor került volna, függetlenül a kötelezett, a részt vevő vagy a megbízott felek, vagy a végrehajtó állami hatóságok tevékenységétől. Annak meghatározásához, hogy mely megtakarítások jelenthetők be többletmegtakarításként, a tagállamok áttekintik, hogy hogy az

adott szakpolitikai intézkedés hiányában hogyan alakulna az energiafogyasztás és -kereslet, figyelembe véve legalább a következő tényezőket: az energiafogyasztási trendek, a fogyasztói magatartás változása, a műszaki fejlődés, valamint az uniós és nemzeti szinten végrehajtott egyéb intézkedések által okozott változások.

- b) a kötelező erejű uniós jog végrehajtásából származó megtakarítások olyan megtakarításnak tekintendők, amelyekre mindenképpen sor került volna, ezért azokat a 7. cikk (1) bekezdése alkalmazásában nem lehet energiamegtakarításként bejelenteni. Ezen követelménytől eltérve, a meglévő épületek felújításához kapcsolódó megtakarítások a 7. cikk (1) bekezdése alkalmazásában bejelenthetők energiamegtakarításként, amennyiben biztosítva van az ezen melléklet 3. pontjának h) alpontjában említett lényegességi kritérium teljesülése. Az új épületekre vonatkozóan a 2010/31/EU irányelv átültetése előtt meghatározott nemzeti minimumkövetelmények végrehajtásából származó megtakarítások a 7. cikk (1) bekezdésének a) pontja alkalmazásában bejelenthetők energiamegtakarításként, amennyiben biztosítva van az ezen melléklet 3. pontjának h) alpontjában említett lényegességi kritérium teljesülése, és amennyiben a tagállamok e megtakarításokról a nemzeti energiahatékonysági cselekvési terveikben a 24. cikk (2) bekezdésével összhangban beszámoltak.
 - c) a megtakarítások csak akkor írhatók jóvá, ha azok meghaladják az alábbi szinteket:
 - i. a 443/2009/EK (*), illetve az 510/2011/EU európai parlamenti és tanácsi rendelet (**) végrehajtását követő uniós kibocsátási követelmények az új személygépkocsikra és az új könnyű haszongépjárművekre vonatkozóan;
 - ii. a 2009/125/EK irányelv szerinti végrehajtási intézkedések végrehajtását követően bizonyos, energiafogyasztást befolyásoló termékek piacról való kivonására vonatkozó uniós követelmények.
 - d) a termékek, berendezések, közlekedési rendszerek, járművek és üzemanyagok, épületek és épületelemek, folyamatok vagy piacok energiahatékonysági szintjének növelését ösztönző célú szakpolitikák megengedettek.
 - e) a kisléptékű, fogyasztásközei megújulóenergia-technológiák épületekbe való beépítését vagy épületekre való felszerelését támogató intézkedéseket figyelembe lehet venni a 7. cikk (1) bekezdése szerinti energiamegtakarításra vonatkozó kötelezettség teljesítése tekintetében, feltéve, hogy ellenőrizhető, és mérhető vagy felbecsülhető energiamegtakarítást eredményeznek. A megtakarítások kiszámításának meg kell felelnie az e mellékletben foglalt követelményeknek.
 - f) a hatékonyabb termékek és járművek elterjedésének felgyorsítására irányuló szakpolitikák tekintetében teljes jóváírás igényelhető, feltéve, hogy az említett elterjedés bizonyítottan a termék vagy a jármű átlagos várható élettartamának lejártá előtt valósul meg, vagy azt megelőzően, hogy a terméket vagy a járművet normál esetben lecserélnék, és a megtakarítást csak a lecserélendő termék vagy jármű átlagos várható élettartamának lejártáig tartó időszakra jelentik be.
 - g) az energiahatékonysági intézkedések elterjedésének előmozdítása terén a tagállamok adott esetben gondoskodnak a termékekre, a szolgáltatásokra és az intézkedések végrehajtására vonatkozó minőségi előírások fenntartásáról, illetve ilyen előírások hiányában azok bevezetéséről.
 - h) a régiók közötti éghajlati eltérések figyelembevétele érdekében a tagállamok választhatják azt, hogy a megtakarításokat hozzáigazítják egy standard értékhez, vagy hogy a különböző megtakarításokat egyeztetik a régiók közötti hőmérsékleti ingadozással.
 - i) az energiamegtakarítás kiszámítása során figyelembe kell venni az intézkedések élettartamát és azt, hogy idővel milyen arányban csökkennek a megtakarítások. Ezt a kiszámítást az egyes egyéni fellépések által a végrehajtásuk időpontjától 2020. december 31-ig vagy adott esetben 2030. december 31-ig tartó időszakban majd elért megtakarítások összeadásával kell elvégezni. A tagállamok ehelyett bevezethetnek más olyan módszert is, amely a becslések szerint legalább ugyanolyan teljes megtakarításmennyiséget eredményez. Más módszerek használata esetén a tagállamok biztosítják, hogy az e módszerrel kiszámított energiamegtakarítás teljes mennyisége ne haladja meg az energiamegtakarítás azon mennyiségét, amelyet annak eredményeképpen kaptak volna, ha összeszámolják az egyes egyéni fellépések által a végrehajtásuk időpontjától 2020. december 31-ig vagy adott esetben 2030. december 31-ig tartó időszakban majd elért megtakarításokat. A tagállamok az (EU) 2018/1999 rendelet szerinti integrált nemzeti energia- és klímatervekben részletesen bemutatják a kötelező számítási követelménynek való megfelelés biztosítására szolgáló egyéb módszert és rendelkezéseket.
3. A tagállamok biztosítják a 7b. cikk és a 20. cikk (6) bekezdése alapján hozott szakpolitikai intézkedésekre vonatkozó következő követelmények teljesülését:
- a) a szakpolitikai intézkedések és az egyéni fellépések ellenőrizhető végfelhasználási energiamegtakarítást eredményeznek;

- b) az esettől függően az egyes részt vevő felek, megbízott felek vagy a végrehajtó állami hatóság felelőssége egyértelműen meghatározott;
 - c) az elért vagy az elérendő energiamegtakarítást átlátható módon határozzák meg;
 - d) a szakpolitikai intézkedések által előírt vagy elérendő energiamegtakarítás mennyisége végsőenergia-felhasználásban vagy primerenergia-felhasználásban van kifejezve a IV. mellékletben foglalt átváltási tényezők alkalmazásával;
 - e) éves jelentést készítése és közzététele a megbízott felek, a részt vevő felek és a végrehajtó állami hatóságok által elért energiamegtakarításról és az energiamegtakarítás terén érvényesülő éves tendenciákkal kapcsolatos adatokról;
 - f) az eredmények nyomon követése és megfelelő intézkedések meghozatala arra az esetre, ha az előrehaladás nem kielégítő;
 - g) az egyéni fellépésből származó energiamegtakarítást nem jelenti be egyenél több fél;
 - h) a részt vevő fél, a megbízott fél vagy a végrehajtó állami hatóság tevékenységei bizonyítottan lényegesek a bejelentett energiamegtakarítás elérésében.
4. A 7b. cikk alapján bevezetett adózási intézkedésekhez kapcsolódó szakpolitikai intézkedésekből származó energiamegtakarítás meghatározásakor a következő elvek alkalmazandók:
- a) csak a 2003/96/EK (***) vagy a 2006/112/EK tanácsi irányelvben (****) előírt, a tüzelő-, fűtő-, illetve üzemanyagokra vonatkozó adóztatás minimális szintjét meghaladó adózási intézkedésekből származó energiamegtakarítást lehet jóváírni;
 - b) az (energiára vonatkozó) adózási intézkedések hatásának kiszámítása során figyelembe vett árrugalmasságnak tükröznie kell az energia iránti kereslet alkalmazkodóképességét az árváltozásokhoz, és az árrugalmasság becsléséhez friss és reprezentatív hivatalos forrásadatokat kell felhasználni;
 - c) külön kell elszámolni a kísérő adópolitikai intézkedésekből – köztük a pénzügyi ösztönzőkből vagy az alapokba történő befizetésekből – származó energiamegtakarítást.
5. A módszertan bejelentése
- A tagállamok az (EU) 2018/1999 rendelettel összhangban értesítik a Bizottságot a 7a., és a 7b. cikkben, valamint a 20. cikk (6) bekezdésében említett energiahatékonysági kötelezettségi rendszerek működtetésére és alternatív intézkedések végrehajtására vonatkozóan javasolt részletes módszertanokról. Az értesítésben – az adózástól eltérő esetekben – részletesen meg kell adni a következőket:
- a) a 7. cikk (1) bekezdése első albekezdésének b) pontja szerint előírt energiamegtakarítás szintje vagy a 2021. január 1-jétől 2030. december 31-ig tartó teljes időszakban várható megtakarítás;
 - b) a kötelezett, a részt vevő vagy a megbízott felek, vagy a végrehajtó állami hatóságok;
 - c) a célzott ágazatok;
 - d) a szakpolitikai intézkedések és egyéni fellépések, beleértve a halmozott energiamegtakarítás egyes intézkedésenkénti várható teljes mennyiségét;
 - e) az energiahatékonysági kötelezettségi rendszer keretében meghatározott kötelezettségi időszak időtartama;
 - f) a szakpolitikai intézkedés által meghatározott fellépések;
 - g) a számítás módszertana, beleértve azt is, hogy miként határozták meg az addicionalitást és a lényegességet, valamint hogy milyen módszertanokat és referenciaértékeket alkalmaznak a várható és a nagyságrendi megtakarítás tekintetében;
 - h) az intézkedések élettartama és számításuk módja, vagy az, hogy min alapulnak;
 - i) a tagállamon belüli éghajlati eltérések figyelembevételére alkalmazott megközelítés;
 - j) a 7a. és a 7b. cikk szerinti intézkedésekre vonatkozó nyomonkövetési és ellenőrzési rendszerek, valamint azoknak a kötelezett, a részt vevő vagy a megbízott felektől való függetlensége biztosításának módja;
 - k) az adózás esetében:
 - i. a célzott ágazatok és az adózók célzott rétege;
 - ii. a végrehajtó állami hatóság;

- iii. a várható megtakarítás;
- iv. az adózási intézkedés időtartama; és
- v. a számítás módja, beleértve az alkalmazott árrugalmasságot és megállapításának módját.

- (*) Az Európai Parlament és a Tanács 443/2009/EK rendelete (2009. április 23.) a könnyű hasznongépjárművek szén-dioxid-kibocsátásának csökkentésére irányuló közösségi integrált megközelítés keretében az új személygépkocsikra vonatkozó kibocsátási követelmények meghatározásáról (HL L 140., 2009.6.5., 1. o.).
- (**) Az Európai Parlament és a Tanács 510/2011/EU rendelete (2011. május 11.) az új könnyű hasznongépjárművekre vonatkozó kibocsátási követelményeknek a könnyű hasznongépjárművek CO₂-kibocsátásának csökkentésére irányuló uniós integrált megközelítés keretében történő meghatározásáról (HL L 145., 2011.5.31., 1. o.).
- (***) A Tanács 2003/96/EK irányelve (2003. október 27.) az energiatermékek és a villamos energia közösségi adóztatási keretének átszervezéséről (HL L 283., 2003.10.31., 51. o.).
- (****) A Tanács 2006/112/EK irányelve (2006. november 28.) a közös hozzáadottértékadó-rendszerről (HL L 347., 2006.12.11., 1. o.).

3. A VII. mellékletben a cím helyébe a következő szöveg lép:

„A tényleges fogyasztáson alapuló számlázásra és a számlainformációkra vonatkozó minimumkövetelmények a villamos energia és a gáz tekintetében”

4. Az irányelv a következő melléklettel egészül ki:

„VIIa. MELLÉKLET

A fűtésre, hűtésre, valamint a használati meleg vízre vonatkozó fogyasztási és számlainformációk minimumkövetelményei

1. A tényleges fogyasztáson vagy a fűtési költségmegosztóról leolvasott értékeken alapuló számlázás

Annak érdekében, hogy a hasznosító fogyasztók szabályozhassák saját energiafogyasztásukat, legalább évente egyszer a tényleges fogyasztáson vagy a fűtési költségmegosztóról leolvasott értékeken alapuló számlázást kell végezni.

2. A fogyasztási vagy számlainformációk rendelkezésre bocsátásának minimális gyakorisága

2020. október 25-től, amennyiben távolról is leolvasható fogyasztásmérők vagy fűtési költségmegosztók vannak felszerelve, a tényleges fogyasztáson vagy a fűtési költségmegosztóról leolvasott értékeken alapuló fogyasztási vagy számlainformációkat – kérésre, vagy ha a hasznosító fogyasztó az az elektronikus számlázást választotta – legalább negyedévente kell a végső felhasználók rendelkezésére bocsátani, egyéb esetben pedig évente kétszer.

2022. január 1-jétől, amennyiben távolról is leolvasható fogyasztásmérők vagy fűtési költségmegosztók vannak felszerelve, a tényleges fogyasztáson vagy a fűtési költségmegosztóról leolvasott értékeken alapuló fogyasztási vagy számlainformációkat legalább havonta a hasznosító fogyasztók rendelkezésére kell bocsátani. Ezt hozzáférhetővé lehet tenni az interneten is, és az alkalmazott mérőeszközök és rendszerek által lehetővé tett gyakorisággal frissíteni kell. A fűtési/hűtési szezonon kívüli időszakban a fűtés és a hűtés kivételt képezhet e követelmény alól.

3. A számlán feltüntetendő minimális információk

A tagállamok biztosítják, hogy a tényleges fogyasztáson vagy a fűtési költségmegosztóról leolvasott értékeken alapuló számlák esetében a számláikon vagy azokhoz csatoltan az alábbi információk egyértelmű és érthető módon a hasznosító fogyasztók rendelkezésére álljanak:

- a) az aktuális tényleges árak és a tényleges energiafogyasztás vagy a teljes fűtési költség és a fűtési költségmegosztóról leolvasott értékek;
- b) az alkalmazott energiahordozó összetételére, valamint a kapcsolódó éves üvegházhatásúgáz-kibocsátásra vonatkozó információk, többek között a távfűtés illetve a távhűtés hasznosító fogyasztóinak esetében is, továbbá az alkalmazott különböző adók, illetékek és tarifák ismertetése. A tagállamok korlátozhatják az üvegházhatásúgáz-kibocsátással kapcsolatos információszolgáltatási követelmény hatályát oly módon, hogy az csak az olyan távfűtési rendszerekből való szolgáltatásokra vonatkozzon, amelyek teljes névleges bemenő hőteljesítménye meghaladja a 20 MW-ot;

- c) a hasznosító fogyasztó tényleges energiafogyasztásának és az előző év ugyanezen időszakában mért fogyasztásnak az összehasonlítása a fűtés és a hűtés tekintetében, grafikus formában, az éghajlati viszonyok szerinti kiigazítással;
- d) a végső felhasználók szervezetei, energiaügynökségek vagy hasonló szervek elérhetőségi adatai, beleértve a weboldalak címeit is, ahol hozzáférhetők a rendelkezésre álló energiahatékonyság-javító intézkedésekre, az összehasonlításhoz használható végfelhasználói profilokra és az energia-felhasználó berendezések objektív műszaki leírására vonatkozó információk;
- e) a tagállamokban alkalmazandó, vonatkozó panasztételi eljárásokkal, az ombudsman által nyújtott szolgáltatásokkal vagy alternatív vitarendezési mechanizmusokkal kapcsolatos információk;
- f) egy átlagos normál vagy viszonyítási alapként figyelembe vett, ugyanazon felhasználói kategóriába tartozó hasznosító fogyasztóval történő összehasonlítások. Elektronikus számlák esetében az ilyen összehasonlítások interneten is elérhetővé tehetők, a számlákon belüli hivatkozás révén.

A nem a tényleges fogyasztáson vagy a fűtési költségmegosztóról leolvasott értékeken alapuló számláknak egyértelmű és érthető magyarázatot kell magukban foglalniuk a számlán szereplő összeg kiszámításának módjára vonatkozóan, továbbá tartalmazniuk kell legalább a d) és az e) pontban említett információkat.”

5. A IX. melléklet 1. részének negyedik bekezdésében a g) pont helyébe a következő szöveg lép:

„g) Gazdasági elemzés: A hatások számbavétele

A gazdasági elemzésekben figyelembe kell venni minden vonatkozó gazdasági hatást.

A tagállamok a döntéshozataluk során értékelhetik és figyelembe vehetik a költségeket és az energia-ellátás megnövekedett rugalmasságából, valamint a villamosenergia-hálózatok optimálisabb működéséből eredő energiamegtakarítást az elemzett forgatókönyvekben, beleértve a csökkentett infrastrukturális beruházásokból adódóan elkerült költségeket és az így nyert megtakarításokat.

Az első bekezdésben említett költségek és hasznok legalább az alábbiakat foglalják magukban:

i. Hasznok

- Kibocsátás értéke a felhasználó számára (fűtés és villamosenergia)
- Külső hasznok, például a környezeti, üvegházhatásúgáz-kibocsátással kapcsolatos, továbbá egészségügyi és biztonsági hasznok, a lehetséges mértékben
- Munkaerőpiaci hatások, energiabiztonság és versenyképesség, a lehetséges mértékben;

ii. Költségek

- A létesítmények és felszerelések tőkeköltégei
- A kapcsolódó energiahálózatok tőkeköltégei
- Változó és rögzített műveleti költségek
- Energiaköltségek
- Környezeti, egészségügyi és biztonsági költségek, a lehetséges mértékben
- Munkaerőpiaci költségek, energiabiztonság és versenyképesség, a lehetséges mértékben.”

6. A XII. melléklet első bekezdésének a) pontja helyébe a következő szöveg lép:

„a) megalkotják és nyilvánosságra hozzák standard szabályzatukat az újonnan belépő, nagy hatásfokú kapcsolt energiatermelésből származó energiát előállító energiatermelőknek az összekapcsolt hálózatba történő bekapcsolásához szükséges műszaki átalakítások – például hálózati csatlakozások, a hálózat megerősítése és új hálózatok bevezetése, a hálózat működésének javítása és a hálózati szabályzat megkülönböztetésmentes végrehajtása – költségeinek viselésére és megosztására vonatkozóan;”.

ISSN 1977-0731 (elektronikus kiadás)
ISSN 1725-5090 (nyomtatott kiadás)

Az Európai Unió Kiadóhivatala
2985 Luxembourg
LUXEMBURG

HU